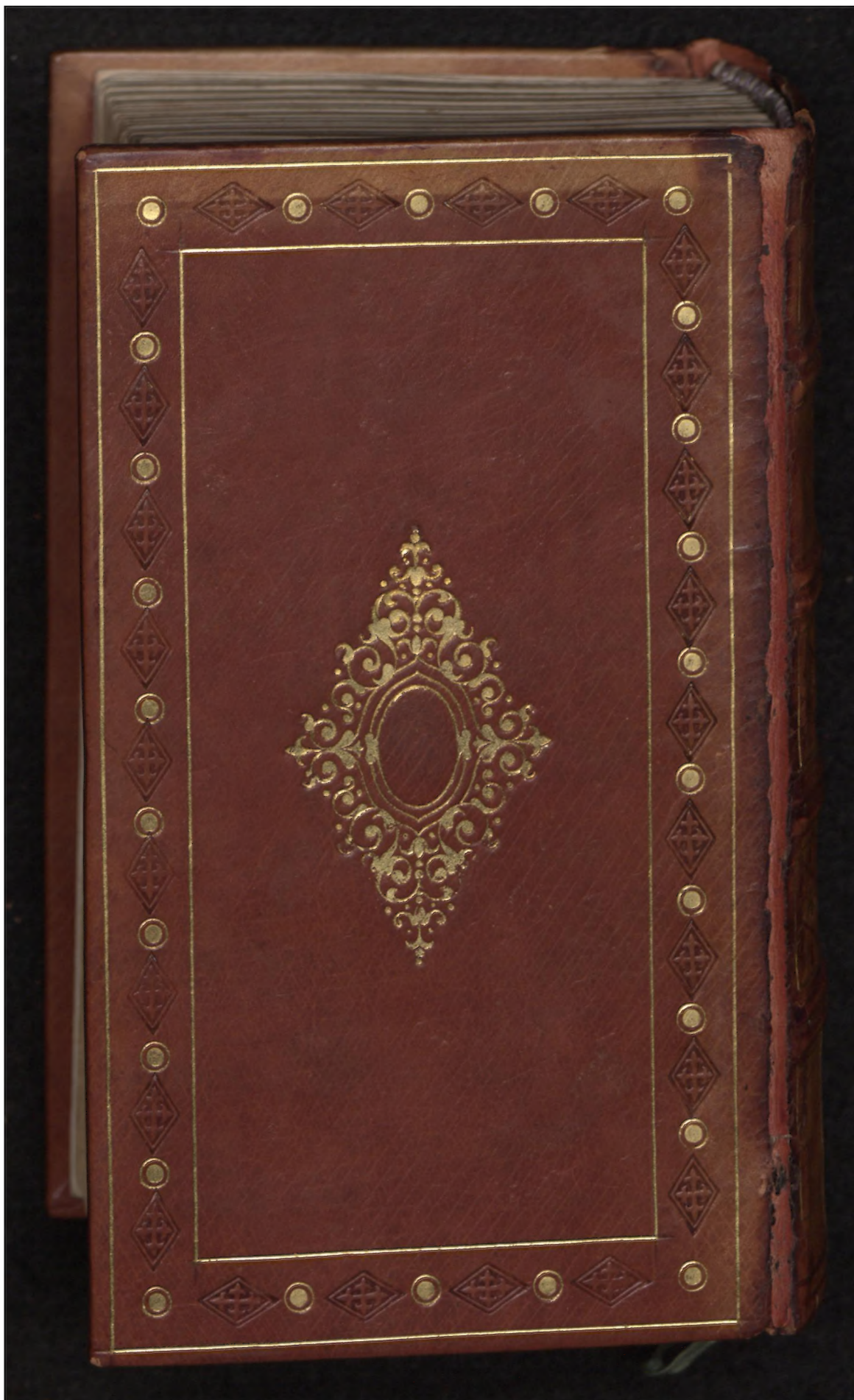

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.11.2

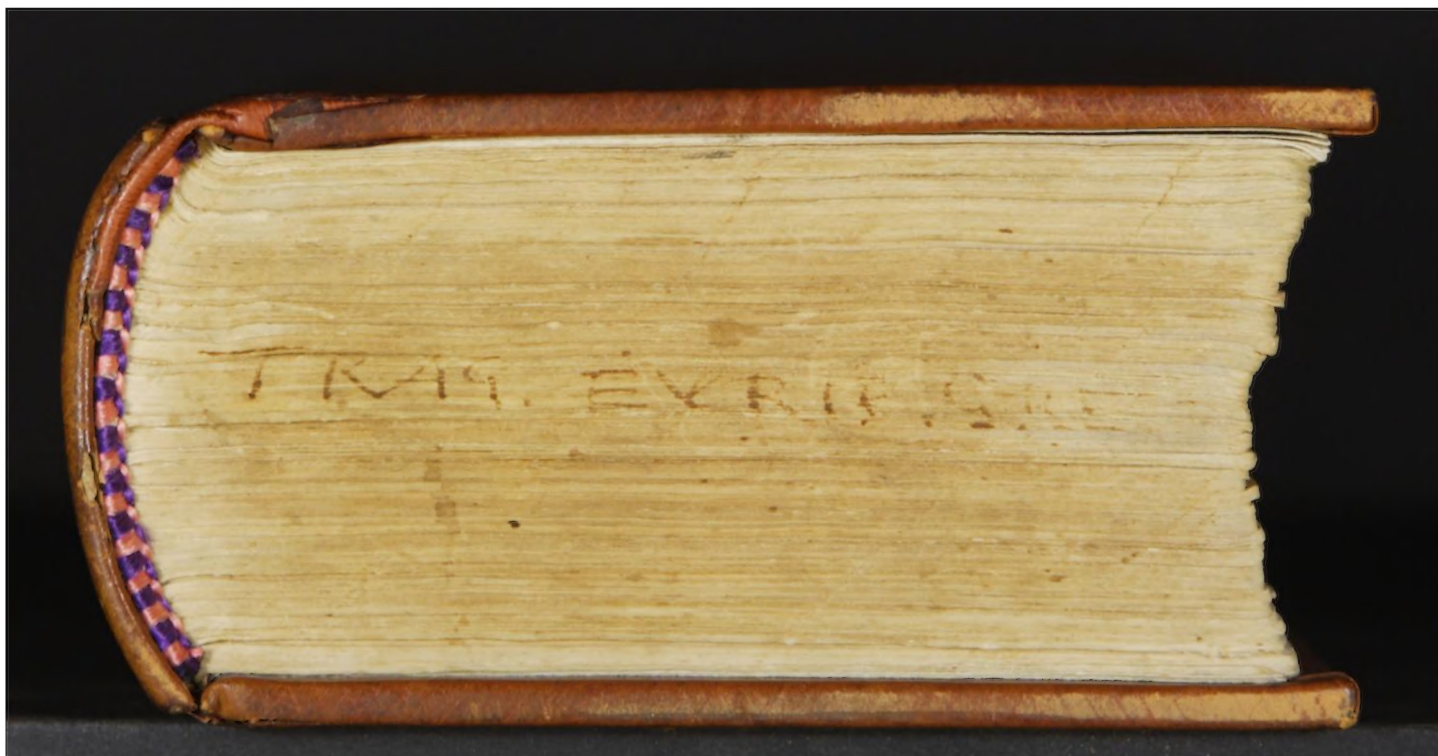

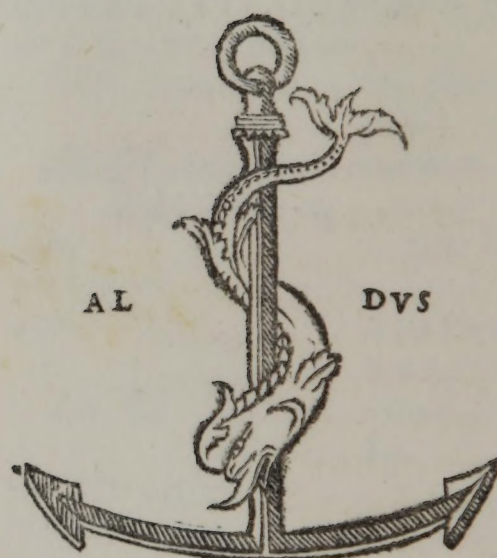
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.11.2

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.11.2

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.11.2

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΘΟΣ.

EVRIPIDIS RHESVS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣΟΥ.

Τῆσος, παῖς ἄν Στρυμόνος τῷ ποταμῷ, καὶ
Τερψιχόρης, μασῶν μιᾶς. Θρακῶν δὲ ἡγούμε-
νος, εἰς Ἴλιον παρὰ χίγνεται νυκτὸς, στρατομένων
τῇ Τρώων παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τῶτον Ο-
δυσσεὺς καὶ Διομήδης κατάσκοποι ὄντες, ἀναρῶσιν,
Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὥς μέγαν ἐσόμενον
τοῖς Ἑλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπι-
φανείσα, τὸ τῷ παιδὸς σῶμα ἀνέλετο. Τὸ δὲ δρᾶ-
μα ἐνίοι νόθον ὑπένοιον, ὥς ὅτι Εὐριπίδης. ὅτι
τὰρ σοφώτερον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτηρισ-
μέντοι ταῖς διδασκαλίαις, ὥς γνήσιον ἐπιγέγρα-
πται. καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια ἢ ἐν αὐτῷ πολυ-
πραγμοσύνη, ὅτι Εὐριπίδην ὁμολο-
γεῖ. ἡ σκηνὴ τῷ δράματι ἐν
Τροίᾳ. ὃ δὲ χορὸς, συνέση-
κεν ἐκ φυλάκων Τρω-
τῶν, οἳ καὶ προλογί-
σι. περιέχει δὲ
νυκτερε-
σίαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΓΡΟΣΩΓΑ.

Χορὸς φυλάκων.

Εκτωρ.

Οδυσσεύς.

Αἰνείας.

Διομήδης.

Δόλων.

Αθηνᾶ.

Αγγελος.

Γάρης.

Γοιμήν.

Μῦσα.

Ρῆσος.

Ρήσων ἡνίοχος.

Προλογίζει δὲ ὁ Χορὸς.

ΑΛ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΡΗΣΟΣ.

β

Αθι πρὸς ἀνὰς τὰς
ἑκτορέας
τίς ὑπασιπῶν ἀγρυπνός
βασιλέων,

ἢ ταυχοφῶρων δέξατο νέωσ
κληθόνα μύθων,
οἱ τετράμοιρον νυκτὸς φρερῶν
πάσης στρατιάς,

πόλεως Τροίης προκάθηνται.
αὔσον βλεφάρων γοργῶπόν ἑδραν,
λεῖπε χημαῖνας φυλλοσρώτους
Ἑκτορ· καίρὸς ἔκκεῖσαι.

ἔκ τίς ἴδ' ὦ φίλος ἦ; φθέγγῃ τίς ἀνὴρ.
τί τ' σῆμα θροῖ.

τίνες ἐκ νυκτὶ τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ', ἐνέπεν χρεῖ.

χο φύλακες στρατιάς. Εκτ. τί φέρῃ θορύβῳ;

χο θάρσει. Εκ. θαρσῶ· μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν;

χο ἔκκετι.

ἔκ τί σὺν ἔφυλακὰς προλιπὼν ἦδη,
κινῆς στρατιάν, ἣ μὴ τιν' ἔχων
νυκτιγορίαν· ἔκ διατὰ δὸρὸς
πέλας ἀργεῖν, νυχίαν ἡμᾶς
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;

χο ὀπλίξεν χεῖρα σύμμαχον Ἑκτορ.
βᾶθι πρὸς ἀνὰς.

ἔκ τρυγῶν ἔλχος ἀείρειν· ἀφύπνισον.

τίμιτι

ΡΗΣΟΣ.

πέμπε φίλους ἵέναι ποτὶ σὸν λόχον.
 ἄρμόσατε ψαλίοις τῆς ἵππου.
 τίς δ' ἔσ' ἐπὶ Πανθοίδαν, ἢ κ' ἔν
 Εὐρώπας Λυκίων ἀγὼν ἀνδρῶν;
 πῶ σφαγίων ἔφοροι,
 πῶ ἢ γυμνητῶν μύναρχοι;
 τοξοφόροι τε Φρυγῶν,
 ξούγγυτε κερρόδετα τόξα ναυραῖς.
 ἄκ τὰ μὲν ἀγγέλλεις δέματ' ἀνέειν.
 τὰ δ' ἢ θρασύνεις· κ' ἔδ' ἐν καθαρῶς,
 ἀλλ' ἢ κρονίῳ Πανὸς τρομερῶ
 μάστιγι φοβῇ· φυλακὰς δ' ἐλιπῶν,
 κινῆς στρατίαν· τί θροῆς; τί σε φῶ
 νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ δ' εἰπὼν,
 ἔδ' ἐν γε τρανῶς ἀπέδειξας.
 χο πυράθει στρατὸς ἀργόλας Εκτορ
 πᾶσαν ἀν' ὄρφναν.
 δι' ἱπετῇ ἢ νεῶν πυρσοὶ σταθμά.
 παῖς δ' ἄγα με μνονείαν προσέβα στρατὸς
 ἐννύχιος σὺν βορύβῳ σκηνᾶν,
 νέαν τὴν ἐφίεμενοι βάξιν.
 ἔγάρ πω πάρος ὦδ' ἐφοβήθη
 ναυσιπόρος στρατός.
 σοὶ δ' ὑποπλύνονγε τὸ μέλλον
 ἤλυθον ἀγγελος, ὥσ' ἂν μὴ ποτέ
 τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς ῥήγῃς.
 ἔκ Εἰς καιρὸν ἦλθες, καί περ ἀγγέλλων φόβον.
 ἄνδρες δ' ἐκ γῆς τῆς δ' ἐν νυκτέρῳ πλάτῃ
 λαθόντες ὁμμά τ' ἔμ' ὄν ἄρεσθαι, φρενὶν
 μέλλουσι· σάινει μ' ἐννυχος φρυκτωρία.

Λ Λ III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ δαῖμον, ὅστις μ' αὐτυχῶντ' ἐνόησας
 θοίνης λείοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
 σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
 εἰ δ' φαεινὸν μὴ ξυνέχον ἡλίου
 λαμπήρες, ἔκ' ἂν ἔχον αὐτυχῶν δόρυ,
 πρὶν νῶς πυρῶσαι, καὶ διὰ σκηνῶν μολῶν,
 κτήνων Ἀχαιῶς τῆδε πολυφόνου χερί.
 καὶ γὰρ ἡ ἦν πρόθυμος ἵεναί δόρυ
 ἐν νυκτὶ, χρῆσθαι τ' αὐτυχῶν ῥύμη θεῶ.
 ἀλλ' οἱ σοφοὶ με, καὶ τὸ θεῶν ἔδότες
 μάντης, ἔπεισαν ἡμέρας μῆναι φάος,
 καὶ περὶ Ἀχαιῶν μηδέν ἐν χέρσῳ λιπῶν.
 οἷδ' ἔμ' ἐμὼν θυοσκοπῶν
 βυλάς ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα θένει.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα χρὴ παραγγέλλην στρατῷ,
 τάχῃ προχεῖρα λαμβάνειν, λήξαι δ' ὕπνου,
 ὥς ἂν τις αὐτ' ἐκ νεὼς θρώσκων ἔπι,
 τῷτον χαρὰ χεῖς, κλίμακας ῥάνη φόνου.
 οἷδ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λεησμένοι,
 Φρυγῶν ἀρχὸς ἐκ μάθωσι ζητονεῖν.
 χθ. Ἔκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθῶν τὸ δρώμενον.
 ἄνδρες, καὶ εἰ φάγασιν, ἔκ' ἴσμεν τορῶς.
 εἰ τις δ' πυραΐθειν πρόρασις Ἀργείων στρατὸν;
 χθ. ἔκ' οἷδ' ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμοὶ φρενί.
 εἰ πάντ' ἂν φοβηθῆς, ἴαθι δὲ μαινῶν τόδε.
 χθ. ἔγω πρὶν ἦσαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
 εἰ ἔδ' ὦδ' ἐχ' αἰχρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δόρος.
 χθ. σὺ ταῦτ' ἐπραξας, καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
 εἰ Ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὅπλ' ἔσθ' ἔρα.
 χθ. καὶ μὴν οἷδ' Ἀλκίνας καὶ μάλα σπουδῇ ποδῶς

εἰχθ,

ΤΗΣΟΣ.

εἴη, νέον τι πρᾶγ' ἔχων φίλοις φράσαι.
 αἰνέει Εκτορ, τὴν χρῆμα νύκτεροι κατὰ σπᾶν
 τὰς σὰς πρὸς ἀνὰς φύλακας ἐλθόντες φόβῳ,
 νυκτιγοῦσι, καὶ κινῆνται σπᾶτος;
 ἔκ Αἰνέα, πύκαξε τάχεσιν δέ μας τὸ σόν.
 αἰνέει τίδ' ἐστ; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
 δ' ἅλος κυρφαῖος ἐσάναι κατ' ἀφρόνῃν;
 ἔκ φάγασιν ἄνδρες, καπτιβάνουσιν νεῶν.
 αἰνέει τί τῷδ' ἂν ᾗ ποῖς ἀσφαλὲς τεκμήριον;
 ἔκ αἰῶσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρὸς,
 καὶ μοι δοκῶσιν ὅ μιν ἐν ἐσάυριον,
 ἀλλ' ἐκκαίαντες πύρρ' ἐπ' αὐτῶν νεῶν,
 φυγὴ πρὸς οἶκος τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονός.
 αἰνέει σὺ δ' ὥς τι δράσων πρὸς τὰς δ' ὀπλίῃ χεῖρα;
 ἔκ φάγοντας αὐτοὺς, καπτιβώσκοντας νεῶν,
 λόγχῃ καθέξω, καπτικίσομαι βαρὺς.
 αἰχρὸν ἢ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰχρὴν κακὴν,
 θεῶν δίδόντος, πολεμίους ἄνδ' μάχης
 φάγειν ἴασαι, πολλὰ δράσαντας κακά.
 αἰνέει ᾗ δ' ἡσ' ἄνῃρ ἄβυλος ὥς δρᾶσαι χερί.
 Ἄλλ' ὅτ' ἐπ' αὐτοὺς πάντ' ἐπίσταται βροτῶν
 Ἰέφυκεν, ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται χεῖρας,
 σὲ καὶ μάχεσθαι, τὸς δ' ἐβλάυνει καλῶς,
 ὅστις πυρὸς λαμπήρας ἐξήρθεσι κλύων
 φάγειν Ἀχαιῶς, καὶ σπᾶν μέλλεις ἄγειν,
 τάφρους ὑπερβάς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
 καὶ τοὶ περὰ σπᾶς κοῖλον αὐλῶνων βάθος,
 εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονός
 φάγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
 σικώμενος καὶ τήνδε μὴ μάλῃς πόλιν.

ΛΛ 1115

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πῶς ἔπεράσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός,
 πῶς δ' αὖ γιγύρας διαβαλὺς ἱππιάται;
 ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας,
 νικῶν δ' ἐφ' ἑδρὸν παῖδ' ἔχεις τὸν Γηλέως,
 ὅς σ' ἔκ' ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα,
 ὃ δ' ὦδ' Ἀχαιὺς ὥς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
 αἰθῶν ἔ' ἀνὴρ, ἢ πετύρῃται χερὶ.
 ἀλλὰ στρατὸν ἢ ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
 εἰδέναι ἔω μὲν ἐκ νόπων ἀρεφάτων,
 κατὰ σκοπον δ' ἐπολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ
 πέμπειν δοκῇ μοι καὶ ἄρῳνται φυγῇ,
 σείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ.
 εἰ δ' εἰς δόλον τὴν ἥδ' ἄγει φρυκτωρία,
 μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπε,
 βυλυσόμεθα τήνδ' ἐχθρὴν γνῶμην ἀνάξ.
 20 τὰ δ' ἐδοκεῖ τὰ δ' ἐμετατιθέμενος νοεῖ.
 σφαλερὰ δ' ὅφρα φιλῷ στρατηγῶν κρᾶτη.
 τί ἔ' ἄμεινον, ἢ
 ταχυβάταν νεῶν κατόπῃν μολεῖν
 πύλας, ὅτι πῶτ' ἄρα δαίοις
 πυρὰ κατ' ἀντίπρωραν ναυστάθμων δαίεται.
 30 νηῶν δ' ἐπεὶ δὴ πᾶσιν ἀνδράσι τὰ δέ.
 σείχων δ' ἐκ νόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατός
 κινεῖτ' ἀκυσσας νυκτέρος ἐκ κλησίας.
 ἐγὼ δ' ἐπέμψω πολεμίων κατὰ σκοπον.
 καὶ μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
 σὺ πάντ' ἀκύσῃ, ἢ παρῶν εἴσῃ λόγον.
 εἰ δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι,
 σάλπιγξ αὖδ' ἂν προσδοκῶν κάρα δέσσει,
 ὥς ὅ μιν ὄντα μ', ἀλλὰ προσμίξω νεῶν
 ἄλκοισι

ΡΗΣΟΣ.

ὁλοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατόν.
 αἶν πέ μ' ὥς τάχιστα νῦν ἄσφαλῶς φρονῆς.
 σὺν σοὶ δέ μ' ὄφει καρτερῆν θ' ὅταν δέη.
 ἐκ τίς δ' ἦτα Τρώων, οἳ πάρῃσιν ἐν λόγῳ,
 θέλει κατόπῃς ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολῆν;
 τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς ἀνεργέτης;
 τίς φησιν; ὅτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
 πόλει πατρώᾳ, συμμάχοις θ' ὑπηρετῆν.
 δ' ὁ ἐγὼ πρὸ γαίης τόνδε κίνδυνον θέλω
 ῥίψας, κατόπῃς ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολῆν.
 καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκ μαθὼν βυλάνματα,
 ἥξω πὶ τούτοις· τίνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
 ἐκ ἐπώνυμος καὶ κάρτα, καὶ φιλόπολις
 Δόλων· πατρός ἢ καὶ πρὶν ἀκλεᾶ δόμον,
 νῦν δὲ τοσσὺτ' ἐθνηκας ἀκλεέστερον.
 δ' ὁ ὅκ' ἐν πονῆν με χρεὶ πονῆντα δ' ἄξιον
 » μισθὸν φέρεσθαι. Παντὶ δ' προσκείμενον
 » Κέρδος πρὸς ἔργῳ, τ' χάριν τίηται διπλῆν.
 ἐκ γαί, καὶ δίκαια ταῦτα, καὶ ἄλλως λέγω,
 τάξαι ἢ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.
 δ' ὁ ὅς σ' ἐρῶ μιν πολυόχῳ τυραννίδος.
 ἐκ σὺ δ' ἀλλὰ γήμας, Πριαμίδων γαμβρὸς γένε.
 δ' ὁ ὅς ἐξ ἐμαυτῷ μεξόνων γαμῆν θέλω.
 ἐκ χρυσὸς γάρ ἐστιν, εἴ ποδ' αἰτήσεις γέρας.
 δ' ὁ ἀλλ' ἐς ἐν οἴκοις· ὅβρις σπανίζομεν.
 ἐκ τί δ' ἦτα χρήξεις, ὧν κέκλυθεν Ἰλιος;
 δ' ὁ ἐλὼν Ἀχαιῶς, δῶρά μοι ξυναίνεσον.
 ἐκ δώσω· σὺ δ' αἶται· πλὴν στρατηλάτας νέων.
 δ' ὁ κτεῖν', ὅσ' ἀπαιτῶ Μενέλεω χεῖρας χέρας.
 ἐκ ὅ μιν ἂν Οἰλίως παῖδά μ' ἐξαυτῆς λαβῆν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δ'ο πακαὶ γεωργῶν χεῖρες αὖ τεθραμμέναι.
 εκ τίν' ὅν Αχαιῶν ξῶντ' ἀποιναῖσθαι θέλεις;
 δ'ο κ' πρόσθεν ἦπον, ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
 εκ κ' μὴν λαφύρων αὐτὸς αἰρήσῃ παρών;
 δ'ο θεοῖσιν αὐτὰ πασάλευε πρὸς δόμοις.
 εκ τί δῆτα μείζον τῶνδ' ἐμ' αἰτήσεις γέρας;
 δ'ο ἵππυς Αχιλλέως· χρηὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονῆν,
 ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δάμονος.
 εκ κ' μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερῶς ἵππων ἐμοί.
 ἐξ ἀφθίτων ἅ' ἀφθιτοὶ πεφυκότες,
 τὸν Γηλέως φέρουσι θύριον γόνον.
 δίδωσι δ' αὐτὸς πωλοδὰ μνήσας ἀναξ
 Γηλεῖ Προσειδῶν, ὡς λέγουσι πάντιος.
 ἀλλ' ὅ σ' ἐπάρας τάισομαι· δώσω δέ σοι
 κάλλιστον οἴκοις κτῆμ', Αχιλλέως ὄχον.
 δ'ο αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
 δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς ἀσπαραγχνίας.
 σέ δ' ὅ φθονεῖν χρη· μυρὶ ἔστιν ἄλλὰ σοι,
 ἐφ' οἷσι τέρετ' ἡ τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.
 χ'ο μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἐλθῆν.
 μακάριος γε μὴν κυρήσας ἔσῃ,
 πόνος δ' ἀνελκείης.
 μέγα δ' ἐποιράνοισι γαμβρὸν πέλειν,
 τάδε θεόθεν ἐπιδέτω δίκη.
 τὰ δ' παρ' ἀνδράσι, τέλειά σοι φαίνεται.
 δ'ο σείχοι μ' ἄν· ἐλθὼν δ' ἦς δόμους ἐφέστιος,
 σκευὴν πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάφομαι.
 κῆθεν δ' ἐφύσω νῆας ἐπ' Ἀργείων πόδα.
 χ'ο ἐπὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἐξείς σολήν;
 δ'ο πρέπυσαν ἔργω, κλεπτικαῖς τε βήμασι.

ΡΗΣΟΣ.

χ^ο Σοφὺ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
λέξον τίς ἐστι τῷδε σώματος σφαγή.

δ^ο λύνκειον ἄμφι νῶτα θήσομαι δορὰν,
καὶ χῆμα θηρὸς ἄμφ' ἐμῷ θήσω κάρα,
βάσιν τε χερσὶ προδρίαν καθαρμόσας,
καὶ κῶλα κώλοισι, τιτράπην μιμήσομαι,
λύνκην κέλαιον πολέμοις δυσάρετον,
τάφροισι πελάξων, καὶ νεῶν προβλήμασιν.
ὅταν δ' ἔρῃ μου χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ,
δίδραμόν ἐμι: τῇδε σύγκειται δόλος.

χ^ο ἀλλ' αὖ σ' Ὀμείας παῖς, ἐκῆσε, καὶ πάλιν
πέμψειν Ἑρμῆς, ὅσπερ Φηλητῶν ἀναξ.
ἔχεις ἢ τῦρρον. αὐτυχῆν μόνον σε δεῖ.

δ^ο σωθήσομαι τε, καὶ κταγῶν Ὀδυσσεύς,
οἶσω κάρη σοι σύμβολον δ' ἔχω σαφές.
φῆσεις Δελῶνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολῆν,
ἢ παῖδα Τυδείως. ὃ δ' ἄναι μάκτω χερὶ
ἤξω πρὸς οἶκόν, πρὶν φάος μολῆν χθόνα.

χ^ο Οὐμβραῖε, καὶ Δάλιε, καὶ Λυκίας
ἔκον ἐμβατάνων
Ἀπολλόν, ὃ δ' ἴα κεφαλὰ μόλε το
ξήρης, ἵκη δ' ἐννύχιος
ἄγε μῶν, σωτήριος
ἀνέρι πομπᾶς
καὶ γενῶ, καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις.
ὦ παγκρατὲς, ὦ Τροίαις
τείχεσι παλαιὰ δέμας.
μόλοι ἢ ναυκληρία, καὶ στρατῖας
Ἑλλάδος δίοπτας
ἵκοιτο, καὶ κἀμψδε πάλιν θυμέλας,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οἰκῶν πάτρας Ἰλιάδος·
 Φθιάδων δ' ἵππων ἐπὶ
 ἀντυγα βαίη,
 δεσπότην πέραντος Ἀχαιῶν ἄρα,
 τὰς, πόντιος αἰὲκ' ἰδὼ
 Γηλῆ δ' ἰδῶσι δαίμων.
 ἐπὶ πρότ' οἰκῶν,
 πρότε γὰρ ἔτλα μῖνος,
 παύσασθαι βὰς κατιδῆν.
 ἄρα μαι λήματος ἢ σπῆνις
 τῶν ἀγαθῶν· ὅταν ἢ
 δυσάλιος ἐν πελάγει,
 ἢ σαλύνει πόλις,
 ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος.
 ἐνὶ ἠθάρος ἐν αἰχμαῖς ποτὶ Μυσῶν,
 ὅς ἐμὴν συμμαχίαν ἀτίξει.
 τίν' ἀνδρ' Ἀχαιῶν
 ὁ πεδοσιβὴς σφαγῶνς
 ὑτάσει ἐν κλισίαις,
 τετράπτεν μὲν ἔχων ἐπὶ
 θηρὸς, ἔλοι Μενέλαον.
 κτανὼν δ' Ἀγαμέμνονος
 κρᾶτ' ἐνέγκοι Ελέ
 να κακὸν γαμβρον ἐς χέρας γούρ.
 ὅς ἐπὶ πῶλον,
 ὅς ἐπὶ τὰν Τροίαν χι
 λῖοναυν ἤλυθ' ἔχων σρατίαν.
 ἄλλ' ἀναξ, τοιῶτων δεσπότησιν ἄγγελος
 ἦν τοιοῦτον· οἷά σοι φέρω μαθεῖν.
 ἔκ' ἢ πολλ' ἀγρώσεως σημαίνεται φρενί.

ΤΗΣΟΣ.

καὶ σὺ τοίμνας δεσπότας του χεισφόροις
 ἦκειν εἰκάς ἀγγέλων, ἵν' ὅπρεται.
 ἔκδοθα δῶμα τὸ μόν, ἢ θρόνος πατρός,
 οἷς χρὴ γεγωνῆν αὐτὸν χῆντα τοίμνια;
 ἄγγ σκαοὶ βοτῆρες ἐσμέν· ἔκ' ἄλλως λέγω·
 ἀλλ' ὅδ' ἐν ἡσόν σοι φέρω κεδνὸς λόγος.
 ἔκ' παῦσαι λέγων μοι τὰς προσκυλῆς τύχας.
 μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάξομεν.
 ἄγγ τοιαῦτα καὶ γὰρ σημανῶν ἐλήλυθα.
 ἀνὴρ ἔκ' ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν,
 εἰσὶ φίλος σοι, σύ μ' μαχρός τε τῇ σῇ γῇ.
 ἔκ' ποίας πατρίδας γῆς ἐρημώσας πέδον;
 ἄγγ Θρήνης· πατρός δ' ἐστ' ὁ Στρυμόνος κικλήσκειται.
 ἔκ' Τῆσον τιθέντ' ἐλέξας ἐν Τροίᾳ πόδα;
 ἄγγ ἐγὼς· λόγος ὅστις τόσον μ' ἐκνύφισας.
 ἔκ' καὶ πῶς πρὸς Ἰδης Ορτιάδας πορεύεται,
 πλαγχθεὶς πλατείᾳς πεδίαδος τ' ἀμαξιτῶ;
 ἄγγ ἔκ' οἷδ' ἀκριβῶς· εἰνάσαι γε μὴν πάρα.
 νυκτὸς ἔκ' ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
 κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς.
 φόβον δ' ἀγρώσας, οἱ κατ' ἰδῶνόν λέπας
 οἷν' ἔμεν, αὐτόριξον ἐστὶν χθονὸς
 παρέχε δρυμὸν νυκτὸς ἐνθηρον μολῶν.
 πολλῇ ἔκ' ἡχῇ θρήνιος ῥέων στρατός,
 εἰσελθὲν θάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἵεμεν
 τοίμνας ἐς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μολῶν
 λεηλατήσων, καὶ σὰ πορθήσων σταθμά.
 πρὶν δ' ἡ δῖῶτων γῆρυν ἔχ' ἑλληνικὴν
 εἰδεξάμεθα, καὶ μετέστημεν φόβῳ.
 εἰσὶ χῶν δ' ἄνακτος πρὸ ξερωνιτῆος στρατῷ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀνισόρησα θρηκίοις προσφθέγμασι,
 τίς ὁ στρατηγός, ἢ τίς κλημένος,
 σείχει πρὸς ἄστυ, Πριάμίδαισι σύμμαχος.
 ἢ πάντ' ἀκύνσας, ὧν ἐφίεμν μαθῆν,
 ἔσθην· ὁρῶ ἢ Πῆσον ὥστε δαίμονα
 ἔσθ' ἐν ἵπποισι, θρηκίοις τ' ὀχήμασιν.

χρυσῇ ἢ πλάστῃ αὐχένα ζυγυφόρων
 πώλων ἔκλινε, χιόνος ἐξαυγέσρων.

πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις
 ἔλαμπε. Γοργῶ δ' ὡς ἐπ' αἰγίδος θεᾶς

χαλκῇ μετώποις ἵππικοῖσι πρόσδετος,
 πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον·

στρατὴρ ἢ πλήθος ἔδ' ἂν ἐν ψήφῳ λόγῳ
 θέσθαι δυνάμην, ὡς ἀπλάσων ἦν ἰδῆν.

πολλοὶ καὶ ἵππῃς, πολλὰ πελτασῶν τέλη,
 πολλοὶ τ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος

ζυμνὴς ὁ μαρτῆς, θρηκίαν ἔχων σολήν.
 τοιοῦτο Τροίᾳ σύμμαχος πάρες ἀνὴρ,

ὃν ἔτε φεύγων, ἔθ' ὑποσπαθὲς δορί,
 ὁ Γηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

ἔσθ' ὅταν πολίταις αὐτὰρ ὄσιν δαίμονες,
 ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τὰ γαθόν·

ἔσθ' πολλὰς, ἐπεὶ δὴ τὰ μὲν αὐτὸς ἐξείλετο,
 ἢ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστίν, ἀρήσω φίλους.

ἀλλ' ἔδ' ἐν αὐτῷ δέομεθα, οἵτινες πάλλαι
 μὴ ξυμπονῶσιν ἡνίκ' ἐξέωσῃς Ἀρης

ἐφάυσε λάφῃ τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
 Πῆσος δ' ἔδειξεν ὁῖος ἦν Τροίᾳ φίλος.

» Ηκεῖ ἔς δ' αὖτ' ἔπαρων κυνηγέταις
 » Λίρῃσι λῆαν, ἔδ' ἐσθ' ἐκκαμῶν δορί.

ΤΗΣΟΣ.

- χ^ο ὀρθῶς ἀτίξεις, καὶ τί μοι μῦθος εἴ φίλοις.
 δέχου ἢ τὸς θέλοντας ἀφελῆν πόλιν.
 ἐκ ἀρνεῖσθαι οἱ σῶζοντες Ἴλιον πόλιν.
 χ^ο τέποιθας ἤδη πολέμιους ἡρηνέναι;
 ἐκ τέποιθα δέξει τὸ πῖον σέλας θεῶν.
 χ^ι ὅρα τὸ μέλλον· πολλὰ ἀναστρέφει θεός.
 ἐκ μισῶ φίλοισιν ὕπερον βοηδρομεῖν.
 ἀγ^γ ἀνὰ ξ^α, ἀπὸ θῆν^ν συμμάχους ἐπίφθονον.
 φόβος γένοιτ' ἂν πολέμοις ὀφθῆς μόνον.
 χ^ι ὅδ' ἔν^ν ἐπὶ περ ἦλθε, σύμμαχος καὶ ὄν^ν,
 ξένος ἢ, πρὸς τράπεζαν ἠκέτω ξένων.
 χάρις ἔ^ε αὐτῷ Πριάμιδ' ὧν διώλετο.
 ἐκ σύ^ν τ' αὖ παραινῆς, καὶ σὺ καίρι' ὤς σκοπεῖς.
 ὁ χρυσόταλχης δ' ἔν^ν ἐκ' ἀγγέλου λόγων
 Τῆσος, παρέστω τῇδε σύμμαχος χθονί.
 χ^ι Ἀδράστεια καὶ Ἄδιδος παῖς,
 ἔργοις σομάτων φθόνον.
 φράσω ἔ^ε δὴ ὅσον μοι
 ψυχῇ προσφιλέστιν εἰπεῖν.
 ἦ κεις ὦ ποταμὸς πάϊ,
 ἦ κεις, ἐπλάσθης φίλιν πρὸς αὐλάν.
 ἀσπασὺς ἐπεισε χρόνῳ
 περὶς μάτηρ, ὅτε καλλιγέφυ
 ρος ποταμὸς πφράν^ν
 Στρυμῶν, ὅς ποτε τὰς μελῶδ' ἔ^ε
 μύσας δι' ἀκηράτων
 δινηθεὶς ὑδρορροῆς,
 κόλπων σὰν ἐφύταυσεν ἥβαν.
 σύ μοι Ζεὺς ὁ φανᾶιος
 ἦ κεις διφρέυσων βασιλῆσιν πῶλοισι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

νῦν ὦ πατρίς, ὦ Φρυγία,
 ξὺν θεῷ νῦν σοι ᾗ ἐλευθέριον
 Ζῆνα πάρεστιν ἡ πᾶν.
 ἄρα ποτ' αὖθις ἀπαλαιὰ
 Τροία τῆς προτότας παναμερόσης,
 θιάσους ἐρώτων
 ψάλμασι, καὶ κυλίκων οἶνοπλυνήτοισι
 ὑποδεξίαις ἀμίλλαις,
 κατὰ πόντον Ἀτρεΐδαν
 Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἅκτας.
 ὦ φίλος, ἔθε μοι
 σάχερ' ἢ σῷ δορὶ πρᾶ
 ξας τάδ', ἐς οἶκον ἔλθοις.
 ἔλθ', φάνηθι, τὰν ξάχρυσον
 πηλὴ δα προβαλὼ κατ' ἔμματα πέλταν,
 δοχμίαν πεδαίρων,
 χριστὰν παρ' ἄντυγα κώλοισι ἐρεθίσων,
 δίβολόντ' ἄκοντα πάλλων.
 σὲ δ' ὅστις ὑποσᾶς,
 ἀργήεις πότεν Ἡρας δαπέδοις χορεύσῃ,
 ἀλλὰ νιν ἄδε γὰ
 καταφθίμενον θρηκὶ μὲν
 φίλτατον ἄχθος οἶσσι.
 ἰὼ· ἰὼ· μέγας ὦ βασιλεῦ, καλὸν ὦ Θρήκη
 σπύμνον ἐθρέψας πολίαρχον ἰδῆν.
 ἴδε χρυσόδετον σώματος ἀλκήν,
 κλυεὶ καὶ κόμπυς κωδωνοκρότης,
 παρὰ πορπάκων τῆς κελαδῶντας.
 θεὸς ὦ Τροία, θεὸς αὖτ' Ἀρης
 ὃ στυμόνιος πῶλος αἰσίδ'

μύσης

μὴ τῆς ἡνὼν καταπνεί σε.
 ῥῆ χαῖρ' ἐσθλὸς ἐσθλῷ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς
 Ἐκτορ· πάλαι δ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
 χαίρω δ' ἐσ' αὐτυχῆντα, καὶ προσήμενον
 πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάτων δ' ἐγὼ
 τέχῃ πάρειμι, καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.
 ἔκ παῖ τῆς μελωδ' ἡμιτέρος μεσῶν μίᾳς,
 θρηικός τε ποταμῷ Στρυμόνος, φιλῶ λείπειν
 τάλιθες αἰεὶ, καὶ διπλῶς πέφυκ' ἀνὴρ.
 πάλαι πάλαι χρεὴν τῆσδε συγκαίμενιν χθονὶ
 ἐλθόντα, καὶ μὴ τῷ πῖσ' Ἀργείων ὕπο,
 Τροίαν ἐᾶσαι πολεμίῳ πεσόντορι.
 ὃ γάρ τι λέξεις ὥς ἀκλιτος ὢν φίλοις,
 ὃκ' ἦλθες, ὃδ' ἦ μιν αἶψα, ὃδ' ἐπεσφάρις.
 τίς γάρ σε κῆρυξ, ἢ γερυσία φρυγῶν
 ἐλθῶς, ἀμύνειν ὃκ' ἐπέσκηψεν πόλει;
 ποίῳν ἢ δώρων κόσμον ὃκ' ἐπέμψαμεν;
 σὺ δ' ἐγγενὲς ὢν, βάρβαρος τε, βαρβάρους
 Ἑλλήσιν ἡμᾶς πρὸς πῖες τὸ σὸν μέρος.
 καί τοι σε μικρὰς ἐκ τυραννίδος, μέγαν
 Ὀρηνῶν ἀνέκτα τῆδ' ἐβηκ' ἐγὼ χερὶ,
 ὅτ' ἀμφὶ Γάργαλόν τε, Γαίονων τε γῆν,
 Ὀρηνῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ σῶμα,
 ἔρρηξα πέλτην· σοὶ ἢ δουλώσας λεῶν,
 παρέχον· ὢν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
 φίλων νοσούντων, ὕπερος βοηδρόμῃς.
 οἶδ' ὃδ' ἐν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
 πάλαι παρόντες, οἵ μ', ἐν χλωσὶς τάφοις
 κῆντα πεσόντες, πῖσις ὃ σ' μικρὰ πόλει,
 οἶδ' ἐνθάδ' ὅπλοισι, καὶ παρ' ἰππείοις ὄχοις,

MM

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φυλῶν ἄνθιν, δῖφίον τε πῦρ θεῶ
 μένουσι καρτερῶντες, ὅκιν δὲ μνίοις
 πυκνὴν ἄμυσιν, ὥς σὺ δεξιῶμενοι.
 ταῦθ' ὡς ἂν εἴδῃς Εὐκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
 ἢ μὲ μοιμαί σοι, ἢ λέγω κατ' ὄμμασόν.
 τοῖστος ἢ μὲ καὶ σὺς, εὐθὺς ἂν λόγων
 τέμνων κέλαινον, καὶ δῖπλῆς πέφυκ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δ' ἢ μείζων, ἢ σὺ τῆσδ' ἀπὼν χθονός,
 λυτὴ πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην.
 ἀλλ' ἀρχιτέρμων γαῖα μοι σκύθης λεῖως
 μέλλοντι νόστον ἦν πρὸς Ἰλίου περᾶν,
 ξυνηΐτε πόλεμον· ἀξέεν δ' ἀφικόμεν
 πόντον πρὸς αἰκτὰς, θρήνηα πορθέμεναι στρατόν.
 ἐνθ' αἰματηρὸς πέλαγος ἦς γαῖαν σκύθης
 ἠντλεῖτο λόγχῃ, θρήξτε συμμιγῆς φόνῳ.
 τοιαῖδ' ἐτοίμ' ἀπείργε συμφορὰ, πέδον
 Τροίας ἰκέσθαι, σύμμαχόν τε σοι μολεῖν.
 ἐπεὶ δ' ἐπερσα, τῶνδ' ὀμηραίσας τέκνα,
 τάξας ἔτειον δασμόν ἦς δόμους φέρειν,
 ἥκω πέρασας ναυσὶ πέντιον σῶμα.
 τὰ δ' ἄλλα περὶ τῆς περῶν ὀρίσματα,
 ὅχως σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστας,
 ὅδ' ἐν χαλκῶσι δώμασιν κοιμώμενος,
 ἀλλ' οἶα πόντον θρήκιον φύσῃματα
 κρυπαλλόπηται, Γαίονάς τ' ἐπιξάτει,
 ξύν τοῖσδ' αἰόπλοις, διατλάς πορπήμασιν.
 ἀλλ' ὕπερον καὶ ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὁμῶς.
 σὺ καὶ ἢ ὅση δ' ἐκατον ἀρχιμάχους ἔτος,
 καὶ δ' ἐν περσέσιν ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
 πίπῃς, ἐν βούων ἦν πρὸς Ἀργεὺς Ἀρην.
 ἐμοὶ

ΤΗΣΟΣ

ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρτίσει,
 πέρσαντι πύργους ναυσάθμοις ἐπεισισῆν,
 κτῆναί τ' Ἀχαιῶς· θ' ἡτέρα τ' ἀπ' Ἰλίου
 πρὸς οἶκον ἔμι, συντεμὼν τὸς σὺς πόρους·
 ὕμῶν ἢ μή τις ἀσπίδ' αἰρέτω χερί·
 ἐγὼ δ' ἔξω τὸς μέγ' αὐχὺντας δορὶ
 πέρσας Ἀχαιῶς, καί περ ὕστερον μολῶν.
 ἰώ· ἰώ· φίλα θροῆς.
 φίλος Διόθεν εἶ μόνος.
 φθόνον ἄμαχον ὕπκατος Ζεὺς
 θέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν
 ἔρρειν· τὸ ἢ νῆαϊον Ἀργόθεν δόρυ,
 ἔτε πρὶν, ἔτε νῦν τιν' ἀνδρῶν,
 ἐπόρουσε σέθεν κρείσσω.
 πῶς μοι Ἀχιλλεύς τ' σὸν
 ἔγχος ἂν δύναιτο,
 πῶς δ' Αἴας ὑπομείναι;
 εἰ δ' ἐγὼ τόδ' ἤμαρ εἰ
 σίδοι μ' ἄνθρωπος, ὅπως πολυφόνου
 χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχῃ.
 ῥῆ τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακρᾶς ἀπυσίας
 πράξει παρὲξ ὧ· σὺν δ' Ἀδραστεὶα λέγω,
 ἐπειδὴν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
 θῶμεν, θεοῖσι τ' ἀκροθίνι ἐξέλης,
 ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν θέλω,
 καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ,
 ὥς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.
 εἴ τ' ἔτι παρόντος τῆς δ' ἀπαλλαχθεὶς κακῆς,
 πόλιν νεμὸι μὲν ὡς τοπρὶν ποτ' ἀσφαλῆ,
 ἢ κάρτα πολλοῖς θεοῖς ἂν εἰδὲν χάριν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὰ δ' ἄμφι τ' Ἀργος, καὶ νομόν τῆς Ἑλλάδος,
 ἔχῃ δὲ πορθεῖν ῥάδι' ὡς λίγεις δορί.
 ῥῆ ὅτ' ἄριστάς φασιν Ἑλλήνων μολῆν;
 ἔκ κα' με μφόμεσθ' ἄλλ' ἂν ἐλαύνομεν.
 ῥῆ ὅτ' ἐκὼν κτανόντες τῶσδε, πάντ' ἔργασμεθα.
 ἔκ μὴ νῦν τὰ πῖρ' ῥω, τὰ γγύθεν μεθεῖς, σῆόπῃ.
 ῥῆ ἄρ' ἔμ' εἰσὶ σοὶ παθεῖν, δρᾶσαι ἢ μή.
 ἔκ πολλῆς δ' ἄρχω καὶ θάδ' ὧν τυραννίδος.
 ἀλλ' εἴτε λαὸν, εἴτε δεξιὸν κέρας,
 εἴτ' ἐν μέσοισι συμμαχοῖς πάρεσί σοι,
 πέλτην ἐρῆσαι, καὶ καταστῆσαι στρατόν.
 ῥῆ μόνος μάχεσθαι πολεμίοις Ἑκτορ θέλω.
 ἔκ ἢ δ' αἰχρὸν ἦν ἢ μὴ συνεμπῆσαι νεῶν
 πρύμνας, πονήσας ἐν πάρος πολὺν χρόνον,
 τάξον μ' Ἀχιλλέως, καὶ στρατὸν κατὰ σῶμα.
 ἔκ ὅτ' ἐς ἐκείνῳ θρόνον ἐντάξαι δόρυ.
 ῥῆ καὶ μὴν λόγος ἦν ὡς ἐπλυσ' ἐπ' Ἴλιον.
 ἔκ ἐπλυνσε, καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μινίων,
 στρατηλάταισιν ὃ συναίρεται δόρυ.
 ῥῆ τίς δ' ἡ μετ' αὐτὸν ἄλλος ἀνδοξῆ στρατῷ;
 ἔκ Αἴας ἐμοὶ καὶ ὃ δ' ἐν ἡπῶσθαι δοκῇ,
 χ' ὃ Τυδείως παῖς· ἐστὶ δ' αἰ μυλῶτατον
 κρότη μ' Ὀδυσσεύς, λῆμὰ τ' ἀρμύντως θρασυῖς,
 καὶ πλῆστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας.
 ὃς ἔσθ' Ἀθηνᾶς σιγῆν ἑναρχὸς μολῶν,
 κλέψας ἀγαλμα, ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρεται.
 ἦ δ' ἡ δ' ἀγύρτης, πῶχικὴν ἔχων σολήν,
 ἦ σῆλθε πύργους· πολλὰ δ' Ἀργεῖος κακὰ
 ἤρατο, πεμφθεὶς Ἴλιν κατὰ σκοπὸς.
 κτανῶν ἢ φρερῶς, καὶ παραστάτας πυλῶν,
 ἐξῆλθεν.

ΡΗΣΟΣ.

ἔξῃλθεν αἰεὶ δ' ἐν λόγοις ἀνρίσκειται,
 Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄσπερος πέλας
 θάλασσαν· καὶ ᾧ ἡμερμέρῳ παλαίομεν.
 ρῆ Οὐδ' ἄνδρ' ἀνὴρ ἀντυχός, ἀξιοὶ λάθρα
 = Κτάναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ σῶμα.
 τῦτον δ' ὃν ἴξεν φῆς σὺ κλωπικαῖς ἔδραις,
 καὶ μηχανάσθαι, ξῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
 πυλῶν ἐπ' ἐξέδοισιν ἐμπήρας ῥάχιν,
 σῆσω πετρήνοισι γυψὶ εἰονατήριον.
 ληστὴν ἔντα, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
 συλῶντα, δεινὴν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.
 ἐκ νῦν ἢ καταυλίσθητε· καὶ ἔσθ' ὀφρὸνι.
 δέξω δ' ἐγὼ σοι χῶρον, ἐνθα χρὴ στρατὸν
 τὸν σὸν νυχῶσαι τῷ τεταγμένῳ δίχῳ.
 ξύνθημα δ' ἢ μὴν Φοῖβος ἦν τι καὶ δέη,
 μέμνησ' ἀκυσσας, θρηκί τ' ἀγγεῖλον στρατῷ.
 ὑμᾶς ἡ βάντας, χρὴ προτανὶ τάξεων
 φρεσὶν ἐγερτὶ, καὶ νεῶν κατὰ σκοπον
 δέχθαι Σόλωνα· καὶ ἔπ' ἐρ' ἐστ' ὥς,
 ἥδη πελάξῃ στρατοπέδοισι τρωϊκοῖς.
 χε τίνοσ' ἀφυλακὰς; τίς ἀμήβει
 τὰν ἐμὴν πρῶτα;
 δύεται σημεῖα, καὶ ἐπ' ἁποροῖ
 πλειάδες αἰθέριαι.
 μέσα δ' αἰετὸς ἔραν' ὅ ποτ' αἶται.
 ἔγρευθε, τί μέλλετε, κοιτᾶν;
 ἔγρευθε πρὸς φυλακᾶν.
 ὅ λύνετε μινάδος αἴγλαν;
 αἴως δ' ἡ πέλας, αἴως
 γίγνεται, καὶ τίς πρὸ δόμων.

MM 111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὁδὸς γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ.

ἡ μὲν τίς ἐκὼν ἔρχεται πρῶτην φυλακὴν;

ἡ μὲν Μυρδόνος υἱὸν φασὶν Κόρυβον.

ἡ μὲν τίς ἔκ' αὐτῶ;

ἡ μὲν Κίλικας παῖων στρατὸς ἤγαγεν.

ἡ μὲν Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.

ἡ μὲν ἔκ' ἂν Λυκίους πέμπῃν φυλακὴν

βάντας ἐγείρειν

καὶ ρῶς, κλήρη κατὰ μοῖραν.

ἡ μὲν καὶ μὴν αἶω Σιμόεντος

ἡ μὲν καὶ κοίτας

φονίας, ὅ μιν ἔχον πολυχόρδοτάτα

ζήρυϊ παιδολέτωρ

μελοποιὸς ἀιδονὶς μέριμνα.

ἡ δὲ καὶ νέμει κατ' Ἰδαν

ποίμνιαν, νυκτιδρόμην

σύριγγος ἰὼν κατακύνει.

θέλει δ' ὁμματός ἐδραν

ὑπὸς ἁδίστου καὶ ἔβα

βλεφάροισι πρὸς αἶσιν.

ἡ μὲν τί ποτ' ἔπελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν

ἔκτωρ ὠτρυνε κατόπῃαν.

ἡ μὲν ταρβῶ χρίνιος καὶ ἀπέστιν.

ἡ μὲν ἀλλ' εἰ κρυπτὸν λόχον ἔσπεσάν

δίολωλε, τάχ' ἂν εἴη φοβερόν.

ἡ μὲν αὖδ' ἂν Λυκίους πέμπῃν φυλακὴν

βάντας ἐγείρειν

ἡμᾶς, κλήρη κατὰ μοῖραν.

ὁδὸς Διόμηδες, ἔκ' ἡκυσσας; ἡ κενὸς φόφος

σάξει δ' ἰώτων, τανχέων τινὰ κτύπον;

διο. ἔκ.

ΡΗΣΟΙ.

Διο ὅκ, ἀλλὰ δεσμά πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
 κλάζει σιδήρεα· καὶ μέ τοι, πρὶν ἡσθόμην
 δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδν φόβος·
 ὅδν ὄρα κατ' ὄρφναν, μὴ φύλαξιν ἐντύχης·
 Διο φυλάξο καὶ τοι καὶ σκοτῶ τίς τις πόδα·
 ὅδν ἦν δ' ὅν ἐρείρης, διαθα σύνθημα στρατῶ;
 Διο Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων·
 ὅδν ἔα· σὺνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὀρώ·
 Διο καὶ μὴν Δόλωνγε τάδ' ἔφραξεν Εκτορος,
 κοίτας ἐφ' ᾧ περ ἔρχος ἤλκυσα τόδε·
 ὅδν τί δ' ἦτ' αὖν εἶη; μὲν λόχος βέβηκέ πη;
 Διο ἴσως ἐφ' ἧ μὲν μηχανὴν σήσωιν τινά·
 ὅδν θρασὺς ἔκ Εκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατῆ θρασὺς·
 Διο τί δ' ἦτ' Οδυσεὺς δρώμεν; ὅ δ' αὔρομεν
 τόνδ' ἄνδρ' ἐν ἀνὰς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν·
 ὅδν σείχωμεν ὡς τάχιστα ναυσάθμυ πέλας·
 σώξει ἔκ αὐτῶν, ὅς περ αὐτυχῆ θεῶν,
 τίθησιν· ἡ μὲν δ' ὅ βιάσειον τύχην·
 Διο ὅκ ἐν ἐπ' Αἰνείαν, ἡ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν
 Γάριν μολόντες, χρεὴν καρατομείν ξίφει·
 ὅδν πῶς ὅν ἐν ὄρφνη πολεμίων ἀνὰ στρατὸν,
 ξητῶν δυνήσῃ τὰς δ' ἀκινδύνως κτανῶν;
 Διο αἰχρόν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Αἰργῶν μολῶν,
 δράσαντε μηδ' ἐν πολεμίοις νεώτερον·
 ὅδν πῶς δ' ὅ δ' ἐδράκας; ὅ κτανόντε ναυσάθμων
 κατὰ σκοπον Δόλωνα σώξομεν τάδε
 σκυλεύματ'· ἡ πᾶν στρατόπεδον πέριγειν δοκῆς·
 πῆθε πάλιν· σείχωμεν· αὖ δ' ἦν τυχεῖν·
 ἀθι ποῖ δ' ἡλιπόντε Τρωϊκῶν ἐν τάξεων,
 χωρῆτε λύπη καρδίαν δεδηγμένοι,

MM IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εἰ μὴ κτανῇ σφῶν Ἑκτορ', ἢ Γάριν θεὸς
 δίδωσιν· ἄνδρα δ' ὃ πέπυθε σύμμαχον
 Τροίᾳ μολόντα Τηῆσον ὃ φαύλῳ τρόπῳ.
 ὃς εἰ δίδοι νύκτα τ' εἰς αὔριον,
 ὅτε σφ' Ἀχιλλέως, ὅτ' ἂν Αἴαντος δόρυ,
 μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων, χέθοι,
 τήχῃ κατασκάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω
 λόγχῃ πλατῆαν εἰς δρομὴν ποιεῖμενον.
 τῷτον κατακτάς, πάντ' ἔχεις· τὰς δ' Ἑκτορος
 οὐκ ἔασον, καὶ καρὰ τόμῳ σφραγῶς.
 ἔσαι δ' αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερὸς.
 ἔδν δ' ἔασον Ἀθάνᾳ, φθίγγματος δ' ἡσθόμην
 τῷ σφ', συνήθη γῆρυ, ἐν πόνοισι γὰρ
 παρ' ὃ ἄμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀήποτε,
 τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν πῦρ κατάνασαι φράσον,
 πόθεν τέτακται βαρβάρῳ στρατοῦματος.
 αἰθ' ὃδ' ἐγγὺς ἦσαι, καὶ συνήθροισαι στρατῷ,
 ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατάνασεν
 Ἑκτωρ, ἕως ἂν νύξ ἀμείψῃται φάος.
 πέλας δ' ἡ πῶλοι Ὀρηκίων ἐξ ἁρμάτων,
 λον καὶ δέδενται διαπρεπῆς ἐν ὑφρύνῃ.
 σίλβῃσι δ' ὥστε ποταμὶς κύκνῃσι πῆρόν.
 ταύτας, κτανόντες δεσπότιν, νομίζετε.
 κάλλιστον οἴκοις σκῆλον· ὃ γὰρ ἐσθ' ὅπῃ
 τοιόνδ' ὄχι μαχθῶν κέκλυθε πωλικόν.
 ἔδν Διόμηδες, ἢ σὺ κτῆνε θρηκίον λεῶν,
 ἢ μοὶ πάρεσγε· σοὶ δ' ἡ χρὴ πώλων μέλειν.
 διο ἐγὼ φονάσω, παλοδαμνήσῃς δ' ἐσὺ.
 τρίβων δ' ἔτι τὰ νομῆα, καὶ νοῆν σοφός.
 χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν, ὃ μάλιστ' ἂν ὠφελῶι.
 αἰθ'· καὶ

ΡΗΣΟΣ.

αἶθι καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
σεύχοντα, φυλάκων ἐκ τινος πεπυσμένον
δόξας ἀσκήμης, πολεμίων μεμβλωκότων.

διο πότερα, σὺν ἄλλοις, ἢ μόνος πορεύεται;

αἶθι μόνος πρὸς ἀνὰς ὡς εἴποιεν, Ἐκτορος
χωρεῖ· κατόπῃς σημανῶν ἡκεῖ στρατῷ.

διο ἔκῃν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή.

αἶθι ἔκῃν δύναιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον.

τῷτον δὲ πρὸς οἷς ἔθέμις χερὸς θανεῖν,
ἀλλ' ὧπερ ἡκῆς μορσίμης φέρων σφαγᾶς,
τάχυν· ἐγὼ δ' ἐγὼ δὲ σύμμαχος Κύπρις
δοκῶσ' ἄρωτος ἐν πόνοις παραστέιν,
σκαθροῖς λ' ῥοισιν ἐχθρὸν ἀνδρ' ἀμείβομαι·
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μ' ἔπον· ὃν δὲ χρή παθεῖν,
ἔκῃ δίδεν, ἔδ' ἡκυσεν ἐγγὺς ὦν λόγῳ.

πα σέ πᾶν στρατηγόν, καὶ κασίγνητον λίγω,
Ἐκτορ καθύδεις; ἔκῃ γέρεσθαι σε χρή;
ἐχθρῶν τις ἢ μὴν χρίμπεται στρατῷ ματι,
ἢ κλῶπις ἄνδρες, ἢ κατὰ σκοποίτινες.

αἶθι θάρσει· φυλάσσει σ' ἡδε πρᾶν μενῆς Κύπρις·
μέλει δ' ὅσος μοι πᾶλεμος, ἔδ' ἀμνημονῶ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ' αὖ παθῶσα πρὸς σέθεν·
καὶ νῦν ἐπ' αὐτυχῶντι τρωϊκῷ στρατῷ
ἡκῶ, πορεύσ' ἄνδρα σοὶ μέγαν φίλον,
τῆς ὑμνοποιῶ παῖδα θρήκιον θιάς
μύσης· πατρὸς δ' ὅσον μόνος κικλήσκειται.

πα ἀγ' ποτ' αὖ φρονῶσα τυγχάνης πόλει·
καὶ μοὶ μέγισον ἐν βίῳ κειμήλιον
κρίνας σε φιμῇ, τῇδε προαΐεσθαι πόλει·
ἡκῶ δ' ἀκῆσας ἔτορῳ· φήμη δέ τις

ΛΛ Μ ΙΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φύλαξιν ἐμπέπωνκεν, ὥς κατὰσκοποι
ἦενσ' Ἀχαιῶν· χ' ὦ κ', ὅτι δ' ὧς λέγῃ.
ὅδ' ἴσιδ' ὡν μολόντας, ὅτι ἔχει φράσαι,
ὧν ἔνεκ' ἀνὰς ἤλυθεν πρὸς Ἑκτορος.

αἶθι μὴδ' ἐν φοβηθῆς· ὅδ' ἐν ἐν στρατῷ νέον.
Ἑκτωρ ἢ φρῆδος, θρήνη καὶ κοσμήσων στρατόν.

πά σύ τοι με πῆθεις, σοί τε πισεύω λόγοις.
τάξιν φυλάξων εἴ μ' ἐλεύθερος φόβος.

αἶθι χώρει· μέλειν ἅ πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε,
ὥς αὐτὸς χῶντας συμμάχους ἐμὸς ὄραν.
γνώσῃ ἢ σὺ τ' ἐμὴν προθυμίαν.
ὅ μ' αὖ δ' αὐτῷ τὸς ἀγαν γ' ἐρω μένεις,
Λαερτιάδῃ θηκτά κοιμίσαι ξίφει.
κῆται ἅ μιν θρήνιος στρατηλάτης,
ἵπποι τ' ἔχονται· πολέμιοι δ' ἡδὴ μένοι,
χωρῶσ' ἐφ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχισ' ἐχρῆν
φύγειν πρὸς ἑλκὺς ναυσάθμων· τί μέλλετε
σκηπτοῦ πτόντος πολέμιων, σῶσαι βίον;

χο εἶα· εἶα· βάλλε· βάλλε· βάλλε· βάλλε.
θῆνε· θῆνε· τίς δ' ἀνὴρ;
λάνατε τῦτον αὐδῶ
κλωπες, οἵτινες κατ' ὄρφναν
τόνδε κινῶσι στρατόν.

δαῦρο δ' αὖρο πᾶς.
τὸς δ' ἔχω, ἢ τὸς δ' ἐμαρφα.
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας πόδα; τίς εἶ;

ὅδ' ὅτι χρήσ' εἰδέναι· θανῇ ἢ σήμερον δράσας κακῶς.
χο ὅτι ἐρεῖς σύνθημα, λόγῃν πρὶν διασέρων μολῇν;
ὅδ' ἴσω· θάρσῃ· Χ· πέλ τις ἴθι· παῖε· παῖε πᾶς τις ἄν.
ἡμι ἢ σὺ δ' ἢ Ῥῆσον κατέκτας; ἀλλὰ τὴν καταγῆντά σε.
ὅδ' ἴχε πᾶς τις· Χ· ὅ μινῶ.
ἡμι τῶ ὅ φίλον ἀνδρα μὴ θένης.

ΡΗΣΟΣ.

ἡμι κ'τὶ δὴ τὸ σῆμα; Ὀδυ. Φοῖβος.
 ἡμι ἔμαθον· ἵχε παῖς δόρυ.
 ἡμι οἷδ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Ἡ δ' ἐπεὶ κατήδομεν.
 ἡμι ἔρπε παῖς κατ' ἵχνος αὐτ', ἢ βοὴν ἐχερτέον.
 ἡμι ἀλλὰ συμμαχὺς ταράσσειν δεινὸν ἐκ νυνὶ φόβω.
 ἡμι τίς ἀνδρῶν ὁβίας;

τίς, ὅς μ' ἐταθρᾶσος ἐπαύξεται,
 χεῖρα φυγῶν ἐμάν;
 πόθεν νιν κυρήσω;
 τίνι προσεικάσω,
 ὅστις δ' ἰόρφνας ἦλθ' ἀδελμάντω ποδὶ,
 δία τε τάξεων, κ' φυλάκων ἑδρας
 θεααλός, ἢ
 παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πέλιν,
 ἢ νησιώτην ἀποράδα κέκτιται βίον.
 τίς, ἢ πόθεν, ἢ ποίας πάτρας,
 ὅποιον αἴχεται ἢν ὕπατον θεῶν;

χο ἄρ' ἐς Ὀδυσεὺς τῆρζον, ἢ τίνος τόδε;
 ἡμι ὅ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μή;
 ἡμι δοκῆς γάρ. Ἡμι. τί μὴν ὅ;
 ἡμι θρασὺς γυνὲς ἡμᾶς.
 ἡμι τίν' ἀλκίην; τίν' αἰνεῖς; Ἡμι. Ὀδυσεῖ.
 ἡμι μὴ κλωπὸς ἀνιφωτὸς αἰμύλον δόρυ.

χο ἔβα κ' πάρος
 κατὰ πτόλιν ὕπαφρον ὁ μὲν ἔχων,
 ῥακοδύτῳ σολῇ
 πυκασθεὶς ξιφίρης,
 κρυφαῖος ἐν πέπλοις.
 βίον δ' ἐπαιτῶν, εἶρ' ἀγύρτης τις λάτρης,
 φαφαρόχρεν κάρα πελυτίνῃ ἔχων.
 πολλὰ δ' τὴν
 βασιλίδ' ἐστὶν Ἀτρεΐδων κακῶς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔβαξε δ' ἦθεν, ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις.
 ὅλοιτο δ' ὅλοιτο πανδίκως,
 πρὶν ἐπὶ γὰρ Φρυγῶν ποδὸς ἵχθος βαλεῖν.
 ἡμι ἥ τ' ἔν Οδυσεύς, εἴτε μὴ, φόβος μ' ἔχει.
 Εκτωρ ἅ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.
 ἡμι τί λᾶσκων; Ημι. δυσοίξων.
 ἡμι τί δρᾷς δὴ; τί ταρβῆς;
 ἡμι καὶ ἡμᾶς περᾶται. Ημι. τίν' ἀνδρῶν;
 ἡμι οἱ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον ἅς Φρυγῶν στρατόν.
 οἶκ ἰώ. δαίμονος τύχα βαρεῖα. φῶ. φῶ.
 ἡμι ἔα. σίγα πᾶς.
 ἡμι ὕβριξ. ἴσως ἅ εἰς βόλον τις ἔρχεται.
 οἶκ ὦ συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν συμμάχων.
 ἡμι τίς ἑσένων;
 οἶκ ἰώ. Δύσηνος ἐγὼ, σὺ τ' ἄναξ Θρηκῶν.
 ὦ συγνωτάτην Τροίαν ἐσιδὼν,
 οἶόν σε βίη τέλος εἶλεν.
 χθ τίς εἶ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων. κατ' οὐφρόνην,
 ἀμβλώπες αὐγὰς, κ' εἰς γινώσκω γ' ἔλως.
 οἶκ πᾶ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν ἄνρῳ;
 πᾶ δ' ἦθ' Εκτωρ
 ἅν ὑπασιδίον κοῖτον ἰαύει;
 τίνι σιμῆνῳ διοπῶν στρατίας;
 οἶα πεπ' νθαμεν. οἶα τις ἡμᾶς
 δράσας ἀφανῆ, φρεσὶδος, φανερόν
 Θρηξὶν πένθος πολυτάσας.
 χθ κακὸν κυρεῖν τι θρηκίῳ στρατόματι
 εἰοικεν, οἶα τῷδε γινώσκω κλύων.
 οἶκ ἔρρε στρατία. πέπλωκεν ἄναξ
 δολίῳ πλιγῇ.
 οἶα μ' οδύνη τήρει φονίῳ

ΡΗΣΟΣ.

πρῶματος ἔσω· πῶς δ' ἂν ὀλοίμην,
 τοῖς Θρηξίν πένθος τολυπάνσας;
 χρὴν γὰρ μ' ἀκλεῶς, Ῥῆσόν τε θανῆν,
 Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκυρον.
 χο τὰ δ' ὅκ' ἐν ἀνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ.
 σαφῶς ἢ αὐδ' αὖ συμμάχης ἐλωλότες.
 οἱ κακῶς πέπρακται· καὶ πὶ τοῖς κακῶσι πρὸς,
 αἰχίστα· καί τοι δὲς τόσον κακὸν τίςδε.
 » Θανῆν ἢ ἀκλεῶς ἢ, ἢ θανεῖν χρεῶν,
 » Λυπρὸν ἢ οἰμαι τῷ θανόντι, πῶς ἢ ὅ;
 » Τοῖς ξῶσι δ' ὄγκος, καὶ δόμων ἀδοξία.
 ἢ μὲν δ' ἀβύλως, καὶ κλεῶς ὀλώλαμεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς ἀνασ' ἐκτορεία χάρ,
 ξύνθημα λέξας, ἄδομεν πεδοσιβῆς,
 κ' ἔπειτα δαμέντες, ὅδ' ἐφραρῆτο στρατός,
 φυλακᾷσιν νυκτέροισιν, ὅδ' ἐν τάξεσιν
 ἔκειτο τάχῃ, πλην τράτ' ὅκ' ἐπὶ ξυγροῖς
 ἵππων καθήρμοσθ', ὥς ἀναξ' ἐπαύθετο,
 κρατύντας ὑμᾶς, καὶ φεδράονοντας νεῶν
 πρύμναισι· φάυλως δ' ἄδομεν πεπληνότες.
 καὶ γὰρ μελέσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνε,
 πῶλοισι χόρτον προσδοκῶν ἐωθινήν
 ξάξεν πρὸς ἀλκὴν ἀφθόνῳ μέτρῳ χερὶ,
 λούσῳ ἢ φῶτε περιπολῶν ἡμῶν στρατὸν
 πυκνῆς δ' ὄρφνης· ὥς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,
 ἐπὶ ἡξάτην τε, καὶ νεχωρέτην πάλιν.
 ἦ πυσσάδ' αὐτοῖς μὴ πελάξεσθαι στρατῷ,
 κλωπας δοκῆσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
 οἶδ' ὅδ' ἐν· ὅ μὴν οἶδ' ἐγὼ τὰ πλήθονα.
 ἄνδον δ' ἀπελθὼν αὖθις εἰς κοίτην πάλιν.
 καὶ μοι καὶ ὅ ὕπνον δόξα τις παρίσταται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἵππας δ' αἰετρεφας, καὶ διφρηλάτας,
 Τήσιν παρυσῶς, ἥδ' ὄνως ὄναρ δοκῶν,
 λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐδράκων ῥάχιν.
 θήνοντες δ' ὕρᾳ πωλικῆς ῥινὸν τρίχα,
 ἤλαυνον· αἰδ' ἔρεγκον ἐξ ἀντιρίδων,
 θυμὸν πνέυσαι, καὶ νεχάτιξον φόβῳ.
 ἐγὼ δ' ἀμύνων θήρας ἐξεγέρομαι
 πῶλοισιν· ἐννυχὸς δ' ἐξώρμα φόβος.
 κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχθισμῶν νεκρῶν.
 θερμὸς ἢ κρυνὸς δεσπότης παρὰ σφαγαῖς
 βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέε.
 ὀρθὸς δ' ἀναΐτω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς,
 καὶ μ' ἔγχος αὐγάσσοντα, καὶ θηρώμενον,
 παῖσι παρασὰς νείεραν ἥς πλουρὸν ξίφει,
 ἀνὴρ αἰμάξων· φασγάνῃ δ' ἠοδόμην,
 πληγῆς βαβῆαν ἄλοκα τραύματος λαβῶν.
 πίπῳ ἢ πρηνής· οἷδ' ὄχημα πωλικὸν
 λαβόντες ἵππων, ἴεσαν φυγῇ πόδα.
 ᾠ. ᾠ. ὀδύνῃ με τέρει, καὶ κ' ἐτ' ὀρθῷ μαιτάλας.
 καὶ ξυμπορὰν καὶ οἷδ' ὀρῶν· τρόπῳ δ' ὅτῳ
 τεθῶσιν οἱ θανόντες, καὶ ἔχω φράσαι,
 ὅδ' ἐξ ἐποίας χερρὸς· ἡκᾶσαι δέ μοι
 πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.
 χ^ο ἡνίοχε θρηκὸς τῷ κακῶς πεπραγόντος,
 μηδ' ἐν δυσσίξῃ πολέμους δρᾶσαι τάδε.
 Εὐτωρ δ' ἐκ αὐτὸς συμφορὰς πεπυσμένος,
 χωρεῖ· συναλγεί δ' ὥς ἔοικε σοῖς κακοῖς.
 ε' κ^ο πῶς ὦ μέγιστα πῆματ' ἐξαιργασμένοι,
 μολόντες ὑμᾶς πολέμίων κατὰ σκηποὶ
 λήθουσιν αἰχρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατὸς,
 καὶ τ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε,

ΡΗΣΟΣ.

ἔτ' ἐξίονταί; τῶνδε τίς τίσει δίκην,
πλὴν σὺ; σὲ δὲ φύλακά φημι εἶναι στρατῶ.
φρῶδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρία.
πολλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.
ἄν νυν τόδ' ἴσῃ. Ζεὺς ὡμόμοστοι πατήρ,
ἦτοι μαράχναγ', ἥ κερανισῆς μόρος,
μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Εὐκτορα
τομίδην εἶναι, κακὸν δὲ νομίζετο.

χο

ἰὼ· ἰὼ· μέγας ἐμοὶ μέγας
ὦ πολὺ ἔχον κράτος
τότ' ἄρ' ἔμολ', ὅτε σοὶ ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναυσὶ πυράθειν Ἀργείων στρατὸν,
ἐπὶ ἄγρυπνον ὅμμι ἐν ἀφρόνῃ
ἔτ' ἐκοίμισ', ἔτ' ἐβρίξεν.
ἢ μάτ᾽ αἰσιμοεντίδας
πηγᾶς, μή μοι κότον ὦ ἀναθῆς.
ἀνάστιος δ' ἐγώ γε πάντων.
εἰ δὲ χρόνῳ παρὰ καιρὸν
ἔργ', ἢ λόγον πύθη,
κατὰ με γὰρ ζῶντα πόρουσον.
ἢ παραιτῶμαι.

οικ

τί τοῖσδ' ἀπὸ γλῆϊς; βάρβαρός τε βαρβάρῃ
γνώμην ὑφαίρητ' ἡν ἐμὴν, πλέκων λόγους.
σὺ ταῦτ' ἐδρασας· ἔδέν' ἂν δεξαίμεθα
ἔθ' οἱ μαθόντες, ἔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι,
ἄλλον· μακρῶν δ' ἔσῃ, καὶ σοφῶν λόγῃ,
ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλος κατακτανεῖν,
ἵππων ἐρατῶν, ὧν ἕκαστι συμμάχος
τὸς σὺς φονεύεις, πολλὰ ἐπισκλήπτων μολεῖν.
ἦλθον· τεθνῶσιν· ἀπρεπέστερον Πάρις
ξενίαν κατήλυν', ἢ σὺν συμμάχῳ κατανώθ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μὴ γάρ τι λέξης, ὥς τις Ἀργείων μολῶν,
 διώλεις ἡμᾶς· τίς δ' ὑπερβελών λοχὸς
 Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥς τε καὶ λαθεῖν;
 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσθ, καὶ Φρυγῶν στρατός.
 τίς ἔν τε τρωταί; τίς τέθνηκε συμμάχων
 τῶν σῶν μολόντων, ὥς σὺ πολέμιων λέγεις;
 ἡμῆς ἢ καὶ τετρώμεθ'. οἱ ἢ μειζόνως
 παθόντες, ἢ χερῶσιν ἡλίεφ' ἄος·
 ἅπλως δ' Ἀχαιῶν ἔδ' ἐν αἰτιώμεθα.
 τίς δ' ἂν χαμόνας πολέμιων κατ' ἀφρόνῃ,
 Τήσθ' μολῶν ἐξῆρεν, ἢ μὴ τις θεῶν
 ἔφραξε τοῖς κτανῦσιν; οἳ δ' ἀφίγμενοι
 τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾶτάδε.
 χρόνον ἤ ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα,
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' ἀχαιῆς λεῶς.
 καὶ δ' ἐν πρὸς αὐτ' οἶδα, πλημελὲς κλύων·
 ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεσθαι· μὴ μ' ἔρως ἔλοι
 τοιῦτος ἵππων, ὥς τ' ἀποκτείνεν φίλους·
 καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς· τίς ἢ ἄλλος ἂν ποτε
 ἔδρασεν, ἢ βύλωνσιν Ἀργείων ἀνὴρ;
 δέδοικα γ' αὐτόν· καὶ τι μεθράσθ' φρένας,
 μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτανῇ.
 χρόνον ἢ ἤδη φρεσδοσῶν, ἢ φαίνεται.
 οἶκ' ἔκ οἶδα τὸς σὺς, ἔς λέγεις Ὀδυσσεύς.
 ἡμῆς δ' ὕπ' ἐχθρῶν ἔδενος πεπλήγμεθα.
 οἶκ' οὐδ' ἔν νόμιξε ταῦτ', ἐπεὶ περ σοὶ δοκεῖ.
 οἶκ' ὦ γαῖα πατρίς, πῶς ἂν ἐνθά νομίσοι;
 οἶκ' μὴ θνήσῃ· ἄλλ' ἢ τ' τεθνηκότων ὄχλος.
 οἶκ' ποῖ δ' ἐτράπωμαι δεσποτῶν μονόμενος;
 οἶκ' οἶκός σε κλύων οὐ μὲς, ἐξιάσεται.
 οἶκ' καὶ πῶς με κηδύουσιν αὐθεντῶν χεῖρες;

ΡΗΣΟΣ.

- εἰκ ὅδ' αὖ τιν' αὐτ' μῦθον ἔλκει λέγων.
 οἰκ ὅλοιθ' ὀδράσας· ἔκ' ἔς σέ τήνεται
 γλῶσσι, ὥς σὺ κομπῆς· ἡ δ' ἴκη δ' ἐπίσται.
 εἰκ λάτρεαι ἄγοντες αὐτ' ἔς δόμους ἐμὸς,
 ὅπως, ὅπως αὖ μὴ γκαλῇ πορσύνετε.
 ὑμᾶς δ' ἰόντας, τοῖσιν ἐν τέλει χρεῶν,
 Γριάμω τε, καὶ γέροσι σημήναι νεκρὸς
 θάπην κελεύειν λαοφύρους πρὸς ἐντροπίας.
 20 τί ποτ' ὀνυχίας ἐκ τῆς μεγάλης,
 Τροίαν ἄχει πάλιν εἰς πένθη
 δαίμων, ἄλλο τι φυτῶν;
 ἔα· ἔα· ὦ· ὦ.
 τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς ὦ βασιλῆα,
 τὸν νέεσθαι νεκρὸν ἐν χερσὶν
 φορέειν πέμπει;
 ταρβῶ λόντων τόδε πῆμα.
 μῦ ἔρην πάρεστι Τρώεσσι· ἡ δ' ἐν σοφίᾳ
 τι μὰς ἔχουσα μῦσα, συγγένων μία
 πάρῃμι, παῖδά τόνδ' ὀρώσ' οἰκτρῶς φίλον,
 θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὅν ποθ' ὀκτύνεις χρόνῳ
 δόλιος Ὀδυσσεύς, ἀξίαν τίσει δίκην.
 ἰαλέμω αὐθιγενῇ,
 τέκνον σ' ὀλοφύρομαι· ὦ
 ματρὸς ἄλγος, οἴαν
 ἐκελσας ὅδ' ἐν ποτὶ Τροίαν.
 ἡ δὲ δαίμονα, καὶ μελέαν
 ἀπομεψαμένας ἐμῷ πορσύνεις,
 ἀπὸ δ' ἄντο μένος πατρὸς βιαιῶς.
 ὦ μοι ἐγὼ σέθεν· ὦ φίλῃ
 φιλία κεφαλὰ τέκνον, ὦ μοι.
 21 ὅσον προσήκει μὴ γένεσθαι κοινωγίαν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔχοντι λύπην τὸν σὸν οἰκτῆρ' ἰδὼν.
 μὲν ἔλοιτο καὶ Οἰνείδης,
 ἔλοιτο καὶ Λαερτιάδης,
 ὅς μ' ἀπαυδα γέννας
 ἔθηκεν ἀριστοτέκιοι,
 αἳ, θ' Ἑλέν', ἀπρολιπῆσα δόμον,
 Φρυγίων λεχέων ἐπλάσσε, πλαθῆ
 σ' ὑπ' Ἰλίου ὤλεσε μέν σε κατὰ Τροίαν
 φίλτατε, μυριάδας τε πέλει
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.
 μὲν ἦ πολλὰ καὶ ξῶν, πολλὰ δ' εἰς ἄστυ μολῶν,
 Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἡψω φρενός.
 ὕβρις καὶ ἡ σ' ἐσφηλε, καὶ μεσῶν ἔρις
 τεκεῖν μ' ἔθηκε, τὸν δὲ δύσηνον γόνον.
 περὶ σὲ καὶ δὴ ποταμίης διαρροῆας,
 λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίαις,
 ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας
 Πάγκαλον, ἐργάνοισιν ἐξήσκημέναι,
 μεῖσαι μεγίστην ᾗς ἔριν μελωδίας,
 κείνῳ σοφιστῇ θρηῖ, καὶ τυφλώσαμεν
 Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πέλα ἐδέννασεν τέχνην.
 καὶ πᾶς σε τίκτω, συγγόνος αἰδυμένη,
 καὶ παρθενείαν, ἥν' ἐς αὐτὸν πατὴρ
 δίνης τρέφειν δέ σ' ὑβροτείαν ἐχάραν
 Στρυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηταίαις κίραις.
 ἐνθ' ἐκτραφέας καλλιπὲς παρθένων ὕπο,
 Θρήκης ἀνάσων, πρῶτος ἡδ' ἀνδρῶν τέκνον.
 καὶ σ' ἀμφὶ γῆν καὶ πατρίαν φιλαμάτας
 αἰκῆς κορύσσοντ', ὅν' ἐδέμανον θανεῖν.
 Τροίης δ' ἀπὸ δῶν ἄστυ μὴ κέλεται ποτὲ,
 ἡδ' ἡμῶν τὸν σὸν πότμον· ἀλλὰ σ' Ἐκτορος

ΡΗΣΟΣ.

πρεσβύμαθ', ἥ τε μυρία γερυσία
 ἔπεισ' ἀνελθεῖν, καὶ τιμῆσαι φίλοις.
 καὶ τῷδ' Ἀθάνᾳ παντὸς αἰτία μόρη.
 ὅδ' ἐν δ' Ὀδυσσεύς, ὅδ' ὁ Τυδείδης τ' ἦτορ
 ἔδρασε· δράσας, μὴ δ' οὐκ ἐλεηθέναι.
 καὶ τοὶ πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβύομεν
 μῦσαι μάλιστα, καὶ πιχρῷ μεθ' Ἀχθονί,
 μυσηρίων τε τ' ἀπορρήτων φάνας
 ἔδειξεν Ὀρφέως, αὐτὰνέφιος νεκρῷ
 τῷδ' ἔνεκα κτήνασα, Μυσαῖόν τε σὸν
 σεμνὸν πολίτην, καὶ πῖ πλῆστον ἄνδρ' ἔνα
 ἐλθόντα, Φοῖβος, σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
 καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις,
 θρηνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον ἔκ' ἐπάξομαι.
 χο μάτην ἄρ' ἡμᾶς θρήκιος στρατηλάτης
 ἔδ' ἐννασ' Ἑκτορ, τῷδε βυλάσσαι φόνον.
 εἰ μὴ ἦδ' ἐν τάδ'· ὅδ' ἐν μάντεως ἔδει φράσαι,
 Ὀδυσσεύς τέχνασι τὸν δ' ὀλωλότα.
 ἐγὼ ἤ γ' ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
 λάνσων, τί μὴν ἐμὲλλον ὅ περ μέλει φίλοις
 κήρυκας ἐλθεῖν, καὶ τιμῆσαι χθονί.
 ἔπερ μὲν· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονὴν ἐμοί.
 ὅ μὴν θνήσκοντι, ὅδ' αὖ μῶς συνήδομαι.
 καὶ νῦν ἔτοιμος τῷδε καὶ ταῦτα τάφον,
 καὶ συμπτῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν.
 φίλος δ' ἐλθὼν, δυσυχῶς ἀπέρχεται.
 μεν ὅ κ' ἔσι γαίης ὅς μελαγχρόμον πέδον.
 τοσόνδε νύμφην τ' ἐνερθ' αἰτήσομαι,
 τῆς καρποποιῶν παῖδα Διὶ μητρος θεᾶς,
 φυλὴν ἀνείναι τῷδ'· ὀφείλετις δ' ἐμοί
 τὸς Ὀρφέως τι μῶσα φαίνεσθαι φίλος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ μοὶ καὶ ὡς θανόν τε, καὶ λούσων φάος,
 ἔσαι το λοιπόν· ὃ καὶ ἔτ' αὐτόν ποτε
 ἔτ' ἔσιν, ὅτε μητρὸς ἔφεται δέ μας.
 κρυπτός δ' ἐν ἀντροῖς τῆς δ' ὑπαρχύρῃ χθονός,
 ἀνθρωποδαίμων κήσεται βλέπων φάος,
 Βάκχῃ προφήτις, ὅς τε Παρῳαῖς πέτραν
 ὤκησε σεμνὸς τοῖσιν ἑδύσιν θεός.
 βαλὼν ἢ πένθος τῆς θαλασσίας θεῆς,
 οἶσω· θανθὴν καὶ τὴν ἐκ κήνης χρεῶν.
 θρήνοις δ' ἀδελφαί, πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
 ἔπειτ' Ἀχιλλεῖα Θέτιδος ἐν πένθει ποτὲ,
 ὃ ρύσεται νιν Παλλὰς, ἥ σ' ἀπέκτενε.
 τοῖον φαρέτρα Λοξίῃ σώξει βέλος.
 » ὦ παιδοποιὸι συμφοραὶ πόνοι βροτῶν,
 » ὡς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
 » ἀπαις διόισι, καὶ τεκνῶν βάψῃ τέκνα.
 20 ἔτος καὶ ἡδὴ μητρὶ κηδύειν μέλει.
 σὺ δ' εἴ τι πράσῃς τ' προκεμίνων θέλεις,
 Εἰτορ πάρεσι· φῶς καὶ ἡμέρας τέδε.
 30 ἔκχωρετε· συμμάχους δ' ὀπλίξασθαι τάχος,
 ἀνωχθε· πληρῶτ' αὐχένους ξυνωρίδων.
 πόρους δ' ἔχοντας, χρεὶ μένειν τυρσινικῆς
 σάλπιγγος αὐδῆν, ὡς ὑπερβάλλων στρατὸν,
 τέχῃ τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν Αἴθον ἐμβαλῶν
 πέποιθα, Τρωσὶ δ' ἡμέραν ἐλευθέραν
 ἀκτίνῃ τ' εἰχσσαν ἡλίου φέρειν.
 40 πῆθε βασιλεῖ· σείχωμεν ὅπλοις
 κοσμητάμενοι· καὶ ξυμμαχίᾳ
 τάδε φράξωμεν· τάχα δ' ἀννίκαν
 δόιν δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΗΣΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.
EVRIPIDISTROADES.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΡΩΑΔΩΝ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρην, ἔδοξεν Ἀθηναῖτε, καὶ Πο-
σειδῶνι καὶ Ἀχαιῶν κράτα διαφθεῖραι. τῷ δὲ
ἀννοῦντος τῇ πόλει, διὰ τῆς κτίσιν. τῆς δὲ, μισησάσης
τὰς Ἑλλήνων, διὰ τὸ Ἄϊαντος καὶ Κασάνδραν ὕβριν.
οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν
γυναικῶν. τοῖς δὲ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν. Ἀγαμέ-
μνονι δὲ Κασάνδραν. Ἀνδρομάχην δὲ, Νεοπτόλε-
μῳ. Πολυξένην δὲ, τῷ Ἀχιλλεῷ. ταύτην δὲ ἐν ἐπὶ
τῷ τάφῳ αὐτῆς ἐσφαξαν. Ἀστυάνακτα δὲ, ἀπὸ τῆς
χῶν ἐρρίψαν. Ἑλένην δὲ, ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως
ἤγαγεν. Ἀγαμέμνων δὲ, τὸ χρυσὸν ἐνυμφα-
ζώησεν. Ἑκάβη δὲ, τῆς δὲ Ἑλένης κατηγορή-
σασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυ-
ρομένη τε, καὶ θρηνήσασα, καὶ
κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ
Ὀδυσσεὺς ἤχθη σκη-
νὰς, τοῦτω λα-
τράντη δὲ
θῆσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ποσειδών.	Ταλθύβιος.
Αθηνά.	Κασάνδρα.
Εκάβη.	Ανδρομάχη.
Χορός αἰχμαλῶν	Μενέλαος.
τίδων Τρῳάδων.	Ελένη.

Προλογίζει ὁ Ποσειδών.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κωλιπών Αἰγαῖον ἀλμυρὸν

βάθος

πόντε Ποσειδῶν, ἐνθα Νη

ρήδων χορὸς

καλλιπὸν ἵχθυος ἐξελίανσιν ποδός.

ἔξ' ἧ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα

Φοῖβός τε, καὶ γὰρ λαῖνας πύργους πέριξ

ἄρβοσις ἐθεμέν καὶ ὀσιν, ὅ ποτ' ἐκ φρενῶν

ἄννοι ἀπέσι τ' ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,

ἢ νῦν καπνῆται, καὶ πρὸς Ἀργεῖοις

ὄλωλε πορθηθεῖσ'· ὃ δ' ἀπαρτίστος

φωκὸς Ἑπειὸς, μηχαναῖσι Γαλλάδος

ἐκνύμον' ἵππον ταυχέων ξυναρμόσας,

πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βάρος.

ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑσέρων κληθήσεται

δῦρεος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίχων δόρυ.

ἔρημα δ' ἄλσιν, καὶ θεῶν ἀνάκτορα

φένω κατὰ ῥῆ· πρὸς ἧ κρηπίδων βάθοις,

πέπλωκε Γρίαμος, Ζηνὸς ἐρκίον θανάων.

παλὺς ἡ χρυσὸς, φρύγιά τε σκυλάματα

πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένεσι ἧ

πρύμνιθεν ἔρον, ὥς δεκαπύρρον χρόνον

ἀλόχους τε, καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,

οἱ τήνδ' ἐπεσφάτουσαν Ἕλληνες πόλιν.

ἐγὼ ἧ, νικῶμαι δ' ἀργείας θεῶν

Ἥρας, Ἀθάνας θ', αἰ συνεξήλον Φρύγας,

λέγω δ' κλεινὸν Ἴλιον, βωμὸς τ' ἐμὸς.

» Ερημία

ΤΡΩΑΔΕΣ

- Ερημία ἔχ' πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
 • Νοσέει τὰ τ' θεῶν, ὅδ' ἔτι μάσθαι θέλει.
 πολλοῖς ἢ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων,
 βοᾷ Σκῆμανδρος, διαπύστας κληρὺ μένων.
 καὶ τὰς αἰ, ἀρῆας, τὰς ἢ, θεσσαλὸς λεῶς
 εἰληχ', Ἀθηναίων ἢ Θησεΐδαι πρόμοι.
 ὅσαι δ' ἄκκληροι Τρωάδων, ὑπὸ σέχαις
 ταῖσδ' ἔσι, τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατῷ· σὺν αὐταῖς ἢ λάναινα τύνδαρις
 Ελένη, νομιάθεισ' αἰχμαλωτος ἐνδίκως.
 τήνδ' ἀθλίαν, τήνδ' ἔτις ἔσορ' ἀν θέλει,
 παρέστιν Εκάβη, καὶ μένι πυλῶν πάρος,
 δακρυχέουσα πολλὰ, καὶ πολλῶν ὑπερ-
 ἢ πᾶς αἰ ἀμφὶ μνήμ' Ἀχιλλέως τάφου,
 οἰκτρὰ τέθνηκετλη μόνως Πολυξένη.
 φρῶδος ἢ Γρίαμος, καὶ τέκν'· ἦν ἢ παροῖθεν
 μεθ' ἡκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν, ἀναξ
 π τῷ θεῷ παραλιπὼν τότ' ἀσεβὲς,
 γὰρ μὲν βιάως σιότιον Ἀγαμέμνωνος λείχου.
 ἀλλ' ὡ ποτ' ἀτυχῶσα χαῖρέ μοι πόλις.
 ξεῖσόν τε πύργω μ', ἔσε μὴ διώλεσεν
 Γαλλὰς Διὸς πᾶς, ἥσθ' ἂν ἐν βάθροισι ἔτι.
 ἀθι ἔξεστι πὺν γένει αἰ ἀρχίσον πατρός,
 μέγαν τε δαίμον', ἐν θεοῖς τε τίμιον,
 λύσασαν ἔχθραν τ' πάρος, προσενέπειν;
 πο ἔξεστιν· Αἰ δ' συγγενεῖς ὁμιλία
 • Ἀναὶ Ἀθῆνα, φίλτρον ὅ μικρὸν φρενῶν.
 ἀθι ἐπὶ νῆσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δέ σοι
 κοινὸς ἐμαντῇ τ' εἰς μέσον λόγος ἀναξ.
 πο μῶν ἐκ θεῶν τε, κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,

NN 111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ Ζηνός, ἢ κ' δαίμονων τινὸς πάρα;
 ἄθ' ἢκ', ἀλλὰ Τρώας ἔνεκ', ἐνθα βαίνομεν,
 πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναιμι, ὥς κοινὴν λάβω.
 πο' ἦ πῦρ δ' ἔχθραν τ' πρὶν ἐμβαλῶσαι νῦν,
 εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατιθαλωμένης;
 ἄθ' ἐκέσσε πρῶτ' ἀνέλθε· κοινῶσι λόγος,
 κ' συμπονήσεις, ἂν ἐγὼ πράξαι θέλω.
 πο' μάλιν· ἀτὰρ δ' ἡ κ' τὸ σὸν θέλω μαθῆναι,
 πότερον, Ἀχαιῶν ἔνεκ' ἦλθες, ἢ Φρυγῶν.
 ἄθ' τὸς μὲ πρὶν ἐχθρὸς Τρώας ἀφραναί θέλω,
 στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόσον ἐμβαλεῖν πικρὸν.
 πο' τί δ' ὧδε πιδᾶς ἄλλοτ' ἢς ἄλλος τρόπος,
 μισθὸς τε λίαν, κ' φιλήσῃς ἐν ἀντύχῃ;
 ἄθ' ἔκ' οἷσ' ὑβριθῆσαν με, καὶ ναῦς ἐμὴς;
 πο' οἷδ' ἡνίκα Αἴας ἔθηκε Κασάνδραν βίβη.
 ἄθ' κ' δ' ἐν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν, ἔδ' ἡνέσ' ὕπο.
 πο' κ' μὴν ἔπερσάν τ' Ἴλιον τῷ σῶσθ' ἐνθ'.
 ἄθ' τοιγάρ σφ' ἐσὶν σοὶ βύλομαι δρᾶσαι κακῶς.
 πο' ἔτοιμ' ἀβύλει τά τ' ἐμὲ δράσθ' ἢ τί;
 ἄθ' δύσνοσον αὐτοῖς νόσον ἐμβαλῆν θέλω.
 πο' ἐν γῇ μένουσιν, ἢ καὶ ἄλμυρὰν ἄλα;
 ἄθ' ὅταν πρὸς οἶκος ναυσολῶσ' ἀπ' Ἰλίου,
 κ' Ζεὺς αἰὲ μβρον, κ' χάλαξαν ἄσπετον
 πέμψῃ, γνωφώδῃ τ' αἰθέρος φυσήματα,
 ἐμοὶ δ' ἐδώσειν φησὶ πῦρ κεραινίον,
 βάλλειν Ἀχαιῶς, ναῦς τε πιμπράναι πυρὶ.
 σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράχες, Αἰγῶν πόρον
 τρικυμίσαις βρέμοντα, κ' δ' ἰναὶς ἁλός.
 πληῖστον δ' ἐνεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
 ὥς ἀντολοῖτόν τ' ἀμ' ἀνάντορ ὄψεβ' ἐν

εἰδῶ

ΤΡΩΑΔΕΣ

ἦ δ' ὦσ' Ἀχαιοὶ, θεὸς τε τὸς ἄλλους σέβειν.
 πρὸ ἔσται τάδ'· ἡ χάρις δ' ὑμῶν μακρῶν λόγων
 δέηται· ταραξέω πέλαγος Ἀργείας αἰὼς.
 αἰτᾷ δ' Ὀδυσσεύς, Διὶ δ' αἰὲρ χροιάδης,
 Σκῆπτρόν τε, Λημόνός θ' αἰὲρ Καφίρειοι τ' ἄκραι,
 πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.
 ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον· κῆραν νῆας βολὰς
 λαβῶσα πατρός, ἐν χερῶν παραδόνει,
 ὅταν σφάτου μ' Ἀργείων ἐξίη κάλως.
 Μῶρος δ' ὀφνητῶν ὅστις ἐκπορθεὶ πόλεις,
 Νάυς τε, τύμβος θ' ἱερὰ τ' ἐκμνηστῶν,
 Εριμύδα δ' αὖτ' ὦλεθ' ὕπερον.
 χρὸς ἀνὰ δύσδαιμον, πεδ' ὅθεν κεφαλὴν
 ἐπάειρε δέριν· ὑμέτι Τροία
 τάδε, κῆ βασιλεῖς ἐσμέν Τροίας.
 μεταβαλλομένην δαίμονος ἀνέχῃ.
 πλὴν κατὰ πορθμὸν, πλὴν κατὰ δαίμονα.
 μὴ δ' προσίσῃ πρῶραν βίοντα,
 πρὸς κῆμα πλέεσσα τύχαισιν.
 εἰ καὶ αἰ· αἰ· αἰ· αἰ.
 τί δ' ὑπάρα μοι μελέα σενάχιν;
 ἢ πατρίδ' ἔρρει, καὶ τέκνα, κῆ πόσις,
 ὧ πολλὸς ὄγκος συσελλομένων
 προγόνων, ὥς ὅδ' ἐν ἡσθ' ἄρα.
 τί με χρεῖσι τῶν; τὴν δ' ἢ μὴ σιγᾶν;
 τὴν δ' ὀφνητῶν; δύσινος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
 ἄρθρων κλίσσιος, ὥς δ' ἰάκειμαι,
 νῦν τ' ἐν σέρνοισι λείπτροισι ταθῆσ'·
 οἵ μοι κεφαλῆς, οἵ μοι προτάφων,
 πλουρῶν θ', ὥς μοι πόθος ἔλῃξαι,

NN IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ διαδύναι νῶτον, ἀκανθάν
 τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
 ἐπὶ τὸς αἰὲ δακρύων ἐλέγχους.
 μῦσα δ' ἐχ' αὐτὴ τοῖς δυσήνοις,
 ἄσας κελιδὴν ἀχοράντας.
 πρῶραι νῶν ὠκῆσαι,
 Ἰλιον ἱερὰν, αἰ κώπαις
 δι' ἄλλα πορφυροειδέα, καὶ
 λιμένας Ἑλλάδος ἀνόρμους
 αὐλῶν παῖσιν συνῶ,
 συρίγγων τ' ἀνθοόγγων φωνᾶ
 βαίνουσαι, πλεῖτάν Αἰγυπῶ
 παιδῶν ἐξηρτήσαθε.
 αἶ· αἶ· Τροίαν ἐν πόλεσιν,
 τὰν Μενελάου μετανιασόμεναι
 συνὰν ἄλοχον, Καστοριλῶβαν,
 τῷ τ' Εὐρώτῃ δύσκειαν, ἀσφάζει καὶ
 ὃν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων,
 Γρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Ἐκάβην
 ἐς τὰνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
 ὦ μοι θάκυσ ἄσθασω,
 σπηνάεις ἐφεδρος ἀγαμέμνονός τις.
 δόλα δ' ἄγομαι γράυς ἐξ οἴκων
 κερᾶ ξυρηνεῖ πινθήρει
 κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖς οἰκτρῶς.
 ἀλλ' ὦ τῶν χαλκευγέων Τρώων
 ἄλοχοι μέλαια, καὶ κῆραι, καὶ δύσσυμφοι,
 τύφεται Ἰλιον· αἰάζω μεν.
 μάτηρ δ' ὥς τις πῆνός τις κλαγγὰν
 ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γῶ

μολπὰν,

ΤΡΩΑΔΕΣ

μολπᾶν, ὅταν αὐτὰν, οἶκον ποτὲ δὴ
σηκῆπρῳ Γριάμῃ διερεϊδομένα
ποδὸς ἀρχιχόρου πηγαῖς Φρυγίαις
ἀνέμποις ἐξῆρχον θεῶς.

χ^ο Ἐκάβη, τί θροῖς; τί ἠθῶς αἶψ;
διὰ δὲ μελᾶθρων, τὸς, ὅς οἰκτίξῃ,
διὰ δὲ σερῶν, φόβος αἴας
Τρώαςιν, αἰ τῶν δ' οἴκων ἔσω
δολέαν αἰάξουσιν.

ἐκὰ ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς νῆας ἦ
δὴ κινῆται κωπήρης χεῖρ.
οἱ γὰρ τλάμων· τί θέλῃς; ἦ πῃ δὴ μετ' αἰνῶν
ναυοθλώσασσι πατρώας ἀπὸ γᾶς;

χ^ο ὅν δ' ἴδ' ἡμέλω δ' ἴκταν.
ἰὼ· ἰὼ· μέλει μοι χθον, ἐπαυσώμεθα.
Τρώαδες ἐξω νομίσασθ' οἴκων.
Σέλλασθ' Ἀργείοισιν.

ἐκὰ ἔ· ἔ· μὴ νῦν μοι τὰν βακχάουσαν
Κασάνδραν πέμψαθ' ἔξω,
αἰχύνῃν Ἀργείοισι μαινάδ'· ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ.
ἰὼ· Τροία Τροία δύσαν, ἔρρης.
δύσανοι δ' οἱ σέλιπόντες,
ἡξῶντες, ἡδμαθέντες.

χ^ο οἱ μοι· τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
τάσδ' Ἀγαμέμνονος, ἐπαυσόμενα
βασιλεια σέθεν, μή με κτείνῃ
δ' ὅξ' Ἀργείων κῆται μελέαν.
ἦ κατὰ πρύμνας ἦδη νῆαται
σέλλονται κινεῖν κώπας.

ἐκὰ ὦ τέκνον, ὀρθράουσιν ἔνχα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐκπληχθῆσ' ἡλθὼν φρίκη·

ἦδ' ἡ τις ἔβα Δαναῶν κήρυξ,

τῷ, πρόσημα δ' ἄλα τλάμων·

χο ἐγγύς περ ἔσται κλήρυ· Εὐκ· ἰώ· ἰώ·

χο τίς μ' Ἀργείων, ἡ Φθιωτῶν,

ἡ νησαίων ἤξει χώραν·

δύσανον πόρρ' ὦ Τροίας· φῶ· φῶ·

εὐκ τῷ, δ' ἄ τλάμων, πῶ πῶ γαίης

δουλόσω γράυς, ὡς κηφὴν ἄ

δειλαία νεκρῶ μορφῶ

σεκνῶν ἄμενινὰ παρὰ προθύροις·

ἡ παίδων θρέψειρας

ἀρχαγὺς εἶχον τιμάς·

χο αἰ· αἰ· ποιοῖσιν δ' οἴκτοισ

τῶν σὺν λύμαν ἐξετάσῃς;

εὐκ ὅκ' ἰδίοις ἰσῶις κερήϊδα

δινάουσ' ἐξαλλάξω,

νέα τοι τεκνέων σώματα λούσω,

νέα τοι μόχθους ἔξω κρείας,

ἡ λέκτροις πλασθῆσ' Ἑλλάνων·

ἔρρει νύξ αὐτὰ, κ' ἰδύμων,

ἡ πειρήνας ὑδρὸς σομῆνα,

πρὸς πολλοὺς οἴκτρα

ᾗ σεμνῶν ὑδάτων ἴσομαι·

χο τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμιν

Θησίως αὐδάμονα χώραν·

εὐκ μήδ' ἐν δίνῃ γ' Εὐρώτα

τὰν ἐχθίστην θεράπνην Ἑλένας,

ἐνθ' ἀντάσω Μενέλα δόλαν

τῷ τᾶς Τροίας πορθητῶ·

ΤΡΩΑΔΕΣ

τὰν Γήνηϊ σέμνων χώραν,
 κρηπιδ' ὀλύμπῳ καλλίσταν
 ὄλβον βρίθειν φάμαν ἤκη
 σ' ὀθαλῆ τ' ὀκαρπίει.
 τάδε δ' αὐτέρ μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
 Θισίως ξαθέαν χώραν,
 ἢ τὰν αἰτναίαν Ἡφαίστου
 φοινίκας ἀντήρη χώραν,
 Σικελῶν ὄρεων ματέρ' ἀκνύω
 κηρύσσεται, στεφάνοις τ' ἀρετάς,
 τὰν τ' ἀρχιτεύουσιν γαῖαν,
 Ἰονίω ναῦται πόντῳ,
 ἀνδρῶν κηρύσσεται καλλιτεύων
 ὅξανθ' αὖ χαιτὰν πυρσύνων
 Κράνθις, ξαθέαις πηγαῖσι τρίφων,
 ἀνδρῶν τ' ὀλβίεων γαῖαν.
 χ· ἢ μὲν Δαναῶν ὄδ' ἀπὸ στρατιάς
 κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίης,
 ἐξανύων.
 δ' ἔλαϊ δ' ἦ
 χθονὸς ἦδ' ἦ.
 ταλ· Ἐκάβη, πυκνὰς δ' ὁδοῖα μ' εἰς Τροίαν ἰδὺς
 ἐλθόντα κῆρυξ' ἐξ Ἀχαιῶν στρατῷ.
 ἔγνωσμένως ἢ κ' παροῖθέ σοι γύναι,
 Ταλθύβιος ἦν, κοινὸν ἀγγέλων λόγον.
 ἐκὰ· τόδε τόδε φίλαι Τρωάδες, ὃ φόβος ἦν μοι πάλλει.
 ταλ· ἦδ' ἡ κελήρωσ', ἣ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.
 ἐκὰ· αἰ· αἰ· τίνα γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ Φθί
 ἄδος εἶπας, ἢ Καδμείας χθονός.
 ταλ· κατ' ἀνδρ' ἐκᾶσθ, κῆρυξ ὁ μὲν ἐλέγχεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐκὰ τίς ἄρα, τίν' ἔλαχον; τίνα πῦρμος αὐτυχής,
 ἤ Ἰλιάδων μιν;

ταλ οἶδ'· ἀλλ' ἔκαστα πυνθάνε, μὴ πάνθ' ἐμῷ.

ἐκὰ τῶ μὲν ἢ τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος
 ἐννεπε, τλάμονα Κασάνδραν;

ταλ ἐξ αἰρετόν νιν ἔλαβεν Ἀρχιμήνων ἀναξ.

ἐκὰ ἢ τῶ λακεδαιμονίᾳ νύμφα δόξαν;
 ἰὼ μοι μοι.

ταλ ὅκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια κυμφουτήρια.

ἐκὰ ἢ τὸν Φοῖβον παρθένον, ἃ γέρας ὁ χρυσοκόμας
 δῶκεν ἀλεκτρον ξωάν;

ταλ ἔρως ἐτόξευσ' αὐτ' ἐνθέει κόρης.

ἐκὰ ῥίπτε τέκνον ξαθέως
 κληῖδας, καὶ πὸ χροὸς ἐν
 δουτῶν σεφέων ἱερὸς σολμῆς.

ταλ ὅκ μὲν αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυγχῇ;

ἐκὰ τίς ἢ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν
 ἐλάβετε; τέκος πῶ μοι;

ταλ Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἰσορῆς;

ἐκὰ ταύταν, τῷ, παλὸς ἐξουξεν.

ταλ τύμβῳ τέτακται προσπολῇ Ἀχιλλέως.

ἐκὰ ὦ μοι ἐγὼ τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμεν.
 ἀτὰρ τίς ὅδ' ἦν νόμος, ἢ
 τί θέσμιον ὦ φίλος Ἑλλάνων;

ταλ οὐδαι μόνιξε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.

ἐκὰ τί τόδ' ἔλακες; ἄρά μοι αἴλιον λάσσει;

ταλ ἔχει πῶτος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.

ἐκὰ τίς ἢ τῶ χαλκεομίτορος
 Ἐκτορος δάμαρ Ἀνδρομάχη τάλαινα,
 τίν' ἔχει τύχην;

ΤΡΩΑΔΕΣ

ταλ κ' ἤ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξ αἵρετον·
 ἐκὰ ἐγὼ δ', τῷ, πρόσπολος, ἅ ποιο βάμονος
 χερὶ δαυομένα βάκτρα
 γεραίῳ κάρῃ;

ταλ Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἀναξ δ' ἄλιν ἔχειν·
 ἐκὰ ἔ· ἔ· ἄρασε κρᾶτα κέρριμον·
 ἔλκ' ὀνύχεσι δὲ πύχον παρῆν·
 ἰώ μοι μοι· μυσκρῶ, δολίῳ τε λείλογχα·
 φωτὶ δαλύνειν
 πολέμῳ, δ' ἰκας
 παρὰ νύμφ' ἀνέει·
 ὅς πάντα τὰ κῆρ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἔ
 κῆρσε, δὲ πύχον γλώσσῃ,
 ἀφιλατὰ πρότερα φίλα
 τιθέμενος πάντων·
 γοῶν δ' ὦ Τρώαδες μεν

βέβαια δ' ὑποπότμος· οἶχομαι
 ἀτάλαινα, ἀδυσυχεστάτῳ προσέπεσα κλήρῳ·
 χο τ' ἔσθ' ὅν διαθαπτόντα· τὰς δ' ἐμὰς τύχας,
 τίς ἄρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
 ταλ ἴτ' ἐκκομίσειν δῶρο Κασάνδραν χρεῶν,
 ὅσον τάχιστα δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
 εἰς χεῖρα δ' ὤσιν· ἦτα τὰς ἐλεγμένους
 κ' τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλώτιστας λέγω·
 ἔα· τί πάντες ἐνδον αἰθεται σέλας;
 πῖμ πρᾶσιν, ἢ τ' ἰδρῶσι Τρώαδες μυχῶς,
 ὡς ἐξάχεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονός,
 πρὸς Ἀργεὺς αὐτ' ἐκ πυρῶσι σώματα
 θανέειν θέλσαι; κάρτα τοι τ' ἄλυνθρον
 ἐν τοῖς τοῖς τοῖς δυσλόφως φέρει κακὰ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
 ἐχθρόν δ' Ἀχαιοῖς ᾗς ἐμ' αἰτίαν βάλη·
 ἢ καὶ ἔστιν ὅτι μὲν πρᾶσιν· ἀλλὰ πάντες ἐμὴ
 μαινὰς θαλάξει δαῦρο Κατάνδρα δρόμῳ·
 καὶ ἀνεχε· παρέχε φῶς·
 φέρω· σέβω· φλέγω
 λαμπάτι τόδ' ἱερόν·
 ὦ ὑμέναι' ἀναξ,
 ἰδὲ· ἰδὲ· μακάριος ὁ γαμέτας,
 μακαρία δ' ἐγὼ κατ' Ἀργος ἀγαγεμένα·
 ὕμνην, ὕμέναι' ἀναξ·
 ἐπεὶ σὺ μάτερ, ἐπὶ δ' ἀκρυσι, καὶ
 γόοισι τὸν θανόντα
 πατέρα, πατρίδα τε
 φίλαν κατασέυσ' ἔχης,
 ἐγὼ δ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
 ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
 εἰς αὐγάν, ᾗς αἶγλαν·
 ὦ ὑμέναι' εἰ σοὶ παρθένων ἐπὶ λέκτροις
 διδῶσ', ὦ Ἐκάτα φάος·
 παρθένων ἐπὶ λέκτροις, ἅ νόμος ἔχει
 πάλαι πόδ' αἰθέριον·
 ἀναγε χορόν, ὅσ' ἄν, ὅσ' οἱ,
 ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμῆ μακαριωτάταις τύχαις
 ὁ χορὸς ὅσιος· ἄγε σὺ Φοῖβε νῦν,
 κατὰ σὸν ἐν δάφναις
 ἀνάκτορον θυπολῶ·
 ὕμνην· ὦ ὕμνην· ὕμνην·
 χορὸν εἰ μάτερ, χορὸν· ἀναγε πόδας σὸν·
 ἐλίσσε τάδ' ἐκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν,

ΤΡΩΑΔΕΣ

Φέρσα φιλάταν βασίιν·

βοάσατ' ἄν' ὅν' ὕμναιον, ὦ

μακαρίαις αἰοδαῖς,

ἰαχῆς τε νύμφαν·

ἴτ' ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν

κόραι· μέλπετ' ἐμὸν γάμον,

ὅν περ ὠμέονον ἀνῆ, πόσιν ἐμίθεν·

χο βασίλεια, βακχάουσαν ἔλῃτ' ἡ κόριν,
μὴ κῦφον ἄρ' ἡ βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν·

ἐκὰς Ἡφαιστε, δαδ' ἔχεις ἅ' ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ πικρὰν γε τὴν δ' ἀναιθυσῆς φλόγα,
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων· οἵ μοι τέκνον,
ὥς ἔχ' ὑπ' αἰχμῆς, ἔδ' ὑπ' Ἀργείης δορός,
γάμους γὰρ μῆσθαι τὸ σὸν ἐδόξαζον ποτέ·
παράδος ἐμοὶ φῶς· ἔκ' ὀρθὰ πυρφορῆς
μαίνας θοάξουσ', ἔδ' ἐσ' αἰτύχαι τέκνον
ἔσωφρονήκασιν, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις·
ἔσφέρεται πόνικας, δαίμν' ἄτ' ἀνταλλάσσει
τοῖς τῆσδε μέλεσι Τρωάδες γαμηλίοις·

κα μήτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
ἡ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
ἡ πέμπέ τε· κἂν μὴ τὰ μά σοι πρόθυμά γ' ἦ,
ὥθι βιάως· ἔγάρ ἐστι Λοξίας·

Ελένης γὰρ μεῖ με δυσυχέστερον γάμον,
ὅτ' Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἀνάξ·

κτενὼν ἅ' αὐτῶν, κἂν τι πορθήσω δόμους,

ποινὰς ἀδελφῶν, ἡ πατρὸς λαβῶσ' ἐμῶν·

ἀλλὰ τ' ἄσω· πέλεκεν ἔχ' ὑμνήσομαι,

ὅς γ' ἐστράχην ὅν' ἐμὸν ἦσι, χατέρων·

μητροκτόνος τ' ἀγῶνας, ὅς ἔμ' ἐμὸν γάμον

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θήουσιν, οἰκῶν τ' Ἀτρείως ἀνάσσειν.
 πόλιν τε δ' ἔγωγ' ἡνδε μακαριωτέραν,
 ἢ τὴν Ἀχαιῶν· σῆσομαι βασιλῆα μάτων,
 οἱ δ' ἰὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν πόλιν
 θηρῶντες Ἑλένην, μυρίους ἀπώλεσαν.
 ὃ ἢ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὑπέρ,
 τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν
 τέκνων ἀδελφῶ δ' ὅς γυναῖκός ἔνεκα.
 καὶ ταῦθ', ἐκύσσης, καὶ βία λεησμένης.
 ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σικεμανδρίης,
 ἔθνησκον, ὅς τ' ὅρι' ἀποσερέμενοι,
 εὐφύπυργον πατρίδος· ὅς δ' Ἀρης ἔλοι,
 ὅς παῖδες ἦδον, ὅς δ' ἀμαρτος ἐν χερσὶν,
 πέπλοις συνεσάλησαν, ἐν ξένη δὲ γῇ
 κείνται· τὰ δ' οἶκοι, τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο.
 χηραὶ τ' ἔθνησκον· οἳ δ' ἀπαίδες ἐν δόμοις,
 ἄλλοις τέκν' ἐκθρέφαντες· ὅς δὲ πρὸς τάφοις
 ἔαθ' ὅστις αὐτ' αἶμα γῇ δωρήσεται.
 ἢ τὸ δ' ἐπαίνον τὸν στρατὸν μ' ἐπάξιον.
 Σιγᾶν ἀμεινον τὰ χρά· μὴ ἢ μὲν σά μοι
 Γένοιτ' αἰοιδός, ἥ τις ὑμνήσει κακιά.
 Τρῶες ἢ, πρῶτον καὶ τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πατράς ἔθνησκον· ὅς δ' ἔλοι δέφυ,
 νεκροὶ γ' ἐς οἶκους φερόμενοι φίλων ὑπὸ,
 ἐν γῇ πατρώα περιβολὰς εἶχον χθονὸς,
 χερσὶν περιπαλέντες, ὧν ἐχρῆν ὑπὸ.
 ὅσοι ἢ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 ἀφ' ἑκάτ' ἡμᾶρ σὺν δ' ἀμαρτι, καὶ τέκνοις
 ὦκον Ἀχαιοῖς, ὧν ὑπῆσαν ἡδοναί.
 τὰ δ' Ἐκτορός σοι λυγρ', ἄκουσον ὥς ἔχει.

δοξας

ΤΡΩΑΔΕΣ

δ' ἔξας ἀνὴρ ἄριστος, οἷχεται θανών.
 καὶ τὸτ' Ἀχαιῶν ἴεις ἐξεργάζεται.
 ᾗ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ὢν, ἐλάνθανεν.
 Γάρις δ' ἔγη με τ' Διὸς· γήμας ἢ μὴ,
 σιγῶμενον ὃ κῆδος ᾗχεν ἐν δόμοις.
 Φαίην κ' ἔνχρη πόλεμον, ὅστις αὖ φρονεῖ.
 Εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθαι, σέφανος ἢ καὶ χρὸς πόλει,
 Καλῶς οἰεσθαι· μὴ καλῶς ἢ· δυσκλέες.
 ὢν ἔνεκ' ἔνχρη μήτηρ οἰκτερεῖν σε γῆν,
 ἢ τὰ μὰ λέκτρα· τὸς δ' ἔχθίσους ἐμοὶ,
 καὶ σοὶ, γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.
 ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
 μέλπεις θ', ἃ μέλπεις, ὃ σαφὴ δόξεις ἴσως.
 ταλ εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβαλὼν σε φρένας,
 ἔκην ἀμειδί τὸς ἐμὸς στρατηλάτας
 τοιαῦδε φήμαις ἐξέπεμπες ἀνχθονός.
 ἀτὰρ τὰ σε μὲν, καὶ δοκῆμασιν σοφά,
 ὃ δ' ἐν τι κρείων τ' τομῆδ' ἐν ἦν ἄρα.
 ὃ δ' μέγιστος τ' Γανειλλήνων ἀναξ
 Ατρεΐως φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
 μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης κ' ἔμ' ἐγὼ,
 ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἀν' ἐκ ἐκτισάμην.
 καὶ σοὶ κ', ὃ δ' ἀρτίως ἔχεις φρένας,
 ἀργεῖ ἀνέστη, καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις,
 ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἔπευ δέ μοι
 πρὸς ναῦς· καλὸν νύμφον μα τῷ στρατηλάτῃ.
 σὺ δ' ἡνίκα σε Δαρτίν' χρήσοι τόκος,
 ἄχην φέρεσθαι· σῶφρονος δ' εἴση λάτρης
 γυναῖκός, ὡς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
 καὶ ὃ δεινὸς οὐλάτρης· τί ποτ' ἔχουσι τῆνομα

==

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

κήρυκες ἔν; ἀπέχθη ματὰ κκοινον βροτοῖς,
 οἱ περὶ τυράννης, κ; πόλεις ὑπηρεταί.
 σὺ τ' ἐμὴν φῆς μητέρ' ἤς Οδυσεὺς
 ἤξειν μέλαθρα· πῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
 οἵ φασιν αὐτ' εἰς ἔμ' ἡρμηνυμένοι,
 αὐτ' ἰσχυροῦσθαι; τᾶλλα δ' ἔκ' ὄνειδιώ.
 δῦσηνος· ἔκ' οἱ δ' οἰάνιν μένει παθεῖν·
 ὡς χρυσὸς αὐτῷ τὰ μὰ, κ; φρυγῶν κακὰ
 δόξῃ πότε εἶναι· δέκα δ' ἀντλήσας ἔτι
 πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν.
 ἔδῃ σενὸν δ' ἰαυλον ὥκισται πέρας,
 δεινὴ Χάρυβδις, ὡμοβροστορῆβάτης
 Κύκλωψ, λίγυσις θ' ἡ συνὼν μορφάτρια·
 Κίρκη· θαλάσσης δ' ἄλμυρὰ ναυάγια,
 λωτ' ἑρῶτες, ἡλὶς θ' ἀγναὶ βόες,
 αἰσάρκω φωνήσαν ἡσυσιν ποτὲ,
 πικρὰν Οδυσεὶ γῆρυν· ὡς δ' ἡ συντεμῶ,
 ξῶν, ἥσ' ἐς ἄλδ'· καὶ φρυγῶν λίμνης ὕδωρ,
 καὶ ἐν δόμοισι μυρὶ ἀρήσει μολῶν.
 ἀλλὰ τί τ' ἔς Οδυσεὺς ἐξακοντίξω πόνας;
 εἴχ', ὅπως τάχιστα ἐς ἄλδ' νυμφίῳ γημώμεθα.
 ἢ κακὸς κακῶς ταφίσσηνυκός, ἔκ' ἐν ἡμέρᾳ,
 ὠδοκῶν τι σε μὲν πρᾶπην Δαναΐδων στρατηλάτα.
 καὶ μέτοι νεκρὸν φάραγγες γυμνὰν θ' ἐκβεβλημένην,
 ὕδατι χημάρῳ ῥέεσαι νυμφίῳ πέλας τάφου,
 θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι τ' Ἀπόλλωνος λάτριν.
 ὦ σέφει τ' ἰφιτάτῃ μοι θεῶν, ἀγάματ' ὀνία,
 χαίρειτ'· ἐκλέλοιφ' ἐορτὰς, αἷς παροῖθ' ἡγαλλόμην.
 ἴτ' ἂν ἐμ' ἡρώς σπαρχμοῖς, ὡς ἔτ' ἔσ' ἀγνή χροῶ
 δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαι σοι· τὰ δ' ὦ μαντῆ' ἀνάξ.

Τῷ

ΤΡΩΑΔΕΣ

πῦρ σκάφος τὸ τῷ στρατηγῷ ποτὶ ἐμβαίν' μεχρή;
 ἔκείτ' ἀν' φθάνοις ἀν' αὔραν ἰστοῖς παραδοκῶν,
 ὡς μίαν τριῶν ἐριννῦν τῆσδε μ' ἐξέξων χθονός.
 χαῖρέ μοι μήτερ· διακρύψεως μηδ' ἐν ᾧ φίλη πατρίς
 οἶτε γῆς ἐνερθ' ἀδελφοὶ, χ' ὧ τέκνων ἡμῶς πατήρ,
 ἔμειραν δέξεσθε μ'· ἡξω δ' ἄν νεκρὸς νικηφόρος,
 καὶ δόμους πέρασσ' Ἀτρεΐδων, ὧν ἀπώλωμαι ὕπο.

20 Εὐάβης γειραῖας φύλακες, ἔδεδόρκατε
 δέσποιναν ὡς ἀναυδός εἰς ἄδην τιτνῆ;
 ἔκ' ἀντιλήψεσθ' ἢ μεθήσεσθ'; ὦ κακαί,
 γραιῶν πεσῶσαν αἶρετ' εἰς ὄρθον πάλιν.
 21 ἐκ' αἰτέ μ', ὅττοι φίλα τὰ μὴ φίλ' ὧ κ' ὦραι,
 κῆσθαι πεσῶσαν· πῶ μάτων ἢ ἄξια
 πάχω τε, καὶ πέπονθα, καὶ τι πῆσομαι.
 22 Ω θεοὶ, κακὸς καὶ ἀνακαλῶ τὸς συμμάχους,
 23 Ο μως δ' ἔχει τι χῆμα κικλήσκειν θεὸς,
 24 Οταν τις ἡμῶν δυστυχὴ λάβῃ τύχην.
 πρῶτον καὶ ἐν μοι τὰ γὰρ ἐξῆσαι φίλον.
 τοῖς ἑκαπτοῖσι, πλὴν ὅππότεν ἐμβαλῶ.
 ἡμὲν τύραννοι, καὶς τύρανν' ἐγὼ μάλιστα.
 καὶ νῦν ἄριστον ἐγὼ γινώσκω τέκνα,
 ἔκ' ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν.
 ἔτρωας, ἔδ' ἑλληνῖς, ἔδ' ἐβάρβαρος
 γυνὴ τέκνα τοιοῦτα σέθεν ἂν ποτε.
 καὶ νῦν ἄτ' ἴδον δορὶ πεσόντ' ἑλληνικῶν.
 τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν.
 καὶ γὰρ φυτὸν γόνιμον, ἔκ' ἄλλων πάρα
 κλύουσ' ἐκλαύσα, τοῖσδε δ' ἴδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατὰ σφραγίσαντ', ἐφ' ἐρμῷ πυρρῷ
 πόλιν θανάσσαν· ἄς δ' ἐθρέψα παρθένους,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον
 ἄλλοισι θρέψας, ἐκ χειρῶν ἀφῆρέθην.
 καὶ τ' ἐξ ἐκόντων ἐλπίς ὥς ὀφθήσομαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας ἔκτε' ὄψομαι ποτε.
 τὸ λοιπὸν ἡ θρησκὸς ἀθλίων κακῶν,
 δῦλη γυνὴ γράῃς ἡς δέϊμας ἀρίξομαι.
 ἅδ' ἐστὶ γῆρας τῷδε συμφορώτατα,
 τῷτοισι με προσηύσανσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
 κληῖδας φυλάσσειν. τ' τεκῆσαν Ἐκτορα,
 ἢ σιτοποιῆν, καὶν πέδῳ κοίτας ἔχειν,
 ῥυσσῶσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
 τρυχηρὰ περὶ τρυχιλὸν ἐμένει χρόα
 πέπλων λακίσματ', ἀδολιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
 οἳ γὰρ τάλανα· διὰ γάμον μίᾳς ἑνᾶ
 γυναικὸς, οἷων ἔτυχον, ὧν τετάυξομαι.
 ὣ τέκνον, ὦ σύ βακχε Κασάνδρα, θεοῖς
 οἷαις ἔλυσας συμφορὰς ἀγνώμασόν.
 σὺ τ' ὦ τάλανα πῦ ποτ' ἦ Πολυξένη;
 ὥς ἔτε μ' ἄρσιν, ἔτε θήλειά πορὰ,
 πολλῶν γενομένων, τ' τάλαιναν ὠφελῆ.
 τί δ' ἡτὰ μ' ὀρθῶτ' ἐλπίδων ποίων ὕπερ
 ἄγετε τὸν ἄβρὸν δ' ἡ ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
 νῦν δ' ὄντα δῦλον, σιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ,
 πέτρινά τε κρήδεμν', ὥς πεσῶσ' ἀποφθαρῶ,
 δακρύοις καταξανθῶσα; Τῶν δ' οὐδαί μόνων
 μηδένα νομίζετ' οὐτυχῆν, πρὶν ἀνθάνη.
 ἀμφί μοι Ἰλίων ὦ
 Μῦσα, καινῶν ὕμνων
 αἶεσον ἐν δακρύοις
 ὧ δ' αὖ ἐπιτήδειον.

νῦν δ'

ΤΡΩΑΔΕΣ

οὐν ἅ μέλος εἰς Τροίαν ἰαχέσω,
 τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπίνης
 Ἀργείων ἐλπίμαν
 τάλανα δοριάλωτος.
 ὅτ' ἐλίπον ἵππον, ὕρνια
 βρέμοντα, χρυσοφάλαρον, ἔνοπλον
 ἐν πύλαις Ἀχαιοί.
 ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
 Τρωάδας ἀπὸ πέτρων σταθῆς,
 ἵτ' ὧ πεπαυμένοι πόνων.
 τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόονον
 Ἰλιάδι Διογενεὶ κ' ἄρα.
 τίς ἔκ' ἐβανεινίδων,
 τίς ἔγεραιὸς ἐκ δόμων;
 μεχαρμένοι δ' αἰοιδᾶς,
 δόλιον ἔχον ἄταν.
 πᾶσα ἡ γέννα Φρυγῶν
 πρὸς πύλας ὠρμάθη,
 πύμα ἐν ἑρείῃ
 ξεστὸν λόχον Ἀργείων,
 κ' δαρδανίαις ἄταν θιᾶ δώσων,
 χάριν ἄετος ἀμβρότια πώλε.
 κλωστὺ δ' ἀμφιβόλοι
 σι λαῖνοισι νεῶς ὡς,
 σιᾶφος κελαινὸν εἰς ἑδραν
 λάϊνα, δ' ἀπεδάτε φόνια πατρίδι
 Γαλλάδας θέσαν θεᾶς.
 ἐπὶ ἡ πόνῳ, κ' χαρᾷ,
 σύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν.
 λίβυς τε λωπὸς ἐκτύπει,

ΞΞ 111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φρύγιάτε μέλαι· παρθένοι
 δ' αἴριοι ἀνὰ κρότον ποδῶν,
 βοᾶν τ' ἔμελπον ἄφρον'· ἐν
 δόμοις ἢ παμφαῖς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἶγλαν
 ἔδωκεν παρ' ὕπνῳ·
 ἐγὼ ἢ τὰν ὀρεσέραν
 τότ' ἄμφι μέλαθρα παρθένον,
 Δίος κόραν Ἀρτεμιν
 ἔμελπόμαν χοροῖσι·
 φονία δ' ἀνὰ πόλιν
 βοὰ κατεῖχε περγάμων
 ἔδρας· βρέφη ἢ φίλια περὶ
 πέπλος ἔβαλε ματρὶ χεῖρας,
 ἐπὶ οὐ μένας· λόχῳ
 δ' ἐξέβαινε νειῶν Ἀρης,
 κόρας ἔργα Γαλλάδος·
 σφαγαὶ δ' ἄμφι βωμοῖσι
 Φρυγῶν, ἐν τε δὲ μνίσιοις
 καρατῆμος ἐρημίαν ἐκείνων,
 σέφκνον ἔφερεν Ἑλλάδι κροτόφῳ,
 Φρυγῶν πατρίδι πένθη·
χο Ἐκάβη, λούσας τήνδ' Ἀνδρομάχην
 ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθηνομένην·
 παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἔπεται
 φίλος Ἀσάνᾱξ Ἑκτορος ἱνὶς·
ἐκ ποῖ ποτ' ἀπὸ τῆς νῶτοισι φέρη
 δύσανε γύναι, πάρεδρος χαλκείῃς
 Ἑκτορος ὅπλοισι, σκύλλοις τε Φρυγῶν
 δοριθηράτοις,

ἄσιθ

ΤΡΩΑΔΕΣ

οἷσιν Ἀχιλῆος παῖς φθιώτας,
 σέφηνάς ἀπὸ Τροίας;
 ἄν Λαχαιοὶ δεσπύται μ' ἄρυσιν. Ἐκά. ἰὼ μοι μοι.
 ἄν τί παιᾶν' ἐμὸν σενάξεις; Ἐκά. αἰ· αἰ· αἰ· αἰ.
 ἄν τῶνδ' ἀλγέων. Ἐκά. ἰὼ Ζῶν.
 ἄν ἡ συμφορᾶς. Ἐκά. τέκεα.
 ἔκν πρὶν ποτ' ἦμεν.
 ἔκά βέβανεν ὄλβος, βέβανε Τροία. Ἀν. τλήμων.
 ἔκά ἐμῶν τ' αὐγένηα παίδων. Ἀν. φῶ· φῶ.
 ἔκά φῶ δ' ἦτ' ἐμῶν. Ἀν. κακῶν. Ἐκά. οἰκτράγε τύχα.
 ἄν πόλεως. Ἐκ. ἂ καπνῆται. Ἀν. μολοῖς ὧ πόσι μοι.
 ἔκά βοᾷς τὸν παρ' ἅδ' ἡ παῖδ' ἐμὸν. ὦ μελέα.
 ἄν σᾶς δ' ἀμυρτὸς ἄλκαρ. Ἐκά. σὺ τ' ὦ λυμ' Ἀχαιῶν.
 τέκνων δέ ποθ' ἀμῶν πρεσβυτέρους Γρίαμε,
 νόμισαί μ' εἰς ἅδ'. Χο. οἶδε πόθοι μεγάλοι.
 ἔκά χέτλια τάδε πάχομεν ἄλγη.
 χο οἰχομένους πόλεως. Ἐκά. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεί)
 ἀφροσύναισι θεῶν.
 ὃ ἦ σὸς γόνος, ἐκφυγεν ἅδαν,
 ὃς λεχέων συγερῶν χάριν,
 ὤλεσε πέργαμα
 Τροίας· αἵματόεντα ἦ θεᾶ
 παρὰ Γαλλᾶδι σώματα νεκρῶν
 γυφί φέρειν τέταται.
 ξυγὰ δ' ἦνυσε δ' ὅλβια Τροία.
 ἔκά ὦ πατὴρ, ὦ μελέα,
 καταλειπομέναν σε δακρύω.
 χο νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς.
 ἔκά καὶ γὰρ δόμον, ἐνθ' ἐλοχάσθην.
 χο ὦ τέκν', ἔρημος πόλις· αἵματι

== IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀπολήπεθ' ὑμῶν.
 ἰκὰ δῖος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη,
 δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλήβεται
 ἀμετέροισι δάμοις· ὁ θανὼν δ' ἐπι
 λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.
 ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν,
 θρήνων τ' ὀδυρμοῖ, Μῦσά θ' ἡ λύπας ἔχει.
 ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὅς ποτ' Ἀργέων δορὶ
 πλῆθους διώλυσ' Ἐκτορος, τὰ δ' ἔσορᾷς;
 ἰκὰ ὄρω τὰ τ' θεῶν· ὡς τὰ μὲν, πυρρῶς ἄνω,
 τὰ μὲν δ' οἶτα· τὰ δ' ἡ δοκῶντ' ἀπώλεσαν.
 ἀγόμεθα λήα σὺν τέχνῳ· Τὸ δ' οὐ γενέσ
 Εἰς δ' ἄλλον ἦκη, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.
 ἰκὰ Τὸ τῆς ἀνᾶγκης, θεινόν· ἄρτι καὶ π' ἐμῷ
 βέβηκ' ἀποσκαθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
 φῶ· φῶ· ἄλλός τις Αἴας ὡς εἰοικε δαύτερος
 παῖδος πέρηνε σῆς· νοσῆς δὲ χ' ἄτ' ἔρα.
 ἰκὰ ὦν γ' ἔτε μέτρον, ἔτ' ἀριθμὸς ἐστὶ μοι
 κακῶν· κακῶν δ' εἰς ἀμιλλαν ἔρχεται.
 τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάρῳ Πολυξένη,
 σφαχθεῖς Ἀχιλλέως δῶρον ἀφύχῳ νεκρῷ.
 ἰκὰ οἱ γὰρ τάλαινα· τὸτ' ἐκὼν μοι πάλλαι
 Ταλθύβιος ἀνιγμ' ἔσφαρ' ἔπει σαφές.
 εἶδόν νιν αὐτὴ· καὶ ποβάσα τ' δ' ὄχων,
 ἔκρυψεν πέπλοις, καὶ πεφοτάμην νεκρὴν.
 ἰκὰ αἰ αἰ τέκνον, σὼν ἀνοσίῳ προσφαρμάτων.
 αἰ αἰ μάλ' αὖθις· ὡς κακῶς διόλλυσαι.
 ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν· ἀλλ' ὅμως ἐμῷ
 ξώσης γ' ὄλωλεν αὐτοχεσέρῳ πόντῳ.
 ἰκὰ Οὐ τανρὺν ὦ παῖ τ' βλέπειν, τῷ κατθανῶν.

Τὸ

ΤΡΩΑΔΕΣ

» Τὸ κ', ἃ δὲν τῷ δ' ἐνείσιν ἐλπίδες.
 ἂν ἄκυσον ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλῃ φρενί.
 » Τὸ μὴ γενέσθαι, τῷ θανεῖν ἴσον λέγω.
 » Τῷ ξῆν δ' ἐλυπρῶς, κρῖν ἄν ἐστὶ κατθανεῖν.
 » Ἀλλ' ἃ δὲν τ' κακῶν ἡδὴ μένος.
 » Ο δ' αὖ τυχέσῃς ἃς τὸ δυστυχέσ πεσών,
 » ὕψην ἀλάττει τῆς πάροιθ' ἀπραξίας.
 » Κεῖνι δ' ὁμοίως ὥς περ ἔκ' ἰδύσα φῶς,
 » Τέθνηκε, καὶ δὲν οἶδε, τ' αὐτῆς κακῶν.
 ἐγὼ δὲ τοξόσασα, τῆς τ' ἀνδοξίας
 λαχῶσα πλεον, τῆς τύχης ἡ μάρτανον.
 ἃ δ' ἔγνων ἐξ ὁμοφρον' ἐπ' ἀνρὶ μένα,
 ταῦτ' ἐξεμύχθην Ἑκτορος κατὰ σέρας.
 πρῶτον κ' ἐνθα καὶ προσῆ, καὶ μὴ προσῆ
 λόγος γυναιξίν, αὐτὸ τῷτ' ἐφέλλεται
 κακῶς ἀκνεῖν, ἥ τις ἔκ' ἐνδον μένει.
 τότε παρῆσα πόθον, ἐμὶ μνον ἐν δόμοις,
 ἔσω τε μελάρων κομψὰ θηλειῶν ἔπι
 ἔκ' ἔσεφρ' ἔμην. τὸν ἔνδον διδάτκαλον
 οἶκοθεν ἔχουσα χρυσόν, ἐξήρκεν ἐμοί.
 γλώσσης τε σιγῇ, ὅμ' αὖ ἡσυχον πόσει
 παρέιχον. ἥδ' εἰν δ' ἄ με χρῆν νικᾶν πόσιν.
 κείνῳ τε νίκην, ὧν ἐχρῆν παρίεναι.
 κ' τῶνδε κληδῶν ἔς σράταν μ' ἀχαιϊκὸν
 ἐλθῶς, ἀπώλεσέν μ' ἐπεὶ ἃ ἠρέθην,
 Ἀχιλλέως με πᾶς ἐβλήθη λαβῆν
 δάμαρτα. θαλάσσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
 καὶ κ' παρώσασ' Ἑκτορος φίλον κῆρα,
 πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπύξω φρένα,
 κακὴ φανῶμαι τῷ θανόντι. τὸν δὲ δ' αὖ

ΕΥΡΙΦΙΑΔΟΥ

συγχο', ἐμαντῆς διαπόταις μισήσομαι.

καὶ τοὶ λέγουσιν ὡς μὴ ὑφ' ὀνείχεα λαλᾷ

τὸ δυσμενὲς γυναικὸς ἢ ἀνδρὸς λέχος.

• Απέπνυσ' αὐτ', ἥτις ἀνδρα γὰρ πάρος

Καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλῶσ', ἄλλον φιλεῖ.

ἀλλ' ὅδε πῶλος, ἥ τις ἂν διαξυγῇ

τῆς συντροφίης, ῥαδίως ἔλκει ζυγόν.

καὶ τοὶ τ' ἐπιρῶδες, ἀφρογγόν τ' ἔφν,

ξυνέσει τ' ἄχρηστον, τῇ φύσει τε λήπεται.

στὶ δ' ὤφιλ' Ἑκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἄρηδντά μοι,

ξυνέσει, γένει, πλῆττω τε, καὶ ἄνδρά μέγαν.

ἀκήρατον δ' ἐμ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων.

πρῶτος ὁ παρθένειον ἐξόνξω λέχος.

καὶ νῦν ὁλωλας καὶ σὺ ναυαγῆσαι δ' ἐγὼ

πρὸς Ἑλλάδ' αἰγ' μάλωτος ἧς δ' ὅλον θυγόν·

ἄρ' ὅτι ἐλάσῃ τὰ ἐμὼν ἐγείνηται καὶ ἡ

ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ' ΟΛΕΘΡΟΣ, ἢ Ν ΚΑΤΑΣΤΕΝΕΙΣ :

Ε ΜΟΙ Ε' Ε' Δ' Ο ΠΑΣΙ ΛΕΙΠΕΤΑΙ ΒΡΟΤΟΙΣ.

ΞΥΝΕΣΤΙΝ ΕΛΠΙΣ· ὃ δὲ ΚΛΕΠΤΟ ΜΑΙΘΡΕΝΕΙΣ

Γράξιν τι κεδνόν· ἡδύ δ' ἐστὶν ἡδονῶν.

2.0 $\dot{\eta} \sigma \tau \alpha \chi \dot{\iota} \nu \eta \eta \sigma \tau \alpha \mu \rho \alpha \acute{\alpha} \varsigma \cdot \alpha \rho \alpha \chi \tau \alpha \dot{\iota}$

ἡ δὲ ἀποστολή ἐστὶν ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος

ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΓΓΕΛΙΑΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ

καὶ τῆς ἐκείνου φωνῆς ὁμοφώνως,
καὶ τῆς ἐκείνου φωνῆς ὁμοφώνως,

ΝΑΥΤΑΙΣ δ' ἢ καὶ ΜΕΤΑΙΟΡΕΣ ΖΕΥΚΟΝ ΦΕΡΕΙΝ

Προαντίκχ' ἐχρηστώμεθα τὸν

Ως τὰ ἄλλα· ὁ δὲ πᾶσι δίδωκεν τὴν ἐξουσίαν

Ο δὲ ἄνθρωπος ἔρριπεν τὰς ἑνδεκάρας αὐτοῦ.

Παύλος πάλιν εἰς πάντας ἐκλήσκει πάντας

Παῖδες αὐτῶν καὶ υἱὸν Δαυὶδ καὶ υἱὸν

Ἰσχυροὶ αὐτῶν καὶ μακρὰν ἐπομηνεύουσιν.

ΤΡΩΑΔΕΣ

ἔτῳ ἢ καὶ ῥ'· πολλὰ ἔχουσα πῆματα,
 ἄρθογγός εἰμι· καὶ παρῆς, ἐὼ σῶμα.
 νικᾷ δ' οὐκ θεῶν μεδύσινος κλύδων·
 ἀλλ' ὦ φίλη πάϊ, τὰς καὶ Ἑκτορος τύχας,
 ἔασον· ὅ μιν, δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά.
 τί μα' ἢ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
 φίλον διδῶσα δέλεαρ ἀνδρῶν τρώων·
 καὶ δρᾷς τὰ δ' εἰς τὸ κοινὸν, ἀφρανεῖς φίλος,
 καὶ παῖδά τόνδε παῖδός, ἐκθρέψαις αὖν,
 Τρώας μέγιστον ὠφέλη μ'· ἵν' οἵ ποτε
 ἐξ ὅ γε γινόμενοι παῖδες, ἰλίον πάλιν
 κατοικήσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἐτι.
 ἀλλ' ἐκ λόγου δ' ἄλλος ἐκβαίνει λόγος.
 τίν' αὖ δεδोरκα τόνδ' Ἀχαιῶν λᾶτριν
 σείχοντα, καὶ νῶν ἄγγελον βυλαυμάτων;
 ταλ' Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ' Ἑκτορος δάμαρ,
 μή με συγῆσθ' ὅχ' ἐκῶν δ' ἄγγελῳ,
 Δαναῶν τε κοινὰ, Γελοπιδῶν τ' ἄγγέλματα.
 ἀν' τί δ' ἐστίν, ὥς μοι φροσμίῳν ἀρχὴ κακῶν;
 ταλ' ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς ἔπω λόγον;
 ἀν' μὲν ὅτ' αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχθρ;
 ταλ' ὅδ' ὅς Αἰχαιῶν τῷδε δεσπότην ποτέ.
 ἀν' ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λήψανον Φρυγῶν λιπῆν;
 ταλ' ὅκ' οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως ἔπω κακὰ.
 ἀν' ἐπὶ νῆσ' αἰδῶ· πλὴν ἐὰν λέγῃς καλὰ.
 ταλ' κτείνουσι σὸν παῖδ', ὥς πύθη κακὸν μέγα.
 ἀν' οἵ μοι γάμων, τόδ' ὥς κλύω μῆξον κακόν.
 ταλ' νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Γανέλλησιν λέγων·
 ἀν' αἶ αἶ μάλ'· ὅ δ' ἔμ' ἔτ' ἔτι πᾶσι κακὰ.
 ταλ' λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἂν τοιαῦτα νικήσει τ' αὐτὸ πέρι.
 τὰλ' ῥίψαι ἢ πύργων δ' ἄσπε τρωϊκῶν ἄπο.
 ἀλλ' ὡς γενέσθαι, ἢ σοφωτέρα φανῇ,
 μὴτ' ἀντέχεσθ' ἢ γενῶς δ' ἄλλῃ κακῶς.
 μήτε σθένεσσα, μήδ' ἐν ἰσχύειν δοκεῖ.
 εἴχῃς ἢ ἀλκὴν ἔσθ' αἰσὶν ἢ σφοδρῶς ἢ χρεῖ.
 πόλις τ' ὀλωλε, ἢ πόσις κρατῇ ἢ σὺ.
 ἢ μῆτις τε πρὸς γυναικα μάρνασθαι μίαν,
 οἰοίτε, τῶν ἐνέκ' ἢ μάχης ἔρ' ἂν.
 ἔδ' αἰχρὸν ἔδ' ἐν, ἔδ' ἐπὶ φθονὸν σε χρεῖ.
 ἔδ' αὖτ' Ἀχαιοὺς βύλομαι ῥίπῃν ἀράς.
 ἔδ' ἄρ' τι λῆξῃς ὧν χολώσεται στρατός,
 ἔδ' ἄν ταφῶν παῖς ἔδ', ἔδ' οἴκῳ τύχοι.
 σιγῶσα δ' αὖτε τὰς τύχας κεντημένη,
 τ' τῶν νεκρῶν ἢ κ' ἀθάπτον ἀνλίποις,
 αὐτὴ τ' Ἀχαιῶν προμνεσέρων τύχοις.
 ἂν ὦ φίλτατ', ὦ περιανὰτι μινθῆς τέκνον,
 θανῇ πρὸς ἐχθρῶν, μιντέρ' ἀθλίαν λιπῶν.
 ἢ τῶ πατρός δ' ἐσ' οὐ γένει ἀποκτενῇ,
 ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίνετα σωτηρία.
 τόδ' ἐσθλὸν, ἢ κ' ἄρ' καιρὸν ἦλθέ σοι πατρός.
 ὦ λέντρα τὰ μὰ Διὸς συχῇ τε, ἢ γάμοι.
 οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἐκτορός ποτε,
 ἔχ' ὡς σφάγιον Δαναΐδας τέξουσ' ἐμὸν,
 ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυαπόρου.
 ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
 τί μιν δέδραξαι χερσὶ, καὶ ἀντέχεσθαι πέπλων,
 νεοαὶ ὡς πῆρυγας ἔσ' ἐπὶ τῶν ἐμῶν;
 ἢ κ' εἰσὶν Ἐκτωρ κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ,
 γῆς ἐξ ἀνελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν.

ΤΡΩΑΔΕΣ

- ὅσυχρ' ἐνὶ πατρὸς, ὅτε ἰχὺς Φρυγῶν.
 λυγρὸν ἢ πῆδ' ἢ μ' ὅς τ' ἀχλὺν ὑφ' ὅθεν
 πρὸς ἄνδρ' ἀντίκτω, πᾶσι μ' ἀπορρήξεις σέθεν.
 ὦνέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον.
 ὦ χρωρὶς ἡδὺ πνῦμα· διακενῆς ἄρα
 ἐν ἀσπράγμοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε.
 μάτην δ' ἐμόχθην, κατεξάνθην πόνοισι.
 νῦν δ' ὅτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζεσθ' ἔθεν.
 πρῶσι πῆ τε κενέσαν· ἀμφὶ δ' ὠλένας,
 ἔλιν' ἐμοῖς νῶτοισι, καὶ σὺ μ' ἄρ' ἔμοσον.
 ὦ βάρβαρ' ἐξαιρόντες Ἕλληνες κακὰ,
 τί τόνδε παῖδα κτείνετ' ὅδ' ἐν αἵτιον;
 » Ω τυνδάρειον ἔρνος, ὅτ' ὅτ' Διός.
 » πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι.
 » ἀλάστορος καὶ πρῶτον· εἴτα δ' ἦ, φθόνου,
 » φόνου τε, θανάτου θ', ὅσα γὰρ τρέφει κακὰ.
 » ὅτ' ἄρ' ὅτ' αὖχ' ὦ Ζηνά, ἐκφυῖναι σ' ἐγὼ,
 » πολλοῖσι κῆρα βαρβάροισι, Ἕλλησίν τε.
 » ὅλοιο· καλλίστων δ' ὁμμάτων ἄπο,
 » αἰχρῶς τὰ κλεινὰ πεδὶ ἀπώλεσας Φρυγῶν.
 ἄγετε· φέρετε· ῥίπτετ', εἰ ῥίπην δοκεῖ.
 δαίνυσθε τῶδε σάρκας· ἐκτε δ' ἐθιῶν
 διαλλύμεθα, παιδὶ τ' ὅτ' ἔδωκαί μεθα
 θάνατον ἀρήξαι· κρύπτειτ' ἄθλιον δέ μας,
 καὶ ῥίπτετ' εἰς ναῦν· ἐπὶ καλὸν δ' ἔρχομαι,
 ὑμέναιον, ἀπολέσασα τὸ μαυτὴς τέκνον.
 χο τάλαινα Τροία· μυρίους ἀπώλεσας
 μίαν γυναῖκα, καὶ λέγεις συγγ' ἅρ' ἑν.
 ἀν ἄγε παῖ, φίλιον πρόσθεγμα μεθεῖς
 μητρὸς μογεράς, βαῖνε πατρῶων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πύργων ἐπ' ἄκρας σφράνας, ὅθι σοι
 πνῶμα μεθῆναι ψῆφος ἐκράνθη.
 λαμβάνετ' αὐτόν· τὰ ἵτοιαῦτα χρεὶ
 κηρυκῶν, ὅστις ἀνοικτος,
 ἢ ἀναιδείας, τῆς ὑμετέρας
 γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.
 ἔκ' ἃ ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεῖς,
 συλῶμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
 μήτηρ, καὶ γὰρ τί πάθω; τί σ' ἐγὼ
 δύσμορε δράσω; τάδε σοι δίδομεν
 πλήγματα πρῶτος, σέρνων τε κτύπος.
 τῶνδε ἢ ἄρχομεν· οἱ ἐγὼ πόλεως.
 οἱ μοι ἢ σέθεν· τί ἢ ἔκ' ἔχομεν;
 τίνος ἐνδέομεν, μὴ ἔπανσудία
 χωρὶν ὠλέθρου διὰ παντός;
 χα μελισσοτρόφῃ Σαλαμῖνος
 ὦ βασιλῶν Τελαμών, νάσῃ
 περικύμονος οἰκήσας ἔδραν,
 τὰς ἐπικεκλημένας
 ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας
 πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκῆς, Αθάνα
 ἔρᾶνιον σέφανον,
 λιπαρᾷσι κόσμον Ἀθῆναις,
 ἔβας ἔβας τοξοφόρῳ
 συναρίσεισ' ὅμ' Ἀλκμήνης γόνυ,
 Ἰλῖον Ἰλῖον ἐκτέρσων,
 πόλιν ἁμετέραν,
 τοπάρειθ' ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος.
 ὅθ' Ἑλλάδος ἄρχε πρῶτον

ΤΡΩΑΔΕΣ

ἄνθος ἀτυζόμενος πύλων.
 Σιμόντι δ' ἐπ' ἀρείτα πλάταν
 ἔλασε ποντοπόρον,
 κινάουετ' ἀνήψατο πρυμνῶν,
 κ' χερὸς ἀνυχίαν ἐξείλεναῶν,
 Λαομέδοντι φόνον,
 κανόνων τυκίσματα Φοίβη.
 πυρὸς ἢ φοίνικι πνοᾷ
 καθελὼν Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
 δὲς ἢ θυοῖν πιτύλοιν τέχῃ
 περὶ δαρδάνας,
 φονία κατέλυσεν ἀχμά-
 μάταν ἄρ' ὦ χρυσείαις
 ἔν οἰνοχόαις ἀβρὰ βαινῶν
 Λαομέδοντε παῖ,
 Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
 πλήρωμα καλλίσαν λατρίαν.
 αἱ ἢ σὲ γηναμένα Τροία,
 πυρὶ δάετα.
 ἦ ἴονες ἄλλαι ἴχον, οἶον οἱ
 ὠνὸς ὑπὲρ τοκέων βοᾷ.
 αἱ κ', ἀνὰ τορας.
 αἱ ἢ, παῖδας· αἱ ἢ,
 ματέρας γεραίρας.
 τὰ ἢ σὰ δροσόντα λυτρά,
 γυμνασίων τε δρόμοι βιβᾶ
 σιν· σὺ ἢ πρόσω πάνεα ρᾶ
 χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοισι
 καλλιγάλανα τρέφεις.
 Γριάμοιο ἢ γαῖαν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἑλλὰς ὤλεσ' ἀχμά-
 ῖρος ἔρος, ὃς παρὰ
 δαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἦλθες,
 ὕραν ἰδασι μέλων.
 ὥς τότε καὶ μεγάλως
 Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
 κῆδος ἀναψάμενος.
 τὸ καὶ ὦν Διὸς
 ὄνειδος, ὅκ' ἐρῶ,
 τὸ τᾶσδε λυκοπῆρα
 αἰμέρας φίλας βροτοῖς
 φέγγος ὀλοὸν,
 ᾗδε γαῖαν· ᾗδε
 περγάμων ὄλεθρον,
 τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
 γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοισιν, ὃν
 ἀσέρων τέθριππος ἔλαβε
 χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
 ἐλπίδα γὰρ πατρία
 μέγαν· τὰ θεῶν ἢ
 φίλτρα, φρεσὶ Τροίᾳ.
 με ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τάδε,
 ἐν ᾧ δάμαρτα τ' ἐμὴν χερῶσσομαι
 Ἑλένην· ὃ κ' δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ,
 Μενέλαός μ' ἐμὴ, καὶ σφάταν μ' ἀχαιϊκὸν
 ἦλθον ἢ Τροίαν ἔχ' ὅσον δοκῶσί με
 γυναικὸς ἔνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ', ὃς ἐξ ἐμῶν
 δόμων δάμαρτα ξιναπάτης ἐλήσατο.
 κῆνος καὶ ὦν δίδωκε σύν θεοῖς δίκην,
 αὐτὸς τε, καὶ γὰρ δορὶ πεσὼς ἑλληνικῷ.
 ἦ καὶ ἢ

ΤΡΩΑΔΕΣ

ἦ καὶ ἡ^α λαοκταίναν· ὃ δ' ἠδ' ἔως
 ὄνομα δ' ἀμαρτος, ἢ ποτ' ἦν ἐμὴ, λέγω,
 ἄξων· δόμοις δ' τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς,
 κατηρίθμηνται Τρῳάδων ἄλλων μέτα·
 οἵ περ δ' αὐτ' ἔξεμόχθησαν δορί,
 κτανεῖν ἐμοῖνιν ἔδοσαν· ἥ τε μὴ κτανῶν,
 θέλοι μ' ἀγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργεῖαν χθονά·
 ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν καὶ ἐν Τροίᾳ μόνον
 Ἑλένης ἔσσαι, ναυπόρῳ δ' ἄρην πλάτῃ
 ἑλληνίδ' ἔς γῆν· καὶ τ' ἐκ δ' ἔναι κτανῆν
 ποιῶν, ὅσοι τεθνήσκουσιν ἐν Ἰλίῳ φίλοι·
 ἀλλ' ἢ αὖ χωρεῖτ' ἔς δόμους ὁπάονες·
 κομίζετ' αὐτ' ἡμῶν, τῆς μισοφρονεούσης
 νόμους ἐπισπῶσάντες· ὕρισθ' ὅταν
 πνοιαὶ μολῶσι, πέμψομένιν Ἑλλάδα·
 ἡ καὶ ὦ γῆς ὄχημα, καὶ πῆ γῆς ἔχων ἔδραν,
 » Οὐκίς ποτ' εἰ σὺ δύσπαστος εἰδέναι
 » Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος, εἴτε νῦν βροτῶν,
 » Προσηυξάμην σε· πάντα δ' ἀφ' ὅφρα
 βαίνων κελύβη, κατὰ δ' ἵκηται θνήτ' ἄγχι·
 με τίδ' ἔστιν ἀνχάς, ὥς ἐκαίνισας θεῶν;
 ἡ καὶ αἰνῶ σε Μενέλαε, ἦ κτανῆς δ' ἀμαρτα σὴν
 ὀρών ἢ τήνδε, φῶντε, μή σ' ἔλη πόθω·
 αἶρε δ' ἢ ὁμμάτ' ἀνδρῶν· ἐξαίρει πόλεις·
 πῖ μπρῆσι δ' οἴκους· ὧ δ' ἔχει κηλήματα·
 ἐγὼνιν οἶδα, καὶ σὺ, χ' οἵ τι πονέετε·
 ἐλέ Μενέλαε, φροῖμιον καὶ ἄξιον φόβου
 τόδ' ἐστ'· πρὸς δ' ἡμερῶν προσηυξάνων σέθεν;
 βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι·
 ἀτὰρ χεῖδ' ἂν καὶ οἶδά σοι μισομένη,

00

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅμως δ' ἔρεσθαι βύλομαι· γνώμαι τίνες
 Ἑλλήσι, καὶ σοὶ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς περὶ;
 με ἔκτισ' ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατός
 κτανῶν ἐμοὶ σ' ἐδωκεν, ὃν περ ἠδ' ἰκός.
 ἐλέ ἐξεστὶν ὅν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
 ὡς ὁ δικάως, ἦν θάνω, θανέμεθα;
 με ἔκτισ' λόγος ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτανῶν.
 ἐκὰ ἀκυσσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τῷδ' ἐνδεῆς
 Μενέλαε, καὶ δὸς τὴς ἐναντίας λόγος
 ἢ μὴν κατ' αὐτῆς. τὴν ἐν Τροίᾳ κακῶν
 ὅδ' ἐν κατόισθα· συντεθείς δ' ὁ πᾶς λόγος
 κτενῶνιν ἔτῳς, ὥστε μηδ' αὖ μὴς φυγεῖν.
 με χολῆς τὸ δῶρον· εἴ ἢ βύλεται λείπειν,
 ἐξεστὶ· τῶν δ' ὅννεχ' ὡς μάθῃ λόγων,
 δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' ὅδ' ὡσω χάριν.
 ἐλέ ἴσως με καὶν ὄν, καὶν κακῶς δ' ὄξω λείπειν,
 ἔκτισ' ἅντα μίμῃ, πολεμίαν ἠγόμενος.
 ἐγὼ δ' ὅς σ' οἶδα διὰ λόγων ἰόντ' ἐμῷ
 κατηγορήσειν, ἀντιθῆσ' ἀμείφομαι
 τοῖς σοῖσι τὰ μὰ, καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
 πρῶτον καὶ Ἀρχὰς ἔτεκεν ἦδε τῶν κακῶν,
 Γάρβιν τεκῆσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσεν
 Τροίαν τε, καὶ μετ' ἐπὶ σβυς, ὁ κτανὼν βρέφος,
 δαλὲ πικρὸν μίμημ' Ἀλέξανδρον ποτε.
 ἐνθεν δ' ἐτάπτοιτ' ἀκυσσον, ὡς ἔχει.
 ἐκρινε τριαὼν ξυγὸς ὅδε τριαῶν θεῶν.
 καὶ Γαλλάδος καὶ ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις,
 Φρυγὴν στρατηγὸν ἔλλαδ' ἐξανίσταναι.
 Ἡραθ' ὅννεχ' Ἀσίαδ', Εὐρώπης θ' ὄρος,
 τυραννίδ' ἔξεν, ἣ σφεκρίνειεν Γάρις.

Κύπρις

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κύπρις δὲ τὸ μὲν ἦδος ἐκπαλιν μένη,
 δώσιν ὑπέχετ', ὃ θεὸς ὑπεκδράμοι
 κάλλει, τὴν ἐνθεν δ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον.
 οἷα Κύπρις θεῆς· καὶ τοσόνδ' οὐ μὲς γάμος
 ὤνησεν Ἑλλάδι· ὅ κ' κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
 ὅτ' ὅς δ' ὄρουσθ' ἐντείνεσθαι, ὅ τυραννίδι.
 ἄλ' αὐτὴν χησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ,
 ἀνδροφία πρᾶθεισα, καὶ νειδίξομαι.
 ἐξ ὧν ἐχρην με σέφανον ἐπὶ κἀρα λαβῆν.
 ὅπως με φησὶς αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τ' ὧν λάθρα.
 ἦλθ' ὅχι μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτὴν μέτα,
 ὅτ' ἡσδ' ἀλάστωρ, ὅτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, ὅτε καὶ Γάριν,
 ἐν ᾧ κἀκίσε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ, Κρησίων χθόνα.
 εἶεν ὅ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τὴν πὶ τῷ δ' ἐρήσομαι.
 τί δὴ φρονέσας γ' ἐκ δόμων ἄμ' ἐσπόμεν,
 ξένῳ προδῶσα πατρίδα, καὶ δόμους ἐμὰς;
 τὴν θεὸν κόλαξε, καὶ Διὸς κρήνων γενεῶν,
 ὅς τ' ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 κήνης ὅ δ' ἄλ' ὅς ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
 ἐνθεν δ' ἔχοις ἀν' εἰς ἐμ' ἀντρεπὴ λόγον.
 ἐπὶ θανάτῳ γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχῆς,
 χρῆν μὴν ἡν' ἦν θεοπόνητ' ἀμ' ἐλεχί,
 λιπῶσαν οἴκους, ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολῆν.
 ἴσασθον αὐτὸ τῶτο· μάρτυρες δέ μοι
 πύργων πυλωροί, καὶ πῶς τειχέων σκοποί,
 οἳ πολλὰ κίς μ' ἐφῶρον ἐξ ἐπάλξεων
 πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπυσαν τόδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βίᾳ δ' ὁ καινός μ' ὕτος ἀρπάσας πόσις
 Διήφοβος, ἄλοχον ἔχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
 πῶς ἔν' ἐτ' ἂν θνήσκει μ' ἂν ἐνδίκως πόσι,
 πρὸς σὺ διναιῶς, ἥν' οἱ βίᾳ γαμέ,
 τὰ δ' οἶκοθεν κῆν, ἀντὶ νικητιρίων,
 πικρῶς ἐδύλουσ' ἢ τ' ἐπὶ τ' ἐπὶ κρατῶν
 βύλει, τὸ χρέος ἀμαθὲς ἐστὶ τὸ δέ.
 20 βασιλεῖ, ἀμύναν σοῖς τέκνοισι, καὶ πάτρᾳ,
 πεθῶ δὲ φθόγγον τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
 καλῶς καὶ ἔργος ὅσα· δεινὸν ἔν' τὸ δέ.
 25 ἀνὰ ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύ μ' μάχος γενήσομαι,
 καὶ τήνδ' ἐδέξω μὴ λήξωσαν ἐνδίκᾳ.
 ἐγὼ δ' Ἡραν, παρθένον τε Παλλάδα,
 ἔκ' ἢ τοσούτον ἀμαθίας ἐλθὼν δοκῶ,
 ὥσθ' ἢ καὶ Ἀργεὺς βαρβάρους ἀπιμπόλα,
 Παλλὰς δ' ἀνύνας Φρυγὴ δολοῦν ποτὲ,
 αἰ παιδίασι, καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι,
 ἦλθον πρὸς Ἰδην· τῇ, καὶ ἔνεκ' ἂν θεᾷ
 Ἡρα, τοσούτον ἔχεν ἔρωτα καλλονῆς.
 30 πότερον, ἀμείνον' ὥς λάβῃ Διὸς πόσιν,
 ἢ γάμον Ἀθηνᾶ θεῶν τινος πειρωμένη,
 ἢ παρθενίαν πατρὸς ἐξητήσατο,
 φάνησα λείκτρα, μὴ μαθεῖς ποιεῖ θεᾶς,
 τὸ σὺν κακὸν κοσμεῖσθαι· μὴ πείσης σοφύς.
 Κύπριν δ' ἔλεξας· ταῦτα δ' ἔγχευς πολὺς,
 ἐλθεῖν ἐμῷ ξύν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
 35 ἔκ' ἂν μένῃσ' ἂν ἡσυχόσῃ ἐν ὕραν
 αὐταῖς Ἀμύκλαις ἦγαγε πρὸς Ἰλιον.
 ἦν οὐ μὲν ἔγχευς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
 ὅσος δ' ἰδὼν νιν ὕψος, ἐποίησεν Κύπρις.

ΤΡΩΑΔΕΣ

τὰ μῶρα δ' πάντ' ἐσιν Ἀφροδίτῃ Βροτοῖς.
 καὶ τὸν μὲν ἔρως Ἀφροσύνης ἀρχή θείας.
 ὃν εἰσὶ δ' ὅσα βαρβάροισι ἐοδήμασι,
 χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξ ἑμαργῶν φρένας.
 ἐν αὖ δ' Ἀργεῖ, μίηρ' ἔχοντες ἀνεσρέφον.
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τ' Φρυγῶν πόλιν
 χρυσῷ ῥέυσαν ἡλπίσας κατακλύσθην
 διαπάναισιν. ὃ δ' ἦν ἱκανὰ σοι τὰ Μενέλεω
 μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίξην τρυφῶν.
 εἴην βίᾳ δ' παῖδα φῆς ἀγνὴν ἐμὸν.
 τίς Σπαρτιατῶν ἦθε τ', ἢ πόαν βοὴν
 ἀνωλόλυξας Κασσῆρος νεανίᾳ,
 τῷ συζύγῳ τ' ἐτ' ὄντος ὃ κατ' ἄσρ' ἀπώ;
 εἴπῃ δ' Τροίαν ἦλθες, Ἀργεῖοι τέ σε
 κατ' ἵχνος, ἦν δ' Ἰδοριπέτης ἀγωνία.
 εἴ μ' αὖ τὰ τῷδε κρήανον ἀγγέλοιτό σοι,
 Μενέλαον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς,
 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν.
 εἴ δ' αὖ τυχοῖεν Τρῶες, ὃ δ' ἐν ἦν ὅδε.
 εἴς τ' τύχην δ' ὀρώσῃ, τῷ τ' ἤσκεις, ὅπως
 εἴποι ἄμ' αὐτῇ, τῇ ρετῇ δ' ὃν ἠθέλεις.
 ἡ ἀπειτα πλεικταῖς, σῶμα σὸν κλέπῃεν λέγεις,
 πύργων καθιέσθ', ὥς μένος ἀκασίως.
 πῶ δ' ἦτ' ἐλήφθης, ἢ βρόχος ἀρτωμένη,
 ἢ φάσγανον θύγῃς; ἀγενναῖα γυνὴ
 δράσειεν ἂν, ποθ' ὅσα τὸν πάρος πόσιν.
 καί τοι γ' ἐνουθέτην σε πολλὰ πολλάνεις.
 ὦ θυγατερ' ἐξελθ'· οἶδ' ἐμοὶ παῖδες, γάμος
 ἄλλος γάμοισι· σέ δ' ἐπὶ νῆας ἀχαιϊκὰς
 πέμψω συνεκκλήψασα καὶ παῖσον μάχης

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἕλληνας, ἢ μᾶς τ' ἀλλὰ σοι τόδ' ἦν πικρόν.
 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρῃ καὶ ὕβριξ δόμοις,
 καὶ προσκυνῆσθαι βαρβάρων ὑπὸ θέλεις.
 μεγάλα δ' ἦν σοι κατὰ τοῖσδε, σὸν δέμας
 ἐξήλθεις ἀγκησάσθαι, καὶ βλεψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ὧ κατὰ πύσον κᾶρα,
 ἦν χρὴν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἱερήτοισι
 φρίκη τρέμσαν κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
 εἰλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
 ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς προαφενήμαρτι μένοισι.
 Μενέλαε, ἴν' ἤδῃς οἱ τελευτήσω λόγον,
 σεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τῆνδε κτανών.
 σάυτ' νόμον ἢ τόνδε τάς ἀλλασι θές
 γυναιξί, θνήσκειν ἥτις ἂν προδῶ πόσιν.
 20 Μενέλαε, προγόνων ἀξίως τε, δόμων τε σῶν,
 τίσαι δάμαρτα, καὶ φεῦ πρὸς Ἑλλάδος,
 τὸ θηλύτ' ἀνένης ἐχθροῖς φανής.
 30 ἐμοὶ σὺ συμπέπωνας εἰς ταυτὸν λόγον,
 ἐκασίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθὲν ἐμῶν,
 ξένας ἄς ἀνάς· χ' ἢ Κύπρις κόμπη χάριν
 λόγοις αἰνῆται· βᾶντε λυσίηρων πέλας.
 πόνης δ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακρὸς
 θανῶσ', ἴν' ἤδῃς μὴ κατακύνειν ἐμέ.
 40 ἐλέ μὴ, πρὸς σέ γονάτων, τ' νόσον τ' τ' θεῶν
 προαφείς ἐμοὶ, κτάνης με συγγίνωσκε δέ.
 ἐκὰ μὴ δ' ὅς ἀπέκτειν', ἥδε συμμάχης προδῶς.
 ἐγὼ πρὸς κείνων, καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
 50 με παῦσαι περὶ αἰὶ· τῆσδε δ' ὅκ' ἐφρόντισα.
 λέγω ἢ πρᾶσσοισι πρὸς πρύμνας νεῶν,
 τήνδ' ἐκ κομίξην, ἐν θανάτῳ συλήσεται.
 ἐκὰ μὲ

ΤΡΩΑΔΕΣ

ἐκὰ μὴ νυν νείωσσι ταυτὸν εἰσβήτω σκάφος·
 με τίδ' ἐστ' ἡ μῆξον βρεΐθος, ἢ πάρος γ' ἔχθρ;
 ἐκὰ Οὐκ ἐς ἑρασῆς, ὅστις ἔκ' ἀφ' ἡλῆ.
 με ὅπως ἂν ἐκβῇ τ' ἐρωμένων ὄνῳ.
 ἔσσι δ' ἄβ' ἔλπει ναῦν ἔκ' εἰσβήσεται,
 εἰς ἡν περ ἡ μῆξ· καὶ ἔκ' ἀκακῶς λέγεις.
 ἐλθῶσα δ' Ἀργος ὥσπερ ἄξια, κακῶς
 κακὴ θανέεται. Καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
 Πάσαισι θήσει· ῥάδιον γὰρ ἔσ' τόδε.
 ὅμως δ' ὅτ' ἡσδ' ὀλεθρος, εἰς φόβον βαλεῖ.
 ὃ μῶρον αὐτ', καὶ ἔτ' ὥς ἔχθρ' ἴονες.
 20 ἔτω δ' ἡτ' ἐν Ἰλίῳ
 ναὸν, καὶ θυεῖντα βωμὸν
 πρὸ δ' ὤκτου Αἰακῶν
 ὦ Ζεῦ, καὶ πελαγῶν φλόγα,
 Σμύρνης αἰθερίας τε καπνόν,
 καὶ Πέργαμον ἱεράν,
 ἰδ' αἶτ' ἰδ' αἶα κισοφόρα νάπη,
 χιόνι κατὰ ῥύτα ποταμῆα,
 τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ,
 τὰν καταλαμπομέναν
 ξαθέαν θεράπαιναν.
 φρὲ δ' αἶ σοι θυσίαι, χορῶν
 τ' ὄφρι μοι κέλαδοι κατ' ὕρρην,
 χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
 φρυγῶν τε ξάθεοι σελαῖαι,
 σὺν δ' ὧδε κακὰ πλήθει.
 μέλει μέλει μοι τάδ' ἃ φρονεῖς ἄναξ,
 ἔρ' ἄνιον ἔδραν ἐπιβεβηκῶς,
 αἰθέρα τε πόλειος ἐλθ' ἰμένας,

00 IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄν πυρὸς αἰθόμεναν
 κατέλυσε τις ὀρμά.
 ἔκ' ὦ φίλος, ὦ πῶσι μοι,
 σὺ ἤ φθίμενος, ἀλαίνεις
 ἄβαπτος, ἄνυδρος.
 ἔμ' ἤ, πόντιον σκάφος
 αἶανον, πτεροῖσι πορεύσει
 ἱπτόβοτον Ἀργος, ἵνα τέχεα
 λαΐνα, κυκλώπει, ὕρνια νέμονται.
 τέκνων ἢ πλήθος ἐν πύλαις
 δ' ἀκρυσι κατὰ ὥρα σένη.
 βοᾷ βοᾷ μάτερ· ὦ μοι.
 μόναν δ' ἡ μ' Ἀχαιοὶ
 κομίσῃσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων,
 μυνανέαν ἐπὶ νῆαυ
 ἤναλίαισι πλάταις,
 ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν,
 ἢ Δίπορον κορυφάν,
 ἢ Ὀμιοῦν ἐνθα πύλαις
 Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι,
 ἐνθ' ἀνάτῃ μελέας
 μέσον πέλαγος ἴσας,
 Δίπαλτον ἱερὸν
 ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
 Αἰγαίῃ κεραυνοφαῖς πῦρ
 Ἰλίοθεν, ὅτι με πολὺ δακρυῶ
 Ἑλλάδι λάτρυν μαγᾶθεν ἐξορίξθ.
 χρύσεα δ' ἐνοπῆρα παρθένων
 χάριτας ἔχουσα τυγχάνει
 Διὸς κόρα· μὴ ἢ γαῖαν

ΤΡΩΑΔΕΣ

ποτ' ἔλθοι λάκαιναν,
 πατρῷόν τε θάλαμον ἐσίας,
 μὴ ἢ πόλιν Πιτάνας,
 χαλκόφυλον τε θεῶς
 δύσχαμον αἶχος ἐλὼν
 Ἑλλάδι τᾶ μεγάλα·
 ταῖς Σιμωεντίσι τ' αὖ
 μέλεα πάθεα Τρῳῆσιν·
 ἰὼ· ἰὼ· καινὰ καινῶν μεταβάλλουσαι
 χθονὶ συντυχίαι
 λούσιντε Τρῳῶν
 τόνδ' Ἀσυνάουκτ' ἄλοχοι μέλαι
 νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκη μαπικρὸν
 Δαναοὶ κτήνοντες, ἔχουσιν·
 ταλ Ἐκάβη, νεὼς αἰπίτυλος ἑς λεληγμένους,
 λάφυρα τὰ πύλοι π' ἀχιλλεὺς τάφῳ
 μέλλει πρὸς αἰκτὰς ναυσολῆν φθιώτιδας·
 αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινὰς τινὰς
 Γηλέως ἀκῆσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
 Ἀκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Γελεὶς γένος·
 ὃ θάσσον ἔνεκ, ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
 φρεσὶ μετ' αὐτῷ τ' Ἀνδρομάχῃ πολλῶν ἐμοῖ
 δακρύων ἀρωγὸς, ἥνικ' ἐξώρμα χθονὸς,
 πάτραν ἀνασένουσα, ἣν ἔκτορος
 τύμβον προσενέπυσσεν· καὶ σφ' ἠτήσατο
 θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὅς πεσὼν ἐκ τῆς χέως,
 ψυχὴν ἀφῆκεν Ἐκτορος τῷ σὺ γένος,
 φόβον τ' Ἀχαιῶν χαλκόνωτον ἀπείδεν
 τήνδ', ἣν πατὴρ τῷ δ' ἀμφὶ πλάτ' ἐβάλλετο,
 μή τι νιν πορῶσαι Γηλέως ἐφ' ἐσίαν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μήδ' εἰς τ' αὐτὸν θάλαμον, ἔνυμφόσεται
μήτηρ νεκρῶ τῷδ' Ἀνδρομάχῃ λύπας ὄραν,
ἀλλ' ἀντὶ κέδρε, περιβόλων τε λαΐνων,
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' εἰς ὠλένας,
δῶναι πέπλοισιν, ὡς περισείλῃς νεκρὸν,
σεφανοῖς θ' ὅση σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά.
ἔπει βέβηκε· καὶ τὸ δ' αὖτε πάλιν τάχος,
ἀφ' ἧλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δῶναι τάφῳ.
ἢ μείς μ' ἔν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς τέκνον,
γῆν τῷδ' ἐπαμπέχοντες, αἶρ' ἔμεν δόρυ.
σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσαι τὰ πεσάλμένα.
εἶνος μ' ἔν μοχθὸς ἀπαλλάξας ἔχω.
Σκαμανδρίης δ' ἔσσι δ' ἀπ' ἀπὸ τῶν ῥοῶς,
ἔλυσαν νεκρὸν, καὶ πένι φαντασματά.
ἀλλ' ἢ μ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀνὰ ῥήξιν τάφον,
ὡς σύντομ' ἢ μῖν τὰ π' ἐμῷ τε, καὶ πὸ σὺ
ἔσ' ἐν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὀρμίσῃ πλάτῃν.
ἐκὰ θεῶν ἀμφίτονον ἀσπίδ' Ἐκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα, καὶ φίλον λάναιεν ἐμοί.
ὦ μείζον' ὄγκον δόρος ἔχοντες, ἢ φρενῶν,
τί τόνδ' Ἀχαιοὶ παῖδα δέισαντες, φόνου
καὶ νόον διηργάσαθε, μὴ Τροίαν ποτε
πείσῃσαν ὀρθώσειεν; ἔσ' ἐν ἡτ' ἄρα.
ὅθ' Ἐκτορος μ' ἀντυχῆντος ἔσ' δόρυ
διωλλύμεθα, μυρίας τ' ἄλλης χερὲς,
πόλεως δ' αὐτῆς, καὶ φρυγῶν ἐφθαρμένων,
βρέφος τοσόνδ' ἐδέσσετ' ; ἔκ' αἰνῶ φόβον,
ὅστις φοβῆται μὴ διεξιθῶν λόγῳ.
ὦ φίλταθ', ὡς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχίης.
εἰ μ' ἔθανες πρὸ πόλεως ἢ βῆς τυχῶν.

ΤΡΩΑΔΕΣ

γάμων τε, καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
 μακάριος ἦοι' ἂν, ὅτι τῶνδε μακάριον·
 οὐν αὐτ' ἰδὼν κ', ἕνεστε σὴ ψυχῇ τέκνον,
 ἔκ' οἶοι' ἐχρήσω δ' ἔδεν ἐν δόμοις ἔχων·
 δύσθηνε κρατὸς, ὥς σ' ἐκείρεν ἀθλίως
 τύχῃ πατρὸς Λοξίου πυργώματα·
 ἂν πολλ' ἐκῆπας ἠτεκῆσα βόσρυνχον,
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν· ἐνθεν ἐκτελᾷ,
 ὅσων ῥαγίντων φόνος, ἵν' αἰχρὰ μὴ λέγω·
 ὦ χεῖρες, ὥς ἔκ' ἔκ' ἡδ' ἔκ' πατρός
 κέκτετο ἐν ἄθροις, ἐκλυτοὶ πρόκειοιέ μοι·
 ὦ πολλὰ κόμπυς ἐκβαλὼν φίλον σῶμα,
 ὀλωλας· ἐφάσω μ' ὅτ' εἰσὶ πῶν πέπλος
 ὦ μήτιρ, ἦυδας ἢ πολὺν σοὶ βοσρύχων
 πλ' ἡ καμον κερῶμαι· πρὸς τάφον δ' ὀμιλήκων
 κώμους ἀπάξω, φίλα δίδυς προσφθέγματα·
 σύ δ' ἔκ' ἐμ', ἀλλ' ἐγώ σε τ' νεώτερον,
 γράυς, ἀπολις, ἀτεκνος, ἀθλιὸν θάπλω νεκρόν·
 οἶμοι τὰ πολλὰ ἀσπασμαθ', αἵ τ' ἐμαὶ τροφαί,
 ὕπνοι τ' ἐκῆνοι, φρεσὶ δ' αὖ μοι· τί καί ποτε
 γράφειν ἂν σε μεσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 τ' παῖδά τόνδ' ἐκτέναν Ἀργεῖοι ποτὲ,
 δέισαντες; αἰχρὸν τ' ἐπίγραμ' ἐν Ελλάδι·
 ἀλλ' ὦ πατρῶων ἔλαχων, ἔξεις ὁ μὲν
 ἐν ἡταφίῃ χαλκόνωτον ἵτέαν·
 ὦ καλλίπικυν Εὐκτορος βραχίονα
 σῶξεν ἄριστον φύλακ', ἀπώλεσας σείθεν,
 ὥς ἡδ' ἐν πόρπακι σὸς κείται τύπος,
 ἵτυός τ' ἐν αὐτόργοισι περιδρόμοις ἰδρῶς,
 ἂν ἐκ μετώπῳ πολλὰ κίς πόνους ἔχων,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔσπευεν Ἐκτωρ, προστιθεὶς γενεάδι
 φέρετε νομίζετ' ἀδελφὸν κόσμον νεκρῷ
 ἐν τ' παρόντων· ὃ δ' εἰς κάλλος τύχας
 δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψητάδε.
 Οἰνιτῶν ἢ μῶρος, ὅστις αὖ πράσσει δοκῶν,
 Ἐμπληκτος ὡς ἀνθρώπος ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 Βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις καὶ τύχαι
 Γηδῶσι, καὶ δὲ αὐτὸς αὐτυχῆ ποτε.
 καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἰδέσσοι σκυλομάτων
 Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξ ἀπῆν νεκρῷ.
 ὦ τέκνον, ὃ χ' ἵπποισι νικήσαντά σε,
 ὃ δ' ἡλίκης τέξεοισιν, ὃς Φρύγες νόμος
 τιμῶσιν, ὃ καὶ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι.
 μήτηρ πατὴρ σοι προσέθης ἀγάματα,
 τῶν ποτ' ὄντων· νῦν δέ σ' ἡ θεοσυγῆς
 ἀφῆλεθ' Ἑλένη· πρὸς ἢ, καὶ τύχην σέθεν
 ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν.
 καὶ ἐφρενῶν ἔθιγες ἔθιγες.
 ὦ μέγας ἐμοὶ ποτ' ὧν ἀνάντων πόλεως.
 καὶ ἄδ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προαΐεσθαι χροῖ,
 Ἀσιατίδων γήμαντα τ' ὑπερτάτην,
 Φρύγια πέτρων ἀγάματ' ἐξ ἀπῶ χρόος.
 σύ τ' ὦ ποτ' ὅσα καλλίνικε μυρίων
 μήτηρ τροπαίων Ἐκτορος, φίλον σάκος
 σιφανῶ· θανῆ καὶ ὃ θανῶσα σὺν νεκρῷ.
 ἐπὶ σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τῷ σοφῷ
 κακῷ τ' Ὀδυσσεὺς ἄξιον τιμᾶν ὅπλα.
 καὶ αἰ· αἰ αἰ αἰ.
 πιπρὸν δ' ἄρμα γαῖά σ' ὦ τέκνον,
 δίδεσται· σέναξε μήτηρ.

ΤΡΩΑΔΕΣ

ἐκὰ ἄ. ἄ. Χο. νεκρῶν ἰαχόν.

ἐκὰ ἰὼ μοι μοι.

χο οἱ μοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.

ἐκὰ τελαμῶσιν ἔλκη, τὰ ἤ, ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἱατρὸς ὄνο μ' ἔχουσα, τάρχα δ' ὕ.
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι, φροντίσῃ πατὴρ σέθεν.

χο ἄρχαυ' ἄρχαυε χερὶ κρᾶτα, πτύλυσ
διδύσῃ χειρὸς ἰὼ μοι μοι.

ἐκὰ ὦ φίλταται γυναῖκες.

χο Εὐκᾶβη, σὰς ἐννεπέ.

τίνα θροῆς αὐδάν;

ἐκὰ ὅκῃ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι, πλὴν εὐ μοὶ πόνοι,
Τροία τε, πόλεων ἑκκριτον μισομένη.
μάτην δ' ἐβουτῆμεν, ἣ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔσχευ' ἄνω περιβαλὼν κατω χθονὸς,
ἀφανῆς ἂν ὄντες, ὅκῃ ἂν ὑμνήθῃμεν ἂν,
μῦσαις αἰοιδᾶς δόντες ὑπέροισ βροτῶν.
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῶ.
ἔχει δ' οἶα δῆγε νερτέρων σέφη.

» Δοκῶ ἢ τοῖς θανῶσι διαφέρειν βραχὺ,

» Εἰ πλασίων τις τᾶν ξεται κτερισμάτων.

Κενὸν ἢ γαῦρω μ' ἐστὶ τῶντων τόδε.

χο ἰὼ. ἰὼ. μελέα μᾶτερ', ἢ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγνευε βίη,
μέγα δ' ὀλβιαθῆς, ὥς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένε, δεινῶ θανάτῳ δ' ὀλωλας.

ἐκὰ ἕα ἕα. τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λόαυω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέοντας. μέλλει Τροία
κακὸν ὄντι κακὸν προσέσθαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΑΛ αὐδ' ὠλοχαροῖς, οἳ τέταλθε πίμπράναι
 Γριάμε τόδ' ἄστυ, μικέτ' ἀργῶσαν φλέγα
 ἐν χειρὶ σώξεν, ἀλλὰ πῦρ ἐνίεναι,
 ὥς ἂν κατασκοφάντες Ἰλίῃ πόλιν,
 σελλώ μεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
 ὕμῃς δ' ἴν' ὠυρὸς λόγος ἔχη μορφὰς δύο,
 χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
 σάλπιγξος ἡχώ δῶσιν ἀρχηγὸν στρατῷ
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὥς ἀποσέλληθε γῆος.
 σύ τ' ὦ γεραιὰ δυσυχεστάτη γύναι,
 ἔπε· μεθήκυσίν σ' Ὀδυσσεύς πάρα
 οἷδ' ὦ· σὲ δ' ἄλιν κλῆρος ἐκτέμπει πάτρας·
 ἔκαστ' οἳ γὰρ τάλαίνα· τῆτο δὴ τ' ὀλοῖσθιον,
 ἐγέρμα πάντων ἡδὴ τ' ἐμῶν κακῶν.
 ἔξεμι πατρίδος· πόλιν ὑφάπεται πυρί·
 ἀλλ' ὦ γεραιὲ πύς, ἐπίσσωσον μόλις,
 ὥς ἀσπάζωμαι τ' ταλαίπωρον πόλιν.
 ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἀμπνέουσ' ἐν βαρβάροις
 Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομα φαίρησθ' ἰσχύ·
 πίμπρα σὺ, γῆ μᾶς ἐξάγυσ' ἡδὴ χθονὸς
 δόλας· ἰὼ θεοί· τί τὸς θεὸς καλῶ;
 ἐγερὶν ἔκ' ἡκῶσαν ἀνακαλύμμενοι.
 φέρ' ὅς πυρὰν δράμωμεν, ὥς κάλλιστα μοι
 σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρὸς μένῃ.
 ΤΑΛ ἐνθυσίᾳς δύσηνε τοῖς σαυτῆς κακοῖς;
 ἀλλ' ἄγετε, μὴ φέδεσθ'· Ὀδυσσεύς γ' ἤρῃ
 ἔσχατ' αἶψα δῶναι τήνδε, ἐγπέμπειν γέρας.
 ἡ ΚΑ ἔφη το το το το τοῖσι.
 κρόνιε πρύτανι, φρύγι γενέτα
 πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρφάνις

ΤΡΩΑΔΕΣ

- γονάς τὰδ', οἷα πάχομεν, δέδορκας.
 χοι δέδορμεν· ἃ ἡ μεγαλόπολις,
 ἃ πόλις ὀλώλεν,
 ἔδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία.
 ἐκὰ ὅποιο το τοῖσι.
 λέλαμπιν Ἰλίου· περ
 γάμων πυρὶ καταίβεται
 τέρεμνα, καὶ πόλις, ἅκρα τε τειχέων.
 χο πέρυγι ἡ καπτός, ὥς τις ἔ
 ρανία πεσῶσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
 μαλερὰ μέλαθρα, πυρὶ κατὰδρομα,
 δαΐψ τε λόγχῃ.
 ἐκὰ ἰὼ γὰρ τροφίμῃ τ' ἐμῶν τέκνων. Χο. ἔ· ἔ.
 ἐκὰ ὦ τέκνα, κλύετε· μάθετε ματρός αὐδάν.
 χυ ἰαλέμῃ τὸς θανόντας ἀπύεις,
 γεραὰ τ' εἰς πέδον τιθῶσα μέλεα,
 καὶ χερσὶ γαῖαν κρύπτουσα διαΐς,
 διάδοχόν σοι γόνυ τίθῃμι
 γαῖα τὸς ἐμὸς
 καλῶσα νέρθην ἀθλίους ἀκούσας.
 ἐκὰ ἀγόμεθα· φερόμεθα. Χο. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.
 ἐκὰ δ' ἄλγειον ὑπὸ μέλαθρον. Χο. ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶν.
 ἐκὰ ἰὼ Γρίαμε, Γρίαμε· σὺ καὶ ἄ ὀλόμενος,
 ἄταφος, ἀφίλος ἄτας ἐμᾶς, αἵ σὺς εἶ.
 μέλας ἃ δ' ὄσσε κατακαλύπτει
 θάνατος, ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς.
 ἰὼ θεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις φίλα.
 χο ἔ· ἔ· τὰν φόνιον ἔχετε
 φλόγα, δόρος τε λόγχαν.
 τάχ' εἰς φίλαν γᾶν ἐμπισθᾶσ' ἀνώνυμοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄνους δ' ἴσα καὶ πνῶ πῆρυγι πρὸς αἰθέρα,
 αἶψον οἰκῶν ἐμῶν μεθήσῃ,
 νόμα ἧγὰς ἀφανὲς εἶσιν.
 ἄλλα δ' ἄλλο φρῶδον.
 ὅδ' ἐτ' ἐστὶν ἀτάλαινα Τροίη.
 εἰ καὶ ἐμάθετ' ἐκλύετε
 περγάμων κτύπον.
 ἔνοσις ἀπασχῶν, ἔνοσις
 ἐπικλύσει πόλιν.
 ἰὼ τρομερά, τρομερά μέλεια,
 φέρετ' ἐμὸν ἵχνος.
 ταλ' ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν
 δύλειον ἀμέραν βίη.
 ἰὼ τάλαινα πόλις. ὅμως ἧ,
 πρόφερι πόδας ὄν
 ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.
EVRIPIDIS BACCHAE.

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ
ΒΑΚΧΩΝ.

Διώνυσος ἀποθεωθεὶς, μὴ βυλομένῃ Γενθείῳ τὰ
ἔργα αὐτῷ ἀναλαμβάνειν, ᾗς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς
μητρὸς ἀδελφάς, ἠνάγκασε Γενθεία διασπᾶσαι.
Ἡ μυθοποιία κείται παρ' Αἰχύλῳ ἐν Γενθείῳ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Διώνυσος.	Τειρεσίαις.
Γενθείς.	Ἀγχιλος.
Χορὸς βακ κῶν.	Κάδμος.
Θεράπων.	Ἐτερος ἀγχιλος.
	Γυνή.

Προλογίσει ὁ Διώνυσος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΒΑΚΧΑΙ.

Κω Διὸς παῖς τήνδε Θη
βαίων χθίνα
Διόνυσος, ὃν τίηται πόθ' ἢ
Κάδμω κόρη

Σε μέλη λοχουθῶσ' ἀσραπιφίρω πυρί·
μορφὴν δ' ἀμήφας ἐκ θεῶν βροτησίαν,
πάρημι Δίρης νάματ', Ἰσμινὲ θ' ὕδωρ·
ἔρῳ ἢ μητρὶς μνήματις περαυνίας,
τόδ' ἐγγὺς οἰκῶν, ἢ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα, δία τε πυρὸς ἔτι ξῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἡρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν·
αἰνῶ ἢ Κάδμω ἀβάτον, ὃς πέδον τόδε
τίθεισι θυγατρὶς σπηῖον· ἀμπέλα δ' ἐνιν
πέριξ ἐγὼ κάλυφα βοτρυνώδει χλόη·
λιπὼν ἢ Λυδῶν τὰς πολυχρύσας γύας,
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτης πλάκας,
Βάκτρυνά τε τέχνη, τὴν τε δύχει μὲν χθίνα
Μήδων ἐπελθὼν, Ἀραβίαν τ' αὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἢ παρ' ἄλμυράν ἄλλα
κεῖται, μιγάτιν Ἑλλήσι, βαρβάροις θ' ὁμῶς,
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυρρῶτος πόλεις,
εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν·
καὶ ἢ χορεύσας, ἢ καταστήσας ἐμὰς
τελετάς, ἵν' ἦν ἐμφανὲς δαίμων βροτοῖς·
πρώτας ἢ Οἰβάστῃσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάφας χροὸς,
θύρσον τε δὺς εἰς χεῖρα κίαινον μέλος,

Γ Γ //

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἡκιστ' ἐχρην,
 Διόνυτον ἢ ἐφασκον ἐκφῦναι Δίος.
 Σε μέλιν' ἢ νυμφαυθῆσαν ἐκ θνητῶ τινος,
 εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τ' ἅμαρτίαν λέχης,
 Κάδμ' οὐ σοφίσμαθ', ὧν νιν ἔνεκα κτανεῖν,
 Ζῆν' ἐξεκαυχώ μεθ', ὅτι γάμος ἐφάσατο.
 τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴσρυσ' ἐγὼ
 μανίαις. ὅρος δ' οἰκῦσι παράκοποι φρενῶν.
 σκυλὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ἐργίων ἐμῶν.
 ἢ πάντ' ὅ θῆλυ σπέρμα Κάδμειων, ὅσαι
 γυναικες ἦσαν, ἐξέμνην δωμάτων.
 ἐμῶν ἢ Κάδμ' οὐ παισὶν ἀναμεμιγμένοι,
 χλωραῖς ὑπ' ἐλίκταις ἀνορόφοις ἔνται πέτραις.
 δῖ' Ἄπολιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κῆ μὴ θέλει,
 ἀτέλεσεν ἔσαν τ' ἐμῶν βακχῶν μάτων,
 Σε μέλις τε μητρὸς ἀπολογήσασθαι μ' ὕπερ
 φανέντα θνητοῖς δάμον, ὃν τίηκε Διῖ.
 Κάδμος ἢ ἔν γέρας τε, ἢ τυραννίδα
 Γενθῆ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι.
 ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ, ἢ σπονδῶν ἄπο,
 ὥθεϊ μ', ἐν αἰχμαῖς τ' ἔδαμ' ἠνέειν ἔχει.
 ὧν ἔνεκ' αὐτῶ θεὸς γεγώς ἐνδείξομαι,
 πᾶσιν τε Θηβαίοισιν· εἰς δ' ἄλλην χθόνα
 τάνθενδε θέμενος αὖ, μετασῆσω πόδα,
 δεικνὺς ἐμαυτὸν· ἦν δὲ Θηβαίων πέλις
 ἔργῃ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους βάκχας ἄγειν
 ξητῇ, συνάψω μαινάσι στρατιλατῶν.
 ὧν ἔνεκ' εἶδος θνητὴν ἀλλάξας ἔχω,
 μορφὴν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
 ἀλλ' ὧ ληπῶσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
 θίασος

ΒΑΚΧΑΙ

θείσος ἐμὸς γυναικὴς, ὥς ἐκ βαρβάρων
ἐνόμισα πατέρος, κ' ἐννεμόρος ἐμοί,
αἶρεθε τὰ πυχῶρι ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, ῥέας τε μητρὸς, ἐμὰ θ' αὐρήματα.
Βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθῶσαι τάδε,
κτυπέτε Πενθείως, ὥς ὅρᾳ Κᾶδ' μὲν πέλις.
ἐγὼ ἢ βάκχαις ἢς Κισαιῶνος πύχας
ἐλθὼν, ἴν' ἢ σὶ, συμμεταχῆσω χορῶν.

χο Ασίας ἀπὸ γᾶς ἱερὸν Τιμῶλον
ἀμείψασα, θαῶξω βρομίῳ
πόνον ἠδὺν, κάματ' ἴν' ἀνκάματον,
τὸν βάκχιον ἀναξομένα θεόν.
τίς δ' ὦ; τίς ἐδῶ;
τίς ἢ μελᾶθροισι ἐκτοπος ἔστω;
εὖ μάκαρ, ἔστις ἀνδραίων τελετὰς θεῶν
εἰδὼς, βιοτὰν ἀγισαίνει,
κ' θιασύνεται τυχάν
ἐν ἔρεσι Βακχάων
ὁσίοισι καθαρμοῖς.
τά τε ματρὸς μεγάλας
ὄργια Κυβέλης θεμισάντων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάων,
κισσῶ τε σεφανωθεῖς,
Διόνυσον θεραπύει.
ἴτε βάκχε, ἴτε βάκχε,
βρόμιον παῖδα θεὸν θεῶν
Διόνυσον κατὰ γυναικας

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φρυγίων ἐξ ὀρέων
 Ἑλλάδος ἧς ἀρυχώρης ἀρχαίς,
 τῷ βρόμιον.
 ὅν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνά-
 κησι, πᾶ μένας Διὸς βροντᾶς,
 νηδύος ἐκβολὸν μάτηρ
 ἔτεκε, λιπῶσ' αἰῶ
 νὰ κεραυνίῳ πλαγᾷ.
 λοχίοις δ' αὐτίκ' ἐκιν
 δέξατο θαλάμοις κροτῖδ' Ἰλίου.
 κατὰ μηρῷ δὲ καλύψας,
 χρυσέαισιν συνερέθει
 πέροναις κρυπτόν αἶψ' Ἡρας.
 ἔτεκεν δ' ἀνίκα μοῖραι
 τέλεισ' αὐτοῦ τ' αὐτοῦ θεῶν,
 σεφάνωσέν τε δρακόντων
 σεφάνοις· ἐνθὲν ἄρχαν
 θηροτρόφαι μαινάδες ἀμφιβάλλον
 ται πλοκάμοις.
 ὦ Σιμέλας τροφὸι Θῆβαι,
 σφρανθῆτε κλισίῳ.
 βρύετε, βρύετε χλοερᾷ
 σμίλακι καλλιάρτῳ,
 ἐκ κατὰ βαρυχίῳ δρυὶς
 ἢ ἐλάταις κλαδίσι.
 στικτῶν τ' ἐνδυτῶν νεβρίδων
 σέφετε λυκοτρίχων πλοκάμων
 μαλλοῖς· ἀμφὶ γὰρ ἄρ' ἔκαστος ὑβριστῆς
 ἐσθ' αὐτίκα γὰρ πᾶσα χορεύσει.
 βρόμιος ὅστις ἀγχιθιάσας,

ΒΑΚΧΑΙ

εἰς ἔρος, ἥς ὄρος, ἐνθα μένει,
 θηλυγενὴς ὄχλος
 ἄρ' ἴσον, παρὰ κρηίδων
 τοῖς ἑρμῆς Διονύσῳ.
 ὦ θαλάμαμα κρηῆτων,
 ξάθεοί τε Κρηῆτες,
 Διογενέτορες ἑναυλοῖ,
 τρικέρυθές τ' ἐν ἄντροις,
 βυρσότονον κύκλω ματόδ' εἰ
 μοι κορύβαντες ὄρον.
 ἀνὰ ἡ βακχίᾳ συντόνῳ
 κέρασαν ἡδυβόα Φρυγίων
 αὐλῶν πνύματι, ματρίς τε Πέας ἥς
 χεῖρα θῆκαν, κτύπον ἐν τ' ἄσμασι βακχῶν.
 παρὰ ἡ μαινόμενοι σάτυροι,
 ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς.
 ἥς ἡ χορεύματα,
 συνῆψαν τριετηρίδων,
 αἶς χαίρει Διόνυσος,
 ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν
 ἐκ θιάσων δρομαίων
 πέσῃ πεδίῳ, νεβρίδος ἔχων
 ἱερὸν ἐνδυρὸν, ἀγρώων
 αἶμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
 ἱέμενος ἥς ὄρεα φρύγια λυδία.
 ὅδ' ἐξαρχος βρόμιος, αὐτοῖ.
 ῥῆ ἡ γάλακτι πέδον,
 ῥῆ δ' οἶνω, ῥῆ ἡ μελιῶν
 νέκταρι, Συρίαις δ' ὡς λιβάνε καπνός.
 ὁ βακχὺς δ' ἔχων

Γ Γ IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πυρσῶδ' ἢ φλόγ' αὖτις,
 ἐκ νάρθηκος αἴσσει,
 δρόμῳ ἢ χοροῖς ἐρεθίζων πλανήταις,
 ἰαχὰς τ' ἀναπάλλων,
 τρυφερὸν πλόκαμον ᾗς αἰθέρα ῥίπτων.
 ἅμα δ' ἐπ' ἀσμάσιν ἐπιβρίμει
 τοιάδ' ὧ ἴτε βάνχαι,
 ὧ ἴτε βάνχαι,
 Τμῶλ' χρυσορόν χλιδᾶ
 μέλπετε τὸν Διόνυσον,
 βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνῳ
 αἶα τὸν αἶον
 ἀγαλλόμεναι θεῶν,
 ἐν φρυγίαισι βοᾷς, ἐνοπαῖσί τε,
 λωὸς ὅταν ἀνέλαδος
 ἱερὸς ἱερὰ
 παίγματα βρέμῃ
 σύνοχα φοιτᾶτιν
 ᾗς ὄρος, ᾗς ὄρος.
 ἦδομένα δ' ἄρα
 πῶλος, ὅπως ἅμα
 ματέρι φορβάδι
 κῶλον ἀγχι ταχύπτεν,
 σκιρτήμασι βάνχῃ.
 τει τίς ἐν πύλαισι Κᾶδμον ἐκκαλῆ δόμων,
 Ἀγήνορος παῖδ' ὃς πόλιν Σιδωνίαν
 λιπὼν, ἐπύργωσ' αὖτις Θηβαίων τόδε.
 ἴτω τίς, εἰπάγγελε, Τφρεσίης ὅτι
 ξιτεῖ νιν· οἶδε δ' αὖτ' ὧν ἦκω πέρι,
 ἅ, τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὧν γηραιτέρῳ,
 θύρῳς

ΒΑΚΧΑΙ

θύρσους ἀνάπην, κ' νεβρῶν δ' ὀράς ἔχειν,
 σεφάνῃν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν·
 καὶ ὦ φίλταθ', ὥς σὺν γῆρυν ἡδόμεν κλύων,
 σοφὴν σοφῶ παρ' ἀνδρὸς ἐν δ' ὁμοισιν ὦν·
 ἥκω δ' ἔτοιμος, τήνδ' ἔχων σκηνὴν θεῶν·
 δῖ' ἄρ' νιν ὄντα παῖδά θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς
 Διόνυσον, ὃς πέφν' ἀνθρώποις θεὸς,
 ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνάτ' ἐν, αὐξέσθαι μέγαν·
 ποῖ δ' ἄρ' χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
 κ' κρᾶτα σείσαι πολὺν, ἐξήγ' σὺ μοι,
 γέρον γέροντι Τειρεσίᾳ· σὺ δ' ἐσσοφός,
 ὥς ἔκ' ἀμοιμ' ἂν ἔτε νύκτ', ἔθ' ἡμέραν
 θύρσῳ κροτῶν γῆν· ἐπιελήσμεθ' ἡδέων,
 γέροντες ὄντες· Τει· ταυτὰ μοι πάχης ἄρα·

καὶ καὶ γὰρ ἡβῶ, καὶ πειρήσω κακοῖς·
 Τει· ἔκ' ἐν ὄχκοισιν εἰς ὅρος περάσομεν·
 καὶ ἀλλ' ἔχ' ὁμοίως ἀν' ὁ θεὸς τιμὴν ἔχει·
 Τει· γέρον γέροντα παιδαγωγῆσ' ἔγω·
 καὶ ὁ θεὸς ἀμοχθεῖ ἡδ' ἐν ὧν ἡγήσεται·
 Τει· μόνον ἢ πόλεως βακχίῳ χορεύσομεν;
 καὶ μόνον ἢ φρονέμεν· οἱ δ' ἄλλοι, κακῶς·
 Τει· μακρὸν ἢ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός·
 καὶ ἰδὲ ξύναπτε, κ' ξυνωρίξ' ἔχ' ἔρα·
 Τει· ἔκ' ἀκαταφρονῶ γὰρ ἔθ' ὧν, θνητὸς γεγώς·
 καὶ ἔθ' ἐν σοφισόμεθα τοῖσι δαίμοσιν·

πατρὸς παραδοχᾶς, ἃς θ' ἰμήλικας χρόνῳ
 κεντήμεθ', ἔθ' ἄρ' αὐτὰ καταβάλλει λόγος,
 ἔθ' εἰδ' ἰάκρων ἢ σοφὴν ὕρρηται φρενῶν·
 ἔρῃ τις ὥς τὸ γῆρας ἔκ' αἰχλύνεται,
 μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔκ' ἀδμήρῳ θεὸς, ἧ τε τ' νέον
 ἐχρὴν χοράν, ἧ τε τ' περ αἶτερον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάντων βύλεται τι μᾶς ἔχειν
 ποινὰς· δι' ἀριθμῶν δ' ἔδ' ἐν αὐξέσθαι θέλει.
 εἰπέ σὺ φέγγος Γειρεσίᾳ τόδ' ἔχ' ὄρεας,
 ἐγὼ προφίτης σοι λόγων γενήσομαι.
 Πενθὺς πρὸς οἶκός ὅδε διὰ σπονδῆς περᾶ,
 Εχίονος παῖς, ᾧ κρᾶτος δίδωμι γῆς,
 ὥς ἐπύσνται· τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;
 πιν' ἐκδημος ὦν ἤ, τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός.
 κλύω ἡ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακὰ,
 γυναικας ἡ μὲν δώματ' ἐκλελοιπέναι,
 πλασῶσι βακχίαισιν· ἐν ἡ δασκίοις
 ὄρεσι θαάεθ' ἡ νεωστὶ δαίμονα
 Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ τιμώσας χοροῖς.
 πλήρης ἡ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἐστάναι
 κρατῆρας· ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
 πῶλυσαν ἀνὰς ἀρσένων ὑπηρετῶν,
 πρόφασιν ἤ ὥς δὴ μαινάδας θυοσκόνες,
 τήνδ' Ἀφροδίτην πρὶς ἧς ἄρην τ' ἔβακχιον.
 ὅσας ἤ δ' ἐλὼν εἰληφάδεσμίης χέρας,
 σώξωσι πανδόμεοις πρόπολοι σέγας.
 ὅσας δ' ἀπῆσιν, ἐξ ὅρας θηράσομαι.
 ἰνὼ τ', Ἀγαμήν θ', ἡ μ' ἐτιμ' Εχίονι,
 Ἀκταίωνός τε μητήρ, Ἀὐτονόην λέγω.
 κισφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν ἄρνεσι,
 πᾶνσω κακῆργ' τῆσδε βακχίης τάχα.
 λέγουσι δ' ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
 γῆς, ἐπὶ δὸς, Λυδίας ἀπὸ χθονός,
 ξανθοῖσι βαρύνχοισιν ὄοσμον νόμην,

ΒΑΚΧΑΙ

οἶνω πᾶς ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχουσιν
ὅς ἡμέρας τε, καὶ φρίνας συγγίγνεται,
τελετὰς προτένων οὐκ ἐν νεάνισιν.
ἢ δ' αὖτ' ἔσσω τῆσδε λήφομαι σέχης,
παύσω κτυπῶντα θύρσον, ἀνασφόντά τε
ἡύμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν.
ἐκείνος ἐκείνοι Διόνυσον θέεν.
ἐκείνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφει Διός,
ἐς ἐκ πυρᾶται λαμπράσι κεραυνίαις
σὺν μητρὶ, δίδως ὅτι γὰρ μὲς ἐφύσατο.
ταῦτ' ὅχι δεινῆς ἀρχόντης ἐς ἄξια,
ὑβρεὶς ὑβρίξειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τ' τερασνέον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὀρώ,
πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς πολὺν γέλων,
νάρθηαι βακχεύουσιν· ἀνάνομαι πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν ἔσορῶν, νῦν ὅκ' ἔχον.
ἢ ἀποτινάξεις κιαίν; ἢ ἐλευθέραν
θύρσῳ μεθήσεις χθρ' ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ' ἐπεσας Τειρεσία; τί νδ' αὖ θέλεις
τ' δαίμον ἄνθρωποισιν ἑσφέρων νέον,
σινοπῆν περωτὲς, καὶ μύρων μισθὸς φέρει;
ἢ μή σε γῆρας πολὺν ἐξέρρύετο,
ἢ κἀθιστ' ἂν ἐν βάνχεσι δέσμιος μέσας,
τελετὰς πονηρὰς ἑσάγων· γυναῖξί κ'
ὅπως βότρυος ἐν δαυτὶ γίγνεται γάμος,
ἢ χ' ὕμνεις ὅδ' ἐν ἔτι λέγω τ' ὀργίων.
τῆς οὐτε βεβίως ὤξεν, ἢ καὶ δ' ἤθεός;
Κάδμον τε τ' ἀπείραντα γηγενῆ σάχυν.
Εὐχίονος δ' ὧν πᾶς, κατακλύνει γένος;

20

ΕΥΡΙ ΠΙΔΟΥ

ΤΗ Οταν λάβη τις τ' λόγων ἀνὴρ σοφός
 » Καλὰς ἀφορμὰς, ὅς μὲν ἔργον εὖ λέγειν.
 σὺ δ' αὐτοχρον ἡ γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
 ἐν τοῖς λόγοισι δ' ἔκ' ἐνείσῃ σοι φρένες.
 » Θρασὺς ἢ δυνατὸς, ἢ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ,
 » Κακὸς πολίτης γίγνεται, νῦν ἔκ' ἔχων.
 ἔτος δ' ὁ δαίμων ὀνέος, ὃν σὺ διαγέλεις,
 ἔκ' ἂν δυνάμην μέγεθος ἐξεπῇν ὅσος
 καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο δ' ὦνεανία,
 τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δῆμητηρ θεῶ,
 γῆ δ' ἐστίν, ὁ πόμα δ' ὁ πότερον βύλη, κἄλει.
 αὐτὴ δ' ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὸς,
 ὅδ' ἦλθ' ἐπὶ τὰν τίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος.
 βότρυος ὑγρὴν πόμ' αἶρε, κῆσιν ἐγκατο
 » θνητοῖς, ὁ παύει τὸς ταλαιπῶρος βροτὸς,
 » λύπης, ὅταν πληθῶσιν ἀμπέλαι ῥοῆς.
 » ὕπνῳ τε λήθην τ' καθεύδαν κακῶν
 » δίδωσιν, ὅδ' ἔς' ἄλλο φάρμακον πόνων.
 ἔτος θεοῖσι σπένδεται, θεὸς γεγώς.
 ὥστε διὰ τῆτον τὰ γὰρ ἀνθρώπων ἔχειν.
 ἢ καταγέλας νιν ὡς ἐν ἐρῶφι Διὸς
 μηρῶ. δίδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
 ἐπὶ νιν ἦρπας' ἐκ πυρὸς κεραυνίῃ
 Ζεὺς ἦς δ' ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέος,
 Ἡρὰ νιν ἤθελ' ἐμβαλεῖν ἀπ' οὐρανῶ.
 Ζεὺς δ' ἄντε μηχανήσασθ' οἷα δὴ θεός,
 ῥήξας μέρος τι τῆς χθονὸς ἐγκυκλιμένης
 αἰθέρος, ἔθηκε, τὸν δ' ὁ μῆρον ἐκδιδὼς
 Διόνυσον. Ἡρὰς νεικέων χρόνῳ δέ νιν
 βροτῶν τραφῆναι φασιν ἐν μηρῶ Διὸς,

ΒΑΚΧΑΙ

ὄνομα μετασησάντες, ὅτι θεῶν θεός
 Ἡρά ποθ' ὠμύρασε, συνθέντες λόγον.
 μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· ὃ δ' βακχάσι μόν,
 καὶ τὸ μανιῶδες, μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
 ὅταν δ' ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμα ἔλθῃ πολὺς,
 λέγειν τὸ μέλλον τὰς μεμνηότας ποιεῖ,
 Ἀρείως τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχῃ τινά.
 στρατὸν δ' ἐν ὅπλοις ὄντα, καὶ πῖ τάξεσιν,
 φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θίγειν·
 μανία δ' καὶ τῆς ἐστὶ Διονύσου πάρα.
 ἐπ' αὐτὸν οὔτε καὶ πῖ δελφίσι πετρῶν
 πιθῶντα σὺν πόνταισι Διόρυφον πλάκα,
 βάλλοντα, καὶ σφόντα βάκχιον κλάδον,
 μέγαν τ' ἂν Ἑλλάδ'· ἀλλ' ἐμοὶ Γενθῶπιθῶ,
 μή τὸ κράτος αὐχέει δύναι μιν ἀνθρώποις ἔχειν,
 μή δ' ἦν δοκῆς καὶ ἡ δόξα συνοσῆ,
 φρονεῖν δόκει τι· τὸ θεὸν δ' ἦς γῆν δέχῃ,
 καὶ σπένδε, καὶ βάκχουε, καὶ σέφῃ κἄρα.
 ὅχ' ἐ Διονύσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
 γυναικας ἐς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
 τὸ σωφρονεῖν ἐνεσιν ἦς τὰ πάντ' αἰεῖ.
 τῆτο σκοπῆν δ' ἔχρη· καὶ ἐν βακχάσμασιν
 ὅς ἦγε σῶφρων, ὃ διαφθαρήσεται.
 ἔρως; σὺ χάρις ὅταν ἐφεσῶσιν πύλαις
 πολλοὶ, τὸ Γενθῆως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλιν.
 καὶ κείνος οἷμαι τέρεπται τι μῶμενος.
 ἐγὼ καὶ ἐν, καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
 κιαῶν τ' ἐρεφόμεθα, καὶ χοροῖσομεν,
 πολιάξυνωρίς· ἀλλ' ὅμως χοροῦτέον.
 καὶ θεομαχίῃ σωσῶν λόγων προθεῖς ὕπο·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μαίνῃ ἢ ὡς ἀλγίστε· καὶ τε φαρμάκοις
ἀλλήλας βλοῖς ἂν, ἥ τ' ἂν τῶν νοσῶν.

20 ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' ἔκ καταχύνεις λόγοις,
τιμῶν τε βρόμιον σὺ φρονεῖς· μέγαν θεόν·

καὶ δ' ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνευσεν·

οἶκός μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε ἔνι μῶν.

νῦν ἔπειθε, καὶ φρονῶν ἔδ' ἐν φρονέει.

μή μὴ γάρ ἐστιν ὁ θεὸς ἕστος, ὡς σὺ φῆς,

παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταφάνδω καλῶς,

ὡς ἔστι Σεμέλης ἱναδοκῆ θεὸν τεκνῶν,

ἢ μῖν τε τιμῇ, παντὶ τῷ γένει προσῆ.

ὄρας τὸν Αἰκταίωτος ἀβλίον μορον,

ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες, ὡς ἐβρέφατο,

διεσπᾶσαντε κρέανον ἐν κυνηγίαις

Ἀρτέμιδος εἶναι κομπᾶσαντ', ἐν ὄργασι;

ὁ μὴ πάθῃς σὺ, δαῦρό σε σέφω κἄρα

κισσῷ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδω.

πεν ἔμῃ προσοίσεις χεῖρα· βασιλεύσεις δ' ἰών·

μήδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τ' σὴν ἐμοί·

τῆς σῆς ἀνοίας τοῖδε τὸν διδάσκαλον,

δίκη μέτειμι· σείχεται τις ὡς τάχος·

ἔλθων, ὅ θάκῃς τῆσδ', ἵν' οἶνοσκοπῇ,

μοχλοῖς τριάντης κἂν ἀντρέφον ἔμπαλιν,

ὄνω κατὰ τὰ πάντα συγχέας ὁμῶς.

καὶ σέμματ' ἀνέμοις, καὶ θυέλλαισι μέθεις·

μάλιστα γὰρ νιν δῆξομαι δράσας τάδε·

οἷδ' ἀνὰ π' λιν σείχοντες, ἐξίχνυσάτε

τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς ἐσφέρει νόσον

καινὴν γυναῖξί, καὶ λέχη λυμάνεται·

καὶ περ λάβητε, δέσμιον πορόνσάτε

ΒΑΚΧΑΙ

δούρ' αὐτὸν, ὡς ἀν' αὐσί μου δίκης τυχῶν,
 θάνῃ, πικρὰν βάκχουσιν ἐν Θύβαις ἰδὼν.
 ΤΗ ὦ χέτλι', ὡς ὕμ' ὀδῶσα πᾶ ποτ' εἰ λόγων.
 μέμνησ' ἥδη, καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
 σείχω μεν ἡμεῖς Κᾶδ' με, καὶ ξαντὴν μεθεῖ
 ὑπέρ τε τούτου, καὶ περ ὄντος ἀγρίου,
 ὑπέρ τε πόλεως τὸν θεὸν, μηδ' ἐν νέον
 δρῶν. ἀλλ' ἔπε μοι κισίνε βάκτρον μέτα.
 περὶ δ' ἀνορθῶν σῶ μ' ἐμὸν, καὶ γὰρ σὺν.
 • Γέροντε δ' ἀέχρον δ' ὅσοι πεσῇν· ἴτω δ' ὅμως.
 τῷ βακχίῳ ἢ τῷ Διὸς δουλευτέον.
 Γενθὰς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσίοισι δόμοις
 τοῖς σοῖσι Κᾶδ' με, μαντικὴν ἢ ὅλῳ,
 • τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα ἢ μῶρος λέγῃ.
 ΧΟ ὅτ' ἴα πότνα θεῶν.
 ὅτ' ἴα δ', αἰ κατὰ γὰρ
 χρύσεα πτέρυγ' ἀφ' ἑρῆς,
 τάδε Γενθῆως αἶψα.
 αἶψα ὕψιστον ὕβριν
 εἰς τὸν βρόμιον τ' Σεμέλας,
 τ' παρὰ καλλισεφάνοις ἀφροσύνας
 δαίμονα πρῶτον μακάρων· ὅς τ' ἄδ' ἔχῃ,
 θιασύνειν τε χοροῖς,
 μετὰ τ' αὐλῇ γελάσαι,
 ἀποπαῦσαι τε μερίμνας,
 ὅπότεν βότρυνος ἔλθῃ
 γάνος ἐν δαυτὶ θεῶν.
 κισοφόροις δ' ἐν θαλίαις
 ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

» Αχαλίνων σωμαίων,
 » Ἀνόμυ τ' ἄφροσύνας,
 » Τὸ τέλος δυσυχία.
 » Ο ἵ τ' αὖς ἡσυχίας
 » Βίοςτος, καὶ τὸ φρονεῖν, ἄσά
 » Λαυτον μένει, καὶ συνέχει
 » Δῶμα· πρόσω κ', ἀλλ' ὅμως αἰθέραν αἶ
 » Οντες, ὁρῶσιν τὰ βροτῶν ὑρανίδα.
 » Τὸ σοφὸν δ' ἔσσοφία·
 » Τό, τε μὴ θνητὰ φρονεῖν,
 » Βραχὺς αἰὼν· ἐπὶ τούτῳ
 » Δέ τις ἂν μεγάλα διώκων,
 » Τὰ παρόντ' ὑχίφερς.
 » Μαινομένων οἵδε τρόποι,
 » Καὶ μακροβέλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν
 » ἰκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπριν,
 » ἔασον τὰς Ἀφροδίτας,
 » ἵνα θελξίφρονες νέμοιται
 » θνατοῖσιν ἔρωτες·
 » Γάφον θ', ἂν ἐκαστόσμοι
 » βαρβάρη ποταμῶ ῥοαί,
 » καρπίξουσιν ἄνομβροι·
 » ὅπῃ καλλιστυομένα
 » περὶ αὖ μύσειος ἑδρά,
 » σεμνὰ κλητὺς Ολύμπς,
 » ἐκείσ' ἄγε με
 » βρόμιε, βρόμιε,
 » προβακχίῃ ἐδάμω.
 » ἐκεί χαρίτες.
 » ἐκεί δ' ἐπὶ πόθος.

ἐκεί

ΒΑΚΧΑΙ

εἴ κ' ἢ βάκχαισι
 θέμις ὀργιάξῃσιν.
 ἰδάμεων ὁ Διὸς παῖς,
 χαίρει καὶ θαλίαισιν,
 φιλεῖ δ' ὀλβοδότεραν ἡρῆ
 ναν, κροτόφον θεάν.
 ἴσκαν δ' ἤς τε τ' ὀλβιον,
 τὸν τε χέρον αὖθ' ἔχειν
 οἶνον τέρεν ἄλυτον.
 μισεῖ δ' ὧ μὴ ταῦτα μέλει
 κατὰ φάος, νύκτας τε φίλας
 αἰάτωα διαξῆν.
 σοφὸν δ' ἀπέχειν
 πρᾶπίδα, φρένα τε
 περιγῶν παρὰ φωτῶν.
 τὸ πλῆθος ὅτι
 τε φαυλότερον
 ἐνόμισε, χρηταί τε.
 τόδ' ἐτοιλέοι μ' ἄν.
 Γενθεῦ, πάρεσμεν τήνδ' ἄγρην ἡρδυκότες,
 ἐφ' ἣν ἔπεμψας. ἔδ' ἄκρην θ' ὠρμήσαμεν.
 ὁ θῆρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος. ἔδ' ὕπασπασε
 φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν ἑκάκων χέρας,
 ἔδ' ὠχρὸς, ἔδ' ἠλλαξεν οἶνωπὸν γένυν.
 γελῶν ἢ, καὶ δ' ἦν, καὶ πάχειν ἐφίετο.
 ἔμενε τε, τὸ μὲν ἀνπρεπὲς ποιεῖ μενος.
 καὶ γὰρ δὴ αἰδῆς ἦτον, ὧξέν, ἔχ' ἐκὼν
 ἐγώ σε, Γενθέως δ', ὅς μ' ἔπεμψεν ἐπιστολαῖς.
 αἶς δ' αὖ σὺ βάκχας ἔρξας, αἶς συνήρπασας,
 καὶ δ' ἡσας ἐν δεσμῶσι πανδήμῃ σέγῃς.

Ρ Ρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φρῦδαί γ' ἐκείναι λευκόμεναι πρὸς ὀργάδας,
 σκιρτῶσι, βρόμιον ἀνακαλόμεναι θεῖον.
 αὐτόματα δ' αὐτοῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
 κλῆιδες τ' ἀνῆκαν θυρετρ' ἀνὰ θνητῆς χειρός.
 πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμασίων ἥκη πλέως
 εἰς τὰςδε Θήβας· σὸι δ' ἄλλα χρὴ μέλειν.
 πιν λάξυθε χειρῶν τῆδ'· ἐν ἄρκυσιν ἔων,
 ὅκ' ἐστὶν ὅπως ὠκὺς, ὥς τέ μ' ἐκφυγῇ.
 ἀτὰρ ὅτ' ἔσθ' ἡμῶν, ὅκ' ἀμορφος ἦξένε,
 ὥς ἦς γυναικας ἐφ' ὅπερ ἦς Θήβας πάρει.
 πλοκάμ' ὅς τε ἔσθ' ταναός, ὅς πάλης ὑπο
 γένυν παρ' αὐτῇ κεχυμένος, πόθεν πλέως.
 λουκὴν δ' ἡχοῖαν εἰς παρασκευὴν ἔχης,
 ὅκ' ἡλὶς βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιάς
 τῇ Αφροδίτῃ καλλονῇ θηρώμενος.
 πρῶτον μὲν μοι λέξον, ὅστις εἰ γένος·
 δίο ὅκ' ὁμπος ὅδ' ἦς ῥαδίον δ' εἰπεῖν τόδε.
 τ' ἀνθε μῶδ' ἰ μῶλον οἶσθα πεκλύνων;
 πιν οἶδ', ὅς τ' ὁ Σάρδεων ἄστυ περιβάλλῃ κύκλῳ.
 δίο ἐνταῦθεν εἰμὶ· Λυδία δέ μοι πατρίς.
 πιν πόθεν δ' ἐτελέτ' αὖ τὰςδε ἄχης ἦς Ελλάδα;
 δίο Διόνυσος ἡμᾶς ἀσέβησ', ὅτ' ἔσθ' Δίος.
 πιν Ζεὺς δ' ἐξ' ἐκείνους, ὅς νέος τί κτει θεός;
 δίο ὅκ' ἄλλ' ὅς Σεμέλης ἐνθάδ' ἐξέγενε γάμοις.
 πιν πότερα δ' ἐνύκτωρ σ', ἢ κατ' ὀμματ' ἠγάγησεν;
 δίο ὁρῶν ὁρῶντα, ἢ δίδωσιν ὄργια.
 πιν τὰ δ' ὄργ' ἐστ', τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
 δίο ἄρρητ', ἀβακχάντοισιν εἰδέναι βροτῶν.
 πιν ἔχει δ' ὀνήσιν τοῖσι θυῖσιν τινά;
 δίο ὅκ' ἐθέμις ἀνῆσά σ', ἔστ' ὅτ' ἄξι' εἰδέναι.

πιν. ὅν

ΒΑΚΧΑΙ

ΠΙΝ ὅτ' ἐκὶ βδ' ἡλυσας, ἵν' ἀκῶσαι θέλων.
 ΔΙΟ ἄσεβ' ἔσαν ἀσκητ' ὄργι' ἐχθαίρει θεῶ.
 ΠΙΝ τ' θεὸν κ' ἑρᾶν σὺ φῆς σαφῶς, ποῖος τις ἦ;
 ΔΙΟ ὁ ποῖος ἦν ἐλ', ὅκ' ἐγὼ τάλαον τόδε.
 ΠΙΝ ταῦτ' ἔν παρωχέτουςας εἶ, κῦδ' ἐν λέγων.
 ΔΙΟ Δόξει τις ἄμαθεῖ σοφὰ λέγων, ὅκ' αὖ φρονεῖν.
 ΠΙΝ ἦλθες ἢ πρῶτα δ' αὖρ', ἄγων τ' δαίμονα;
 ΔΙΟ πᾶς ἀναχωρᾷ βαρβάρων τὰ δ' ὄργια.
 ΠΙΝ φρονέσι κ' κῆκλον Ἑλλήνων πολὺ.
 ΔΙΟ τὰ δ' αὖτε μᾶλλον. οἱ νόμοι τε δίαφοροι.
 ΠΙΝ τὰ δ' ἱερά, νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν τελέεις;
 ΔΙΟ Νύκτωρ τὰ πολλὰ σε μνέσθι τ' ἔχει σκότος.
 ΠΙΝ τῷτ' ἦς γυναικας δολιὸν ἐστὶ, κὶ σαθρόν.
 ΔΙΟ Κἂν ἡμέρα τὸ γ' αἰχρὸν ἐξέουσι τις ἄν.
 ΠΙΝ δ' ἴκην σε δῖναι δ' ἑσορῖσμάτων κακῶν.
 ΔΙΟ σὲ δ' ἄμαθίαις, ἄσεβ' ἔντ' ἦς τ' θεόν.
 ΠΙΝ ὡς θρασὺς ὁ βᾶκχος, κῦδ' ἀνύμναστος λόγων.
 ΔΙΟ ἦ φ' ὅ, τι παθεῖν δ' ἦ. τί με τ' δεινὸν ἐργάσῃ;
 ΠΙΝ πρῶτον κ' ἄβρὸν βόσρυχον τε μῶσέθεν.
 ΔΙΟ ἱερὸς ὁ πλόκαμος. τῷ θεῷ δ' αὐτ' τρέφω.
 ΠΙΝ ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χειρῶν.
 ΔΙΟ αὐτός μ' ἀφαιρῶ. τόνδε Διονύσε' φορῶ.
 ΠΙΝ ἔρηκταισί τ' ἐνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
 ΔΙΟ λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτὸς, ὅταν ἐγὼ θελῶ.
 ΠΙΝ ὅταν γε καλέσῃς αὐτ' ἐν βᾶκχαις σταθῇς.
 ΔΙΟ κὶ νῦν ἀπάγω, πλησίον παρὼν ὄρε.
 ΠΙΝ κὶ πῶσιν. ὅκ' φανερός ὁ μ' ἀσίν' ἐμοῖς.
 ΔΙΟ παρ' ἐμοί. σὺ δ' ἄσεβ' ἦς αὐτὸς ὦν, ὅκ' εἰσορᾷς.
 ΠΙΝ λάξοθε. καταφρονεῖ με, κὶ Θήβας ὁδε.
 ΔΙΟ αὐδῶ με μὴ δεινὸν σωφρονῶν, ὅκ' σωφροσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πέν ἐγὼ ἢ δ' ἔν γε, κυριώτερος σέθεν.
 Διό ἔκ' οἶσθ' ὅτι ξῆς, ἔθ' ὅρας, ἔθ' ὅστις εἶ.
 πέν Γενθὰς, Ἀγαυὴς παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.
 Διό ἐνδυσυχήσαι τ' ἔνο μ' ἐπιτήδειος εἶ.
 πέν χώρει· καθ' ἥρξατ' αὐτ' ἱππικαῖς πέλας
 φάτναισιν, ὥς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας.
 ἐκεῖ χόρνε· τάσδε δ' αὖς ἄγων πάρει,
 κακῶν συνερχὸς, ἢ διεμπολήσομεν,
 ἢ χῆρα δ' ἄπ' αὐτῶν, κ' βύρσης κτύπη
 παύσας, ἐφ' ἵσοις δ' ἰσῶιδας κεντήσομαι.
 Διό σείχοι μ' ἂν ὅ, τι κ' μὴ χρεῶν, ἔτι χρεῶν
 παθεῖν· ἀτάρτοι τῶνδ' ἄποιν' ὕβρισμαμάτων
 μέτησι Διόνυσός σ', ὃν κ' ἔναι λέγεις.
 ἡμᾶς κ' ἀδίκων, κῆνον ἧς δεσμὸς ἄγεις.
 20 Ἀχελῷα θυγατερ,
 πότνι, ἀπ' ἔρθε Δίρκα.
 σὺ κ' ἐνσαῖς ποτε παλαις,
 ὅ Διὸς βρέφος ἔλαβες.
 ὅ, τε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζῆτος
 ἔτεκὼν ἥρπασέν νιν,
 τάδ' ἀναβοήσας,
 ἴθ' ὦ δ' ἰθύρα μβ', ἐμὰν
 ἄρσενά τ' ἀνδρὶ βᾶθι νηδύν.
 ἀναφανῶσε τόδ' ὦ
 βάμχιε Θήβαις ὄνομάξειν.
 σὺ δέ μ' ὦ μάκαιρα Δίρκα,
 σεφανιφόρος ἀπώδῃ
 θιάσος ἔχουσιν ἐν σοί.
 τί μ' ἀνάνη; τί με φάγεις;
 ἔτι νῦν τὰν βοτρυώδην

Διόνυσος

ΒΑΚΧΑΙ

Διονύαυ χάριν δῖνας,
 ἔτι σοι τῷ βρομίῃ μελήσει.
 οἶαν οἶαν ὄργαν
 ἀνφάνει χθόνιον,
 γένος ἐκφύς τε δράκοντος
 ποτὲ Γενθὰς, ὃν Εχίων
 ἐφύτανσε χθόνιος,
 ἀγριωπὸν τέρας,
 ὕφῳτα βρότειον,
 φόνιον δ' ὥστε χίαν
 τ' ἀντίπαλον θεοῖ
 σιν· ὅς με βρόχοισι τὰν
 τῷ βρομίῃ τάχει συνάψαι.
 τὲ μὲν ἐντὸς ἔχει
 δώματος ἥδη θιασώταν,
 σκοτίαις κρυπτὸν ἐν ἑρκταῖς.
 ἐσορᾷς τὰ δ' ὦ Δίος παῖ
 Διόνυαε, σὰς προφήτας
 ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;
 μόλε χρυσῶπα, τινάσων
 ἀνὰ θύρσῳ κατ' Ολυμπον.
 φονίε δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατὰ χεῖ.
 πόθι Νύαης ἀρα θη
 ροτρόφῃ θυρσοφορῆς,
 θιάσους ὦ Δίονυα', ἢ
 κορυφαῖς κωρυκίαις.
 τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ολύμπῳ
 θαλάμοις, ἐνθά ποτ' Ὀρ
 φὺς κιθαρίζων,
 σύναγε δένδρεα μὲν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σαι, σύναγε θήρας ἀγρώτας.

μάκαιρ' ὦ Γιερία,

σέβεται σ' αὐτός.

ἤξει τε χορεύων

ἅμα βακχάμασι.

τόν τ' ὠκυρόαν

διαβάς Αἰξίον,

εἰλιαομένας τε μαινάδας ἄξει,

Λυδ' ἴαν τε, τ' αἰσ' αὐδαμονίας

βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε,

τ' ἐκλυον ἀνιππον χῶραν ὕδασι

καλλίσυσι λιπαίνειν.

ΔΙΟ' ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς.

ἰὼ βάκχαι, ἰὼ βάκχαι.

ΧΟ' τίς ὅδε; τίς, ποθεν ὀκέλαδος

ἀνά μ' ἐκάλεσεν αὐτῆς;

ΔΙΟ' ἰὼ πάλιν αὐδῶ,

ὦ Σεμέλας, ὦ Διὸς παῖς.

ΧΟ' ἰὼ ἰὼ δέσποτα, δέσποτα,

μόλεν νῦν ἡμέτερον ἦς θίασον.

ὦ βρόμιε, βρόμιε,

πέδον χθονὸς ἐνοσι πότνια.

ᾶ· ᾶ· τάχα τὰ Γενθίως μέλαθρα

διατινάσσεται πεσήμασιν

ὦ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα.

σέβετένιν.

ἡμι σέβομεν ὦ.

ἴδετε λαῖνα κίοσιν ἐμβολα

διάδρομα τάδε.

βρόμιος ἀλλαλάσσεται στήας ἴσω.

ἡμι· ἅπτε

ΒΑΚΧΑΙ

ἡμι ἄπτε κεράνιον ἄθοπα λαμπάδα,
 σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.
 ἡμι ἄ. ἄ. πῦρ ὑλάνσεις, ἔδ' αὐγάη
 Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον,
 ἂν ποτε κεραυνοβόλος
 ἔλιπε φλόγα Διὸς βροντᾶς.
 δίνετε πεδῶσε τρομερὰ δώματα,
 δίνετε μαινάδες.
 ὅτ' ἄναξ, ἄνω κάτω τιθῆς, ἔπεισι
 μέλαθρα τάδε, Διὸς γένος Διόνυσος.
 Διό βάρβαροι γυναικες, ὅπως ἐκπεπληγμένα φόβῳ,
 πρὸς πέδῳ πεπλώκαθ' ἡσθηδὺς ὅσοις βακχίῃ
 διατινάζαντος δῶμα Πενθέως. ἀλλ' ἐξάνιστατε
 σῶμα, καὶ θαρσείτε σάρκας, ἐξαμείψασαι τρόμον.
 χο ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν οὖν βακχίουματος,
 ὡς ἐσθλὸν ἀσμένει σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐριμίαν.
 Διό ῥ' ἀθυμίαν ἀφίκεσθ' ἡνίκ' ῥ' σε πεμπόμην
 Πενθέως ὡς ῥ' σκοτεινὰς ὀρνίαντας πεισμένους.
 χο πῶς κ' ὅστις μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχῃς.
 ἀλλὰ πῶς ἐλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίῃς τυχών;
 Διό αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥαδίως, ἄνδρ' ὄνον.
 χο ὅδε σε συνῆψεν χεῖρα δεσμίῃσιν ἐν βρόχοις;
 Διό ταῦτα καὶ καθύβρισ' αὐτόν. ὅτι με δεσμώσιν δοκῶν,
 ὅτ' ἐθίγεν, ὅτ' ἠΰκαθ' ἡμῶν, ἐλπίσι δ' ἐβόσκητο.
 πρὸς φάτνας ἢ ταῦρον οὐρῶν, ὅ καὶ ῥέξ' ὕμᾶς ἄγ',
 τῷδε περιβρόχῳ ἐβαλε γόνασι, καὶ χιλαῖς ποδῶν,
 θυμὸν ἐκπνέων, ἰδρῶτα σώματος σάξαν ἄπο,
 χήλεσι διδύς ὀδόντας. πλησίον δ' ἐγὼ παρῶν,
 ἡσυχος θάλασσον, ἔλυσαν. ἐν ἧ τῷδε τῷ χρόνῳ,
 ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ βάκχος δῶμα, καὶ μητρὸς τάφῳ

Γ Γ Ι Ι Ι Ι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πῦρ ἀνῆψ· ὁ δ' ὥς ἐσείδε δώματ' αἰθεραὶ δοκῶν,
 ἦ τ' αἰκείσει, καὶ τ' ἐκείσει, δ' μωσὶν Ἀχελῷον φέρειν
 ἐν νέπων· ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δ' ἄλλος ἦν, μάτην πονῶν.
 διαμεθεὶς ἢ τόνδε μόχθον, ὥς ἐμὲ πεφουγός,
 ἵεται ξίφος κελαῖνον ἀρπάζας δόμων ἔσω.
 καὶ θ' ὁ βρόμιος ὥς ἐμοιγε φαίνεται δόξαν λέγων,
 φῶς ἐποίησε κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τῷ θ' ὤρμη μένος,
 ἦ τ' αἰε, καὶ κέντει φαεννόν, ὥς σφάξων ἐμέ.
 πρὸς ἢ τοῖσδ' αὐτῷ· τὰ δ' ἄλλα βάνχιος λυμάνεται,
 δῶμά τ' ἔρρηξε χαμᾶζε· συντεθράννεται δ' ἅπαν
 πικροτάτης ἰδόντι δεσμὸς τῆς ἐμῆς κόπῃ δ' ὕπο
 διαμεθεὶς ξίφος, παρῆται· πρὸς θεὸν ἔ, ὦν ἀνὴρ,
 ἦς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμ'· ἥσυχος δ' ἐκ βάνχας ἄγων
 δωμάτων, ἦκω πρὸς ὑμᾶς, Γενθίως ὕφροντίσας·
 ὥς δέ μοι δοκῇ, φοφῇ γυν' ἀρβύλη δόμων ἔσω.
 ἦς προνώπῃ αὐτίχ' ἦξει· τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρῇ;
 ῥαδίως ἔ αὐτ' οἶσω, καὶ πνέων ἐλθῇ μέγα.
 πρὸς σοφῇ ἔ ἀνδρὸς ἀσκήν σῶφρον ἀοργησίαν.
 πιν τέ πονθα δεινά· διαπέφυγέ μ' ὀξένης,
 ὅς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
 ἔα· ἔα· ὁ δ' ἐστὶν ἀνὴρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος
 φαίνη πρὸς οἰκοῖς τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;
 διό σῆσον πόδ'· ὀργῇ δ' ὕπ' θεῇ ἥσυχον πόδα·
 πιν πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾶς;
 διό ἔκ' ἔπον; ἔκ' ἠκυσας ὅτι λύσει μέτις;
 πιν τίς; τὸς λόγους ἔ εἰσφέρεις καὶ νῦν ἄγ·
 διό ὅς τ' πολὺ βοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς·
 πιν ὠνείδισας δὴ τῷτο Διονύσω καλόν.
 διό κλείειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ·
 πιν τί δ' ἔχ' ὑπερβαίνουσι καὶ τήχῃ θεοί;

διό· σοφῆς

ΒΑΚΧΑΙ

ΔΙΟ σοφὸς, σοφὸς δ' ἄ· πλὴν ἂν δὲ σ' εἶναι σοφόν·

ΠΕΝ ἂν δὲ μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφην σοφός·

κῆρυξ δ' ἀκῆσας, πρῶτα τὰς λόγους μάθε·

ὅς ἐξ ὅρου παρέστιν ἀγγέλων τί σοι·

ἢ μῆτις δέ σοι μενέμεν, ὅφρα ξύμεθα·

ἄγ· Πενθεῖ, κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός,

ἥκω Ἰθαιρῶν ἐκλιπὼν, ἵν' ἔποτε

λαυκῆς χιόνος ἀνῆσαν ἀναγῆς βοαί·

ΠΕΝ ἥκεις δ' ὅποιαν προστιθῆς παρδὴν λόγους;

ἄγ· Βάκχας ποτνιάδας ῥσιδῶν, αἰ τῆσδε γῆς

οἷστροισι λαυκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν,

ἥκω φράσαι σοι καὶ πόλει, χρήζων ἀνάξ,

ὥς δὲν ἀδρῶσι, θαυμάτων τε κρείονα·

θέλω δ' ἀκῆσαι, πότερ' ἀ σοὶ παρρησίᾳ

φράσω τὰ κῆθεν, ἢ λόγον σειλώμεθα;

τὸ δ' ἄχλος σου φρενῶν δέδοικ' ἀνάξ,

καὶ τὸ ξύθυμον, καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν·

ΠΕΝ λέγ' ὡς ἀθῶος ἐξ ἐμῶ πάντως ἔση·

Τὰς δ' ἀδικαίους ἔχ' ἰθυμῶσαι χρεῶν·

ὅσω δ' ἂν ῥ' ποῖς δεινότερα Βακχῶν πέρι,

τοσῶδε μᾶλλον τ' ὑποθέντα τέχνας

γυναῖξί τόνδε, τῇ δ' ἰκὴ προθήσομεν·

ἄγ· ἀγελαῖα καὶ βοσκὴ ματ' ἄρτι πρὸς λέπας

μόχλων ὑπεξήκριξον, ἡνίχ' ἥλιος

ἀκτίνας ἐξίησι, θερμαίνων χθόνα·

ὄρω δ' ἰθιάσας τρεῖς γυναῖκεων χορῶν,

ῶν ἥρχ' ἐνὸς καὶ Αὐτονόου· τῶ δ' ἀντέρᾳ,

μήτηρ Ἀγλαΐᾳ· τρίτη δ' Ἰνὸ χορῶ·

ἄνδρον δ' ἡ πάσαι, σώμασι παρήμεναι·

αἰ μὲν, πρὸς ἐλάτης νῦτ' ἐρῆσασαι φόβην,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αἰδ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδον κάρῃ
 ἢ κῆ βαλῦσαι σωφρόνως, ἔχ' ὡς σὺ φῆς
 οἶνω μένας κρατῆρι, καὶ λωτῷ φέφω,
 θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἡρεω μένας.
 ἢ σὴ δὲ μήτηρ, ὠλόλυξεν ἐν μέσας,
 παθεῖσα βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινῆν δέμας,
 μυκῆ μαθ' ὡς ἦκυσε κεροφόρων βοῶν.
 αἰδ' ἀποβαλῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον,
 ἀνῆξαν ὀρθαί, θαῦμ' ἰδῆν ἀνοσμίας,
 νέαι, παλαιαί, παρθένοι τε, καὶ ἄνδρες.
 καὶ πρῶτα μὲν καθῆσαν εἰς ὦμους κόμας,
 νεβρίδας τ' ἀνετείλανθ', ὅσαισιν ἀμμάτων
 σύνδεσμι' ἐλέλυτο, καὶ καταστήκτες δοράς
 ὄφρεσι κατεξώσαντο λιχμῶσαν γένυν.
 αἰδ' ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύνες λυκῶν
 ἀγρίους ἔχουσαι, λυκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
 ὅσαις νεοτόκοις μαζὸς ἦν, σπαργῶν ἔτι
 βρέφη λιπύσαις. ἐπὶ δ' ἐθέντο κιαίνες
 στεφάνους, δρυὸς τε, μίλακος τ' ἀνθεσφόρους.
 θύρσων δ' ἐτις λαβῆσ', ἔπαισεν ἥς πέτραι,
 ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτὶς.
 ἄλλη ἢ γάρβηκε εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
 καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκε οἶνος θεός.
 ὅσαις ἢ λανκῷ πόματος πόθος παρῆν,
 ἀκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθονά,
 γάλακτος ἐσμὸς ἔχον. ἐκ ἢ κιαίνων
 θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσπεσον ῥοαί.
 ὥστ' ἢ παρῆσθαι τὸ θεόν, τ' νῦν φέγγει,
 ἀρχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσίδων τάδε.
 ξυνήλομεν ἢ βοκόλοι, καὶ ποιμένες,

ΒΑΚΧΑΙ

κθινῶν λόγων δώσαντες ἀλλήλοισι ἔριν,
 ὥς δ' ἐνὰ δ' ῥῶσι, θαυμάτων τ' ἐπάξια.
 καὶ τις πλάνης κατ' ἄστυ, καὶ τρύβων λόγων,
 ἔλεξεν ἥς ἅπαντας, ὥς ἐμὴς πλάνης
 ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
 Γενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐν βακχῶν μάτων,
 χάριν τ' ἀνὰ κτιθώμεν; ἃ δ' ἡμῖν λέγειν
 ἔδοξε. θαμνῶν δ' ἐλλοχίξομεν φόβαις,
 κρύψαντες αὐτὸς· αἱ δὲ τ' ἐτεταγμένην
 ὥραν ἐκίνησεν θύρσον ἥς βακχῶν ματα,
 ἴακχον ἀθρόω σάματι, τ' Διὸς γόνον
 βρόμιον καλῶσαι. πάντ' ἢ συνεβάκχον σ' ὄρος,
 καὶ θῆρες· ἔδ' ἐν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ.
 κύρει δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκει σάμην.
 καὶ γὰρ ξυνεπήδησ', ὥς συναρπάσαι θέλων
 λόχμην κενώσας, ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας.
 ἥ δ' ἀνεβόησεν, ὥς δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
 θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ'· ὕπ' ἄλλ' ἐπεσθ' ἐμοί,
 ἔπεσθε, θύρσοις διὰ χερῶν ὠπλισμέναι.
 ἡμῆς καὶ ἔν φάροντες, ἐξηλύξαμεν
 βακχῶν παρὰ γαίαν· αἱ δὲ, νενομένας χλοῆν
 μόχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
 καὶ τ', ἥ δ' αὖ προσέειπε δούλην πόριν
 μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χερσὶν δ' ἴκα.
 ἄλλαι ἢ δαμάλας διέφορον παρὰ γαίαν·
 ἥ δ' ἐς δ' ἀνὴν πλουρὰν, ἢ διχλὸν ἐμβασιν
 ῥιπτόμεν ἄνω, καὶ κάτω· κρεμασθ' ἢ
 ἔσπευ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἶματι.
 ταῦροι δ' ὕβρισται, καὶ ἥς κέραι θυμὸς μένοι
 τοπρίαθεν, ἐσφάλλοντο πρὸς γαίαν δέμας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μυρίασι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων.
 θάλασσαν ἢ διέφορῶντο σαρκὸς ἐνδύτα,
 ἢ σὺν ξυνάφαις βλέφαρα βασιλήοις κούραις.
 χωρῶσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
 πεδίων ὑπὸ τάσσει, αἰ παρ' Αἰσωπῶ ῥοαῖς
 ἀναρπών ἐκβάλλουσι θηβῶν σάχυν,
 Ὑσίου τ' ἐρυθραῖς, αἰ Κιθαριῶνος λέπας
 νέρθιν κατωκλήκασιν· ὥστε πολέμιοι
 ἐπ' αἰσῶσαι, πάντ' ἀνωτε, καὶ κάτω
 διέφερον· ἥρπαξον καὶ ἐκ δόμων τέκνα·
 ὅποσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, ὅδε σμῶν ὑπο
 προσείχετ', ὅδ' ἐπιπῆεν ἄς μέλαν πέδον,
 ὅδε χελκός, ὅδε σίδηρος, ἐπὶ ἢ βοσφύχοις
 πῦρ ἔφερον, ὅδ' ἐκαίεθ'· οἷδ' ὄργῃς ὑπο,
 ἢς ὅπλ' ἐχώρην, φερόμενοι βακχῶν ὑπο.
 ὅπερ τ' εἰδὼν ἦν θέα μ' ἰδεῖν ἄταξ.
 τὸς καὶ ἔχ' ἡ μάστιγι λογχᾷ βέλος.
 κῆραι ἢ θύρσους ἐξανίστασι χειρῶν,
 ἐτραυμάτιζον, καὶ πενώτιζον φυγῇ
 γυναικὲς ἀνδρας, ὅδε ἀνὰ θεῶν τινος.
 πάλιν δ' ἐχώρην ὅθεν ἐκίνησαν πόδες
 κρήναις ἐπ' αὐταῖς, ὅδε ἀνὴρ αὐταῖς θεός·
 νίφοντο δ' αἶμα· σάχονα δ' ἐκ παρηΐδων
 γλώσση δράκοντος ἐξεφαίδρυνον χροός·
 τὸ δαίμον' ἦν τόνδ', ὅστις ἐς ὧδ' ἐσπота,
 δέχ' ὅλῃ τῇδ'· ὥς τὰ τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας,
 καὶ κῆν ὄφασιν αὐτ', ὥς ἐγὼ κλύω,
 τὸ παυσίλυπον ἄμπελον δ' ἔσθαι βροτοῖς·
 Οἶνον ἢ μνηέτ' ὄντος, ὅδε ἐστὶν Κύπρις,
 Οὐδ' ἄλλο τερπνὸν ὅδ' ἐστὶν ἀνθρώποις ἔτι.

ΒΑΚΧΑΙ

- χο ταρβῶ καὶ ἐπὶ τὴν τῶν λόγων ἐλευθέρας
 εἰς τὸν τύραννον· ἀλλ' ὅμως φήσεται·
 Διόνυσος ἡσίων ὑδενὸς θεῶν ἔφυ·
- πεν ἦδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πυρ ἐφάπεται
 ὕβρισμα βακχῶν, φόρος εἰς Ἑλλήνας μέγας·
 ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐν δῇ· σείχ' ἐπ' Ἡλέκτρας ἰὼν
 πύλας· κέλαινε πάντας ἀσπίδι φόρος,
 ἵππων τ' ἀπαντὰν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
 πέλας θ', ὅσοι πάλλασσι, καὶ τόξων χερσὶ
 ψάλλασσιν οὐράς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
 βάκχαισιν· ὅτι, ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
 εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμειδ' ἀπαχομεν·
- ἀγγ πείθῃ καὶ ὅδ' ἐν τῷ μῶν λόγων κλύων·
 Γενθῶν· κακῶς ἢ πρὸς σέθεν πάχων, ὅμως
 ὅφρ' ἐμι χρεῖναι σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶν,
 ἀλλ' ἡσυχάζειν· βρόμιος ὅτι ἀνέξεται,
 κινῶντι βάκχας οὐκ ὄρων ἄπο·
- πεν ὅτι μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγῶν,
 σώσει τόδ' ἢ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην·
- ἀγγ θύοι μ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον, ἢ θυμῷ μένος,
 πρὸς κέντρα λακτίξοιμι θνητῶν, θεῶν·
- πεν θύσω φόνον γε θῆλυν ὥσπερ ἄξια,
 πολὺν ταραξῆας ἐν Κισαιρῶνος πύλαις·
 φουξήσθαι πάντες· καὶ τόδ' αἰχρὸν, ἀσπίδας
 θύρσοισι βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτας·
- ἀγγ ἀπόρρωγε τῷδε συμπεπλεγμένα ξένῳ,
 ὡς ὅτε πάχων, ὅτε δρῶν σιγήσεται,
 ὅταν ἔτ' ἐστὶν αὖ κατασῆσαι τάδε·
- πεν τί δρῶντα, δαλούντα δαλείαις ἐμαῖς;
 ἀγγ ἐγὼ γυναικας δαῖρ' ὅπλων ἄξω δίχα·

ΕΥΡΙΦΙΔΟΥ

πεν οἱ μοι· τόδ' ἦ δ' ἄλκιον ἦς με μηχανᾶ·
 ἄλλ' ποῖόν τι; σῶσαι σ' εἰ θέλω τέχνης ἐμαῖς·
 πεν ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχάητ' ἀφ'·
 ἄλλ' καὶ μὴν ξυνθέμεν, τῷ τ' ὅ γ' ἐστὶ τῷ θεῷ·
 πεν ἐκφέρετέ μοι δ' αὖρ' ὅπλα, σὺ δ' ἵ, παύσαι λίγων·
 ἄλλ' ἄββλεῖ σφ' ἐν ἔρεσι συγκαθήμενας ἰδῆν;
 πεν μάλιστα μυρίονγε δ' ὤς χρυσὸν σταθμόν·
 ἄλλ' τίδ' εἰς ἔρωτα τῶδε πέπλωκας μέγαν;
 πεν λυπρῶς νιν εἰσίδοι μ' ἂν ἐξοινωμένας·
 ἄλλ' ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἠδέως ἄσοι πικρά;
 πεν σάφ' ἴδθ', σιγῇ γ' ὕπ' ἐλάταις καθήμενος·
 ἄλλ' ἀλλ' ἐξιχνύσσεσσι σε καὶ θέλῃς λάθρα·
 πεν ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς δ' ἐξήπας τάδε·
 ἄλλ' ἄζω μιν ἔν σε, καὶ πιχειρήσεις ἰδῆ·
 πεν ἄλ' ὡς τάχιστα· τῷ χρόνῳ δέ σ' ὕφθον·
 ἄλλ' σείλαι νιν ἀμφὶ χρωτὶ βυαίνους πέπλος·
 πεν τί δ' ἡ τόδ' εἰς γυναικας ἐξ ἀνδρὸς τελέω;
 ἄλλ' μὴ σε κτάνωσιν, ἣν αὖτ' ἰφθῆς ἐκεῖ·
 πεν αὖ γ' ἦπας αὐτό· καὶ τίς γ' ἀλάστορος·
 ἄλλ' Διόνυσος ἡ μᾶς ἐξεμύσσωσεν τάδε·
 πεν πῶς ἔν γένοιτ' ἂν ἂ σὺ μιν νθετῆς καλῶς;
 ἄλλ' ἐγὼ σελέω σε δ' ὡ μᾶτων εἴσω μολῶν·
 πεν τίνα σολήν; ἢ θήλυν; ἀλλ' αὐδῶς μ' ἔχει·
 ἄλλ' ἐκέτι θεατῆς μαϊνάδων πρόθυμος εἶ·
 πεν σολήν δ' ἐτίνα φῆς ἀμφὶ χρωτ' ἐμὸν βαλῆν;
 ἄλλ' κόμην μ' ἐπὶ σφικρατὶ ταναόν ἐκτενῶ·
 πεν τὸ δ' αὖτερον ἡγήμα τῷ κόσμῳ, τί μοι;
 ἄλλ' πέπλοι ποδῆρης ἐπὶ κάρᾳ δ' ἔσαι μίτρα·
 πεν ἢ καὶ τὸ πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προαθήσης ἐμοί;
 ἄλλ' θύρσον τε χεῖρὶ, καὶ νεβρῦ σκητ' ἰέρας·

ΒΑΚΧΑΙ

πιν' ἢ ἂν δύναί μιν θήλυν ἐνδύνασθαι σολήν.
 ἄλλ' αἶμα θήσεις, συμβαλὼν βάνχαις μάχην.
 πιν' ὁρθῶς μοι γὰρ χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.
 ἄλλ' σοφώτερον γυν, ἢ κακοῖς θηρῶν κακόν.
 πιν' ἢ πῶς δ' ἴατο εἴμι, Καθ' ἡμέρας λαθόν;
 ἄλλ' ἰδὼς ἐρήμους ἵμεν. ἐγὼ δ' ἠγῆσομαι.
 πιν' πάν κρῖνον, ὥστε μὴ κελάν βάνχας, ἐμοί.
 ἄλλ' ἐλθόντ' εἰς οἶκους, ἀν' ὁδοὺ βυλάνομεν.
 πιν' ἐξέστι πάντῃ. τόγ' ἐμὸν ἀντιπρὸς πάρα.
 ἄλλ' σείχοι μ' ἄν. ἢ ἢ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι,
 ἢ τοῖσι σοῖσι πέσομαι βυλάνομασιν.
 Διό ἤξει ἡ βάνχας. ἔθανόν, δώσει δίκην.
 γυναικες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται.
 Διόνυσε, νῦν σὺν ἔργον, ἔκ' εἰ πρόσω,
 τισὼ μεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἐκτισσον φρενῶν,
 ἐν εἰς ἐλαφρῶν λύσιν. ὥς φρονῶν τῷ αὐτῷ,
 ἔκ' μὴ θελήσῃ θήλυν ἐνδύνασθαι σολήν.
 ἐξω δ' ἐλαύνων τῷ φρονεῖν, ἐνδύσεται.
 χρήξω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφρην,
 γυναικὸ μορφοῦν ἀγόμενον δ' ἴατος,
 ἐκ τ' ἀπλῶν τ' πρὶν, αἰσι δεινὸς ἦν.
 ἀλλ' εἴμι, κόσμον ὅν περ εἰς ἄδ' λαβὼν,
 ἄπεισι μητρὸς ἐκ χερσὶν κατασφαγείς,
 Γενθ' ἢ προτάτων γινώσεται ἢ τ' Διὸς
 Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς
 δεινότατος, ἀνθρώποισι δ' ἠπιώτατος.
 ἄρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς
 θήσω ποτὲ λαόν;
 πόδ' ἀναβαλεχούσας,
 δέριν εἰς αἰθέρα δροσερόν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ῥίπῃσ' ὥς νεβρὸς χλοεραῖς
 ἔμπάξεν σαλείμακος ἡδοναῖς,
 ἢν ἰκ' ἀνφοβερὸν φύγῃ
 θήρα μ' ἔξω φυλακᾶς,
 ἀπλέκτων ὑπὲρ ἄρκυν.
 θωύσων ἢ κυναγέτας,
 συντήνῃ δρόμη μακυνῶν,
 μόχθοις τ' ὠκυδρόμοις τ' ἄλλαις
 θρώσῃ πεδῖον παρὰ ποτάμιον, ἡδομένα
 βροτῶν ἐρημίαις,
 σκιαροκόματ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
 Τί τ' ὀσοφόν, ἢ τί τ' ὀκάλλιον
 παρὰ θεῶν χέρας ἐν βροτοῖς,
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τ' ἐχθρῶν κρήσιν κατέχειν;
 ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀγ'·
 ὁρμαῖται μόλις· ἀλλ' ὁμῶς
 πῖσόν τόγχε θῆον
 σθένος· ἀπαθύνει ἢ
 βροτῶν τῆς τ' ἀγνώμοσύνας
 τιμῶντας, καὶ μὴ τὰ θεῶν
 αὔξοντας, συμμεινομένα δόξα·
 κρυπλύνει ἢ ποικίλως
 δαρὸν χρόνον πόδα, καὶ
 θηρῶσιν τ' ἄσπετον· ὅ
 ἢ κρῖαόν ποτε τ' νόμων
 γινώσκειν χρὴ, καὶ μελετᾶν·
 κῆρυξ ἢ δαπάναν ομίξειν,
 ἰχὺν τ' ἐχθρὸν, ὅτι ποτ' ἄρα τ' δαίμονιον·
 ποτ' ἐν χρόνῳ μακρῷ

νόμιμος

ΒΑΚΧΑΙ

νόμιμον, αἰφύσει τε πεφυκός.
 » Τὶ τ' ὀσφρόν, ἢ τὶ τ' ἀλλοῖον
 » παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
 » ἢ χεῖρ ὑπὲρ κόρυφας
 » τ' ἐχθρῶν κρήσω κατέχον;
 » τί καλόν, φίλον αἰε.
 » Εὐδαίμων ἦ, ὃς ἐκ θαλάσσης
 » ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ' ἐκίχεν.
 » εὐδαίμων δ', ὃς ὑπερθε μόχθων
 » ἐγίνεθ'· ἑτέρα δ' ἑτερος ἕτερον
 » ὄλβω, κ' ἰδυνάμει παρήλθεν.
 » μυρία μυρίοισιν
 » ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες· αἰε, ἦ,
 » τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
 » βροτοῖς, αἰδ' ἀπέβρισαν· τὸ δ' κατ' ἡμᾶρ,
 » ὅτ' ὅστις εὐδαίμων, μακαρίζω.
 Διό σέ τ' ἐπρόθυμον ὄνθ', αἰ μὴ χρεῶν ὄραν,
 ἀνδρόν τε τ' ἀσπύδα τε, Πενθέα λέγω,
 ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι,
 σκυλὴν γυναικὸς μαινάδος βάκχης ἔχων,
 μιτρός τε τῆς σῆς, κ' λόχον κατὰ σκοπὸν.
 πρέπεις δ' ἢ Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ.
 πιν κ' μὴν ὄραν μοι δύο ἦ ἡλίας δοκῶ,
 Διῶν δ' ὅβας, κ' πόλιν μ' ἐπ' ἄστρον.
 κ' ταῦρος ἢ μὲν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς.
 κ' σὺ κέραι τε κρατὶ προσπεφυκέναι.
 ἀλλ' ἢ ποτ' ἦσθα θῆρ, τεταύρωσαι δ' ἔν,
 ὁ θεὸς ὁ μαρτεῖ πρόσθεν, ὡν ἔκ σ' ἀμνήσ.
 Διό ἐναποιδὸς ἢ μὲν· εὖν δ' ὄρας, ἀχρή σ' ὄραν.

Σ Σ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΠΕΝ τί φαίνομαι δ' ἢ τ' ἔχ' ἢ Ἰνὸς σάσιν,
 ἢ τ' Ἀγαυῆς ἐσάναι μητρός γ' ἐμῆς;
 ΔΙΟ αὐτὰς ἐκίνας ᾗ σαρᾶν δοικῶ σ' ἐρῶν.
 ἀλλ' ἐξ ἑδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε.
 ἔχ' ὡς ἐγὼ νιν ὑπὸ μίτρα καθήρμισα.
 ΠΕΝ ἐνδον προσείων αὐτ', ἀνασείων τ' ἐγὼ,
 ἢ βακχιάων, ἐξ ἑδρας μεθώρμισα.
 ΔΙΟ ἀλλ' αὐτ' ἢ μῆς, οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει,
 πάλιν καταστῆλ' μεν. ἀλλ' ὀρθα κάρα.
 ΠΕΝ ἴδ' ὅ, σὺ κόσμει· σοὶ δ' ἀνακεί μεσθα δὴ.
 ΔΙΟ ξῶναι τέ σοι χαλῶσι, καὶ χ' ἐξῆς πέπλων,
 σολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τέτυκσι σίθεν.
 ΠΕΝ καὶ μοὶ δοικῶσι παράγε δεξιὸν πόδα.
 τὰνθ' ἐνδε δ' ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
 ΔΙΟ ἦ πᾶ με τ' ὧν πρῶτον ἠγήσῃ φίλων,
 ἔταν παρὰ λόγον σώφρονας βάκχας ἴδης;
 ΠΕΝ πότερά δ' ἐ, θύρσον δεξιᾶ λαβὼν χερὶ,
 ἢ τῇδε βάκχῃ μᾶλλον εἰσαοθήσομαι;
 ΔΙΟ ἐν δεξιᾶ χερὶ, χ' ἄμα δεξιῷ ποδὶ
 αἶρειν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεθέστηκας φρένων.
 ΠΕΝ ἄρ' ἂν δυνάμην τὰς Κισαιρῶνος πύχας
 αὐταῖσι βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὧμοῖς φερεῖν;
 ΔΙΟ δύναι' ἂν, ᾗ βύλοιο· τὰς ἢ πρὶν φρένας,
 ἢ ἔχεις ὑγιείς· νῦν δ' ἔχεις οἷας σε δεῖ.
 ΠΕΝ μοχλὺς φέρωμεν, ἢ χερσὶν ἀναπαύσω,
 κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὧμον, ἢ βραχίονα.
 ΔΙΟ μὴ σύγε τῶν τυμφῶν διολέσης ἰδρύματα,
 ἢ καπνὸς ἑδρας ἐνθ' ἔχει συρίγματα.
 ΠΕΝ καλῶς ἔλεξας· οὐδέ νεινικητέον
 » γυναῖκας.

ΒΑΚΧΑΙ

• γυναῖκας ἐλάττοισι δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
 ΔΙΟ κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν,
 ἐλθόντα δόλιον μαινάδων κατὰ σκηπτον.
 ΠΕΝ ἢ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχοις ὄρνιθας ὥς,
 λέκτρων ἔχεσθαι φιλότατοις ἐν ἔρκεσιν.
 ΔΙΟ ὕκῃν ἐπ' αὐτὸ τῷτ' ἀποσέλλῃ φύλαξ.
 λήψῃ δ' ἰσως σφᾶς, ἣν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος.
 ΠΕΝ νόμιξε διὰ μέσης με Θηβαῖας χθονός.
 μόνος γάρ εἰ μ' αὐτ' ἀνὴρ τοι μῶν τόδε.
 ΔΙΟ μόνος σὺ πόλειωσ τῆσδ' ὑπερκάμνης μόνος.
 τοιγὰρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, ὅς ἐχρῆν.
 ἔπευ δ' ἐπομπὸς δ' ἤ μ' ἐγὼ σωτήριος.
 κῆθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος. ΠΕΝ ἢ τεκνύσασθαι.
 ΔΙΟ ἐπίσιμον ἔντα πᾶσιν. ΠΕΝ ἐπὶ τόσδ' ἔρχομαι.
 ΔΙΟ φερόμενος ἤξεις. ΠΕΝ ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
 ΔΙΟ ἐν χειρὶ μητρός. ΠΕΝ ἢ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις.
 ΔΙΟ τρυφάσγῃ τοιάσδε. ΠΕΝ ἀξίων ἢ ἀπὸ μάκ.
 ΔΙΟ δεινὸς σὺ, δεινός, κατὰ δὲ γὰρ ἔρχῃ πάθῃ.
 ὥστ' ἔραν' ὅσπρ' ἵξον εὐρήσεις κλέος.
 ἔκτειν' Ἀγαυὴ χθῆρας, αἱ δ' ὁμόποροι
 Κάδμυ θυγατέρες. τ' νεανίαν ἄγω
 τόνδ' ἤς ἀγῶνα μέγαν. ἐνίκησάν δ' ἐγὼ,
 καὶ βρόμιος ἔσται. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημαίνει.
 20 ἴτε θεὰ λύαις κύβητες, ἴτ' ἤς ὄρος,
 θίασον ἐνθ' ἔχουσιν Κάδμυ κόραι.
 ἀνοισχρήσατέ νιν,
 ἐπὶ τ' ἐν γυναικὶ μίμῳ σπλά,
 μαινάδων κατὰ σκηπτον λυσώδη.

Σ Σ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μάτηρ πρῶτάνιν λυρᾶς ἀπὸ πέτρας,
 ἢ σκόλοπος ὄφεται,
 δοκούντα· μαινάσιν δ' ἀπύσῃ.
 τίς δ' ὅδε Κασμείων μαστὴρ ὑριδρόμῳ,
 εἰς ὄρος εἰς ὄρος ἐμολεν ὦ βάκχαι;
 τίς ἄρα νιν ἔτεκέν;
 ἢ ἔξ αἵματος
 γυναικῶν ἔφυ.
 λεάννας δ' ἐγὲ τινὸς, ἢ γοργόνων
 λιβυαῶν, γένος.
 ἴτω δ' ἵκα φανερός,
 ἴτω ξιφηφόρος,
 φονύσσα δαίμων διαμπᾶξ
 τ' ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
 Εχίονος γένον γηγενή.
 εἰς ἀδίκη γνώμα, παρὰ νόμῳ τ' ὄργᾳ
 περὶ τὰ βάκχ' ὄργια, ματρός τε σᾶς
 μανῆσα πρᾶπίδι;
 παρὰ νόμῳ τελήματι σέλλεται,
 τ' ἀνίκατον ὥς κρᾶτήσων βίᾳ
 γνώμαν σῶφρονα, θάνατος ἀπροφάσιτος,
 εἰ τὰ τε θεῶν ἔφυ,
 βροτῆ' ἔχειν ἄλυτος βίος.
 τ' σοφὸν ἢ φθόνῳ χείρῳ θηράνυσσα,
 τὰ δ' ἑτέρα μεγάλα, φανερά τ' αἰὲ
 ἐπὶ τὰ καλὰ βίον.
 ἢ μαρ ᾗς νύκτα τ' ἄν
 ἄγοντ' ὄσεβῃν.
 τὰ δ' ἐξ νόμιμα δίκας ἐκβαλόν

τα

ΒΑΚΧΑΙ

τα τιμῶν θεύς.
 ἴτω δ' ἵνα φανερός,
 ἴτω ξιφιδόρος,
 φονύσσα δαίμων διαμπάξ
 τ' ἄθειον, ἄνομον, ἄδικον,
 Ἐχίονος τέκον γηγενῆ.
 φάνηθι ταῦρος, ἢ πολὺ κρανός γ' ἰδεῖν
 δράκων, ἢ πυριφλέγων
 ὀρᾶσθαι λέων.
 ἴθ' ὦ βάκχε, θηραγρέτα, βακχῶν
 γελῶντι προσώπῳ
 περίβαλε βρόχον,
 ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν
 πεσόντα τὰν μαινάδων.
 ἄγγ' ὦ δῶμ', ὃ πρὶν ποτ' ἐντύχεις ἀν' Ἑλλάδα
 σιδῶν' ἐν γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
 δράκοντος ἑσπερ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
 ὥς σε σενάξω, δῦλος ὢν κ', ἀλλ' ὅμως
 = Χρησῶσι δούλοισι συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.
 χορὸς τί δ' ἔστιν; ἐκ βακχῶν τὴν μινύεις νέον;
 ἄγγ' Πενθὰς ὄλωλε, πάς Ἐχίονος πατὴρ.
 χορὸς ὦ νᾶξ βρόμιε, κ' ἢ θεὸς φαίνεται μέγας.
 ἄγγ' πῶς φῆς; τί τῆς ἑλέξας; ἢ πὶ τοῖς ἐμοῖς
 χαίρεις κακῶς πράνυσσι δεσπότης γύναι;
 χορὸς οὐάξω ξένα μέλεσι βαρβάροισι.
 ἢ κέτι κ' δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πῆλυν.
 ἄγγ' Οἴβας δ' ἀνάνδρως ὦ δ' ἄγχι.
 χορὸς ὁ Διώνυσος, ὁ Διόνυσος, ὁ Οἴβας κρᾶτος
 - ἔχουσ' ἐμὸν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄλλ' συγγνωτὰ μέν σοι· Πλὴν ἐπ' ἐξαιρῶσ' αἰνέοις
 κακοῖσι χαίρειν ὦ γυναῖκες, ὃ καλόν·
 χο ἔννεπέ μοι· φράσον τί νι μὲν ὠθήσκει,
 αἰδίες, αἰδία τ' ἐκπορίξων ἀνὴρ.
 ἄλλ' ἐπὶ θεράπναις τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
 λιπόντες, ἐξέβημεν Ἀσωπὸν ῥοάς,
 λέπας Κιβωρῶνιον ἔσεβάλλομεν,
 Πενθούς τε, καὶ γὰρ, διαύτῃ ἢ ἐπὶ ὁμῇ,
 ξένος θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας,
 πρῶτον ἢ ἐν παῖδ' ἰξομεν νάπος,
 τά τ' ἐκποδὼν σιγῇ, καὶ γλώσσης ἄπο,
 σώζοντες ὡς ὁρῶμεν, ὃ χ' ὁρώμενοι.
 ἦν δ' ἄρκος ἀμφί κρημνον ὕδασι διάβροχον.
 πάντας σισυκιάζον, ἔνθα μαινάδες
 κἀθιγ' ἔχουσαι χῆρας ἐν τερπνοῖς πόνοισ·
 αἰετ', ἢ αὐτ' ὕρσαν ἐκλελοιπότες
 κισσὸν κομήτην αὖθις ἐξανέσπερον.
 αἰδ' ἐκλιπῆσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ξυγὰ,
 βασιλῆος ἀντέκλινον ἀλλήλαις μέλος.
 Πενθούς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν ὃρῶν ὄχλον,
 ἔλεξε τοιάδ', ὡ ξέν', ὃ μ' ἔσταμεν,
 ὃν ἐξικνῆμαι μαινάδων ὅσοι νόθων.
 ὄχλον δ' ἐπεμβὰς εἰς ἐλάτην ὑψαύχενά,
 ἴδοι μ' ἂν ὀρθῶς μαινάδων αἰχμηργίαν·
 τὸν τῶθεν ἦδη τῷ ξένῳ τι θαυμ' ἔρω.
 λαβὼν ἢ ἐλάτης ὑρῶνιον ἄκρον κλάδον,
 κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν ὅς μέλαν πέδον.
 κυκλῶτο δ' ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχός,
 τόρνω γραφόμενος, περὶ φορὰν ἑλκεδρόμοι,
 ὡς κλῶν ὄρειον, ὃ ξένος χερσὶν ἄγων,
 ἑκαμπῆεν ὅς γ' ἦν ἔργματ' ὃ χ' ἰθνητὰ δρῶν.

Πενθέα

ΒΑΚΧΑΙ

Γενθεία δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄξων ἐπὶ,
 ὀρθὸν μεθείη διὰ χερῶν βλάση μ' ἄνω,
 ἀτρέμα φυλάσων μὴ νᾶχαιτίσειένιν.
 ὀρθὴ δ' εἰς ὀρθὸν ἀνέρ' ἐσηρίξετο,
 ἔχυσαν ὧτοισι δεσπότην ἐφήμενον.
 ὦρθη ἢ μάλλον, ἢ κατὰ δὲ μαινάδας.
 ὅσον ἅ ἔπω, δῆλος ἦν θέλων ἄνω·
 καὶ τ' ἐξένον μὲν ἐκείτ' εἰσορᾶν παρῆν.
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὥς μ' εἰκάσαι
 Διόνυσος ἀνέβησεν, ὧν ἄνιδες,
 ἄγω τ' ὑμᾶς, καὶ μὲν, τὰ μὰ τ' ὄργια
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τι μωρεῖσθ' ἐνι.
 καὶ ταῦθ' ἅ μ' ἠγόρανε, καὶ πρὸς ὕραν,
 καὶ γαῖαν ἐσηρίξε φῶς σε μὲν πυρός.
 σίγησε δ' αἰθέρ· σίγα δ' ἄλλεμος νᾶπη
 φύλλ' εἶχε· θηρῶν δ' ἔκ' ἄν' ἠκυσας βοήν.
 αἰδ' ὥσιν ἠχὴν ὕσα φῶς δεδεγμένα,
 ἐσησαν ἱρθαί, καὶ διήνεγκαν κόρας.
 δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὥς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῇ κελουσμὸν βακχίᾳ Κάδμυ κόραι,
 ἧέαν πελάγας ὠκύτητ' ἔχ' ἠσπόμεναι,
 ποδῶν ἔχουσαι συντόνοισι δρομήμασιν,
 μήτηρ Ἀγαυή, σύζυγοί δ' ὁμόσποροι,
 πᾶσαι τε βάκχαι· διὰ ἧ χει μάρρ' ἔνᾳπης,
 αἰμῶντ', ἐπήδων θεῶν προαῖσιν ἐμμανῆς.
 ὥς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
 πρῶτον μὲν αὐτῶν χερμάδας κραταβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβάσαι πέτραν.
 ἄρσισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄλλοι δ' ἐθύρσους ἴσαν διαίθερος,
 Γενθείως τ' ὄχον δύσπινον· ἀλλ' ὅκ' ἦνυτον·
 κρῆσαν ἢ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων,
 καθῆστο τλήμων ἀπορία λεησιμένος·
 τέλος ἦ, δρυῖνυς συνεραυνῆσαι κλάδους,
 ρίξας ἀνεσπάρσαν ἀσιδήροις μοχλοῖς·
 ἐπεὶ ἢ μόχθων τέρματ' ὅκ' ἐξήνυτον,
 ἔλεξ' Ἀγαυή, φέρε περισσῶσαι κύκλω,
 πτόρθυ λάβεσθε μαινάδες, τ' ἀμβάτην
 θῆρ' ὥς ἔλωμεν· μήδ' ἀπαγγέλη θεῶ
 χερὺς κρυφαῖας· αἰδ'ε, μυρίαν χέρα
 προσέθεσαν ἐλάτῃ, καὶ ἀνέσπασαν χθονός·
 ὕψ' ἢ θάλασσιν, ὕψ' ὅθεν χαμαιπετὴς
 πίπῃ πρὸς ὕδατος μυρίοις οἰώμασι
 Γενθείς· κακὸν ἢ ἐγγὺς ὦν, ἐμάνθανεν·
 πρώτῃ ἢ μήτηρ ἤρξεν ἰέρεια φόνος,
 καὶ προσπιτνεῖν· ὁδὲ, μίτραν νόμας ἀπὸ
 ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μήκταν·
 τλήμων Ἀγαυή· καὶ λέγει παρηίδος
 φαύων, ἐγώ τοι μήτερ εἰ μὴ παῖς σέθεν
 Γενθείς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Εὐχίονος·
 οἰκτερε δ' ὦ μήτέρ με, μὴ ἢ ταῖς ἐμαῖς
 ἁμαρτίαισι, παῖδα σὶν κατακτάνης·
 ἦ δ' ἀφρὸν ἐξίῃσα, καὶ διασρόφους
 κόρας ἐλίανσ', ὅφρον' ὅσ' ἀχρὴ φρονεῖν,
 ἐκ βακχίῳ κατῄχετ', ὅδ' ἐπειθέ νιν·
 λαβῶσα δ' ὠλένας ἀριστερὰν χέρα,
 πληρᾶτιν ἀντιβάσα τῷ δυσδαίμονος,
 ἀπεσπάραξεν ὦμον ὕψ' ὑπὸ δένους,

ἄλλ'

ΒΑΚΧΑΙ

ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ χερσὶν·
 Ἰνὼ δ' ἅπτι θάτερ' ἐξείργαζετο,
 ῥηγνύσα σάρκας· Αὐτόνοί τ' ὄχλος τε πᾶς
 ἐπείχε βακχῶν· ἦν δ' ἅσ' ὁ μὲν βοή·
 ὅλ' ἔσενάξω ὅσον ἐτύγχανε πνέων·
 αἶδ' ἠλάλαξον· ἀνέφερε δ' ἡ κῆ, ὠλένην,
 ἥδ' ἶχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνῶντο δ'
 πλὸν ραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡ ματωμένη
 χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως·
 κῆται δ' ἡ χωρὶς σώμα, ἡ κῆ, ὑπὸ τυφλοῖς
 πέτραις, τόδ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῳ·
 ἔρ' ἀδίων ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον
 ὅπερ λαβῶσα τυγχάνει μήτηρ χερσὶν,
 πῆξας ἐπ' ἄκρον θύρσον, ὥς ὀρεσέρεα
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαίρωνος μέσση,
 αἰπὸς δ' ἀδελφᾶς ἐν χοροῖσι μαινάδων·
 χωρὶς δ' ἡ θήρε' δυσπότη μὲν γαρυμένη,
 τειχέων ἔσω τόνδ' ἀνακαλῶσα βάκχιον,
 τ' ξυγμύναχον, τ' ξυνεργάτην ἄγρας,
 τ' καλλίνικον, ἥ δ' ἀκρυχὶ νικηφορεῖ·
 ἐγὼ κ' ἔν' ἐκποδῶν τῇ ξυμφορᾷ
 ἄπει μ', Ἀγανὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα·
 • Τὸ σωφρονεῖν δ' ἡ, κ' ἐβείν τὰ τ' θεῶν,
 • Κάλλιστον δ' ἡ μάλ' αὐτῶν, κ' σφώτατον
 • Οἰνητοῖσιν εἶναι χρῆμα, τοῖσι χρωμένοις·
 χ' ἀναχορεύσωμεν βακχῆον·
 ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν
 τὰν τ' ἰδράκοντος ἐκ γενέτα τ' Πενθέως·
 ὅς τὰν θηλυγενὴ σολάν,
 νάρθηκά τε πῖσιν αἶδ' ἀφ'

Σ Σ 11110

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔλαβεν, ἄνθυρσον,
 ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
 βάνηται καδμῆαι,
 ἥ καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο
 εἰς γόνον, ἧς δάκρυα.
 καλὸς ἀγὼν ἐν αἰ
 ματι σάξουσιν χέρα,
 περιβαλεῖν τέκνη.
 ἀλλ', ἔσορῶ ἢ εἰς δρόμους ἑρμωμένην
 Πενθέως Αἰγανὴν μητέρ', ἐν διασπρίφοις
 ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον αὖτις θεῶ.
 ἀγ. Αἰτιάδες βάνηται. Χο. τί με δὴ ὀρθεῖς ὦ.
 ἀγ. φέρομεν ἐξ ὀρέων ἑλίκα
 νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
 μακάριον θήραμα. =
 χο. ὄρωγε, καί σε δέξομαι σύγκωμον. ὦ.
 ἀγα. ἔμαρτα τόνδ' ἄνδρ' ἐβρόχων
 νέον νιν ὥς ῥ' ἂν πάρα. Χο. πόθεν ἐρημίας;
 ἀγα. Κιθαιρών. Χο. τί κιθαιρών;-
 ἀγ. κατεφόνουσέ νιν.
 χο. τίς ἀβαλῆσα πρῶτά γε;
 ἀγα. ἐμὸν ἐμὸν ὀ γέρας. Χο. μάκαιρ' Αἰγανή.
 ἀγα. κληῖξ' ὁμῖθ' ἐν θιάσοις.
 τίς ἄλλα τὰ Κάδμου, Χο. τί Κάδμου;
 ἀγα. γένεθλα, γένεθλα, μετ' ἐμὲ, μετ' ἐμὲ, τῷ
 δ' ἔθιγε θυρίς; Χο. αὐτυχὴς τῷ δ' ἄγρᾳ.
 ἀγα. μέτεχε νῦν θόινας. Χο. τί μετέχω τλάμων;
 ἀγα. νέος ὁ μόχος, ἀρτίγενυν
 ὑπὸ κούρῳ ἀπαλότριχα

κατάκο

ΒΑΚΧΑΙ

πχτάκομον βάλλει.
 πρέπει ἥ ὥστε θηρὸς ἀγρεύει φόβῳ
 ὁ βάκχιος κυναρέτας.
 σοφὸς σοφὸς ἀνέπηλεν
 ἐπὶ θήρᾳ τόνδε μαινάδας. Χο. ὁ ἥ ἀναξ ἀγρεύς.
 ἀγ. ἐπαινῆς. Χο. τίδ' ἐπαινῶ;-
 ἀγ. τάχα ἢ Καδμῶσι
 καὶ παῖσι Γενθῶς ματέρα
 ἐπαινέσεται, λαβῶσαν ἄγρᾱν
 τάνδε λεοντοφυῖ
 περιῶς περιῶς. Αγ. ἀγάλλῃ.
 χο. γένηθα, μεγάλα, μεγάλα, φανερά καὶ
 τάδ' ἔργα κατεργασμένα.
 δῆξ' ὃν νυν ὦ τάλαινα σὴν νικηφόρον
 ἄσπῳσιν ἄγρᾱν, ἣν φέρεσ' ἐλήλυθας.
 ἀγ. ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίᾳς χθονὸς
 γαίοντες, ἔλθεθ' ὥς ἴδῃτε τήνδ' ἄγρᾱν,
 Κάδμῳ θυγατέρες θηρὸς, ἣν ἠγρεύσαμεν.
 καὶ ἀγκυλωτοῖς Θεαλαῶν στοχάσμασιν,
 καὶ δικτύοισιν, ἀλλὰ λανκοπήχεσιν
 χειρῶν ἀν' ἡμῶσι· καὶ τακομπάξεν χρεῶν,
 καὶ λοχσοποιῶν ὄργανα κατὰσθαι μάτην.
 ἡμῶς ἢ ταύτῃ χειρὶ τόνδ' ἐθ' ἔλομεν.
 χωρὶς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.
 πῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἔλθέτω πέλας.
 Γενθῶς τ' ἐμὸς παῖς πῦσιν; αἰρέσθω λαβῶν
 πλεκτῶν πρὸς οἰκῶν καὶ μάκων προσαμβάσεις,
 ὥς πασακλύσει κῖρᾱτα τριγλύφοις τόδ' εἶ
 λίοντος, ὃν πάρεμι θηράσας ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ δ' ἔπειθ' ἐμοὶ φέροντες ἄθλιον βάρος,
 Πενθέως ἔπειθ' ἐπρόσπολοι δόμων πάρος,
 ἔσῳ μα μοχθῶν μυρίοις ξητήμασι
 φέρω τόδ' αἰρῶν ἐν Κιθαριῶνος πυχᾶϊ,
 διασπαρακτ', καὶ δ' ἐν ἐν ταυτῷ πέσω,
 λαβὼν ἐν ὕλῃ κήμενον δυσανρέτω.
 ἤκουσα γάρ τε θυγατέρων τοι μήματα
 ἦδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβῶς,
 σὺν τῷ γέροντι Τηρεσίᾳ βακχῶν πέρι.
 πάλιν ἢ καμψας ῥέος, κομίξομαι
 τ' κητθανόντα παῖδα μαινάδων ὑπο.
 καὶ τ' ἢ Αἰκταίων ἄρισεα ποτὲ
 τεκῆσαν εἶδον Αὐτομόνῃ, Ἰνώ θ' ἅμα.
 ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἷστροπλήγας ἀθλίας
 τήνδ' ἤπε τίς μοι δῦρο βακχεῖω ποδὶ
 σείχειν Ἀγανὴν· ὃ δ' ἄκραν τ' ἠκούσαμεν.
 λύσσω δ' αὐτῆς ἔφιν ἔκ ἀνδράμονα.
 ἄγ' πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεσί σοι,
 πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπείραι μακρῶ.
 θνητῶν ἀπάσας εἶπον· ἐξόχως δ' ἐμὲ,
 ἢ τὰς παρ' ἰσοῖς ἐκλιπῆσα κερκίδας,
 εἰς μέξον ἤκω θῆρας ἀγρόην χερσὶν.
 φέρω δ' ἐν ὠλένασιν ὥς ὄρας τάδε,
 λαβῆσα τὰρισεῖα σοῖσι πρὸς δόμοις,
 ὥς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δ' ἢ πάτερ, δέξαι χερσὶν.
 γαυρῶμενος ἢ τοῖς ἐμοῖς ἀγρόμασι,
 κάλει φίλος εἰς δαῖτα· μακάριος δ' ἔγώ,
 μακάριος, ἢ μῶν τοιάδ' ἐξηρασμένων.
 καὶ δ' ὦ πένθος ὃ μετρητὸν, ὃ δ' οἶόν τ' ἰδῆν,
φόνον

ΒΑΚΧΑΙ

φόνον ταλαίναϊς χερσὶν ἐξείργασμένον·
 καλὸν τὸ θυμὰ καταβαλῦσα δαίμοσιν,
 ἐπὶ δ' αὖτ' αὖτ' ὅβας τάσδε, καὶ μὲ παρακαλῆς·
 οἶμοι, κακῶν καὶ πρῶτα σῶν, ἐπεὶ ἐμῶν·
 ὥς οὐ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως καὶ, ἀλλ' ἄγαν
 βρόμιος ἀναξ ἀπώλεσ' οἰκῆτος γεγώς·
 Ως δ' ὅσκιον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφιν,
 ἐν τ' ὅμματα στυθρῶν· εἴθε παῖς ἐμὸς
 ἀνθρὸς ἦν, μητρὸς ἐκαθ' ἑστρόποις,
 ὅτ' ἐν νεανίαισι Θεβαίοις ἄμα
 θυρῶν ὀρίζωντ'· ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
 οἶός τ' ἐκῆνος· νεθετητίος πατήρ,
 σοί τ' ἐστὶ, καὶ μοι, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς·
 πᾶσιν; τίς αὖτ' ἄνδρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
 καλέσειεν, ὥς ἴδῃ με καὶ ἀνδράμονα;
 καὶ φῶ· φῶ· φρονήσασαί καὶ, οἳ ἐδράσατε,
 ἀλγῆσετ' ἄλγος δεινόν· ὃ δὲ διατέλῃς
 ἐν τῷ δ' αὖτ' ἐμὸν, ἐν ᾧ καθέστατε,
 ἔκ' ἀτυχῆσαι δόξετ', ἔχ' ἰδυσυχεῖν·
 ἀγὰ τί δ' ἔκ' ἀλλῶς τῶνδ', ἢ τὶ λυπηρὸς ἔχει;
 καὶ πρῶτον καὶ ὅς τόνδ' αἰθέρ' ὅμμασιν μέθεις·
 ἀγὰ ἴδ' ἔ· τί μοι τῶνδ' ἐξυπῆπας ἐσορᾷ;
 καὶ ἐθ' ὧν τὸς, ἥσσι μεταβολὰς ἔχειν δοκῇ·
 ἀγὰ λαμπρότερος ἢ πρὶν, καὶ διττύτερος·
 καὶ τὸ ἢ πρὶν θέν τέδ' ἐτι σὴ ψυχὴ πάρα·
 ἀγὰ ἔκ' οἶδα τῦτος τῦτο· γίνομαι δ' ἐπὶ πῶς
 ἐννῆς, μετασπαθείσα τὸ πάρος φρενῶν·
 καὶ κλύοις ἂν ἔν τι, καὶ ποκρίναι ἂν σοφῶς;
 ἀγὰ ὥς ἐκλέλυσμαι, καὶ πάρος ἐπομέν πατήρ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ δ' ὅς ποινὴν ἦλθε δίκον ὑμεταίων μέτα·
 ἄρα παρτῶ μ' ἔδωκας ὡς λέγεις Ἐχίονι.
 καὶ τίς ἔν ἐν οἰκοῖς πᾶς ἐγένετο σὺ πρόσθ;
 ἄρα Πενθέως ἐμῆ τε, καὶ πατρὸς κοινῶν ἱα.
 καὶ τίνας πρόσωπον δ' ἦτ' ἐν ἀγκάλας ἔχεις;
 ἄρα λέοντος, ὡς γ' ἐφασκον αἰ θηρῶμεναι.
 καὶ σκέψαι νυν ὀρθῶς· βραχὺς ὁ μόχθος ῥοιδοῖν.
 ἄρα τί λούσῃ; τί φέρομαι τόδ' ἐν χερσίν;
 καὶ δ' αἰσθησὼν αὐτῶ, καὶ σαφέστερον μάθε.
 ἄρα ῥῶ μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 καὶ δ' μὲν σοὶ λέοντι φαίνεται προσεοικέναι;
 ἄρα οὐκ, ἀλλὰ Πενθέως ἢ τάλαιν' ἔχω κῆρα.
 καὶ δ' οἱ μὲν μένονγε πρόσθεν, ἢ σὲ γνωρίσαι.
 ἄρα τίς ἐκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' ὅς χέρας;
 καὶ δ' οὐκ ἐπὶ ἀλήθει', ὡς ἐν ὕμνῳ παρὲν.
 ἄρα λέγ', ὡς τὸ μέλλον κερδία πῆδ' ἡμ' ἔχει.
 καὶ δ' οὐκ ἐπὶ κατέκτας, καὶ κασιγνήτη σέθεν.
 ἄρα πῶς δ' ὤλετ', ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
 καὶ δ' ὅπερ πρὶν Ἀκταίωνα δ' ἐλάχον κύνες.
 ἄρα τί δ' εἰς Κιθαιρῶν ἦλθε δυσδαίμων ἔσθ' ὅς;
 καὶ δ' ἐκερτόμειθεον, σᾶς τε βακχίνας, μολῶν.
 ἄρα ἡμῶς δ' ἐκείσε τίτιν τρόπον κατήραμεν;
 καὶ δ' ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχούθη πόλις.
 ἄρα Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ' ἄρτι μανθάνω.
 καὶ δ' ὕβριν ὕβριος θείας, καὶ ὕψις ὕψους νιν.
 ἄρα τὸ φίλτατον ἢ σῶμα πῶς παίδος πάτερ;
 καὶ δ' ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξεραννήσας φέρω.
 ἄρα ἢ πᾶν ἐν ἀνθρώποις συγκαλεσμένον καλῶς.
 Πενθεῖ δ' ἐπὶ μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;

ΒΑΚΧΑΙ

καὶ ὅ μιν ἐγένεθ' ὁμοῖος, ὃ σέβων θεῖν.
 τοῖ δ' συνῆψεν πάντας ἅς μίαν βλάβην,
 ὅ μ' αὖτε, τόνδε δ' ὅ, ὥστε διολέσσαι δόμους,
 καὶ μ' ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γέγως,
 τῆς σῆς τὸ δ' ἔργος ὧ τάλαινανηδύος,
 αἰχίσσῃ, καὶ κἀκίστῃ κατθανόνθ' ὄρω.
 ὧ δ' ὡ μ' ἀνέβλεπεν ὃς συνῆψεν ὧ τέκνον,
 τὸ μὲν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γέγως.
 πόλει τε τάρβος ἦσθα. τ' γέροντα ἢ
 ὃ δ' εἰς ὑβρίξειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
 κάρα. δίκη μιν δ' ἀξίαν ἐλάμβανεν.
 νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι,
 ὃ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
 ἔσπειρα, καὶ ξήμησα κάλλιπον θέρους.
 ὧ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ ὧ ἐκείτ' ὦν, ὅμως
 τῶν φιλτάτων ἐμοὶ γὰρ ἰθὺς μῆσση τέκνων.
 καὶ ἐτι γένεθ' τῷδε θιγγάνῳ χερί.
 τ' μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπύετ' ἔκτεκνον,
 λέγων, τίς σ' ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει γέρον,
 τίς σὴν ταραάσει καρδίαν λυπηρὸς ὦν;
 λέγ', ὡς κολάξω τ' ἀδικῆντά σ' ὧ πάτερ.
 νῦν δ' ἄθλιος καὶ εἰ μ' ἐγὼ, τλήμων ἢ σὺ,
 οἰκτρὰ ἢ μήτηρ, τλήμονες ἢ σύγγονοι.
 ἃ δ' ἐστὶν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
 ἃς τῷ δ' ἀδρήσας θάνατον ἠγείσθω θεός.
 καὶ τὸ σὸν ἀλγὺν Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκη μιν
 παῖς παιδὸς, ἀξίαν καὶ ἀλγεινὴν ἢ σὺ.
 δίο ὧ πάτερ, ὅρῳ δ' ἐγὼ μ' ὅσω μετεσπάφη,
 ἐκθιρῶ θῆα, ὅφρος ἀλλάξει τύπον,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦν Ἀρεὺς ἔχες Ἀρμονίαν, θνητὸς γεγώς·
 ἔχον ἢ μάχων χρησμὸς ὡς λέγει Διὸς,
 ἔλῃς μετ' ἀλόχῃ, βαρβάρων ἡγόμενος.
 πολλὰς ἢ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατῷ ματι
 πόλεις· ὅταν ἢ λοξίῃς χρησέριον
 διαρπάσωσιν ἴσον, ἄθλιον πάλιν,
 γήσῃςί σε, δ' Ἀρης Ἀρμονίαν τε ῥύσεται,
 μακάρων τ' ἐς αἶανσὸν κατιδρύσει βίον,
 ταῦτ' ἔχῃ θνητῷ πατρὸς ἐκγεγώς λέγω
 Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· ἢ ἢ σωφρόνειν
 ἐγνώθ' ὅτ' ἔκ' ἡθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
 αὐδαμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεντιμένοι.
 καὶ Διόνυσε, λιαόμεσθ' ἄσ' ἡδὴ κήκαμεν.
 Διὸ ὅτ' ἐμάθεθ' ἢ μᾶς· ὅτε δ' ἐχρῆν, ἔκ' ἡδέτε.
 καὶ ἐγνώκα ἢ ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχῃ λίαν.
 Διὸς κ' ἔκ' πρὸς ἡμῶν θεὸς γεγώς, ὑβριξόμην.
 καὶ Οργὰς πρέπει θεὸς ἔχ' ὁμοῖσθαι βροτοῖς.
 Διὸ πάλαί τάδε Ζεὺς οὐ μὸς ἐπέναισεν πατήρ·
 αἶν' αἶν' αἶν'· δέδοικται πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.
 καὶ ὧτέκνον, ὡς εἰς δεινὸν ἦλθο μιν κακόν.
 σύ θ' ἢ τάλαινα, σύ γγονοί τε σὰί φίλαι,
 ἐγώ θ' ὅ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
 γέρων μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον
 εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγῇ μιγάδα βάρβαρον στρατόν·
 κ' ἔκ' Ἀρεως παῖδ' Ἀρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν,
 δράκων δρακίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
 ἄξω πὶ βωμὸς, κ' τάφους Ἑλληνικὸς,
 ἡγόμενος λόγχαισιν· ἔδ' ἐκ' παύσομαι
 κακῶν ὀτλήμων· ἔδ' ἐκ' καταβύατην

ΒΑΚΧΑΙ

Ἀχέροντα πλύνσας, ἥσυχος γένήσομαι.
 ἄγ' ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σε σεσηθῆσα, φάξομαι.
 καὶ τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν ὦ τάλαινα παῖ,
 ὅρνις ὅπως κηρήνα πολίοχρος κύκνος;
 ἄγα πῶς ἔτράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;
 καὶ ἔκιδε τέκνον· μικρὸς ἐπ' ἡνίορος πατὴρ.
 ἄγ' χαῖρ' ὦ μέλαθρον· χαῖρ' ὦ πατρίδα
 πόλις· ἐκλήπω σ' ἐπὶ δυσυχίᾳ
 φυγὰς ἐκ θαλάμων.
 καὶ σείχενον ὦ παῖ τ' Ἀρισταῖα.
 ἄγα σερομαί σε πάτερ. Καὶ καὶ γὰρ τέκνον,
 ἢ σὰς ἐδάκρυσσας κασιγνήτας.
 ἄγα δεινῶς ἔδεινῶς τάνδ' αἰκίαν
 Διόνυσος ἀναξ
 τὸς σὸς ἢς οἶκος ἔφερε.
 δῖο καὶ ἔπαχον δηνὰ πρὸς ὑμῶν,
 ἀγέρατον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
 ἄγα χαῖρε πάτερ μοι·
 καὶ χαῖρ' ὦ μελέα καὶ σύ γε θύγατερ,
 χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις.
 ἄγ' ἀγετ' ὦ πομποί με κασιγνήτας,
 ἵνα συμφυγάδης λήψω μ' οἶκτράς,
 ἔλθοιμι δ' ὅπῃ
 μήτε Κιθαιρῶν μιάρως,
 μήτε Κιθαιρῶν ὁδοισιν ἐγὼ,
 μήθ' ὅθι θύρσος μνήμ' ἀνέκειται.
 βάκχαις δ' ἄλλασι μέλοιεν.
 χαρὰ πολλὰ μορφάε' ἴδαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπῳς κραίνουσι θεοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

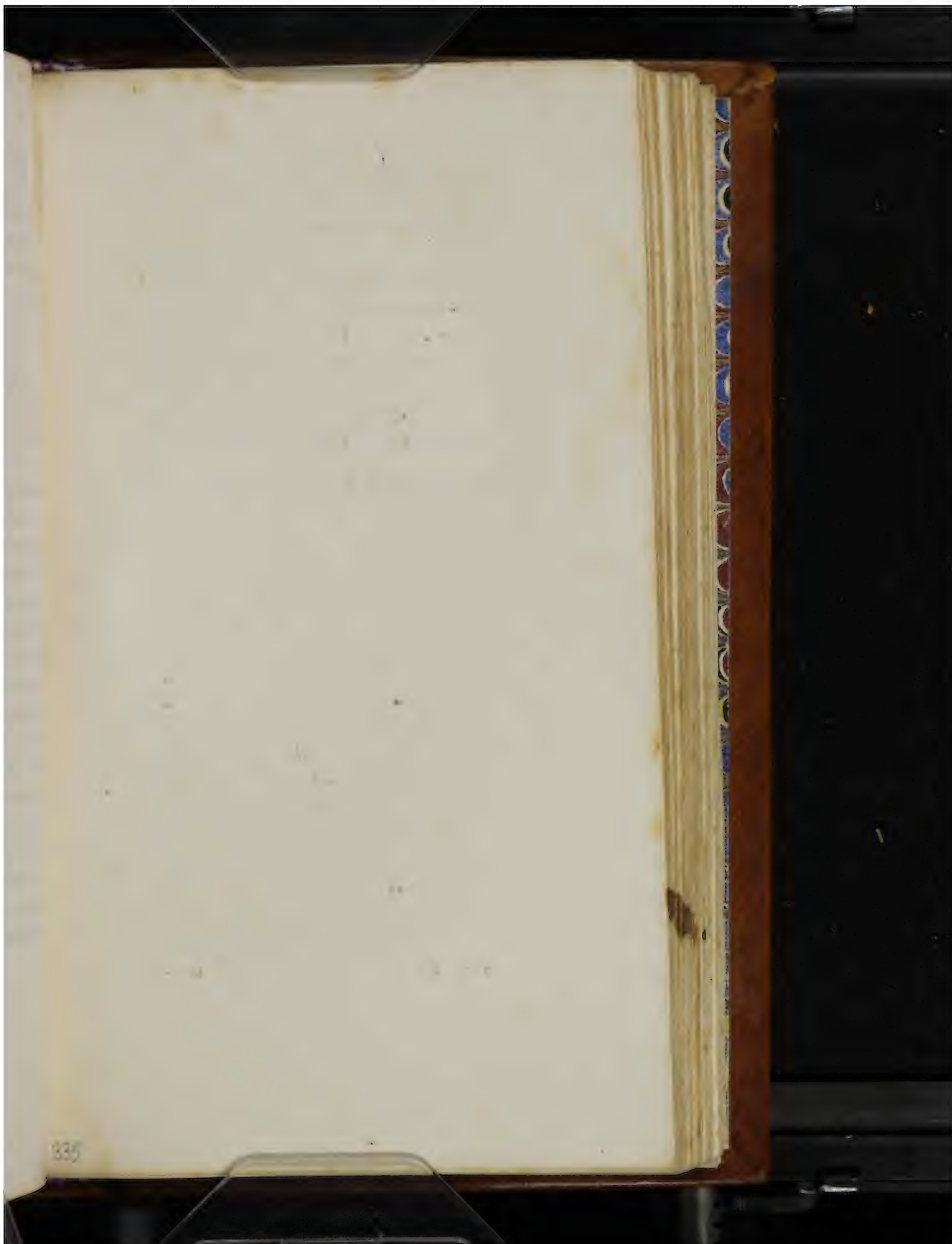
καὶ τὰ δοκηθέντ' ἔτι ἐτελέσθη.

τῶν δ' ἀδοκῆτων, πόρον ἔβρεν θεός.

τοῖον δ' ἀπέβη τέδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΒΑΚΧΑΙ.

335

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΟΥ.
EVRIPIDIS CYCLOPS.

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΚΥ
ΚΛΩΓΟΣ.

Οδυσεὺς ἀναχθὲς ἐξ Ἰλίου, ἧς Σικελίαν ἀπερρίφη,
ἐνθα ὁ Πολύφημος· ὤρων ἢ δαλόνοντας ἐκείτους σα-
τύρας, οἷνον δὲς, ἄρνας ἢ μελλε λαμβάνειν, ἢ γὰρ ἀπα-
ρ' αὐτ'· ἐπιφανὲς δ' ὁ Πολύφημος, ζητῇ τ' αἰτίαν τῆς
τ' ἰδίων ἐκφορήσεως· ὁ Σιληνὸς ἢ, τ' ἐξέον λησεύον-
τα καταλαβῆν φησι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Σιληνός.	Οδυσεὺς.
Χορὸς σατύρων.	Κύκλωψ.

Προλογίξει ὁ Σιληνός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΚΥΚΛΩΥ.

5

Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίας
ἔχω πόνους
νῦν, ἅ ῥ' ἐν ἤβῃ τῶ μὲν
ἀνθένει δέ μας.

πρῶτον γὰρ ἡνίκ' ἐμμανὲς Ἡρας ὕπο,
εὐμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφάς.
ἔπειτ' ἀμφὶ γηγενὴ μάχην δορίς,
ἀνδρείος σὺ ποδὶ παρακασίης γελῶς,
ἐκτέλει δὲν ἰτέαν ἧς μέσσην θένων, δορὶ
ἐκτείνεα. φέρ' ἰδὼ. τῶ τ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
ὦ μὰ Δί', ἐπὶ κ' σπυλ' ἐδῆξα βακχίῳ,
κ' νῦν ἐκόντων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.
ἐπὶ δ' Ἡρα σοὶ γένος τυρσηνικὸν
ληστῶν ἐπώρσει, ὡς ὀδηθήης μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος, σὺν τέκνοισι ναυσολῶ,
σέθεν κατὰ ξήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
αὐτὸς λαβὼν, εὐθύνων ἀμφῆρες δόρυ.
παῖδες τ' ἐρετμοῖς ἡ μένοι, γλαυκὴν ἄλλα
ροθίοισι λουκάνοντες, εἰς ἦταν σ' ἀνάξ.
ἦδη δ' ἡ Μαλέας πλησίον πεπλονότας,
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνέσας δορὶ,
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' εἰς αἰτνάαν πέτραν,
ἵν' οἱ μόνωτες ποντίῃ παῖδες θεῶν,
Κύκλωπες οἰκῶσ' ἀντ' ἱερὴ μ' ἀνδροκτόνοι.
τύττων ἐνὸς ληφθέντες, ἐσ μὲν ἐν δόμοις
δῖοι. καλῶσι δ' αὐτ' ὥ λατρεύομεν,
Πολύφημον. ἀντὶ δ' οὐίων βακχὸν μάτων,

ΤΤ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίε ποιμάνομεν·
 παῖδες δ' ἔν μοι, Κλυτίων ἐν ἐχάτοις
 νέεσσι μῆλ' ἀνέα, νέοι πεφυότες·
 ἐγὼ δ', πληρὴν πίτρα, καὶ σάειν σέας,
 μένων, τέταγμαί τ' αὖτε, τῷδε θυσεβῆ
 Κύκλωπι δῆπνων ἀνοσίων διάκονος·
 ἐγὼ δ' τὰ προσαχθέντ' ἀναγκάως ἔχει,
 σάειν σιδηρὰ τῇδε μ' ἄρπαγ' ἴδμεν.
 ὥς τὸν τ' ἀπόντα διεσπότην Κύκλωπ' ἔμην,
 καθαρῶσιν ἀντροῖς, μῆλ' αὖτ' ἴσδε χῶμιθα·
 ἦδη δ' παῖδας προσέμοντας εἰσοῶ
 ποίμνας· τί ταῦτα; μῶν κρότος Σικινίδα,·
 ὅμοιος ἡμῖν νῦν τε, χ' ὥτε βακχίῳ
 ἡμεῖς συνασπίζοντες ἀλθάας δόμους,
 προσῆτ' αἰδῆς βαρβίτων σαυλόμενος;
 παῖδ' ἡμοι γενναίων καὶ πατέρων,
 γενναίων τ' ἐκτοκάδων;
 παῖδ' ἡμοι νίσση σκοπέλας;
 ἢ τῷδ' ὑπὲρ μένος αὔρα,
 καὶ ποιηρὰ βοτάνη,
 δινῶεν θ' ὕδωρ ποταμῶν
 ἐν πίτραις κείται, πέλας ἀν-
 τρων· ἢ σοι βλαχὰι τεκνέων
 φύλα· ἢ τὰδ' ἢ, ἢ τὰδε νέμῃ·
 ἢ τ' ἔν κλιτὺν δροσεράν·
 ὦ· ῥίτω πέτρον τάχα σκ·
 ὑπάγω, ὑπάγω κέρασα,
 μιλοβότα σασίωρον·
 Κύκλωπος ἀγροβότα,
 σπαργῶντάς μοι τὸς μασὺς χάλαστον·

δέξαι

ΚΥΚΛΩΤ

δέξαι θηλαῖσι σποράς,
 ἃς λήπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
 ποθῶσί σ' ἀμερόκοιτοι
 βλαχαῖσ' μικρῶν τεκνέων.
 εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβάλεις
 ποιηρὸς λειπῶσα νομοῦς,
 αἰτναίων ἥσω σκοπέλων.
 ἔτάδε βρόμιος· ἔτάδε χοροί,
 βάκχαί τε θυρσοφόροι.
 ἔτυμπάνων ἀλαλαγμοί,
 κρήναισι πᾶρ ὕδροχύτοις.
 ἔκ' οἶνε χλωραὶ σαχονες.
 ἔνυσσά με τὰ νυμφῶν,
 ἱακχον, ἱακχον ὦδ' ἄν
 μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
 ἃν θηρούνων πετόμαν,
 βάκχαις σὺν λονκόποσιν.
 ὦ φίλος, ὦ φίλε βακχῆε,
 ποῖ οἰοπολεῖς,
 ξανθὰν χαίταν σείων;
 ἐγὼ δ' ὅσος πρόσπολος,
 θητεύω Κύκλωπι
 τῷ μονοδέριτα,
 δῖλος ἀλάνων σὺν τᾷδε
 τραγὺ χλαῖνα μελέα, σᾶς χώρ' ἰς φιλίας.
 σιγήσας ὧ τέκν', ἀντραδ' ἥς πετριρεφῆ
 ποίμνας ἀθροῖσαι πρόσπολος κελεύσατε.
 χωρῆτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα πάτερ σπυδὴν ἔχεις;
 ὅρῳ πρὸς ἀκταῖς νᾶος ἐλλάδος σκάφος,
 κώπης τ' ἀνάκτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

ΤΤ

111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σίχοντας ἄς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχίσσ',
 τάχῃ φέροντας κενά, βοῶνς κενημένοι,
 κρωαῦνθ' ὕδρηλ'· ὦ τάλαιπωροὶ ξένοι,
 τίνες πότ' εἰσὶν; ἢ ἴσασι δεσπότην
 Πολύφημον, οἷός ἐστιν, ἄξιον σέξην
 τήνδ' ἐμβεβῶτες, κ' κυκλωπῖαν γνάθον
 τήνδ' ἀνδροβρῶτα δυσυχῶς ἀφισμένοι·
 ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
 πόθεν πάρεσι, σικελὸν αἰτναῖον πάρον·
 ὅδ' ξένοι, φράσαιτ' ἀν' ἡμᾶ ποτάμιον πόθεν
 δ' ἴφης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
 βοῶν ὁδησάμεναυτίλοις κενημένοις;
 τί χρεῖμα; βρομίη πόλιν ἐοικμεν ἄσβαλῃ
 σατύρων πρὸς ἄντροις· τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ·
 χαίρειν προσέπα πρῶτα τ' γεραίτατον·
 σιλ χαῖρ' ὦ ξέν'· ὅστις δ' εἴφρασον, πάτραν τέ σῃ·
 ὅδ' ἴθακος Οδυσσεύς, γῆς Κεφαλληνῶν ἀναξ·
 σιλ οἷδ' ἀνδρὰ κρόταλον, δριμύ Σισύφου γένος·
 ὅδ' ἐκ γένος ἔτος εἰμι λοιδ' ὅρ' ἢ μή·
 σιλ πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυσολῶν πάρε;
 ὅδ' ἐξ Ἰλίου γε, κατὰ Τρωϊκῶν τέκνων·
 σιλ πῶς; πορθμὸν ἢ ἡδησθα πατρώας χθονός;
 ὅδ' ἀνέμων θύελλα δαυρόμ' ἤρπασαν βίᾳ·
 σιλ παπαί· τ' αὐτ' δαίμον' ἐξαντλῆς ἐμοί·
 ὅδ' ἢ κ' σὺ δαυρὸ πρὸς βίαν ἀπετάλῃς;
 σιλ ληστὰς δ' ἰώκων· οἱ βρόμιον ἀνῆρπασαν·
 ὅδ' τίς δ' ἡδε χώρα, καὶ τίτες ναῖουσ' ἵνιν;
 σιλ αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος·
 ὅδ' τείχε' ἢ πῶς, κ' πύλεως πυργώματα;
 σιλ ἢ ἄσ' ἐρημοὶ πρῶντες ἀνθρώπων· ξένοι·
 ὅδ' τίτες

ΚΥΚΛΩΨ

ὁδὺ τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν, ἢ θηρῶν γένος;
 σιὰ Κύκλωτες, ἀντ' ἔχοντες, ἢ σέας δόμων.
 ὁδὺ τίνος κλύοντες; ἢ δὲ δῆ μιν αἰετός;
 σιὰ νομάδες· ἀκῆει δ' ἔδ' ἐν ἔδῃς ὑδενός.
 ὁδὺ σφῆρσι δ' ἢ τῷ, ξῶσι, Δῆμιτρος σάχυν;
 σιὰ γάλακτι, καὶ τυροῖσι, καὶ μήλων βορᾶ.
 ὁδὺ βρομίῃ τῷ μ' ἔχουσιν ἀμπέλου ῥοαῖς;
 σιὰ ἡκιστ'· τοι ἄχ' ἄχριν οἰκῶσι χθονά.
 ὁδὺ φιλόξενοι, ἢ χ' ὥσιν περὶ ξένους;
 σιὰ γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τὸς ξένους φορεῖν.
 ὁδὺ τί φῆς; βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 σιὰ ἔδῃς μολῶν δ' αὖρ', ὅστις ἢ κατεσφάγη.
 ὁδὺ αὐτὸς ἢ Κύκλωψ, πῦ' ἐστι; ἢ δόμων ἔσω;
 σιὰ φρεσὶ πρὸς Αἴτην, θήρας ἰχνύων κυσίν.
 ὁδὺ διαθ' ἔν' ὁδράσεις, ὡς ἀπαίρω μεν χθονός;
 σιὰ ἔκ' οἶδ' Ὀδυσσεύ· πᾶν δέ σοι δρώμεν ἄν.
 ὁδὺ ὁδῆσον ἢ μιν σῖτον, ἢ σπανίξομεν.
 σιὰ ἔκ' ἐστιν, ὡς περὶ ἔπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 ὁδὺ ἀλλ' ἢ δὴ λιμὲν καὶ τόδε χετήριον.
 σιὰ καὶ τυρὸς ὁπίας ἐστ', καὶ βοὸς γάλα.
 ὁδὺ ἐκφέρετε· φῶς ἢ ἐμπολήμασι πρέπει.
 σιὰ σὺ δ' ἀντιδώσεις ἢ πέ μοι χρυσὸν πόσον;
 ὁδὺ ἢ χρυσόν, ἀλλὰ τῷ μα Διονύσῳ φέρω.
 σιὰ ὦ φίλτατ' ἔπον, ἢ σπανίξομεν πάλα.
 ὁδὺ καὶ μὴν Μάρων μοι τῷ μ' ἔδωκε, παῖς θεῶ.
 σιὰ ὃν ἐξέθρεψα παῖδ' ἐγὼ ποτ' ἀγνάλας;
 ὁδὺ ὁ βασιλεὺς παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
 σιὰ ἐν σέλμασιν νέως ἐστίν, ἢ φέρεις σὺ νιν;
 ὁδὺ ὁδ' ἀσκήας· ὅς κούθει νιν ὡς ὄρεας γέρον.
 σιὰ ἔντος μ', ἢ δ' ἄν τ' ἰγνάθον πλήσειέ με;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὁδὺ ναι· δὶς τόσον πῶμα, ὅσον ἂν ἐξ ἄσπευ ρυῖ.
 σιλ καλὴν γε κρήνην εἶπας· ἡδ' ἄν γ' ἐμοί.
 ὁδὺ βύλῃ σε γένωσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
 σιλ δ' ἵκαμον· ἢ ἅ γὰρ μα^τ ὦν ἡν καλεῖ.
 ὁδὺ καὶ μὴν ἐφέλικω καὶ ποτὴρ, ἄσπευ μέτα.
 σιλ φέρ' ἐκπάταξον, ὥς ἀναμνηθῶ πίων.
 ὁδὺ ἰδ' ἄ. Σιλη· πατρίαξ, ὥς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
 ὁδὺ ἡδ' ἐς ἅ αὐτήν. Σιλη· ὁ μὰ Δί' ἀλλ' ὁσφραίνομαι.
 ὁδὺ γένωσαι νῦν, ὥς ἂν μὴ λόγῳ παύης μόνον.
 σιλ βαβαί χορᾶσαι παρακαλῆ μ' ὁ βράκχιος.
 ἄ. ἄ. ἄ. ὁδὺ· μὲν τ' ἀρύρηται διενέειξέ σε καλῶς;
 σιλ ὥς τ' εἰς ἄκρατος γε τὴς ὄνυχας ἀφίκετο.
 ὁδὺ πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
 σιλ χάλκα τ' ἄσπευ μόνον· ἔα καὶ χρυσίον.
 ὁδὺ ἐκφέρετε νῦν τυράματ, ἢ μήλων τόκον.
 σιλ δρᾶσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε διαποτῶν.
 ὥς ἐκπίειν ἂν κύλικα βυλίομην μίαν,
 πάντων Κυκλώπων ἀντιδὺς βοσκήματα,
 ῥίψαι τ' ἐς ἄλμην λυνκάδος πέτρας ἄπο,
 ἅπαξ μεθυοῦς, καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.
 ὥς ὅς γε πίων, μὴ γένηθε, μαινεται.
 ἴν' ἐπὶ τατὶ τέρθον ἐξανίσταται.
 μαστῦν τε δραχμὸς, καὶ παρεσκιάσμεν,
 φαῦσαι χερσὶν λειμῶνος, ὀρχηστὸς θ' ἅμα.
 κακῶν τε λήστες, ἅτ' ἐγὼ κυνήσομαι
 τοιόνδε πῶμα, τ' Κύκλωπος ἀμαθίαν,
 κλαίειν κελῶν, καὶ τ' ὀφθαλμὸν μέσον.
 ἄκ' Ὀδυσσεύς· διαλαλήσομεν τί σοι.
 ὁδὺ καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεαθ' πρὸς φίλον.
 σιλ ἐλάβετε Τροίαν, τ' Ελένην τε χειρίαν;
 ὁδὺ. καὶ

ΚΥΚΛΩΥ

ὁδὺ καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν.
 σιλ ἔμην ἐπεὶ δὴ τ' νεάνιν ἤλειτουργε,
 ἅπαντες αὐτ' διεκροτήσατ' ἐν μέρει;
 ἐπὶ γὰρ πολλοῖς ἤδεταί γε καὶ μένη.
 τ' προσότιν, ἢ τὰς θυλάκας τὰς ποικίλους
 περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδύσα, καὶ τ' χρύσειον
 κλοῖον φορῶντα περὶ μέσον τ' αὐχένα,
 ἐξεπλήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
 λῶσιν λιτῶσα. Μηδ' αὖ γένος ποτὲ
 Φῦναι γυναικῶν ὦφελ', ἢ μή μοι μόνω.
 ἰδὲ τάδ' ὅ μιν ποιμένων βοσκήματα
 ἀναξ Οδυσσεύ, μηλιάδων ἀρνῶν τροφαί,
 πηκτὴ γάλακτος τ' ἄσπνια τυράμματα,
 φέρεσθε χωρὶς ὡς τάχιστα ἀντρῶν ἀπο,
 βότρυος ἐμοὶ πῶ μ' ἀντιδόντες αὐτοῦ.
 ὁδὺ οἱ μοι Κύκλωφ' ὅδ' ἔρχεται. τί δράσομεν;
 ἀπολώλαμεν ἢ ὧ γέρον. ποίχρη φυγεῖν;
 σιλ ἔσω πέτρας τῆσδ', ἔπερ' ἀν λάθοιτέ γε.
 ὁδὺ δεινὸν τόδ' ἔπας ἀρνύων μολεῖν ἔσω.
 σιλ ἔδινεν εἰσὶ καταφυγαὶ πολλὰ πέτρας.
 ὁδὺ ἔδιν' ἔπειτ' ἂν μεγάλα γ' ἢ Τροία σῆναι,
 εἰ φασὶν ὁ μὲν ἄνδρα. μυρίον δ' ἔχλον
 Φρυγῶν ὕπνεσιν πολλὰ κίς σὺν ἀσπίδι.
 Ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανὴν μεθ' ἀνένωτος.
 ἢ ξῶντες, αἶνον τ' πάρος γ' αὖ σώσομεν.
 σιλ ἀνεχε. πάρεχε. τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
 καὶ τί βακχιάζειτ'; ἢ Διόνυσος τάδε,
 ἔκροταλα χαλκῷ, τυμπάνων τ' ἀράγματα.
 πῶς μοι κατ' ἀντρα νεόγονα βλαστήματα,
 ἢ πρόσθε μαστῶς ἔσιν; ἢ χ' ὑπὸ μητέρων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πλευρὰς τρέχουσι· χροίνιαις τ' ἐν τάνχεσι,
πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξ ημελγμένον.
τί φατέ; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω.

σὺλ ἰδὲ πρὸς αὐτὸ τὸ Δι' ἀνακενύφαμεν,
καὶ τ' ἄσρα, καὶ τὸ Ωρίωνα δέρομαι.

καὶ ἄριστον ἐστὶν ὃν παρεσηκασμένον;

σὺλ πάρεσιν· ὁ φάρυγξ ἀνπρεπὴς ἔστω μόνον.

καὶ ἢ καὶ γάλακτος ἔσι κρατῆρες πλείω;

σὺλ ὥστ' ἐκπῖν' γέ σ' ἦν θέλῃς ἔλον πίθον.

καὶ μήλειον, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;

σὺλ ὃν ἂν θέλῃς σὺ· μή με καταπίης μόνον.

καὶ ἡκίς· ἐπὶ γὰρ ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστρί

πιδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῷ χημάτων.

ἴα, τίν' ὄχλον τόνδ' ὄρω πρὸς αὐλίαις;

λησαί τινες κατέχον, ἢ κλώπες χθόνα·

ὄρω γέ τοι τῆσδ' ἄρναις ἐξ ἀντρων ἐμῶν

σρεπῆαις λύκοισι σῶμα συμπεπλεγμένον,

τάνχη τὲ τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε

πληγὰς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.

σὺλ ὦ μοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.

καὶ ὑπὸ τῷ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκταυσεν γέροντ;

σὺλ ὑπὸ τῶνδε Κύκλωφ· ὅτι τάδ' ἔκ' ἔων φέρειν.

καὶ ἔκ' ἦσαν ὄντα θεὸν με, καὶ θεῶν ἄπο;

σὺλ ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἶδ' ἐφ' ἔρχαν τὰ χρήματα.

καὶ τόν γε τυρὸν, καὶ ἐὼντος ἡσίου.

τῆς τ' ἄρναις ἐξεφορῶντο· λήσαντες δέ σε

κλώπ' τριπλήχει, καὶ τὰ τ' ὀφθαλμὸν μέσσοι,

τὰ σπλάγχν' ἐφασκον ἐξαμήσασθαι βία,

μάστιγι τ' αὖ τὸ γῶτον ἀποθλίψιν σείδεν.

ΚΥΚΛΩΥ

πᾶσι ταῖς σὺνδῆσαντες, ὅς τ' αὖ δώλια
 τῆς νηὸς ἐμβάλλοντες, ἀποδώσῃ τινὶ
 πέτρης μοχλᾶν, ἢ πυλῶνα καταβαλῆν.
 αὐ ἄληθες· ὅτι νῦν κοπίδας ὡς τάχ' ἰὼν,
 θήξεις μαχάρας, καὶ μέγαν φάκελλον ξύλων
 ἐπιθεῖς ἀνάφεις· ὡς σφαγέυτες αὐτίκα,
 πλῆανσι νηδὺν τ' ἐμὴν ἐπ' ἀνθρώπου
 θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κραινόμενῳ.
 τὰ δ' ἐκ λήβητος ἐφθὰ, καὶ τετηκότα,
 ὡς ἐκ πλεῶς γε δαυτὸς ἰμεροσκόον.
 αἷλις λεόντων ἔστι μοι θοινωμένῳ,
 ἐλάφων τὲ· χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
 σιλ τὰ καὶ νῦν ἐκ τῆς ἡθάρων ὧ δέσποτα,
 ἡδίων ἐστίν· ὅτι αὖ νεωστὶ γε
 ἄλλοι πρὸς ἀντρα τὰ σ' ἀφίκοντο ξένοι.
 οδὺ Κύκλωφ, ἀνέκτισον ἐν μέρει καὶ τῶ ξένων.
 ἡμῶς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβῆν,
 σὼν ἅπαντον ἀντρῶν ἡλθομεν νεὼς ἀπο.
 τὸς δ' ἄρνας ἡμῖν ἔστας, ἀντ' οἷον σκύφας,
 ἀπὸ μπόλας τε, καὶ δίδου, πῖνεν λαβῶν,
 ἐκὼν ἐκ ἑσσι· καὶ δ' ἐν ἡν τῷ βίᾳ.
 ἀλλ' οὗτος, ὅστις ἔδεν ὧν φησιν, λέγει,
 ἐπεὶ κατελήφθης λαβρὰ πωλῶν τὰ σά.
 σιλ ἐγὼ κακῶς ἔξ' ὅλοι· οδὺ· εἰ φεύδομαι.
 σιλ μὰ τὸ Ποσειδῶν τὸ τέκοντα σ' ὧ Κύκλωφ,
 μὰ τὸ μέγαν Τρίτωνά, καὶ τὸ Νηρέα,
 μὰ τὸ Καλυψῶ, τὰς τε Νηρέως ἡόρας,
 μὰ θ' ἱερὰ κύματ', ἰχθύων τε πᾶν γένος,
 ἀπὸ μὲν σ' ὧ καλλίστον, ὧ κυκλώπιον,
 ὧ δέσποτίσκει, μὴ τὰ δ' ἐξοδᾶν ἐγὼ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ξένοι σοι χρήματα· ἢ κακῶς ἔτοι κακῶι
 οἱ παῖδες ἀπόλινθ', ὅς μάλισ' ἐγὼ φιλῶ.
 αὐτὸς ἔχ'· ἐγὼ τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
 περὰντα σ' εἶδον· ἦ δ' ἐγὼ φουδῇ λέγω,
 ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τὸς ξένους ἢ μὴ ἀδίκηι.
 αὐτὸς φουδεσθ'· ἐγὼ γε τῶδε τῷ Ραδαμάνθυος
 πολλὰ πέπονθα, καὶ δικαιότερον λέγω·
 θέλω δ' ἔρεσθαι· πόθεν ἐπλάσασθ' ὧ ξένοι;
 ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδυσεν πόλις;
 ὁδὺ Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος· Ἰλίου δ' ἄπο,
 πέρσαντες ἄστυ, πνύμασι θαλασσίοις
 σὴν γαῖαν ἐξωστήντες, ἥκομεν Κύκλωφ.
 αὐτὸς ἥτης κακίης, οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς,
 Ελένης Σκαμάνδρου γῆτον' Ἰλίου πόλιν;
 ὁδὺ ἔτοι, τίνοντ' εἰνὸν ἐξήντηλῆότες.
 αὐτὸς αἰχρὸν σφάττου μάγ', οἵτινες μίαν χάριν
 γυναικὸς, ἐξεπλάσασθ' ἥς γαῖαν Φρυγῶν.
 ὁδὺ θεῶν τὸ πρᾶγμα, μηδ' ἐν αἰτίῳ βροτῶν.
 ἡμῶς δ' ἐσθ' ὧ θεῶν ποντίῃ γενναῖε παῖ,
 ἱκεταῖοί μιν τε, καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
 μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σὺς ἀφιγμένους φίλους
 κτανῆν, βορὰν τε δαυαβεῖν θέσθαι γνάθοις.
 οἱ τ' σὸν ὧ νᾶξ πατέρ' ἔχειν νεῶν ἑδρας
 ἥρυσάμεσθαι γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
 ἱεραὺς τ' ἄθραυστος Ταινάρη μιν εἰλιμήν,
 Μαλίας τ' ἄκροι καυθμῶνες, ἥ τε Σανίε
 Δίᾳς Ἀθάνας σὺς ὑπάρχωρος πέτρα,
 Γεραίστοι τε καταφυγαί, τὰ θ' Ἑλλάδος
 δύσφοράν' ἐνείδῃ Φρυγῇ ἐν ἐδῶκα μιν,
 ὧν καὶ σὺ κοινῶς γῆς Ἑλλάδος μυχοῖς,

ΚΥΚΛΩΥ

οἰκῆς, ὅτ' Αἴτνη τῇ πυρισκῆτο πέτρα·
νόμοις ἠθνητοῖς εἰς λόγους ἀποσρέφῃ
ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους,
ξενία τε δύναι, καὶ πέπλοις ἐπαρθέσαι·
καὶ ἀμφιβυπόροισι παχθέντας μέλη
ὀβελόισι, νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν·
ἅλῃς ἢ Πριάμῳ καὶ ἐχίρῳ· Ἑλλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πιῖσα δαρυπετῇ φόνον·
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους, γράυς τ' ἀπαίδας ὤλεσεν,
πολίους τε πατίρας· εἰ ἢ τὸς λελεμμένους,
σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσῃς πικράν,
ποῖ τρέφεται τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθῶ Κύνελωφ·
πάρης τ' ἰμάριον σῆς γνάθου· τὸ δ' ὠσεβὲς
■ τῆς δυνεβέβας ἀνθελῶ· Πολλοῖσι δ'
■ Κέρδη πονηρά, ξημίαν ἢ μείφατο·
σιλ παραινέσαι σοὶ βέλομαι· τῷ κ' κρεῶν
μηδ' ἐν λίπῃς τῷ δ' ἦν τε τῷ γλῶσσαν δάκνῃς,
νομφὸς γενήσῃ, καὶ λαλίστατος Κύνελωφ·
κ' Οὐ πλῆτος ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
■ Τὰ δ' ἄλλα, νόμποι, καὶ λόγων αὐμορφία·
ἄκρας δ' ἐναλίας, ἃς καθίδρυται πατήρ,
χαίρειν κελεύω· τί τάδε πρὸς ἐσῶ λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κερωνὸν ὕφρῳ ξένε,
ὅτ' οἶδ' ὅτι Ζεὺς ἐς ἐμὴν κρήαν θεός·
ὅμοι μέλει τὸ λοιπὸν· ὥς δ' ὅμοι μέλει,
ἄκρσον· ὅταν ἄνωθεν ὀμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρῳ, σέγ' ἔχω σιηνώματα,
ἢ μόρον ὅπῳ, ἢ τι θήριον δάκος,
δαυνύμενος ἐν σέροντι γαστρί ὑπὶ ἴαν·
ἐπεκτιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρῖν, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
 ὅταν ἢ βορέας χιόνα θρηϊκίος χέη,
 δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν,
 κ' πυρ ἀνάθων, χιόνος ὕδεν μοι μέλη.
 ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, καὶν θέλη, καὶν μὴ θέλη,
 τίμῃσά ποίαν, τὰ μὰ πιάνει βοτὰ.
 ἄ' ἐγὼ ὅ' τινι θυῶ, πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' ὅ,
 κ' τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων.
 Ως τῷ πῖν γε, κ' φαγῶν τῷ φ' ἡμέραν,
 Ζεὺς ὅτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
 Λυπεῖν ἢ μὴδ' ἐν αὐτόν· οἱ ἢ τὸς νόμους
 ἔθεντο, ποιήλλοντες ἀνθρώπων βίον,
 Κλάειν ἄνωγα· τ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ,
 Οὐ παύσομαι δρῶν· αὖ, κατεστίωντέ σε.
 ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ.
 πῦρ, κ' πατρῶον τόνδε λέβητά, ὅς ξέσας,
 σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφέξῃ καλῶς.
 ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὐλίον θεῷ
 ἵν' ἀμφὶ κῶμον σάντες, δῶχῃτέ με.
 αἶ· αἶ· πόνος καὶ τρωϊκὸς ὕπεξέδον,
 θαλασίης πε· νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίε
 γνώμην κατέχον, ἀλίμενον τε καρδίαν·
 ὦ Γαλλὰς, ὦ Δίασσοινα Διογενὲς θεῶ,
 νῦν, νῦν ἄρηξον· κρήσοντας καὶ Ἰλίου
 πόνος ἀφ' ἱγμαι, κατὰ κινδύνου βάθρα.
 σύ τ' ὦ φεινῶν ἀσέρων οἰκῶν ἔδρας
 Ζεῦ, ξένι' ὅρα τάδ'· ἢ καὶ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 ἄλλως νομίσῃ Ζεῦ, τὸ μὴδ' ἐν ὧν θεός.
 ἀνράας φάρυγγος ὦ Κύκλωψ,
 ἀνασύμῃ τ' ἄλλος, ὥς ἔτοιμά σοι

ΚΥΚΛΩΥ

ἐφθά, κὶ ὅπῃ, κὶ ἀνθρακίᾳς ἀποχναύειν,
 βρύχειν, κρεωκοπεῖν μέλη ξένων,
 δατυμάλῳ ἐν αἰγίδι καίνόμενα.
 μὴ μοι, μὴ προσίδῃς.
 μόνος μὲν ἡ νόμιξε πορθμίδος σκάφος.
 χαίρετω καὶ αὖτις ἡδε,
 χαίρετω ἡ θυμάτων
 ἀποβώμιος ἀν
 ἔχει θυσίαν Κύνελωφ
 αἰτναῖος, ξενικῶν
 κρεῶν κεχρημένος βορᾶ.
 νηλὴς ὁ τλάμων, ὅστις
 δωμάτων ἐφείσας,
 ξενικὸς ἰκτῆρας ἐκθύς δόμων,
 νόπῳ, βρύχων, ἐφθά τε δαινύμενος,
 μυσαροῖσιν ὀδύσει
 ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώπων κρέα.
 ὁδὺ ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δὴν ἰδὼν ἀντρων ἔσω,
 καπνιστὰ, μύθοις ἐκόντ', ὅδ' ἔργοις βροτῶν;
 χὸ τίδ' ἐς Ὀδυσσεῦ; μῶν γε θοιναῖται σέθεν
 φίλος ἐταῖρος ἀνοσιώτατος Κύνελωφ;
 ὁδὺ διαγὺς γ' ἀβρήσας, καπνιστὰς χερσίν,
 οἱ σαρκὸς ἔχον ἐντρεφίστατον πάχος.
 χὸ πῶς ὦ ταλαίπωρ ἦτε πάχοντες τάδε;
 ὁδὺ ἐπεὶ πετραῖαν τήνδ' ἐσῆλθο μεν χθόνα,
 ἀνέκαυσε καὶ πῦρ πρῶτον ὑψηλῆς δρυὸς,
 κορμὸς πλατῆας ἐσχάρας βαλὼν ἐπὶ,
 τριαγῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγῶγιμον βάρος.
 ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαπετῇ
 ὅσῃσιν ἀνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κράτῃρα δ' ἐξέπλησεν ὥς δεκάμφορον
 μέγας ἀμείλας, λυγρὸν δ' ἄλκιος γάλα·
 σκύφος τε κινῶ, παρέθετ' ἄρ' αὖρος τριῶν
 πήχεων· βάθος ἵ, τεσσάρων ἰφάνετο·
 καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέεσεν πυρί·
 ὀβελὸς τ' ἄκρως ἔκινε καὶ μένος πυρί,
 ξισοὺς ἵδρεπᾶν ὦτ', ἀλλὰ παλιῦρον κλάδῳ·
 αἰτναῖά τε σφαγῆα πελέκειον γνάθοις·
 ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα, τῷ θεοσυχεῖ
 δίδου μαγείρῳ· φῶτε συμμάρτας δύω,
 ἔσφαξ' ἐταίρων· ἔμῳν ρυθμῷ τινι·
 τ' ἴδ', ἀέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρ' αὖ ποδῆς,
 παίων πρὸς ὀξύνη ὄνυχ' αὖ πετραῖα λίθον,
 ἐκέφαλον ἐξέρρανε· καὶ καθαρπάσας
 λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας, ἐξώπῃα πυρί·
 τάδ' ἄρ' ἀέβητ' ἐφῆκεν ἐφέσθαι μέλι·
 ἐγὼ δ' ὀτλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
 ἐχρὶμπόμην Κύκλωπι, καὶ δεικνόνην·
 ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
 πῆξαντες εἶχον· αἶμα δ' ἔκ' ἐνὶ χροῖ·
 ἐπεὶ δ' ἐταίρων τ' ἐμῶν πλησθὲς βορᾶς,
 ἀνέπεσε φάρυγγος ἀθέρ' ἐξίθ' βαρύν,
 ἥ σ' ἡθέ μοι τι θῶν· ἐμπλήσας σκύφος
 μάρωνος αὐτῆς, τῷ δὲ προσφέρω τίγν,
 λέγων τάδ'· ὦ πάτερ ποντίου θεοῦ Κύκλωφ,
 σκέψαι τόδ', οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο,
 θεῖον κομίσξῃ πῶμα Διονύσου γένος·
 ὅδ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναιχύντ' αὖ βορᾶς,
 ἐδέξατ', ἔσπασεν ἄμυσιν ἐλκυσας,

ΚΥΚΛΩΥ

κατ' ἤνεσ' ἄρας χθρὰ φίλτατε ξένων,
 καλὸν τ' πῶμα δαίτ' ἑπὶ πρὸς καλῇ δίδωσ.
 ἠοθέντα δ' αὐτ' ὥς ἐπαθείμην ἐγὼ,
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι
 τρώσειν οἶνος, καὶ δίκην δώσει τάχα.
 καὶ δὴ πρὸς ᾧ δᾶς εἶρπ' ἐγὼ δ' ἐπ' ἐρχέων
 ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 ἄδει ἢ παρὰ κλάυσι συνναύταις ἐμοῖς,
 ἄμωσ' ἐπήχει δ' ἄντρον ἐξελθὼν δ' ἐγὼ,
 σιγῇ σε σῶσαι, καὶ μ' ἐὰν βύλη θέλω.
 ἀλλ' εἴπατ', ἥτε χρήξετ', ἥτ' ὅχρηξετε,
 φύνειν ἀμίκτον ἄνδρα, καὶ τὰ βακχίῃ
 ναίειν μέλαθρα, Δαναῖδων νυμφῶν μέτα.
 ὃ μὲν ἔνδον σὺς πατήρ, τὰ δ' ἤνεσεν.
 ἀλλ' Ἀθηνῆς κ' καὶ ποικερδαίνων ποτῶ,
 ὥς περ πρὸς ἱεῶν τῇ κύλικι λελημμένος,
 πτέρυγας ἀλύει· σὺ δ' ἢ νεανίας κ' εἶ,
 σώθητι μετ' ἐμῶ, καὶ τ' ἀρχαῖον φίλον
 Διόνυσον ἀναλαβὼν Κύκλωπι προσφερῇ.
 ἦ φίλτατ', ἥ κ' τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα,
 ὥς διὰ μακρῶν τ' σίφωνα τ' φίλον
 χηράομεν, τὸν δ' ὅν ἐχομεν καταφάγῃ.
 ὅδ' ἄνκε δὴ νῦν, ἣν ἔχω τιμωρίαν,
 θηρὸς πανόργου, σῆς τε δαλείας φυγῇ.
 λέγ', ὥς Ἀσιάδος ὕκ' ἂν ἥδιον φόρον
 κισθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
 ὅδ' ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτης θέλει
 Κύκλωπας, ἠοθεὶς τῶ δ' ἐβ' ἀκχίῳ ποτῶ.
 ξυνῆκ', ἐρήμον ξυλλαβῶν, ῥυθμοῖσιν

ΥΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

σφάξαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.

οἶδ' ὅδ' ἐν τοιούτῳ· δόλιος ἢ πιθυμία.

πῶς δ' αἶ; σοφὸν τοι σ' ὄντ' ἀκρομέντα λαι.

κῶ μὲν ἢ αὐτ' τῷ δ' ἀπαλλάξαι λέγων,

ὥς ὅτ' Κύνλωψι πῶμα χρὴ δύναι τόδε,

μόνον δ' ἔχοντα βίον τὴν δ' εὖς ἄγν.

ὅταν δ' ὑπνώσῃ βακχίῳ νικώμενος,

ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,

ὃν φασγάνῳ τῷ δ' ἐξαποξύνει ἀκρον,

εἰς πῦρ καθήσω· καὶ ὅταν κεν αὖ μείνον

ἴδωιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσῃ βαλὼν

Κύνλωπος ὄψιν, ὅμματ' ἐκτίξω πυρί.

ναυπηγίαν δ' ὥς εἴ τις ἀρμόξων ἀνὴρ

διπλαῖν χαλινῶν, τρύπανον κωπηλατῆ,

ἔτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασφόρῳ

Κύνλωπος ὄψιν, ἐκ συνανῶ κόρας.

ἴθ'· ἴθ'.

γένηθα· μαινέμεθα τοῖς ὑρήμασι.

οἶδ' ὅδ' ἔπειτα, καὶ σέ, καὶ φίλους, γέροντά τε,

νεὸς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σιῆφος,

διπλαῖσι κώπαις τῇ δ' ἀποσιλῶ χθονός.

ἔσ' ὅν ὅπως ἂν ὥς περ ἐκ σπονδῆς θεῶ

καὶ γὰρ λαβοίμην τῷ τυφλῶντος ὅμματ' αὖ

δαλῶ· φόνος ἢ τῷ δ' ἐκ ποινῶν θέλω.

οἶδ' ὅδ' εἴ γ' ἔν· μέγας ἢ δαλὸς, ὃν ἐυληπτεόν.

ὥς καὶ ἂν ἀμαξῶν ἐκὰρ ἀροίμην βάρος,

ὃ τῷ Κύνλωπος τῷ κακῶς ὀλεμένῳ,

ὀφθαλμὸν ὥς περ σφηνίαν ἐκτρίφομεν.

οἶδ' ὅδ' σιγατέων· δόλον ἢ ἐξεπίσταθε.

χ' ὅταν κελῶν, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι

πῆθεσθ'· ἐγὼ ἢ ἀνδρας ἀπολιπὼν φίλους,

τῶς

ΚΥΚΛΩΥ

τὸς ἐνδον ὄντας, ἔ μόνος σωθήσομαι.
καί τοι φύγοι μ' ἄν, καὶ βέβηκ' ἄντρα μυχῶν.
ἀλλ' ἔ δ' ἰκαίον ἀπολιπόντ' ἔ μ' φίλος,
ξὺν οἷς περ ἦλθον δ' αὖρο, σωθῆναι μόνον.
20 ἄγε· τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρῶτῳ,
ταχὺς δαλῶ κώπην ὀχμάτας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας,
λαμπρὰν ὅτιν δ' αὖ κινάσῃ; Ἡ μί' ὥδ' ἐνδοθεν.
σίγα· σίγα· κ' δὴ μεθύων
ἄχρην κέλαδον μισιξόμενος
σκαῖος ἀπώδ'ος, κ' κλαυσόμενος,
χωρῶν πετρίνων ἔξω μελάρων.
φέρει νιν κώμοις παιδύτω μιν
τ' ἀπαίδουτον.

πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
30 μί, μακάριος, ἐς αὐιάξ,
βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κώμον ἐκτεταδῆς,
φίλον ἀνδρ' ὑπ' ἀγκαλίξων,
ἐπὶ δ' ἐμνίοις τε ξανθὸν
χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας
μυρόχριστος λιπαρὸς βό
σφυχον· αὐτὰρ ἢ, θύραν τίς οἷξαι μοι;
κύ πᾶ· πᾶ· πᾶ· πλέως ἦ οἶσθα.
γάνυμαι ἢ δακρὺς ἥβης,
σκάφος ὀληαῖς ὥς γε μισθῆς,
ποτὶ σέλμα γαρὸς ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὀχάρτος ἄφρων
ἐπὶ κώμον ἥρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπος ἀδελφῆς.

ΥΥ //

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φέρε μοι ξείνε, φέρ' ἄσκον ἐν δόμοις.
 30 καλὸν ὅμμασι δεδορκώς,
 καλὸν ἐκπερᾶ μελάνθρων.
 φιλεῖ τις ἡμᾶς.
 λύχνα δ' ἄμμένα δάττα, σὸν
 χροῶ, χ' ὥς τέρηναι νύμφα
 δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων,
 στεφάνων δ' ἢ μία χροῶ
 περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.
 40 ὁδὺ Κύκλωφ, ἄπανσον, ὡς ἐγὼ τῷ βακχίῳ
 τῷ του τρίβων ἤμ', ὃν πίων ἐδωκά σοι.
 κύ ὁ βακχίος ἦ, τίς θεὸς νομίζεται;
 ὁδὺ μέγιστος ἀνθρώποισιν ἥς τέρψιν βίου.
 κύ ἐρυγάνω γυν αὐτ' ἡδέως ἰγώ.
 ὁδὺ τοῖοσδ' ὁ δαίμων, ὃ δένα βλάπῃ βροτῶν.
 κύ θεὸς δ' ἐν ἄσκη, πῶς γένηθ' οἶνός ἔχων;
 ὁδὺ ὅπως τιθεῖ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν ἀπετής.
 κύ ὃ τὸς θεὸς χρήσῃ μ' ἔχεν ἐν δέρμασι.
 ὁδὺ τί δ' εἴ σε τέρψῃ; ἢ τὸ δέρμα σοὶ πικρόν;
 κύ μισῶ τ' ἄσκον, τὸ ἦ ποτ' ἐφιλῶ τίςδε.
 ὁδὺ μένων ἔν αὐτῷ, πίνε, καὶ θύμει Κύκλωφ.
 κυ ὃ χρή μ' ἀδελφοῖς τῷδε προσδῆναι ποτῷ.
 ὁδὺ ἔχων ἢ αὐτὸς, τι μῖώτερος φανῇ.
 κυ διδύς ἢ τοῖς φίλοις, χρησιμώτερος.
 ὁδὺ πυγμαῖος ὁ κῶμος, λοιδόρον τ' ἔριν φιλεῖ.
 κυ μεθύωμεν. ἔμπας δ' ὅστις ἀν' φαύσειέ μου.
 ὁδὺ ὧτ' αὖ, πεπωκότ' ἐν δόμοις χρή μένειν.
 κύ ἡλίθιος ὅστις μὴ πίων, κῶμον φιλεῖ.
 ὁδὺ ὅς δ' ἀν' μεθυοθεὶς γ' ἐν δόμοις μένῃ, σοφές.
 κύ τί δρῶμεν ὧ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκῇ;
 σιλ δοκῇ.

ΚΥΚΛΩΨ

σιλ δοκῶ· τί δ' ἄρ' συμποτῶν ἄλλων κύκλωψ;
 κὺ κ' μὴν λαχνῶδες τῶδας ἀνθηρὰς χλόης·
 σιλ κ' πρόσγε θάλατος ἡλίου, πίνειν καλόν·
 κλίθιτι νῦν μοι, πλουρὰ θεὸς ἐπὶ χθονός·
 κὺ ἰδὲ τί δῆτα τ' κρητὴρ' ὅπιόθ' ἐμου τίθης;
 σιλ ὥς μὴ παρών τις κατχλάβῃ· Κὺ· πίνειν κ' ἔν
 κλέπῳ σὺ βύλῃ· κάτθες αὐτ' ἄς μέσον·
 σὺ δ' ὦ ξέν', ἄπ' ἐτ' ἄνομ', ὅ, τι σε χρὴ καλεῖν·
 ὀδυ οὐτὶν· χάριν ἢ τίνα λαβὼν σ' ἐπαίνεσω;
 κὺ πάντων σ' ἐταίρων ὕπερον βοιάσομαι·
 ὀδυ καλ' ἔγχε γέρας τῷ ξένῳ δίδως κύκλωψ·
 κὺ ἔτος, τί δρᾷς; τ' οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
 σιλ ἔκ, ἀλλ' ἐμ' ἔτος ἐκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω·
 κὺ κλαύσῃ, φιλῶν τ' οἶνον, ἔφιλοντά σε·
 σιλ ναὶ μά Δί', ἐπὶ μὲ φῆς ἐρᾶν ὄντος καλῷ·
 κὺ ἔγχε· πλέων ἢ τ' σκύφον δίδω μόνον·
 σιλ πῶς ἔν κ' ἐκράται φέρε διασκεψώμεθα·
 κὺ ἀπολῆς· δὸς ἔγω· σιλ· ναὶ μά Δί' ἔπριν ἂν σέγε
 σέφανον ἰδῶ λαβόντα, γένωμαι τ' ἐτι·
 κὺ ὦ οἶνοχόος ἄδικος· =
 σιλ· ναὶ μά Δί', ἀλλ' ὦνος γλυκύς·
 ἀπομυκτέον δέ σοι γ', ὅπως λήψῃ πιεῖν·
 κὺ ἰδὲ καθαρὸν τ' χεῖλος, αἰ τρίχες τέ με·
 σιλ θεὸς δὴ τ' ἀγκῶν αὐρύθμους· κατ' ἐκπτε,
 ὥς περ' ὄρας πίνοντα, χ' ὥς περ' ἔκ ἐμέ·
 κὺ ἄ· ἄ· τί δράσεις; σιλ· ἡδέως ἡμύστα·
 κὺ λαβὼν ξέν' αὐτός, οἶνοχόος γέ με γενῷ·
 ὀδυ γινώσκειται γῆν ἢ ἄμπελος τῇ μῇ χερί·
 κὺ φέρ' ἔγχεον νῦν· ὀδυ· ἐγχείω σίγα μόνον·
 κὺ χαλεπὸν τόδ' ἔγχε, ὅστις ἂν πίνη πολύν·
 ὀδυ ἰδὲ λαβὼν ἐκπιθί, κ' μὴ δ' ἐν λίπῃς·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

συνεισθάνειν ἡ σιγῶντα χρὴ τῷ πώματι.
 κὺ πάπαι. Σαφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
 ἔδν ἡν μὲν σπῆσθαι γε δαίτι πρὸς πολλῇ πολὺν,
 τέχνης ἀδελφὸν νηδὺν, εἰς ὕπνον βαλῆς.
 ἦν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανθῇ δ' οὐ βάκχιος.
 κὺ ἰὺ. ἰὺ.
 ὥς ἐξένυσσα μόγισ, ἀκρατος ἡ χάρις.
 ὁ δ' ὕρανος μοι, συμμεμιγμένος δονῇ
 τῇ γῇ φέρεσθαι. τῷ Διὸς ἢ τ' θρίνον
 λύνσω. τὸ πάντε δαίμόνων ἀγὼν σέβας,
 ὅτι ἂν φιλήσαι μ' αἰ χάριτες περὶ σί με.
 αἴλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι,
 κἀλλιστὰ νῆταὺς χάριτας ἡδομαι δέ πως
 τοῖς παιδικῶσι μάλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.
 σιλ ἐγὼ δ' ὁ Διὸς ἤμι Γανυμήδης Κύκλωφ.
 κὺ ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάξω γ' ἐγὼ κτ' Δαρδάνη.
 σιλ ἀπόλωλα παῖδες. χέτλια πέσομαι κακὰ.
 χο μέμφῃ τ' ἐρασὴν, κἂν τρυφαῖς πεπωκῶτα.
 οἱ μοι πικρότατον ὕπνον ὄψομαι τάχα.
 ἔδν ἄγε δὴ Διονύσου παῖδες, ἀνγνὴ τέκνα,
 ἐνδον μὲν ἀνὴρ τῷ δ' ὕπνῳ παρρημένος,
 τάχ' ἐξ ἀναιδῆς φάρυγγος ὠθήσῃ κρέα.
 δαλὸς δ' ἐσωθεν αὐλίων ὠθῇ καπνόν.
 παρὰ ντρέπισται δ' ὁ δ' ἐν ἄλλο, πλὴν πυρρῶν
 Κύκλωπος ὄψιν. ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
 χο πέτρας τὸ λῆμα, καὶ δάμακτος ἐξομέν.
 χώρει δ' ἐς οἶκον, πρὶν τι τ' πατέρα μαθῇ
 ἀπαλλαγμὴν, ὥς σοὶ τὰνθὲν δ' ἐστὶν ἀπρεπῆ.
 ἔδν Ηφαιστ' ἀνάξαι τναῖε, γήτονος κακῶ
 λαμπρὸν πυρώσας ὁ μὲν, ἀπαλλάχθῃ δ' ἄταξ,
 σὺ τ'

ΚΥΚΛΩΥ

σύ τ' ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδαν μ' ὕπνε,
 ἄκρατος ἐλθέ θηρὶ τῷ θεοσυγῇ,
 κ' μὴ πὶ καλλίσουσι τρωτῆκοῖς πίνοις,
 αὐτόν τε, ναύτας τ' ἀπολέσῃ τ' Ὀδυσεύς,
 ὑπ' ἀνδρὸς, ὧ θεῶν ὕδ' ἐν ἡ βροτῶν μέλῃ.
 ἢ τ' τύχην ἡ δαίμον' ἡγήσθαι χρεὼν,
 τὰ δαιμόνων ἢ, τῆς τύχης ἐλάσσονα.

χ^ο λήφεται τ' τράχηλον
 ἐντόνως ὁ καρκίνος
 τῷ ξένων δαιτυμόνος.
 πυρὶ ἅ τάχα
 φωτφόρος ὀλεῖ νόρας.
 ἦ δ' ἡ δαλὸς ἡνέρα κωμένος
 κρύπτεται εἰς σποδιδῶν,
 δρυὸς ἄσπετον ἔρνος.
 ἀλλ' ἴτω Μάρων.
 πραχέτω μαινόμενος.
 ἐξελέτω βλέφαρον
 Κύκλωπος, ὡς πῆ κακῶς.
 κατὰ τ' φιλοκισφόρον
 βρόμιον ποθενὸν εἰσιδέειν θέλω,
 Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.
 ἄρ' ἐς τοσὶν δ' ἀφίξομαι;

ἴδ' οὐ σιγᾶτε πρὸς θεῶν θῆρες, ἥσυχάζετε,
 συνθέντες ἄρθρα σῶμας. ὕδ' ἐπ' εἶν' ἰῶ,
 ὅσκαρ δαμύαειν, ὕδ' ἐχρέμπεσθαι τινα,
 ὡς μὴ ξερεθῇ τὸ κακὸν, ἐστ' ἂν ὄμματος
 ὅστις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ.

χ^ο σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 ἴδ' οὐ ἄγε νῦν ὅπως ἄψαθε τῷ δαλῷ χερσίν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔσω μολόντες· διὰ πυρός δ' ἐστὶ καλῶς.
 ἔκιν' οὐ τάξεις ὅστινας πρώτες χρεῶν,
 καὶ τὸ μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς
 Κύκλωπος, ὡσάν τῃς τύχης κοινῶ μεθα.
 χο ἡμεῖς μὲν ἔσμεν μακρότεροι πρὸ τῶν θυρῶν
 ἔσῳτες, ὡθῆν πρὸς τὸ ἰφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 ημι ἡμεῖς ὅχλωιζ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
 οδυ ταυτ' πετόνθατ' ἄρ' ἐμοί. χο. τὸς ἅπ' ἑσθας
 ἔσῳτες ἐσπάρθημεν ἔκδοι' ἐξότῃ.
 οδυ ἔσῳτες ἐσπάρθητε; χο. καὶ τὰ γ' ὀμματα
 μέτεσιν ἡμῶν κόνεως ἢ τέφρας ποθέν.
 οδυ ἄνδρες πονηροί, καὶ δὲν οἶδε ξύμμαχοι.
 χο ὅτι καὶ τὸ νῶτον, τὸ ῥάχιν τ' οἰκτεῖρομεν,
 καὶ τὸς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ὅβρυλοι
 τυπόμενος; αὐτὴ γίνεται πονηρία.
 ἀλλ' οἶδ' ἐπεδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
 ὡς αὐτόματον τὸ δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
 σείχονθ' ὑφάπην τὸ μονῶπα παῖδα γῆς.
 οδυ πάλα μὲν ἦδ' ἐν σ' ὄντα τοῖσιν φύσει.
 νῦν δ' οἶδ' ἀμεινον· τοῖσι δ' οἰκίῃσι φίλοις,
 χρῆσθαι μὲν ἀνάγκη· χερσὶ δ' εἰ μηδὲν θένεις,
 ἀλλ' ὅν ἐπεγκέλευγ', ὡς ἀντυχίαν
 φίλων κελουσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 χο δράσω τάδ'· ἐν τῷ καρὶ κινδυνόσομεν.
 κελουσμάτων δ' ἐκατὶ τυφέτω Κύκλωφ.
 ἰώ· ἰώ· γυναιότατα ὡθῆτε, σπάρδετε,
 ἐκκαίετε τὸ σφρὺν
 θηρὸς τῷ ξενόδαίτῃ.
 τυφέτω καίετω.
 τὸ Αἴτνας μιλονόμον

ΚΥΚΛΩΥ

τόρνῳ, ἔλκε, μὴ σ' ἐξοδυνήῃς,
δράσῃ τι ματαίον.

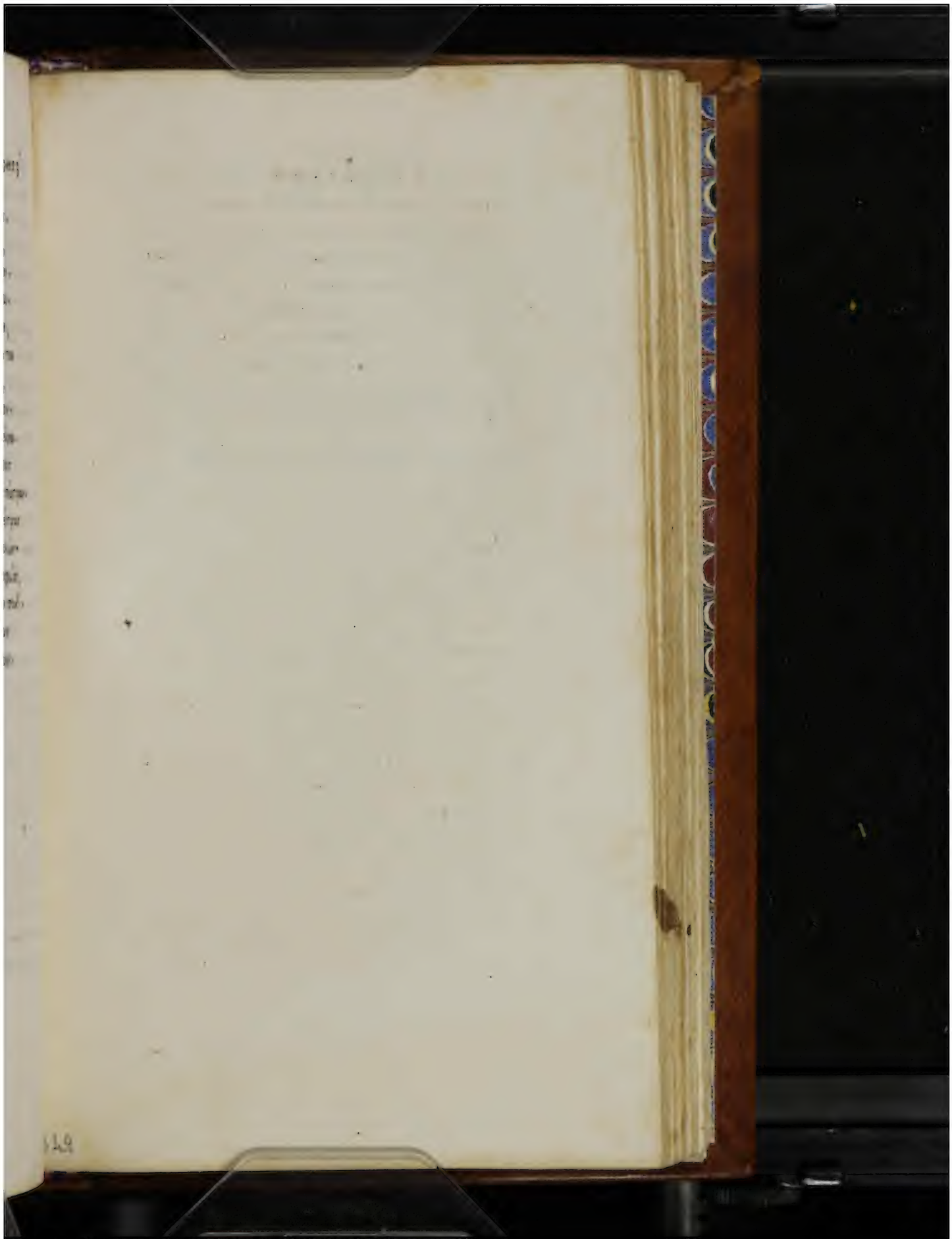
- κὺ ὦ μοι· κατὶνθρακῶ μεθ' ὀφθαλμῶ σέλας.
 χο καλὸς γ' ὁ παῖς· μέλλε μοι τόνδε Κύκλωψ.
 κὺ ὦ μοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ἰλώλαμεν.
 ἀλλ' ὅτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἐξω πέτρας,
 χαίροντες, ὅδ' ἐν ὄντες· ἐν πύλαισι δὲ
 σταθεὶς φάραγγος, τάσδ' ἐναρμόσω χεῖρας.
 χο τί χρεὶν αὐτεῖς ὦ Κύκλωψ; Κύ· ἀπωλόμην.
 χο αἰχρόν γε φαίνῃ. Κύ· καὶ πῶς τοῖσδ' ἐγ' ἄβλιος.
 χο μεθύων κατέπιες εἰς μέσους τῶν ἀνθρώπων.
 κὺ Οὐτίς μ' ἀπώλεσεν. Χο· ἔκ αἶρ' ὅδ' ἡδ' ἴκη.
 κὺ Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον. Χο· ἐκ αἶρ' ὅδ' ἡδ' ἴκη.
 κὺ ὥς δ' ἴσῃ. Χο· καὶ πῶς σὺ; τίς σ' ἀνθήει τυφλόν;
 κὺ σκώπτεις· ὅδ' Οὐτίς, πῶς εἴν; Χ· ὅδ' αὖ μὲν Κύκλωψ.
 κὺ ξένος, ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν.
 ὁ μικρὸς, ὅς μοι δ' ἄς τ' πῶμα, κατέκασε.
 δεινὸς δὲ οἶνος, καὶ παλαίεσθαι βαρύν.
 πρὸς θεῶν πεφύγχεσ', μένεσ' ἔσω δόμῳ.
 χο ὅτοι σιωπῇ τ' πέτραν ἐπὶ ἡλύγα
 λαβόντες, ἐσήκασιν. Κύ· ποτέρας τῆς χειρός;
 χο ἐν δεξιᾷ. Κύ· πῶς; Χο· πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
 ἔχῃς; Κύ· κακόν γε πρὸς κακῷ τ' κρυνίον
 πάσας κατέχευα. Χο· καί σε διαφύγασί γε.
 κὺ ὅτ' ἴδ', ἐπεὶ τῇδ' εἶπας. Χο· ὅτ' αὐτῇ λέγω.
 κὺ πῇ γάρ; Χο· περιάγασί σε πρὸς τὰ ρισερά.
 κὺ οἵ μοι· γελῶμαι· κερτομῆτέ μ' ἐν κακοῖς.
 χο ἀλλ' ὅτι μὲν· ἀλλὰ πρόσθεν ὅτος ἐστὶ σὺ.
 κὺ ὦ πηγάμισε, πῶς ποτ' ἔγ; Οδύ· τηλὺ σέθεν,
 φυλακῆσι φρεσὶ δ' ὦ μ' Ὀδυσσεύς τόδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κὺ πῶς ἤπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
 ὁδὺ ὅπερ γ' ὀφύσας μ' ὠνόμαξ' Ὀδυσεύς.
 δώσεν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαίμων δίκας.
 κακῶς ἢ ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσά μιν,
 εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρῆσά μιν.
 κὺ αἰ· αἰ· παλαιὸς χρῆσμός ἐκπεράνεται.
 τυφλὴν ἢ ὄφιν ἐκ σέθεν χύσειν μ' ἔφη,
 Τροίαν ἀφορμηθέντος· ἀλλὰ καὶ σέ τοι
 δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
 πολὺν θαλάσῃ χρόνον ἐναιωρῶμενον.
 ὁδὺ κλαίειν σ' ἄνωγα· κ' δέδορξ' ὅπως λέγω.
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, κ' νεῶς σκάφος
 ἥσῳ πὶ πόντον σικελόν, ἔσ τ' ἐμὴν πάτραν.
 κὺ ὦ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορήξας πέτρας
 αὐτοῖσι σὺν ναύτῃσι συντρίψω βαλὼν.
 ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον ἔμι, καί περ ὦν τυφλός,
 δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ.
 χο ἤμῃς ὃ συνναῦταί γε τῷδ' Ὀδυσεύει
 ὄντες, τοιοῖπὸν βακχίῳ δολάσομεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΚΥΚΛΩΥ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑ
ΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἰόλαος υἱὸς τοῦ ἦν Ἰφικλέης, ἀδελφιδῶς ἡ Ηρα-
 κλέης. ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατεύσάμενος, ἐν γή-
 ρα τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς αὐτοῦ παρέστη. ἥ δ' αὖτε παίδων
 ἐξ ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυπείδους, ἔχον-
 τὸς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. καὶ κεί προσφυγῶν, τοῖς θεοῖς
 ἔχε τὴν ἀσφάλειαν, Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατῶν-
 τος. Κοπρίως ἡ τοῦ Εὐρυπείδους κήρυκος ἀποσπᾶν
 θέλοντος τὴν ἐκείνου, ἐκώλυσεν αὐτόν. ὃ δ' ἀπῆλθε,
 πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δ' ἐπὶ τῇ
 ταύτῃ ὠλιγώρῃ χρησμῶν ἡ αὐτῷ νικηφύρων γενεθί-
 των, εἰς Διὶ μητρὶ τὴν ἀνενεστήτην παρθένων σφάξῃ,
 τοῖς λόγοις βαρέως ἔχιν. ὅτε δ' ἰδίαν, ὅτε τῶν πολι-
 τῶν τινος θυγατέρα χάριν τῇ ἐκείνων ἀποκτείναι,
 δίκαιον ἡγεῖται. τὴν μαντείαν δ' ἐπρογνοῦσα
 μία τῶν Ηρακλέους παίδων Μακά-
 ρία, τὸν θάνατον ἐκασίως ὑπέ-
 σκη. ταύτην δ' ἐν ἀνενεστῶς
 ἀποθανοῦσάν, ἐτίμη
 σεν. αὐτοὶ δ' ἐπὶ τὴν πο-
 λεμὴν ἐπιγόνον-
 τες παρόντας,
 εἰς τὴν μά-
 χην ὥρμη-
 σαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ιόλαος.	Θεράπαινα.
Κοπράς.	Αλκμήνη.
Χορός.	Άγγελος.
Δημοφῶν.	Εὐρυθάνς.
Μακαρία.	
Παρθένος.	

Προλογίζει ὁ Ιόλαος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑ
ΚΛΕΙΔΑΙ.

Αλλὰ ποτ' ἐστὶ τὸτ' ἐμοὶ
π δέδογμένον,
ὅ μ' εἰ δίκαιος, τοῖς πέλας
πέφυκ' ἀνὴρ.

ὅς εἰς τὸ κέρδος λῆ μ' ἔχων ἀναιμένον,
πόλει τ' ἀχρηστὸς, καὶ συναλλάσσειν βαρὺς,
αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδ' αὖ δ' ἐ λόγῳ μαθὼν.
ἐγὼ δ' αἰδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
ἐξὸν κατ' Ἀργὸς ἡσυχῶς ναίειν, πόνων
πλήσων μετέχον ᾧς ἀνὴρ Ἡρακλείτ,
ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' ἔραν ὄν
θαίει, τὰ κείνους τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς,
σώξω τάδ', αὐτὸς δ' εὐόμενος σωτηρίας.
ἐπεὶ δ' αὐτῇ γῆς ἀπηλλάχθη πατήρ,
πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυπύδους κτανεῖν.
ἀλλ' ἐξέδραμον· καὶ πόλιν μὲν οἴχεται,
ψυχὴ δ' ἐσώθη· φάραγαν δ' ἀλώμενοι,
ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
πρὸς τοῖς δ' ἄλλοις καὶ τὸδ' Εὐρυπύδους κακοῖς,
ὑβρισμὸς ἐς ὑμᾶς ἡξίωσεν ὑβρίσαι,
πέμπων ὅπῃ γῆς πυκνῶνσι θ' ἰδρυμένους
κῆρυκας, ἐξαίτῃ τε, καὶ ξείρῃ χθονὸς,
πόλιν προτιμῶν Ἀργὸς, καὶ σμικρὰν φίλων
ἐχθρὰν γενέσθαι, χ' αὐτὴν ἀτυχῆνθ' ἅμα.
οἱ δ' ἀδενῆ μὲν τὰ π' ἐμὲ δέδορκότες,
σμικρὸς ὅς τ' ἐσθλὸς, καὶ πατρὸς τιτωμένους,
τὸς κρήλας σέβοντες, ἐξήρῃσι γῆς.
ἐγὼ δ'

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ἐγὼ δ' ἔσθ' ἐπιδὴ πασι δὲ πατὴρ,
 ἰόλαος δὲ κ' ἡμυγε, συγγενὴς γεγώς.
 πάσης δ' ἡ χώρας Ἑλλάδος τιτῶμενοι,
 Μαραθῶνα, κ' σύγκληρον ἐλθόντες χθονά,
 ἰκέται καθεξῶ μεθεβαλώμενοι θεῶν,
 προσωφελῆσαι πεδία κ' τῆσδε χθονός
 διαυδὲς κατοικῆν Οἰσέως παῖδας λόχους,
 κλήρω λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίωνος,
 τοῖσδε ἐγγύς ὄντας ὧν ἑκάτι, τέρμονας
 κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεσθ' ὄρον.
 δοῖν γέροντοιν δ' ἐσρατιγῆται φυγή.
 ἐγὼ δ' ἄμφ' οἱ τοῖσδε χηλικαίνω τέκνοισι.
 ἡδ' αὖ τὸ θῆλυ παιδίος Ἀλκμήνη γένος,
 ἔσωθε ναῦ τ' ὅδ' ἀπηγκαλισμένη,
 σώξει νέας κ' παρθένους αἰδόμεθα
 ὅχλῳ πελάξεν, κατὰ βωμίσσας τειν.
 Ὑλλος δ' ἀδελφοί θ' οἷσι πρεσβύη γένος,
 ζητῶσιν ὅπῃ γῆς πύργον οἰκίεμεθα,
 ἢν τῆσδε ἀπωθώμεθα πρὸς βίαν χθονός.
 ὦ τέκνα, τέκνα, δαῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν
 πέπλων· ἐγὼ κήρυκα τόνδ' Εὐρυπείως,
 εἰχλόντ' ἐφ' ἡμᾶς· ἔδωκό μεσθ' ὕπο,
 πάσης ἀλήται γῆς ἀπεσερήμενοι.
 ὦ μῖσος, εἴθ' ὅλοισι, χ' ὦ πέμψας ἀνὴρ.
 ὥς πολλὰ δὴ κ' τῶνδε γενναῖα πατρί,
 ἐκ τῆσδε ταύτῃ σόματος ἡγχιελας κακῆ.
 ἢ πῦρ καθεῖσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοικῆς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πόλιν τ' ἀφίχθαι σύμμαχον, καλῶς φρονῶν;
 ὃ γὰρ τις ἐστὶν ὃς παροῖθ' αἰρήσεται
 τὴν σὴν ἀχρῆαν δύναιμι ἀντ' Εὐρυθείας.
 χώρει· τί μοι χῆς ταῦτ' ἀνίστασθαι σε χρὴ
 εἰς Ἀργεῖον, ὃ σε λῶσιμος μὲν ἐστὶν.
 10 ὃ δ' ἦτ', ἐπεὶ μοι βωμὸς ἀρκέσει θεῶν,
 ἐλευθέρα τε γαῖ', ἐν ᾗ βεβήκαμεν.
 20 βύλει πόνον μοι τῇδε προσθῆναι χερί;
 30 ὅτοι βία γέ μ' ἔδ' ἐτὶ σδ' ἄξις λαβών.
 40 γνώσῃ σύ· μάντις δ' οἶαθ' ἄρ' ὃ καλὸς, τάδε.
 50 ὃν ἂν γένοιτο τῷτ', ἐμὲ ξῶντός ποτε.
 60 ἄπαρ'· ἐγὼ δ' ἐτὶ σδ', καὶ σὺ μὴ θέλῃς,
 ἄξω, νομίζων ἔπερ εἶς Εὐρυθείας.
 70 ὦ τὰς Ἀθηναίαις δαρὸν οἰκῶντες χρόνον,
 ἀμύνεθ'· ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίᾳ Διὸς,
 βιαζόμεσθα, καὶ σέφῃ μιαινέσθαι,
 πόλιν τ' ὅσηδός, καὶ θεῶν ἀτιμία.
 80 ἴα· ἴα· τίς ἡ βοή βωμὸν πέλας
 ἔστηκε; πόλιν συμφορὰν δέξει τάχα;
 90 ἴδετέ τ' γέροντα
 μάλλον ἐπὶ πέδῳ
 χύμενον· ὦ τάλαι.
 100 πρὸς τῷ, ποτ' ἐν γῇ πῶμα δύσηται πιτῆς;
 110 ἴδ' ὧξένοι με, σὺς ἀτιμάζων θεῶν,
 ἔλκει βιάως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
 120 ἴδ' ἐκ τίνος γῆς ὧ γέρον τετράπολιν
 ξύτοιμον ἦλθες λαόν;
 ἢ πέραθεν ἄλλω πλάτῃ,
 κατ' ἰχθὺν ἐκλιπόντες
 Εὐβοῖδ' ἀκτάν;

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

- 10 ὅ νησιώτην ὤξένοι τρίβω βίον,
 ἀλλ' ἐκ Μυκηναίων σὴν ἀφίγμεθα χθόνα.
 20 ὄνομα τί σε γέρον μυκηναῖος
 ὠνόμαξε λαός;
 30 ἤ Ἡράκλειον ἴσε πῦ παραστάτην
 Ἰόλαον; ὃ σῶ μ' ἀκήρυκτον τόδε.
 40 οἶδ' ἴσα κέ σ' αἰὲς κ' πρὶν· ἀλλὰ πῶ ποτ' ἐν
 χερὶ σ' ἀκομίσεις κόρυς νεοτρεφεῖς φράσον.
 50 Ἡρακλῆος οἶδ' ἴσ' ἑσὶ παῖδες ὤξένοι,
 ἱκέται σέθεν τε, κ' πόλεως ἀφίγμένοι.
 60 τί χρέος; ἢ λόγων πόλεως ἐννεπέ μοι
 μελομένω τυχῶν.
 70 μή τ' ἐκδοθῆναι, μή τε πρὸς βίαν θεῶν
 ἥ σ' ὦν ἀποσπασθέντες εἰς Ἀργεὺς μολῶν.
 80 ἀλλ' οὐ τι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρνήσει,
 οἱ σ' ἠρατῆντες, ἐνθάδ' αὐρίσκησίν σε.
 90 εἰ κὺς θεῶν ἱκτῆρας αἰδέσθαι ξένε,
 κ' μὴ βιάω χερί,
 δαίμωνων ἀπολήπειν σ' ἔδη.
 100 πότνια δὲ Δίη καὶ τὰδ' ὅτ' ἔρρεται.
 110 ἔκτε μπερὺν γῆς τ' ἔσδε τὸς Εὐρυπύκτους,
 κ' ἐν βιάω τῇδε χρῆσομαι χερί.
 120 ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει
 ξένων πρὸς τὸ πᾶν.
 130 Καλὸν δ' ἐγ' ἔξω πρὸς μάτων ἔχειν πόδα,
 140 ἀνβελίης τυχόντα τῆς ἀμύνομος.
 150 ὅ κ' ἐν τυράννῳ τῇσδε γῆς φράσκοντά σε
 χερὶν ταῦτα πολέων, ἀλλὰ μὴ βία ξένους
 θεῶν ἀφέλκειν· γῆν σέβει τ' ἐλευθέραν.
 160 τίς δ' ἐστὶ χώρας τῇσδε, καὶ πόλεως ὀνόμαξ;

ΦΦ 1111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χ^ο ἐδὴν πατὴρ παῖς Δημοφῶν ὁ Θεσίωσ·
 μ^ο πρὸς τὸνδ' αἰὼν τις ἄρα τῷδε τῷ λόγῳ
 μάλισ' ἂν εἴη· τᾶλλα δ' εἴρηται μάτην·
 χ^ο κ, μὴν ἴδ' αὐτὸς ἔρχεται, σπουδὴν ἔχων,
 Αἰάμας τ' ἀδελφὸς, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων·
 δ^η ἐπὶ περ' ἴφθις πρέσβυς ὢν, νεωτέρως
 βοήδρα μῆσας τήνδ' ἐπ' ἐχάραν Διὸς,
 λέξον τίς ὅχλον τίνδ' ἀθροίζεται τύχῃ·
 χ^ο ἰκέται καθύνται παῖδες οἱδ' Ἡρακλεὺς,
 βωμὸν κατασέφαντες, ὥς ὄρατ' ἀναξ,
 πατρός τε πῖσος Ἰόλεως παραστάτης·
 δ^η τί δ' ἦτ' ἰνυμῶν ἢδ' ἰδῆτο συμφορὰ;
 χ^ο βίᾳ νιν ὅτος τῆσδ' ἀπ' ἐχάρας ἀγειν
 ζητῶν, βοὴν ἔσπασε, καὶ σφιλεν γόγγυ
 γέροντος, ὥστε μοι βαλῆν οἴκτω δάκρυ·
 δ^η κ, μὴν σολὴν γ' ἑλληνα, κ, ῥυθμὸν πέπλων
 ἔχει· τὰ δ' ἄλλα, βαρβάρῃ χερὶς τάδε·
 σὸν δ' ἢ φράξεν ἐστὶ, μὴ μέλλεν τ' ἐμοῖ,
 ποίᾳς ἀφῖξαι δῦρο γῆς ὄρας λιπῶν·
 μ^ο ἀργῆος ἥμι· τὺτο δ' θέλεις μαθεῖν·
 ἐφ' οἷσι δ' ἤκω, καί περ ὅς λείπον θέλων,
 πέμπῃ Μυκηνῶν δῦρό μ' Εὐρυπύλοιο ἀναξ,
 ἄξοντα τῷσδε· πολλὰ δ' ἦλθον ὧ ξένε
 δίκαι' ὁμαρτῇ δρᾶν τε, κ, λείπον ἔχω·
 ἀργῆος ὢν δ' αὐτὸς, Ἀργείος ἄγω,
 ἐκ τῆς ἐμαυτῷ τῷτ' δραπετέας ἔχω,
 νόμοισι τοῖς ἐκείθεν ἐφηρισμένους
 θανῆν· δίκαιοι δ' ἐσμέν οἰκῶντες πέλιν,
 αὐτοὶ καθ' αὐτὴν κυρίως κρᾶνεν δίκας·
 πολλῶν ἢ καὶ ἁλλων ἐστὶς ἀφισμένων,

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ἐν τοῖσι δ' αὖτοῖς τοῖσιν ἔσταμεν λόγοις,
 καὶ δέεις ἐτόλμησ' ἰδὶα προθέσθαι κακὰ.
 ἀλλ' εἴ τι ν' ἦς σέ μωρίαν ἐσκεμμένοι,
 δαῦρ' ἦλθον ἐς κίνδυνον, ἐξ ἀμυγχανῶν
 ῥιπῆντες, εἴ τ' ὅν, ἥ τε μὴ γενήσεται.
 ὃ κ' φρενὴρ γ' ὄντα σ' ἐλπίξυσί περ
 μόνον τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον Ἑλλάδος,
 τὰς τῶνδ' ἀβύλως ξυμφορὰς κατοικτίσεις.
 φέρ', ἀντίθεος κ', τὸ σδέ γ' εἰς γαῖαν παρής,
 ἡ μᾶς τ' ἰάσας ἐξάγειν, τί κερδανῆς;
 τὰ μὲ παρ' ἡμῶν, τοιάδ' ἔστι σοι λαβῆν.
 Ἀργεὺς τοσσηνδε χεῖρα, τήν τ' Εὐρυθείως
 ἰαχὺν ἀπάσαν τῇδε προθέσθαι πόλει.
 ἦν δ' ἦς λόγος τε, καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
 βλέψας πεπανθῆς, ἥς πάλιν καθίσταται
 δορὸς τ' πρᾶγμα. μὴ κ' ὥς μεθύσομεν
 δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χυλυνικῶ.
 τί δ' ἦτα φήσεις; ποῖα περὶ ἀφαιρείς,
 Τυρινθίοις θῆς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;
 ποίοις δ' ἀμύνων συμμάχοις; τίνος δ' ὕπερ
 θάψῃς νεκρὸς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον
 κτήσῃ πρὸς ἀσπῶν, ἃ γέροντος ὕνεκα
 τύμβου τὸ μὴ δ' ἐν ὄντος ὥς ἃ πῆν ἔπος,
 παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
 ἔρῃς τὸ λῶσθαι ἐλπίδ' ἀρήσειν μόνον;
 καὶ τὸ πολλῶν τῶ παρόντος ἐνδείεις.
 μακρῶς κ' Ἀργείοισιν οἶδ' ὠπλισμένοι,
 μάχονται ἀνηβήσαντες, ἃ τὸ τό σέ
 ψυχὴν ἐπαίρει. χ' ὧν μείσω πολὺς χρόνος,
 ἐν ᾧ διεργαζῆτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθῶ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δὸς μηδέν· ἀλλὰ τὰ μ' ἔων· ἄγειν ἐμὲ,
 κτῆσαι Μυκῆνας· μήδ' ὅπερ φιλῇ τε δρᾶν,
 πάθης σὺ τῷτο, τὴς ἀμείνονας παρὲν
 φίλης ἐλέσθαι, τὴς κακίωνας λάβης.
 171 τίς ἂν δίκην κρίνοιεν, ἢ γνώμῃ λόγον,
 πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
 172 ἄναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ
 εἰπὴν, ἀκῆσαι τ' ἐν μέρει πάρεσσι μοι.
 καὶ δὲ μ' ἀπώσσει πρόσθεν, ὥς περ ἄλλοθεν·
 ἡμῖν δ' καὶ τῷδ' ὅδ' ἐν ἐστὶν ἐν μέρει.
 εἰπὴ δ' Ἀργεὺς ὅδ' ἐν ἑσθ' ἡμῖν ἔτι
 ψήφω δοκῆσαν, ἀλλὰ φύνγομεν πάτραν,
 πῶς ἂν δικάωσ' ὡς Μυκηνάων ἄγοι,
 ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, ὅς ἀπῆλασε χθονός;
 ξένοι γὰρ ἐσμεν· ἢ τ' Ἑλλήνων ὄρον
 φύνγειν δικάωτ', ὅστις ἂν τάργος φύγοι.
 ὅκην Ἀθῆνας γ', ὅκην Ἄρ' Ἀργείων φόβω
 τὴς Ηρακλῆος παῖδας ἐξελώσι γῆς.
 ὅ γάρ τι τραχὺς ἐστίν, ὅδ' ἀχαιῶν
 πόλιν δ' ὅθεν σὺ τῶνδε, τῇ δίκη μὲν ὅδ',
 τὸ δ' Ἀργεὺς ὀγκῶν οἰάπερ καὶ νῦν λέγεις,
 ἤλαυνει καὶ ἑτάς βωμῆς καθεμένους.
 εἰ δ' ἐπὶ τόδ' ἔσαι, καὶ λέγεις κρίναι σὺς,
 ὅκην οἰδ' Ἀθῆνας τάσδ' ἐλευθέρους ἔτι.
 ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα, καὶ φύσιν,
 173 θνήτκειν θελήσας· ἢ δ' αἰχὺνῃ βάρος
 174 τῶνδε παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσι νομίζεται.
 175 πόλιν μ' ἀρκεῖ· καὶ δ' ὅτ' ἐπὶ φθονον
 176 λίαν γ' ἐπαυεῖν ἐστὶ· πολλὰ κίς δ' ἐδὴ
 177 καὶ νῦν βαρυνθῆς, οἶδ' ἄρα γ' ἀνέμενος.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

σοί δ' ὡς ἀνάγκη τῆσδε βύλομαι φράσαι
 σῶξεν, ἐπεὶ περ τῆσδε προσατὺς χθονός.
 Πιτθῶν μὲν ἐστὶ Πέλοπος· ἐκ δ' Πιτθέως,
 Αἰθρα πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
 Θησῆος· πάλιν δ' ἐτῶν δ' ἀναιμί σοι γένος.
 Ἡρακλῆος ἦν Ζηνός, Αλκμήνης τε παῖς.
 κείνῃ δ' Πέλοπος θυγατρός· αὐτὰν ἐφίω
 πατὴρ ἂν φησός τε, καὶ τῶν γεγώς.
 γένος μ' ἤκεις ὥστε τοῖσδε Δημοφῶν.
 ἃ δ' ἐκ τῆς ἡδὴ τῆς προσήκοντες σε δεῖ,
 τίσαι λέγω σοι παῖσι· φημὶ γάρ ποτε
 σύμπλος γενέσθαι τῶν δ' ὑπασιζων πατρὶ
 ξωστῆρα Θησῆϊ τ' πολυκτόνον μέτα,
 ἃ δ' ἐρυμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
 πατέρα σόν· Ἑλλὰς πάντα τῶτο μαρτυρεῖ.
 ὧν ἀντιδῶναι σ' οἶδ' ἀπαιτῶσι χάριν,
 μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε πρὸς βίαν θείῳ,
 τῶν ἀποσπαθέντες ἐκπέσεν χθονός.
 σοὶ δ' ἔτ' ἀχρὸν χωρὶς, ἐν τε πόλει κακόν,
 ἡμέτας ἀλήτας, συγγενῆς· οἵ μοι κακῶν.
 βλέπον πρὸς αὐτὸς βλέπον, ἔλκεσθαι βία.
 ἀλλ' ἄντο μά σε, καὶ κατασέφω χερσίν.
 καὶ πρὸς γένος, μηδ' αὖ μῶς ἀτιμάσης
 τὸς Ἡρακλῆος παῖδας εἰς χέρας λαβών.
 γένε δ' τοῖσδε συγγενῆς· γένε φίλος.
 πατὴρ· ἀδελφός· δεσπότης· ἅπαντα δ'
 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσον, πλὴν ὅτ' Ἀργείοις πεσόν.
 ὅκτιρ' ἀνέστας τάδε συμφορὰς ἀνάξ.
 τῶν δ' ἀνέγειαν τῆς τύχης νικωμένην,
 οὐδ' ἂν μάστις ἐσθλόν· οἶδε δ' πατρός

20

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐσθλὸν γὰρ ὄντας, δυστυχὲς ἀναξίως.

- διη τρία μὲν ἀναγκάσει συμφορὰς ὁδοί
 Ἰόλαε, τὴν σὺς μὴ παρώσασθαι ξένους.
 τὸ μὲν μέγιστον, Ζεὺς, ἐφ' ᾧ σὺ βωμίους
 θαυρῆς, νεοσσὼν τήνδ' ἔχων πανήγυριν.
 τὸ συγγενές τε, καὶ τὸ πρὸ φθλιν, καλῶς
 πράσσεν παρ' ἡμῶν τὴνδε πατρῶν χάριν.
 τό, τ' αἰχρὸν, ὅπερ δὴ μάλιστ' ἀφροντίσαι.
 αἱ δὲ παρήσω τόνδε συλλαῶσαι βίᾳ
 ξένος πρὸς ἀνδρὸς βωμόν, ὅκ' ἐλεύθερον
 οἰκῆν δοκῆσω γαῖαν. Ἀργείοις δ' ὀκνῶ
 ἱκέτας προσδύναι. καὶ τὰ δ' ἀρχόντης πέλας.
 ἀλλ' ὥφελος ἢ αὐτυχέστερον μολῆν.
 ὅμως, καὶ νῦν μὴ τρέσῃς, ὅπως σέ τις
 σὺν πασι βωμῷ τῷδ' ἀποσάσῃ βίᾳ.
 σὺ δ' Ἀργεὺς ἐλθὼν, ταῦτά τ' Εὐρύαθ' ἔφρασον,
 πρὸς τοῖσδ' ἔτ' ἢ τι τοῖσιν ἐγκαλῆ ξένοις,
 δίκησ' κυρήσει. τὴνδε δ' ὅκ' ἄξιός ποτε.
 κο ὅκ' ἦν δίκαιον ἢ τι κινικῶ λόγῳ;
 διη καὶ πῶς δίκαιον τ' ἱκέτην ἄγην βίᾳ;
 κο ὅκ' ἐμὸι τὸ δ' αἰχρὸν, ἀλλὰ σὺ βλάβος.
 διη ἐμοί, ἔάν σοι τὴνδε ἐφέλκεσθαι μέθω.
 κο σὺ δ' ἐξ ὀρίξε. καὶ τ' ἐκείθεν ἄξομεν.
 διη σκαυὸς πέφυκας, τὴν θεῶν πλεῖον φρονῶν.
 κο δ' αὖρ ὥς εἰσὶν τοῖς κακοῖσι φονιτέον.
 διη ἅπασιν κοινὸν ῥῦμα δαίμονων ἔδρα.
 κο ταῦτ' ὅκ' ἐδοκῆσεν τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
 διη ὅκ' ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' ἄμ' ἡνίκα.
 κο βλάπῃων ἐκείνης μηδ' ἐν σὺ σώφρονής.
 διη βλάπῃσ' ἐμῶν μὴ μισάνοντος θεῶς;

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

- κ^ο ὃ βῦλο μάσε πόλεμον Ἀργείοις ἔχην.
 δ^η καὶ γὰρ τοῖσ' αὖτος· τῶν δ' ἐ δ' ἄ μεθίσσομαι.
 κ^ο ἄξω γὰρ μέντοι τῆς ἐ μὲς ἐγὼ λαβῶν.
 δ^η ὃ κ' ἄρ' ἐς Ἀργος ῥαδίως ἄπει πάλιν;
 κ^ο περὶ ῥ' ἔμινος δὴ τῆς τῶν αὐτίκ' ἔσομαι.
 δ^η κλάων ἄρ' ἄφ' ἑ τῶν δ' ἐ, κ' ἐς ἄμβολας.
 χ^ο μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμήσεις θένειν.
 δ^η ἢ μήν' οὐ κήρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
 χ^ο ἄπειθε κ' οὐ, τῶν δ' ἐ μὴ θίγης ἄναξ.
 κ^ο σείχω· μίᾳς δ' ἑ χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.
 ἤξω δ' ἐ πολλὴν Ἀρεος ἄργεῖα λαβῶν
 πᾶν χαλκὸν αἰχμὴν δ' αὖτο· μυρίοι δ' ἐ με
 μένουσιν ἀσπίστῃρες, Εὐρυπύκνους τ' ἄναξ
 αὐτὸς στρατηγῶν· Ἀλκίονος δ' ἐπ' ἐχάτοισ
 κεραιδοῶν τὰν θένειν, τέρμασιν μένειν.
 λαμπρὸς δ' ἀκύνσας σὺν ὕβριν, φανήσεται
 σοὶ, καὶ πολίταις, γῆ τε τῆς δ' ἐ, κ' φυτοῖς.
 μάτην δ' ἤβην ὧδ' ἐγὼ ἀν κεντώμεθα
 πολλὴν ἐν Ἀργεῖ, μὴ σε τι μωρὸς μένοι.
 δ^η φθίρε· τὸ σὸν δ' Ἀργος, ὃ δ' ἐδοικ' ἐγὼ.
 ἐν θένει δ' ὃ κ' ἐ μελλεῖς αἰχύναις ἐ μὲ,
 ἄξω γὰρ βίᾳ τῆς δ' ἐ δ' Ἀργέων πόλει
 ὑπήκουον τήν δ' ἐ, ἀλλ' ἐλευθέρην ἔχω.
 χ^ο ὦρ' ἀπρονοεῖν, πρὶν ὅροις τελέσσαι
 στρατὸν Ἀργέων· μάλα δ' ὀξὺς Ἀρης
 ὁ Μυκηναίων· ἐπὶ τοῖσι δ' ἐ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρὶν.
 πᾶσι δ' ὅτος κήρυξ ἰ νόμος,
 δ' ἵς τ' ὅσα πυρρὴν τ' ἰνὸς μένων·
 τ' ὅσα νιν λέξεν βασιλεῦσι δοκεῖς,
 ὧς δ' ἐγὼ ἐπ' ἀπὸν, κ' παρὰ μικρὸν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φυλὴν ἦλθε διακναῖσαι.

80 Οὐκ ἔστι τῆδε πασι κάλλιον γέρας,
 ἢ πατὴρ ἐοθλῆ καὶ γαῖαν πεφυκέναι,
 82 γαμεῖν τ' ἀπ' ἐοθλῶν. ὅς ἢ νικηθῆς πότῳ
 83 κακῶς ἐκοινώνησεν, ἢ κ' ἐπαιέσω,
 84 τέκνοισι ὄνηδος ἔνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
 85 ὁ δυσυχὲς δ', ἡνυγέει ἀμύνεται
 86 τῆς δυσγενείας μάλλον. ἡ μὲν δ' ἐκ κακῶν
 εἰς τῶν χατον πεισόντες, ἄρομεν φίλους
 καὶ ξυγγενῆς τῆσδ', οἱ τοσῆσδ' οἴκῳ μένης
 Ἑλληνίδος γῆς, τῶνδε πρῆψαν μόνοι.
 88 δότ' ὦ τέκν' αὐτοῖς χεῖρα δεξιάν, δέτε
 ὕμεις τε πασι, καὶ πέλας προσέλθετε.
 89 ὦ παῖδες, ἦς ἢ πείραν ἔλθωμεν φίλων.
 90 ἦν δ' ἔν ποθ' ἡμῖν νύκτος εἰς πάτραν φανῆ,
 καὶ δώματ' οἰκῆσθε, καὶ τι μᾶς πατὴρ,
 σωτήρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
 καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν ἀρεσθαι δόρυ,
 μεμνημένοι τῶνδ'. ἀλλὰ φιλάσθην πόλιν
 πασῶν νομίζετ'. ἄξιον γ' ὕμῖν σέβειν,
 οἱ γῆν τοσὴνδε, καὶ πελαστικὸν λιῶν,
 ἡμῶν ἀπὸ πηλᾶσαντο πολεμίνους ἔχον,
 πῶχ' οὐδ' ἀλήτας ἡσορῶντες ἀλλ' ὅμως
 92 ἢ ἐξέδωκαν, ἢ δ' ἀπῆλθαν χθονός.
 ἐγὼ δ' ἢ καὶ ζῶν, καὶ θανὼν ὅταν θάνῃς,
 93 πολλῶ σ' ἐπαίνῳ Θεοῦ ὧ τὰν πέλας,
 ὕψιλον αἶρω καὶ λέγων τάδ', ἀφρανῶ,
 ὡς αὖτ' ἐδέξω, καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
 τοῖς Ἡρακλείοις ἀγενῆς δ' ἄν' Ἑλλάδα
 σῶξαι πατρώαν δόξαν. ἐξ ἐοθλῶν ἡ φύς,

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ὅθεν κακίων τυγχάνεις γεγώς πατρίς,
 παύρων μετ' ἄλλων· ἓνα δ' ἐν πολλοῖς ἴσως
 οὔροις ἂν, ὅστις ἐστὶ μὴ χέρων πατρός.
 χ^ο αἰ ποθ' ἦδε γαῖα τοῖς ἀμειβάνοις
 σὺν τῷ δικαίῳ βύλεται προσωφελῆν·
 τοιγὰρ πόνος δὴ μυρίας ὑπὲρ φίλων,
 ἦνεγκε· κινῶν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.
 δ^η σοὶ τ' αὖ λείκεται· κ' τὰ τῶνδ' αὐχῶν γέρον,
 τοιαῦτ' ἐσεσθαι· μνημονεύσεθ' ἡ χάρις·
 καὶ γὰρ ἡ ἀσπὼν σύλλογον ποιήσομαι·
 τάξω δ' ὅπως ἂν τ' Μυκηνάων στρατὸν
 πολλῇ δέχωμαι χειρὶ· πρῶτα δ' ἡ σκοπὴς
 πέμψω πρὸς αὐτ', μὴ λάβῃ με προσπεσών·
 ταχὺς δ' ἔρχει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
 μαντικὴς τ' ἀθρήσας θύσομαι· σύ δ' εἰς δόμους
 σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐχάραν λιπών·
 εἰσὶν δ' οἱ σὺ καὶ ἐνὶ θυραῖος ὦ,
 μέριμναν ἔξουσ'· ἀλλ' ἴθι δ' εἰς δόμους γέρον.
 ε^ο ὅκ' ἂν λίποιμι βωμόν· ἐξέμεσθα δ' ἡ
 ἐκείναι μένοντες ἐνθάδ' αὖ πράξαι πόλιν·
 ὅταν δ' ἀγῶνος τῷδ' ἀπαλλαχθῆς καλῶς,
 ἵμεν πρὸς οἶκός· θεοῖσι δ' ὕψι κακίοισι
 χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ·
 τ' αὖ δ' Ἡρα προσπατεῖ Διὸς δάμαρ,
 ἡμῶν δ' Ἀθηνᾶ· φημὶ δ' ἔς σ' ὑπράξίαν
 κ' τῷδ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
 Νικωμένη δ' Παλλὰς, ὅκ' ἀνέξεσθαι.
 χ^ο εἰ σὺν μέν' αὐχῆς, ἔτιρσι
 σὺ πλέον ὅ' μέλονται
 ξέν' Ἀργόθεν ἐπελθών·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μεγχιλογορίασι δ' ἐγὼ μὰς
 φρένας ὑφοβήσεις,
 μή πως ταῖς μεγάλαισιν ὕτω
 καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
 εἴη· σὺ δ' ἄφρων, ὅτ' Ἀργεῖ
 Σθενέλα τύραννος,
 εἰς πόλιν ἰλθὼν ἐτέρῃ
 ὕδ' ἐν ἰλάσων Ἀργεῖ
 θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας,
 καὶ ἐμὰς χθονὸς ἀντεχομένους
 ξένους ὦν, βιάίως
 ἔλκεις, ὅ βασιλεύσιν ἤξας,
 ὅκ' ἄλλο δ' ἵκατον ἡπών·
 πᾶν ταῦτα καλῶς ἂν ᾔη·
 πᾶρα δ' ἄφρον' ἔσιν·
 εἰρήνην κ' ἐμοὶ γ' ἀρίσκει·
 σὺ δ' ὦ κακὸς φρων ἀναξ,
 λέγω ἐπὶ τὸν ἥξει·
 ὅχ' ὕτωσ' ἀδοκίς κυρήσεις·
 ὅ σοι μόνω ἔγχος, ὅδ' ἴ
 τέα κατὰ χηλὸς ἐστίν,
 ἀλλ' ὅ πολέμων ἱρασάς,
 μή μοι δορὶ συναράξης
 τὰν ἀνχρίστων ἔχουσιν
 πόλιν, ἀλλ' ἀνάχθ·
 ὦ πά, τί μοι σύννοϊαν ὁμμασι φέρων
 ἦκεις, νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
 μέλλουσιν, ἢ πάρεσιν, ἢ τί πυθάνη;
 ὅ γάρ τι μὴ φάνηγε κήρυκος λόγος·
 εἴτ' στρατηγὸς, αὐτοχὴς τὰ πρὸς θεῶν

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ἔστιν σάφ' οἶδα· καὶ μάλ' ἔσμι μικρὸν φρονῶν
 ἢ τὰς Ἀθῆνας· ἀλλὰ τ' φρονιμάτων,
 ὃ Ζεὺς κολαΐης τ' ἄγαν ὑπερφρόνων·
 δμ ἦ κε σφάτον μ' ἀρχεῖον, Εὐρυθαύς τ' ἀναξ.
 ἐγὼ νῖν αὖτ' εἶδον· ἄνδρα ἢ χρεῶν
 ὅστις σφατιγῇ φησ' ἐπιστάσαι καλῶς,
 ἢ κ' ἀγγέλοισι τὸς ἐναντίους ὁρᾶν.
 περὶ αὖ μ' ἔν γῆς εἰς τόδ' ἔνι ἐφ' ἡμέτω
 σφάτον· Λεπάρων δ' ὀφρύην καθήμενος,
 σκοπεῖ· δόκησιν δ' ἡ τοδ' ἂν λέγοιμί σοι.
 ποῖα προσέξει σφατόπεδον τανῦν δορός,
 ἐν ἀσφαλεῖ τε τῇδ' ἰδρύσετε χθονός·
 καὶ τὰ μὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς·
 πόλις τ' ἐν ὅπλοις, σφάγια θ' ἡτοίμασμένα
 ἔστηκεν, οἷς χρή ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν·
 θυηπολῆται δ' αὖτ' μάντεων ὕπο,
 τρόπαί τε ἔχθρων, καὶ πόλει σωτηρία·
 χρησμών δ' αἰοιδὸς πάντας εἰς ἐν Ἀλίσας,
 ἦλε γέλα, καὶ βέβηλα, καὶ κεκυμμένα
 λόγια παλαιά, τῇδε γῇ σωτήρια·
 καὶ τ' αἰάλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
 πόλλ'· ἐν ἧ πάντων γνώμα ταῦτ' ἐμπρέπει·
 σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κίρην
 Δήμητρίν, ἥ τίς ἐστι πατὴρ ὀγενῆς·
 ἐγὼ δ' ἔχω μὲν ὡς ὁρᾶς προθυμίαν
 τασήνδ' εἰς ὑμᾶς· παῖδα δ' ἔτ' ἐμὴν κτανῶ,
 ἔτ' ἄλλον αἰσῶν τ' ἐμῶν ἀναγκάσω
 ἄκοντ'· ἐκὼν δέ τις κακῶς ἔτω φρονῇ,
 ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα·
 καὶ νῦν πικρὸν ὄν, συστάσεις ἀν' εἰσίδοις,

XX

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄρ' ἔτι, λεγόντων, ὡς δίκαιον ἢ ξίνοις
 ἱκέταις ἀρήξην. ἄρ' ἢ, μαρίαν ἐμὴν
 κατηγορούντων. ἢν ἢ μὴ δράσω τόδε,
 οἷός τις ἦδ' ἢ πόλεμος ἐξαρτύνεται.
 ταῦτ' ἔν' ὅρα σὺ, καὶ συνεξείριχ', ὅπως
 αὐτοὶ τε σωθήσασθε, καὶ πέσον τόδε,
 καὶ γὰρ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
 ἔκ' ἢ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω.
 ἀλλ' ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πῆσομαι.
 20 ἀλλ' ἢ πρόθυμον ἔσαν, ἔκ' ἢ θεὸς
 ξίνοις ἀρήξην τήνδε χρεῖσταν πόλιν.
 20 ὥ τέκν', εἰσὶν μεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
 χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος,
 ὅς τις χεῖρα γῆ συνῆψαν. εἴτα χερσὶ θέν
 πνοιᾶσιν ἠλάθησαν ὅς τις πόντον πάλιν.
 ἔτ' ἢ χ' ἢ μὴς τῆσδ' ἀπωθῆμεθα γῆς,
 ἢδ' ἢ πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσωσμένοι.
 οἱ μοι. τί δ' ἢ τ' ἑτέρφας ὥ τάλαινά με
 ἐλπίς τότ', ἔκ' ἢ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
 συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τῶδ', εἰ μὴ θέλοι
 κτείνην πολιτῶν παῖδας. αἰνέσας δ' ἔχω
 καὶ τὰ τῶδ', εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
 πράσσειν ἐμ'. ἔτσι σοὶ γὰρ ἀπόλλυται χάρις.
 ὥ παῖδες, ὑμῖν δ' ἔκ' ἢ ἔχω τί χρήσομαι,
 ποῖ τρεφόμεσθα; τίς ἢ ἄσπετος θεῶν;
 ποῖον ἢ γαῖας ἔρκος ἔκ' ἢ ἀφίγμεθα;
 ὅλ' ἢ μεθ' ὥ τέκν'. ἐκδοθῆσόμεσθα δὴ.
 καὶ μὲν ἢ ἔδ' ἐν, εἰ με χρὴ θανῆν, μέλει,
 πλὴν ὅτι τέρφω τὸς ἐμὸς ἐχθρὸς θανῶν.
 ὑμᾶς ἢ κλαίω, καὶ κατακτείρω τέκνα,

α
 καὶ τ

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

κ' ἤ γεραίαν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
 ὦ δυνάτατα, τῷ μακρῷ βίῳ σέθεν.
 τλήμων ἢ καὶ πόλιν, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
 χρὴν χρὴν ἄρ' ἢ μάς ἀνδρὸς ἧς ἐχθρῷ χέρας
 πεσόντας, αἰχρῶς κ' κακῶς λιπὴν βίον.
 ἀλλ' οἷός μοι σύμπραξον; ἢ χ' ἅπασι κ'
 πέφουγεν ἐλπίς τῶνδ' ἐμοὶ σωτηρίας.
 ἔμ' ἐκδὸς Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ' ἄναξ.
 κ' μήτε κινδύνου, σωθῆτω τέ μοι
 τέκν'. ἢ φιλήν δ' ἢ τ' ἐμὴν ψυχὴν ἴτω.
 μάλιστα δ' Εὐρυπύδης με βύλοισι ἄν, λαβὼν
 τ' ἠράκλειον σύμμαχον, καθυβρίσαι.
 ■ σκαῖος κ' ἀνὴρ τοῖς σοφοῖς δ' ἀνὴρ, σοφῷ
 ■ ἐχθραν συνάπειν, μὴ μαθῆ φρονήματι.
 ■ πολλῆς κ' αἰδῶς, κ' τύχης, τίς ἂν τύχη;
 χ' ὦ πρέσβυ, μὴ νῦν τήνδ' ἐπατιῶ πόλιν.
 τάχ' ἂν κ' ἡμῖν κέρδος. ἀλλ' ὅμως κακὸν
 γένοιτ' ὄνειδος, ὡς ξένος πρὸ δῶκα μεν.
 δη γενναῖα κ' τὰ δ' ἔπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
 ἢ σὺ χετίξων, δ' αὖρ ἄναξ στρατηλατῆ.
 τί κ' γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυπύδ' πλέον
 θανόντος; ἀλλὰ τὸ σὺ βύλεται κτανῆν.
 ■ δεινὸν κ' ἐχθροῖς βλαστάνοντες ἀγενεῖς,
 ■ νεανία τε, κ' πατρὸς μεμνημένοι,
 ■ λύμας. ἃ κείνον πάντα προσκοπῆν χρεῶν.
 ἀλλ' εἴτιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
 βουλὴν, ἐτοίμαξ', ὡς ἐγὼ ἀμήχανος
 χρησμῶν ἀκούσας ἧ μὴ, κ' φόβῳ πλέως.
 μα ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξ ὁδοῖς ἐμαῖς
 πρόσθιτε. πρῶτον κ' τὰ δ' ἐξαυτῆσ' ἐμοὶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

⚡

» γυναικὶ ἢ σιγῇ τε, καὶ τῷ σωφρονεῖν
 » κάλλιστον· εἴσω δ' ἡσύχον μένειν δόμῳ.
 τ' σὺν δ' ἀκύντας ἰόλιως σεναγμαίων,
 ἐξήλθον, ὅτε ταχθεῖσα πρεσβύειν γένος.
 ἀλλ' ὅ μιν γὰρ πῶς πρόσφορος· μέλει δέ μοι
 μάλισ' ἀδελφῶν τῶνδε, καὶ μαυτῆς πέρι
 θέλω πυθέσθαι, μὴ π' τοῖς πάλαι κακοῖς
 προσκῆμεν ἴν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
 ὦ παῖ, μάλιστά σ', ὅτε νεωστὶ δὴ τέκνων
 τ' ἡρακλείων ἐνδρίῳ αἰνέειν ἔχω.
 ἡμῖν ἢ δόξας αὖ προχωρήσαι δόμος,
 πάλιν μεθέσθαι αὖθις ἢ ἀμήχανον.
 χρησμάτων ἢ ὧδ' ὅς φησι σιμαίνειν ὅδε,
 ὅτε ταῦρον, ὅτε ἢ μόχον, ἀλλὰ παρθέγον
 σφάζει καλάνην μητρὸς, ἥ τις ἀγένης,
 ὅτε χρῆν ἢ ἡμᾶς, χρῆν ἢ τήνδ' ἔχει πόλιν.
 ταῦτ' ὅτε ἀμήχανον ἔμεν· ὅτε ἢ τέκνα
 σφάζειν ὅδ' αὖτ' ὅς φησιν, ὅτε ἄλλος τινός.
 καὶ μοὶ ἢ λέγει ἢ ὅσα φῶς, λέγει δέ πῶς,
 εἰ μή τι τέτων ἐξαμηχανήσομεν.
 ἡμᾶς ἢ ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν τινά,
 αὐτὸς ἢ σῶσαι τήνδε βύλεται χθόνα.
 μα ἐν τῷδε καὶ χόμαθα σωθῆναι λόγῳ.
 ἰό ἐν τῷδε, τᾶλλα δ' αὐτυχῶς πεπραγότες.
 μα μὴ νῦν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν ἀργεῖον δόρυ.
 ἐγὼ ἢ αὐτὴ πρὶν κελουθῆναι γέρον,
 θνήσκειν ἐτόίμα, καὶ παρ' ἵσταται σφαγῇ.
 τί φήσομεν ἢ πόλις καὶ ἀξιοὶ
 κίνδυνον ἡμῶν ὅτε χ' αἰρεῖσθαι μέγα,
 αὐτοὶ ἢ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνας,

παρ' ἴν

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

παρόν σεσώσθαι, φανερόμεθα μὴ θανόν;
 ἢ δὴτ', ἐπεὶ τοι κ' ἐλωτοσ' ἄξει,
 σέθεν καὶ ἱκέτας δαίμονων καθιμένους,
 πατρός δ' ἐκείνου φύντες, ὃ πεφύκαμεν,
 κακὸς ἔρᾶσθαι. πῦτάδ' ἐν χρυσοῖς πρέπει;
 κάλλιον οἶμαι τῆσδ', ἢ μὴ τύχοι ποτὲ
 πόλεως ἀλώσεως, χθρὰς δ' ἐχθρῶν πεσεῖν.
 ἡγρεῖται δ' εἴ τινα πατρός ὅσαν οὐχενὸς
 παθόντων, ἢ δὴν μηδὲν ἥσαν ἴσιδεν.
 ἀλλ' ἐκπεσόντα, τῆσδ' ἀλητούωχθονός,
 καὶ ἀλγυνὸν καὶ δὴτ' ἐάν δὴ τις λέρη,
 τί δ' οὐρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις;
 αὐτοὶ φιλοφύχοντες, ἔξιτε χθονός.
 κακὸς ἢ ἡμεῖς ὃ προσωφελήσομεν.
 ἀλλ' ὅδε μέντοι τῶνδε καὶ τεθνηκότων,
 αὐτὴ ἢ σωθεῖσ', ἐλπίδ' οὐ πράξειν ἔχω.
 πολλοὶ ἢ ἡδὴ τῆδε πρὸς δόσαν φίλος.
 τίς ἢ κόρην ἔριμον, ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
 ἢ παιδοποιῶν ἐξ ἐμῶν βυλῆσεται;
 ὅκον θανεῖν ἄμεινον, ἢ τῶν τυχὲν
 ἀταξίαν. ἄλλη ἢ κ' πρέπει τινὶ
 μάλλον τάδ', ἢ τις μὴ πῖσιμος, ὥς ἐγώ.
 ἡγεῖσθ' ὅπως δὴ σῶμα κατθανεῖν τόδε,
 καὶ σε ματῶτε, καὶ κατάρχεσθ', ὃ δοκῇ.
 νικᾶτε δ' ἐχθρὸς. ἢ δὲ ἢ φυγὴ πᾶρα
 ἐκῶσα, καὶ κακὸν, καὶ ἀγέλλομαι
 θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε, καὶ καυτῆς ὑπερ.
 οὐριμα γάρτοι ὃ μὴ φιλοφύχῃς ἐγώ
 κάλλιστον οὐρὴν, ἀνελῶς λιπεῖν βίον.
 Χο φῶ· φῶ· τί λέξω, παρθένα μέγαν λόγον

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κλύων ἀδελφῶν, ἥ πάρος θέλει θανεῖν;
 τῶν τίς ἂν λείξει γενναῖος λόγος
 μᾶλλον; τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
 ἴο ὦ τέκνον, ὅκ' ἔτ' ἄλλοθεν ἴσιν κῆρα,
 ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θῆρας φρενὸς
 πέφυκας Ἡρακλῆος. ὅδ' αἰχμύνομαι
 τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' αἰχμύνομαι.
 ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδίκωτέρως, φράσω.
 πάσας ἀδελφὰς τῆσδε, δῶρο χρὴ καλεῖν.
 καὶ θ' ἡλαχῆσα, θνησκέτω γένος ὕπερ.
 σὲ δ' ὅδ' ἵκαιον κατθανεῖν ἄνδρ' ἅλυσ.
 μα ὅκ' ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχὼς ἐγώ.
 χάρις ἔσ' ὅς' πρόσσετ'. μὴ λείξης γέρον.
 ἀλλ' εἰ μὴ ἐνδέχεσθε, καὶ βύλασθέ μοι
 χρῆσθαι προθύμως, τ' ἐμὴν τύχην ἐγὼ
 δίδωμι ἐκῆσα τοῖσδ', ἀναγκασθῆσα δ' ὅ.
 ἴο φῶ. ὅδ' αὖ λόγος σοι τῷ πρὶν ἀγενέστερος.
 καὶ κῆνος ἦν ἄριστος. ἀλλ' ὕπερ φέρεται
 τ' ἄλμη τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
 ὅ μὴν κελύω γ', ὅδ' ἀπεννέπω τέκνον
 θνήσκειν γ'. ἀδελφὸς ὠφέλεις θανέσθαι σῆς.
 μα σοφῶς κελύεις. μὴ τρέσης μιάσματος
 τὸ μὲν μεταχθῆν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
 ἐπεὶ ἢ πρόσβυ. σῆ δ' ἐνθανεῖν χερὶ
 θέλω. πέπλοισι γ' ὥς μ' ἐμὸν κρύψον παρώτ.
 ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἴ μ' ἐγώ,
 ὅ περ πέφυκα πατρός, ὅ περ ὄχομαι.
 ἴο ὅκ' ἂν δυνάμην φῶ παρεστάναι μόρῳ.
 μα σὺ δ' ἀλλὰ τῷδε χρῆξε. μή μ' ἐν Ἀρσένων,
 ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνῶσαι βίον.
 ἴο ἔστω

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ἴο ἔπειτά δ' ὤτάλινά παρθένων· ἐπεὶ
 καὶ μοι τόδ' αἶχρόν, μὴ σε κοσμήσαι καλῶς,
 πολλῶν ἑκάτι, τῆς τε σῆς αὐτοχρίας,
 καὶ τῆς δίκαιον· τλημονεστάτην δέ σε
 πασῶν γυναικῶν ἦδ' ὄφθαλμοῖς ἐγώ·
 ἀλλ' ἦ τι βύβλη τέσδε, τ' γέροντά τε,
 χώρει προσφθῖσ' ὕστατον πρόσφθεγμά μοι·
 μα ὦ χαῖρε πρέσβυ· χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
 τοῖς τε τέσδε παιδάς εἰς τὸ πᾶν σοφῆς,
 ὥς περ σὺ, μηδ' ἐν μάλλον· ἀρέσκουσι γάρ·
 περὶ ὃ σῶται, μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν·
 σοὶ παῖδες ἐσμέν· σᾶν χερσὶν τεθράμμεθα·
 ὄρας ὃ καὶ μέ, τ' ἐμὴν ὥραν γάμα
 διδῶσιν ἀντὶ τῶνδε κατθανομένην·
 ὕμῃς τ' ἀδελφῶν ἢ πατρὸς ὁμιλία,
 ἀνδραμονοίτε, καὶ γένοιθ' ὕμῖν ὅσων
 ἢ μὴ πάροιθεν καρδίᾳ σφαγήσεται·
 καὶ τ' γέροντά, τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων,
 τιμῶτε πατρὸς μητέρ'· Ἀλκμήνην ἐμῆ,
 ξένους τε τέσδε· καὶ ἀπαλλαγὴ πόνων,
 καὶ νόστος ὕμῖν ἀρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
 μέμνηθε τ' σῶτειραν ὥς θάψαι χρεῶν·
 κάλλιστά τοι δίκαιον· ὃ δ' ἐνδεὲς
 ὕμῖν παρίσιν, ἀλλὰ πρῶθανον γένους·
 τὰ δ' ἀντὶ παίδων ἐστὶ μοι κειμήλια,
 καὶ παρθεναίς, εἴ τι δὴ κατὰ χθονὸς
 ἦν γε μέντοι μηδ' ἐν· ἢ δ' ἐξομην
 καὶ ἢ μερίμνας οἱ θανόμενοι βροτῶν,
 ὅτι οἶδ' ὅποι τις τρέφεται· τὸ δ' ἀνέιν,
 κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται·

XX 1118

ΕΥΡΥΓΓΙΔΟΥ

ἰε' ἀλλ' ὦ μέγιστον ἐκπρέπ' ἀνψυχία,
 πασῶν γυναικῶν ἴσθι τιμιωτάτη,
 καὶ ξωστὴ ὕψ' ἡμῶν, ἐθανυῖς ἔση πολὺ.
 ἐχθαίρει· δύσφι μὲν ἢ ἄξομαι θεῶν,
 ἧσόν κατῆρκεται σῶμα Διὶ μητρος κόρη.
 ὦ παῖδες, οἰχόμεθα· δύεται μέλι.
 λῦπη λάβετε, καὶ εἴδρα μ' ἐρῆσατε,
 αὐτῇ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες τέκνα·
 ὥς ᾗτε τῷτοισι ἤδομαι πεπραγμένοις,
 χρῆσθε μὴ κρανθέντος, ὅβριώσι μοι·
 μέγνων ἢ ἄτη· συμφορὰ ἢ καὶ τάδε·

Οὐ τινὰ φιμιθεῶν ἄτερ, ὀλβιον,
 ἔβαρύποτμον ἄνδρα γενέσθαι,
 ἔδ' ἐτ' αὐτ' ἀγ' βεβάναι δ' ἴμον
 οὐτυχίᾳ· παρὰ δ' ἄλλον ἢ ἄλλα
 μοῖρα διώκει.
 τ' ἢ ἀρ' ὑψηλῶν, βραχύν ὤκισεν.
 τὸν δ' ἀλήταν, σὺ δ' αἶμονα τύχει.
 μέρσι μα δ', ἔτι φυχῇ θέμις· ἔσθ' ἔ
 α τις ἀπώσεται.
 ἀλλὰ μάταν ὁ πρὸ θυμος αἶε πόνοσ
 ἔξει ἢ· ἀλλὰ σὺ
 μὴ προσπιτνῶν τὰ θεῶν ὕπερ,
 μή δ' ὑπεράλχει φροντίδα λυτῶ.
 οὐδ' ὅκιμον ἢ ἔχει θανάτῃ μέρος
 αἰ μελέα πρὸς ἀδελφῶν, καὶ γὰρ.
 ἔ δ' ἀκλειὴς νιν
 δ' ὄξαι πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται.
 αἰ δ' ἀρετὰ, βαίνῃ διὰ μόχθων.
 ἀξία μὲ πατρίς,

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ἀξία δ' ἀδελφῶν τάδε γίνεται.

ῥ' ὅσ' εἰς σὺν γε

θανάτῳ, ἀγαθῶν μετέχῃ σοι.

Θε ὦ τέκνα, χαίρετ'. Ἰόλειω δ' ἢ πῦρ γέρον;
μήτηρ δ' πατὴρ τῆσδ' ἰδρᾶς ἀποστατή.

Ἰό πάρεσμεν, οἷα δ' ἡν' ἐμῶ παρυσία.

Θε τί χρῆμα κῆσαι, καὶ κατηφές ὅμ' ἔχεις;

Ἰό φροντίς τις ἦλθεν οἰκείας, ἢ συνεχόμην.

Θε ἔπαυε νῦν σεαυτὸν. ὀρθώσον κέρα.

Ἰό γέροντές ἐσμεν, καὶ δαμῶς ἐρρώμεθα.

Θε ἡκω γε μέντοι, χάρμα σοι φέρων μέγα.

Ἰό τίς δ' εἶσὺ; πῶ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;

Θε Ὑλλο πενέσης. ὅμ' ἐμ' ἐγνώσκεις ὄρων;

Ἰό ὦ φίλταθ', ἡκεις ἄρα σωτήρων βλάβης;

Θε μάλιστ'· καὶ πρὶν αὐτοχρῆστα ἔν' τάδε.

Ἰό ὦ μήτηρ ἐσθλῶ παιδὸς, Ἀλκμήνην λέγω,

ἐξελθ', ἀκυσσον τῆσδε φιλότατος λόγος.

πάλα κ' ὠδίνουσα τ' ἀφίγμενων,

ψυχὴν ἐτήκω, νόστος δ' ἐγενήσεται.

ἀλ τί χρῆμα αὐτέϊς; πάντ' ὅδ' ἐπλήσθη σέρος.

Ἰόλαε, μῶν τις σ' αὖ βιάζεται παρῶν

κῆρυξ ἀπ' Ἀργεῖς; ἀσθενὴς κ' ἡν' ἐμὴ

ῥώμη. τὸ σὸν δ' ἐδέσθαι σ' ἐχρῆν ξένης.

ἔκ' ἐς ἄρην σε τῆσδ', ἐμῶ ξώσης ποτέ.

ἦ τ' ἄρ' ἐκείνη μὴ νομιζοίμην ἐγὼ

μήτηρ ἐτ'. εἰ δὲ τῶνδε προαδίξεις χερὶ,

δυοῖν γέρονταιν, ὅ καλῶς ἀγωνιῇ.

Ἰό θάρσει γεραιά, μητρέσης. ἔκ' ἀργόθεν

κῆρυξ ἀφίηται, πολέμιος λόγος ἔχων.

ἀλ τί κ' βοὴν ἔσπασας ἄγγελον φόβου;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἰό σὲ πρόσθεν αὖ τῷ δ' ὅπως βαίης πέλας·
 ἀλ ἔκ' ἴσμεν ἡμῶς ταῦτα τίς γὰρ ἐσθ' ὁδε;
 ἰό ἦκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέβειν.
 ἀλ ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλλουσιν·
 ἀτὰρ, τί χώρα τῆδε προσβαλὼν πόδα;
 πᾶ νῦν ἄπεισι; τίς νιν ἔργε συμπορά,
 σὺν ἀοιφανέντα δ' οὐρ' ἐμὴν τέρψας φρένα;
 θε στρατὸν καθίξει, τάσσεται θ' ὃν ἦλθ' ἔχων.
 ἀλ τῷ δ' ἔκ' ἔθ' ἡμῖν τῷ λόγῳ μέτεσι δῆ;
 ἰό μέτεσιν ἡμῶν δ' ἔργον ἰσοῦν τάδε.
 θε τί δῆτα βῦλοι τ' πεπραγμένων μαθῶν;
 ἰό πόσον τι πλῆθος συμμάχων πάρεσ' ἔχων.
 θε πολλὰς ἀριθμὸν δ' ἄλλον ἔκ' ἔχω φράσαι.
 ἰό ἴσασι νοῖμαι ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι.
 θε ἴσχοι· καὶ δὴ λαὸν ἔστηκεν κέραι.
 ἰό ἦδη γὰρ ὥς ἐς ἔργον ὥπλισαι στρατός.
 θε καὶ δὴ περὶ κταί τὰ σφάγια τάξεων ἐνάς.
 ἰό πόσον, τί δ' ἐς ἄπωθεν ἀργῶν δόρυ;
 θε ὥστ' ἐξορᾶσθαι τ' στρατιῶν ἐμφανῶς.
 ἰό τί δ' ὠντα; μῶν τάσσοντα πολέμιων σίχας;
 θε ἡκάστομεν ταῦτ'· ὃ γὰρ ἐξηκῆστομεν.
 ἰό ἀλλ' εἴ μ' ἐρήμους δεσπότας τῷ μὸν μέρος.
 θε ὃν ἂν θέλοιμι πολέμοισι συμβαλεῖν.
 ἰό κἀγὼ γε σὺν σοί· ταῦτα γὰρ φροντίξομεν,
 φίλοις πρὸντες, ὥς εἰσὶ μεν ὠφελῶν.
 θε ἦμισα πρὸς σὺ· μῶρον ἦν ἡπῶν ἔπος.
 ἰό καὶ μὴ μεταχεῖν γὰρ κίμῃ μάχης φίλοις;
 θε ὃν ἐς ἐν ὅτ' ἐτραῦμα, μὴ δρώσης χερὸς.
 ἰό τί δ' ὃ θένοιμι καὶ ἐγὼ δ' ἰαπείδος;
 θε θένοις ἂν· ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

- 10 ὅδεῖς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
 θε ἔκ' ἐστὶν ὧτ' ἀν' ἡποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.
 10 ἀλλ' ἔν' μαχῇ μ' ἀριθμὸν ἔκ' ἐλάουσι.
 θε σμικρὸν τ' ὅσον σκῆνωμα προστίθης φίλοις.
 10 μὴ τι μ' ἔρυκε δρᾶν παρ' ἐκασμένον.
 θε δρᾶν κ' σύ γ' ἔχ' οἶστε, βέλειται δ' ἴσως.
 10 ὥς μὴ μὲν ἔντα· τ' ἀλλὰ σοι λέγειν πάρα.
 θε πῶς ἔν' ὀπλίταις ταυχέων ἄτερ φανῇ;
 10 ἔς' ἐν δόμοισιν ἐνδον αἰχμ' ἀλλ' ὅπλα
 τοῖσδ', οἷσι χρυσόμειθα, καποδώσομεν
 ξῶντες· θανόντας δ' ἔκ' ἀπαιτήσῃ θεός.
 ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω· καπὸ πασάων ἐλὼν,
 ἐνέχ' ὀπλίτην κ' ὅσμον, ὥς τάχιστα μοι.
 αἰχρὸν γὰρ οἴκ' ἔρημα γίνεται τόδε,
 τὸς κ' ἡ μάχεσθαι· τὸς γ' ὀφθαλμοὶ μένθω.
 20 ἤμα κ' ἔγω σῶνυσι χρόνος
 τ' ὅσον, ἀλλ' ἡβ' αἰσῶμα ἢ φρ' ἔδον.
 τί ποτ' ἄλλως; ἀσέ κ' ἐβλάψῃ,
 σμικρὰ δ' ὀνήσῃ πόλιν ὕμετέραν.
 χρή γινωσι μαχῇν τ' ἡλικίαν,
 τὰ δ' ἀμήχαν' ἔαν' ἔκ' ἐστὶν ὅπως
 ἤβην κτήσῃ πάλιν αἰθίς.
 αλ τί χρήμα μέλλῃς σῶν φρενῶν ἔκ' ἐνδον ὦν,
 λιπὴν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
 10 ἀνδρῶν γὰρ ἀλήκῃ· σοὶ γ' χρή τ' ἔτων μέλλῃν.
 αλ τί δ' ἦν θάνης σὺ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
 10 παιδὸς μελήσῃ πᾶσι τοῖς λεγέμενοις.
 αλ ἦν δ' ἔν' ὃ μὴ γένοιτο, χρήσονται τύχῃ;
 10 οἷ δ' ἔκ' προδώσῃσιν σε μὴ τρέσῃς ξένοι.
 αλ τοσόνδε γάρ τοι θάρσος ἔδ' ἐν ἄλλ' ἔχω.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 10 καὶ Ζηνὶ τ' ὧν οἶδ' ἐγὼ μέλει πάντων.
 αλ φῶν.
 Ζὼς ἐξ ἐμῷ μὲν ἔκ κ' ἀκνύσεται κακῶς.
 ἧ δ' ἐστὶν ὅστις αὐτὸς, οἶδεν εἰς ἐμέ.
 θε ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὄρας πανταρχίαν.
 φθάνοις δ' ἂν ἔκ' ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας,
 ὡς ἐγγύς αἰών· καὶ μάλιν' Ἀρης συγῆ
 μέλλοντος· ἧ τ' οὐρανόθεν φοβῆ βαίρος,
 τῦν μὲν πορύνει γυμνός· ἐν τ' ἰτάξεισιν,
 κόσμῳ πυκνὰ ξυτῶν δ'· ἐγὼ δ' οἴσω τέως.
 10 καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχρηρ' ἔχων
 τύχη, κόμιζε· χερὶ δ' ἐνθεν ὀξύην,
 λαίοντ' ἐπαίρει πῆχυν, αὐθύνων πόδα.
 θε ἦ παιδαγωγῶν ἢ τ' ὀπλίτην χρεών;
 10 ὄρνιθος ἔνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον.
 θε ἦ θ' ἡσθα δυνάτεις δρᾶν, ὅσον πρόθυμος ἦ.
 10 ἔπειγε· ληφθεὶς, δεινὰ πῆσομαι, μάχης.
 θε σύ τοι βραδύνεις, καὶ ἐγὼ δοκῶ τι δρᾶν.
 10 ἔκ' ἂν ὄρας με κῶλον ὡς ἐπείγεται;
 θε ὄρω δ' αὖντα μάλλον, ἢ πᾶσι δοντά σε.
 10 σὺ ταῦτα λέξεις, ἢ νῖκ' ἀνελύσῃς μὲν ἐκεί.
 θε τί δρῶντα; βυλοῖμην δ' ἂν αὐτυχῆντά γε.
 10 δ' ἀπείδος θέροντα πολέμιων τινά.
 θε ἤδη πόθ' ἤξομέν γε· τῆτο δ' φόβος.
 10 φῶν· ἦ θ' ὦ βραχίων, οἶον ἢ βῆσαντά σε
 με μνήμῃς ἢ μείς, ἢ νῖκ' αὖν Ἡρακλεῖ
 Σπάρτην ἐπόρθεις, σὺ μ' μαχόμενος
 τοῖσδε, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυθέως
 θῆην· ἐπεὶ τοι ἐκ κακῶς, μένειν δόρυ.
 ἐστ' ἐν ὀλβῳ καὶ τόδ' ἔκ' ὀρθῶς ἔχον,

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

αὐτυχίας δόκησις· οἷομαι δὲ ἅ
τ' αὐτὸν χάντα, πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς·

χ^ο γὰρ, καὶ παννύχιος σιλάνα,
καὶ λαμπρόταται θεῶ
φαισίμβροτοι αὐτὰς,
ἀγγελίαν μοι ἐνέγκας·
ἰαχῆσατε δ' ἄραν ὦ,
καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν,
γλαυκὰ τ' ἐν Αἰθάνῃ.
μέλλω τὰς πατριώτιδος γῆς,
μέλλω περὶ τ' ὁμίμων,
ἰκέτας ὑποδεχθεῖς,
κίνδυνον πολὺν τε μέν σιδάρω·
δαινὸν τὴ πόλιν ὥς Μυκῆνας
ἀνδράμονα, καὶ δορὸς
πολυαιέτου ἀλκῶ,
μῆνιν ἐμὲ χροὸν κούθειν·
κακὸν δ' ὧ πόλις ἡ ξένους
ἰκτῆρας παρὰ δώσομεν,
καὶ λούσιμον Ἀργός·
Ζεὺς μοι ξύμμαχος, ὃ φοβέμε·
Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως
ἔχει· ὅποτε θνατῶν
ἡσόνες ποτ' ἂν, ἥ τ' ἐμῷ φανένται·
ἀλλ' ὧ πόντια, σὸν ἅ ἔδρας
γῆς σὸν, καὶ πόλις, ἧς σὺ μήτηρ,
δέσποινά τε, καὶ φύλαξ
πόρουσον, ἀλλὰ τ' ὃ δικάως·
τὰ δ' ἐπάγοντα δορύσσοντα
στρατ' Ἀργόθεν· ὃ δ' ἐμῷ γὰρ ἔτι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- δῖκαίος ὃ μ' ἐκπέσειν μέλαθρον,
 ἀλλ' ἐπὶ τοῖ πολύθυτος αἰὲ
 τι μὰ κραίνεται, ὅδ' ἐκ αὖθι
 μηνῶν φθινὰς αἰμέρα,
 θαῶν τ' αἰσδαί, χορῶν τε μολπαι.
 ἀνεμόεντι δέχ' ἐπ' ὄχθω,
 ὀλοὺν ματα παννυχίοις ὑποπαρ
 θένων ἰαχῇ ποδῶν κρότοισιν.
- θε δέσσονα, μύθος σοί τε συντομωτάτης
 κλύειν, ἐμοί τε τῷδε καλλίστους, φέρω.
 νικῶ μιν ἐχθρὸς, κ' τρόπαι' ἰδρύεται,
 πανταρχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
- αλ ὦ φίλταθ', ἥδέ σ' ἡμέρα δῖήλασεν
 ἡλυθεῖν ῥῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι.
 μίᾱς δέ μ' ὕπω συμφορᾶς ἐλυθεροῖς.
 φόβος ἢ ἄ μοι ξῶσιν, ὅς ἐγὼ θέλω.
- θε ξῶσιν· μέγιστον γ' ἀνκλεῖς κατὰ στρατόν.
 αλ ὃ μ' ἡγέρων ὅκ' ἐστὶν Ἰόλειος ὅδε;
 θε μάλιστα· πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιπαι δῆ.
 αλ τίδ' ἐστὶ; μῶν τι κεδνὸν ἡγωνίξετο;
 θε νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.
 αλ θαυμάζ' ἐλεξας· ἀλλὰ σ' αὐτυχῇ φίλων
 μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.
- θε εἰς μὲν λόγος σοὶ πάντα σημαίνει τάδε.
 ἐπεὶ ἢ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν
 κατὰ σὸ μ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
 ἐκβὰς τεθρίππων ὕλλος ἀρμάτων πόδα,
 ἔσθ' ἐμείσοισιν ἐν μεταυχημίσις δορός.
 κἄπειτ' ἐλεξεν, ὡ στρατὴρ, ἵς Ἀργόθεν
 ἡκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν, ὅκ' ἔα σὰ λῆ.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

κ, τὰς Μυκήνας ὅθεν ἐργάσθῃ κακὸν
 ἀνδρὸς περήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
 μάχῃ συνάψας, ἢ κτανῶν, ἄχα λαβὼν
 τὸς Ἡρακλῆος παῖδας· ἢ θανῶν, ἐμοὶ
 τιμὰς πατρώας, καὶ δόμους ἔχθ' ἄφες·
 στρατὸς δ' ἐπῆνεσ', ὅς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
 καλῶς πελέχθαι μῦθον, ὅς τ' αὐτοχρίαν·
 ἔδ' ὅτε τὸς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγῳ,
 ὅτ' αὐτὸς αὐτῷ δολίαν στρατηγὸς ὦν,
 ἐλθὲν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός·
 ἀλλ' ἦν κακίστος· ἦτα τοιοῦτος γεγώς,
 τὸς Ἡρακλῆος ἦλθε δολώσων γόνυς·
 ὕλλος ἢ ἔν' ἀπώχετ' ὅς τάξειν πάλιν·
 μάντις δ' ἐπειδὴ μονομάχῃ δι' ἀσπίδας
 διαλλαγὰς ἐγνώσαν ὅτε λεγόμενας,
 ἔσφαζον, ὅκ' ἐμελλον, ἀλλ' ἀφίσταν
 λαίμων βροτῶν ἀνθὺς ἔριον φόνον·
 οἷδ' ἄρματ' εἰσέβαινον· οἷδ' ὕπ' ἀσπίδων
 πλουραῖς ἐκρυπτοῖτο πλῆρ'· Ἀθηναίων δ' ἀναξ
 στρατῷ παρήγγειλ' οἷα χρεὶ τ' ἀνένῃ·
 ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκήσῃ χθονὶ,
 κ, τῇ τεκνύσῃ, νῦν τιν' ἀρκεῖσαι χρεῖων·
 ὅδ' αὐτὸν τάρχος μὴ κατακύναι θέλων,
 κ, τὰς Μυκήνας, συμμάχους ἐλίπετο·
 ἐπὶ δ' ἐσήμεν' ἔρβιον τυρσινικῇ
 σάλπιγγι, κ, συνῆσαν ἀλλήλοισι μάχην,
 πόσον τιν' αὐχεὶς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
 πόσον τινὰ τιναγμὲν, οἷ μωγὴν θ' ὁμῶς;
 τὰ πρῶτα μὲν νῦν πίτυλος ἀργεὺς δορός
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἴτ' ἐχώρισαν πάλιν·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἰδούτερον ἢ, πὺς ἐπαλλαχθῆς ποδῖ,
 ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ σῆς, ἐκαρτέρει μάχη.
 πολλοὶ δ' ἐπιπῶν ἦν ἢ τῷ κελύσματος.
 ὦ τὰς Ἀθίνας, ὦ τ' Ἀργείων γύνη
 σφύροντες, ἢ ἀρήξετ' αἰχμὴν πόλιν;
 μόλις ἢ πάντα δρωῦντες, ἢ ἄτερ πόνων,
 ἔτρεψάμεθ' Ἀργείων ἄς φυγὴν δόρυ;
 καὶ ταῦθ' ὁπρέσβυς Ὑλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ἐκένανσε δεξιᾶν,
 Ἰόλαος ἐμβῆσάνιν ἵππον δίφρον.
 λαβὼν ἢ χερσὶν ἡνίας Εὐρυθέως,
 πῶλοισι ἐπέχε· τὰ ποτ' ἦδη κλύων,
 λέγοι ἢ ἄλλος, δῶρο δ' αὐτὸς ἴσιδων.
 παλληνίδος ἢ σεμὶον ἐκπερῶν πάγον
 δίας Ἀθάνας, ἄρ μ' ἰδὼν Εὐρυθέως,
 ἠράσθ' ἦβη, Ζηνὶ δ' ἡμέραν μίαν
 πῶς γενέσθαι, καὶ ποτίσασθαι δίκην
 ἐχθρῶς· κλύει δὲ θαύματος πάρεσί σοι.
 διαὼν ἢ ἄτερ ἵππικοῖς ὑπὸ ξυροῖς
 σθένει, ἐκρυψαν ἄρμα λυγαῖα νέφει.
 σὺν δὲ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι,
 ἦβην θ'· ὁ δ' ὄρφνης ἐκδύς αἰθρίε, νέων
 βραχιόνων ἐδείξεν ἠβητὴν τύπον.
 αἰρῇ δ' ὁ κλέωνος πόλεως Εὐρυθέως
 τέτρωρον ἄρμα πρὸς πέτραις σκηνωνίσιν,
 δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας, ἀκροθίνιον
 κάλλισον ἦκει τ' ἑρατηλάτην ἄγων,
 τ' ὀλβιον πάροιθεν· τῇ ἢ νῦν τύχη,
 βροτοῖς ἄπχοι λαμπρὰ κηρύσει μαθῆναι,
 τ' αὐτὸς χεῖν δοκῶντα μὴ ξηλῶν, πρὶν ἂν
 • θανόν

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

- θανόντ' ἴδη τις, ὥς ἐφ' ἡμεροὶ τύχαι.
 χ^ο ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δαινέσθ' ὄβρα
 ἐλεύθερον πάρεσιν ἤμαρ εἰσίδειν.
 αλ ὦ Ζεῦ, χρόνῳ καὶ τὰ μὲν ἐπεσκέψω κακὰ,
 χάριν δ' ὅμως σοὶ τ' πεπραγμένων ἔχω.
 καὶ παῖδά τ' ἐμὸν πρίασεν ὅδοις ἔχῳ
 θεοῖς ὁμιλῆν, νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
 ὦ τέκνα, νῦν δὴ, νῦν ἐλεύθεροί τόνων,
 ἐλεύθεροι ἢ τῷ κακῶς ὀλυμένον
 Εὐρυθέως ἔσεσθε, καὶ πόλιν πατρίδα
 ὄψεσθε, κλήρεα δ' ἐμβατεύσεσθε χθονός,
 καὶ θεοῖς πατρώοις θύσεθ' ὧν ἀπειρημένοι
 ξένοι, πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.
 αὐτὰρ τὶ καὶ θῶν Ἰσμεως σοφὸν ποτε,
 Εὐρυθέως ἐφύσασθ' ὥς μὴ κτανῆν,
 λέξον· παρ' ἡμῖν καὶ ἔσ' ὅσοφόν τόδε,
 ἐχθρὸς λαβόντα, μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.
 θε ὅσον προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
 κρατύντα, καὶ σὴν δεσποτὸν μενον χερὶ,
 ὅ μιν ἐκόντα γ' αὐτόν· ἀλλὰ πρὸς βίαν
 ἔξωξ' ἀνάγκη καὶ ἔκ' ἐβύλετο
 ξῶν εἰς σὸν ἐλθῆν ὄμμα, καὶ δῦναι δίκην.
 ἀλλ' ὦ γεραιά, χαῖρε, καὶ μέμνησόμην,
 ὃ πρῶτον εἶπας ἡνίκ' ἤρχόμην λόγῳ.
 ἐλευθέρωτόν μ' ἐν ἧ τοῖς τοιοῖσδε χρεὶ
 ἀφ' αὐδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις σῶμα.
 χ^ο ἐμοὶ χορὸς καὶ ἡδὺς, εἰ
 λίγχα λωτὴ χάρις ἐνὶ δαί,
 ἣν δ' ἄχαρις Ἀφροδίτα,
 τερπνὸν δέ τι, καὶ φίλων ἄ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ῥ' αὐτυχίαν ἰδέσθαι
 τ' πάρος ἔδοκύντων.
 πολλὰ δ' ἔτι κτεῖ
 μοῖρα τελευσιδῶτη
 ῥ', αἰὼν τε Κρόνος παῖς.
 ἔχεις ὁδὸν τινὰ ὧ πόλις,
 δίκαιον· ἢ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
 τι μᾶν θεὸς· ὃ ἢ μὴ φάσκων,
 ἔγγυς μανιῶν ἐλαύνει,
 δεικνυμένων ἐλέγχων
 τῶνδ' ἐπίσημα γάρτοι
 θεὸς παραγγέλλει,
 τ' ἀδίκων παραιρῶν
 φρονήματος αἰή.
 ἔστιν ἐν ὕραν ὧ βεβακῶς
 θεὸς γόνος· ὧ γεραιά,
 φάνηι λόγον, ὥς τ' αἰῖδα
 δόμον κατέβα πυρὸς
 δεινὰ φλογὶ σῶμα δαΐδης,
 ἥβας τ' ἔρατ' χροῖζει
 λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
 ὧ ὑμέναιε, διαγὸς
 παῖδας Διὸς ἡξίωσας.
 συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς.
 καὶ δ' πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν
 λέγεις ἐπίκυρον ἦναι.
 καὶ τέσθε θεᾶς πόλις,
 καὶ λαὸς ἔσωσ' ἐκ γένος.
 ἔχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς, ὧ θυ
 μὲς ἦν πρὸ δίκας βιάων,

μή ποτ'

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

μή ποτ' ἐμοὶ φρόνημα,
 ψυχὰ τ' ἀκόρεστος ἦν.
 ἄλλ' δέ σ' οἶν, ὄρας ᾧ, ἀλλ' ὅμως φρήσεται,
 Εὐρυθέεσσι τὸν δ' ἄγοντες ἤκαμεν,
 ἄελπον ὄφιν, τῶν δ' ἐτ' ἔχ' ἥσαν τυχεῖν.
 ὅ γάρ ποτ' ἦν χειρὶ φάει ἵξεσθαι σέθεν,
 ὅτ' ἐκ Μυκηναίων πολυτίνων σὺν ἀσπίσιν
 ἔσειχε, μέγ' ὡς τῆς τύχης φρονῶν πολὺ,
 πέτρων Ἀθήνας· ἀλλὰ τ' ἐναντίαν
 δαίμων ἔθηκε, καὶ μετέστησε τύχας.
 Ὑλλος ᾧ ἔν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως, βρέτας
 Δίος τροπαῖα καλλίνικον ἔσασαν.
 ἐμοὶ δ' ἢ πρὸς σέ τόνδ' ἐπισέλασθ' ἄχην,
 τέρψαι θέλοντες σὺν φρέν'. ἐκ δ' αὐτυχῆς,
 ἡδίστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχῆνθ' ἱρᾶν.
 ἄλλ' ὦ μῖσος, ἦ κεις; εἴλε' σ' ἡ δίκη χρόνῳ;
 πρῶτον ᾧ ἔν μοι δαῦρ' ἐτίσχετον κῆρα,
 καὶ τληθὶ τὸς σὺς προσβλέπειν ἐναντίους
 ἐχθροὺς· κρατῇ δ' ἔννυχε, καὶ κρατῆς ἔτι.
 ἐκείνος δ' οὐδ' ἐβόλομαι δ' εἰδέναι,
 ὅς πολλαὶ δ' ἔνθ' ὅπου σὶν ἔμιν
 παῖδ' ἡξίωσας, ὦ πανθ' ἔφυβρίσαι.
 τί δ' σὺ κείνον ἔκ' ἐτλης ἐφυβρίσαι,
 ὅς καὶ παρ' ἄδην ξωντά νιν κατήγαγες,
 ὕδρας, λέοντας τ' ἐξαπολλύναι λέγων,
 ἔπεμψες; ἀλλὰ δ' οἱ ἐμυχανῶ καὶ καὶ,
 σιγῶ· μακρὸς δ' μῦθος ἀν' ἐννοίῳ μοι,
 καὶ κ' ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μένον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάσης καὶ μὲ, καὶ τέκν' Ἑλλάδος
 ἦ λαυνες, ἰκέτας δαιμόνων καθήμενας.
 τὸς δ' ᾧ, γέροντας, τὸς δ' ἐν νηπίοις ἔτι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ὄρες ἄνδρας, καὶ πόλιν μ' ἐλεύθερον,
 οἷ σ' ἔδεισαν· δεῖ σε κατθανῆν κακῶς.
 καὶ κερδανῆς ἅπαντα· χρὴ δ' ἔχ' ἅπαξ
 θνήσκῃ σε, πολλὰ πῆματ' ἐξείργασμένον.
 χθ' ἔσ' ἀνυσὼν, τόνδε σοὶ κατακτανεῖν.
 ἀλλ' ἄλλως ἄρ' αὖτ' ἐν αἰχμάλωτον ἔλομεν;
 ἔρχετ' ἢ δὴ τίς τόνδε μὴ θανῆν νόμος;
 τοῖς τῆςδε χώρας προστάταισιν ἔδοκε.
 ἀλλ' τί δὴ τόδ', ἐχθρὸς τοῖσι δ' ἔκαλὸν κτανῆν;
 ἔχ' ὅντιν' ἀνγεξῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.
 ἀλλ' καὶ ταῦτα δόξαν θ' ὕλλος ἐξινέχετο;
 χρὴν δ' αὖτ' οἷμαι τῆς ἀπιστῆσαι χθονί.
 ἀλλ' χρὴν τόνδε μὴ ξῆν, μὴ δ' ὄραν φάος ἔτι.
 τότ' ἠδίκηθη πρῶτον, ἔθανὼν ὅδε.
 ἀλλ' ἔκ' ἔτ' ἐστὶ ἐν καλῷ δύναι δίκη.
 χθ' ἔσ' ἐπὶ τῶτον, ὅστις ἂν κατακτανέοι.
 ἀλλ' ἔγωγε καὶ τί φημι καὶ μὲν αἰτίνα;
 πολλὴν ἄρ' ἔξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
 ἀλλ' φιλῶ πόλιν τήνδ', ἔδ' ἐν ἀντιλεπτόν.
 τῶτον δ' ἐπέπερ χθρὰς ἦλθεν ἧς ἐμὰς,
 ἔκ' ἐστὶ θνητῶν, ὅστις ἐξαίρησεται.
 πρὸς ταῦτα δ' ἔθρασεῖαν ὅστις ἂν θέλοι,
 καὶ τ' φρονέσαν μῆξον ἢ γυναικαὶ χρὴ,
 λέξει· τίς δ' ἔργον τῶτ' ἐμοὶ πεπράξεται.
 χθ' δεινόν τι, καὶ συγχνωσὼν ὧ γύναι σ' ἔχειν
 γῆμος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.
 γύναι, σάφ' ἴαθι μὴ μεθ' ὅπως πάντας σε,
 μὴ δ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς φυγῆς πέρι
 λέξονθ', ὅθεν χρὴ δειλίαν ὀφλῇ τινά.
 ἐγὼ δ' ἢ γῆμος ἔχ' ἐκὼν τόδ' ἠράμην,

ἦ δ' αὖ

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

ἦδ' ἔτι σοὶ καὶ αὐτὰν ἐφίσιος γεγώς,
 τῷ σὺ ἢ πατρίδ' συγγενὴς Ἡρακλείῃ·
 ἀλλ' ἔτ' ἐχρηξον, εἴτε μὴ θεὸς ἢ ἦν,
 Ἡρα με κάμνην τήνδ' ἔθηκε τ' νύσον·
 ἐπεὶ δ' ἐκόνω δυσμένειαν ἡράμην,
 κ' ἄγων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιζόμενος,
 πολλῶν σοφιστῆς τιμάτων ἐγινόμην,
 καὶ πολλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθανῶν ἄλ',
 ὅπως δηώσας καὶ κατακτείνας ἐμὸς
 ἐχθρὸς, τοιοῦτον μὴ συνοικοῖην φόβῳ·
 εἰδὼς καὶ ἂν ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτιτύμως
 ἀνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα καὶ ἄχθρὸς ὦν,
 ἀκέσεται γ' ἐσθλὰ, χρυσὸς ὦν ἀνὴρ·
 κείνῳ δ' ἀπαλλαχθέντος, ὅτε ἐχρὴν μ' ἄρα
 μισθόμενον πρὸς τῶνδε, καὶ ξυνηθότα
 ἐχθραν πατρώαν, πάντα κινῆσαι πέτρον,
 κτείνοντα, καὶ βάλλοντα, καὶ τεχνώμενον·
 τοιαῦτα δρῶντι, τὰ μὰ γίγνεται ἀσφαλῆ·
 ὅτε σὺν ἀναλαβῶσα τὰς ἐμὰς τύχας,
 ἐχθρὸν λέοντος δυσγενὴ βλαψήματα,
 ἤλαυνες ἀν' ἀκοῖσιν· ἀλλὰ σωφρόνως
 εἰσας οἰκῆν Ἀργος, ὅτιν' ἀν' πίθοις·
 νῦν ὅν ἐπεδήμ' ὅτε διώλεσαν τότε
 πρόθυμον ὄντα τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις,
 ὅτε γὰρ ἐμὶ τῷ κτανόντι κατθανῶν·
 πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονέσασθαι θεόν,
 μῆξοντίσας τῆς ἐμῆς ἐχθρας πολὺ·
 πρὸς ἅγ' εἶπας, ἀντήκυσας· ἐνταῦθεν ἢ χρὴ
 ἦν προστρόπαιον, τ' ἐν τε γέναιον καλῆν·
 ὅτω γε μέντοι τὰ μ' ἐχθρὸν θανέειν καὶ ὅ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χρήξω· λιπὼν δ' ἄν, ὅδ' ἐν ἀχθοῖν βίον·

χ^ο πῦραι ἔσαι σοι μικρὸν Ἀλκμήνῃ θέλω,
ὅν ἄνδρ' ἀφείναι τόνδ', ἐπεὶ πόλεος οὐκ ἔστι.

ἀλ τίδ' ἄν θάνητε, καὶ πόλει πρῶτόν μεθα;

χ^ο τὰ λῶς ἄν εἴη· πῶς τὰς δ' ἔν γενήσεται;

ἀλ ἐγὼ διδάξω ῥαδίως· κτανῶσα δὲ
τόνδ', ἔτα νεκρὸν τοῖς μετελθῶσιν φίλων,

δώσω· ὃ δὲ σῶμα δὲ ἀπιστήτω χθονί.

ἔτος ἢ δώσῃ δ' ἴκνηθαι θανὼν ἐμοί.

ἀλ κτῆν, ὅ παρὰ τὸ μάλιστα τήνδε δὴ πόλιν

ἐπεὶ μ' ἄρῃκε, καὶ κατηδέσθαι κτανῆν,

χρησὶ μὲν παλαιῷ Λοξίῳ δωρήσομαι,

ὅς ὠφελήσῃ μῆξον ἢ δοκεῖν, χρόνῳ.

θανόντα γὰρ μεθάψεται, ὅ τὸ μὲν οἶσιν,

δίκας παροῖθε παρθένῃ Παλληνίδος.

καὶ σοὶ δὲ δύνας, καὶ πόλει σωτήριος

μέτοικος ἀν' κείσομαι κατὰ χθονός,

τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,

ὅταν μέλωσι δῶρο σὺν πολλῇ χειρὶ,

χάριν προδόντες τήνδε τοιῶτων ξένων

πρῶσιτε· πῶς ἔνταυτ' ἐγὼ πεπυσμένος,

δῶρ ἤλθον, ἀλλ' ὅ χρυσὸν ἠρόμην θεῶν.

Ἦρ' ἐν νομίζω θεσφάτων μῆξω πολὺν,

ὅς κ' ἄν προδῶναι μ'· ἀλλὰ μήτε μοι χόας,

μήθ' αἰμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν σῆμα τόπον.

κακὸν δὲ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ

δώσω διπλὴν ἢ κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμῶ.

ὅ μ' αὖς τ' ὀνήσω, τὰς δὲ τε βλάψω θανόντων.

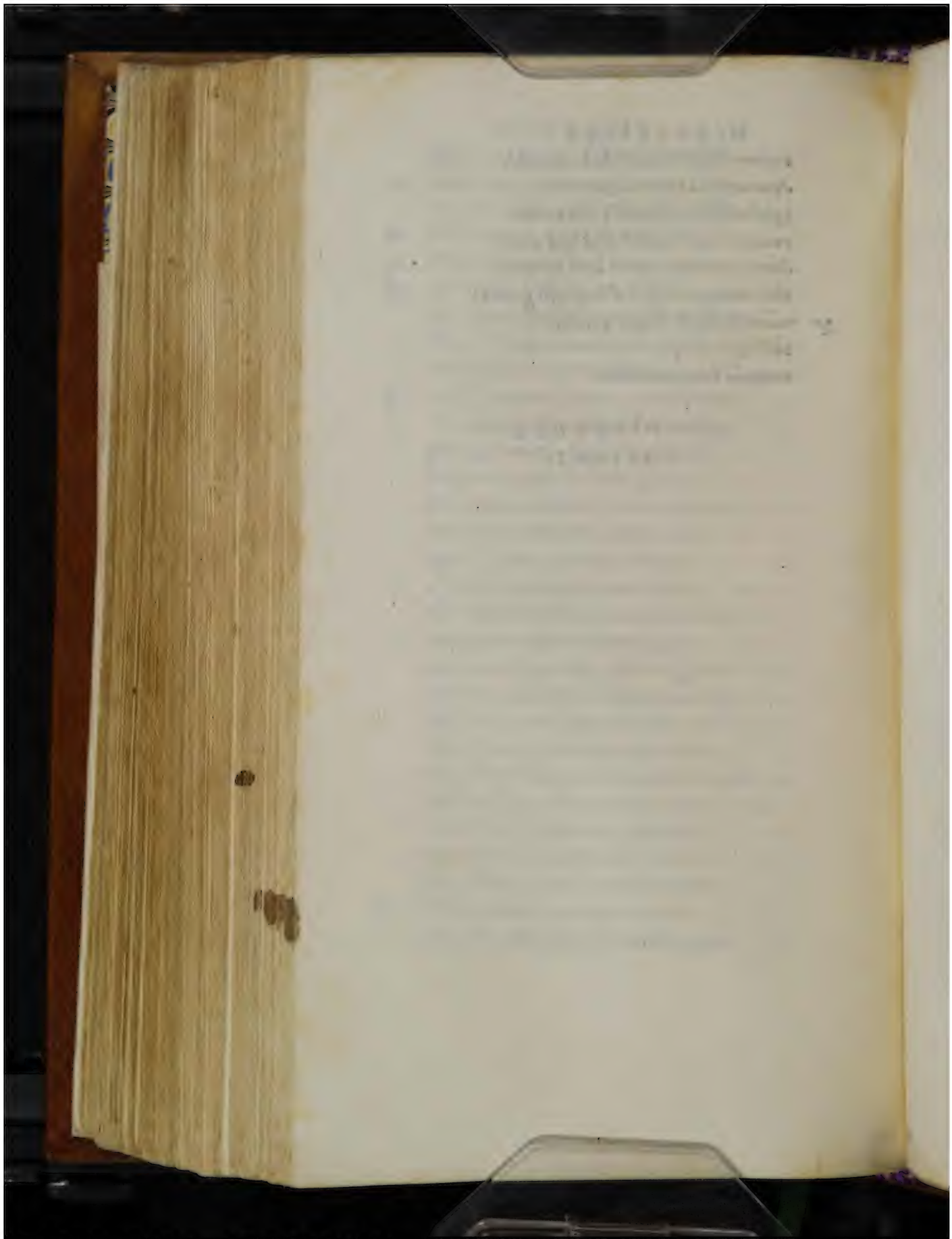
ἀλ τί δὴ τα μέλλειτ', εἰ πόλει σωτηρίαν

κατεργάσασθαι τοῖσι τ' ἐξ ἡμῶν χρεῶν

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

κτήνιν τ' ἀνδρατόνδ' αἰκνόντες τάδε·
 δῆκνυσι δ' ἐλάσθον ἀσφαλεσάτην,
 ἐχθρὸς δ' ἀνὴρ, ὠφελὲς δ' κατθανών·
 νομίζετ' αὐτ' ὁμῶς· εἴτα χρὴ κνυσὶν
 δύναιε κτανόντας· μὴ δ' ἐλπίσῃς ὅπως
 αὐθις πατρώας ξῶν ἐμ' ἐκβλήῃς χροῖός·
 χ^ο ταῦτα δοκῶ μοι· σείχετ' ὅπα δόι.
 τὰ δ' ἐξ ἡμῶν,
 καθάρως ἔσαι βασιλεύσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑ
 ΚΛΕΙΔΑΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

EVRIPIDISELENA.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ελένη.

Γάρις.

Ταῦρος.

Χορός.

Μενέλαος.

Γραῦς.

Αγγελος.

Θεονόη.

Θεοκλύμενος.

Διόσκυροι.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΔΕ Ἡ ΕΛΕΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΛΕΝΗ.

Εἴλου καὶ αἶδε καλλιπάρ=
θεοὶ ῥοαί,
ὃς ἀντὶ δῖας φεικάδος,
Αἰγυπὶς πέδον,
λαυκῆς τακείσης χιόνος, ὑγραίνῃ γῆας.
Πρωτὰς δ' ὅτ' ἔξη, τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
Φάρων καὶ οἰκῶν νῆσον, Αἰγυπὶς δ' ἄναξ.
ὃς τ' ἡκατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμῆ
Υαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἴολος.
τίκτει ἢ τέκνα διατὰ τοῖσδε δώμασιν,
Θεοκλῦμενον ἄρσεν', ὅτι δὴ θεὸς σέβων,
βίον δῖνεν αὖ, ἀγενῆ τε παρθένον
ῥῆδος, καὶ μητρὸς ἀγλαΐσμε' ὅτ' ἦν βρέφος.
ἐπεὶ δ' ἐς ἡβὴν ἦλθεν ὠραίῳ γάμων,
καλῶσιν αὖτ' Θεονόον· τὰ θῆα καὶ
τὰ τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ὑπῆσάτο,
προγόνους λαβῶσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
ἡμῖν ἢ, γῆ καὶ πατρίς καὶ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ ἢ Τυνδάρεως· ἔστ' ἢ δὴ
λόγος τις, ὥς Ζεὺς μητέρ' ἐπῆλτ' εἰς ἐμὴν
Λήδαν, κύκλῳ μορφώματ' ὀρνίθους λαβών.
ὃς δόλιον ἀνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετῷ,
δίωγμα φάων, εἰ σαφὴς ὕτος λόγος.
Ελένη δ' ἐκλήθην· ἃ ἢ πεπνυμένα κακὰ,
λέγοιμ' ἂν· ἦλθον τρῆς θεαὶ κάλλος πέρι,
ἰδῶν εἰς κοῦβωῶν Ἀλέξανδρον πάρα,
Ἡρα, Κύπρις τε, Διογενὴς τε παρθένος,

ΩΩ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μορφῆς θέλωσαι διαπεράσασθαι κρίσιν.
 τὸ μὲν ἢ κάλλος, ἢ ἡμῶν τὸ δυστυχές,
 Κύπρις προτείνασ' ὥς Ἀλέξανδρος γαμῆ,
 νικᾷ· λιπὼν ἢ βύσσιν μ' ἰδῶς Πάρις,
 Σπάρτην ἀφίκεθ', ὥς ἐμὸν χήσων λέχος.
 Ἡρὰ ἢ μεμφομένη νενέχ' νικᾷ θεῶς,
 ἐξινέμωσέ τ' ἄμ' Ἀλεξάνδρῳ λέχη.
 δίδωσι δ' ἢ ἐμ'· ἀλλ' ὁμοιώσας ἐμοὶ
 ἔδωλον ἔμπην, ὅραν' ἔξυνθεῖς ὕπο,
 Γριάμ' τυράννην παιδί· κ' δοκεῖ μ' ἔχην,
 κενὴν δόκησιν ἢ ἔχων· τὰ δ' αὖ Δίος
 βυλάματ', ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς.
 πόλεμον ἢ εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονί,
 κ' Φρυγῇ Δυσήνοισιν, ὥς ὅλ' αὖ βροτῶν,
 πλῆθος τε κηφίσσε μετέρα χθόνα,
 γνωτὸν τε θεῶν τ' κρᾶτισον Ἑλλάδος.
 Φρυγῶν δ' ἐς ἄλκην πρὸ θέμιν· ἐγὼ μὲν ἔχ',
 τὸ δ' ὄνομα τὸ μὲν, ἄθλον Ἑλλήσι δορός.
 λαβὼν δ' ἐμ' Ἑρμῆς ἐν πύλαισιν αἰθέρος,
 νεφέλῃ καλύψας, ὅτ' ἢ μέλισσέ με
 Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Γρωτέως ἰδρύσατο,
 πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
 ἀκέραιον ὥς σώσαιμι Μενέλεω λέχος.
 καὶ γὰρ μὲν ἐνθάδ' ἔμ'· ὅ δ' ἄθλιος πόσις,
 σφράττον μ' ἀθροίσας, τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς
 θηρᾷ, πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα.
 τύχαι δ' ἐπολλαὶ δ' ἔμ' ἐπὶ σκαμανδρείοις
 ῥοαῖσιν ἔθανον· ἢ ἢ πάντα τλάσ' ἐγὼ,
 κατάρατις ἔμ'· κ' δοκῶ προδῶς ἐμὸν
 πόσιν, συνάψαι πόλεμον Ἑλλήσι μέγαν.
 τί δ' ἦτ'

ΕΛΕΝΗ

τί δ' ἦτ' ἐτι ξῶ; θεῶν τόδ' εἰσηκυσ' ἔπος.
 Ερμῆ, τὸ κλεινὸν ἔτι κατοικήσῃν πέδον
 Σπάρτης, σὺν ἀνδρὶ γένοντος ὡς ἐς Ἰλιον
 ἔκ' ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποσρώσω τινί.
 ἕως μὲν ὅν φῶς ἡλίου τόδ' ἐβλεπεν
 Πρωτῆος, ἄστυλος ἦν γάμων. ἐπεὶ δ' ἤϊς
 σκότῳ κέκρυπται, πάς ο' τῷ τεθνηκότος
 θηρᾶ γαμῶν με. τὴν πάλα δ' ἐμὸν πόσιν
 τιμῶσα, Πρωτέως μνήμα προσπιτνῶ τόδ' εἰ
 ἰκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τὰ μὰ διασώσῃ λέχη,
 ὡς εἰ καὶ Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
 μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰχμνὴν ὀφλη.
 τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
 πλῆτ' ἢ οἶκος ἄξιός προσεικάσαι,
 βασιλεία τ' ἀμφιβλήματ', αὐθρινοὶ θ' ἑδραί.
 ἔα. ὦ θεοί, τί γ' ἔδον ὄψιν; ἐχθίστην ὁρῶ
 γυναῖκος ἦν ὡ, φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσεν,
 πάντας τ' Ἀχαιῶν. θεοὶ σ' ὅσον μίσσημι ἔχεις
 Ελένης, ἀποπύσαιεν. εἰ δ' ἢ μὴ νῆεν
 γαῖα πότ' ἔχον, τῷδ' ἂν αὐτόχῳ πέτρῳ
 ἀπώλλουσ', ἵν' εἰκὺς ἔθανες ἄν, Διὸς κόρης.
 εἰλέ τί δ' ὦ ταλαίπωρ, ὅστις ὢν μ' ἀπεσράφης,
 ἢ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ συγῆς;
 τίς ἦμαρτον ὀργῇ δ' ἔξα μᾶλλον ἢ μ' ἐχρήν.
 μισεῖ ἢ Ἑλλὰς πάσα τὴν Διὸς κόρην.
 σύγνωθι δ' ἢ μὲν τοῖς λελεγμένοις γύναι.
 εἰλέ τίς δ' εἴ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἀπεσράφης πέδον;
 τίς ἦ τ' Ἀχαιῶν ὦ γύναι τῶν ἀθλίων.
 εἰλέ ἔκ' ἄρά σ' Ελένην εἰ συγῆς, θαυμασέον.
 ἀτὰρ τίς ἦ; πόθεν; τίνος; ἐξαυδᾶν σε χρή.

ΩΩ 118

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῶν ὄνομα καὶ ἡμῖν, Τῶνκος· ὃ ἡ φύσας πατὴρ,
 Τελαμῶν· Σαλαμῖς ἡ πατρίς ἡ θρέψασά με.
 ἔλε τί δῆτα Νήλες τάσδ' ἐπιστρέφῃ γῆας;
 τῶν φυγὰς πατρώας ἐξελέηλαμαι χθονός.
 ἔλε τλήμων ἂν ᾔης· τίς δ' ἐσ' ἐμβάλλει πάτρας;
 τῶν Τελαμῶν ὁ φύσας· τίν' ἂν ἔχῃς μᾶλλον φίλον;
 ἔλε ἐκ τῶν; ὃ γάρ τοι πρᾶγμα, συμφορὰν ἔχει.
 τῶν Αἴας μ' ἀδελφὸς ὦλεσ', ἐν Τροίᾳ θανὼν.
 ἔλε πῶς; ὅτι περ σὺ φασγάνῳ βίον σερεῖς;
 τῶν οἰκῆον αὐτ' ὦλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.
 ἔλε μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλάει τάδ' ἄν;
 τῶν τ' Ἰηλέως τίν' οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον;
 ἔλε μνηστὴρ ποθ' Ελένης ἦλθεν, ὥς ἀκρόομεν.
 τῶν θανῶν δ' ὅπλων ἔριν ἔθηκεν συμμάχοις.
 ἔλε καὶ δὴ τί τῶν Αἴαντι γίνεται κακόν;
 τῶν ἄλλος λαβόντος ὅπλ', ἀπηλλάχθη βίᾳ.
 ἔλε σὺ τοῖς ἐκείνῃς δῆτα πῆμασι νοσεῖς;
 τῶν ὅθ' ἔνεκ' αὐτῶν γ' ὅς ξυνωλόμην ὁμῶ.
 ἔλε ἦλθες καὶ ὧξέν' Ἰλίου κληνὴν πόλιν;
 τῶν καὶ ξύν γε πέρσας, αὐτὸς ἀνταπωλόμην.
 ἔλε ἦδ' ἢ καὶ ἦπται, κατεύραται πυρί;
 τῶν ὥστ' ὅς δ' ἴχνοσγε τειχέων ἵνα σαφές.
 ἔλε ὦ τλήμον Ελένη, διὰ σ' ἀπώλλυνται Φρύγες.
 τῶν καὶ πρὸς γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἴργασαι κακά.
 ἔλε πόσον χρόνον καὶ διαπεπόρθηται πόλις;
 τῶν ἐπὶ ἄχεδ' ὅν τι καρπὶ μὲν ἐτῶν κύκλος.
 ἔλε χρόνον δ' ἐμῆνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;
 τῶν πολλὰς σελήνας, δέκα διελεύσας ἔτη.
 ἔλε ἢ καὶ γυναικαὶ σπαρτιάτιν εἴλετε;
 τῶν Μενέλαος αὐτ' ἦν ἐπισπᾶσας κόμης.
 ἔλε ᾗδε

ΕΛΕΝΗ

ἔλε' ἦδ' εἰς σὺ τὴν Δύσηνον, ἢ κλύων λέγεις;
 τῷ ὥς περ σέ γ' ἔδ' ἐν ἥσων ὀφθαλμοῖς ὄρω.
 ἔλε' σκοπήτε, μὴ δόκησιν ἔχειτ' ἐκ θεῶν.
 τῷ ἄλλ' αὖ λόγ' μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
 ἔλε' ἔτω δοκῇτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
 τῷ αὐτὸς ἔ' ὅσους ἦ δόμην, κ' νῦν ὄρα.
 ἔλε' ἦδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δαίμαρτι Μενέλεως;
 τῷ ἔκ' ἐν Ἀργεῖ, ἔδ' ἐπ' Εὐρώτῃ ῥοαῖς.
 ἔλε' αἶ· αἶ· κακὸν τόδ' ἦ πάς, οἷς κακὸν λέγεις.
 τῷ ὥς κ' ἦνος ἀφανὴς σὺν δαίμαρτι κληῖται.
 ἔλε' ἔ' πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
 τῷ ἦν· ἀλλὰ χειμῶν ἄλλος ἄλλον ὥρισεν.
 ἔλε' ποίοισιν ἐν νώτοις ποντίας ἁλός;
 τῷ μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγαῖα πόρου.
 ἔλε' καὶ τῷδε Μενέλαον ἔτις οἶδ' ἀφικμένον;
 τῷ ἔδ' ἔς· θανὼν ἢ κληῖται καθ' Ἑλλάδα.
 ἔλε' ἀπωλόμεθα· θεσπίας δ' ἐστ' ἡ ὄρη;
 τῷ Λήδαν ἔλεξας; οἷχεται θανῆσα δὴ.
 ἔλε' ἔτω νιν Ελένης ἀγρὸν ὤλεσε κλέος;
 τῷ φασὶ βρόχῳ γ' ἄψασαν ἀνέμῃ δέριν.
 ἔλε' οἱ Τυνδάρειοί δ' ἔστιν, ἢ ἔκ' ἐπὶ κόροι;
 τῷ τεθνῶσι, κ' τεθνῶσι· δύο δ' ἐσὺν λόγοι.
 ἔλε' πότερος ὁ κρήτων; ὦ τάλαν ἐγὼ κακῶν.
 τῷ ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε, φάσ' ἔχει θεῶ.
 ἔλε' καλῶς ἔλεξας τῷτο· θώτερον δ' ἐτί;
 τῷ σφραγῆς ἀδελφῆς ἔνεκ' ἐκπνῶσαι βίον.
 ἄλ' ἢ μύθων· ἔ' διπλᾶ χρήσω σέβην.
 ὦν δ' ἔνεκ' ἦλθον τῷδε βασιλεῖς δόμους,
 τ' θεσπιῶδ' ὄν Θεονόην χρήσων ἰδῆν,
 συμπροξένισον, ὥς τύχω μαντῶν μάτων,

ΩΩ ΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅτῃ νειὼς σείλαι μ' ἂν ἔριον πῆρόν,
ἥς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, ἔμ' ἐθέσπισεν
οἰκῆν Ἀπόλλων, ὀνομα νησιωτικόν
Σαλαμῖνα θέμενον, τῆς ἐκεί χάριν πάτρας.

ἔλέ πλὺς ὧ ξέν' αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν
γῆν τήνδε φῶγε, πρίν σε παῖδα Πρωτίως
ἰδῆν, ὅς ἄρχῃ τῆσδε γῆς· ἄπεσι δέ,
κυσὶ πεποιθὼς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·
κτείνῃς ἢ ἑλλην', ὄντιν' ἂν λάβῃ ξένον·
ὅτ' ἔῃ κατ', μῆτε σὺ ξήτῃ μαθῆν,
ἐγὼ τε σιγῶ· τί ἢ ἂν ὠφέλοιμί σε;

ταῦ καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι· θεοὶ δέ σοι
ἰσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησάμετο·
Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ', ἢ τὰς φρένας
ἔχῃς ἐμοίας, ἀλλὰ διαφόρος πολὺ·
κακῶς δ' ὀλοῖτο, μὴ δ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
ἔλθοι· σὺ δ' ἤης ἀντυχῆς αἰ γύναι.

ἔλέ ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν διπτον,
ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μῦσαν ἐπέλθω,
δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πένθεσιν; ἔ. ἔ.
πτεροφόροι νεάνιδες,
παρθένοι χθοῖος κόρας
σειρῆνες, εἴθ' ἐμοῖς
μόλοισ', ἔχουσαι τ' λίβυ
λωτὸν, ἢ σύριγγας αἰλίνους κακῶς
τοῖς ἐμοῖσι, σύνοχα δάκρυα,
πάθεισι πάθει, μέλεισι μέλαι,
μυσθ' ἄτε θρηνήμασι ξυνωδὰ
πέμψετε φερσίφασα,
φόνια, φόνια, χάριτας,

ΕΛΕΝΗ

Ἰν' ἐπὶ δάκρυσι, παρ' ἐμὸ
 θ' ὑπὸ μέλαθρα νύχια πα
 ἄνας νέκυσιν ὀλομένοις λάβη.
 20 κυανοφθές ἀμφ' ὕδωρ
 ἔτυχον, ἑλικάτ' ἀνὰ χλόαν
 φοίνικας ἀλιωπέπλους,
 αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσεαῖς
 θάλπυσ', ἀμφὶ τ' ἐν δ' ἰνάκος ἔρνεσι,
 ἐνθεν οἰκτρὸν ἀνέβόασεν.
 ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔλεγον
 ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι σίνυσσα,
 τύμφα τις οἶα ναῖς,
 ὄρεσι φυγάδα γάμον ἰ
 ῥσα γοερόν· ὑπὸ ἧ
 πέτρινα μύχαλα γύαλα
 Γανὸς ἀναβοᾷ γάμυς.
 30 ἰὼ ἰὼ· θήραμα βερβάρη πλάτας
 Ἑλλανίδες κόραε
 ναύτας Ἀχαιῶν
 τίς ἔμολεν, ἔμολεν,
 δάκρυα δάκρυσί μοι φέρωτ,
 Ἰλίσ κατασκηφάν,
 πυρὶ μέλλουσιν ἰδαίω,
 δ' ἰε μὲ τὰν πολύκτονον,
 δ' ἰε μὸν ὄνομα πηλύπονον.
 Λήδα δ' ἐν ἀγχόναῖς,
 θάνατον ἔλαβεν αἰγύ
 τας ἧ μᾶς ἐπ' ἀλγέων.
 ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἀλὶ πολυπλανῆς
 πόσις, ὀλόμενος οἴχεται,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Κάστρος τε, συγγόν τε
διδυμογενές ἀγαλμα πατρίδος,
ἀφανές, ἀφανές.

Ἰππόκροτα λείλοιπε δάπεδα,
νυμνάσιά τε δονακόντος

Εὐρώτα νεανίαν πόνον.

20 αἰ· αἰ· αἰ· αἰ· ὦ δαίμονος πολυσύν,
μοίρας τε σᾶς γύναι.

αἰῶν δυσαίων

τις ἔλαχεν, ἔλαχεν,

ὅτε σε τέκετο ματρίθην

Ζὺς πρέπων δ᾽ αἰθέρος,

χιονόχρως νύκν᾽ ἤπερ ὦ.

τί ἂν ἄπεισ᾽ σοι κακῶν;

τίνα ἢ βίοντον ἔν᾽ ἔλας;

μάτηρ ἢ οἴχεται,

δίδυμά τε Διὸς ἔν᾽ αὖ

δαίμον᾽ τέκεα φίλα.

χθονα ἢ πάτριον ἔχ᾽ ὄρας.

διὰ ἢ πολέας ἔρχεται

βάξεις, ἃ σε βαρβάροισι

λέχεσι πότνια παραδίδωσιν.

ὅ ἢ σὸς ἐν ἀλὶ,

νύμασί τε λείλοιπεν βίοντον.

ἔδέποτ᾽ ἔτι πάτρια μέλαθρα,

ἢ τὰν χαλκίοικον ἐλβίδος.

φᾶ· φᾶ· τίς ἦν Φρυγῶν;

ἢ τίς Ἑλλαντίας ἀπὸ χθονός,

ἔτε με τὰν δακνύσσαν

Ἰλίῳ πάνταν; ἐνθεν ὀλόμενον

ΕΛΕΝΗ

σκάφος συναρμάσας
 ὁπριαμίδας,
 ἔπλουσε βαρβάρῳ πλάτῃ
 τὰν ἐμὴν ἐφ' ἔστην,
 ἐπὶ τὸ δυστυχὲς κάλλος,
 ὥς ἔλοι γάμον ἐμὸν.
 αἶ δ' ἐδόλιος, αἶ πολύνεκτος
 Κύπρις, Δαναΐδαις ἄγασα
 θάνατον, Πριαμίδαις τε·
 ὦ τάλαινα συμφορᾷς.
 ἦ ἢ χρυσεῖσι θρόνοις
 Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἡρα, τ' ὠκύτην
 ἔπιμψε μαϊάδος γόνον,
 ὅς με χλοερά
 δρεπομέναν ἔσω πέπλων
 ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον
 ὥς Αἰθάναν μόλοι
 μ', ἀναρπάσας δ' αἰθέρος,
 τάνδε γαῖαν ᾗς ἀνολβον,
 ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
 Πριαμίδαισιν Ελλάδος.
 τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα
 παρὰ σιμυντίοις ῥῶασι
 ματίδιον ἔχῃ φάτιν.
 χὼ ἔχεις ἢ ἀλγὴν οἶδα· συμφέρον δέ σοι,
 ὥς ῥᾶστα τὰναγκᾶ τῷ βίῃ φέρειν.
 ἐλέ φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεξύγη·
 ἄρ' ἢ τεκῆσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
 γυνὴ ἢ ὅθ' Ἑλληνίς, ἢ τε βάρβαρος
 τῶχος νεοσσῶν λανκὸν ἐκλογάεταί,
 ἐν ᾧ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τέρας ἢ ὀβίος, καὶ τὰ πράγματ' ἐστὶ μοι.
 τὰ μὲν δὲ ἦραν· τὰ δὲ, τὸ κάλλος αἴτιον.
 ἥθ' ἐξαλεφθῆσ', ὥς ἄρα μ' αὖθις πάλιν,
 αἰχλὶον εἶδος, ἀντὶ τῆς καλῆς λάβω.
 καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς καλὰς, αἵ νῦν ἔχω,
 Ἕλληνες ἐπελάθοντο· τὰς δὲ μὴ καλὰς,
 ἔσωζον, ὥς περ τὰς κακὰς σῶξαι μὲν.
 ὅστις μὲν ἔνθ' ἴδαν ἀποβλέπων τύχην
 πρὸς θεῶν κακῶνται, βαρὺ μὲν, οἶσιν δ' ὅμωι.
 ἡμῶς δὲ πολλὰς συμφορὰς ἐγνήμεθα.
 πρῶτον μὲν ἔκ' ἔσ' ἄδικος, εἰ μὴ δυσκλείης.
 καὶ τὸτο μείζον τῆς ἀληθείας κακὸν,
 ὅστις τὰ μὴ προσόντα κίετται κακά.
 ἔπειτα πατρίδος θεοὶ μ' ἀφιδρύσαντο γῆς,
 ἥς βάρβαρ' ἦν· καὶ φίλων τιτωμένη,
 δόλι καθέστη, ἔσ' ἐλευθέρων ἄπο.
 τὰ βαρβάρων ἢ δόλια πάντα, πλὴν ἑνός.
 ἄγκυρα δὴ μὲν τὰς τύχας ὅχθ' ἴδον,
 πόσιν πόθ' ἔειν, καὶ μ' ἀπαλλάξαι κακῶν.
 ἔτος τέθνηκεν· ἔτος ἔκ' ἐστὶ δὴ.
 μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φονὸς αὐτῆς ἐγὼ,
 ἀδίικως μὲν, ἀλλὰ τὰ δίκιον τῶτ' ἐς ἐμὸν.
 ὅδ' ἀγλαῖσμα δωμάτων ἐμῶν τ' ἔφυ,
 θυγάτηρ ἄνδρος πολὺ παρθενέεται.
 τῶ τ' ἑὸς δὲ λεγομένω Διοσκώρῳ,
 ἔκ' ἐσὺν· ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ,
 τοῖς πράγμασι τέθνηκα, τοῖσδ' ἔργοισιν ἔ.
 τὸ δ' ἔχοντ' ἔτ', ἥ μόλοι μὲν εἰς πάτραν,
 κλείβοις ἀν' ἑργαίμεθα, τ' ὑπ' Ἰλίου
 δοκῶντες Ἕλην Μενέλειώ μ' ἐλθεῖν μέτα.

ΕΛΕΝΗ

ἥ μ' ἔστι πόσις, ἀνεγνώσθην μὲν ἂν
 ἥς ξυμβολ' ἐλθόντες, ἀφανερὰ μόνοις ἂν ἦν.
 νῦν δ' ἔτε τὸτ' ἔς, ἔτε μὴ σωθῇ ποτε.
 τί δ' ἦτ' ἐτι ξῶ; τί ν' ὑπολείπομαι τύχην,
 γὰρ μὲς ἐλομένη τ' κακῶν ὑπαλλαγὰς,
 μετ' ἀνδρὸς οἰκῆν βαρβάρῳ, πρὸς πλυσίαν
 » τράπεξαν ἴξασ'. ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
 » ξυνῇ γυναῖκί, καὶ τὸ σῶμα μ' ἐστ' πικρὸν,
 » θανῆν κράτιστον. προθάνοι μ' ἂν ὅ καλῶς.
 » ἀχήμενες μὲν ἀρχόμενοι μετάρσιοι,
 » καὶ τοῖσι δ' ὅλοις δουαρὲς νομίζεται.
 » σφαγαὶ δ' ἔχουσιν ἀγνέες τι, καὶ καλὸν.
 σμικρὸν δ' ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίην.
 ἥς ἔτ' οὐδ' ἔστιν ἡλθομεν βάθος κακῶν.
 αἱ μὲν ἔσθ' ἄλλαι, διὰ τὸ κάλλος ἀντυχῆς
 γυναῖκες. ἡ μὰς δ' αὖτ' ὅτ' ἀπώλεσεν.
 Χο Ελένη, τὸν ἐλθόνθ' ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
 μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηνεύειν.
 ἔλε καὶ μὴν σαφῶς γ' ἐλέξεν ὀλωλέναι πόσι.
 Χο πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ φουδῶν ἔπη.
 ἔλε καὶ τὰ μπαλίνγε τῶν δ' ἀληθῆς σαφῆ.
 Χο εἰς ξυμπορὰν ἔσθ' ἀντὶ τὰ γὰρ φέρει.
 ἔλε φόβος ἔσθ' εἰς τὸ δῆμα περιβαλὼν μ' ἄρει.
 Χο πῶς δ' οὐ μένεις τοῖσι δ' ἐν δόμοις ἔχεις;
 ἔλε πάντες φίλοι μοι, πλὴν ὁ θηράων γὰρ μὲς.
 Χο οἷός τ' ἂν ὁ δράσον; μνήματος λιπῶσ' ἔδραν,
 ἔλε ἥς ποῖον ἔρπης μῦθον, ἢ παραινέσιν;
 Χο ἐλθῶς ἐς οἶκον, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται,
 τῆς ποντίας νηρῆδος ἐκχρόνῃ κόρης,
 πυθῶ πόσιν σὸν Θειονόης, εἴτ' ἔς ἔτι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἥ τ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐμ μαθῶσα δ' αὖ,
 πρὸς τὰς τύχας ἢ χάρμα, τὸς γούς τ' ἔχε·
 πρὶν δ' ὕδ' ἐν ὀρθῶς ἡδέναι, τί σοι πλέον
 λυτὸ μένη γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθῶ·
 τάφον λιπῶσα τόνδε, σύ μμιξον κέρη,
 ὅθεν περ εἴσῃ πάντα τάλιθ' ἡφράσαι·
 ἔχουσ' ἐν οἴκοις ταῖσδε, τί βλέπῃς πρόσω;
 θέλω ἢ καὶ γὰρ σοι συνησελθεῖν δόμους,
 καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεασίσματα·
 γυναικαὶ δὲ δὴ συμπονῶν γυναικὶ χρή·
 ἐλέ φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν,
 βᾶτε, βᾶτε δ' ἄς δόμους,
 ἄνωγας ἐνὸς δόμων
 ὥς πύθοσθε τὸς ἐμῆς·
 χο θέλουσιν ὃ μόλις καλεῖς·
 ἐλέ ἰὼ μέλεος ἁμέρα,
 τίν' ἄρα τάλαινα, τίνα δακρυό
 εντα λόγον ἀκρόσομαι;
 χο μὴ πρόμαντις ἄλγεται;
 προλάμβαν' ὧ φίλα γούς·
 ἐλέ τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα;
 πότερα, δέρεται φάος,
 τέθριππά τ' ἀελίς,
 εἰς κέλευθα τ' ἀσέρων, ἢ νέκυσι κατὰ χθονὸς
 τὰν χθονίον ἔχει τύχαν;
 χο Εἰς ἢ φέρτερον τίθαι
 ἢ μέλλον ὅ, τι γενήσεται·
 ἐλέ σὲ δὲ ἐκάλεσα, σὲ ἢ κατώμοσα,
 τ' ὕδ' ὀνεία δόνακι χῶρον
 Εὐρώταν, θανόντος,

ΕΛΕΝΗ

ἢ βᾶξίς ἐτυμος ἀνδρὸς ἄδελφοι.
 τί τὰ δ' αὖ σύνετα;
 φόνιον αἰώρημα διὰ δέρις ἱρέξομαι,
 ἢ ξιφοκτόνον δῖον μαλαμορύτῃ σφαγᾷ
 αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σάρκα, ἄμιλλα,
 θῦμα τριζύχοις θεῶσι, τῷ τε σύραγγ' αἰετῷ
 δαΐ σέβιζον Πριάμίδας πῶτ' ἀμφὶ βυσσάθμης.
 ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο· ἢ σὸν, αὐτυχές.
 ἔλε' ἰὼ Τροίᾳ τάλαίνα,
 δῖ' ἔργ' ἀνέργ' ὀλλυσαι, μέλεα τ' ἔτλας.
 τὰ δ' ἐμὰ δῶρα, Κύπρις ἔτεκε,
 πολὺν ἔμ' αἶμα, πολὺν ἢ δάκρυον,
 ἄχ' αἶμα τ' ἄχ' αἶμα, δάκρυα δάκρυον
 ἔλαβε πάθει.
 ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν.
 ἄπο ἢ παρθένοι νόμους
 ἔθεντο, σύγγονοι νεκρῶν,
 σκαμάνδριον ἀμφὶ φρύγιον οἶδμα.
 βοᾶν βοᾶν δ' Ἑλλάς
 κελᾶδ' ἔειπεν, κακὸς τότ' ἔγεν.
 ἐπὶ δ' ἐκράτ' ἑώρας ἔβηκεν,
 ὄνυχ' ἢ ἀπαλόχροα γένυ
 ἔδωκε φονίαισι πλαγῶν.
 ὦ μάκαρ Ἀρκαδία ποτὲ παρθένη
 Καλλιστῇ, Δίῃς αἰ λυγρῶν ἐπέ
 βασ τετραβάμοσι γυίοις,
 ὥς πολὺν ματρὸς ἐμᾶς ἑλάχης πλέον.
 ἀμορφᾷ θιράν λαχὼν γυίων,
 ὄμματι λάβρω γῆμα λεάνης,
 ἔξαλλάξας ἄχ' αἶμα λυγρῶν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀντὶ πότ' Ἀρτεμις ἐξεχοράσατο,
χρυσοκέρω τέλαφον, Μέροπος τιτανίδα κῆραν,
παλλοσύνας ἐνέκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας,
ᾧλεσεν, ᾧλεσεν

πύργα μαδαρδανίας,
ὅλο μένος τ' Ἀχαιῶν.

ᾧ τὰς τεθρίππους Οἶνομάου Γίσαν κατὰ
Γέλοφ' ἀμίλλας ἐξαμιλληθῆς ποτε,
ἥδ' ὠφελὲς τόδ' ἡνίκ' ἔρανον ἦς θεὸς
πεισθεὶς ἐποίεις, ἐν θεοῖς λιπὴν βίον,
τρίν τ' ὃν ἐμὸν Ἀτρεά πατέρα γεννῆσαι ποτε,
ὃς ἐξέφυγεν Αἰρώπης λέκτρων ἄπο,
Ἀγαμέμνον', ἐμέ τε Μενέλεων, κληνὸν θυγῆν.
πλήσων κ' οἶμαι, καὶ τόδ' ἔκ' ἐκὼν λέγω,
στράτου μακρῇ διορίσας Τροίαν ἔπι,
τύραννος ἔδ' ἐν πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
ἡκῆσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίας,
καὶ τὸς μὲν, καὶ ἔτ' ὄντας, ἀριθμῆσαι πάρα.
τὴν δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένους πεφονγότας,
νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' ἦς οἶκός πάλιν.
ἔγω δ' ἐτ' οἶδ' μακρόν τιον γλαυκῆς ἁλὸς
τλήμων ἁλῶμαι χρόνον ὅσον περ Ἰλίου
πύργος ἔπερσα· καὶ πάτραν χρήσω μολεῖν,
καὶ ἀξιῶμαι τῶνδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Λιβύος τ' ἐρήμης, ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς
πέπλουκα πάσας· χ' ὦταν ἐγγὺς ᾧ πάτρας,
πάλιν μ' ἀπὸ θῆτι πόντου· καὶ ποτ' ἔριον
ῥῆσθαι λαῖφος, ὥς τ' ἐμὴν πάτραν μολεῖν.
καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς, ἀπολέσας φίλους,
ἐξέπισον εἰς γῆν τήνδε· ναῦς δ' πρὸς πύργου
πολλὰς

ΕΛΕΝΗ

πολλὰς ἀριθμὺς ἄγνυται ναυαγίῳ·
 τρόπῳ δ' ἐλήφθη ποικίλων ἄρμωμάτων,
 ἐφ' οἷς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῃ τύχῃ,
 Ελένη τε, Τροίας ἦν ἀποσπᾶσας ἔχω.
 ὄνομα ἢ χώρας, ἠδ' ἐκ λεῶν
 ἔκ' οἶδ', ὅχλον ἢ ἥσπεσ' ἢ χυνόμην,
 ὥσθ' ἴσθῃσαι τὰς ἐμὰς δυσχαίνας,
 κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας· ὅταν δ' ἀνὴρ
 πράξῃ κακῶς ὑψιλόος, ἥς ἀνθίαν
 πίπτῃ κακίῳ τῷ πάλαι δυσδαίμονος.
 χρεῖα δ' ἐτέρημι· ἔτε κ' σῖτον πάρα,
 ἔτ' ἀμφὶ χρωτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἰπάσαι
 πάρεστ'· ναὸς ἐκ βόλοισι ἀμπίχομαι.
 πέπλος ἢ τὸς πρὶν, λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα,
 χλιδὰς τε, πόντος ἤρπασ'· ἐν δ' ἄντρα μυχοῖς
 κρύψας γυναικὰ κακῶν πάντων ἐμὴ
 ἄρξασαν, ἥκω, τὸς γε περιλεημμένους
 φίλων φυλάσσειν τὰ μ' ἀναγκάσας λείχῃ.
 μόνος ἢ νοσῶ, τοῖς ἐκ ξητῶν φίλοις
 τὰ πρόσφορ', ἦν πως ἐξεραυνήσας λάβω.
 ἰδὼν ἢ δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε,
 πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
 προσῆλθον· ἐλπίς δ' ἐκ τε πλασίων δόμων
 λαβὴν τινάυταις· ἐκ ἢ μὴ χόντων βίον,
 ὅδ' εἴ θέλειεν ὠφελῆν, ἔχοιεν ἄν.
 ὦ· τίς ἄν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
 ὅστις διαγγείλει τὰ μ' ἔσσω κακὰ;
 τίς πρὸς πύλαισιν; ἔκ' ἀπαλλάξῃ δόμων,
 καὶ μὴ πρὸς αὐλίοισιν ἐσηκὼς πύλαις,
 ὅχλον παρέξει δειπνῶντας; ἢ κατθανῇ

Α Α Α

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔλλην πεφυκώς, οἷσιν ἔκ ἐπιστροφῆς.
 με ὦ γράα, ταῦτα ταῦτ' ἐπὶ καλῶς λέγεις.
 ἔξεστ'· πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνεις λόγον.
 γρ ἄπελθ'· ἐμοὶ δ' ἔτ' το πρόσκειται ξένη,
 μηδ' ἐνα πελάξειν τοῖσι δ' Ἑλλήνων δόμοις.
 με αἰ· μὴ προσήλα χεῖρα, μηδ' ὤθει βία.
 γρ πείθῃ δ' ἔδ' ἐν, ὧν λέγω· σὺ δ' αἴτιος.
 με ἀγγελίον ἦσω δευότοισι τοῖσι σοῖς.
 γρ πικρῶς ἂν οἰμαί γ' ἀγγελεῖν τὴς σὺς λόγους.
 με ναυαγὸς ἦκα, ξένος ἀσύλητον γένος.
 γρ οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἀντὶ τῶδ' ἴθι.
 με ἔκ· ἀλλ' ἔσω πάρεμι· καὶ σύ μοι πιθῶ.
 γρ ὀχληρὸς ἴαθ' ὧν· καὶ τάχ' ὠθήσῃ βία.
 με αἰ· αἰ· τὰ κλεινὰ πῶς εἰ μοι στρατάνματα;
 γρ ἔκ' ἐν ἱκεῖ περ σέμνους ἦαθ', ἔκ' ἐνθάδε.
 με ὦ δαῖμον, ὥς ἀνάξϊ ἦτι μῶμιθα.
 γρ τί βλέφαρα τέγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ;
 με πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς ἀδάμονας.
 γρ ἔκ' ἐν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις.
 με τίς δ' ἦδε χώρα; τῶς δ' ἐβασίλειοι δόμοι;
 γρ Πρωτὰς τὰ δ' οἰκὴ δώματα· αἰγυπῖος ἢ γῆ.
 με αἰγυπῖος; ὦ δύσηνος, οἱ πέπλον ἄρα.
 γρ τί δὴ τὸ Νήλεα μεμπτόν ἐστ' σοι γένος;
 με ἔκ' τῶτ' ἐμέ μφθιν· τὰς ἐμὰς σέσω τύχας.
 γρ Πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, ἔκ' σὺ δὴ μόνος.
 με ἔκ' ἐν ἐν οἰκοῖς, ὅντιν' ὀνομάσεις ἀνάξ;
 γρ τόδ' ἐστὶν αὐτῆ μνήμα· παῖς δ' ἄρχε χθονός.
 με πῶς δ' ἦτ' ἂν εἴη; πότερον, ἐκ τῶς, ἢ ν' δόμοις;
 γρ ἔκ' ἐνδον· Ἑλλήσι δ' πολέμιώτατος.
 με τίν' αἰτίαν χῶν, ἥς ἐπ' ηὐρόμην ἐγώ;

γρ Ελε

ΕΛΕΝΗ

3p Ἐλένη κατ' οἴκῳ ἐστὶ τὴν δ' ἡ τῷ Διὶ.
 με πῶς φησὶ; τίν' ἤπας μῦθον; αὐθὶς μοι φράσσῃ.
 3p ἢ τυτάρῃς παῖς, ἢ κατὰ Σπάρτην πότ' ἦν.
 με πόθεν μόλῃσα; τίνα ᾧ πρῶτον ἔχῃ λόγον;
 3p Λακεδαιμόνος τῆς, δαῦρο νοσήσας ἄπο.
 με πότ'; ὅτι πᾶσι ληίσ μεθ' ἐξ ἀντρῶν λέχῃς.
 3p πρὶν τὴν Λαχεῖν ὧ ξέν' εἰς Τροίαν μόλῃν.
 ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκῳ· ἐστὶ γάρ τις ἐν δόμοις
 τύχῃ τύραννος, ἢ ταράσσεται δόμος.
 κείρ' οὐκ ἔδ' ἐν ἡλθε· ἦν ἡ δεσπότης
 λάβῃ σε, θάνατος ξενία σοι γενήσεται.
 δύνης γάρ μ' Ἑλλήσιν, ὅσον πικρὺς
 λόγος ἔδωκε, δεσπότην φοβημένη.
 με τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς κ' ἀθλίους
 ἐκ τῆ παροιθῆν τὰς παρεσώσας κλύω,
 ἣ τ' αἰρεθείσαν ἐκ Τροίας ἄγων,
 ἥκω δάμαρτα, ἢ κατ' ἀντρα σώζεται.
 ὄνομα ἡ ταυτ' τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
 δάμαρτος ἄλλῃ, τοῖσι δ' ἐνναίει δόμοις.
 Διὸς γ' ἔλεξε παῖδ' ἄνιν πεφυκέναι.
 ἀλλ' ἢ τίς ἐστὶ Ζηνὸς ὄνομα ἔχων ἀνὴρ
 Νείλε παρ' ὀχθαῖς; εἰς κ' ὅγε κατ' ὕραν ἔν.
 Σπάρτῃ ἢ πᾶσι γῆς ἐστὶ, πλὴν ἴν' αἰ ῥοαὶ
 τῷ καλλιδονακίῳ ἣσιν Εὐρώτα μόνον.
 ἄπλῶν ἢ τυτάρῃον ὄνομα κλήσεται.
 Λακεδαιμόνος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος,
 Τροίας τε· ἐγὼ μ' ὅτι ἔχω τί χρὴ λέγειν.
 πολλοὶ κ' ὡς εἴασιν ἐν πολλῇ χθονὶ,
 ὀνόματα ταυτ' ἔχουσι, ἢ πόλις πόλει,
 γυνὴ γυναικί τ'· ὅδ' ἐν ἑν θαυμαστόν.

Α Α Α

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔδ' αὖ τὸ δεινὸν προσάνα φονεῖ μέγα.

- ἄνὴρ κ' ἔδ' ἔσ' ὦδε βάρβαρος φρένας,
- ὅς ὄνο μ' ἀκύνσας τὸ μὲν, ἔδ' ὡς βόραν·
- κλινὸν τὸ Τροίας πῦρ· ἐγὼ θ', ὅς ἡΐανιν
- Μενέλαος, ἔκ' ἀγνώστος ἐν πάσῃ χθονί.
- δομῶν ἀνάκτα προσμενῶ· ἔχει δέ μοι
- διατὰς φυλάξεις· ἦν μὲν ὠμόφρων τις ἦ,
- κρύψας ἐμαυτ', ἔμμι πρὸς ναυάγια.
- ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακὸν, τὰ πρόσφορα
- τῆς νῦν παρύσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
- κακῶν δέ θ' ἡμῖν ἔχατον τοῖς ἀθλίοις,
- ἄλλας τυράνους, αὐτ' ὄντα βασιλέα,
- βίον προσαιτῶν· ἀλλ' ἀναγκαιῶς ἔχει.
- λόγος γάρ ἐστιν ἔκ' ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος,
- δεινῆς ἀνάγκης, ἔδ' ἐν ἰσχυρὸν πλέον.
- χ^ο ἦκυσσας τὰς θεσπιῶδ' ἡέρας,
- ἀχρήστ' ἐφάνη τυράννοις
- δομοῖς, ὡς Μενέλαος ἔπω
- μελαμφαῖς οἴχεται
- δι' ἑρέβος, χθονὶ κρυφθῆς,
- ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδ' ἄλλιον
- τρυχόμενος, ἔπω λιμένων
- ταύσδε πατρίδας γᾶς,
- ἀλατείᾳ βίοντε
- ταλαίφρων, ἄφίλος φίλων,
- παντοδαπὰς ἐπὶ γᾶς
- πόδα χριμπτόμενος ἐναλίω
- κώπῃ Τρωάδος ἐκ γᾶς·
- ἐλέ^ε ἦδ' αὖ τάφῳ τῷδ' ἔς ἑδρας ἐγὼ πάλιν
- εἴλω, μαθῆσα Θεονόης φίλος λόγους,

δ' πάντ'

ΕΛΕΝΗ

ἢ πάντ' ἀληθῶς διδῶ· φησὶ δ' ἐν φάει
 πόσιν τ' ἄμὸν ξῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
 πορθμὸς δ' ἀλῆσθαι μυρίης πεπλωκότα
 ἐκείτ' ἐκείσε, ὅδ' ἀγύμναστον πλάνοις
 ἤξειν· ὅταν δ' ἡ πιμάτων λάβῃ τέλος,
 ἐν δ' ὅκ' ἐλεξεν, ᾗ μολῶν σωθήσεται·
 ἐγὼ δ' ἀπέστην τῷτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
 ἠδ' οἷός ἐπεί νιν εἶπε μοι σεσωσμένον·
 ἐγγὺς δ' ἐνὶν πατῆσδ' ἐφασκεῖναι χθονός,
 ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις,
 ὥς μοι πόθ' ἤξεις, ὥς ποθενὸς ἂν μόλοις·
 ἔα, τίς ἔστος; ὅτι παρ' κρυπτοῦμαι
 Πρωτέως ἀσέπης παιδὸς ἐκ βυλινμάτων;
 ὅχ' ὥς δρομαία πῶλος, ἢ βάκχι θεῶ,
 τάρω ξυνάψω κῶλον; ἀγρίος δέ τίς
 μορφήν ὅδ' ἔστιν, ὅς με θηράται λαβεῖν·
 με σὲ τ' ἔρυγμα δινὸν ἡμιλλημίνην,
 τύμβον πὶ δ' ἐμπύρως τ' ὀρθοστάτας,
 μῆνον· τί φάσεις; ὥς δέ μας δῆξασσα σὸν,
 ἐκπληξιν ἡμῖν, ἀφασίαν τε προσθεῖς·
 ἐλέ αἰδινέ μεθ' ὧ γυναικες· ἤρξό μεθ' αἶ
 τάρα, πρὸς ἀνδρὸς τῷδε· καὶ μ' ἐλὼν, θέλει
 δύναι τυράννοισι, ὧν ἐφύγομεν γάμους·
 με ὅ κ' ὠπές ἐσμεν, ὅχ' ὑπηρεταὶ κακῶν·
 ἐλέ κ' μὴν σολὴν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις·
 με σῆσον φόβῳ μεθεῖσα, λαίφηρόν πόδα·
 ἐλέ ἴση μ'· ἐπεὶ γε τῷδ' ἐφάπτομαι τόπῳ·
 με τίς ᾗ; τί ν' ὅφιν σὴν γύναι προσδέρκομαι;
 ἐλέ σὺ δ' εἴ τίς; αὐτὸς γάρ σε, καὶ μ' ἔχῃ λόγος·
 με ὅ πῶποτ' εἶδον προσφερεσέραν δέ μας·

Α Α Α III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ θεοί. Θεός κ' ἢ τὸ γινώσκην φίλος.
 εἰλέ ἑλληνίς. ἀλλὰ κ' τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
 με Ελένησ' ὁμοίαν δὴ μάλιν' εἶδον γύναι.
 εἰλέ ἐγὼ ἢ Μενελάω γε σέ. ὅδ' ἔχω τί φῶ.
 με ἐγνώσ κ' ὀρθῶς ἀνδρὰ δυσυχέστατον.
 εἰλέ ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
 με ποίως δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
 εἰλέ ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως ἐμὸς πατήρ.
 με ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' αὖ μιν.
 εἰλέ ὅ νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας μ' ὀρέσ.
 με ὅ μιν γυναικῶν ἔξ' εἰς δυνεῖν ἔφυν πόσις.
 εἰλέ ποίων ἢ λέντρων διαπότῃς ἄλλων ἔφυν;
 με ἦν ἄντρα καύσθ', ἢ κ' Φρυγῶν νομίξομαι.
 εἰλέ ὅ κ' ἐστὶν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμῶν γυνή.
 με ἦ π' φρονῶ ἢ οὐ, τὸ δ' ὄμμα μὲ νοσεῖ;
 εἰλέ ὅ γάρ με λούσων σὴν δάμαρτ' ὄραν δοῆξ;
 με τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ ἢ σαφές μ' ἀποσερῇ.
 εἰλέ σκέψαι τί σ' εἴδω. τίς ἐστὶ σὺ σοφώτερος;
 με ἰοικας. ὅτοι τῆτόν' ἐξαρνήσομαι.
 εἰλέ τίς ἔν' διδάξῃς ἄλλος, ἢ τὰ σὰν ὄμματα;
 με ἐκείνο σ' μὲν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
 εἰλέ ὅ κ' ἦλθον εἰς γῆν τρωάδ', ἀλλ' ἔδωλον ἦν.
 με κ' τίς βλέποντα σῶματ' ἐξεργάζεται;
 εἰλέ αἰθὴρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἐχθρὸν λείχῃ.
 με τί νος πλάσαντος θεῶν; ἀετὴρ κ' λέγεις.
 εἰλέ Ἡρὰ διάλλαγέ, ὥς Πάρις με μὴ λάβοι.
 με πῶς ἔν' ἂν ἐνθάδ' ἦσθ', ἐν Τροίᾳ θάμα;
 εἰλέ Τύνομα γένοιτ' ἂν πολλὰ χεῖρ, τὸ σῶμα δ' ὅ.
 με μέθεις με λυπας ἄλιν' ἔχων ἐλήλυθα.
 εἰλέ ἀγέγῃς κ' ἡμᾶς. τὰ δ' ἐκέν' ἐξάξῃς λείχῃ;

με κ'

ΕΛΕΝΗ

με ἢ χαῖρέν, Ελένη πρόσφερής ὅθ' ἔνευθ'·
 ἔλε' ἀπώλομιν· λαβῶσά σ', ὅχ' ἔξω πόσιν·
 με τῆνδ' με μέγεθος τ' πόνων πῆθει, σὺ δ' ὕ·
 ἔλε' οἱ ἐγὼ· τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
 οἱ φίλτατοι λείπυσιν· ὅδ' ἀφίξομαι
 Ἕλληνας, ὅς ἢ πατρίδα τὴν ἐμὴν ποτε·
 ἄλλ' Μενέλαε, μαστῶν σε κιχάνω μόλις,
 πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
 πεμφθὲς ἐταίρων τ' λελημμένων ὕπο·
 με τίς δ' ἐστίν· ἥ το βαρβάρων συλαῶθ' ὕπο;
 ἄλλ' θαυμάς, ἔλασσον τῆνο μ', ἢ τὸ πρᾶγμα ἔχων·
 με λέγ' ὡς φέρεις τι τῆδε τῇ σπυρδῇ νέον·
 ἄλλ' λέγω πόνους σε μυρίους τλῆναι μάτην·
 με παλαιὰ θρηγὴς πῆματ'· ἀγγέλλεις ἢ τί;
 ἄλλ' βέβηκεν ἀλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πύχης,
 ἄρθ' ὅσ' ἀφαντος· ὕρανε ἢ κρύπτεται,
 λιπῶσα σε μὲν ὄντρον, ὅσφ' ἐσώξομεν,
 τοσόνδε λείξασ', ὧ ταλαίπωροι Φρύγες,
 πάντες τ' Ἀχαιοὶ, δ' ἔμ' ἐπὶ σιαμανδρίοις
 ἀκταῖσιν Ἡρας μηχαναῖς ἐθήσκετε,
 δοκῶντες Ελένην ὅκ' ἔχοντ' ἔχον Γάριν·
 ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἐμὲν ὅσον μ' ἐχρῆν,
 τὸ μόρσιμον σώσασα, πατέρ' ἐς ὕραν ὄν
 ἀπειμι· φήμας δ' ἢ τάλαινα Τυνδαρίς
 ἄλλως κακὰς ἤκεσεν· ὅδ' ἐν αἰτία·
 ὦ χαῖρε Λήδας θύγατερ ἐνθάδ' ἡδ' ἄρα·
 ἐγὼ δ' ἐσ' ἄσρων ὡς βεβηκῆναι μυχὺς
 ἤγγελλον, ἔδωκ' ὅδ' ἐν, ὡς ὑπόπτερον
 δέμας φοροίοις· ὅκ' ἐῷ σε κερτομῆν
 ἢ μάς τὸ δ' αὖθις, ὡς ἄδην ἐν Ἰλίῳ

ΑΛΛ 1117

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πόνους παρήχες ὦ πόσις, καὶ συμμάχοις.
 με τῷτ' ἐς ἐκὼν· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
 οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς· ὦ ποθενὸς ἡμέρα,
 ὡς εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβῆν.
 εἰλέ ὦ φίλατ' ἀνδρῶν Μενέλειος, ὅτ' αἰ χρόνος,
 παλαιός· ἡ ἢ τέρψις, ἄρτίως πάρα.
 ἔλαβον ἀσμένε πόσιν ἐμὸν φίλαι,
 περιπετάσασα χεῖρα φίλιον
 ἐν μακρῷ φλογὶ φαεσφόρῳ.
 με καὶ γὰρ σε πολλὰς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων,
 ἔκ' οἷδ' ὅποισ' πρῶτον ἄρξομαι ταῦν.
 εἰλέ γίγνηται κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθήρας
 ἀνεπῆρωκα, καὶ δάκρυ σαλάσῳ,
 περὶ ἣ γῆα, χθῆρας ἔβαλον,
 ἡδονὰν ὡς λάβω.
 ὦ πόσις, ὦ φίλατ' ἡ πρόσοψις.
 με ἔκ' ἐμέ μφθην.
 ἔχω τὰ τῷ Διὸς λέκτρα, Λήδας τέ,
 ἀν' ὑπὸ λαμπάδων κόροι
 λάνκιπτοι, ξυνομαίμονες, ὠλβισαν ὠλβισαν
 το πρόσθεν· ἐκ δόμων δ' ἐνόσφισαν θεοὶ σ' ὁμῶ.
 πρὸς ἄλλαν δ' ἰλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρήσιν
 ἢ κακὸν δ' ἀγαθόν, σέ τε, καὶ μὲ συνάγαγε πόσιν
 χρόνιον· ἀλλ' ὅμως ὀνάίμαν τύχας.
 εἰλέ ὄναο δῆτα· ταυτὰ δ' ἡ ξυνόχομαι.
 δουρὲν ἢ ὄντοιν, ἔχ' ὅτ' αἰ γλήμων, ὅδ' ἔ.
 φίλαι, φίλαι, τὰ πάρος
 ἔνετι σένομεν, ἔδ' ἀλγῶ.
 πόσιν ἐμὸν ἔχομεν, ἔχομεν,
 ἐν ἔμενον, ἔμενον ἐκ Τροίας

ΤΟΛΥΕ

ΕΛΕΝΗ

πολυετὴ μόλῃν·

με ἔχῃς, ἐγὼ τέ σ' ἠλίας ἢ μυρίας
μόγισ διελθὼν, ἡθόμην τὰ τῆς θεῆς·

ἐμὰ δ' ἀκρυα, χαρμονὰν
πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας·

ἐλέ τί φῶ; τίς ἂν τὰ δ' ἠλπίσει βροτῶν ποτε;
ἀδούκητον ἔχω σε πρὸς σέρνοισ·

με καὶ γὰρ σὲ τ' ὁκῶσαν ἰδαίαν πέλιν
μόλῃν, Ἰλίου τε μελέης πύργου,
πρὸς θεῶν δόμων πῶς τ' ἐμῶν ἀπεσάλης;

ἐλέ ἐ· ἐ· πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις·
ἐ· ἐ· πικρὰν δ' ἐρανῶς φάτιν·

μεο λέν, ὥς ἀκυστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων·

ἐλέ ἀπέπυσσα καὶ λόγον, δῖον δῖον ἐσοῖσομαι·

μεο ὅμως ἢ λέξον· ἡδύτοιο μόχθων κλύειν·

ἐλέ ὅν ἐπὶ λείκτρᾳ βαρβαρὰ νεανία,
πετομένας κώπας,

πετομένας δ' ἔρωτος ἀθλίων γάμων·

με τίς σε δαίμων, ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;

ἐλέ ὁ Διὸς, ὁ Διὸς, ὃ πόσι πάϊς
μ' ἐπέλασε Νείλω·

με θαυμάσῃς τῶ πέμψαντος ὧ δεινοὶ λόγοι·

ἐλέ κατεδάκρυσα, καὶ βλέφαρον ὑγραίνω
δάκρυσιν· ὁ Διὸς μ' ἄλοχος ὤλεσεν

Ἡρα· με· τίνων χρήξασα προσηῆναι κακῶν;

ἐλέ ὧ μοι ἐμῶν δεινῶν, λυτῶν, καὶ κρινῶν,
ἵνα θεὰ μορφὰν ἐφαίδρυναν,
ἔνθεν ἐμολε κρίσις·

με τὰ δ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔβηχ' Ἡρα κακῶν;

ἐλέ Κύπρις ὥς ἀφέλειτο· με· πῶς, αὐδᾶ·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἰλέ Γάριν, ὧ μ' ἐπέουσ'. Με. ὦ τλήμων.
 ἰλέ τλάμων, τλάμων, ὧ δ' ἐπέλασ' Αἰγυπία.
 με εἴτ' ἀντέδωκ' ἥδωλον, ὥς σέθεν κλύω.
 ἰλέ τὰ ἢ κατὰ μέλαθρα πάθεις, πάθεις.
 μήτερ, οἱ ἐγώ. Με. τί φής;
 ἰλέ ἢν ἔστι μήτηρ· ἀρχόνειον δὲ βρόχον
 δί' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγαμος αἰχύναν.
 με ὧ μοι· θυγατρός δ' Ερμιόνης ἐστὶ βίος;
 ἰλέ ἄρχμος, ἄτεννος, ὧ πόσι, κατασένη
 γάμον ἄρχμον, αἰχύναν.
 με ὧ πᾶν κατ' ἄκρας δῶ μ' ἐμὸν πέσας Γάρις,
 τάδε κ' σὲ διώλεσε, μυριάδας τε
 χαλκὸς πλῶν Δαναῶν.
 ἰλέ ἐμὲ ἢ πατρίδος ἄπο, κακὸς ποτ' ἔμην
 ἀραίαν ἐβαλλε θεὸς
 ἄπο πόλεος, ἄπο τε σέθεν,
 ὅτι μέλαθρα, λέχεά τ' ἔλιπον,
 ἢ λιπὼσ' ἐπ' αἰχροῖς γάμοις.
 χο ἦ κ' τὰ λοιπὰ τῆς τύχης ἀνδράιμονος
 τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόαθεν ἀρκέσθην ἄν.
 ἄγγ Μενέλαε, καὶ μοὶ προσδότε τι τῆς ἡδονῆς,
 ἢν μανθάνω καὶ ἡγυῖς, ἢ σαφῶς δ' ἔχω.
 με ἀλλ' ὧ γεραιέ, κ' σὺ κοινῶν λόγων.
 ἄγγ ἔχ' ἡδὲ μόχθων τ' ἐν Ἰλίῳ βραβύς;
 με ἔχ' ἡδὲ πρὸς θεῶν δ' ἡμῖν ἡπάτη μένοι,
 νεφέλης ἀγαλμ' ἔχοντες ἐν χερσὶν λυγρόν.
 ἄγγ τί φής· νεφέλης ἄρ' ἄλλως ἔχομεν πόνους πέρι;
 με Ηρας τάδ' ἔργα, κ' θεῶν τριαῶν ἔρις.
 ἄγγ ἢ δ' ὅσ' ἀληθῶς, ἔστιν ἡδὲ σὴ δάμαρ;
 με αὐτὴ· λόγοις δ' ἐμοῖσι πείσουσιν τάδε.

ΕΛΕΝΗ

ἄλλ' ὦ θυγάτερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφη, τί ποικίλον,
 καὶ δυσέμμεarton, αὖ δ' ἔ πως ἀνασρέφει,
 ἐκῆσε καὶ ἑσ' ἀναφέρων· ὁ δ' αὖ, πονῆ.
 ὁ δ' ἔ πονήσας, αὖθις ὀλλυται κακῶς,
 βέβαιον ἔδ' ἐν τῆς αἰτ' τύχης ἔχων
 σὺ δ' ἔ, πόσις τε σὸς, πόνων μετέχετε,
 σὺ δ' αὖ, λόγοισιν, ὁ δ' ἔ, δορὸς προθυμία.
 σπύδων δ' ὅτ' ἔσπυδ', ἔδ' ἐν ἔχει, νῦν δ' ἔχει,
 αὐτόματα πράξας τάχα, ἐντυχέσασα.
 ἐκ ἄρα γέροντα πατέρα, καὶ Διοσκόρω
 ἤλυνας, ἔδ' ἔδρασας οἷα κλήζεται.
 νῦν ἀνάνειμαι τ' σὸν ὑ μέναον πάλιν,
 καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ', ἃς τετράροισι
 ἵπποις τροχάων, παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφρῳ
 σὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλιπες ὀλβιον.
 κακὸς δ' ἔστις μὴ σέβῃ τὰ δειποτῶν,
 καὶ ξυνέγνηθε, καὶ ξυνωδίηαι κακοῖς.
 ἐγὼ δ' αὖ ἔην, καὶ πέφυχ' ὁ μὲν λάτρης
 ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος
 δ' ἔλοισι, τῆνο μ' ἔκ' ἔχων ἐλεύθερον,
 τ' νῦν δ' ἔ· κρεῖσσον δ' τόδ', ἢ δυοῖν κακοῖν
 ἐν ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς,
 ἄλλων τ' ἀκύνειν δ' ὄλον ὄντα τ' πέλας.
 με αὖ ὦ γεραιέ, πολλὰ δ' αὖ παρ' ἀσπίδα
 μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκ πόνων ἐμῶν.
 καὶ νῦν μεταχῶν τῆς ἐμῆς ὑπ' ἀρξίας,
 ἀργήλον ἐλθὼν τοῖς λεημμένοις φίλοις
 τάδ', ὡς ἔχων ὄρηκας, οἱ τ' ἐσ' αὖ τύχης,
 μένην τ' ἐπ' αἰκταῖς, τὸς τ' ἐμὲς καταδοκῆν
 ἀγῶνας, οἱ μένεσιν, ἔς ἐλπίξομεν,
 καὶ τήνδε πῶς δυνάμεθ' ἐκπλῆσαι χυθὸς

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

φρεσίν· ὅπως ἂν ᾗς ἐν ἐλθόντες τύχης,
 ἐν βαρβάρων σωθῶμεν, ἢν δυνώμεθα.
 αὖ ἔσται τάδ' ὧ' νᾶξ· ἀλλὰ τοι τὰ μάντεων
 ἔσειδον, ὥς φασὶν ἔστι, καὶ φανδῶν πλῆα·
 ἔδ' ἦν ἄρ' ὕγιες ἔδ' ἐν ἐμπύρῳ φλογός,
 ὅτε πτερωτῶν φθέρματ'· ὄνυες δέ τοι
 καὶ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελῆν βροτῶν.
 Κάλχας δ' ἔτι εἶπ', ἔδ' ἐσήμνηε στρατῷ,
 νεφέλης ὑπερβήσκοντας εἰσορῶ φίλος·
 ἔδένχε, ἀλλὰ πόλις ἀνθρωπάσθι μάντην·
 ᾗ τοις ἂν ὕνεχ' ὁ θεὸς ἔτι ἡβύλετο·
 τί δ' ἄρα μαντῶν ὁ μὲσθα; τοῖς θεοῖσι χρεὶ
 θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντήας δ' ἔαν·
 βίη δ' ἄλλως δέλεαρ ἄνρεθι τόδε,
 καὶ δὲς ἐπλῆθ' ἐμπύροισιν ἄργος ὦν·
 γνώμη δ' ἀρίστη μάντις, ἢ τ' ὀυβελία.
 εἰς ταυτὸ καὶ μοὶ δόξα μάντεων πέρι,
 χωρεῖ γέροντι· τὴς θεῆς ἔχων τις ἂν
 φίλος ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
 ἔλε' ἦεν· τὰ καὶ δὴ δῶρ', ἃ καλῶς ἔχει·
 ὅπως δ' ἐσώθης ὦ τάλας Τροίης ἄπο,
 κέρδος καὶ ἔδ' ἐν εἰδέναι, πόθος δέ τις
 τὰ τ' φίλων φίλοισιν αἰθέσθαι κακά·
 με' ἢ πόλλ' ἀνὴρ μ' ἐν δόλῳ, μίαν θ' ἔδω·
 τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ συμφοράς,
 τὰ Ναυπλίου τ' ὀυβοῖν καὶ πυρπολήματα,
 Κρήτην τε, Λιβύην θ', αἷς ἐπεσράφην πόλεις,
 σκοπιάς τε Περσείως· ἔδ' ἐμπλήσαι μίση
 μύθων· λέγων τ' ἂν σοι καὶ, ἀλγίστην ἐτι·
 πάχων τ' ἐκαμνον· δὲς ἢ λυπηθῇ μὲν ἂν.

ΕΛΕΝΗ

ἐλέ κάλλιον ἔπας, ἥ σ' ἀνθρώμην ἐγώ·
 ἐν δ' εἶπεν, πάντα παραλιπὼν, πόσον χρόνον
 πόντου πὶ νώτοις ἄλιον ἐφθείρε πλάνον·
 με ἐνιάσιον, πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
 ἔτεσι· διήλθον δ' ἐπ' ἅ περιδρομάς ἐτῶν·
 ἐλέ φῶ· φῶ· μακρόν γ' ἔλεξας ὦ τάλας χρόνον·
 σωθῆς δ' ἐκείθεν, ἐνθάδ' ἦλθες εἰς σφαγὰς·
 με πῶς φῆς; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας γύναι·
 ἐλέ φῶ γ' ὡς τάχιστα· τῆσδ' ἀπαλλαχθῆς χθονός,
 θανῇ πρὸς ἀνδρὸς, ὃ τάδ' ἐστὶ δώματα·
 με τί χρεῖμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
 ἐλέ ἤκεις ἀελπῆς, ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις·
 με ἥ γὰρ μέν τις τὰ μ' ἐβηλήθη λέχει;
 ἐλέ ὕβριν θ' ὕβριξεν εἰς ἐμ', ἣν ἔτλην ἐγώ·
 με ἰδίᾳ σθένων τις, ἥ τυραννίδων χθονός;
 ἐλέ ὅς γ' ἡς ἀνάσσει τῆσδε Γρωτέως γένος·
 με τόδ' ἐς ἐκὼν ἀαγμ', ὃ προσόλεα κλύω·
 ἐλέ ποίοις ἐπισὰς βαρβάρους πυλώμασιν;
 με τοῖς, ἐνθεν ὥς περ πῶχός ἐξηλαυνόμην·
 ἐλέ ἦ πῃ προσήτεις βίοτον; ὦ τάλαιν ἐγώ·
 με τῶργον ἢ ἦν τῶτ' ὄνομα δ' ἔκ' εἶχον τόδε·
 ἐλέ πάντ' οἷός τ' ἄρ' ὥς ἔοικας ἀμφ' ἐμῶν γάμων·
 με οἷός τ' εἰς λέντρα διέφυγες τάδ', ὃ κ' ἔχω·
 ἐλέ ἀθικτον δὴν ἦν ἴσθι σοι σεσωσμένην·
 με τίς τῶδε πειθώ; φίλα κ', ὃ σαφῇ λήγης·
 ἐλέ ὄρας τάφῳ τῶδ' ἀθλίους ἔδρας ἐμάς;
 με ὄρω τάλανα σβάδας, ὧν τί σοι μέτα·
 ἐλέ ἐνταῦθα λέντρων ἱκετάομεν φυγὰς·
 με βῶ μ' ἄσπανάξω, ἥ νόμοισι βαρβάρους;
 ἐλέ ἐρρύνεθ' ἥ μ' ἄς τῶτ' ἴσον ναοῖς θεῶν·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

με ἔδ' ἄρα πρὸς οἴκῳ ναυσολῆν ἔξεστ' μοι;
 ἔλέ ξίφος ἢ ᾗσι μᾶλλον, ἢ τὸ μὲν λείχῃ.
 με ὕψος ἂν εἴην ἀθλιώτατος βροτῶν.
 ἔλέ μὴ νῦν καταιδῷ· φῶγ' δ' ἐκ τῆσδε χθονός.
 με λιπῶν σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.
 ἔλέ κρῖνον ἢ, ἢ σὲ τ' ἄμ' ἀποκτεῖναι λείχῃ.
 με ἄνδρ' ἄρ' ἔπας, Ἰλίου τ' ἢ ἄξια.
 ἔλέ ἢ κ' ἂν κτάνης τύραννον, ὃν σπύδεις ἴσως.
 με ἔτω σιδήρῳ τρωτ' ἢ κ' ἐχθρὸς δέμας;
 ἔλέ ᾗτ'· Τὸ τοι μᾶν δ' ἀδύνατον, ἀνδρὸς ὃ σοφῶ.
 με σιγῇ παράχῳ δ' ἢ τ' ἐμὰς δῆσαι χέρας;
 ἔλέ ᾗς ἄπορον ἦκεις· δεῖ γ' μηχανῆς τινος.
 με δρῶντας ἢ, ἢ μὴ δρῶντας, ἢ δ' ἰὸν θανῆν;
 ἔλέ μί' ἐστιν ἐλπίς, ἢ μόνῃ σωθεῖμεν ἂν.
 με ὦντος, ἢ τολμητός, ἢ λίσσων ὕπο;
 ἔλέ εἴ μὴ τύραννος ἐκπύθοιτ' ἀφισμένον.
 με ἐρῶ ἢ τίς μ' ὃ γινώσεται γ', ὃς ᾗ μ' ἐγὼ;
 ἔλέ ἐς ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση.
 με φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυμένη;
 ἔλέ ἢ κ' ἀλλ' ἀδελφῇ· Θεονόον καλῶσί νιν.
 με χρηστήριον ἢ τ' ἄνομ' ὅ, τι γ' ὀρᾷ, φράσον.
 ἔλέ πάντ' ἢ δ', ἐρῶ τε συγγόνῳ παρόντα σε.
 με θνήσκωμεν ἂν· λαβῆν ἢ ὃ χροῖον τέ μοι.
 ἔλέ εἴ πως ἂν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν.
 με τί χρεῖμα δρᾶσαι; τίν' ὕπαρχε μ' εἰς ἐλπίδα;
 ἔλέ παρόντα γαῖα μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
 με πῆσαντε δ', ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα;
 ἔλέ κοινῇ τ' ἐκείνῃ ῥαδίως, λάθρ' ὅδα μῦ.
 με σὸν ἔργον ὥς γυναικὶ πρόσφορον γύναι.
 ἔλέ ὥς ἢ κ' ἄχρωστε γίνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.

ΕΛΕΝΗ

με φέρ', ἦν· ἢ δὴ νῦν μὴ ἀποδέξῃται λόγους;
 ἔλε' θανῇ· γὰρ μὲν μοι δὴ τέλειαν ἐγὼ βίαν·
 με προδότης ἀν' ἧς· τήνδε βίαν σκήψασ' ἔχης·
 ἔλε' ἀλλ' ἀγνὸν ὄρκον σὸν κάρη κατώμοσα·
 με τί φῆς; θανέσθαι, καὶ ποτ' ἀλλάξειν λέχη;
 ἔλε' ταυτῷ ξίφει· κέσσομαι δ' ἐσέ πέλαις·
 με ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν, διεξίῃς ἐμῆς θίγῃ·
 ἔλε' φαῖν, θανόντος σε, τόδ' ἐκλήψαι φάος·
 με καὶ γὰρ σερηθείς σε, τελευτήσω βίον·
 ἔλε' πῶς ἂν θανῇ μεθ', ὥστε καὶ δόξαν λαβῇ;
 με τύμβον πὶ νῶτ' σε κτανῶν, ἐμὲ κτανῇ·
 πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιῆμεθα
 λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὃ δ' ἐθέλων, ἴτω πέλαις·
 ἢ τρωϊκὸν ἢ, ὃ κατακυνῶ λέχος·
 ἢ δ' Ἑλλάδ' ἐλθὼν, λήψομαι πολὺν φόρον,
 ὅστις Θέτιν ἢ ἐσέρισ' Ἀχιλλεύς,
 τελαμωνίη δ' Αἴαντος εἰσεῖδαν σφραγῆς,
 ἢ Θησέως τε παῖδ' αὖ· διὰ δ' ἢ ἐμὴν
 ἢ ἀξιώσω κατθανῇν δ' ἄμαρτ' ἐγώ;
 • μάλιστά γε· Εἰ γάρ ῥ' εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
 • ἄνυχον ἄνδρα πολέμιον θανόνθ' ὕπο,
 • καὶ φη κατὰ μπίχουσιν ἐν τύμβῳ χθονὶ,
 • κακὸς δ' ἐφ' ἔρμα σερεὼν ἐκβάλλουσι γῆς·
 ὦ θεοὶ, γενέσθω δὴ ποτ' αὐτυχὲς γένος
 ἢ ταντάλειον, καὶ μετασῆτω κακῶν·
 ἔλε' οἱ ἐγὼ τέλειαν· τῆς τύχης ἢ ὡδ' ἔχω·
 Μενέλαε, διαπετράχμεθ'· ἐμβαίνει δόμων
 ἢ θεσπιωδὸς Θεονέη· κτυπῇ δόμος,
 κλήθρων λυθέντων· φῶν· ἄτάρ τι φονκτέον·
 ἀπῶσα γάρ σε, καὶ παρ' ὅσ' ἀφικμένον·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δ' αὖρ' οἶδ' ἐν ᾧ δ' ὕσθινος, ὥς ἀπωλόμην.
 Τροίης δ' ἐ σωθεῖς, καὶ πὸ βαρβάρων χθονός;
 ἥ γ' ἄρ' βαρβάρ' ἐλθὼν, φάσγαν' αὖθις ἐμπεσῇ.
 ἢ γὰρ σύ μοι φέρεσσι λαμπήρων σέλας,
 θεῖον δ' ἐ σε μὲν θεσμὸν ἀθέρος μυχῶν,
 ὥς πνῦμα καθαρὸν ἔραν' διεξαίμεθα.
 σὺ δ' αὖ κέλευθον, ἃ τις ἐβλάφεν ποδ' ἰ-
 σείβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ φλογί-
 κρῦσον, ἢ πόνκην, ἵνα διεξέλθω πυρός.
 νόμον ἢ τ' ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδῆσαι, πάλιν
 ἐφύεστον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.
 Ἑλένη, τί τὰ μὰ, πῶς ἔχει θεασίσματα;
 ἦ κη πόσις σὸι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανής,
 νέων σερηθεῖς, τῷ τε σὺ τιμήματος.
 ᾧ πλῆμον, οἴκους διαφυγῶν, ἦλθες πόνους,
 ἔδ' οἶσθα νόσον οἴκαδ', εἴτ' αὐτὰ μενῆς.
 ἔρις ἅ ἐν θεοῖσι, σύλλογός τε σὺ πέρι
 ἔσαι, πάριδρος Ζηνὶ τῷ δ' ἐν ἡματι.
 Ἡρα ἔλ', ἢ σοι δυσμενὲς πάροιθεν ἦν,
 νῦν ἐστὶν ἄνους, κείς πάτραν σῶσαι θέλει
 ξὺν τῇδ', ἵν' Ἑλλὰς τὸς Ἀλεξάνδρου γάμους
 δώρημα Κύπριδος φανδονυμφάντας μάθῃ.
 Κύπρις ἢ νόσον σὸν διαφθῆραι θέλῃ,
 ὥς μήτ' ἐλεγχθῇ, μὴ ἢ πριαμένη φανῇ
 τὸ κάλλος, Ἑλένης ἔνεκ' ὠνητοῖς γάμοις.
 τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἂ βύλεται Κύπρις,
 λέξασ' ἀδελφῶν ἐνθάδ' ὄντα διολίσσω,
 ἥτ' αὖ μεθ' Ἡρας σᾶσα σὸν σώσω βίον,
 κρύψας ὁμαίμονι, ὅς με προστάσσει τάδε
 ἐπείν, ὅταν γῆν τήνδε νοσήσας τύχης,
 τίς γ' ἔστι.

ΕΛΕΝΗ

τῆς ᾗς; ἀδελφῷ τόνδε σιμανῶ γ' ἔμῳ
 παρόνθ' ὅπως ἂν τὸ μὲν ἀσφαλῶς ἔχῃ.
 ἔλε' ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πιτνῶ γόνυ,
 καὶ προσκαθίσω θάκον ἐν ἀδείμονα,
 ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς, τῆς δέ θ' ὅν σὺ μόλις ποτὲ
 λαβῆς, ἐπ' αὖ μῆς ᾗμι κατθανόντ' ἰδεῖν.
 μή με κατ' ἔπης σῶ κασιγνήτῳ πόσιν
 τόνδ' εἰς ἐμὰς ἦκοντα φιλτάτας χέρας.
 σῶσον ἢ λίσσομαι σε. συγγόνῳ ἢ σῶ
 τ' ἀσέβειαν μὴ προδῶς τ' σὴν ποτε,
 χάριτας πονηρὰς, καὶ δ' ἵκναι ὠνυμένη.
 Μισαί κ' ὁ θεὸς τ' βίαν. τὰ κτητὰ ἢ
 κτῶσθαι κελεύει πάντας. ἐν ἐς ἀρπαγὰς.
 ἐκτέος ὁ πλῆτος, ἀδινός τις ὢν.
 κοινοὺς γάρ ἐστιν ὕρανός πασι βροτοῖς,
 καὶ γὰρ, ἐν ἣ χρὴ δῶματ' ἀναπληρῶ μένεις
 ταλλοτρία μὴ χεῖν, μήδ' ἀφαιρῆσθαι βίαν.
 ἢ μᾶς ἢ μακαρίως ἤ, ἀθλίως δ' ἐμοῖ,
 Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῶ σώξεν πόσει
 τῷ δ', ὅς παρέστ', καὶ πολέεσσι θέλῃ.
 πῶς ἐν θανάτῳ ἀπολάβοι; κείνος ἢ πῶς
 τὰ ζῶντα τοῖς θανόνσιν ἀν' ἀποδοίη ποτέ;
 ἢ δὴ τὰ τῶ θεῶ, καὶ τὰ τῶ πατρὸς σκόπη.
 πότερον, ἐδάμων, καὶ θανάτων τὰ τ' πέλας
 βύλονται ἂν, ἢ βύλονται ἀποδύναι πάλιν;
 δοκῶ μὲν ἔκιν' ἔχῃ σε συγγόνῳ πλείον
 νέμειν ματαίῳ μάλλον, ἢ χρῆσθαι πατρί.
 εἰ δ' ὅσα μάντις, καὶ τὰ θῆ' ἦν μένι,
 τὸ καὶ δίκαιον τῶ πατρὸς διαφθερεῖς,
 τῷ δ' ἐδ' ἀδικαίῳ συγγόνῳ δώσεις δίκην.

BBB

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αἰχρὸν τὰ μὲν σε θεῖα πάντ' ἐξιδέναί,
 τὰ τ' ὄντα, καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ ῥ' εἶναι.
 τὴν τ' ἀθλίαν ἐμ', οἷσιν ἐγκημαι κακοῖς
 ῥῦσαι, πάρεργον δῖσα τῷτο τῆς τύχης.
 Ελένην δ' εἶδεις ὅστις ἔσσυτ' ἐμὸν
 ἢ κλήρομαι καθ' Ἑλλάδ' ὡς προδῖσ' ἐμὸν
 πόσιν, φρυγῶντ' ἠέκησα πολυχρύσους δόμους.
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω, καὶ πιβῶ Σπάρτης πάλιν,
 κλύοντες, εἰσιδόντες, ὡς τέχναις θεῶν
 ὦλοντ', ἐγὼ δὲ προδότης ἐκ ἄρ' ἦν φίλων,
 πάλιν μ' ἀνέξουσ' ἥς τὸ σῶφρον αὖθις ἄν.
 εἰδνάτο μά τε θυγατέρ', ἦν ἔδῃς γα μεί.
 τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιπῶσ' ἀλητῆραν πικράν,
 ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ἰνῆσομαι.
 καὶ γὰρ θανὼν ὅδ' ἐν πυρὶ κατεσφάγη,
 πρόσσω σφ' ἀπάντα, δακρύοις ἂν ἠγάπων.
 οὐκ ὄντα, καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι,
 μὴ δῆτα παρθέν'· ἀλλὰ σ' ἰκετώω τόδε.
 δὸς δ' ἡ χάριν μοι τήνδε, καὶ μιμῶ τρόπος
 πατρὸς δικάου. Γαῖδ' ἢ κλέος τόδε
 κἀλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστὸν γένηται,
 εἰς ταυτ' ἦλθε τοῖς τεκῆσι τῆς τρόπος.
 οἰκτρὸν γὰρ οἱ παρόντες ἐν μέσσω λόγοι,
 οἰκτρὰ δὲ καὶ σύ· τῷ δὲ Μενέλεω ποθῶ
 λόγους ἀκῆσαι, τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
 ἐγὼ δὲ σὸν ἔτ' ἂν προασπείην τλαίην γένυ,
 ἔτ' ἂν δακρύσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν δ' ἂν
 θεοὶ γενόμενοι, πλείευν ἀχύνειν ἄν.
 καὶ τοὶ λήγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς ἀνγενῆς,
 ἐν ξυμφοραῖσι δακρύ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
 ἀλλ'

ΕΛΕΝΗ

ἀλλ' ἔχ' ἵ τῦτο ἢ καλόν, εἴ καλόν τόδε,
 αἰρήσομαι, τοπρόαθε τῆς ἀδαιμονίας·
 ἀλλ' ἢ καὶ ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον
 ζητῶντάχ' ὀρθῶς ἀπολαβὴν δάμαρτ' ἐμὴν,
 ἀπόδος τε, καὶ πρὸς, σῶσον· εἴ ἢ μὴ δοκεῖ,
 ἐγὼ καὶ ἔ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
 ἄθλιος ἂν ᾤην, σὺ ἢ γυνὴ κακὴ φανῇ·
 αἰ δ' ἄξι' ἡμῶν, καὶ δὴ καὶ ἡγ' ὀμίθεα,
 καὶ σῆς μάλιστ' ἀκαρδίας ἀνθάφεται,
 λέξω τάδ', ἅμφ' ἡμῖν μαστὶ πατρὸς πόθῳ·
 ὧ γέρον, ὃς οἰκίης τόνδε λάϊνον τάφον,
 ἀπόδος ἀπαιτῶ τ' ἐμὴν δάμαρτά σε,
 ἦν Ζεὺς ἔπεμψε δ' αὖρό σοι σῶξεν ἐμοί·
 οἶδ' ἔνεχ' ἡμῖν ἔποτ' ἀπολέσθης θανάῳ·
 ἀλλ' ἦδε πατέρα νέρθεν ἀνακαλόμενον,
 ἔκ' ἀξιώσει τ' πρὶν ἀκλεέστατον
 κακῶς ἀκῆσαι· κυρία γάρ ἐστ' νῦν·
 ὧ νέτερόνδ' ἄδ' ἡ, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
 ὃς πολλὰ δέξω τῆσδ' ἑκάτι σώματα,
 πεισόντα τῷ μῶ φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχθ'·
 ἦ νῦν ἐκένυς ἀπόδος ἐμφύχης πάλιν,
 ἦ τήνδ' ἀνάγκασον γ' αἰσεβὺς πατρός
 κρῆσσω φανήσαν, τὰ μὲ ἀποδῆναι λέχη·
 εἰ δ' ἐμὲ γυναικα τὴν ἐμὴν συλήσετε,
 ἃ σοι παρέλιπεν ἦδε τ' ἄλογον, φράσω·
 ὄρκοις κεκλήμεθ' ὡς μάθης ὧ παρθένη,
 πρῶτον καὶ ἐλθεῖν διὰ μάχης σὺ συγγόνῳ·
 καὶ κείνον, ἢ μὲ δ' εἴ θανεῖν, ἀπλῶς λόγος·
 ἦν δ' ἐς μὲν ἄλκην μὴ ποτ' ἀντιθῆ ποδί·
 λιμῶ ἢ θηρῶν τύμβον κετάνοντε νῶ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κτανῆν δέδουκται τήνδ' ἐμοί, καὶ πῆτ' ἐμὸν
 πρὸς ἥπαρ ὥσαι δίστομον ξίφος τόδε,
 τύμβον πὶ νώτοις τῷδε, ἵν' αἵματος ῥοαὴ
 τάφῳ κατασάξωσι. κησόμεθα ἢ
 νεκρῷ δὴ ἐξῆς τῷδ' ἐπὶ ξυστάφῳ,
 ἀθάνατον ἄλγος σοί, φόρος ἢ σὺ πατρί.
 ἔκ' ἔγωγε μὲν τήνδ' ὅτε σύγγονος σέθεν,
 ἔτ' ἄλλος ὅδεῖς· ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,
 εἰ μὴ πρὸς οἴκῳ δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρῷ.
 τί ταῦτα; Δακρύοις ᾗς ᾗ θῆλυ τρεπόμενος,
 ἐλεεινὸς ἦν μᾶλλον, ἢ δραστήριος.
 κτῆν' ἢ δοκῇ σοι δυσκλεῶς ἔκ' ἐκτενῆς.
 μᾶλλον γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθε λόγους,
 ἵν' ἦς δίκαια, καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω.
 20 ἐν σοὶ βραβύειν ὧ νεῶνι τῶς λόγους.
 ἔτ' ἢ κρῖνον, ὥς ἅπασιν ἀνδάνῃς.
 30 ἐγὼ πέφυκά τ' ἀνσιβεῖν, καὶ βύλομαι.
 φιλῶ τ' ἐμαυτήν, καὶ κλέος τὸ μὲν πατρός.
 ἔκ' ἂν μιάναί μ', ἔδ' ἐ συγγόνῳ χάριν
 δοῖν ἂν, ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσομαι.
 ἐνεστ' δ' ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
 ἐν τῇ φύσει· καὶ τῷτο Νηρέως πάρα
 ἔχουσα, σώξεν Μενέλεως περάσομαι.
 Ἡρὰ δ' ἐπέπερ βύλεται σ' ἀεργετῆν,
 ᾗς ταυτ' οἶσω ἦφρον· ἢ χάρις δ' ἐμοί,
 ἵλεως καὶ ᾗ, συμβέβηκε δ' ὅδ' ἀμῦ.
 περάσομαι ἢ παρθένος μένεν ἀή.
 ἀδ' ἂμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίξεις πατρί,
 ἢ μὲν ὅδ' αὐτὸς μῦθος· ἀδικοῖν μιν ἂν,
 ᾗ μὴ ἀποδώσω· καὶ ἔκ' ἂν κῆνος βλέπων,
 40 ἀτίδω

ΕΛΕΝΗ

ἄπεδωκεν ἄν σοι τήν γ' ἔχειν, ταύτη δ' σέ·
 • Καὶ τί σις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νερτέροις,
 • καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις· ὄνῃς
 • τ' κατθανόντων, ξὺ δ' ἔχῃς γνώμην δ' ἔχει
 • ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών·
 ὥς ἔν παλαιῷ μὴ μακρὰν, σιγήσομαι,
 ἅ μιν καθικελεύσας· ὅ γ' ἡ μωρία
 ξύμβολος ἔσομαι τῷ κασιγνήτῳ ποτέ·
 ἀνερρετῷ δ' ἡγήιον, ὅ δ' οὐκ ὅμοιος·
 ἐξ ἀσεβείας ὅσιον, εἰ τίθιμι νῦν·
 αὐτοὶ δ' ἔν τ' ἐξοδόν γ' ἀρίσκειτε·
 ἐγὼ δ' ἀποστὰς ἐκ ποδῶν, σιγήσομαι·
 • ἐκ τ' θεῶν δ' ἄρχεσθε, χ' ἱκετεύετε
 • τὴν μὲν σ' εἶσαι πατρίδα νοστήσαι Κύπριν,
 • Ἥρας δ' τὴν ἐννοίαν ἐν ταυτῷ μένειν,
 ἣν ἦς σέ, καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας·
 σὺ δ' αὖ θανών μοι πάτερ, ὅσον ἐγὼ θένω,
 ὅποτε κεκλήσῃ δύναεβῆς ἀντ' ἀσεβῆος·
 • ὅδ' εἰς ποτ' αὐτὴ χήσεν, ἐκδίκος γεγώς·
 • ἐν τῷ δικάμῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας·
 • ἐλὲ Μενέλαε, πρὸς δ' παρθένε σεσώσμεθα·
 τὴν θένδε δὴ σε τὸς λόγους φέροντα χρῆ,
 κοινὴν ξυνάπην μηχανὴν σωτηρίας·
 • με ἄκουε δὴ νῦν· χρόνιος εἰ κατὰ σέρας,
 καὶ συντέθραται προσόλοισι βασιλείως·
 • ἐλὲ τί τῶτ' ἐλέξας; ὅσφ' εἶρεις δ' ἐλπίδας,
 ὥς δὴ τι δράσων χρυσὸν ἦς κοινὸν γε νῦν·
 • με πείσας ἂν τιν', οἵτινες τετραξύγων
 ὅχων ἀνάσσει, ὥστε νῦν δῆναι δίφρους;
 • ἐλὲ πείσαι μ'· ἀλλὰ τίνα φρυγὴν φανεῖς μεθ' αἱ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πειδίωι ἄπειροι, βαρβάρων τ' ὄντες χθονός;
 ἀδύνατον ἔπας. Με· φέρε, τί δ' εἰ κρυφθῆς δόμους
 ἡτάνοι μ' ἀγκυλὰ τῷδε δισυμῷ ξίφει;
 εἰλέειν ἂν ἀνάχοιτ', ὅδε σιγήσειεν ἂν
 μέλλοντ' ἀδελφῇ σύγγονον κατακτανεῖν.
 με· ἀλλ' ὅδε μὴν ναῦς ἐστίν, ἥ σωθεῖμεν ἂν
 φόνοντες· ἦν δ' ἔχουμεν, θάλασσ' ἔχει.
 εἰλέειν ἄκουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν,
 βύλῃ λέγεσθαι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν;
 με· κακὸς ἢ ὄρνις· ἢ ἡ κερδανῶ λέγειν,
 ἔτοιμός ἐμι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν.
 εἰλέειν καὶ μὴν γυναικῶσις ἂν οἰκτισαίμεθα
 κῦρᾶσι, καὶ θρήνοισι πρὸς τ' ἀνόσιον.
 με· σωτηρίας ἢ τῶτ' ἔχει τί νῦν ἄκος;
 εἰλέειν παλαιότης δ' τῷ λόγῳ ὕπνεστις,
 ὥς δ' ἂν θανόντα σ' ἐνάλιον κενῷ τάφῳ,
 θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
 με· καὶ δὴ παρῆκεν· εἴτα πῶς ἂν νεῶς
 σωθισόμεθα κενοταφῶντ' ἐμὸν δέμας;
 εἰλέειν δύναι κελεύσω πορθεῖν, ἢ καθήσομαι
 κόσμον τάφῳ σῷ, πελαγίᾳς ἐς ἀγκάλας.
 με· ὥς αὖ τόδ' ἔπας· πλὴν ἐν, ἢ χέρσῳ ταφᾶς
 θεῖναι κελεύεις, ὅδ' ἐν ἡ σκῆψις φέρει.
 εἰλέειν ἀλλ' ὅν νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα
 χέρσῳ καλύπτειν τὸς θανόντας ἐνάλιους.
 με· τῶτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπλοῦσομαι,
 καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταυτῷ σκάφει.
 εἰλέειν σὲ καὶ παρῆναι δεῖ μάλιστα, τὸς τε σὺς
 πλωτῆρας, οἵ περ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας.
 με· καὶ μὴν ἐάν περ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
 ἀνὴρ παρ' ἀνδρα πῆσεται ξίφει φόρος.
 εἰλέειν σέ

ΕΛΕΝΗ

ἔλέ σέ χρὴ βραβύειν πάντα πόμπι μοι μόνον
 λάφει πνοαὶ γένοιτο, κὶ νεὸς δρόμος.
 με ἔσαι· πόντος ἢ δαίμονες παύσασί με.
 ἀτὰρ θανόντα τῷ, μ' ἔρεϊς πεπυσμένη;
 ἔλέ σὺ κὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν κέρον,
 Ἀτρείως πλέων σὺν παιδί, καὶ θανόνθ' ἔραν.
 με καὶ μὴν τάδ' ἄμφιβληστρα σώματος ῥάκη
 ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρηπίων.
 ἔλέ ἥς καιρὸν ἦλθε· τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο.
 ἢ δ' ἄθλιον ἦν, ὀτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
 με πότερα δ' εἰς οἶκος σοι συνεισελθῆν με χρὴ,
 ἢ πρὸς τάφῳ τῷ δ' ἥσυχος καθώμεθα;
 ἔλέ αὐτῷ μὲν· ἦν ἢ καὶ τι πλημμελὲς σε δρᾶ,
 τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο, φάσχαν' ἐν τε σῖν.
 ἐγὼ δ' εἰς οἶκος βᾶσα, βασρύνχης τε μῶ,
 πέπλων τε λουκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,
 παρηΐδι τ' ὄνυχας φόνιον ἐμβαλῶ χρῶς.
 μέγχις ἢ ὁ ἄγων, καὶ βλέπω δ' ὡς ῥοαίς.
 ἦ ἢ θανῆν δέ μ' ἦν ἄλῳ τεχνωμένη,
 ἦ πατρίδ' ἀπελθῆν, καὶ σὸν ἐκπῶσαι δέμας.
 ὦ πότνι, ἢ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνῆς
 ἦρα, δ' ὅς κ' ἐπὶ φῶτ' ἀνάψυξεν πόνων,
 αὐτὸς μεθ' ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ὕραν
 ῥιπνῆνθ' ἵν' οἰκῆς ἀσέρων τοικίλματα.
 σύ θ' ἢ πὶ τῷ μῶ κάλλος ἐκτίσω γάμῳ
 κῆρυ Διώνης Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ.
 ἄλλος ἢ λυμῆς, ἦν μ' ἐλυμήνω πάρος,
 τῆνομα παραχῆς, ὃ ῥ' σῶ μ' ἐν βαρβάροις.
 θανῆν δ' ἔασόν μ', ἢ κατὰ κτῆνα θέλῃς,
 ἐν γῇ πατρώῃ· τί ποτ' ἀπληστὸς ἢ κακῶν,

B B B IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔρωτας, ἀπάτας, δόλια τ' ἐξουρήματα
 ἄσκησα, φίλτρα θ' αἰματηρὰ δωμάτων.
 ἣ δ' ἦσα μετρία, τ' ἄλλα γ' ἠδ' ἰση θεῶν
 πέφυκας ἀνθρώποισιν· ἔκ' ἄλλως λέγω.
 20 σὲ τὰν ἐν αὐλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις,
 μυσθῆα, κ' ἑλκὺς ἐνίξυσαν ἀναβοάσω,
 σὲ τὰν αἰδοτάταν ὄρνιθα μελωδῶν
 ἀηδ' ὄνα δακρυόεσαν,
 ἐλθέ διὰ ξυθαῖν
 γενύων ἐλελιζομένα,
 θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς,
 Ἑλένας μελέας πόνης,
 τ' Ἰλιάδων τ' ἀεὶ
 δ' ὅσα δακρυόεντα πόνον
 Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις,
 ὅς ἐμολεν, ἐμολε πεδία
 βαρβάρῳ πλάτῃ
 ὅς ἔδραμε ῥόθια μέλαια
 Γριαμίδαις ἄγων,
 Λακεδαιμόνος ἄπο,
 λίχρα σέθεν ὥς ἦλε
 Γάρις ἀνόγαμος
 πομπῇσιν Ἀφροδίτας.
 πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ, κ' πετρίναις
 ῥιπαῖσιν ἐκπνύσαντες, αἶδαν μέλαιαν ἔχουσι,
 τάλαιναν τ' ἀλόχων κήραντες ἔθερα.
 ἄνυμφα ἢ μέλαθρα κῆται.
 πολλὰς ἢ πυρσείσας
 φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυτὰς
 Εὐβοίαν, ἣλ' Ἀχαιῶν

μὲν ο

ΕΛΕΝΗ

μόνον ὁκῶτος ἀνὴρ, πέτραις

Καφιρίαις ἐμβαλὼν,

Αἰγύπτου τ' ἐναλίσις αὐταῖς,

δύλιον ἀστέρα λάμψας.

ἀλίμενα δ' ὄρε' μέλεια,

βαρβάρων σολᾶς,

ὅτε σὺ τὸ πατρίδος ἄπο, προ

χουμάτων πνοᾶ

τέρας, ἢ τέρας, ἀλλ'

ἔριν Δαναῶν νεφέλας

ἐπὶ ναυσὶν ἄγων,

εἰδωλον ἱερὸν Ἡρας·

ὅτι θεὸς, ἢ μὴ θεὸς, ἢ τὸ μέσον,

τί φῆς, ἐρυνήσας

• βροτῶν μακρότατον πέρας αὖ

• ρεῖν, ὅς τὰ θεῶν ἐσορᾶ

• δῖν' αὖτις ἐκείσε,

• καὶ πάλιν ἀντιλόχοις

• πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.

σὺ Διὸς ἔφυσ' ὦ Ελένα, θυγάτηρ.

πᾶνός κ' ἐν κόλποις σε Λή

δας ἐτέκνωσε πατήρ.

καὶ ἰαχὴ σὴ καθ' Ἑλλαντίαν, ἄδικοις,

προδότις, ἄπιστος, ἄθεος. ἢ δ' ἔχω

τί τὸ σαφές, ὅ, τί ποτ' ἐν βροτοῖς. τὸ θεῶν

ἔπος ἀλαθὲς ἄνρον,

• ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ

• κτᾶσθε, δορὸς ἀλκαῖα

• λόγχαισι καταπαυ' ἰμενοι

• πόντος θνατῶν ἀπαθῶς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εἰ δ' ἄμιλλα κρίνει νιν
 αἵματος, ὅ ποτ' ἔρις
 λήψεται ἀνθρώπων πέλγος,
 αἰ Πριαμίδος γὰρ ἔλιπον θαλάμους,
 ἐξ ἑνὸς διορθῶσαι λόγοις,
 σὺν ἔριν ὦ Ελένα·
 νῦν δ' οἱ καὶ αἰδοῦ μέλονται κάτω,
 τήχια δ', φλογερὸς ὥσε
 Δίος ἐπέσυτο φλόξ,
 ἐπὶ πάθια πάθεισι φέρεις,
 ἀθλίους ἐν συμφοραῖς Ἰλίοις.
 θεοὶ ὦ χαῖρε πατὴρ μὴ μ' ἐπ' ἐξόδοισι δ'
 ἔθαψα Πρωτῶν σ', ἐνέκ' ἐμῆς προσήσεως.
 ἀλλ' οὐδ' ἐξιών τε, καὶ ἑσίων δόμους
 Θεοκλύμενος παῖς ὅδε, προσενέπει πάτερ.
 ὅ μῃς καὶ ἔν κύναις τε, καὶ θηρῶν βρόχους
 δμῶες, νομίζετ' ἄρ' δόμους τυραννικῆς.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὴν πολλὰ ἰλοιδόρησα δῆ.
 ὅ γάρ τι θανάτῳ τὰς κακὰς κολάξομι.
 καὶ νῦν πέπυσμαι φανερόν Ἑλλήνων τινὰ
 εἰς γῆν ἀφίχθαι, καὶ λεληθέναι σκοπὸς,
 ἦτοι κατόπῃν, ἢ κλοπαῖς θηρώμενον
 Ελένην· θανέεται δ', ἥν γε συλληφθῇ μόνον.
 εἰ· ἀλλ' ὥς εἶοικε πάντα διαπραχμένα
 εὐρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιπὼσ' ἔδρας
 ἢ Τυνδαρίδης παῖς, ἐκτεπόρθονται χθονός.
 ὥ· χαλᾷτε κληῖθρα· λυέθ' ἵππικαὶς
 φάτνας ὅπαδοι, καὶ νομίζεθ' ἄρματα,
 ὥς αὖ πόνον ἔκατι μὴ λάβῃ με γῆς
 τῆσδ' ἐκκομιάδῃσ' ἄλοχος, ἥς ἐφίεμαι.

ΕΛΕΝΗ

ἐπὶ χεῖρ' ἔσορῶ κ' ὅς δ' ἰώκομαι
 παρόντας ἐν δόμοισι, καὶ πεφονγέτας·
 αὐτὴ τί τέπλες μέλανας ἐξήλω χρόος
 λονκῶν ἀμείψας, ἔκτε κρατὸς ἀνένυσ
 κόμας, σίδηρον ἐμβάλλ' ὅς ἀπέθρισας,
 χλωροῖς τε τέγγης δάκρυσι σὴν παρῆίδα
 κλαίῃσα; πότερον ἐννύχοις πεπαισμένη
 σέγγης ὀνέροις, ἢ φάτιν τὴν ὀκοθεν
 κλύῃσα, λυπησᾶς διέφθαρσαι φρένας;
 ἔλε ὦ δέσποτ', ἦ δ' ἢ κ' τόδ' ὄνομά ξωσέσθαι,
 ὀλωλα φρεσὶ δατὰ μά, καὶ δ' ἐν εἰμ' ἐτι·
 θεο ἐν τῷ, ἢ κῆσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
 ἔλε Μενέλαος, οἵ μοι πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι·
 θεο ὅδ' ἐν τι χαίρω σοῖς λόγοις· τάδ' ἀντυχῶ.
 πῶς οἶσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγῃ τάδε;
 ἔλε κείνη τέ φησιν, ὅ, τε παρὼν ὅτ' ὠλλυτο·
 θεο ἦ κ' ἔστις καὶ τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ;
 ἔλε ἦ κ'· μόλοι κ', ὥς ἐγὼ χρήξω μολεῖν·
 θεο τίς ἐστὶ; πῶς ἐστιν, ἵνα σαφέστερον μάθω;
 ἔλε ὅδ' ὅς κ' ἀθῆται τῷ δ' ὑποπῆξας τάφῳ·
 θεο Ἀπολλον, ὥς ἰατῆτι δυσμόρφῳ πρέπῃ·
 ἔλε οἵ μοι δοκῶ μοι καὶ μὴ ὧδ' ἔχθρ' ἔχθρ' ἔχθρ'·
 θεο ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ, καὶ πόθεν κατέχευ' ἦν;
 ἔλε Ἕλλην, Ἀχαιῶν εἷς, ἐμῷ σύμπλες πόσει·
 θεο θανάτῳ ἢ ποῖα φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
 ἔλε οἰκτρότατον, ὕγροισι κλυδωνίοις ἁλός·
 θεο πῶς; βαρβάροισι πελάγεσι ναυαγλᾶν μένον;
 ἔλε Λιβύης ἀλιμένοισι ἐκπεσόντα πρὸς πέτρας·
 θεο καὶ πῶς ὅδ' ἔκ' ὀλωλε κοινωνῶν πλάτης;
 ἔλε Ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' ἀντυχέστεροι·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θεο λιπὼν ἢ γὰρ σὺ πάρεστιν ἐκβόλα;
 ἔλε ὅτε κακῶς ὅλοιτο· Μενέλεως ἢ μή.
 θεο ὅλωλ' ἐκείνος; ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
 ἔλε ναῦται σφ' ἀνῆλόν, ἐντυχόντες ὡς λέγει.
 θεο πῶ ἢ τὸ πεμφθέν ἀντὶ σὺ Τροίᾳ κακὸν;
 ἔλε νεφέλης λέξης ἀγαλμα; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
 θεο ὦ Πρίαμε, καὶ γῆ Τρωάς, ἔρ' ῥ' ἔς μάτην.
 ἔλε καὶ γὰρ μετέχον Πριάμίδας δυσπραξίας.
 θεο πόσιν δ' ἄβαπτον ἔλιπεν, ἢ κρύπτει χθονί;
 ἔλε ἄβαπτον· οἱ ἐγὼ τ' ἐμῶν τλήμων κακῶν.
 θεο τῶνδ' ἔνεκ' ἔταμεις βοσρύχας ξανθῆς κόμης;
 ἔλε φίλος γάρ ἐστιν, ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὢν.
 θεο ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
 ἔλε ἐν αὐμαρῇ γὰρ σὴν κασιγνήτην θανῆν;
 θεο ἔδῃτα· πῶς ἔν; τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
 ἔλε τί κερτομῆς με, τ' θανόντα δ' ἔκ' ἔας;
 θεο πισὴν ἔ' ἐὰν σὺ πόσῃ, φάργσά με.
 ἔλε ἀλλ' ἔκ' ἐτ' ἦδη δ' ἄρχε τ' ἐμῶν γάμων.
 θεο χρόνια μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
 ἔλε οἷός τ' ἔν' ὁ δρᾶσον; τ' πάρος λαβοίμεθα.
 θεο ἐπὶ τῷ; χάρις ἔ' ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.
 ἔλε σπονδὰς τέ μωμεν, καὶ διαλλάχθῃτί μοι.
 θεο οὐ μεθίημι νῆκος τὸ σόν· ἴτω δ' ὑπόπτερον.
 ἔλε πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπ' ἡπερ εἶ φίλος,
 θεο τί χρῆμα θηρῶσ', ἰκέτις ὠρέχθης ἐμῷ;
 ἔλε τ' κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
 θεο τίδ' ἐς ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψῃς σκιάν;
 ἔλε Ἑλλησὶν ἐστὶ νόμος, ὅς ἀν' πόντῳ θάνῃ,
 θεο οὐτὶ δρᾶν; Σοφοί τοι πελοπίδαι τὰ τοιαῦτα.
 ἔλε κενόισι θάπτῃν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν.

ΕΛΕΝΗ

θεο κτέρειξ· ἀνίστη τύμβον, ὃ χρεῖς χθονός.
 ἔλε ὅχ' ὥσδε ναύτας ὅλο μένους τυμβάομεν.
 θεο πῶς δαί; λέλειμμα ἔν' Ἑλλησινόμων.
 ἔλε εἰς πόντον ὅσα χρεὶ νέκυσιν ἐξορμίζομεν.
 θεο τί σοι παράχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
 ἔλε ὅκ' οἶδ'· ἐγὼ δ' ἀπῆρος, αὐτυχῆσα πρίν.
 θεο ὥξενε, λόγων κ' κληδὸν ἤνεγκας φίλῃν.
 με ἔκην ἐμαυτῷ, ὃ τῷ τεθνηκότι.
 θεο πῶς τὸς θανόντας θάπτει ἐν πόντῳ νεκρῶς;
 με ὥσ' ἀνπαρύσης ὀσίας ἐκαστος ἦ.
 θεο πάντα λέγ' ἔνεχ', ὅτι θέλεις, ταύτης χάριν.
 με προσφάσσεται, κ' αἶμα πρῶτα νερτέροις.
 θεο τίνος; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
 με αὐτὸς σὺ γίνωσ'· ἀρκέσει γὰρ ἂν δίδως.
 θεο ἐν βαρβάροις κ' ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
 με δίδως γε κ' δὴ, δυσγενὲς μηδ' ἐν δίδω.
 θεο ὃ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν.
 με κ' σρωτὰ φέρετε λείκτρα σώματος κενά.
 θεο ἔσται· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;
 με χαλκήλαθ' ὅπλα· κ' ἦν φίλος δορί.
 θεο αἶψα τάδ' ἔσται Πελοπίδων, ἀδώσομεν;
 με κ' τὰλλ', ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα.
 θεο πῶς ὅν' ἐς οἶδ' μα; τίνι τρόπῳ καθίετε;
 με νῦν δ' εἴπαρ' ἔναι κ' ρετμῶν ἐπιστάτας.
 θεο πόσον δ' ἀπέρρη μῆκος ἐκ γαίης δόρυ;
 με ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσὸθεν μόλις.
 θεο τί δ' ἦ, τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβη;
 με ὥς μὴ πάλιν γῆ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων.
 θεο φοίνισα κῶπη ταχύπορος γενήσεται.
 με καλῶς ἂν ᾖ Μενελάω γε πρὸς χάριν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θεο ὅκνην σὺ χωρὶς τῆσδε, δρῶν ἀρκεῖς τάδε·
 με μητρὸς τόδ' ἔργον, ἢ γυναικὸς, ἢ τέκνων·
 θεο ταύτης ὁ μόχθος ὡς λέγεις, θάπην πόσιν·
 με ἐν ἀσεβῇ γῆν, νόμιμα μὴ κλέπην νεκρῶν·
 θεο ἦ τω πρὸς ἡμῶν ἄλοχον ἀσεβῇ τρέφην·
 ἐλθὼν δ' εἰς οἶκός, ἐξελῶ κόσμον νεκρῶ,
 καὶ σ' ὕκνεῖσσι χερσὶ γῆς ἀποσελῶ,
 δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν· φήμας δέ μοι
 ἑσθλὰς ἐνεγκών, ἀντὶ τῆς ἀχλυνίας
 ἑσθῆτα λήψη, σῖτά τ' ὥστε σ' εἰς πάτραν
 ἐλθῇ· ἐπὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχονθ' ὄρω·
 σὺ δ' ὦ τάλαινα, μὴ πὶ τοῖς ἀννύτοις
 » τρύχῃ σὺ σαυτὴν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον·
 » κῆρ ἂν δύναιτο ξῆν ὁ κατθανὼν πόσις·
 με σὸν ἔργον ὦ νεῆαν, τ' παρόντα κῆρ
 σέργην πόσιν χρή· τ' ἢ μικέτ' ὄντ', εἴαν·
 ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον·
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἐλθῶ, καὶ τύχῃ σωτηρίας,
 οἴαν γενέσθαι χρή σε σῶ ξυνανέτη,
 παύσω φόβου σε τῷ πρὶν, ἦν γυνὴ γένῃ·
 εἰ εἶται τάδ'· ὅθ' ἡ μέμψεται πόσις ποτὲ
 ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὦν, ἔσθ' ἡ τάδε·
 ἀλλ' ὦ τάλας, εἴσελθε, καὶ λατρῶν τύχῃ,
 ἑσθῆτά τ' ἐξάλλαξον· ὅθ' ἐς ἀμβολὰς
 ἀνερχέτησω σ'· αὐτὸς μινέσερον ἢ ἂν
 τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλειω τὰ πρόσφορα
 δρῶντι ἂν, ἢ μῶν τυγχάνων, οἷον σε χρεῖν·
 χο ὁρῶ ποτὲ δρομάδι κώλῳ
 μάτηρ θεῶν ἐσύβη
 ἂν ὑλαίντα γάττι,

ΕΛΕΝΗ

ποτάμιόν τε χῶν μῦδάτων,
 βαρύβρομόν τε κῦ μ᾽ ἄλιον,
 πόθῳ τὰς ἀποικομένας
 ἄρ' ῥήτῃς κῦρας.
 κρόταλα ἢ βρόμια διαπρύσιον
 ἰέντα κέλαδον, ἀνεβόα,
 θηρῶν ὅτε θυγίης
 ξύλασθαι θεὰ σατίαν,
 τὰν ἀρπαγῆσαν κυκλίων
 χορῶν ἔξω παρθενίων.
 μετὰ κῦραν δ' ἀελλόποδες,
 ἃ μὲν τόξοις Ἀρτεμις,
 ἃ δ' ἔγχ' Ἰορῶν πάντοπλος.
 αὐγάζων δ' ἐξ ὕρανίων
 ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
 δρομάων δ' ὅτε πολυπλανήτων
 μάτηρ ἔπαυσε πόνων,
 μασάουσα πόνους
 θυγατρὸς ἀρπαγῆς δολίης,
 χιονοθρέμμονας δ' ἐπέρα
 σ' ἰδῆαν νυμφῶν σνοπίας.
 ῥίπῃ δ' ἐν πένθει,
 πέτρινα κατὰ δρύα πολυνιφία.
 βροτοῖσι δ' ἄλλοα πεδία γῆς
 ἢ καρπίξας ἄροτοισι.
 λαῶν ἢ φθείρει γένναν.
 πόιμνας δ' ἔχ' ἴει θαλεράς,
 βοσκὰς ἀφύλλων ἐλίκων.
 πολέων δ' ἀπέληπε βίος,
 ὅδ' ἦσαν θεῶν θυαίαι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλαναι·
 πηγὰς τ' ἄμπαυ' δροσεράς,
 λουκῶν ἐμβαλῆν ὑδάτων·
 ἅπτε δ' ἔπαυσ' ἡλατίνης
 θεοῖς, βροτείῳ τε γένει,
 Ζῆος μελίσσων συγίης
 ματρός ὀργάς, ἐνέπει,
 βᾶτε σε μινὰ χάριτες,
 ὅτε τὰν περὶ παρθένῳ
 δῆϊ' ὠθυμωσαμένα
 λυπὰν ἐξαλλάξαι τ' ἀλλὰ,
 μῦσά θ' ὕμνοισι χορὸν
 χαλκῷ δ' αὐδᾶν χθονίαν,
 τύμπανά τε λάβετε πυρσογινῇ,
 κᾶλλισα τότε πρῶτα μακάρων,
 Κύπρις γέλασέ τε θεᾶ,
 δέξατό τ' εἰς χέρας
 βαρύβρομον αὐλὸν,
 τερφθῆσ' ἀλαλαγμῷ·
 ὦν ἔθεμις, ἔθ' ὅσια
 ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,
 μῆνιν δ' ἔχεις μεγάλας
 μητρὸς ὧπ' αἶ, θυσίας
 ἔσεβίξασα θεοῖς·
 μέγα τοι δύνανται νεβρῶν
 παμποίκιλοι σολίδες,
 πιαῶν τε σερθεῖσα χλόα,
 τάρθυκας ἐς ἱερὺς,
 ῥόμβῳ δ' ἐλισσομένα,
 πυκλίοις ἐνοσίσι αἰθερίᾳ,

βαυχαίνοντα

ΕΛΕΝΗ

βακχάουσα τ' ἔθειρα βρομίῳ,

ἢ παννυχίδες θεῶς.

αὐτὴ δέ νιν ἄμασιν

ὑπέρβαλε σιάννα.

μορφᾷ μόνον ἦρχεις.

τὰ κ' κατ' οἴκῳ, αὐτὴ μὲν ὦ φίλαι.

ἢ ἢ συνεκκλέπῃσσι Γρωτέως κόρη,

πόσιν παρίντα τ' ἐμὸν ἵσταρ μένη,

ἢ ἐπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονί,

ἢ φησιν αὐτὰς εἰσορᾶν, ἐμὴν χάριν.

ἡ ἀλλοῖσιν δ' ἢ ἀνὴρ πασιν ἐν τύχῃ πόσις.

ἢ ἢ καθήσκειν ὅπλ' ἐμελλεν εἶς ἄλλα,

ταῦτ' ἐμβαλὼν, ὅρπακι γενναίαν χεῖρα

αὐτὸς κομίξει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβὼν,

ὥς τῷ θανόντι χάριτα δ' ἢ συνεκπονῶν.

πρῶτον δ' ἐς ἀλκὴν σῶμα ὅπλοισι ἠσκήσατο,

ὥς βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερσὶ

θήσων, ὅταν κωπῆρις εἴσω μιν σκάφος.

πέπλος δ' ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου πολῆς,

αὐτὴ νιν ἐξήσκησα, ἢ λατρεῖς χρόα

ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου·

ἀλλ' ἐκπερᾷ ἢ δωμάτων ὅτ' ἐμὸς

γάμος ἐτοίμος ἐν χερσὶν ἔχειν δοκῶν.

σιγητέον μοι· καὶ σε προποῖν μεθ' αὐτὴν,

κρατῆν τε σῶματος, ἢν δυνώμεθα,

σωθέντες αὐτοῖ, καὶ σε συναῶσαι ποτε.

Θεοὶ χωρῆτ' ἐφεξῆς, ὥς ἔταξεν ὁ ξένος

δῶμους, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.

Ελένη, σὺ δ' ἦν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγην,

πῶς μὲν αὐτᾷ ταυτὰ ἢ παρ' ὅσά τε

ΓΓΓ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πράξεις τ' ἄνδρα τ' σὸν, ἦν τε μὴ παρῆς·
 δέδοικα γάρ σοι, μὴ τις ἐμπεσὼν πόθος,
 πῆσῃ μεθῆναι σῶμα ἐς οἶδμα πάντιον,
 τῷ πρόσθεν ἄνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην·
 ἄρχαν ἢ αὐτ' ὅ παρόνθ', ὅμως σένης.
 ἐλέ ὦ κλεινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχῃ
 τὰ πρῶτα λείκτρα, νυμφικὰς θ' ὁμιλίας
 τιμᾶν· ἐγὼ δ' ἵδρια ἔμεινεν πόσιν,
 ἢ ξυνθάνοι μ' ἂν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις,
 ξυγκατθανόντι κατθανῆν; ἔα δέ με
 αὐτ' ὁλοῦσθαι, ἐντάφια δ' ὄναι νεκρῷ.
 θεοὶ δ' ἡ σοί τε δοῖεν οἷ ἐγὼ θέλω,
 ἢ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονῆ τάδε·
 ἔξεῖς δέ μ' οἶαν χρεὴν ἔχειν ἐν δώμασιν
 γυναικ', ἐπειδὴ Μενέλεων ἀνερχετῆς,
 καὶ μ' ἔρχεται ἢ δῆτιν εἰς τύχην τάδε·
 ὅστις ἡ δώσει νῆαυ, ἐν ἣ τάδ' ἄξομεν,
 πρόσταξον, ὥσταν τ' χάριν πλήρη λάβω.
 θεοκ χώρει σύ· κ' νῆαυ τοῖσδε πεντηκόντορον
 Σιδωνίαν δὸς, ἢ ρετμῶν ἐπιστάτας.
 ἐλέ ὦ κύν' ὅδ' ἄρξαι νῆος, ὃς νοσμεῖ τάφον.
 θεοκ μάλιστ' ἀκύνειν τῷδ' ἐχρήν νῆαυτας ἐμῆς.
 ἐλέ αὖθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σε·
 θεοκ αὖθις κελύω, ἢ τρίτον γ', ἢ σοι φίλον.
 ἐλέ ὄναο, καὶ γὰρ τ' ἐμῶν βυλὰν μάτων·
 θεοκ μὴ νῦν ἄρχῃ σὸν δάκρυσιν ἐκτῆξῃ χροά·
 ἐλέ ἥδ' ἡμέρα σοι, τ' ἐμὴν δείξῃ χάριν.
 θεοκ Τὰ τ' θανόντων ὅδ' ἐν, ἀλλ' ἀπλῶς πόθος·
 ἐλέ ἔστιν τι καὶ κεί, καὶ γὰρ ὅδ' ὦν ἐγὼ λέγω,
 θεοκ ὅδ' ἐν κακίῳ Μενέλεώ μ' ἔξῃς πόσιν.
 ἐλέ ὅδ' ἐν

ΕΛΕΝΗ

ἔλε' ὅδ' ἐν σὺ μεμπὸς· τῆς τύχης μέλῃ μόνον·
 θεοὶ ἐν σοὶ τόδ', ἦν σὴν εἰς ἔμ' ὄντοισιν δίδως.
 ἔλε' Οὐ νῦν διδασξόμεσθα τῆς φίλῃς φίλῃν·
 θεοὶ βῦλῃ ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω σύλον·
 ἔλε' ἥκιστα, μὴ δ' ἄλλου σοὶς δ' ἄλλοις ἀνάξ·
 θεοὶ ἀλλ' ἴα· τῆς μὲν Πελοπιδῶν ἐὼ νόμους·
 καθαρὰ δ' ἡ μῖν δώματ'· ὅτ' ἐνθάδε
 ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
 φράσων ὑπάρχουσιν τοῖς ἐμοῖς, φέρειν γάμους
 ἀγάματ' οἴκῃς ἧς ἐμὸς· πᾶσαν ἡ χρῆν
 γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνῳδίαις
 ὑμέναιον Ἑλένης, καὶ μὲν, ὡς ξηλωτὸς ἦ·
 σὺ δ' ὦ ξέν', ἐλθὼν πελαγίῃς ἐς ἀγκάλας,
 τῷ τῆσδε πρὶν ποτ' ὄντι δὲς πόσῃ τάδε,
 πάλιν πρὸς οἴκῃς παῖδ', ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
 ὥς τὸς γάμους τῆσδε συνδύσας ἐμοί,
 ξέλλῃ πρὸς οἴκῃς, ἡ μένων ἀνδραμονῆς·
 μεῖν' ὦ Ζεῦ, πατήρ τε, καὶ σοφὸς κλήξῃ θεὸς,
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς, καὶ μετὰ σπινον κακῶν·
 ἔλκυσσι δ' ἡ μῖν πρὸς λύπας τὰς συμφορὰς,
 παῖδ' ἡ συνάψαι· καὶ ἄνδρα θίγῃς χερὶ,
 ἥξομεν ἵν' ἐλθῇν βυλόμεσθαι τῆς τύχης·
 ἄλλῃς ἢ μόχθων, ὅς ἐμοχθῶμεν πάρος·
 κέκλιθε μοι θεοὶ, πολλὰ χρεὶς ἐμῷ κλύειν,
 καὶ λυτρά· ὀφείλω δ' ἔκ' ἀγ' πράσσειν κακῶς,
 ὀρθῶ ἢ βῆναι ποδὶ· μίαν δέ μοι χάριν
 δόντες, τὸ λοιπὸν εὐτυχῇ με θήσετε·

20 φόνισσα σιδωνιάς ὦ
 ταχεῖα κῶπα, ῥόθοισι μήτηρ
 ἡρεσία φίλα,

ΓΓΓ II

ΕΥΡΙΦΙΔΟΥ

ποιμένος,

ΕΛΕΝΗ

ποιμένος, ὃς ἄβροχα
 πεδία, καρποφόρα τέ γ' αἶς,
 ἐπιπετόμενος ἰαχῇ,
 ὅπότεν αἰ δολιχαύχενος
 σύννομοι νεφέων δρόμοι,
 βάτε πελειάδες ὑπὸ μέσας,
 Ωρίωνά τ' ἐννύχιον
 καρύξατ' ἀγγελίαν,
 ἀρώπην ἐφεξόμεναι,
 Μενέλαος ὅτι Δαρδάνου
 πόλιν ἐλὼν, δόμον ἤξει.
 μόλοιτέ ποθ' ἵππειον ἄρμα
 δ' ἰαθέρος ἱέμενοι
 παῖδες τυνδαρίδες,
 λαμπρῶν ἄστρον ὑπ' ἀέλλαισιν,
 οἱ νᾶετ' ὕρᾶνιοι
 σωτήρες τὰς Ελένας
 γλαυκὸν ἐπ' ὀδὸν ἄλιον,
 κυανόχροά τε κυμάτων
 ῥόθια πολὺ θάλασσαν
 ταύταις ἀνέμους ἀνέμων
 πέμποντες δίοθεν πνοάς.
 δύσκειαν ἀπὸ συγγόνων
 βάλετε βαρβάρων λιχέων.
 ἀνιδάων ἐρίδων
 πονηθῆσ' ἐκτίσατο, τὰν
 ἔκ' ἐλθῶσαν Ἰλίῃ
 φριβύς ἐπὶ πύργῳ.
 ἄγ' ἄναξ, τὰ κείν' ἐν δόμοις ἀρήκαμεν,
 ὥς καὶ ἀνέστη πῆματ' ἐξ ἐμῶ τάχα.

ΓΓΓ III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θεοκ τίδ' ἐστίν; Ἀγγ· ἄλλης ἐκπόνει μῆτις αὐμάτων
 γυναικός· Ελένη δ' βέβηκεν ἔξω χθονός·
 θεοκ πτεροῖσιν ἄρθ' ὅς, ἢ πεδασίβει ποδί;
 ἄγγ· Μενέλαος αὐτ' ἐκπεπόρθ' ἔμνεται χθονός,
 ὃς αὐτὸς αὐτ' ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν·
 θεοκ ὦ δεινὰ λέξας, τίς δέ νιν ναυκληρίᾳ
 ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἀπίστα δ' αἰεῖς·
 ἄγγ· ἦνγε ξένῳ δίδως σύ· τὺς τε σὺς ἔχων
 ναύτας βέβηκεν, ὥσ' ἂν ἐν βραχὺ μάθης·
 θεοκ πῶς; ῥ' εἰναι πρόθυμος· ὃ δ' ἐλπίδων
 εἴσω βέβηκα, μίαν ὑπερδραμῆν χεῖρα,
 τοσούτ' ἐναύτας, ὧν ἀπιστάτης μετὰ·
 ἄγγ· ἐπὶ λιπῦσα τέσδε βασιλῆος δόμους
 ἢ τῷ Διὸς πᾶς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
 σοφώταθ' ἄβρ' ὅν ποδὰ τιθεῖς, ἀνέσενε
 πόσιν πέλας παρόντα, καὶ τεθνηκότα·
 ὧς δ' ἦλθομεν σὺν περίβολον νεωρίων,
 σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλην κηβεῖλομεν,
 ξυγῶν τε πεντήκοντά, καὶ ρετμῶν μετὰ,
 ἔχσαν, ἔργα δ' ἔργον ἐξήμειβετο·
 ὃ μὲν δ' ἴσον· ὃ δ' ἢ, πλάτην καθίστατο,
 τάρσόν τε χειρὶ· λανκὰ θ' ἴσ' ἥς ἐν ἦν,
 πηδάλια τε ξύλλασι παρακαθίετο·
 καὶ τῷδε μόχθῳ, τὸτ' ἄρα σκοπόμενοι,
 Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλειῳ ξυνέμποροι,
 προσῆλθον ἀκταῖς ναυφόροις ἡδη μένοι
 πέπλοισιν· οὐκ εἶδ' ἔμ, αὐχμηροὶ δ' ὄραν·
 ἰδὼν δέ νιν παρόντας Ἀτρείως γένος,
 προσεῖπε, δόλιον οἶκτον ῥ' ἐμίσον φέρων·
 ὦ τλήμονες, πῶς, ἐκ τίνος νεὼς ποτε
 ἀχαΐδος

ΕΛΕΝΗ

ἀχαιῖδος θραύσαντες ἦκετε σκάφος;
 ἄρ' Ἀτρείως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε;
 ὃν τυνδαρίς παῖς ἦδ', ἄκοντα κενόταφ' ἔ;
 οἳδ' ἐκβαλόντες δ' ἄκρυα ποιητῶ τρόπῳ,
 ἧς ναῦν ἐχῶρην Μενέλεω, ποντίσματα
 φέροντες· ἡμῖν δ' ἦν καὶ ἡδύποψία.
 λόγος δ' ἐν ἀλλήλοισι, τ' ἐπεισβατῶν
 ὥς πλῆθος εἶη· διεσποτῶμεν δ' ὅμως,
 τὸς σὺς λόγους σῶζοντες· ἄρχην δ' νεὼς
 ξέρον κελεύσας, πάντα συνέχεας τάδε·
 καὶ ταῦτα καὶ δὴ, ῥαδίως εἰσω νεὼς
 ἐθέμεθα κυφίξοντα ταύρηος ἢ πὺς
 ἢ καὶ ἡθεὶς ὀρθὸς σάνίδα προσβῆναι κατὰ,
 ἀλλ' ἐξεβρυχάτ' ἐμὲ μ' ἀνασείφω· κύνελω,
 κυρτῶν τε νῶτα, καὶς κέρας παρ' ἐμβλέπων,
 μή θιγγάνην ἀπῆρχεν· οἳ δ' Ἑλένης πόσις,
 ἐκάλεισεν· ὃ πέρσαντες Ἰλίου πόλιν,
 ἔκην ἀναρχάσαντες Ἑλλήνων νέμω
 νεανίας ὡμοῖσι ταύρηον δέμας,
 εἰς πρῶραν ἐμβελῆτε; φάσανόν θ' ἅμα
 πρόχειρον ὥσπερ σφάγια τῷ τεθνηκότι;
 οἳδ' εἰς κέλουσ' ἐλθόντες, ἐξανήρπασαν
 ταῦρον· φέροντές τ', εἰσέθεντο σείματα.
 μονάμυκον ἢ Μενέλεως ψύχων δέριν,
 μέτωπα τ' ἐξέπεισιν ἧσβῆναι δόρυ.
 τέλος δ' ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
 πλῆσασα κλιμαντήρας ἀσφύρας ποδῶς
 Ἑλίνῃ, καθέζετ' ἐν μέσοις ἐδωλίοις,
 ὅτ' ἔκ' ἔτ' ὦν λόγοισι Μενέλεως πέλας·
 ἄλλοι ἢ τοίχους διεξιὺς, λαῖνός τ' ἴσοι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔξοντο, ὅφ' ἄμασι ξίφη
 λαβραῖ' ἔχοντες· ὀρθρίᾳ τ' ἐξέπιμπλατο
 βοῆς κελύου φθέγμαθ', ὥς ἠκῶσα μιν·
 ἐπὶ δὲ γαίης ἤμιν ἔτ' ἄραν πρόσω,
 ἔτ' ἐγγὺς, ἔτως ἤρετ' οἰκῶν φύλαξ·
 ἔτ' ὦ ξέν' εἰς τὸ πρόσθεν ἢ καλῶς ἔχει,
 πλύνσω μεν; ἀρχαὶ δ' νεῶς μέλυσί μοι·
 ὅδ' ἔπεν, ἄλλισ μοι· δεξιᾷ δ' ἑλὼν ξίφος,
 ἥς πρῶραν ἔρπε· καπὶ ταυρεῖω σφαγῇ
 σταθεῖς, νεκρῶν μὲν ὅδε μνήμην ἔχων,
 τέμνων δ' δαίμον' ἠύχετ' ὦ νείων ἄλλα·
 πάντιε Γ' ὅσῃδον, Νηρέως θ' ἀγναὶ κόραι,
 σώσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς ναυπλίας, δάμαρτά τε
 ἄστυλον ἐκ γῆς· αἵματος δ' ἀπορρόα
 ἐς τοῖσ' μ' ἐσηκόντιξον ἔρϊα ξένω·
 καὶ τις τόδ' ἔειπε, δόλιος ἦ ναυκληρία·
 πάλιν πλέω μεν Ναξίαν; κέλευε σύ·
 σὺ δ' εὐρέφ' οἶακ'· ἐκ δ' ταυρέω φόνω
 Ἀτρέως σταθῆς παῖς, ἀνεβόησε συμμαχῆς·
 τί μέλλετ' ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα
 σφάξην, φοναῖν βαρβάρους, νεῶς τ' ἀπο
 ρίπτειν ἐς οἶδμα; ναυάταις δ' τοῖσι σοῖς
 βοᾷ κελυσῆς τ' ἐναντίαν ὅπα·
 ἔκταν· ὁ μὲν τις λοῖσθον αἰρεῖται δόρυ,
 ὁ δ' ἐν γ' ἄεξας, ἑδ' ἀφελὼν σκαλμῶν πλάτην,
 καθαιματώσει κρᾶτα πολέμιων ξένων;
 ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἳ μὲν ἐν χερσὶν
 κορμὸς ἔχοντες ναυτικὸς, οἳ δ' ἐξίφῃ·
 φόνω δ' ναὺς ἐρρῆστο· παρακέλουςμα δ' ἦν
 πρὺ μνηθὲν Ἑλένης· πῦρ τὸ τρωϊκὸν κλέος;

ΕΛΕΝΗ

Δίξαστε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους· σπυδῆς δ' ὕπο
 ἐπιπῶν· οἳ δ' ὠρῶντο· τὰς ἡ κειμένους,
 νεκρὰς αὖ ἔειδες· Μενέλεως δ' ἔχων ὅπλα,
 ὅποι νοσοῖεν ξυμμαχοὶ κατασποπῶν,
 ταύτῃ προσήγε χερὶ δεξιᾷ ξίφος,
 ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναὸς· ἡρῆμωσε δὲ
 σῶν ναυβάτων ἐρέτμ'· ἐπ' αἰάκων δὲ βὰς
 ἄναξ, εἰς Ἑλλάδ' ἔπεν αὐθύνειν δόρυ·
 οἳ δ' ἴσαν ἦρον· ἔριαι δ' ἦκον πηοαί·
 βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς· διαφυγὼν δ' ἐγὼ φόνον,
 καθῆν' ἐμαυτὸν εἰς ἄλ', ἄγκυραν πάρα·
 ἦδη ἡ κάμνονθ' ὀρμιάων τείνων μέ τις
 ἀνέλκ'· εἰς ἡ γαῖαν ἐξίβισέ σοι
 τὰ δ' ἀγγελεύντα· Σώφρονος δ' ἀπιστίας
 ἔκ' ἐστὶν ὅδ' ἐν χρησιμώτερον βροτοῖς·
 ἔκ' ἂν ποτ' ἦνυχον ἔτε σ', ἔθ' ἡ μᾶς λαθῇ
 Μενέλαον ὧ' ἄναξ, ὥς ἐλύνθαιεν παρών·
 θεοὶ ὧ' ἡναικέαις τέχναισιν αἰρεθείς ἐγὼ τάλας,
 ἐκπιφύλασσι γά μοι με· κῆρ' ἔμ' ἦν ἀλώσιμος
 ναῦς δ' ἰώμασι, πονήσας ἦλον ἂν τάχα ξένος·
 νῦν ἡ τὴν προδῆσαν ἡ μᾶς τισόμεθα σύγρονον,
 ἥ τις ἐν δόμοις ἱρῶσα Μενέλεων, ἔκ' ἔπέ μοι·
 τοιγὰρ ἔποτ' ἄλλον ἄνδρα φύσεται μαντεύμασιν·
 ἔτος, ὧ' ποῖσόν πόδ' αἶρεις δέσποτ' εἰς ποῖον φόνον;
 θεοὶ οἳ περ' ἡ δίκη κελεύει μ'· ἀλλ' ἀφίσταθ' ἐκ ποδῶν·
 ἔκ' ἀφῆσομαι πέπλ' σῶν· μεγάλα κ' σπῶνδης κακὰ·
 θεοὶ ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσας δ' ὅλος ὢν; Χ· φρονῶ κ' αὖ
 θεοὶ ἔκ' ἐμοίγ', εἰ μή μ' ἐάσεις· Χ· ἔμ' ἔν σ' ἐάσομεν·
 θεοὶ σύγρονον κτανῇν κακίστην; Χ· αὖτε βεστιάτην κ' ἔν·
 θεοὶ ἡ με πρῶδωκε; Χ· καλὴν γε προδοσίαν δ' ἰκαίαι δρᾶν

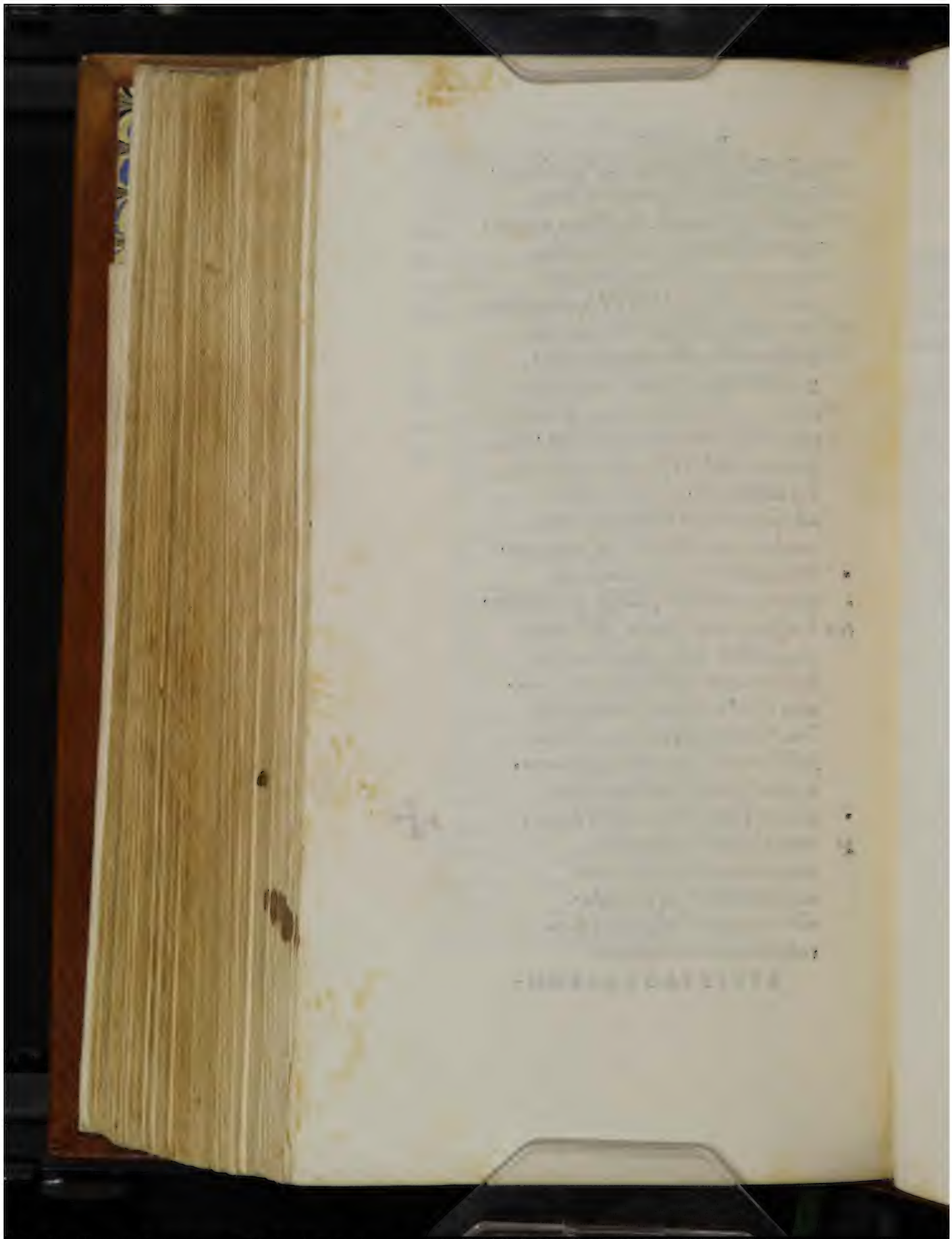
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θεοκ τὰ μὰ λέκτρ' ἄλλω διδύσῃ· Χ· τοῖσι γε κυριωτέροις.
 θεοκ κύριος ἢ τ' ἐμῶν τίς; Χ· ὅς ἔλαβε πατρός πάρα.
 θεοκ ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι· Χ· ὃ ἢ χρεῶν ἀφείλετο.
 θεοκ ὃ σὲ τὰ μὰ χρὴ δικάσῃν· Χ· ἦν γε βελτίω λέγω.
 θεοκ ἀρχόμεθ' ἄρ', ὃ κρατῦμεν.
 Χο· ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδίκηῷ.
 θεοκ κατθανεῖν ἔρᾶν ἔοικας· Χ· κτεῖνε· σύ γγονον δ' ἐσὴν
 ὃ κτενῆς, ἡ μῶν ἐκόντων, ἀλλ' ἐμὲ πρὸ δεσποτῶν.
 Τοῖσι γενναίοισι δ' ὅλοις, οὐκ ἐέσκατον θανῆν.
 Δίο· ἐπίχες ὀργάς, αἷσιν ὅν ὀρθῶς φέρῃ
 σκς Θεοκλύμενε, γῆς τῆς δ' ἀναξ· διαοὶ δέ σε
 ροι Δίοσκηροι καλῶμεν, ὃς Λήδα ποτὲ
 ἔτικτεν, Ελένην θ', ἡ πέφυγε σὺς δόμος.
 ὃ κ' πετρωμένοισιν ἐργίξῃ γάμοις.
 ὃ δ' ἡ θεᾶς Νηρηίδος ἐκγόνη κόρη
 ἀδίκη σ' ἀδελφὴ Θεονόη, τὰ τ' θεῶν
 τιμῶσα, πατρός τ' ἐνδίκης ἐπιστάς.
 ὃ κ' ἂν αἰετὸν παρόντα νῦν χρόνον
 κήνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν,
 ἐπεὶ δὲ Τροίης ἐξανεστάθη βάθρα,
 καὶ τοῖς θεοῖς παρέχετ' ὄνομα, ὃ κέτι
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖν ἐξέλχθαι γάμοις,
 ἐλθεῖν δ' ἐς οἶκός, καὶ συνοικῆσαι πόσιν.
 ἀλλ' ἴχε κ' σῆς συγγόνος μέλαιν ξίφος,
 νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράττειν τάδε.
 πάλα δ' ἀδελφὴν, καὶ πρὶν ἐξεσώσασιν,
 ἐπεί περ ἡ μᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεὸς.
 ἀλλ' ἥσονες ἡμεν τῶν πετρωμένων θ' ἅμα,
 καὶ τ' θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξε νῶδ' ἔχειν.
 σοὶ κ' τάδ' αὐδῶ, συγγόνω δ' ἐμῇ λέγω,

ΕΛΕΝΗ

πλεῖν ξὺν πόσῃ σὺ· πνῦμα δ' ἄγ' ἔτ' ἔριον·
 σωτήρ δ' ἢ μῆϊς σὺ κασιγνήτω διπλῶ,
 πόντον περιπλύνοντε, πέμφομεν πάτραν·
 ὅταν δὲ καμψῆς, καὶ τελευτήσῃς βίον,
 θεὸς κεκλήσῃ, καὶ Διοσκόρων μετὰ
 σπονδῶν μεθέξῃς, ξενία τ' ἀνθρώπων πάρα,
 ἔξῃς μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς δ' ὧδε βύλεται·
 ἔδ' ὠρίσεν σε πρῶτα Μαίανδος τόκος,
 Σπάρτης ἀπάρας τ' κατ' ἔρανὸν δόμων
 κλέψας δέμας σὸν, μὴ Γάρις γῆ μείε σε·
 φρερὺ παρ' ἀκτὴν τεταγμένη· νῆσον λέγω,
 Ελένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
 ἐπὶ κλοπᾷ σὰς ἐν δόμων ἐδέξατο·
 καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεω θεῶν πάρα,
 μακάρων κατοικῆν νῆσον ἐστ' ἴορσιμον·
 Τὸς ἀγενεῖς δ' ἔ' συγῆσι δάμονες·
 Τῶν δ' ἀναριθμήτων, μᾶλλον ἢ σιν οἱ πόνοι·
 θεὸν ὦ παῖδες Λήδας, καὶ Δίος, τὰ δ' ἅπαρος
 νείκη, μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι·
 ἐγὼ δ' ἀδελφὴν ἔκ' ἐτ' ἀν' ἡτάνοι μ' ἐμὴν·
 κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ·
 ἴσον δ' ἀρίστης, σωφρονεστάτης θ' ἅμα
 γυνὴν ἀδελφῆς, μονογενὸς ἀρ' αἵματος·
 καὶ χαίρεθ', Ελένης ἔνεκ' ἀγενεστάτης
 γνώμης, ὃ πολλὰς ἐν γυναιξὶν ἔκ' ἐνι·
 πολλὰ μορφαὶ τ' δαίμον' ἰών,
 πολλὰ δ' ἀέλπῳς κραίνεσι θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ', ὅν' ἐτελέσθι·
 τῶν δ' ἀδοκήτων, πόρον ἄρε θεός·
 τοιοῦνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.
EVRIPIDISION.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΙΩΝΟΣ.

Κρέουσαν τὴν Ερεχθίδος, Ἀπόλλων φθόρας,
ἔκγονον ἐποίησεν ἐν Ἀθῆναις· ἡ δὲ, τὸ γεννηθὲν, ὕ-
πὸ τὴν ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὸ αὐτὸν τόπον καὶ τῷ
ἀδελφικῆς, καὶ τῆς λοχίας μάρτυρα λαβῶσα.
τὸ μὲν ὅν βρέφος Ερμῆς ἀνελόμενος, ὡς Δελ-
φὸς ἤνεγκεν· ἀρῶσα δ' ἡ προφήτις, ἀνέθρεψε. Τὴν
κρέουσαν δὲ, Ξοῦθος ἔκρινε· συμμαχήσας δὲ
Ἀθηναίοις, τὴν βασιλείαν, καὶ τὸν τῆς προει-
ρημένῃς γάμον ἔλαβε δῶρον· τότε δὲ
οὐκ ἄλλος παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ'
ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτι-
δος, οἱ Δελφοὶ, νεωκόρον
ἐποίησαν· ὃ δὲ, ἀγνοῶν,
ἐδούλουσε τῷ πα-
τρὶ· Ἡ σκηνὴ τῷ
δράματος ὁ
παρατετα
ἐν Δελ-
φοῖς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ερμῆς.

Ιων.

Χορὸς ἐν θερά-

πεινίδων

Κρέυσης.

Κρέυσα.

Ξῦθος.

Πρισβύτις.

Θεράπων Κρέυσης.

Γυθία, ἡτοὶ προφήτις.

Αθινᾶ.

Προλογίζει ὁ Ερμῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΩΝ.

Ἄ Τλας ὁ χαλκίοισι νό-
 τοις ὕρχνον
 θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκ
 τρίβων, θεῶν

μίᾱς ἔφυνε Μαῖαν, ἥ μ' ἐγένετο
 Ἑρμῆν, μετρίῳ Ζηνὶ δαιμόνων λάτρην.
 ἥκω δ' Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὀμφαλὸν
 μέσον καθίζων Φοῖβος, ὕμνωδ' ἄβροτοῖς,
 τὰ τ' ὄντα, ἢ μέλλοντα θεασίξων ἄδ.
 ἔστιν ἢ ἔκ ἄσκημος Ἑλλήνων πόλις,
 τῆς χρυσολόχῃ Παλλάδος κεκλημένη,
 ἧ παῖδ' Ἐριχθείως Φοῖβος ἔξυξεν γάμοις,
 βίᾳ Κρέουσιν ἐνθα προσβόρυς πέτρας
 Παλλάδος ὑπὸ χερσὶ τῆς Ἀθηναίων χυδανῆς
 Μακρὰς καλῶσι γῆς ἀνακτὸς Ἀτθίδος.
 ἀγνώστῃ πατρὶ, τῷ θεῷ ἢ ἦν φίλον,
 γαστρὸς δὴν ἐν οἶκον ὥς δ' ἦλθε χρίνος,
 τεκνὸς ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπῆνεγκε βρέφος
 εἰς ταυτ' ἀντρον, ἧ περ ἠνυάσθη θεῷ
 Κρέουσα, κακῆτίθησιν ὥς θανύμενον
 κοίλῃς ἐν ἀντίπηρος αὐτρίῳ κύκλῳ,
 προγόνων νόμον σώξασα, τῶν τε γηγενῶν
 Ἐριχθονίᾳ κείνῳ ἢ ἡ Διὸς κέρη
 φρεσὶ παραξάνας φυλακὰς σώματος,
 διαὼ δρᾶσκοντε παρθένοισι ἀγρῶν ἰσὶ
 δίδωσι σώξην ὅθεν Ἐριχθείδαις ἐκ
 νόμος τίς ἐστιν, ὅφρ' εἰν ἐν χρυσηλάτοις
 τρέφειν

ΙΩΝ

τρέφειν τέκν'· ἀλλ' ἦν ἔχε παρθένος χλιδήν,
 τέκνῳ προτάφ' οὐκ ἔλιπεν, ὥς θάναθ' ἀνέμῳ·
 καὶ μὲν ἄδελφός Φοῖβος, αἰτῆται τὰδε·
 ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, διαθὰ δὲ θεῶς πῖλιν,
 λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίτης πέτρας
 αὐτῷ σὺν ἄλλῃ, σπυργάνοισι θ', οἷς ἔχε,
 ἔνεγκ' ἀδελφῷ τὰ μὰ πρὸς χρησέρια,
 καὶ θεὸς πρὸς αὐταῖς εἰτόδοις δόμων ἐμῶν·
 τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γὰρ ἐστὶν ὡς εἰδῆς ὁ πᾶς,
 ἡμῖν μελήσῃ Λοξία δ' ἐγὼ χάριν
 πράσων ἀδελφῷ, πλεκτὸν ἐξ ἄρας σκύτος
 ἦνεγκα· καὶ τὸ πᾶν δὲ κρηπίδων ἐπι
 τίθειμι ναῦ τῇ δ' ἀναπύξας σκύτος,
 εἰλικτὸν ἀντίπηγος, ὥς ὄραθ' ὁ πᾶς·
 κυρεῖ δ' ἀνιπτόντος ἡλίου κύκλῳ
 προφῆτις ἔσβαίνεσθαι μαντήιον θεῶ·
 ὅφιν ἢ προσβαλῶσα παιδί νηπιῷ,
 ἐθαύμασ', ἥ τις Δελφίδων τλαίῃ κόρη,
 λαβράων ὠδὴν ἔς θεῶν ῥίψαι δέμον
 ὑπὲρ ἢ θυμέλης διορίσαι πρόθυμος ἦν·
 οἶκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμέτιτα· καὶ θεὸς
 συνεργὸς ἦν τῷ παιδί, μὴ ἔκπεσθαι δόμων·
 τρέφει δὲ νιν λαβῶσα· τὸ σπῆραντα ἢ
 οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ', ἥς ἔφυν·
 ὁ πᾶς τε τῆς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται·
 νέος ἔτι δὲ ὢν, ἀμφὶ βωμῖνς τροφᾶς
 ἡλᾶτ' ἀθύρων· ὥς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
 Δελφοὶ σφ' ἐθεντο χρυσοφύλακα τῷ θεῶ,
 ταμίαν τε πάντων πῖσιν· ἐν δ' ἀνακτόροις

Λ Δ Δ 111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θεῶ καταξή δ' αὖρ' ἀγ' σε μὲν βίον.
 Κρίσσα δ' ἡ τεκῆσα πν νεανίαν,
 Ξέθω γὰ μῆται συμφορὰς τοιάσδ' ὕπο.
 ἦν ταῖς Ἀθῆναις, τοῖς τε Χαλκοδοντίδαῖς,
 οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολέμιος κλύδων.
 ὃν συμπῶνήσας, ἡ ξυνεξελὼν δορί,
 γάμων Κρέυσης ἀξίω μ' ἐδέξατο,
 ἥν ἐγγενὴς ὦν, Αἰόλῳ ἢ τῷ Διὸς
 γεγώς ἀχαιὸς χρόνια ἢ σφῆρας λείχη,
 ἄτεκνος ἐστ, ἡ Κρέυσ' ὦν ὕνεκα,
 ἤκυσσι πρὸς μαντῇ Ἀπόλλωνος τάδε,
 ἔρωτι παίδων. Λοξίας ἢ τὴν τύχην
 εἰς τῶτ' ἐλαύνει, καὶ λήθην, ὥς δοκεῖ.
 δώσει ἢ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
 Ξέθω, τὸν αὐτῆ παῖδα. ἡ πεφυκέναι
 κῆρυ σφε φήτει, μιτρὸς ὡς ἐλθὼν δόμους,
 γνωστῇ Κρέυσει. καὶ γάμοι τε Λοξία
 κρυπτοὶ γένωνται, παῖς τ' ἔχει τὰ πρόσφορα.
 Ἴωνα δ' αὐτὸν κτίσσορ' Ἀσιάδος χθονὸς,
 ὄνομα κεκληῖσθαι θέσεται καθ' Ἑλλάδα.
 ἀλλ' εἰς δαφνώδῃ γύαλα βήσομαι τάδε,
 τὸ κρανθὲν ὥσ' ἂν ἐκ μάθῃ παιδὸς πέρι.
 ὅρῳ ἢ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
 τόνδ', ὥς πρὸ καὶ λαμπρὰ θῆ πυλώματα,
 δάφνης κλάδοισιν ὄνομα δ' ἔμμελλει τυχεῖν.
 Ἴων' ἐγὼ πρῶτος ὄνομάξω θεῶν.
 ἴων ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
 ἥλιος ἥδ' ἡ λάμψη κατὰ γῆν,
 ἄστρο ἢ φλέγῃ πυρὶ τῷ δ' αἰθέρος
 ἥς νύκθ' ἱεράν.

παρνησιᾶδες

ΙΩΝ

παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαί
 καταλαμβάνει τὴν ἡμέραν,
 ἅψιδά βροτοῖσι δέχονται.
 Σμύρνης δ' ἀνδρὲς καπνὸς,
 εἰς ὀρόφους Φοῖβη πέταται.
 θάλας δὲ γυνὴ τρίποδα ξάβειον
 δελφίς, αἰέδου Ἑλλησι βοᾷς,
 ὅς ἂν Ἀπόλλων κελαιδήσῃ.
 ἀλλ' ὦ Φοῖβε Δελφοὶ θέραπες,
 τὰς Κασσέας ἀργυροειδεῖς
 βάνετε δ' ἴνας· καθαράς ἢ δρόσοις
 ἀφουδρανάμενοι, σείχετε ναῦς.
 σῶμα τ' αὖφινον φρερῇ τ' ἀγαθόν,
 φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσι μαντεύεσθαι,
 γλώσσῃς ἰδίαις ἀποφάνην.
 ἡ μὲν ἢ πόντος, ἢς ἐκ παιδὸς
 μοχθῶμεν αἰεὶ, πτόρθοισι δ' ἄφνης,
 σέφεισί θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοῖβη
 καθαράς θήσομεν, ὑγρὰς τε πέδον
 ῥανίσιν νοτερόν, πηνῶν τ' ἀγέλας, αἱ βλάπυσιν
 σέ μιν ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
 φυγάδας θήσομεν· ὥς ἔ' ἀμήτωρ,
 ἀπάτωρ τε γέως, τὸς θρέψαντας
 Φοῖβη ναῦς θεραπύω.
 ἄγ' ὦ νειθαλὲς, ὦ
 καλλίστας προπόλουμα δ' ἄφνης,
 αἱ τὰν Φοῖβη θυμέλαν
 σάειρ' ὑπὸ νάοις
 κήπων ἐξ ἀθανάτων,
 ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱερά,

ΔΔΔ ΙΙΙΙ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὰν αἰνναον παγὰν
ἐκπροΐῃσαι,
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν.
ἔσάμω δάπεδον θεῶ
παναμέριος ἅμ' ἡλίε
πῆρυγι θαῆ,
λατράων τὸ κατ' ἡμαρ.
ὦ παῖαν, ὦ παῖαν,
οὐαίων, οὐαίων
ἔης ὦ Λατῶς παῖ.
καλόν γε τὸν πόνον ὦ
Φοῖβέ σοι πρὸ δόμων λατράω,
τιμῶν μαντῆον ἔδραν.
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι,
θεοῖσι δόξαν χερ' ἔχειν.
ἔθνα τοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοισ,
ἐνθά μοις πόνοις μοχθεῖν
ἐκ ἀποκάμψω.
Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ.
τὸν βόσκοντα ἔ' ἀλογῶ.
τὸν δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος,
ὄνομα λέγω
Φοῖβε τῷ κατὰ ναόν.
ὦ παῖαν, ὦ παῖαν,
οὐαίων, οὐαίων
ἔης ὦ Λατῶς παῖ.
ἀλλ' ἐκπαύσω ἔ' μόχθους
δάφνας ὀληοῖς.
χρυσέων δ' ἐκ ταυχέων ῥίτω
γαίας παγὰν,

ΙΩΝ

ἀν' ἀποχλόντα Κασαλίας
 δῖνα, γοτερόν ὕδωρ
 βάλλων, ὅσιος ἀπ' ἀνὰς ὦν.
 εἴθ' ἔτ' ἄρα, Φοίβη
 λατρεύων μὴ παυσάμην,
 ἢ παυσάμαν ἀγαθὰ μοῖρα.
 ἔα· ἔα.

φοιτῶσ' ἤδη, λείπασίν τε
 πῶνοι Παρνασσὸς κοίτας.
 αὐδῶ μὴ χρίμπειν θριγκοῖς,
 μήδ' ἔς χρυσήρεϊς οἴκῃς
 μάρψω σ' αὖτίξοις· ὦ Ζηνὸς
 κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφιλαῖς
 ἰσὺν νικῶν.
 ὅδε πρὸ θυμέλας ἄλλος ἐρίσσει
 κύνελος· οἴκῃ, ἀλλὰ
 φοινικοφαῖ πόδα κινήσεις;
 ἔδ' ἐν σ' ἀφ' ὀρμιγῆς ἃ Φοίβη
 σύμμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἄν·
 παρὰ τε πτέρυγας
 λίμνας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος.
 αἰμῆξ' ἔς μὴ πῆσῃ,
 τὰς καλλιφθόγγος ὥδας.
 ἔα· ἔα.

τίς ὁδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
 μῶν ὑπὲς θριγκῶς, ἀνὰίας
 καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
 φαιμοὶ σ' ἔρξουσιν τίξων.
 ἔπεισῃ; χωρῶν ἐν δῖναίς
 ταῖς Ἀλφειοῦ παιδ' ἔρχει; ἢ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

νάπος Ἰαθμιον,
ὥς ἀναθήματα μὴ βλάπῃται,
ταοὶ θ' οἱ Φοί

βη· κτείνειν δ' οὐ μᾶς αἰδῶμαι,
τὸς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας
θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
Φοίβη δαλύνσω, κ' ἡλῆξω
τὸς βόσκοντας θεραπῶν.

χ^ο ἔκ' ἐν ταῖς ξαθείαις Ἀθάναις
ἀκίονες ἦσαν αὐλαὶ
θεῶν μόνον, ἔδ' ἀγίατιδες
θεραπῆ, ἀλλάγε κ' παρὰ Λοξία
τῷ Λατῆς, διδύμων προσώ
πων καλλίφαρον φῶς.

Ἰων ἰδὲ τὰνδ' ἄθρησον,
λερναῖον ὕδραν ἐνάιρει
χρυσέαις ἄρπαις ὁ Διὶς παῖς.
φίλα πρόσθ' ὀνοασιν.

χ^ο ὁρῶ. Ἰων. κ' πέλας ἄλλος αὐτῆ,
πᾶνδ' πυρίφλεκτον αἶρει.

χ^ο τίς ἄρ', ὃς ἐμαῖς μυθῶνεται
παρὰ πῆλαισιν;

Ἰων ἀσπισὰς Ἰόλαος· ὃς
κοινὸς αἰρόμενος πόντος,
δίῳ παιδὶ συναντλεῖ·
κ' μὰν τὸνδ' ἄθρησον
πτερῶντος ἐφειδρον ἵπτε,
τὰν πυρίπνευσαν ἐνάιρει
τριώματον ἀλκάν.

χ^ο πάντα τοι βλέφαρον διώκω.

ΙΩΝ

Ἴων σκέψαι κλόνον ἐν τέχεσι
λαῖνοισι γιγάντων.

χο ὦδε δερκώ μεθ' ὧ φίλαι.

Ἴων λούσεις ὅν ἐπ' ἐγκλειάδῳ
γοργῶπὸν πάλασταν ἴτυν;

χο λούσω Παλλάδ' ἐμὴν θείον.

Ἴων τί ἔκ, κεραιὸν ἀμφίπυρον, ὄμβριμον,
ἐν Διὸς ἐκκιβίλης χερσίν;

ὄρῳ τ' δάϊον

Μίμαντα πυρὶ καταθαλῶι,

κ' βρόμιος ἄλλον

ἀπολεμίοις κιαίνοις βάκτροις

ἐν αἰρή γῆς τέκν' ὀβακχάς.

σί τοι τ' πρᾶν ἀνὸν αὐδῶ,

θέμις γυάλων ὑπερβῆναι

λυνκῶ ποδὶ γ'; Ἴων. ὃ θέμις ὦ ξένοι.

χο ὃ δ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθόμαν αὐδάν;

Ἴων τίνα ἢ θέλεις; χο. ἄρ' ἄντως μέσον ὀμφαλὸν γῆς

Φοίβη κατέχει δόμος; Ἴων. σέμμασί γ' ἐνδυτός,

ἀμφὶ ἢ γοργίνες. χο. ὕτω κ' φάτις αὐδᾶ.

Ἴων ἢ κ' ἐδύσατε πέλαγον πρὸ δόμων,

καί τι πυθέσθαι χρήξετε Φοίβη,

πάρι τ' ἢ θυμέλας. ἐπὶ δ' ἀτφάντοισ

μήλοισι, δέμων μὴ πάρι τ' εἰς μυχόν.

χο ἔχω μαθῆσα. θεῶ ἢ νόμον

ὃ παραβαίνομεν. ἀ δ' ἐκτός, ὄμματέρφθ.

Ἴων πάντα θεῶσ', ὅτι κ' θέμις, ὄμμασι.

χο μεθεῖσαν δευόται θεῶ με γυάλα τάδ' εἰσίδειν.

Ἴων δμῶαί ἢ τίνων κλήξεσθε δόμων;

κρέ Παλλάδος ἔνοικα τρόφιμα μέλαθρα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τῶν ἐμῶν τυράνν'· παρῶσας δ' ἄμφι τάσδ' ἐρώτα·
 ἴων γενναίότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον,
 ὃ γῆμ' ἔχεις τόδ', ἥ τις εἴποτ' ὦ γύναι.
 ἢ Γνοίη δ' ἂν, ὥς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου πέρι,
 ὃ γῆμ' ἰδὼν τις, εἰ πέφυκεν ἀγενής.
 ἔα ἀλλ' ἐξέπληξάς μ', ὅμματα συνηλῆσασα σὸν,
 δακρύοις θ' ὑγράνας ἀγενὴ παρῆίδα,
 ὥς εἶδες ἀνὰ Λοξίην χρηστῆριν·
 τί ποτε μερίμνης ᾗς τόδ' ἦλθες ὦ γύναι;
 ὃ πάντες ἄλλοι γύαλα λαύοντες θεῶ,
 χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὅμματα σὸν δακρυρῶσθ'·
 κρέ ὦ ξένη, τὸ μὲν σὸν, ὃν ἀπαιδότης ἔχει,
 εἰς θαύματ' ἐλθὼν δακρύων ἐμῶν πέρι.
 ἐγὼ δ' ἰδῶσα τῶσδ' Ἀπόλλωνος δόμους,
 μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά·
 οἴκοι δ' τὸν νῦν ἔχομεν ἐνθάδ' ὅσα πά·
 ὦ τλήμονες γυναῖκες, ὦ τολμήματα
 ὦ θεῶν, τί δῆτα, ποῖ δ' ἵκιν ἀνήσομεν,
 ὦ εἴτ' κρατύντων ἀδινίας ἐλοίμεθα;
 ἴων τί γῆμ' ἀνεράνητα δυσθυμῆ γύναι;
 κρέ ὦ δέν· Μεθῆκα τέξας· τὰ πὶ τῷδε δ' ἔ,
 ἐγὼ τε σιγῶ, καὶ σὺ μὴ φρόντιξέ τι.
 ἴων τίς δ' ἔ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐν ποίᾳς πάτραις
 πέφυκας; ὅνομα τί σε καλῶν ἡμᾶς χρεῶν;
 κρέ Κρέσσα μέν μοι τῆνο μ'· ἐν δ' Ερεχθίδος
 πέφυκα· πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.
 ἴων ὦ κλητὸν οἶκόν σ' ἄστυ, γενναίων τ' ἄπο
 τραφείσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω γύναι.
 κρέ τοσαῦτα καὶ τυγχόμεν ὦ ξέν' ὅ περα.
 ἴων πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὥς με μύθεται βροτοῖς,

ΙΩΝ

κρέ τί χρῆ μ' ἐρωτᾷς ὦ ξέν', ἐκμαθὴν θέλω.
 Ἴων ἐκ γῆς πατρὸς σε πρόγονος ἔβλασε πατήρ;
 κρέ Εριχθονίους· τὸ γένος μ' ἔκ' ὠφελῆ.
 Ἴων ἢ καὶ σφ' Ἀθῆνα γῆθεν ἐξανήλετο;
 κρέ ἥς παρθένους χεῖρας ὕπεκυσσά νιν.
 Ἴων δίδωσι δ' ὥς περ ἐν γραφῇ νομίζεται;
 κρέ Κέκροπος γέ σῶξεν παῖσιν ὕχ' ὀρώμενον.
 Ἴων ἦ κεν σα λῦσαι παρθένους τῶνχος θεῶς.
 κρέ τοι ἅθ' ἀνῆσαι, σκόπελον ἢ μάξ' ἀνέτρας.
 Ἴων εἴεν· τί δαί; τόδ' ἄρ' ἀληθές, ἢ μάτην λόγος,
 κρέ τί χρῆ μ' ἐρωτᾷς; καὶ ἅθ' ὕψ' ἀμύνω χολῇ.
 Ἴων πατήρ Ερεχθίδ' σὰς ἔθυσσε συγγένους;
 κρέ ἔτλη πρὸ γαίης σφάγια παρθένους κτανεῖν.
 Ἴων σὺ δ' ἐξεπώθης πῶς κασιγνήτων μόνῃ;
 κρέ βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλας.
 Ἴων πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτῃ χθονός;
 κρέ πληγαὶ τριάντης, ποντίης σφ' ἀπώλεσαν.
 Ἴων Μακράϊ ἢ χῶρος ἐς ἐκὴν κεκλησμένος;
 κρέ τί δ' ἵστυρῆς τόδ' ὥς μ' ἀνέμνησας τινός.
 Ἴων τιμᾶσθε Πύθιος, ἀσπραπαί τε Πύθια;
 κρέ τιμᾶ, τιμᾶ, ὥς μή ποτ' ὠφελὸν σ' εἰσίδῃ.
 Ἴων τί ἢ, συγγέν' σὺ τῷ θεῷ τὰ φίλτατα;
 κρέ ὅθεν· ξέν' οἷδ' ἀντροῖσιν αἰχμήν τινά.
 Ἴων πόσις ἢ τίς σ' ἵκη μ' Ἀθηναίων γύναι;
 κρέ ὅκ' ἀπὸς, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός.
 Ἴων τίς; ἀνένη νιν δ' ἄπεφυκέναι τινά.
 κρέ Ξεῖθος, πεφυκὼς Ἀΐολε, Διὸς τ' ἄπο.
 Ἴων κ' πῶς ξείνος σ' ὦν, ἔχεν ἔσαν ἐγγενῇ;
 κρέ Εὐβοί' Ἀθῆνας ἐστ' τις γαίτων πόλις.
 Ἴων ὅροις ὑγροῖσιν, ὥς λέγεις, ὠρισμένη;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρέ ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
 ἴων ἐπίκυρος ἐλθὼν, κατὰ σὸν γαμψὸν λείχος;
 κρέ φερνάσγε πολέμῳ, καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
 ἴων σὺν ἀνδρὶ δ' ἦκης, ἢ μόνῃ χρηστῆρι;
 κρέ σὺν ἀνδρὶ σικεὺς δ' ἐνδρέφει Τριφωνίῃ.
 ἴων πότερ' αὖ, θεατὴς, ἢ χάριν μαντῶν μάτων;
 κρέ κήντε, Φοῖβ' ὅ, ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.
 ἴων καρπὸν δ' ὑπὲρ γῆς ἤκετ', ἢ παίδων πέρι;
 κρέ ἄπαιδες ἐσμέν, χρόνι ἔχοντ' ἀνῆματα.
 ἴων ὅδ' ἔτεκες ὅδ' ἐν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος ᾗ;
 κρέ ὁ Φοῖβος οἶδε, τ' ἐμὴν ἄπαιδίαν.
 ἴων ὦ τλήμων, ὥς τάλλ' αὐτυχῆς, ὅκ' αὐτυχῆς.
 κρέ σὺ δ' εἴ τίς, ὥς σε τὴν τεκῆσαν ὠλβισα.
 ἴων τῷ θεῷ καλῶμαι δῶλος, εἰ μὴ τ' ὦ γύναι.
 κρέ ἀνάβημα πόλεως, ἢ τίνας πραθεὶς ὕπο;
 ἴων ὅκ' οἶδα, πλὴν ἐν, Λοξίῃ κεκλημέθα.
 κρέ ἡμῶς σ' ἄρ' αὖθις ὦ ξέν' ἀντοικτεῖρομεν.
 ἴων ὥς μὴ ᾗδ' ὅθ' ἦ τις μ' ἔτεκεν, ἐξέστατ' ἔφην.
 κρέ ναοῖσι δ' οἰκῶς τοῖσδε γ', ἢ κατὰ σέρας;
 ἴων ἅπαν θεῶ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μύπνος.
 κρέ παῖς δ' ὦτ' ἀφίκεται νῆον, ἢ νεανίας;
 ἴων βρέφος λέγασιν οἱ δοκῶντες εἰδέναι.
 κρέ καί τις γάλακτι σ' ἐξέθρεφε Δελφίδωτ;
 ἴων ὅ πώποτ' ἔγνω μασόν· ἢ δ' ἐθρεφέμε.
 κρέ τίς ὦ ταλαίπωρ, ὥς νοσῶσ' ὄνρον νόσος.
 ἴων Φοῖβ' προφήτης, μητέρ' ὥς νομίζομεν.
 κρέ ᾗς δ' ἀνδρ' ἀφίκεται, τίνα τροφὴν κεντημένος;
 ἴων βωμοὶ μ' ἐφειρβον, οὐ πίων τ' ἄρ' ἔετος.
 κρέ τάλαινά σ' ἢ τεκῆς, ἥ τις ποτ' ἦν ἄρα.
 ἴων ἀδίκημα τῷ, γυναικὸς ἐχέομην ἴσως.

ΙΩΝ.

κρέ ἔχεις ἢ βίοντον; αὐτὸ ἤσκησαι πέπλοις.
 Ἰων τοῖς τῷ θεῷ κοσμήμεθ', ὧ δαλύνομεν.
 κρέ ὅδ' ἤξας εἰς ἔρουναν ἐξουρῆν γονάς;
 Ἰων ἔχω ἢ ὅδ' ἐν ὧ γύναι τεκμήριον.
 κρέ φῶν.
 πέπονθέ τις σὴ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή;
 Ἰων τίς εἶπον· ἡ μοι ξυλλάβη, χαίρομεν ἄν.
 κρέ ἥς ἕνεκ' ἦλθον δούρο, πρὶν πόσιν μολεῖν.
 Ἰων ποῖόν τι χρῆξας, ὥς ὑπερῆσω γύναι;
 κρέ μάνταν μα κρυπτόν διομένη φοῖβη μαθῆν.
 Ἰων λέγοις ἄν· ἡ μείς δ' ἄλλὰ προξενήσομεν.
 κρέ ἄκκε δὴ τ' μῦθον· ἀλλ' αἰδύμεθα.
 Ἰων ὅτ' ἄρα πράξεις ὅδ' ἐν· ἀργὸς ἡ θεός.
 κρέ φοῖβω μιγῆναι φησὶ τις φίλων ἐμῶν.
 Ἰων φοῖβω γυνὴ γεῶσα; μὴ λέγ' ὧ ξένη.
 κρέ κ' παῖδάς· ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πάρος.
 Ἰων ὅκ' ἐστὶν· ἀνδρὸς ἀδελικῶν αἰχύνεται.
 κρέ ὅ φησιν αὐτῇ, κ' πέπονθεν ἀθλία.
 Ἰων τί χρῆμα δράσασθ', εἰ θεῷ συνεζύγη;
 κρέ τὸν παῖδ', ὃν ἔτεκεν, ἐξέθηκε δωμάτων.
 Ἰων ἰδὲ κτεθῆς παῖς, πῶ σιν; ἡ σορᾶ φάος;
 κρέ ὅκ' οἶδεν ὅδεῖς· ταῦτα κ' μαντάνομαι.
 Ἰων ἡ δ' ὅκ' ἐστὶν, τίνι τρόπῳ διεφθάρη;
 κρέ θήρας σφετὸν δύσηνον ἐλπίξῃ κτανεῖν.
 Ἰων ποῖω τόδ' ἔγνωσ' ἡρωμένη τεκμήριον;
 κρέ ἐλθὼς ἴν' αὐτὸν ἐξέθην, ὅχ' ἄν' ἔτι.
 Ἰων ἦν ἢ σαλαγμὸς ἐν σίβω τις αἵματος;
 κρέ ὅ φησι· καίτοι πολλὰ ἐπεγράφη πέδον.
 Ἰων χρόνος ἢ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένω;
 κρέ σὸι ταυτὸν ἥβης εἴπερ ἦν, ὅχ' ἄν' μέτρον.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴων ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἢ τεκῆσα δ' ἀθλία·
 κρέ ἔκυν ἔτ' ἄλλον ὕπερον τί κτει γόνον;
 ἴων τί δ' εἰ λάβρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβῶν;
 κρέ Τὰ κοινὰ χαίρων, ἔδ' ἰκαία δ' ῥα μόνος·
 ἴων οἱ μοι· προσψιδος ἢ τύχη τῷ μῶ πάθος·
 κρέ καὶ σ' ὦ ξέν' οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν·
 ἴων ἢ μήν' ἐπ' οἶκτον μ' ἔξαλ', ἔλεήσμεθα·
 κρέ σιγῶ· πέρανε δ' ὦν σ' ἀνιστρῶ πέρι·
 ἴων οἶσθ' ὅν' ὁ κἀμναι τῷ λόγῳ μάλιστα σοι;
 κρέ τί δ' ἔκ' ἐκείνῃ τῇ ταλαιπώρῃ νοσεῖ;
 ἴων πῶς ὁ θεός, ὃ λαβρὴν βύλεται, μαντεύσεται;
 κρέ εἴπερ καθίξει τρίποδα κοινὸν Ελλάδος·
 ἴων αἰχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ ἔλεγχέ νιν·
 κρέ αἰχύνεται δὲ γ' ἢ παῖς σατῇ τύχῃ·
 ἴων ἔκ' ἐστὶν ὅστις σοὶ προφητεύσῃ τάδε·
 κρέ ἐν ταῖς ἑαυτῆς δώμασι κακὸς φανῆς
 Φοῖβος, δικάως τὸν θεμισεύοντά σοι
 δράσειεν ἄν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσε γύναι·
 » τῷ δ' θεῷ πάναντί' ἔμανταντέον·
 » εἰς δ' τοσούτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,
 » εἰ τὸς θεὸς ἐκόντας ἐκπονήσομεν
 » φράξεν ἂ μὴ θέλῃσιν, ἢ προβωμίῃς
 » σφαιραῖσι μῆλων, ἢ δ' ἰοῦνῶν πτεροῖς·
 » ἂν δ' βίᾳ σπύδωμεν ἀκόντων θεῶν,
 » αἰκνόντα κεντήμεθα τὰ γὰρ ὦ γύναι·
 » ἂ δ' ἂν διδῶσ' ἐκόντες, ὠφελὺς μεθεῖ·
 χο Πολλὰ γέ πολλοῖς ἔσι συμφοραὶ βροτῶν·
 » μορφαὶ δ' διαφέρουσιν· ἐν δ' ἂν αὐτυχὲς
 » μόλις πῶς ἐξ ἄνθρωποις ἀνθρώπων βίῃ·
 κρέ ὦ Φοῖβε, κακῇ, κακῇ θάδ' ἔδ' ἰκαίος εἶ·

ἔς τὴν

ION

ἦς τὴν ἀπῆσαν, ἥς πάρεισιν οἱ λόγοι·
 σὺν ἧν ἔσωσας τὸ σὸν, ὃν σῶσαι σ' ἔχρην,
 ὅθ' ἱστέον μητρὶ, μάντις ὦν ἔρξ·
 ὥς εἰ μὴ ἔκ' ἐστίν, ὀγκωθῇ τάφῳ·
 ἧ δ' ἐστίν, ἔλθῃ μητρὸς ἧς ὅφιν ποτὲ·
 ἀλλ' ἔαν χρεὶ τὰδ', ἧ πρὸς τῷ θεῷ
 κωλύομεθα μὴ μαθῶν ἀβύλομαι·
 ἀλλ' ὧ ξέν, εἰσορῶ ἢ λυγρῇ πόσιν
 ἔσθον, πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφῶνίε
 λιπόντα θαλάμας, τὺς λελεγμένους λόγους
 σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ τιν' αἰχύνῃν λάβω,
 διακονῶσα κρυπῶν, ἢ προβῇ λόγος,
 ἔχῃ περ ἢ μῆς αὐτ' ἐξεήλαστομεν·
 Τὰ δ' ἡγεμονίῳ, θυγατρὶ πρὸς ἄρσενας,
 καὶ τὰς κακῶσιν αἰ γὰρ μεμιγμένας,
 μισὸν μεθ' ἑτῷ δυσυχῆς πεφύκαμεν·
 πρῶτον μὲν, θεὸς τ' ἐμῶν προσφθιγμάτων
 λαβὼν ἀπαρχὰς, χαίρετω, σὺ τ' ὦ νύμφη·
 μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδία;
 κρέ ὅδ' ἐν γ' ἀφίκε δ' εἰς μέριμναν· ἀλλὰ μοι
 λέξον, τί θέασισμ' ἐκ Τροφῶνίε φέρεις,
 παίδων ὅπως νῶν σπέρμα συγκαθίσταται·
 ἧ ἡξίωσε τῷ θεῷ προλαμβάνειν
 μάνταν μ' ἐν γυν' εἶπεν, ἧ ἀπαυδάμε
 πρὸς οἶκον ἦεν, ὅδ' ἐσ' ἐκ χρησιρίων·
 κρέ ὦ πότνια Φοῖβε μήτερ, ἧ δ' αἰσίως
 ἔλθοιμεν· ἅ, τέ νῦν συμβόλοισι πρόσθεν ἦν,
 ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βελτίονα·
 ἔσται τὰδ'· ἀλλὰ τίς προφητὴς θεῶν;
 ἦ μῆς τὰν ἑξέω· τ' ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,

EE E

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οἱ πησίον θάνασι τρίποδος ξένε,
 Δελφῶν ἀριστῆς, ὃς ἐκλήρωσεν πάρος.
 ξὺ καλῶς ἔχω δὴ πάνθ' ὅσων ἐχρήσομεν·
 σῆχοι μ' ἂν εἴσω· κ' ἢ ὥς ἐγὼ κλύω,
 χρησέριον πέπλωκε τοῖς ἐπήλυσι
 κοινὸν πρόναυ' βύλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ
 τῇδ' αἰσία ἢ θεῶ λαβὴν μαντεύματα·
 σὺ δ' ἄμφι βωμὸς ὦ γύναι, δαφνηφόρος
 λαβῶσα κλώνας αὐτέηνυς, ὄψα θεοῖς,
 χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.
 κρέ ἔσται τάδ', ἔσται Λοξίας δ' ἂν θέλῃ
 νῦν, ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβὴν ἁμαρτίας,
 ἅπας μ' ὅς γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος.
 ὅσον ἢ χρήξει, θεὸς χάρις, δέξομαι.
 ἴων τί ποτε λόγοισιν ἢ ξένη πρὸς τ' θεὸν
 κρυπτοῖσιν αἰεὶ λοιδόρῃς ἀνίσταται;
 ἦτοι φιλεῖσα γῆς ὑπερμαντεύεται,
 ἢ καὶ τι σιγῶς, ὧν σιωπᾶσθαι χρεῶν;
 ἅτάρ θυγατρὸς τῆς Εὐρεχθίδος, τί μοι
 μέλει, προσήκει τ' ὅδας· ἀλλὰ χρυσέαις
 πρόχυσιν ἐλθὼν ἥς ἀπορ' ῥαντήρια,
 δρόσον καθήσω· νυθετιτέος δέ μοι
 Φοῖβος τί πάχρ' παρθένης βία γαμῶν,
 προσδίδωσι παῖδας τεκνύμενος λάθρα
 θνήσκοντας· ἄ μέλει μὴ σύγ'· ἀλλ' ἐπεὶ κρατῆς,
 ἀρετὰς δίδωκε· καὶ ἢ ὅστις ὢν βροτῶν,
 κακὸς πεφύκει, ξημῖνσιν οἱ θεοί·
 πῶς ἂν δίκαιον τὰς ν' μὲς ὑμᾶς βροτοῖς
 γράφαντας, αὐτὰς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
 εἰ δ' ὅς ἔστι, τῷ λοιπῷ ἢ χρήσομαι,
 δίκας

ΙΩΝ

δίκας βιαιῶν δώσῃ, ἀνθρώποις γάμων,
σὺ, καὶ Προσειδῶν, Ζεὺς θ', ὃς ὕραν κρατῇ.
ναὺς τίνοντες δ' ἀδικίας κενώσῃ.

τὰς ἡδονὰς δὲ τῆς προμηθείας πάρος
σπύλλοντες, ἀδικεῖτ' ὅτι καὶ ἀνθρώπων κακῶς
λέγειν δίκαιον, ἢ τὰ τῶν θεῶν καλὰ
μιμῶμεθ', ἀλλὰ τὺς διδάσκοντας τάδε.

χ^ο σὲ τῶν ὠδίνων λοχίαν,
εἰλείθυάντε ἐμὴν
Αθάναν ἱκετεύω,
Προμηθεὶ τιτάνι λοχῶ
θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
κορυφὰς Διὸς· ὧ πότνια νῆα,
μόλεϊ πύθιον οἶκον,
ὀλύμπου χρυσίων θαλάμων
πλάμενα πρὸς ἀργαῆς,
φοιβήϊος ἔνθα γὰ,
μεσ' ὀμφαλος ἐστίν·
παρχορανομένην τρίποδι
μαντῶματα κραίνει,
σὺ, καὶ παῖς Ἀλατογενῆς,
δύο θεαί, δύο παρθένοι,
κασίγνηται σεμνὰ τῷ Φοίβου·
ἱκετεύσατε δ' ὧ νόραι,
ὃ παλαιὸν Ερεχθίδως
γένος ἀτεκνίας χρόνιον καθαροῖς
μαντῶμασι κύρσαι.
» ὑπερβαλλύσας δ' ἔχθ
» θνατοῖς ὀδαιμονίας
» ἀκίνητον ἀφορμὴν

ΕΕΕ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τέκνων, οἷς ἂν καρποτρόφοι
 λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
 πατρίοισι νεανίδες ἦβαι,
 διαδέκτορα πλῆστον
 ὥς ἔξοντές γ' ἐκ πατέρων
 ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις.
 ἀλλὰ τε καὶ ἐν κακοῖς,
 σὺν τ' αὐτυχίαις, φίλον,
 δορί τε καὶ πατρίᾳ φέρει
 σωτήριον ἀλκὴν.
 ἐμοὶ μὲν πλῆττε τε πάρος,
 βασιλικῶν θαλάμων τ' ἦεν
 τροφαὶ κηδεῖοι κεδνῶν τέκνων.
 τ' ἄπαιδα δ' αὖ ποσυγῶ
 βίον· ὧς τε δοκεῖ, φέγω.
 μετὰ ἡ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς,
 ἄπαιδος ἐχθόμακ.
 ὦ Γανὸς θακῆματα, καὶ
 παραλίξουσα πέτρα,
 μυχοὶ δαισὶ μακρᾶς,
 ἵνα χορὸς σείβῃσι ποδοῖν
 ἀγραίῃς πόρᾳ τρίγονοι,
 σάδρια χλοερά πρὸ Γαλλάδος νᾶων
 συρίγων ὑπ' αἰόλας
 ἰαχὰς ὕμνων,
 ὅταν αὐλίοις συρίξεῃς
 ὦ Γὰν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
 ἵνα τεύσῃσά τις
 παρθένος ὧς μελία, βρέφος Φοίβῃ
 πᾶνοῖς ἐξώρισεν θόιναν,

θηροί τε

ΙΩΝ

θηροί τε φονίαν
δαῖτα πικρῶν γάμων
ὑβριν, ὅτ' ἐπὶ κερκίσιν, ὅτε λόγοις
φάτιν ἄϊον αὐτυχίας μετέχεν,
θεόθεν τέμνκ θνατοῖς.

Ἰων πρόπολοι νηαῖνες, αἰ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπίδας δόμῳ
θυοδίκων φρύρη μ' ἔχοντα δεσπότην φυλάσσετε,
ἐκλέλοιπ' ἤδη τ' ἱερὸν τρίποδα, καὶ χρηστήριον
Ξυθός, ἢ μίμνη κατ' οἶκον ἱστῶν ἀπαιδίαν;
χο ἐν δόμοις ἐς ὧ ξέν'· ὅπω δ' ὧ μ' ὑπερβαίνῃ τόδε·
ὥς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος, τῶνδ' ἀκούμεν πυλῶν
δ' ὕπον· ἐξίοντα τ' ἤδη δεσπότην ὄραν πάρα.

Ἰων ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἢ κ' ἀρχὴ τῷ λόγῳ, πρέπασά μοι.
Ἰων χαίρομεν· σὺ δ' αὖ φρόνηγε· καὶ δὴ ὄντ' αὐπράξομεν;
Ἰων δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σώματος τ' ἀμφὶ πτυχάς.
Ἰων αὖ φρονῆς τί, ἢ σ' ἐμηνε θεῶ τις ὧ ξέने βλάβη;
Ἰων σωφρονῶ τὰ φίλταθ' ἄνδρῶν, εἰ φυγῆν ἐφίεμαι.
Ἰων πάνε· μὴ ταύσας, τὰ τῷ θεῷ
ἔσεμματα ῥήξεις χερί.

Ἰων ἄφομαι, καὶ ῥυσιάζω· τὰ μὰ δ' αὐρίσκω φίλα.
Ἰων ἔκ ἀπαλλάξῃ πρὶν εἰσω τόξα πνυμόνων λαβεῖν;
Ἰων ὥς τί δὴ φάυγες ἐμὲ στυγῆ γνωρίσας τὰ φίλτατα;
Ἰων ὀφείλω φρενῶν ἀμύσσει, καὶ μεμνηότας ξένους.
Ἰων κτάνε, καὶ πίμπρη πατὴρ κ' ἢν κτάνης, ἔση φονεύς.
Ἰων πῶ δέ μοι πατήρ σύ; ταῦτ' ἔν' ὃ γέλως κλύειν ἐμοί;
Ἰων ὃ τρέχων ὁ μῦθος ἂν σοι τὰ μὰ σὴ μῆνηεν ἄν;
Ἰων καὶ τί μοι λέξεις;

Ἰων πατήρ σός ἐμι, καὶ σὺ παῖς ἐμός.
Ἰων τίς λέγει τάδε;
Ἰων ὅς σ' ἔθρεψεν ὄντα Λοξίας ἐμόν.

ΕΕΕ III

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἰων μαρτυρῆς σωτῆ. -
 -ξὺ τὰ τῷ θεῷ γ' ἐκ μαθὼν χρησθήρια.
 Ἰων ἐσφάλης ἀνιγμ' ἀκύνσας. =
 -ξὺ ἔκ ἄρ' ὀρθ' ἀκύνομεν;
 Ἰων ὃ ἢ λόγος τίς ἐστ' Φοίβου; =
 -ξὺ ἄν συναντήσαντά μοι,
 Ἰων τίνα συνάντησιν; =
 -ξὺ δόμων τῶνδ' ἐξίαντι τοῦ θεοῦ,
 Ἰων συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; =
 -ξὺ πᾶσι δ' ἐμ' ἵππευκέναι.
 Ἰων σὸν γεγῶτ' ἢ δῶρον ἄλλως; -
 -ξὺ δῶρον ἔντα σ' ἐξ ἐμῶ.
 Ἰων πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπῃεις πόδα σόν; -
 -ξὺ ἔκ ἄλλω τέκνον.
 Ἰων ἢ τύχη πόθεν πόθ' ἦκει; -
 -ξὺ δύο μίαν θαυμάζομεν.
 Ἰων ἴα. τίνος δ' ἐσοι μητρὸς πέφυκα; -
 -ξὺ ἔκ ἔχω φράσαι.
 Ἰων ἔῃ Φοῖβος εἶπε; -
 -ξὺ τερφεῖς τὸ τῷ, κείν' ἔκ ἡρόμην.
 Ἰων ἦς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός. -
 -ξὺ ἔκ πέδον τίκτει τέκνα.
 Ἰων πῶς ἂν ἦν ἦν σός; =
 -ξὺ ἔκ οἷδ' ἀνυφέρω δ' ἦς τὸν θεόν.
 Ἰων φέρε λόγων ἀφώμεθ' ἄλλων. -
 -ξὺ ταῦτ' ἄμεινον ὦ τέκνον.
 Ἰων ἦλθες εἰς νόθον τι λίκτρον; -
 -ξὺ μωρία γε τῷ νέκ.
 Ἰων πρὶν νόθον λαβεῖν Ερεχθίδης; -
 -ξὺ ἔκ ἄ ὕπερον γέ πω.

Ἰων ἄρα

ΙΩΝ

Ἴων ἄρα δὴ τ' ἐκεῖ μ' ἐφυσας; -
 -ξ' ὅ τ' ὦ χρόνῳ γε συντρέχει.
 Ἴων κἄτα πῶς ἀφικόμεθα δ' αὖρο; Ξ'· ταῦτ' ἀμχανῶ.
 Ἴων διὰ Μακρᾶς ἐλθὼν κελάνθη. -
 -ξ' ὅ τ' ὦτο κ' αὖ μ' ἀπαυολεῖ.
 Ἴων Γυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρίν; -
 -ξ' ὅ γ' εὖ Φανάγει βακχίῳ.
 Ἴων προξένων δ' ἐν τῷ, κατέρχε; -
 -ξ' ὅς με Δελφίσις νόρῃς,
 Ἴων ἐθ' αὖ σ' ἢ πῶς τάδ' αὖδ' αἶς; -
 -ξ' ὅ μαινᾶσιν τε βακχίου.
 Ἴων ἔμφρον', ἢ κατόικον ὄντα; -
 -ξ' ὅ βακχίῳ πρὸς ἡδοναῖς.
 Ἴων τ' ἔκ' ἡ νῦν ἐσπάρημεν. -
 -ξ' ὅ ὁ πάτμος σ' ἐξ' αὖρε τέκνον.
 Ἴων πῶς δ' ἀφικόμεθα ναῦς; -
 -ξ' ὅ ἐκβολὸν κ' ὁρῆς ἴσως.
 Ἴων ἐκπεφάσμεν ὅ δ' ἄλλον. -
 -ξ' ὅ πατέρων νῦν δ' ἐχου τέκνον.
 Ἴων Τῷ θεῷ γ' ἔν' ἡ ἀπιστεῖν εἰκός. Ξ'· ἂν φρονῇς ἄρα.
 Ἴων ἢ τί βυλόμεθα γ' ἄλλο; -
 -ξ' ὅ νῦν ὁρᾶς, ἀχρὴ σ' εἶρ' ἄν.
 Ἴων ἢ Διὸς παῖδος γενέσθαι πάντες; -
 -ξ' ὅ ἡσίοι γε γίγνεται.
 Ἴων ἢ θίγω δ' ἡσ' ὅ μ' ἐφυσαν; -
 -ξ' ὅ πρὸς θομένους γε τῷ θεῷ.
 Ἴων χαῖρέ μοι πάτερ. -
 -ξ' ὅ φίλον γε φέγγ' ἐδέξαμην τόδε.
 Ἴων ἢ μέρα θ' ἢ νῦν παρῶσα. -
 -ξ' ὅ μακάριόν γ' ἐθικέ με.

ΕΕΕ IIII

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴων ὦ φίλη μήτηρ, πότ' ἄρα κ' σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μάλλον ἢ πρὶν, ἥ τις ᾗ ποτ' ἴσιδ' ἔν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἥ μεις δ' ἔδ' ἐν δυνάμεθα.

χο κοινὰ κ' ἡ μὲν δωμάτων ἀπραξίαι.
ὅμως ἢ καὶ δέσποιναν ᾗς τέκν' ἀτυχῆν
ἐβλόμεν ἂν, τῆς τ' Ἐρεχθίδος δόμους.
ὦ τέκνον, εἰς κ' σὴν ἀνδρείσιν, θεὸς
ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἐμοὶ τέσε.
σύ τ' αὖ τὰ φίλταθ' ἄνδρες, ἔκ ἐδῶς πάρος.
ὅδ' ἤξας ὀρθῶς, τῷτο καὶ μ' ἔχει πόθος,
ὅπως σύ τ' ὦ πάτερ μήτηρ ἀρήσεις σίθεν,
ἐγὼ θ', ὅποιός μοι γυναικὸς ἐξέφυς.

χρόνῳ ἢ δόντες ταῦτ', ἴσως ἄροιμεν ἂν.
ἀλλ' ἐκλιπὼν θεὸς δάπιδ', ἀληθέαν τέ σ' ἔν,
εἰς τὰς Ἀθίνας σέχ' ἐκοινοφρων πατρί,
ἔσ' Ὀλβιον κ' σκῆπτρον ἀναμένῃ πατρός,
πολὺς δ' ἐπ' αὐτῷ. ἢ ἢ θάτερον νοσῶν
δυοῖν, κεκλήσῃ δυσγενὴς, πένης θ' ἄμα,
ἀλλ' ἀγενὴς τε, κ' πολυκτῆμων βίη.
σιγᾶς; τί πρὸς γῆν' ἴμμα σὸν βαλὼν ἔχεις;
ᾗς φροντίδας δ' ἀπῆλθες. ἐκ ἢ χαρμονῆς
πάλιν μεταστὰς, δέμα προσβάλλεις πατρί.

ἴων Οὐ ταῦτ' ὄντος φαίνεται ἢ πραγμάτων,
Πρόσωθεν ὄντων, ἐγγύθεν θ' ὀρωμένων.
ἐγὼ ἢ, κ' συμφορὰν ἀσπάζομαι,
πατέρα σ' ἀνδρῶν ὧν ἢ γινώσκω περὶ,
ἄκτιστον ἔναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας
κλεινὰς Ἀθίνας, ἔκ ἐπίσακτον γένος,
ἴν' ἔσσεσθ' ἄμα δύο νόσω κεκτημένος,
πατρός τ' ἐπακτῆ, καὶ υἱὸς ὧν νοθαγενὴς.

καὶ

ΙΩΝ

- ἢ τὸτ' ἔχων τήνδε δός, Ἀθηνῆς μὲν ὦν,
 μηδὲν ἢ ὅδ' ἐν ὧν κεκλήσομαι.
 ἦν δ' ἄρ' τὸ πρῶτον πόλεως ὀρμηθῆς ξυγόν
 ξητῶ τις εἶναι, ἢ μὲν ἀδυνάτων ὑπο,
 μισήσομαι· ἀλὺ πρᾶκ' τὰ κρείσσονα.
 ὅσοι δ' ἐχρηστοί, δυνάμενοί τ' ἔναι σοφοί,
 σιγῶσι, καὶ σπουδῶσιν εἰς τὰ πράγματα,
 γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήθομαι,
 ἢ χυγὸν χάσων ἐν πέλει φόβου πλῆα.
 τῶν δ' αὖ λόγιων τε, χρωμένων τε τῇ πόλει
 εἰς ἀξιώμα βᾶς, πλεον φρενῆσομαι
 ψήφοισιν· ἔττω γὰρ τὰ δ' ὦ πάτερ φιλεῖ,
 οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι, καὶ ἀξιώματα,
 τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι·
 ἔλθων δ' εἰς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυς ὦν,
 γυναικὰ θῶς ἄτεκνον, ἢ κοινὰ μὲν
 τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν, ἀπολαχῆσά τ' ἔνν,
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἶσε πικρῶς.
 πῶς δ' ἔχ' ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
 ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδῆς,
 ἢ δ' ὅσ' ἄτεκνος, τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς.
 κατ' ἢ προδὺς σύμ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης,
 ἢ τὰ μὰ Τιμῶν, δῶμα συγχέας ἔχης.
 ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανάσιμων,
 γυναικὲς ἄνδρασι διαφθορὰς.
 ἄλλως τε, τὴν σὴν ἀλοχον οἰκτείρω πάτερ,
 ἀπαιδα γηράσκησαν· ἢ δ' ἀξία
 πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ὅσ' ἀπαιδίαν νοσεῖν.
 τυραννίδος ἢ τῆς μάτην ἀναμμένης,
 τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δ' ὁμοιοῖ ἢ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

λυπηρά· τίς κ' μακάριός, τίς ἀτυχής,
 ὅστις δεδαικώς, κ' παραβλέπων βίον,
 αἰῶνα τήναι; δημότις δ' ἂν ἀτυχής
 ξὴν ἂν θέλοιμι μᾶλλον, ἢ τύραννος ὦν.
 ᾧ τὰς πονηρὰς ἡδονὴ φίλος ἔχῃ,
 ἐσθλὰς ᾧ μισθῇ, κατθανόν φοβούμενος.
 ἥτοις ἂν ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
 πλετεῖν τε τερπνόν; ὃ φιλῶ φίλος κλύειν
 ἐν χερσὶ σῶξων ὄλβον, ὃ δ' ἔχειν πόνας.
 ἥ γ' ἐμοὶ μέτρια μὴ λυπημένω.
 ἂν δ' ἐνθάδ' ἔχον ἀγάθ', ἀκυσὸν μὲ πάτερ.
 τὴν φιλάτην ἢ πρῶτον ἀνθρώπων ἀολήν,
 ὄχλον τε μέτριον· ὃ δ' ἐμ' ἐξέπληξ' ὁδῷ
 πονηρὸς ὃ δέεις· κείνο δ' ἔκ' ἀναχέτον,
 εἰπεῖν ὁδῷ χαλῶντα τοῖς κακίοισιν,
 θεῶν δ' ἐν ἀρχαῖς, ἢ γούσιον, ἢ βροτῶν
 ὑπηρετῶν, χαίρουσιν ὃ γοωμένοις.
 κ' τὰς αἰ, ἐξέπεμπον· οἳ δ' ἦκον ξένοι.
 ὥσθ' ἡδύς αἰεὶ καὶ νῆς ὦν, καὶ νοῖσιν ἦν.
 ἔδ' οὐκ ἔ' ἀνθρώποισι, καὶ ἂν ἀκυσὶν ἦ,
 δίκαιον εἶναι μὴ νόμος, ἢ φύσις θάμα
 παρῆχε τῷ θεῷ· ταῦτα συννοούμενος,
 κρήσων νομίζω τὰνθάδ', ἢ τὰ κεί πάτερ.
 ἔα δ' ἐμαυτῷ ξὴν· ἴση κ' ἡ χάρις,
 μέγαλοισι χαίρειν, σμικρὰ δ' ἡδέως ἔχῃ.
 καλῶς ἔλεξας, ἥ περ ὅς ἐγὼ φιλῶ,
 ἐν τοῖσι σοῖσιν ἀτυχήσασιν λόγοις.
 παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀτυχῆν δ' ἐπίσασθαι.
 θέλω κ' ὅπερ σ' αὔρον ἄρξασθαι τέκνον,

ΙΩΝ

κοινῆς τραπέξης δαίτα πρὸς κοινὴν πεισῶν,
 θύσαι θ' ἅ σε πρὶν γενέσθαι ἔκ ἐθύσαμεν.
 καὶ νῦν τί ὥς δὴ ξέρον ἄγων σ' ἐφέσιον,
 δειπνοῖσι τέρψω. τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς
 ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὥς ἔκ' ὄντ' ἐμὲν.
 καὶ γὰρ γυναικὰ τὴν ἐμὴν ἔβυλομαι
 λυπῶν, ἄτεκνον ὕσαν, αὐτὸς δὲ τυχῶν.

χρόνῳ ἢ καιρὸν λαμβάνων, προσάξομαι
 δάμαρτ' ἑἶν σε σκηπτῆρα τὰ μ' ἔχον χθονός.

Ιῶνα δ' ὄνομάξω σε, τῇ τύχῃ πρέπον,
 ὅθ' ἔνεκ' αὐτῶν ἐξίοντι μοι θεῶ,
 ἔχρος συνῆψας πρῶτος· ἀλλὰ τ' φίλων
 πλήρω μ' ἀθροίσας, βυθύτῳ σὺν ἡδονῇ
 πρόσσπε· μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν,
 ὅ μιν ἢ σιγᾶν δ' ἐμωίδεσι λέγω τάδε,
 ἢ θάνατον εἰπάσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν.

Ἰὼν σείχοι μ' ἄν· ἐν δ' ἐ τῆς τύχης ἄπει μοι.

ἢ μὴ ἂν ἦ τις μ' ἔτεκεν, εὐρήσω πατέρα,
 ἀβίωτον ἢ μιν· εἰ δ' ἐπύξαθαι χρεῶν,

• ἐκ τ' Ἀθηνῶν μ' ἢ τεκῆσ' εἴη γυνή,

• ὥς μοι γένηται μητρόθεν παρ' ῥησίδα.

• καβαρὰν ἂν ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,

• καὶ τοῖς λόγοισιν ἄσος ἦ, τότε σῶμα

• δ' ὅλον, πίπτωται, καὶ ἔχῃ παρ' ῥησίδα.

• ὁρῶ δ' αἶκρυναι τὴν καὶ πενθίμους ἄλλας

γε σεναρμῶν ἰσβολὰς,

ὅταν ἐμὰ τύραννος ἀπαιδίαν

πότιν ἔχοντ' ἡδὴ,

αὐτὴ δ' ἄπαις ἦ, καὶ λελειμμένα τέκνων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τίν' ὦ παῖ πρόμαντι λατῆς,
 ἔχρησας ἥς ὑμνωδίαν;
 πόθεν ὁ παῖς ὁδ' ἀμφὶ νᾶς σέθεν
 τροφίμος ἐξέβα; γυναικῶν τίνος;
 ἔγάρ με σάνει θίσφατα,
 μή τιν' ἔχη δόλον.
 δειμαίνω συμφορᾶν,
 ἔφ' ὅποτε βάσεται,
 ἄτοπος ἄτοπα ἔ
 παραδίδωσί μοι,
 τμηδίποτ' ἄφημα.
 ἔχη δόλον, τύχαν θ' ὁ παῖς,
 ἄλλων τραφῆς ἀφ' αἰμάτων.
 τίς ὦ τάδε ξυνοίσεται;
 φίλαι, πότερ' ἐμᾶ δεαποίνα τάδε τορῶς
 ἐς ὅς γε γωνήσομεν
 πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ', ἐλπίδων
 μέτοχος ἦν τλάμων;
 πῦν δ' ἡ μὲν, ἔρ' ῥ' εὖ συμφοραῖς, ἔδ' αὐτυχῆ,
 πολὺν ἥσασσ' ὅσα γῆρας.
 πόσις δ' ἀτίετος φίλων.
 μέλεος, ἐς θυραῖος ἐλθὼν δόμους,
 μέγαν ἐς ὄλβον ἔκ' ἔσωσε τύχης.
 ὄλοιτ', ὄλοιτ', ὦ πότνια
 ἑξαπαφῶν ἐμᾶν,
 καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
 καλλιφλογα πέλαγον
 ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας.
 τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται τυραννίδος, τυραννίδος φίλα
 ἢ δὴ πελάσας, δειπνῶν κυρεῖ

ΙΩΝ

παῖς, καὶ πατὴρ νέως νέων,
 ἵνα δειράδες Γαρνασῶ
 πέτρας ἔχουσαι σκόπελον,
 ὕραινόν θ' ἔδραν,
 ἵνα Βάκχιος ἀμφιπόρουσ ἀνέχων
 πάντας, λαίφηρά πηδᾷ
 νυκτιπόλοισι ἅμα σὺν Βάκχαις.
 μὴ ποθ' ᾗς ἐμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς.
 νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν, θάνοι.
 σεο μένα κ' ἂν πόλις, ἔχου
 σκῆπτρον, ξενικὸν εἰσβολὰν
 ἀλίστας ὁ πάρος ἀρχαῖος
 ὢν Ερεχθίδος ἀναξ.
 κρέ ὦ πρέσβυ παιδαγῶν Ερεχθίδος, πατρός
 τῷ μὲ ποτ' ἄντος, ἡνίκα ἦν ἐτ' ἐν φάει,
 ἔπαυε σαυτὴν πρὸς θεῷ χρησέμεν,
 ὥς μοι συνηθὴς εἴ τι Λοξίας ἀναξ
 θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγγετο.
 ■ Σὺν τοῖς φίλοις κ' ἡδὺν καὶ πράσιν καλῶς.
 ἀ μὴ γένοιτο δ', ᾗ τι τυγχάνοι κακόν,
 εἰς ὁμμάτ' ἄνε φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκύν.
 ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ κ' σὺ πατέρ' ἐμὸν ποτε,
 δέσποιν' ὁμῶς ὅσ' ἀντικηδεύω πατρός.
 πρ ὦ θυγάτερ, ἀεὶ ἀξίων γεννητόρων
 ἦθι φυλάσσης, καὶ καταχύνου ἔχεις
 τὰς σὺς παλαιὰς ἐκγόνους αὐτόχθονας.
 ἔλχ', ἔλκε πρὸς μέλαθρα, καὶ κόμιξέ με.
 αἰπὴν δέ μοι ματθήα. τῷ γήρωι δέ μοι
 συνεκπονῶσα κῶλον, ἰατρὸς γενέ.
 κρέ ἔπει νῦν ἵχνης δ' ἐκφύλακας, ὅπως τιθῆαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρ ἰδὺ· Τὸ τῷ ποδὸς μὲν βραδὺν, ἃ τῷ δὲ νῦν ταχύν.
 κρέ βᾶκτρῳ δ' ἐρέειδ' περιφερῇ σίβον χθονός.
 πρ καὶ τῷτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.
 κρέ ὀρθῶς ἔλεξας, ἀλλὰ μὴ παρεσκέπω.
 πρ ἔκην ἐκώνγε, τῷ δ' ἄκοντος ἔκρατῷ.
 κρέ γυναῖκες, ἱστῶν τ' ἐμῶν, καὶ κερκίδος
 δ' ἄλουμα πῖσυν, τίνα τύχην λαβὼν πόσι,
 βέβηκε παίδων, ὧν περ ἔνεχ' ἦκομεν,
 σιμῆνατ'· ἧ δ' ἀγαθὰ μοι, μὲνύσατε.
 ἔκεις ἀπίστους δεσποτάς βαλῆς χαράν.
 χο ἰὼ δαῖμον.
 ὅφροίμιον μὲν τ' λόγων, ἔκ' αὐτυχίς.
 ἰὼ τλαῖμον.
 ἀλλὰ τί θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ;
 ἦεν· τί δρῶμεν θάνατος ὧν κῆται πέρι;
 κρέ τίς ἦδε μῦσα, χ' ὅ φόβος τίνων πέρι;
 χο εἶπωμεν, ἢ σιγῶμεν, ἢ τί δράσομεν;
 κρέ ἥφ' ὥς ἔχειςγε συμφορὰν τίν' εἰς ἐμέ.
 χο ἥρήσεται τοι, κεί θανόν μέλλω διπλή.
 ἔκ' ἐστ' σοι δεσποιν' ἐπ' ἀγκάλας λαβόν
 τέκν', ἔκ' ἡμασθ' σὺ προσαρμόσαι τάδε.
 πρ ὦ μοι· θάνοιμι θυγατερ· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 κρέ ἥφ' ὥς ἔχειςγε συμφορὰν τίν' εἰς ἐμέ.
 συμφορὰς ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος βίοντα ὦ φίλα.
 πρ διοιχέμεθα τέκνον. Κρέ· αἶ· αἶ· αἶ· αἶ.
 διανταῖος ἔτυπεν ἔτυπεν ἐδύναμα
 πνυμόνων τῶνδ' ἔσω.
 πρ μήπω σενάξῃς,
 κρέ ἀλλὰ πάρεσι γόοι.
 πρ πρὶν ἂν μάθωμι,

ΙΩΝ.

κρέ ἀγγελίαν τίνα μοι;

πρ εἰ ταῦτα πράων δεσπότης, τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνῃ σὺ δύσυχός.

χρ κήνω πῶ ὦ γεραίε, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν· ἰδίᾳ δ' αὖτιχ' αὐτῆς δίχα.

κρέ τὸ δ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον
ἐλαμεις ἄλγος ἐμοὶ σέθεν.

πρ πότερα, διαφύναί δὴ γυναικὸς ἔκτινος
τ' παῖδ', ὃν ᾗπας, ἢ γέλωτ' ἐθέσπισεν;

χρ ἤδη πεφυκὸς ἐκτελῇ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρὴν δ' ἐγώ.

κρέ πῶς φῆς;
ἄφατον, ἄφατον, ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ θροῆς.

πρ ἡἴμοιγε. Κρέ· πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεράινεται,
σαφέστερόν μοι φράζε, χ' ὥς τις ἔσθ' ὁ πάϊς.

χρ ὅτῳ ξυναντήσῃ ἐκ θεῶν συθῆς,
πρώτῳ πόσις σὸς, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.

κρέ ὅπποτοπτοῖ.
τὸ δ' ἐμὸν, ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίοντον· ἐρημίᾳ δ' ὀρφανὸς δόμους οἰκήσῃ.
τίς ἔν' ἐχρήσθῃ; τῷ, συνῆψ' ἵχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δ' ἐπεὶ νιν ᾗσίδω;

χρ οἷα δ' ὦ φίλῃ δέσποινά τὸν νεανίαν,
ἵς τὸν δ' ἔσαιρε νάον; ὅτος ἔσθ' ὁ πάϊς.

κρέ ἀν' ὕγρον ἀν' πᾶν αἰθέρα
πρόσω γαίας Ἑλλανίας,
ἄερας ἐπερίεις·

οἶον, οἶον ἄλγος ἔπαθον.

πρ ὅτο μὲν ἢ ποῖον αὐτὸν ὄνομάξει πατήρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

διοτ', ἢ σιωπῇ τῷτ' ἀκύρωτον μένει;
 χο Ἴων, ἐπὶ περ πρῶτος ἦν τισεν πατρί-
 πρ μιτρὸς δ' ἐποίκας εἶναι; χο· ὅκ' ἔχω φράσαι.
 φρεσὶ δ' ἴν' ἤδῃς πάντα τὰ π' ἐμὲ γέρον,
 παῖδ' οὖς προθύσων ξένια, καὶ γενέθλια,
 σκηνὰς ἐς ἱεράς τῆσδε λαθραίως πόσιν,
 κοινῇ ξυνάψων παῖδας παῖδ' ἰ τῷ νέῳ.
 πρ δέ σποναια, προδιδόμεθα σὺν γὰρ σοι νοσῶ,
 τὰ σὺ πρὸς ἀνδρός· καὶ μεμνηχάνη μένως
 ὑβριξόμεσθα, δῶμάτων τ' Ἐρεχθέως
 ἐκβαλλόμεσθα· καὶ σὺν ἔστυζων πόσιν,
 λέγω, σὲ μέντοι μάλλον, ἢ κείνον φιλῶν,
 ὅστις σε γῆμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν,
 καὶ δῶμα, καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
 ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπύμενος
 λάθρα πέφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω.
 ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἦσθ' ἐτ', ὅκ' ἔσεργέ σοι
 ὅμοιος ᾗναι, τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν.
 λαβὼν ἢ δ' ἔλα λέκτρα, νυμφύσας λάθρα,
 τὸν παῖδ' ἵφυσεν· ἐξενωμένον δ' ἐτῶ
 Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὅδ' ἐν θεῷ
 δόμοισιν ἄρετος ὡς λάθοι, παιδάνεται.
 νεανίας δ' ὡς ἦσθ' ἐκτετραμμένον,
 ἐλθεῖν σ' ἐπέσει δ' αὖρ' ἀπαιδίας χάριν.
 καὶ θ' ὁ θεὸς ὅκ' ἐφύσασθ'· ὅδ' ἐφύσατο,
 πάλαι τρέφων τὸν παῖδα· καὶ πλεκε πλοκάς
 τοιάσδ'· ἀλὰς μὲν ἀνίφερ' ἦς τὸν δαίμονα.
 ἐλθὼν δ' ἐκ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων,
 τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἑμελλεζῆς.
 καὶ νῦν ἢ τὴνδ' ἀνὰ χρόνον ἀπλάσμενον,
 Ἴων,

ΙΩΝ

Ιων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.

- » οἱ μοι κακὲρ γυνὴς ἄνδρας ὡς ἀγ' ἐγὼ,
- » οἱ συντιθέντες τὰ δίκ', ἤτα μηχανὰς
- » κοσμοῦσι φάλλον χρυσὸν ἀναλαβὴν φίλον
- » θέλοιμι μᾶλλον, ἢ κακὸν σοφώτερον.
- » καὶ τῶν δ' ἀπάντων ἔχοντες πείσῃ κακὸν,
- » ἀμήτορ', ἀνκρίθμιτον ἐκ δούλης τινός
- » γυναικὸς, εἰς σὸν δῶμα δεσπότιν ἄγην.
- » ἄπλυν ἂν ἦν ἢ τὸ κακὸν, εἰ παρ' ἀγενῆς
- » μητρὸς πιθὼν σε σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
- » ἐσώμεισ' οἴκους. εἰ δέ σοι τόδ' ἦν πικρὸν,
- » ἤ Αἰόλῳ χρεὴν ὀρεχθῆναι γάμων.
- » ἐκ τῶνδε δέει σε δὴ γυναικεῖον τι δρᾶν,
- » ἢ ἢ ξίφος λαβῆσαι, ἢ δόλω τινί,
- » ἢ φαρμάκοισι, σὸν κατακτείνειν πόσιν,
- » καὶ παῖδα, κρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολῆν.
- » εἰ γὰρ γυφίσεις, τὰ δ' ἀπαλλάξῃ βίου.
- » δουρὶν ἢ ἐχθροῖν εἰς ἐν ἐλθοῖτοιν σέως,
- » ἢ θάτερον δ' ἢ δυστυχῆν, ἢ θάτερον.
- » ἐγὼ δ' ἔν σοι, καὶ συνεκπονῆν θέλω,
- » καὶ συμφρονέειν παῖδ' ἐπείσελθὼν δόμοις.
- » ἢ δαυθ' ὀπλίσξῃ, καὶ τροφῆα δεσπότης
- » ἀποδῆς, θανέιν τε, ζῶν τε φέγγος ἡσορᾶν.
- » ἐν γὰρ τι τοῖς δούλοισιν ἀχύνῃν φέρει,
- » τῆνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα, ἢ ἐλευθέρω
- » ἢ δέεις κακίων δούλος, ὅστις ἐσθλὸς ἢ.
- » καὶ γὰρ φίλη δέσποινι, συμφορὰν θέλω
- » κοινὴ μένῃ τήνδ', ἢ θανέιν, ἢ ζῆν καλῶς.
- » κρέ' ὦ ψυχὰ, πῶς σιγάσω; πῶς ἢ
- » σκοτίας ἀναφῆνω οὐτάς;

ZZZ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

αἰδῶς δ' ἀπολειφθῶ;
 τί ἔμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
 πρὸς τιν' ἀγῶνα τιθέμιας ἀρετῆς;
 ἢ τίσις ἡμῶν προδότης γέρονε;
 σέρομαι δ' οἰκῶν, σέρομαι παίδων.
 φρῆσαι δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
 χρήσασα καλῶς, ἢ ἐδυνάσθην,
 σιγῶσα γάμος, σιγῶσα τόκος πολυκλαύτης.
 ἀλλ' ἔτι Διὸς πυλῦντρον ἔδος,
 ἐπ' ἐμῶν σκοπέλοισι θεῶν,
 λίμνης τ' ἐνύδρα τριτωνιάδος
 πότνια ναιετάει, ἢ ἐτι κρύψω λέχος, ὥς σέρων
 ἀπονισαμένη ῥαῶν ἔσομαι.
 σάξοσι κόρα δακρύοισιν ἐμαί,
 ψυχὴ δ' ἀλλεὶ κακοβλαβείσ'
 ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων,
 ὅς ἀποδέξω
 λέκτρων προδότας ἀχαρίστους.
 ὦ τὰς ἐπαρθογγὲς μέλπων
 κιθάρας ἐνοπῶν, ἅ, τ' ἀγραίλοις
 κέρασιν ἐν ἀφύχοις ἀχέει μυσσάν, ὅ μιν ἀναχίτης,
 σοὶ μομφὰν ὦ Λατῶς παῖ.
 πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω.
 ἦλθες μοι χρυσῷ χαίταν
 μαρμαίρων, αὐτ' εἰς κόλπος
 κρόκια πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον,
 ἀνθίστην χρύσανταυγῇ.
 λανκῶν δ' ἐμψύσας καρποῖς
 χειρῶν, ἥς ἀντρακότας
 κραυγὰν μ' ὦ μάτερ μ' αὐδῶσαν,

θεός

ΙΩΝ

θεὸς ὁ μυνέτας
 ἄγες ἀναιδέα,
 Κύπριδι χάριν πρᾶων.
 τίκτω δ' αὖ δύστηνός σοι
 κῆρον, τ' ὀφρίκα μητρός,
 εἰς ἀνὰν βάλλω τὰν σάν,
 ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις
 ἐξάξω τὰν δύστανον.
 οἱ μοι μοι, κ' ἔνυν ἔρ' ῥ' ῥ'
 πᾶν οἷς ἀρπαθεὶς θοίνα
 παῖς μοι, κ' σὸς τλάμων.
 σὺ ἢ κισάρρα κλάξεις,
 παῖαντας μέλπων.
 ὦ ἢ τ' Λατῶς αὐδῶ.
 ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς
 πρὸς χρυσέας θάκουσ, κ'
 γαίης μεταήρης ἑδρας
 εἰς ὅς αὐδ' ἀν' καρύξω.
 ἰὼ κακὸς ἀνάτωρ,
 ὅς τῳ μὲν ἐμῶν νυμφέτα
 χάριν ἔ' προλαβὼν,
 παῖδ' ἔ' οἶκος οἰκίξας.
 ὅς δ' ἐμὸς γενέτας, κ' σὸς γ' ἀμαθής,
 οἰωνοῖς ἔρ' ῥ' εἰ συλαθεὶς, οἰκῆα
 σπάργνα ματέρος ἐξαλλάξας.
 μισεῖ σ' αὖ Δᾶλος, κ' δάφνας
 ἔρνεα φόνια παρ' ἄβροχόμαν,
 ἔνθα λοχάματα σέ μ' ἐλοχάσατο,
 Λατῶ δ' οἰοῖσ' σε καρπῶς.
 20 Οἱ μοι, μέγας θησαυρὸς ὥς ἀνόηγνυται

ZZZ II

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κακῶν, ἐφ' οἷσι παῖς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
 πρ εὐγότερ, ὅτοι σὺν βλέπων ἐμπίπλωμαι
 πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
 κακῶν ἢ ἄρτι κῦ μ' ὑπεξάντλων φρενί,
 πρὺ μνηθεν αἶρε μ' ἄλλο σῶν ἢ γων ὑπο.
 ὅς ἐκβαλῆσαι, τ' παρ' ἐσώτων κακῶν
 μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς.
 τί φῆς; τίνα λόγον Λοξίε κατηγορεῖς;
 ποῖον τεκνὸν φῆς παῖδα; πῶς θείναι πόλεος
 θυρσὶ φίλον θύμβον μ' ; ἀνελθέ μοι πάλιν.
 κρέ αἰχύνωμαι μέν σ' ὦ γέρον· λέξω δ' ὁμῶς.
 πρ ὥς συγενάξεν γ' οἶδ' αὖ γενναίως φίλοις.
 κρέ ἄνκε τοῖνον· οἶδα νεκροπίας τέτρας
 πρόσβορ' ῥον ἄντρον, ὃς Μακρὰς κικλήσκειν;
 πρ οἶδ'· ἐνθα Γρανὸς ἄδυτα, κ' βωμοὶ πέλας.
 κρέ ἐνταῦθ' ἀγῶνα δαγνὸν ἠγωνίσμεθα.
 πρ τί ν' ; ὥς ἀπαντὰ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις.
 κρέ Φοίβῳ συνῆψ', ἄκυσσα δ' ὕπνον γάμον.
 πρ ὦ εὐγότερ, ἄρ' ἦν ταῦθ' , ἄν' ἠσθόμην ἐγώ;
 κρέ ὅκ οἶδ'· ἀληθὴ δ' εἰ λέγεις, φαίη μιν ἂν.
 πρ νόσον κρυφαίαν ἠνί κ' ἔπενες λάθρα;
 κρέ τὰ τ' ἦν, ἃ νῦν σοι φανερά σιμαίνω κακὰ.
 πρ κατ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμος;
 κρέ ἔτεκον ἀνάγκ' ταῦτ' ἐμὲ κλύων γέρον.
 πρ πῶς τίς λοχάσει σ' ; ἢ μόνη μοχθῆς τάδε;
 κρέ μόνη κατ' ἄντρον, ὅπερ ἐξέχθην γάμοις.
 πρ ὅ παῖς ἢ πῶς σιν, ἵνα σὺ μηκέτ' ἦς ἄπαις;
 κρέ τίθνηκεν ὦ γεραιέ, θυρσὶν ἐντεθῆς.
 πρ τίθνηκεν; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς ὅδ' ἐν ἥρκεσιν;
 κρέ ὅκ ἥρκεσ'· αἰδὼς δ' ἐν δόμοις παιδάζεται.
 πρ τίς

ΙΩΝ

πρ τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; ὃ δὲ σύγε.
 κρέ ἡμῶς ἐν ὄρφνῃ παρρησιάζαντες πέπλοις.
 πρ ὃ ξυνήδει σοί τις ἐκθεσιν τέκνη;
 κρέ αἰξυμοφορέει, καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
 πρ καὶ πῶς ἐν ἄνθρωπῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
 κρέ πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ σῶματος ἐμβαλῶς ἔπι.
 πρ φῶ
 τλήμων σὺ τόλμης· ὃ ὃ θεὸς μᾶλλον σίθεν.
 κρέ ὃ παῖδά γ' ἔδιδες χεῖρας ἐκτάνοντά μοι.
 πρ μαστὸν διώκοντ', ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
 κρέ ἐνταῦθ'· ἴν' ὅκ' ὦν, ἄδιν' ἔπαχεν ἐξ ἐμῶ.
 πρ σοὶ δ' ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐμβαλεῖν τέκνον;
 κρέ ὥς τ' θεὸν σώζοντα τόν γ' αὐτῷ γόνον.
 πρ οἶμοι δ' ὁμῶν σῶν, ὅλβος ὡς χειμάζεται.
 κρέ τί κρᾶτα κρύψας ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
 πρ σέ, καὶ πατέρα σὸν δυσυχῆντας εἰσαρῶν.
 κρέ Τὰ θνητὰ τοιαῦτ', ὃ δὲν ἐν ταυτῷ μένη.
 πρ μὴ νῦν ἐτ' οἰκτρὸν θύγατερ ἀντιχώμεθα.
 κρέ τί γὰρ με χρεὶ δρᾶν; Απορία τὸ δυσυχεῖν.
 πρ τὸν πρῶτον ἀδίκησαντά σ' ἀποτίνεθαι.
 κρέ Καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς ὅσ', ὑπερδράμω;
 πρ πίμπρητὰ σε μὲν Λοξίε χρηστήρια.
 κρέ δέδοικα· καὶ νῦν πιμάτων ἄδην ἔχω.
 πρ τὰ δυνατὰ νῦν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανέην.
 κρέ αἰδῶ μεθ' ἑνὸς τὰς τόθ', ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
 πρ νῦν δ' ἀλλὰ παῖδα τ' ἐπὶ σοὶ πεφνήوتا.
 κρέ πῶς; ὃ δὲ δὴ δυνατόν, ὡς θέλοιμι γ' αὖν.
 πρ ξιφιοφόρος σὺς ὀπίσασ' ὁπάνας.
 κρέ σείχοι μ' αὖν· ἀλλὰ πῶς γενήσεται τόδε;
 πρ ἱεραῖσιν ἐν σπηναῖσιν, ὃ θοινὰ φίλος.

ZZZ 118

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρέ ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δ' ἄλλον ἀθηνέες·
 πρ ὧ μοι· κακίξῃ φέρε σὺ νῦν βύλον ἐτι·
 κρέ καὶ μὴν ἔχωγε δόλια, καὶ δρασθήρια·
 πρ ἄμφοιν ἂν ἦν τοῖνδ' ὑπερέτης ἐγώ·
 κρέ ἄνκε τοῖνον· διαβα γινεῖν μάχην;
 πρ οἳ δ' ἦν φλέγῃσι γίγαντες ἐσησαν θεοῖς·
 κρέ ἐνταῦθα γοργὸν ἔτεκε γῆ, δεινὸν τέρας·
 πρ ἢ πασι νύ αὐτῆς σύμμαχον θεῶν πόνον;
 κρέ ναί· καὶ νιν ἔκτῃν ἢ Διὸς Παλλὰς θεᾶ·
 πρ ποῖον τε μορφῆς καὶ μ' ἔχσταν ἀγρίας;
 κρέ θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὠπλισμένον·
 πρ ἄρ' ὅτος ἴσθ' ὁ μῦθος, ὃν κλύω πάσαι;
 κρέ ταύτης Ἀθάνας δέρος ἐπὶ σέρνοισι ἔχειν·
 πρ ἦν αἰγὶ δ' ὄνομάξῃσι, Παλλὰδος σολήν;
 κρέ τόδ' ἔχειν ὄνομα θεῶν, ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ·
 πρ τί δ' ἡταθύρατερ τῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;
 κρέ Εριχθόνιον διαθ' ἢ τί γ' ἔμειλλας γέρον;
 πρ ὃν πρῶτον ὕμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ;
 κρέ τῦτω δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ,
 πρ τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος·
 κρέ διατὸς σαλαγμὸς αἵματος γοργὸς ἄπο·
 πρ ἰχὺν ἔχουσιν ἂν τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
 κρέ τὸν καὶ θανάσιμον· τὸν δ' ἀνεσφόρον νόσων·
 πρ ἐν τῷ καθάφας ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
 κρέ χρυσοῖσι δεσμῶσι· ὃν δίδωσ' ἐμῷ πατρί·
 πρ κῆνεν ἢ κατθανόντος, εἰς σ' ἀφίκετο;
 κρέ ναί· καὶ πῇ καρπῶν αὐτὸ γ' ὠχέρως φέρω·
 πρ πῶς ἂν κέκρανται δῖπλοχον δέρος θεᾶς;
 κρέ κοίλῃς καὶ ὅστις φλεβὸς ἀπέσαξεν φόνος·
 πρ τί τῷδε χρῆσθε; δύνασιν ἐκφέρει τίτα;
 κρέ νόσους

κρέ νόσους ἀπείρηται, καὶ τροφὰς ἔχει βίῃ.
 πρ ὁ δ' αὐτερος δ' ἀριθμὸς, ἐν λέγει, τί δ' ἔστι;
 κρέ κτήνι, δρακόντων ἰὸς ὡν τ' ἰορόνων.
 πρ εἰς ἐν δὲ κραθὲν ταυτὸν ἰχθῶρ ἰσφορεῖς;
 κρέ χωρίς. Κακῶ δ' ἐσθλὸν ὁ συμμίσγνυται.
 πρ ὠφιλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ.
 κρέ τὴν θανέται παῖς. σὺ δ' ὁ κτήνων ἔση.
 πρ πῦρ, τί δ' ἔστι δράσας; σὺν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμὸν.
 κρέ ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶ μ' ὅταν τὸ μὲν μόλη.
 πρ ἔκ τ' ὅτ' ἔστις καὶ σὺ δ' ἐμὸν φέρεταις.
 κρέ πῶς ἄρ' ὑπέσθ' τῶ, ὃ καὶ μ' ἰσέρχεται;
 πρ σὺ παῖδα δέξῃς διολέται, καὶ μὴ κτενῆς.
 κρέ ὀρθῶς. Φθονῇ γὰρ φασὶ μητρὸς τέκνοισι.
 πρ αὐτῶν νῦν αὐτὸν κτείνον, ἵν' ἀρνήσῃ φόνος.
 κρέ προλάξυμαι γὰρ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
 πρ καὶ σὺ γὰρ λήσεις πόσιν ἅ, σε σπύδει λαβεῖν.
 κρέ οἷός τ' ἐν δ' ὁ δράσων; χερὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
 χρύσω μ' Ἀθῆνας, τόδε παλαιὸν ὄργανον,
 ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βυθυτεῖ λάθρα πόσις,
 δάκνων ὅταν λήγῃσι, καὶ σπονδὰς θεοῖς
 μέλλωσι λείβειν, ἐν πέλοισι ἔχων τόδε,
 κάθες βαλὼν ὅς πῶμα τῷ νεανίᾳ.
 ἰδίᾳ δέ, μὴ πᾶσι, χωρίσας ποτὸν
 τῷ τ' ἐμῶν μέλλοντι δεσπίζῃ δ' ὁμων.
 καὶ περ δ' ἐλθὲν λαμβόν, ὅ ποθ' ἵξεται
 κλεινὰς Ἀθῆνας. κατθανὼν δ' αὐτῶ μενῆ.
 πρ σὺ μὲν νυν εἴπω προξένων μέγας πόδα.
 ἡμῆς δ' ἐφ' ᾧ τετάχμεθ', ἐκπονήσομεν.
 ἄλ' ὧ γεραιὲ πῦρ, νεανίας γένῃ
 ἔργοισι. καὶ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστι σοι,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐχθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα σέχχε διαπτόων μέτα,
 καὶ συμφόνον, καὶ συνεξαίρει δόμων.
 • τὸ δ' αὖ σέβαν, αὐτυχῶσι καὶ καλὸν
 • τιμᾶν· ὅταν ἢ πολεμίοις δράσαι κακῶς
 • θέλη τις, ὅδ' ἔς ἐμποδὼν κῆται νόμος.
 20 ἦ νοδία θύχτερ Δάματρος, αὖ τ'
 νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσει,
 καὶ μεθαμερίων, ὅδωσον
 δυσθανάτων κρατήρων πλη
 ρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
 πότνια πότνι' ἐμὰ
 χθονίας χορτῶν λαοί
 μοτόμων ἀπὸ σαλαγμῶν,
 τῷ τ' Ἐρεχθιδᾶν
 δόμων ἐφαπτομένη.
 μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
 πόλεως ἀνάσσει,
 πλὴν τ' ἀνιενταὶν ἐρεχθιδᾶν.
 ἧ δ' ἀτελής θάνατος, ἀπὸ δαίτε διασώ
 νας, ὅτε καίρος ἄπεισι τόλμας,
 αἶτε νῦν φέρετ' ἱλπίς, ἢ θνη
 κατ' ξίφος, ἢ δαίμων ἐξ ἄ
 ψιν βρόχον ἀμφὶ δέριν.
 πάθει πάθει δ' ἐ
 ξανύτῃσ', εἰς ἄλλας
 βίους μορφὰς κάτεισιν.
 ἢ δ' δόμων ἑτέρας
 ἄρχοντας ἄλλοδαπὸς
 ξωσά ποτ' ὁμμάτων ἐν φαινεναῖς
 ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς.

ΙΩΝ

ἃ τ' ἀπατρίδ' ἄν γε γ' ὀϊκῶν
 αἰχλὺν μοι τ' πολὺ μόνον
 θεῖν, εἰ περὶ καλλιχόροισι παγῶς,
 λαμπράδ' αἰθερὸν εἰκάδων
 ὄψεται ἐνύχιος, αὔπνος ὦν,
 ὅτε καὶ Δι' ἑσπερωπὸς
 ἀνεχόρουνσιν αἰθῆρ,
 χοράναι ἢ σελάνα,
 καὶ πεντήκοντα κῦραι
 Νηρέος, αἰ κατὰ πόντον,
 αἰνάνων τε ποταμῶν
 δίνας χοράνόμεναι,
 τὰν χρυσοσέφανον ἰόραν,
 καὶ ματέρα σεμνάν,
 ἣν ἐλπίξει βασιλεύσῃ,
 ἄλλον πόνον τ' ἑσπεσθῆν,
 εὐφροῖνος ἀλάτας
 ὄραθ', ὅσοι δυσκελεύουσιν
 κατὰ μῦσαν ἰόντες,
 ἀφ' ἑθ' ὕμνοισι.
 ἀμέτερα λέχεα, καὶ γάμους
 Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους,
 ὅσον ἀσεβήσῃ κρητὺ μὲν,
 ἀδίκον ἄροτρον ἀνδρῶν,
 παλὶ μφκος αἰοιδῶ,
 καὶ μύσσιος ἀνδρας ἴσω,
 δυσκελεύουσιν ἀμφὶ λέκτρων.
 δῆκνυσι καὶ ὁ Διὸς ἐκ
 παίδων ἀμνημοσύνας
 καὶ κοινὰν τεκνέων τύχην

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οἰκοῖσι φυτεύσας

δεσποίνῃ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν

ἄλλαν θέμις χάριν,

νόθῃ παιδὸς ἐκურσιν.

οε κλειναὶ γυναῖκες, πῶς κόριν ἔρχεσθαι

δῖασσιν ἄρῳ; πανταχῇ δ' ἄσπετος

ζητῶν νιν, ἐξέπλησα, καὶ ἔχω λαβῆναι

χο τίδ' ἐστὶν ὧς ἐνδύει; τίς προθυμία

ποδῶν ἔχρει, καὶ λόγους τίνας φέρει;

οε θηρώμεθ' ἀρχαὶ δ' αἰδ' ἐπιχώριοι χθονὸς

ζητῶσιν αὐτήν, ὥς θάνῃ πετρῶμινι.

χο αἶμα, τί λήξεις; ὅτι παλεὴ μίμεθα

κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπαρίξασαι φόνον;

οε ἐγνώσμεθ' ἐξ' ἴσθ, καὶ ὑστάτοις κακοῖς.

χο ἔφθι ἢ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;

οε Τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον

ἐξ ἄρ' ἐν ὁ θεὸς, ἢ μίαν θῆναι θέλων.

χο πῶς ἀντιάξω σ' ἵκέτις ἐξεπὲν τάδε.

πεπυσμέναι γὰρ, ὅ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν,

ἥδ' ἴον ἀν' θάνομεν, ὅθ' ὁρᾶν φάος.

οε ἐπὶ θ' εἴ μαντῆον ὥχετ' ἐκλιπῶν

πόσις Κρείσσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν,

πρὸς δ' ἄπνα, θυσίας θ', ἃς θεοῖς ὠπλίξετο,

Ξυθὸς δ' ὥχετ' ἐνθα πῦρ πυρρὸν θεῶ

βακχεῖον, ὥς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας

δαύσει διατὰς παιδὸς ἀντ' ἐπ' ἡρίων,

λήξας· σὺ δ' αὖ νῦν τέκνον ἀμφήρης δ',

σκηναὺς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασι.

θύσας ἢ γενέταις θεοῖσιν, ἢν μακρὸν χρόνον

μεινῶ, παρ' ὅσι δ' αἶτες ἐσώσαν φίλοις.

ΙΩΝ

λαβὼν ἢ μὲν ὅς, ὥχθη δ' ἢ νεανίας
 σε μὲν ὡς ἀτόλμους περιβολὰς σκηνωμάτων
 ὀρθοπέταις ἰδρύνεθ', ἡλίου φλογὸς
 καλῶς φυλάξας, ὅτε πρὸς μέσας βολὰς
 ἀκτῖνας, ὅτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βίον,
 πλήθρα σταθμῆσας μῆκος ἢς ἀγώνιον,
 μέτρη μ' ἔχσταν τῶν μέσων τε μυρίων
 ποδῶν ἀριθμὸν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί·
 ὡς πάντα Διελφῶν λαὸν ἢς θοίνην καλῶν,
 λαβὼν δ' ὕφασμα θ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα,
 κατεσκείαξε, θαύματ' ἀνθρώποις ὄραν·
 πρῶτον δ' ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
 ἀνάθημα δ' ἱὸν παῖδες· ὅς Ἡρακλῆος
 ἀμαξούνων σκυλαῖματ' ἦνεγκεν θεῶ·
 ἐνῆν δ' ὕφανταί γράμμασιν τοιαῖδ' ὕφαι·
 ὕραν ἰς ἀθροίζων ἄσρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ,
 ἵππους δ' ἡλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
 ἥλιος, ἐφέλικον λαμπρὸν ἐσπέρει φάος·
 μελάμπεπλος ἢ νύξ, ἀσφρωτον ξυγῶς
 ὄχη μ' ἐπαλαυν· ἄσρα δ' ὡ μάρτυρ θεῶ·
 πλειὰς δ' ἢ ἦι μισοτόρος δ' αἰθέρος,
 ὅ, τε ξιφίρης Ωρίων· ὕπερθε δ' ἐ,
 ἄρκτος σρέφει ὕραϊα χρυσήρην πώλῳ·
 κύκλος δ' ἐπανσέληνος ἠιέντιξ ἄνω
 μινὸς διχήρης, ὕαδες τε ναυτίλοις
 σαρφέσατον σιμείον, ἢ τε φωσφόρος
 ἔως δ' ἰώκασ' ἄσρα· τοίχοισιν δ' ἵπι,
 ἢ μπιχεν ἄλλα βαρβάρων ὕφασματα,
 ἀνιρέτους ναῦς ἀντίας ἑλληνίσιν,
 καὶ μιξόθηρας φῶτας, ἵππους τ' ἄσρας

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἑλάρων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
 κατ' εἰσόδους ἤ, Κέρροπα θυγατέρων τέλας
 ἀπείρας συνελίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς
 ἀνάθημα· χρυσεὺς τ' ἐν μέσῳ συναίτιω
 κρητῆρας ἔστη· ἐν δ' ἄκροισι βᾶς ποσὶ
 κῆρυξ, ἀνείπε τ' θέλοντ' ἐγχώριον
 εἰς δ' αὖτα χωρῆν· ὥς δ' ἐπληρώθη εἴη,
 σεφάνοισι κοσμηθέντες, οὐόχθε βορᾶς
 θυγῆν ἐπλήρην· ὥς δ' ἀνῆσαν ἡδονὴν,
 παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον,
 ἔστη· γέλων δ' ἔθηκε σὺν δῆπνοις πολὺν,
 πρόθυμα πράσσων· ἔκτε δ' κρωσσῶν ὕδωρ
 χερσὶν ἔπεμπε νίπτρα, καὶ ξεθυμία
 σμίρνης ἰδρώτα· χρυσεῶν τ' ἐκ πωμάτων
 ἦρχ' αὐτὸς, αὐτῷ τόνδε προσάξας πόνον·
 ἐπὶ δ' εἰς αὐλὰς ἦκεν, εἰς κρητῆρ' αὖτε
 καὶ νὸν, γέρων ἔλεξεν, ἀφαρπάξεν χρεῶν
 οἰκτρὰ σκῆλη σμικρὰ, μεγάλα δ' ἔσφερεν,
 ὥς θαυτον ἔλθωσ' οἷδ' εἰς ἡδονὰς φρενῶν·
 ἦν δ' ἡ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτης,
 χρυσεὺς τε φίάλας· ὁ δ' λαβὼν ἐξαίρετον
 ὥς τῷ νέῳ δὴ διαπότῃ χάριν φέρων,
 ἔδωκε πλήρες ταύχος ἄς οἶνον βαλὼν,
 ὄρχσι δ' ἔναι φάρμακον δραστήριον
 δέσποιναν, ὥς πᾶς ὄνεος ἐκλίποι φόος·
 καὶ δ' ἄς τάδ' ἦδ' ἐν χερσὶν ἔχοντι ἢ
 σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι,
 βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγγετο·
 οἷδ' ὥς ἐν ἱερῷ, μάντεσὶ τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς,
 οἰωνὸν ἔθετο, καὶ κέλευσ' ἄλλον νέον

ΙΩΝ

κρατῆρα πληρὺν· τὰς δ' ἰπρὶν σπονδὰς θεῶ,
 δίδωσι γαῖα, πᾶσί τ' ἐκσπένδειν λέγει·
 σιγὴ δ' ὑπῆλθεν· ἐκ δ' ἐπὶ μπλαμὲν δρόσῳ
 κρατῆρας ἱερὺς, βιβλίνου τε πώματος·
 καὶ τῷδε μόχθῳ, πῆνός ῥ' ἀπὶ πῆι δόμοις
 κῶμος πελειῶν· Λοξίῳ δ' ἐν δόμοις
 ἄτρεσαν αἶψ'· ὥς δ' ἀπέσπασαν μέθυ,
 καὶ αὐτὰ χύλῃ πώματος κεχηρμέναι,
 καθῆκαν· ἔλκον δ' ἀπ' ἑρως ἐς αὐχένας·
 καὶ ταῖς ἢ ἄλλαις, ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεῶ·
 ἥ δ' ἔξετ' ἐνθ' ὁ καινὸς ἔσπασεν γόνος,
 ποτ' ἂν ἰγνώσας· αὐτὸς ἀπ' ἑρὸν δέμας
 ἔσπασε, καὶ βάκχουσεν· ἐκ δ' ἐκλαγέ' ὅπα
 ἀξύνετον, ἀλγίστα· θάμβησε δ' ὅπως
 θοινάτορων ὁμιλος ὄρνιθος γόνος·
 θνήσκουσα δ' ἀπαπαίρουσα, φοινικοσκελὴς
 χηλὰς παρῆσα, γυμνά δ' ἐκ πέπλων μέλι
 ὑπὲρ τραπέζης ἦκεν ὁ μανταυτὸς γόνος·
 βοᾷ δ' ἡ, τίς μ' ἐμέλλεν ἀνθρώπων κτανεῖν,
 σήμαινε πρέσβυ· σὴ δ' ἡ προθυμία·
 καὶ πῶμα χερὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα·
 αὐτὸς δ' ἔρουντ' ἀγρᾶν ὠλένην λαβὼν,
 ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὥς ἔχονθ' ἔλοι·
 ὤφθη δ' ἡ, καὶ κατ' ἑπ' ἀναγκασθὲς μόγις,
 τόλμας Κρεῦσις, πώματός τε μηχανάς·
 θεὸς δ' αὐτὸς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας,
 ὁ πυθόχρηστος Λοξίῳ νεανίας·
 καὶ κοιραννοῖσι πυθικῶς σταθὸς λέγει·
 ὦ γαῖα σε μνή, τῆς Εὐρυχέως ὑπο
 ξένης γυναικὸς, φαρμάκοισι θνήσκομεν·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Δελφῶν δ' ἀνάκτες ὤρισαν πετρορρίφῃ
 θανέν ἐμὴν δ' ἐσποιναν ἢ ψήφῳ μίᾳ,
 τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσιν, ἐν τ' ἀνακτόροις
 φόνον τιθεῖσαν· πᾶσα δ' ἐξήτ' πόλις
 τὴν ἀθλίως ἀπύσασαν ἀθλίαν ὀδύν.
 πᾶσι δ' ἔλθ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα,
 τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκτοισι ἀπώλεσεν.

χο

ἢ ἔς, ἢ ἔστι θανάτου
 παρατροπὰ μελέα μοι.

φανερὰ δ' φανερά τὰ δ' ἦδη
 σπονδὰς ἐκ Διονύσου βοτρυῶν θαῶς
 ἐχίδνας σαχόσι μιγνυμένας φόνῳ
 φανερά θύματα νερτέρων.
 συμφορὰ δ' ἐμῷ βίῳ,
 λούσι μοι ἢ καταφθορά.

δέσποινά, τίνα
 φυγὰν πέροεσαν, ἢ
 χθονὸς ὑπὸ σκοτίαν μυχῶν,
 πορευθῶ, θανάτου λούσι μόν
 ἄταν ἀποφύγῃσα, τεθρίππων
 ὠκίσαν χαλὰν ἐπιβᾶς, ἢ
 πρύμνας ἐπὶ ναῶν.
 ἢ ἔστι λαβὴν ἵτε μὴ χροῆζων
 θεὸς ἐκκλέπει.

τί ποτ' ὦ μελέα δέσποινά μέλας

- » ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλωσαι
- » δρᾶταί τι κακὸν τῆς πέλας, αὐταῖ
- » πεισόμεθ' ὥσπερ τὸ δίκαιον;
- κρί πρόπολοι, διωκόμεθα θανάσι μιν ἐπὶ σφαγᾷ
 πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖς· ἐκδοτός δ' γίνομαι.

ΙΩΝ.

Χο ἴσμεν ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς ἴν' αὐτῆς.
 κρὲ ποί φύγω δῆτ' ἐκ ἧ ἄκων πρῆλαβον μόγις πόδα
 μὴ θανεῖν, κλοπῇ δ' ἀφίγμαι, διαφυγῆσα πολέμους.

Χο ποῖδ' ἂν ἄλλος, ἢ πὶ βωμόν; -
 κρὲ κ' τί μοι πλέον τόδε;

Χο ἰκέτιν ὃ θέμις φρονεῖν. Κ. τῷ νόμῳ δ' ἐγ' ὀλλυμαι.

Χο χεῖρα γ' ἄλῦσα. Κ. κ' μὴν οἶδ' ἀγωνισαὶ πικροί,
 δῆρ' ἰπείγονται ξιφίρεις. Χο. ἴξε νῦν πυρὰς ἐπὶ
 καὶν θάνης ἢ ἐνθάδ' ὄσα, τοῖς ἀποκτίνασί σε
 προσρόπαιον αἶμα θήσης. Οἶσεον ἢ τὴν τύχην.

ἴων ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισὸν πατρός,
 οἶαν ἔχιδναν τὴνδ' ἔφυσας, ἢ πυρὸς
 δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
 ἢ τόλμα πᾶσ' ἐνεσιν. ὃ δ' ἡσίων ἔφη
 γοργῆς σαλαγμῶν, οἷς ἐμέλλε με κτανεῖν.
 λάξευθ', ἴν' αὐτῆς τὰς ἀκηράτας πλόκους,
 κόμης καταξήνωσι Παρνησὸν πλάκεις,
 ὅθεν πέτραϊον ἄλμα δισκανθήσεται.
 εἰσλῶ δ' ἐκურσα δαίμονος πρὶν εἰς πόλιν
 μολῇν Ἀθηνῶν, χ' ὑπὸ μητρὶ γὰρ πεσῇν.
 ἐν συμμάχοις ἢ ἀνεμετρησάμην φρένας
 τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα, δυσμενὲς τ' ἔφους.
 εἴσω ἢ ἂν με περιβαλῶσα δωμάτων,
 ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας ἧς ἄδ' ὃ δόμος.
 ἀλλ' ὅτε βωμός, ὅτ' Ἀπόλλωνος δόμος,
 σώσει σ'. ὃ δ' οἶκτος ὁ σὸς, ἐμοὶ κρήσων πάρα,
 κ' μητρὶ τῇ μῆ· κ' ἢ τὸ σῶμά μοι
 ἄπεσιν αὐτῆς, τὴν μοι ὅν' ἄπεσίτω.
 ἴδεσθε τὴν πανῆργον ἐκ τέχνης τέχνην
 οἶαν ἐπλεξ'. ὃ βωμόν ἐπῆξεν θεῶ,
 ὅς ὃ δὲ μὲν δώσασα τ' ἐργασμένων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρέ ἄπεννέπω σε μὴ κατακτείνην ἐμέ,
 ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς, τῷ θεῷ θ' ἵν' ἔσται μεν-
 ἴων τίδ' ἐστ' Φοίβῳ, σοὶ τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
 κρέ ἱερὸν ἢ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχον·
 ἴων καὶ πεῖτ' ἐκτανες φαρμάκοις τ' τῷ θεῷ;
 κρέ ἀλλ' ἔκείτ' ἦσθα Λοξίη, πατρός δ' ἐσθ-
 ἴων ἀλλ' ἔχεν' μεσθα· πατρός δ' ἔστίαν λέγω·
 κρέ ἔκκ' ἐν τὸτ' ἦσθα· νῦν δ' ἐγὼ, σὺ δ' ἔκείτ' εἶ·
 ἴων ἔκκ' εὐσεβῆσαι, τὰ μὰ δ' εὐσεβῆ τὸτ' ἦν·
 κρέ ἐκτεινα δ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς·
 ἴων ἔτοι σὺν ὅπλοισιν ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθίνα;
 κρέ μάλιστ' ἀπὶ μπρας δ' Ερεχθέως δόμοις·
 ἴων ποίοισι δαλοῖς, ἢ πυρὸς ποῖα φλογί;
 κρέ ἐμελλες οἰκὲν τὰ μ', ἐμῶ βίβλα βίων·
 ἴων πατρός γε γῆν διδόντος, ἦν ἐκτίσαστο·
 κρέ τοῖς Αἰόλου ἢ πῶς μετὴν τῆς Γαλλάδος;
 ἴων ὅπλοισιν αὐτ', ἢ λόχοις ἐρρύσατο·
 κρέ ἐπίκυρος οἰκῆτωρ γ' ἂν ἔκείν' χθονός·
 ἴων καὶ πῆτα τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;
 κρέ ὥς μὴ θάνοιμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις·
 ἴων φθονῆς ἀπαις ἔσ', εἰ πατὴρ ἐξ αὐρέ με;
 κρέ σὺ τ' ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσῃς δόμοις;
 ἴων ἢ μὲν δέ γ', ἀλλὰ πατρικῆς ἔκκ' ἦν μέρος;
 κρέ ὅσ' ἀσπίς, ἐχλός θ', ἢ δέ σοι παμπήσι·
 ἴων ἐκλιπε βωμόν, καὶ θεηλάτης ἔδρας·
 κρέ τὴν σὴν ὅπ' αὖ σοι μιτέρ' ἐστ', νοθήτει·
 ἴων σὺ δ' ἔχ' ὑφέξεις ξημίαν κτείνου' ἐμέ;
 κρέ ἦν γ' ἐν τῷ ἀδύτων τῶν δέ με σφάξαι θέλεις·
 ἴων τίς ἡδονὴ σοὶ θεῶν θανάην ἐν σέμμασι;
 κρέ λυπήσομέν τιν', ὧν λευπή με θύπο·
 ἴων φῶν.

ΙΩΝ

ἴων φῶ.

Δεινὸν γε θνητοῖς τὸς νόμους ὡς ὑκαλῶς
ἔθηκεν ὁ θεὸς, ὃδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς.
τὸς δὲ καὶ ἀδίκους, βωμὸν ὑχίξιν ἐχρῆν,
ἀλλ' ἐξελαύνειν· ὃ δὲ καὶ φαίνειν καλὸν,
θεῶν πονηρὰν χῆρα· τοῖσι δ' ἐν δίκῃσι
ἰρὰ καθίξιν ὅστις ἡδίκητ' ἐχρῆν,
καὶ μὴ πῖ ταῦτ' ἴοντ' ἔχειν ἴσον,
τόν τ' ἐσθλὸν ἄντα, τόν τε μὴ, θεῶν πάρα.

πυ ἐπίχες ὦ παῖ· τρίποδα καὶ χρηστήριον
λιπῶσα, θριγκὺ τῷ δ' ὑπερβάλλω ποδῖ,
Φοῖβε προφῆτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σώξασα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.

ἴων χαῖρ' ὦ φίλη μοι μήτερ, ὃ τεκῶσά περ.

πυ ἀλλ' ὅν λεγόμεσθ'· ἡ φάτις δ' ἔμοι πικρά.

ἴων ἠκυσσας ὡς μ' ἐκτεινεν ἡδε μηχαναῖς;

πυ ἠκυσσα· καὶ σύ γ' ὦ μὸς ὦν, ἀμαρτάνεις.

ἴων ὃ χρεῖ με τὸς κτείνοντας ἄντα πολλύναι;

πυ Προγόνοις δάμαρτες δυσμενῆς αἰέ ποτε.

ἴων Ἡμεῖς δὲ μητρῴαις τε πάχοντες κακῶς.

πυ μὴ ταῦτα λέγων ἱερά, καὶ σείχων πάτραν.

ἴων τί δὴ με δρᾶσαι νεθετῶμενον χρεῶν;

πυ καθαρῶς Αθῆνας ἐλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.

ἴων καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίας, ἐς ἂν κτάνῃ.

πυ μὴ σύ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἐκλαβ' ὅς ἐχω λόγος.

ἴων λέγοις ἂν· ἄνους δ' ὅσ', ἐρεῖς ὅσ' ἂν λέγῃς;

πυ ὁρᾷς τὸ δ' ἄγχιος χερὶς ὑπ' ἀγκυαλαῖς ἐμαῖς;

ἴων ὁρῶ παλαιῶν ἀντίπηγ' ἐν σέμμασιν.

πυ ἐν τῇ δέ σ' ἔλαβον νεογόνον βρέφος ποτέ.

ἴων τί φῆς; ὁ μῦθος εἰσενήνευται νέος.

πυ σιγῇ καὶ εἶχον αὐτά· τὴν δὲ δέμνυμεν.

Η Η Η

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴων πῶς ἔν' ἐκρυπῆς τόδε, λαβῆς ἡ μᾶς πάλαι;
 πυ ὁ θεός σ' ἐβύλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.
 ἴων νῦν δ' ἔχ' ἰσχυρήν; τῷ, τόδε γινώσκ' αἰετὶ χρή;
 πυ πατέρα κατὰ τῶν τῆσδε σ' ἐκπέμπει χθονός.
 ἴων σύ δ' ἐκ κελυσμάτων, ἢ πόθεν σῶξεις τάδε;
 πυ ἐν θυμῷ μοι τόδε τίθησι Λοξίας.
 ἴων τί χρῆμα δράσθην λέγε· πέρανι σὺς λόγος.
 πυ σῶσαι τὰ δ' ἄρ' ἡ μὲν ἔσ' ὄντα ἵν' ἔχρονον.
 ἴων ἔχθ' δέ μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην;
 πυ ἐνθάδε κ' ἐκρυπῆαι σπαργάνοισιν· οἶδα σύ;
 ἴων μητρὸς τὰ δ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα.
 πυ ἐπὶ γὰρ ὁ δαίμων βύλεται· πάροιθε δ' ἔ.
 ἴων ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἡδ' ἡμέρα.
 πυ λαβῶν νῦν αὐτὰ, τ' τεκῆσαν ἐκπόνῃ.
 πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσίαν, Εὐρώπης θ' ὅρης,
 γνώσῃ τὰ δ' αὐτός· τῷ θεῷ δ' ἑκάτ' ἑσέ,
 ἔθρεψ' αὖτ' ὦ παῖ, καὶ τὰ δ' ἀποδίδωμί σοι,
 ἃ κείνος ἀκέλευσεν μ' ἐβλήθην λαβεῖν,
 σῶσαι θ'· ὅτε δ' ἐβύλεθ' ἔνικ', ἔκ' ἔχω λείπειν.
 ἦδ' αἰ θνητῶν ὅστις ἀνθρώπων τάδε
 ἔχοντας ἡ μᾶς, ἔδ' ἵν' ἦν κεκρυμμένα.
 καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὥς τεκῆσ' ἀσπάζομαι.
 ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητῶσαι χρή.
 πρῶτον αἰ εἴ τις Δελφίδων τεκῆσά σε,
 ἢς τῷ σδε ναὺς ἐξέθηκε παρθένος.
 ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
 ἅπαντα, Φοῖβ' αἰετὶ μετέχε τῆς τύχης.
 ἴων φῶ· φῶ· κατ' ὁσῶν ὥς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ.
 ἐκείσε τ' νῦν δ' ἔσ', ὅθ' ἡ τεκῆσά με,
 κρυφαῖαν μὲν φανθεῖς, ἀπὸ μπόλα λάβρα,

ΙΩΝ

κ' μαζὸν ἔχ' ὑπέθεν, ἀλλ' ἀνώνυμος
 ἐν θεῷ μελάρροισ' ἔχον οἰκίτην βίον.
 τὰ τῷ θεῷ κ' χρυσά· τῷ δ' αἶμονος,
 βαρέα χρόνον κ' ὄν μ' ἐχρην ἐν ἀγκάλαις
 μητρὸς τρυφῆσαι, καὶ τι τερπόμεναι βίῳ,
 ἀπεπερήθην φιλατάης μητρὸς τροφῆς.
 τλήμων δέ θ' ἢ τεκνύσά μ', ὥς ταυτ' πάθος
 πέπονθε παιδὸς, ἀπολέσασα χαρμονάς.
 κ' τῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ', οἷσόν θεῷ,
 ἀνάθημ' ἴν' ἄρ' ὠ μὴθ' ἐν, ὦν ἔβυλομαι.
 εἰ γὰρ με δ' ἄλη τυχερὰς τεκνύσά τις,
 ἄρ' ἔν' ἡμέριον μητέρ', ἢ σιγῶντ' ἑἶαν.
 ὦ Φοῖβε, νῆας ἀνατίθην μὴ τήνδε σοῖς.
 καί τοι τί πάχ' ὦ; τῷ θεῷ προθυμία
 πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ', ὅς ἐσωσέ με.
 ἀνοικτέον τὰ δ' ἐστ', κ' τολμητέον.
 τὰ κ' πεπρωμέν' ἔδ' ὑπερβαίνει πότ' ἄν.
 ὦ σε μ' ἀβ' ἱερὰ, τί ποτέ μοι κενεύσασα,
 καὶ σὺν δέ θ' οἷσι τὰ μ' ἐφ' ἐρήθη φίλα;
 ἰδὲ περίπυγ' ἀντίπηγος ἀκύνητος,
 ὥς ἔκ' ἐγὼ κ' ἐν τινος θεοῦ λατρίῃ.
 αὐρῶς τ' ἀπέστ' πλεγμαίων· ὅδ' ἐν μέσῳ
 χρόνος, πολὺς δ' ἡ τοῖσδε θησαυρίσμασι.
 κ' τί δ' ἡτα φάσμα τ' ἀνελεπίστων ὄρω;
 χ' σιγῶν σὺ πολλὰ κ' πάροιθεν οἶδά μοι.
 κ' ὅτι οὐκ ἐν σιωπῇ τὰ μά· μή με νυθέει.
 ὄρω κ' ἄγχι, οὐδέ τιθ' ἐγὼ ποτε.
 σέ γ' ὦ τέκνον μοι βρέφος ἔτ' ἔντα Νήπιον,
 Κέκροπος ἐς ἄντρα, κ' Μακρὰς πετρὸς φῆς,
 ἀγέτω δ' βωμὸν τόνδε, καὶ θανῶν με χρεῖ.

ΗΗΗ //

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴων λάξυαθε τήνδε θεομανῆς ἥϊλατο,
 βωμῶ λιπῦσα ξόονα· δεῖτε δ' ὠλένας·
 κρέ σφάζοντες ὕληγοῖτ' ἄν, ὡς ἀνθέξομαι
 ἢ τῆσδε, ἢ σὺ, τῶν τε σῶν κτερυμμένων.
 ἴων τάδ' ἔχ' ἰδενά; ῥυσιάξομαι λόγῳ·
 κρέ ὕμ' ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὐρίσκη φίλος.
 ἴων ἐγὼ φίλος σός; κατὰ μ' ἐκτεινές λάθρα;
 κρέ πᾶς γ' ἡ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκῶσι φίλτατον.
 ἴων πᾶσαι τλέκυσσα· λήφομαι δ' ἐγὼ καλῶς.
 κρέ εἰς τῶθ' ἰμοίμην, τῷδε τοξῶσαι τέκνον.
 ἴων κενὸν τόδ' ἄγχι, ἢ σέχ' πλήρωμά τι;
 κρέ σάχ' ἐνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθην ἐγὼ ποτε.
 ἴων ἢ τῶνο μ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδῆν;
 κρέ καὶν μὴ φράσωγε, κατθανῆν ὑφίσταμαι.
 ἴων λέγ' ὡς ἔχει τί δαινὸν ἢ τὸλμαγέ σ·
 κρέ σκέψασθ', ὃ πᾶς ποτ' ὕσ' ὕφασμ' ὕφην' ἐγὼ.
 ἴων ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα·
 κρέ ὕ τέλεον, οἷονδ' ἐκδίδασμα κερκίδος.
 ἴων μορφήν ἔχον τίν', ὥς με μὴ ταύτη λάβης;
 κρέ γοργῶν ἢ ἐν μέσοισιν ἡτρίων πέπλων.
 ἴων ὦ Ζεῦ, τίς ἡ μάς ἐκκνηνηγέτ' ἴότητος;
 κρέ κακκραπέδωτ' ὄρεσιν, αἰγίδος τρόπον.
 ἴων ἰδὲ·
 τόδ' ἐσθ' ὕφασμα θέσφαθ', ὡς εὐρίσκομιν·
 κρέ ὦ χρόνιον ἰσῶν παρθένον ματ' ἐμῶν.
 ἴων ἔστιν τί πρὸς τῷ γ', ἢ μόνω τῷδ' ἀντυχέης;
 κρέ δράκοντες ἀρχαῖον τι παγχρύσω γένε·
 ἴων δῶρη μ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν λέγει;
 κρέ Εριχθονίον γε τῷ πάλαι μιμήματα.
 ἴων τί δρᾶν; τί χρῆσθαι; φράξε μοι χρυσώμια·
 κρέ δέραια παιδ' ἐνογόνω φέρειν τέκνον.
 ἴων ἐνδύσιν

ΙΩΝ

Ἰών ἔγχεσιν οἶδε· τὸ δ' ἑκτὸν, ποθῶ μαθῆναι
 κρέε' ἔφρανον ἐλάϊας ἀμφίβηκ' αἰσίοτε, τότε,
 ἦν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελον ἤσπινε κατὰ
 οὐδ' ἄνερ ἐστίν, ὅππῃ ἐκλήπει χλόν,·
 βάλλει δ' ἐλάϊας ἐξ ἀκμῆς ἀνέχων.
 Ἰών ὦ φίλτατ' μοι μήτηρ, ἀσμένος σ' ἰδὼν,
 πρὸς ἀσμένους πέπλων σὰς παρηίδας.
 κρέε' ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ, κρῆσιν ἡλίκ,
 συγγνώσεται ἢ ὁ θεὸς, ἐν χερσὶν σ' ἔχω,
 ἀλλ' ὅσον ἔρμι, ὃν κατὰ γῆρας ἐνέρων
 χλόνιον, μετὰ Περσεφόνει τ' ἐδόκην ταῖσιν.
 Ἰών ἀλλ' ὦ φίλ' μοι μήτηρ, ἐν χερσὶν σέθεν
 ὁ κατθανὼν τε, καὶ θανὼν φαντάζομαι.
 κρέε' ἰὼ· ἰὼ· λαμπρὰς αὐτῆρος ἀναπύχαι,
 τίν' αὐδαὶ αὐτῶ;
 βοάσω; πόθεν μοι
 συνέκυσ' ἀδονητος ἡδονά;
 πόθεν ἐλάβομεν χαράν;
 Ἰών ἐμοὶ γινέσθαι πάντα μάλλον ἄν ποτε,
 μήτηρ παρέσθαι τῶνδ', ὅπως σὸς εἰ μὲν ἰώ.
 κρέε' ἐτι φόβω τρέμω. Ἰών· μῶν ἔκ' ἔχον μ' ἔχου;
 κρέε' τὰς ἢ ἐλπίδας ἐπέβαλον πρόσσω.
 ἰὼ γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμὲ βρέφος ἀγκάλ'
 τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμος ἔβα Λοξίον;
 Ἰών θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τὰ τίλοιπα τῆς τύχης
 ἄνδρα μονοῖμι, ὥς τὰ πρόθε, δυστυχῆ.
 κρέε' τέκνον, ἔκ' ἀδάκρυτος ἐκλοχύνῃ,
 γούσις δ' ματρὸς ἐκ χερῶν ὀρίξῃ.
 νῦν δ' γενεάσι παρὰ σέθεν πνέω,
 μακαριωτάτας τυχεύσ' ἡδονᾶς.

ΚΚΚ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴων τὸ μὲν λέγῃσα, καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγῃς.
 κρέ ἄπαιδες ὑκέτ' ἐσμεν, ὅδ' ἄτεκνοι.
 δῶμα δ' ἐστὶν αὖτε, τὰ δὲ δ' ἐχθ' τυράννης.
 ἀνιβᾷ δ' Ἐρεχθίδος· ὅ, τε γιγενέσθαι
 δόμος, ὑκέτι νύκτας δέρκεται,
 ἀλὶν δ' ἀναβλέπει λαμπάσι.
 ἴων μήτερ, παρῶν μοι καὶ πατήρ, μεταχέτω
 τῆς ἡδονῆς τῆσδ', ἥς ἰδὼχ' ὑμῖν ἐγώ.
 ὦ τέκνον, τί φῆς; Ἴων· οἶον οἶον ἀνελέγχουμαι.
 πῶς ἔπας, ἄλλοθεν γίγονας ἢ ἄλλοθεν;
 ἴων ὦ μοι· νόθον με παρθένου μ' ἔτικτε σὸν.
 ὅθ' ἔχ' ὑπὸ λαμπάδων,
 ἔχ' χορὸν μέτων,
 ὑμῖναιος ἐμὸς τέκνον,
 ἔτικτε σὸν κάρα.
 ἴων αἶ· αἶ· πέφυκα δυσγενὲς μήτερ πόθεν;
 κρέ ἴσω γοργόφονα· Ἴων· τί τῷτ' ἐλίσσας;
 κρέ ἂ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
 τ' ἐλαιοφυῖ παῖον θάλασσαν.
 ἴων λέγῃς μοι δόλια, καὶ σαφῆ τάδε.
 κρέ παρ' αἰνιδόνιον πέτραν Φοῖβω.
 ἴων τί Φοῖβον αὐδᾷς;
 κρέ κρυπτόμενον λίχος ἠνυάσθην.
 ἴων λέγῃς ἔρεῖς τι κεδνὸς, αὐτυχές τέ μοι.
 κρέ δεικάτω δέ σε μινὸς ἐν κύκλῳ,
 κρύφιον ὥδ' ἔτεκον Φοῖβω.
 ἴων ὦ φίλτατ' ἔγχεσ', ἡ λέγῃς ἐτήτυμα.
 κρέ παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος
 σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδε,
 ἀνῆψα κερκίδος ἐμᾶς πλάνης,

ῥαλακτι

ΙΩΝ

γάλακτι δ' ἔκ' ἐπέχον, ὅδ' ἐμασθ
 τροφῆα ματρός, ἢ λυτρά χερσίν.
 αἰὶνὰ δ' ἄντρον ἔρημον,
 οἰωνῶν γαμφιλαῖς
 φόνον μα, θοίνχμα τ' ἤς αἰδαν ἐμβάλλει.
 ἴωρ ὦ δ' ἄν' ἀτλάσσα μήτηρ.
 κρέ ἐν φόβῳ καταδεθῆσα, σῶν
 ψυχὰν ἀπέβαλον τέκνον.
 ἐκτὴν ἄσ' ἄκυσσα.
 ἴωρ ἔξ' ἐμῆς τ' ἔχ' ὅσι' ἐθνησκεις.
 κρέ ἴω, δ' ἄν' αἰ μ' τότε τύχαι,
 δελία ἢ, τὰδε.
 ἐλυσόμεσθ' ἐκείθεν
 ἐνθάδε δυστυχίαισιν,
 αὐτυχίαις τε πάλιν.
 μεθίσταται ἢ πνύματα.
 μινέτω τὰ πάροιθεν ἄλῃς κακῶ· νῦν
 δ' ἐγένετό τις ἔρος ἐν κακῶν ὦ παῖ.
 χ^ο μηδεὶς δοκέτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτ',
 ἀελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
 ἴων ὦ μεταβαλῦσα μυρίαν ἤδη βροτῶν,
 ■ ἢ δυστυχῆσαι, καὐδὲς οὐ πράξει καλῶς
 ■ τύχῃ, παρ' οἷαν ἦλθον ἐν σάθμιν βίου,
 μητέρα φονεύσαι, ἢ παθῆν' ἀνάξια.
 φῶ.
 ἄρ' ἐν φαειναῖς ἡλίας περιπυχῆς
 ἐνεστὶ πάντα τὰδε καὶ ἡμέραν μαθεῖν.
 φίλον μ' ἔν' σ' οὐριμα μήτηρ οὔρομεν,
 ἢ τὸ γένος ὅδ' ἐν μεμπτῶν ὥς ἡμῖν τόδε,
 τὰ δ' ἄλλα πρὸς σέ βέλομαι μόνην φράσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Δῶρ' ἔλθ' ἐς ὅς κ' τὴν λόγος ἵππεν θέλω,
 καὶ περιεαλύψαι τοῖς πράγμασι σκότον.
 ὄρα σὺ μήτερ μὴ σφαλῆσα παρθένος,
 ἔγγινεται νοσήματ' εἰς κρυπῆς γάμας.
 ἔπειτα τῷ θεῷ προστιθεῖς τ' αἰτίαν,
 καὶ τὸ μὲν αἶχρὸν ἀποφυγῇν πειρωμένη,
 Φοῖβω τεκῆν με φῆς, τεκῆς ὅκ' ἐκ θεῶ.
 πρὲ μά τ' παρασπίξουσιν ἄρμασιν ποτε
 νίκην Ἀθηνᾶν Ζηνὶ γηγενεῖς ἐπι,
 ὅκ' ἐστὶν ὅστις σοι πατὴρ θνητῶν τέκνον,
 ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἀναξ.
 ἴων πῶς ὅν τ' αὐτῇ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλω πατρί,
 ἢ ὅθ' ἐφίησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
 πρὲ πεφυκέναι καὶ ἔχ' ἰδωρῆται δέ σε
 αὐτῇ γεγῶτα καὶ ἂν φίλος φίλῳ
 δοίη τ' αὐτῇ παῖδα διεπότην δόμων.
 ἴων ὁ θεὸς ἀληθὴς, ἢ μάτην μαντεύεται,
 ἐμὴ ταρασσών μήτερ εἰκότως φρένα.
 πρὲ ἄκκε δὴ νῦν, ἄμ' ἐσέλθεν ὦ τέκνον,
 ἀνερχετῶν σε Λοξίας, εἰς ἀγενῆ
 δόμον καθίξῃ· τῷ θεῷ ἡ λεγόμενος,
 ὅκ' ἔχεις ἂν ποτ' ὅτε παγκλήρους δόμους,
 ὅτ' ὄνομα πατρός· πῶς κ' ἔγ' ἐγὼ γάμας
 ἐκρυπτον αὐτῇ, καὶ σ' ἀπέκτενον λάβρα;
 ὅδ' ὠφελῶν σε, προστίθω ἄλλω πατρί.
 ἴων ἔχ' ὥδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
 ἀλλ' ἵσθρήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
 ὅτ' εἰ μὴ θνητῇ πατρός, εἴτε Λοξία.
 ὅα· τίς οἰκῶν θεοδότων ὑπερτελής,
 ἀνθρώπιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;

ΙΩΝ

φάγωμεν ὧ τέκῃσα, μὴ τὰ δαίμόνων
 ὀρώμεν, εἰ μὴ καίρος ἐσθ' ἢ μᾶς ὀραν.
 αἶθ' μὴ φύγῃτ'· ὃ δὲ πολέμιαν με φάγετε,
 ἀλλ' ἐν τ' Αθήναις, κἀνθάδ' ὕσαν ὀμενῇ.
 ἐπώνυμος ἢ σῆς ἀφικόμεν χθονός.
 Γαλλὰς δρόμῳ σπῆυσας· Ἀπέλλωνος πάρα.
 ὃς ἦς ἅ' ὄφιν σφῶν, μολεῖν ἔκ' ἡξίου,
 μὴ τ' πάροιθε μέμψιν ἦς μέσον μόλη.
 ἢ μᾶς ἢ τέμπε τὸς λόγους ὕμιν φράσαι,
 ὥς ἦδε τίηται σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρός,
 δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, ὃ φασί σε.
 ἀλλ' ὥς νομίξεις ὅτιον ὀγενέσαστον.
 ἐπεὶ δ' ἀνῶχθι πρᾶγμα μνηυθὲν τόδε,
 θανῆν σε δῖσας μητρὸς ἐκ βυλὸν μάτων,
 καὶ τήνδε πρὸς σὺν, μηχαναῖς ἐρύσατο.
 ἐμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἀναξ,
 ἐν ταῖς Αθήναις γνωρίξην ταύτην τε σῆς,
 σέ θ' ὥς πέφυκας τῆσδε, καὶ Φοῖβη πατρός.
 ἀλλ' ὥς περ αἶνω πρᾶγμα, καὶ χρῆσμός θεῶν,
 ἐφ' οἷς ἐξέσταθ' ἄρματ', εἰσακτέσαστον.
 λαβῆσα τόνδε παῖδα, κενροπίαν χθονα
 χώρῃ Κρένσα, καὶς θρόνος τυραννικὸς
 ἵδρυσον· ἐκ δὲ τ' Ἐρεχθίδος γενῶς,
 δίκαιος ἄρχειν τῆσ' ἐμῆς ὅδε χθονός.
 ἔσται τὰν Ἑλλάδ' ἀνκλής· οἱ τῷδε δὲ
 παῖδες γενόμενοι τίσασιν ῥίξιν μίαν,
 ἐπώνυμοι γῆς, καὶ πιφυλὶα χθονός
 λαῶν ἔσονται, σιόπελον οἰνάεισ' ἐμόν.
 τελέων δὲ ἔσται πρῶτος, ἔπειτα δούτερος·
 ὃ πάντες ἀργολῆς τ' ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅ μφυλον ἔξουσ' αἰγικορῆς· οἱ τῶνδε δ' αὖ
 παῖδες γινόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ,
 κυκλάδας ἐποιήσουσι νησαίας πόλεις,
 χέρους τε παράλῃς, ὁσθένος τῇ μὲν χθονὶ
 δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἡγήροιν δυοῖν
 πεδία καὶ τοιήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς,
 Εὐρωπίας τε· τῷδε δ' ὀνόματος χάριν,
 Ἰωνεὺς ὀνομαζέμεντες ἔξουσι κλῆος.
 Ξεῖθ' ἢ, καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος.
 Δῶρος μὲν, ἐνθεν δωρὶς ὑμνηθήσεται
 πόλις, κατ' αἶαν πελοπίαν γ'· ἑλάντερος
 Ἀχαιοῖς· ὅς γ' ἡ παραλίας Ρίον τέλῃς
 τύραννος ἔσται, καὶ πῖση μανθήσεται,
 κένου κελῆσθε λαὸς ὄνομα ἑπώνυμος.
 καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἐπράξει· πρῶτα μὲν,
 ἄνοσον λοχάσθ', ὥστε μὴ γινῶναι φίλους.
 ἢ πῇ δ' ἔτι κτεας τόνδε παῖδα, καὶ πέθον
 ἐν σπαργάνοισιν, ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας,
 Ἑρμῆν κελάνει δ' αὖρο πορθμῶσαι βρέφος,
 ἄθρεψέ τ', ὅδ' ἔλασεν ἐκπῶσαι βίον.
 νῦν ἔν σιώπα· παῖς ὁδ' ὡς πύφουκ' ἐσός,
 ὅτ' ἢ δόκησις Ξεῖθον ἡδέως ἔχη.
 σὺ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγάθ' ἔχουσ', εἴης γύναι.
 καὶ χαίρει· ἐκ δ' αὖ τῆσδ' ἀναφυχῆς πόγων,
 ἀνδράμον ἢ μῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.
 ἴω γὰρ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, ἢ καὶ ἀπιστία
 σὺς λόγους ἐνδέξομαι· πῇ θοῦμαι δ' ἔχειν πατρός
 Λοξίου, καὶ τῆσδε καὶ πρὶν τῷτο δ' ἢ καὶ ἀπιστον ἦν.
 πρὶ τὰ μάνυν ἀκυσσον· αἰνῶ Φοῖβον ἢ καὶ αἰνῶσα πρὶν,
 ἔνεχ' ὅτ' ἢ μέλῃσι παιδὶς, ἀποδίδωσί μοι.

ΙΩΝ.

αἶδε δ' αὖ ποῖ πύλαι μοι, ἢ θεῶν χρηστῆρια
 δυσμενῇ πάροιθεν ὄντα· νῦν γ' καὶ ῥ' ὀππρῶν χεῖρας
 ἠδ' ὡς ἐκ κρημνάμεθα, καὶ προσενέπω πύλαις.
 αἶθι ἦνεσ' ἔνεκ' ἀνλοχῆς θεὸν μεταβαλῶσ' αἰέτη·
 Χρόνια κ' τὰ τ' θεῶν πως, εἰς τέλος δ' ἔκ ἀσθενῆ.
 κρὶ ὦ τέκνον, σείχοι μεν οἶκος·
 αἶθι σείχεαθ' ἔφ' ὅμαι δ' ἐγώ.
 κρὶ ἀξίαν ἡμῶν ὁ δαῖς, καὶ φιλοσάγε πόλιν.
 αἶθι ἦς θρόνος δ' ἴξαι παλαιός· Κρ· ἀξίον τ' κτῆμά μοι·
 Χρὶ ὦ Διός, Λητῆς τ' Ἀπολλων, χαῖρ', ὅτ' ἐλαύνεται
 συμφοραῖς οἶκος, τέβοντα δαίμονας βαρὺν χρεῶν.
 ἦς τέλος ἔσθ' οἱ κ' ἐσθλοὶ, τυγχάνουσιν ἀξίων,
 οἱ κακοὶ δ' ὥς περ πεφύκασ', ἔποτ' ἀπράξειαν ἄν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΩΝ.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

HERCVLES FVRENS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ
ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥ.

Ηρακλῆς γήμας Μεγάρων τὴν Κρέοντος, παῖδας
ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν ἢ τέτους ἐν ταῖς Θή-
βαις, αὐτὸς δὲ Ἀργὸς ἦλθεν, Εὐρυπύλῳ τὸν ἄλλος ἐκπο-
νήσων· πάντων ἢ περιζενόμενος, ἐπὶ πᾶσιν δὲ ἄδου
κατήλθε· καὶ πολὺν ἐκείῃ διατρίψας χρόνον, δόξαν ἀπέ-
λιπε παρὰ τοῖς ξῶσιν, ὥς εἴη τεθνηκώς· σασιάσαντες
ἢ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὴν Δυνάσιν Κρέοντα, Λύκον ἐκ
τῆς Εὐβοίας κατήγαγον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ,

Ἀμφιτρύων.	Λύαα.
Μεγάρων.	Ἀγγελος.
Λύκος.	Ηρακλῆς.
Ἴρις.	Θησέας.

Προλογίζεται ἢ ὁ Ἀμφιτρύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ
ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

Τ
 Ἰς τὸν Διὸς σύλλεκτρον
 ἔκιδε βροτῶν,
 Ἀργεῖον Ἀμφιτρύων' ὄν
 Ἀλκίαιός ποτε

ἔτι κτενέει Γερσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλῆος;
 ὃς τάσδε Θήβας ἔχεν, ἐνθ' ὃ γηγενὴς
 σπαρτῶν πᾶντος ἐβλάπεν ὧν γένος Ἀρης
 ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον· οἱ Κάλυμνα πόλιν
 τεκνύσει παίδων παισὶν· ἐνθεν ἐξέφυ
 Κρέων Μενονικέως παῖς, ἀναξ τῆσδε χθοῖος·
 Κρέων ἢ Μεγάρων τῆσδε γίνεται πατήρ,
 ἦν πάντες ὑμεναίοισι Καδμῆιοι ποτὲ,
 λωτῶ συνηλάλαξαν, ἦν ἡ εἰς ἐμὸς
 δόμος ὁ κληνὸς Ἡρακλῆος νιν ἦγετο·
 λιπὼν ἢ Θήβας, ἔκαστ' ἐκείνην ἐγὼ,
 Μεγάρων τε τήνδε, Πενθερέως τε παῖς ἐμὸς,
 ἄργεῖα τέχνη, καὶ κυκλωπῆαν πόλιν
 ὠρέξατ' οἰκῆν· ἦν ἐγὼ φεύγω μετὰ τῶν
 Ἡλεντρύων· ἀστυνορίας ἢ τὰς ἐμὰς
 ἐξ αὐτῶν μαρίξων, καὶ πάτρην οἰκῆν θέλων,
 καθόλα δίδωσι μισθὸν Εὐρυπύχῳ μέγαν,
 ἐξ ημερῶσαι γαῖαν, ἣν Ἡρας ὕπο
 κέντροις δεκαμαθεῖς, ἥ τέ τοι χρεὼν μέτα·
 καὶ τὸς καὶ ἄλλους ἐξεμύχθησεν πάντας·
 τὸ λοιπὸν ἢ, Ταινάρη δὶ ἅσδ' ἐμὰ
 βέβηκεν ἐς ἅδ' αὖ, τὸν τρισώματον κύννα
 εἰς φῶς ἀνάξων· ἐνθεν ἔχ' ἤκει πάλιν.

○○○ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γέροντ δὲ δὴ τις ἐστὶ Κασμείων λόγος,
 ὡς ἦν πάρος Δίρκης ἀνὴτῳ Λύκος,
 τὸν ἑπὶ πύργον τήνδε δεσπόζων πέλιν,
 τῷ λυκοπώλῳ πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
 Ἀμφίον, ἡ δὲ Ζῆθον, ἐκ γένω Δίος.
 ἢ ταυτ' ὄνομα πάς πατὴρ κεκλημένος,
 καὶ μέγος ἔκων, ἀλλ' ἂν Εὐβοίας μολῶν,
 κτείνῃ Κρέοντα· καὶ κτανῶν, ἄρχη χθονὸς,
 τάσιν νοσῆσαν τήνδ' ἐπὶ παλαιῶν πόλιν.
 ἡ μὲν ἢ κῆδος ἔστι Κρέοντ' ἀνιγμένον,
 μακρὸν μέγιστον ὡς εἴοικε γίγνεται.
 τὸ μὲν ἂν ὄντος παιδὸς ἐν μυχῷ χθονὸς,
 ὁ κλεινὸς ἔστος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος,
 τὸς Ἡρακλῆος παῖδας ἐξελεῖν θέλει
 κτανῶν δάμαρθ', ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον,
 καὶ μ', εἴ τι δὴ χρὴ καὶ μ' ἐν ἀνδράσι λέγει,
 γέροντ' ἀχρῆον· μή ποθ' οἶδ' ἡνδρῳ μένοι,
 μήτρῳσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
 ἐγὼ ἢ, λέγει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασιν
 τροφὸν τέκνων οἰκυρὸν, ἡνίκα χθονὸς
 μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμὸς
 σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλῆος,
 βωμὸν καθίξω τόνδε σωτήρος Δίος.
 ὃν καλλιπὴς δορὸς ἀγαλμ' ἰδρύσατο
 Μινύας κρατήσας, οὐ μὲν ἀγένης τόκος.
 πάντων ἢ χρῆσθαι τάτδ' ἰδρᾶς φυλάσσομαι,
 σίτων, ποτῶν, ἐσθλῆτος, ἀσπρώτῳ πίδα
 πλουρὰς τιθέντες· ἐκ δ' ἐσφραγισμένοι
 δόμων καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας.
 φίλων ἢ τὸς μὲν, ὃ σαφὲς ὁρῶ φίλος,

οἱ δ' ἐν

ΗΡΑ-ΜΑΙΝΟ.

οἱ δ' ὄντες, ὁρθῶς ἀδύνατοι προσωφελῆν.
 ■ τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία.
 ■ ἥς μή ποθ' ὅστις κ' μέσως ὄνους ἐμὸς,
 ■ τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀφ' αὐδ' ἔστατον.
 με ὦ πρέβυ Ταφίων, ὅς ποτ' ἐξείλες πόλιν
 στρατηλατῆσας κλεινὰ Καρμείων δορός,
 ■ ὡς ὅδ' ἐν ἀνθρώποισι τ' θεῶν σαφές.
 ἐγὼ δ' ἔτ' ἔς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
 ὡς ἔνεκ' ὀλβῷ μέγας ἐκομπάσθην ποτὲ,
 ἔχων τυραννίδ', ἥς μαρὰ λόγῳ περὶ
 πηδῶσ' ἔρωτι, σώματ' εἰς ἀνδράμονα.
 ἔχων ἢ τέκνα, καὶ μ' ἔδωκε παιδὶ σῶ,
 ἐπίσημον οὐκ ἔνν' Ηρακλῆ συνοικίσας.
 κ' νῦν ἐκείνα καὶ θανόντ' ἀνέπματο.
 ἐγὼ δ' ἢ καὶ σὺ, μέλλομεν θνήσκειν γέρον,
 οἱ δ' ἡράκλαιοι παῖδες, ὅς ὑποπέρης
 σώξω νεοαῖς, ὅρῃς ὡς ὑφ' ἡμένη.
 οἳ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλης ἄλλοθεν πιτῶν,
 ὦ μήτερ' αὐδ' αἶ, ποῖ πατήρ' ἀπεσι γῆς;
 τί δ' ῥα; πόθ' ἤξῃ; τῷ νέῳ δ' ἰσχυαμένοι,
 ζητῶσι τ' τεκόντ'. ἐγὼ δ' ἢ διαφέρω
 λόγοισι μυθόλοισι. θαυμάξω δ' ὅταν
 πύλαι φοφῶσι. πᾶς τ' ἀνίστησιν πόδα,
 ὡς πρὸς πατρῶν προσπεσέμενοι γόνυ.
 νῦν ἔν τιν' ἐλπίδ', ἢ πέσοι σωτηρίας,
 ἐξ ουραρίῃ πρέσβυ; πρὸς σέ δ' βλέπω.
 ὡς ὅτε γαῖας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα,
 φυλακὰς δ' ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξ' ὅδους,
 ἔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
 ἔτ' ἔσιν ἡμῖν. ἢντιν' ἔν γινώμην ἔχεις,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

λέγῃς τὸ κοινόν, μὴ θανῇν ἔτοιμον ἦ,
 χρόνον ἢ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενῆς.
 αἶμα ὦ θυγατερ, ἔτοι ρᾶδιον τὰ τοιαῦτα
 φάυλως παραινέειν σπασάντ' ἀνδ' ἰόνου.
 με λύπης τί προσδῇ σ', ἢ φιλῆς ἔτ' αὖ φάος;
 αἶμα καὶ τῷδε χαίρω, ἢ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.
 με καὶ γὰρ Δοκεῖν ἢ ταῖς δόκῃς ἔχρη γέρον.
 αἶμα Ἐν ταῖς ἀναβολαῖς, τ' κακῶν ἔνεσ' ἀκη-
 με ὅδ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν, δάκνῃ χρόνος.
 αἶμα γένοιτ' ἂν ὦ θυγατερ, ἔριος δρόμος
 ἐκ τ' παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ, ἢ σοὶ κακῶν.
 ἔλθοιτέ ποτ' ἂν παῖς οὐ μὸς, ἀννήτωρ ἢ σὸς.
 ἀλλ' ἡτύχαξε, ἢ δακρυρ' ῥέουσι τέκνον
 πηγὰς ἀφαίρει, ἢ παρσυκῆλει λόγοις,
 κλέπτῃ σα μύθοις. ἀθλίους κλοπὰς ὁμῶς.
 » Κάμνῃσι γάρ τοι ἢ βροτῶν αἰ συμφοραί.
 » Καὶ πνύματ' ἀνέμων, ἢ καὶ ῥώμην ἔχει.
 » Οἷτ' ἀτυχεῖντες, διὰ τέλεος ἢ ἀτυχεῖς.
 » Εξίσταται δ' ἅπαντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχαι.
 » Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν
 » Γέποιθεν αἰεὶ. τὸ δ' ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῆ.
 20 ὦ πάτερ, μέλαθρα, ἢ γεραιὰ
 δέ μιν ἄμφι βᾶκτροις
 ἔργον θεόμενος, ἐστάλην ἱηλέμων
 γόων ἀοιδὸς, ὥστε πολὺς ὄρνις,
 ἔπειά μόνον, καὶ δόκημα νυκτερωπὸν
 ἐννύχων ὀνέρων,
 τρομερὰ μόνον, ἀλλ' ὁμῶς πρόθυμα.
 ἰὼ τέκνα, τέκνα πατρὸς
 ἀπᾶτορ. ὦ γεραιέ,

οὐ τε

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ

σὺ τε τάλαινα μᾶτερ, αἶ
 τ' αἶδα δόμοις πᾶσιν
 ἀνασενάξῃς,
 μὴ προκάμῃτε πόδα, βαρὺ τε κῶλον,
 ὥστε πρὸς πετραῖον
 λέπας ξυμφόρον
 πῶλον ἀνέντες, ὥς
 βάρος φέρων τροχηλάτοιο πῶλον,
 λαβῶ χερῶν, ἐν πέπλων,
 ὅτε λείποιτε ποδὸς ἀμαυρὸν ἵχνος·
 γέρον γέροντα παρακόμεϊζε,
 ὃ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις·
 ὦ ξύνοπλα δ' ἄρατα νέα,
 γέω ξυνὴν ποτ' ἀκλεεστάτας
 πατρίδος ἐκ ὀνείδη·
 ἴδετε πατρὸς ὡς γοργῶπες αἶδε προσφερέῃς
 ὀμμάτων αὐγαί·
 τὸ δ' ἡ κακοτυχὲς, ὃ λείπειν ἐκ τέκνων,
 ὃ δ' ἀποίχεται χάρις·
 Ἑλλὰς ὦ ξυμμάχους
 οἷος οἷος ὀλέσασα
 τῆσδ' ἀποσερήση·
 ἀλλ' ἔσορῶ ἢ τῆσδε κοίρανον χθονὸς,
 Λύκον παρ' ἐντα τῶνδε δωματων πέλας,
 τ' ἠράκλειον πατέρα, καὶ ξυνάορον·
 αὐ εἰ χρὴ μ', ἐρωτῶ, χρὴ δ', ἐπεί γε δεσπότης
 ὑμῶν καθέστη, ἵσορ' ἂν βύλομαι·
 τί ν' ἔς χρόνον ζητεῖτε μνηῦναι βίον;
 τί ν' ἐλπίδ', ἀλκὴν τ' ἔσορᾶτε μὴ θανεῖν;

⊙ ⊙ ⊙ 1111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ τὸν παρ' ἄδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον
 πισυέθ' ἤξεν, ὥσθ' ὑπὲρ τὴν ἄξιαν
 τὸ πένθος αἶρεαθ', ὃ θανόν ὑμᾶς χρεών.
 σὺ γὰρ καθ' Ἑλλάδ' ἐμβαλὼν κόμπους κενύς,
 ὡς σύγχαμός σοι Ζεὺς τέκονι νέον.
 σὺ δ' ὡς ἀρίστῳ φῶς ἐκλήθης δάμαρ,
 τί δὴ τὸ σε μὲν σὺ κατέρχασαι πόσει,
 ὕδραν ἔλθον, εἰ διώλεσε κτανών;
 ἢ τὸν νέμειον θῆρ'; ἐν ἐν βρόχοις ἐλὼν,
 βραχίονος φῆσ' ἀρχόναισιν ἐξελεῖν
 τοῖσδ' ἐξαγωνίξεσθαι; τῶνδ' ἄρ' ὅνεκεν
 τὸς Ἡρακλῆος παῖδας ὁ θνήσκειν χρεών;
 ὃς ἔχε δόξαν ὁδὲν ὦν, ἀνψυχίας,
 θηρῶν ἐν ἀχμῇ, τᾶλλα δ' ὁδὲν ἄλκιμος.
 ὃς ὕποτ' ἀσπίδ' ἔχε πρὸς λαοῦ χερὶ,
 ὃ δ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
 κήμισυν ὅπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
 ἀνδρὸς δ' ἐλεγχος, ὅχι τόξ' ἀνψυχίας,
 ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε, κἀντιδέρκεται
 δορὸς ταχῆα ἀλοκατάξιν ἐμβεβώς.
 ἔχει γὰρ τὸ μὲν ὅν ἀναίδεον γέρον,
 ἀλλ' οὐ λάβειαν οἶδα κ' κατακτανῶν
 Κρέοντα πατέρα τῆσδε καὶ θρόνος ἔχων,
 ὅκνην τραφέντων τῶνδε, τιμωρὺς ἐμὺς
 χρήσω λιπέσθαι τῶν δεδραγμένων δίκην.
 αὐτῷ τῷ Διὶς γὰρ Ζεὺς ἀμυνέτω μέρεϊ
 παιδός· τόδ' εἰς ἐμὴν Ἡράκλεις ἐμοὶ μέλῃ,
 λόγοισι τ' τῶνδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
 δεῖξαι κακῶς γάρ σ' ὅν ἐατέον κλύειν.
 πρῶτον γὰρ ὅν τάρ' ῥητ'· ἐν ἀρρήτοις κ'

τὴν σὴν

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Ἡράκλεις,
 σὺν μάρτυσιν θεοῖς, δὴ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
 Διὸς κεραιὸν δ' ἠρόμην, τέθριππά τε,
 ἐν οἷς βεβηκώς, τοῖσι γῆς βλαστήμασιν
 γίγχοι πλουροῖς πῆν' ἐναρμόσας βέλη,
 ὅν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν,
 τετρασκελὲς θ' ὕβρισμα κενταύρων γένος.
 Φολὸν ἐπελθὼν ὧ κακίσει βασιλείων,
 ἔρ' εἴ τίς ἄνδρ' ἄριστον ἐκρίναιεν ἄν.
 ἢ ὅτ' αἶψα ὅν ἐμὸν, ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκῆν.
 Δίρφην τ' ἐρωτῶν, ἥ σ' ἔθρεψ' Ἀβαντίδα,
 ἔκ' ἄν' ἐπαίνεσθαι· ὅτ' ἄρ' ἐθ' ὅπου
 ἐθλὸν τι δράσας, μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτρας,
 ὃ πάνσοφον δ' αὖρημα τοξήρη σάκην
 μέμψῃ κλύων· τῶν τ' ἀπέμψ', θεφὸς γίγν·
 ἀνὴρ ὀπλίτης, δ' ἄλός ἐστ' ὅπλων,
 καὶ τοῖσι συνταχθῶσιν ἔσι μὴ γαθοῖς,
 αὐτὸς τέθνηκε δολιχάτῃ τῶν πέλας.
 θραύσας τε λόγχην, ἔκ' ἔχῃ τῷ σώματι
 θάνατον, ἀμύναι γ' ἂν ἔχων ἀλκήν μόνον.
 ὅσοι δ' τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν ὕσυχον,
 ἐν αὖ τὸ λῶσον, μυρίους δ' ἰσὺς ἀφείς
 ἄλλοις, τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν.
 ἐκὰς δ' ἀρετῶς, πολέμιος ἀμύνεται,
 τυφλοῖς ὀρῶντας ὑτάσας τοξόμασιν·
 τὸ σῶμά τ' ὅτ' εἰδῶσι τοῖς ἐναντίοις,
 ἐν ἀνυλάκτῳ δ' ἐστ'· τῷτο δ' ἐν μάχῃ
 σοφὸν μάλιστ' ἀρῶντα πολέμιος κακῶς,
 σώξεν τὸ σῶμα, μὴ κτύχῃς ὠρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἶδε, τοῖσι σῶις ἐναντίαν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γνώμην ἔχουσι, τῇ καθ' ἑωτῶν πέντε·
 παῖδας ἢ δὴ τί τῶσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
 τί σοι δ' ἔδρασαν; ἐντίσ' ἡγῶμαι σοφόν,
 ὃ τ' ἀρίστων τάκρον αὐτὸς ὦν κακὸς,
 δέδοικας· ἀλλὰ τῷθ' ὅμως ἡμῖν βαρύν,
 ἡδελίας σῆς, κατθανύμεθ' εἵνεκα.
 ὁ χρεὶν σ' ὕψ' ἡμῶν τ' ἀμεινόνων παθεῖν,
 ὃ Ζεὺς δίκαιος ἔχεν εἰς ἡμᾶς φρένας·
 ὃ δ' ἔν' ἔχεν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
 ἔχσον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός.
 βίαν ἢ δράσῃς μηδέν, ἢ πῆσῃ λίαν,
 ὅταν θεῶσσι πνῶμα μεταβαλὼν τύχῃ.
 φῶ.
 ὦ γαῖα Κάλμυ, καὶ γὰρ ἤς σ' ἀφίξομαι,
 λόγος ὀνηδιστῆρας ἐνδατύμενος,
 τοιαῦτ' ἀμύνειθ' Ἡρακλῆ, τέκνοισί τε;
 ὅς ἤς Μινύασι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν,
 Θήβαις ἔθηκεν ὁμμὶ ἐλεύθερον βλέπειν,
 ὅθ' Ἑλλάδ' ἦνέσ', ὅθ' ἀνέξομαί ποτε.
 σιγῶν, κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν,
 ἦν χρεὶν νεοαῶις τοῖσδε, πῦρ, λόγχας, ὅπλα
 φέρουσαν, εἰλθεῖν ποττίων καθαρμάτων,
 χέρου τ' ἀμοιβὰς, ὧν ἐμὸς χθισὲν χάριν·
 τάδ' ὅ τέκν' ὕμιν, ὅτε Θηβαίων πόλις,
 ὅθ' Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἐμ' ἀδινῇ φίλον
 δειδόρκατ', ὅθ' ἐν ὄντα, πλὴν γλώσσης φόβου.
 ῥώμη κ' ἐκλέλοιπεν, ἦν πρὶν ἔχομεν,
 γῆρα ἢ τρομερὰ γῆα, καὶ μαυρὸν σθένος.
 ὃ δ' ἦν νέος τε, καὶ τὶ σώματος κρατῶν,
 λαβὼν ἀν' ἔγχος, τῷδε τὸς ξανθοὺς πλοῦκας

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

καθ' ἡμάτωσ' ἄν, ὥστ' ἀτλαντικῶν πέρας
 φάγειν ὄρων ἄν θειλὶα τὸ μὲν δόρυ·
 » ἄρ' ἔκ' ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν οἱ γὰθοι
 » θνητῶν ἔχουσι, καὶν βραδύς τις ἢ λέγειν;
 αὐ σὺν ἡ λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις·
 ἐγὼ ἢ δράσω σ' ἀντὶ τ' λόγων κακῶς·
 ἄγ' οἱ ἡ, Ελικῶν, οἱ ἢ, Παρνασσὺ πύχας
 τέ μιν ἐν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλαργὺς δρυὸς
 κορμύς· ἐπεὶ δ' ἄν εἰσκομιαῶσιν πόλει,
 βωμῶν περίε νήσαντες ἀμφήρη ξύλα,
 ἐμπίπρατ' αὐτ', καὶ πυρῆτε σώματα
 πάντων, ἵν' ἡδῶσ' ἔνευ' ὅ κατθανῶν
 κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τανῦν τάδε·
 ὕμῃς ἢ πρέσβης ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
 γνώμασιν ὄντες, ὅ μόνον σενάξετε
 τὸς ἡρακλῆος παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
 τύχας ὅταν πάχῃ τί· με μνήσεσθε δέ,
 δῖοι γεῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος·
 ἄμ ὦ γῆς λόχον μα, τὸς, Ἀρης ἀφ' ἧς ποτὲ
 λάβρον δράκοντος ἐξερεμύσας γένυν,
 ὅ σ' ἐπὶ πρὸς χερὸς δεξιᾶς ὀρίσματα
 ἀρῆτε; καὶ τὸ δ' ἄνδρὸς ἀνόσιον κάρα
 καθαίματ' ὅσ' ὅστις ὅ καδ' ἡμῶς ὦν,
 ἄρχη κακίστος τ' νέων, ἐπὶ πρὸς ὦν;
 ἀλλ' ὅ καὶ ἐμὴ σὺν δεσπόσει, χαίρων ποτέ·
 ὅ δ' ἄν πόνησα πόλιν ἐγὼ καμὼν χερὶ,
 ἐξῆς· ἀπ' ἑρῶν δ' ἐνθεν ἡλθες ἐνθάδε;
 ὕβρις· ἐμὴ ἡ ξῶντος, ὅ κατ' ἐνθ' ὅτε
 τὸς ἡρακλῆος παῖδας· ὅ τ' ὅσονδε γῆς
 ἐνερθ' ἐκείνος κρύπτεται λιπὼν τέκνα·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐπεὶ σὺ καὶ γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
 ὅδ' ὠφελήσας, ἀξίῳ δ' ἐτυγχάνει.
 καὶ πεῖτα πρῶτον πολλὰ ἐγὼ φίλος ἐμὲς,
 θανόντας αὖ δρῶν, ὅφελων μάλιστ' αἰεὶ.
 ὦ δὲ ξιά χεῖρ, ὡς ποθὲς λαβεῖν δόρυ,
 εἴν δ' ἀδενεία τὸν ποτμον διώλεσας.
 ἐπὶ σ' ἔπαυσ' ἄν, δ' ἄλῃ ἐννέποντά με,
 καὶ τάσδε Θήβας ἀνκλεῶς ᾤκησάμεν,
 ἐν αἷς σὺ χαίρης· ὅτ' αὖ φρονεῖ πόλις,
 εὐσείνοσ' ἔσται, καὶ κακοῖς βελόμασιν.
 ὅτ' ἄρ' ποτ' ἄν σε δεσπότιν ἐκθήσαστο.
 με γέροντες, αἰνῶ, τ' φίλων ἅ ἔνεκα
 ὀργὰς δικαίως τὸς φίλος ἔχεν χρεῶν.
 ἡμῶν δ' ἕκαστι δεσπότης θυμὸς μένοι,
 πάθῃτε μηδέν· τῆς δ' ἐμῆς Ἀμφιτρυῶν
 γνώμης ἄκυσσον, ἢν τί σοι δοκῶ λέγειν.
 ἐγὼ φιλῶ καὶ τέκνα, πῶς ἂν ἐφίλῳ
 ἄττικτον, ἂν μόλῃσθα; καὶ τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκάῳ τρόπῳ
 ὅς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἢ γὰρ βροτόν.
 ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκην χρεῶν,
 μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσι γέλων
 διδόντας, ὃ ὅ μοι τῷ θανεῖν μῆξον κακόν.
 ὀφείλομεν ἂν πολλὰ δώμασιν καλὰ.
 σὲ καὶ δέκησις ἔλαβεν ἀνκλεῆς δόρος,
 ὥστ' ἐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὑπο.
 οὐ μὲν δ' ἀμαρτύρητος ἀνκλεῆς πόσις,
 ὡς τάσδε παῖδας ἐκ ἄν' ἐκσῶσαι θέλοι,
 δόξαν κακὴν λαβόντας· οἳ ἂν ἀνενεῖς,
 καὶ μνηστὶ τοῖς ἐχθροῖσι τ' τέκνων ὑπερ.

ΗΡΑ. ΜΑΙΝΟ.

- ἔμοι τε μίμη μ' ἀνδρὸς ἔκ ἀπώσεον,
 σκέψαι ἢ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἢ λοχίζομαι.
 ἤξην νομίζεις παῖδα σὸν γαῖας ὑπο;
 καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ἄδ' ἀλιν,
 ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλ' ἀξαιμεν ἄν;
 ἢ κίσα φάσκειν σκαλὸν ἄνδρ' ἐχθρόν, χρεῶν,
 σοφοῖσι δ' εἰκεῖν, καὶ τεθραμμένοις καλῶς.
 ῥᾶν ἢ αἰδῶς ὑπολαβὼν, φίλ' ἂν τελοῖς.
 ἦδη δ' ἐσῆλθέ μ', εἰ παραιτησάμεθα,
 φυγὰς τέκνων τῶνδ' ἀλλὰ καὶ τόδ' ἀβλίον,
 πενίᾳ συνὸικτρά περιβαλεῖν σωτηρίαν.
 ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φάσκειν φίλοι,
 ἐν ἡμαρ ἡδὺ βλέμ' ἔχην φασὶν μόνον.
 τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον· ὅς μένει σ' ὅμως.
 προκαλῶ μεθ' ἀγένηιαν ὧ γέρων σέθεν.
 τὰς τ' θεῶν ἢ ὅστις ἐκμοχθῇ τύχας,
 πρόθυμός ἐστιν· ἢ προθυμία δ' ἄφρων.
 ὁ χρεὶ ἢ ὅστις μὴ θεῶν θήσει ποτέ.
 ἢ ἀφαιρόντων τ' ἐμῶν βραχιόνων
 ἦν τις ὑβρίξων, ῥαδίως ἐπάσασατ' ἄν.
 οὐν δ' ὅστις ἐσμεν· σὸν ἢ τὸνταῦθεν σκοπεῖν,
 ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Ἀμφιτρύων.
 ὅτι τοῦδε λὸν, ἢ τὸν βίη πόθος
 θανῆν ἐρύκη μ', ἀλλὰ παιδὶ βύλομαι
 σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐραῖν.
 ἰδὲ πάρεστιν ἡδὲ φασγάνῳ δέρι,
 κεντῆρ' ἀφαιρῶν, ἵεναι πατέρα ἄπο.
 μίαν ἢ νῦν δὲ χάριν ἀναξ' ἐκνέ μεθα.
 κτεῖνόν με, καὶ τὴνδ' ἀβλίαν παῖδων πάρος,
 ὡς μὴ τέκν' ἐσιδῶ μετ' ἀνίσχον θέαν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ψυχὸρ' ἄγν' αἶμα, καλὸντα μητέρα,
 πατὴρ τε πατέρα. τὰλλα δ' ἔφ' ἐπ' ὄφθιμος εἶ,
 πρῶτον· ὅτ' ἄλκην ἔχομεν, ὥστε μὴ θανῇν.
 με καὶ σ' ἰκνῆμαι, χάριτι προαδῆναι χάριν,
 ἵν' ἀμφοῖν ᾗς ὑπεργήσῃ διπλοῦ.
 κόσμον πάρες μοι παῖδι προαδῆναι νεκρῶν,
 δόμους ἀνείξας· νῦν δ' ἐκκεκλείσμεθα.
 ὡς, ἀλλὰ ταῦτ' ἀπολάχῃ σ' οἴκων πατρός.
 λυ' εἶσαι τάδ'· οἶκον κληῖθρα προαόλοισι λέγω.
 κοσμήσθ' ἐσω μολόντες· ὅφθον' ἔπλων.
 ὅταν ἢ κόσμον περιβόκησθε σώμασιν,
 ἤξεω πρὸς ὑμᾶς νερτέρη δύσων χθονί.
 με ὦ τέκν', ὁ μαρτυρῶν ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
 πατρῶν ᾗς μέλαθρον, ὅτ' ἔστις ὅσ' ἴσας
 ἄλλοι κρατῦσι· τὸ δ' ὄνομα ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
 αμ' ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁ μόχλ' ὁ μόν' σ' ἐκτισάμην,
 μάτην δ' ἐπαιδὸς τοι νεῶν ἐκλήξομεν.
 σύ δ' ἦσθ' ἄρ' ἡσων, ἢ δόκεις ᾗναι φίλος.
 ἀρετῇ σε νικῶ, θνητὸς ὢν, θεὸν μέγαν.
 παῖδας δ' ὅτ' ἐπ' ἄδωκα τῆς Ηρακλῆος.
 σύ δ' εἰς αἰὲν ἀνὰς, κρύφιος ἢ πίτω μολῇν,
 τὰλλότριά λέκτρα δόντος ὁδενός, λαβῶν.
 σώξῃν ἢ τὸς σὺς ἐκ ἐπίστασι φίλος.
 ἀμαθὴς τις ᾗς θεός, ἢ δίκαιος ἐκ ἔφους.
 20 αἰλινον αἰὲν πανταχῇ
 μολεῖ Φοῖβος ἰαχῇ,
 τὰν ἡαλλίφθιτον κιθάραν
 ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ.
 ἀγῶν ἢ τ' ἄρ' ἐνέρων τ' ἐς ὄρφνην
 μολόντα παῖδ', ᾗς Διὸς νιν ἔπω,

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ

ἦτ' Ἀμφιτρώωνος ἴνιν,
 ὕμνῃσαι σέφ' ἄνωμα μόχθων,
 δῖ' Ἀντογίας θέλω.
 γένναίων δ' ἄρετὰ πόρων,
 τοῖς θανῶσιν ἄγαλμα.
 πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
 ἠρήμωσε λέντος,
 πυρσὺν δ' ἄμφεκαλύφθη,
 ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας
 θηνῶν χάσματι θυρῶς·
 τὰν τ' ὀρεινόμων ἀγρίων
 μενταύρων ποτὲ γένναν
 ἔτρωσε τόξοις φονίοις,
 ἐναυρῶν πλανοῖς βέλεσιν,
 ξύνοιδε Γηνεῖος ὀκαλλιδίνης,
 μακρὰ τ' αἶψα πεδίων ἄκαρποι,
 καὶ πηλιάδες θεράπναι,
 σύγχορτοὶ τ' Ὀμόας ἐναυλοὶ
 πάνκαισιν· ὅθεν χέρως
 πληρῶντες, χθόνα Θεσσαλῶν
 ἱππῆας ἐδάμαζον.
 τὰν τε χρυσοκάρανον
 Δόρκεν ποικιλονῶτον
 συλήτηραν ἀγρώσαν
 κτείνας, θυροφόρον θέαν,
 οἶνά τιν' ἀγάλλει,
 τεθρίππων τ' ἐπέβα,
 καὶ φαλίοις ἐδάμασε πώλης
 Διομήδεος, αἰ φονίαισι φάτνας
 ἀχάλιν' ἐθάαζον,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καθ' αἵμα σῖτα γέννησι, χαρ
 μοναῖσιν ἀνδροβῶσι δυσράπτεροι,
 πέραν δ' ἀργυροῦ ῥύταν
 Εβρον ἐξέπερασ' ὄχθον
 μηκυνάω πονῶν τυράννω,
 τὰν τε πηλιάδ' αὐτὰν
 Ἀναύρου παρὰ πύλας.
 Κύκνον δὲ ξινοδαίκεταν
 τόξοις ὤλισεν ἀμφαναίως,
 οἰκῆτορ' ἄμικτον,
 ὕμνω δ' ὅς τε κόρας.
 ἤλυθεν ἐσπέριον ἐς αὐλὰν
 χρυσέων πετάλων ἄπο, μιλοφόρον
 χερὶ καρπὸν ἀμέρξεω
 δράκοντα πυρσύνωτον,
 ὃς ἀπλάτον ἀμφ' ἐλκτικῶν
 ἔλικ' ἐφ' ἑρῶν
 κτανῶν, ποντίας θ' ἄλως
 μυχὺς εἰσέβαινε θνατοῖς
 ταλανίας τιθεὶς ἐρετμοῖς.
 ὕραν θ' ὑπὸ μέσων
 ἐλαύνει χέρας ἔδραν
 Ἀτλαντος δόμον ἐλθῶν.
 ἀσρωπὺς τε κατέχεν οἶκος
 ἀναορία θεῶν.
 τὸν ἱππυτὰν τ' ἀμαξόνων στρατὸν
 Μαῶντιν ἀμφὶ πολυτόταμον
 ἔβα δ' ἄλγεινον οἶδμα λίμνας.
 τίν' ἔκ' ἀφ' ἑλλανίας
 ἀγορὸν αἰλίσας φίλων,

κόρας

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ

κόρας ἀργίας πέπλων
 χρυσέοισι φάρος,
 ξωπῆρος ὀλεθρίου ἄγρας·
 τὰ κληνὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε
 βαρβάρῃ κόρας λάφυ
 ρα, καὶ σώξειτ' ἐν Μυκῆναις·
 τὰν τε μυρίοκρανον
 πολύφωνον κύνᾳ λέρνας
 ὕδραν ἐξετύρωσε,
 βέλεσί τ' ἄμφεβαλε
 τ' τρισώματον, δῖσιν
 ἔκτα βοτῆρ' Ἐρυθίας·
 δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' αὐτῇ
 διήλθε· τ' πολυδάκρυτον
 ἔπλυσ' ἐς αἰῶν, πόνων τελευτάν,
 ἵν' ἐκπερέχη τάλας
 βίοτον· ὃ δ' ἔβα πάλιν·
 σέγα δ' ἔρημοι φίλων·
 τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
 Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα,
 βίᾳ κέλαιον ἄθεον,
 ἄδικον· ὃς ἡ σὰς χέρας
 βλέπει σῶμα τῷ παρόντος·
 οἱ δ' ἐγὼ σθένος ἥβων,
 δόρυ τ' ἑπαλλον ἰν' αἰχμᾶ,
 Καδμείων τε σύνηβοι,
 τέκισιν ἂν παρίσταν
 ἄλκι· νῦν δ' ἀπολείπο
 μαί τὰς αὐδαίμονας ἥβας·
 ἀλλ' ἐσορῶ καὶ τέσδε, φθιμένον

XIX

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄνδρ' ἔχοντας,
 τῆς τῷ μεγάλῳ δὴ ποτε παῖδας
 τοπρὶν Ἡρακλῆος, ἄλοχόν τε φίλην
 ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἔλκυσαν
 τέκνα, καὶ γεραίον πατέρ' Ἡρακλῆος.
 δύσῃνος ἐγὼ,
 δακρύων ὥς ὃ δύναμαι κατέχην
 γράας ὄσων ἐτι πηγᾶς.
 μὲν γέν· τίς ἱεράς, τίς σφαγὰς τ' δυσόστων,
 ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς φυγῆς φονεύς,
 ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ἅδ' αὖ τάδε;
 ὦ τέκν', ἀγόμεθα ξυγὸς ὃ καλὸν νεκρὸν,
 ὁμῶς γέροντες, καὶ νέοι, καὶ μητέρες.
 ὦ μοῖρα δυστάλαν' ἐμῶν τε, καὶ τέκνων.
 τῶσδ' ὅς περ πυνύσας ὁμῶμασιν προσδέρκομαι,
 ἔτεκον καὶ ὑμᾶς, πολεμίοις δ' ἐθρεψάμην
 ὕβρισμα, καὶ πῆχρμα, καὶ διαφθοράν.
 φῶν· ἢ πολύμε δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
 ἣν πατὴρ ὑμῶν ἐκ λόγων πῶτ' ἤλπισα.
 σοὶ καὶ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ,
 Εὐρυπείδης δ' ἐμελλες οἰκήσιν δόμοις,
 τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων πελασγίας.
 σολὴν τε θηρὸς ἀμφέβαλες σὺ κάρα
 λέοντος, ἢ περ αὐτὸς ἐξωπλίξετο.
 σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τ' φιλαρμάτων ἀναξ,
 ἔγκληρα πεδία τὰ μὰ γῆς κερτημένος.
 ὥς ἐξέπεθε τ' κατασπείραντά σε
 εἰς δεξιὰν ἢ σὴν, ἀλεξιτήριον
 ξύλον καθίς, Δαιδάλου φανδῇ δόσιν.
 σοὶ δ' ἦν ἔπεσε τοῖς ἐκμβόλοις ποτὲ
 τοξοῖσι,

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

τόξοισι, δώσιν Οἰχαλίαν ὑπέχετο·
 τρῆς δ' ὄντας, τριπύχοις τυραννίσσι
 πατὴρ ἐπύργη, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρία·
 ἐγὼ ἢ νύμφας ἢ κροθινιάξομην,
 κῆδον συνάψας ἔκτ' Ἀθηναίων χθονός,
 Σπάρτης τε, Θηβῶν τε, ὡς ἀνιμμένοι κἀλως
 τρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' ἀδάιμονα
 καὶ ταῦτα φρῶδα· μεταβαλῶσα δ' ἡ τύχη,
 νύμφας ἃ ὑμῖν κῆρας ἀντίδωκε ἔχειν,
 ἔμοι ἢ δάκρυα λυτρά· δύσηνος φρενῶν·
 πατὴρ ἢ πατρός ἐστὶ γάμος ὅδε,
 ἄδην νομίξων πενθερὸν, κῆδος πατρός·
 ἦ μοι· τίν' ὕμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον
 πρὸς ἑρνα θῶμαι; τῷ, προσαρμόσω σῶμα;
 τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξυθόπτερος
 μέλισσα συνενέγκαι μ' ἂν ἐν πάντων γόους;
 ἦς ἐν δ' ἐνεγκῶσ', ἀθρόον ἀποδοῖν δάκρυ;
 ὧ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον ἤσκησεται
 θνητῶν παρ' ἄδῃ, σοὶ τάδ' Ἡράκλεις λέγω,
 θνήσκει πατὴρ σός, καὶ τέκν', ὀλλυμαι δ' ἐγὼ,
 ἢ πρὶν μακάρια διασέκλῃξομην βροτοῖς·
 ἄρηξον, ἐλθέ, καὶ σκιά φάνηθί μοι·
 ἄλῃς κ' ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γέναιο σύ·
 κακοὶ κ' ἦς σέχ', οἱ τέκνα κτένεσι σά·
 αἴ μ' σὺ μὲν τὰ νέρθεν ἀντρεπῇ ποῖδ' ἔναι·
 ἐγὼ δ' ἐσ' ὧ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς ὕραν δίκων,
 αὐδῶ τέκνοισιν, ἥ τι τοῖσι δ' ὠφελῆν
 μέλλης, ἀμύνειν, ὡς τὰ χ' ὕδ' ἐν ἀρνήσῃς·
 καί τοι κέκλῃσαι πολλὰ κῆς· μάτην ποινῶ·
 θανῆν κ' ὡς ἰοικ' ἀναγκάτως ἔχει·

Ι Ι Ι 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ὦ γέροντες, μικρὰ καὶ τὰ τῷ βίῳ.
 τῆτον δ' ὅπως ἡδίστα διαπεράσετε,
 ἐξ ἡμέρας ἕς νύκτα μὴ λυπῶμενοι.
 ὡς ἐλπίδας καὶ χρόνος ἔκ ἐπίσταται
 σῶξεν· τὸ δ' αὐτῷ σπασάσας, δειπῶτο.
 ὁρᾶτέ μ', ὥς περ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς,
 ὄνομα καὶ πράσιον, καὶ μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη,
 ὥς περ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μιᾶ.
 ἐδ' ὀλβος ὁ μέγας, ἥ τε δόξ', ἔκ οἱ δ' ὅττω
 βέβαιός ἐστι· χαίρετ'· ἄνδρα δ' φίλον
 παύσατον νῦν ἡλικίᾳ δεδῶκατε.
 με ἔα.
 ὦ πρέσβυ, λούσω τὰ μὰ φίλτατ'· ἢ τί φῶ;
 ἔκ οἱ δ' αὖθις ἀφασία ἢ καὶ μ' ἐχθ.
 με ἔδ' ἐστίν, ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόμεν,
 ἢ μὴ γ' ὄντην ἐν φάσγι λούσομεν.
 τί φημι; ποῖ ὄντην κηράνυσ' ὀρῶ;
 ἔκ οἱ δ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σὺ παιδὸς γέρον.
 δαῦρ' ὦ τέκν' ἐκ κρήμνασθε πατρῶων πέπλων.
 ἴτ'· ἐγκονῆτε· μὴ μεῖνθ'· ἐπεὶ Διὸς
 σωτήρος ὑμῖν ἔστιν ἐοῖ' ὅδ' ὕσερος.
 ἦρα ὦ χαῖρε μέλαθρον, πρόφυλάθ' ἐστὶς ἐμῆς.
 ὡς ἄσμενός σ' ἐσθλὸν ἐς φάος μολῶν.
 ἔα· τί χρῆμα; τέκν' ὀρῶ πρόσωμάτων
 σολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεσεμμένα,
 ὅλῳ τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον,
 πατέρα τε δακρύοντα συμφορᾶς τινος.
 φέρ' ἐκ πύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθῆς.
 γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρεῖος;
 με ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολῶν πατρί,
 ἥκει

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

ἦκεις, ἐσώθεις, ἥς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις.
 ἦρα τί φῆς; τί ν' ἥς ταραχμὸν ἠκούμεν πατέρ;
 με διολλύνεσθαι σὺν γέρον, σύγγνωθί μοι,
 ἥ πρόσθεν ἦρπας, ἃ σε λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρην.
 τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων.
 καὶ τὰ μ' ἐθνήσκε τέκν', ἀπωλύμην δ' ἐγώ.
 ἦρα Ἀπολλων, οἷσις φρομίσις ἀρχηγός.
 με τεθνήκ' ἀδελφοί, καὶ πατήρ οὐ μὸς γέρων.
 ἦρα πῶς φῆς; τί δράσας; ἢ δορὸς ποίου τυχών;
 με Λύκος σφ' ὁ κληνός, γῆς ἀναξ διώλεσεν.
 ἦρα ὅπλοισι πάντων, ἢ νοσησάσης χθονός;
 με σᾶσι τὸ Κᾶδμου, ἐπὶ ἅπυλον ἔχῃ κράτος.
 ἦρα τί δῆτα πρὸς σέ, καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;
 με κτείνειν ἐμέλλε πατέρα, καὶ μέ, καὶ τέκνα.
 ἦρα τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνου μ' ἐμῶν τέκνων;
 με μήποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισάσχετο.
 ἦρα κόσμος ἢ πέπλων τίς ὅδε νερτέροις πέπλων;
 με θανάτῳ τὰ δ' ἦδη περιβόλαι ἀνήμεθα.
 ἦρα καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκετ'; ὦ τλήμων ἐγώ.
 με φίλων ἔρι μοι· σέ ἢ θανόντ' ἠκούμεν.
 ἦρα πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
 με Εὐρυθέως κήρυκες ἤγγελλον τάδε.
 ἦρα τί δ' ἐξελέπετ' οἶνον, ἐστὶν τ' ἐμὴν;
 με βία· πατήρ μ' ἐκπεσὼν σρωτῶ λέχους.
 ἦρα καὶ ἔχειν αἰδῶ τ' γέροντ' ἀτιμάσαι;
 με Αἰδῶς γὰρ ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεᾶς πρόσω.
 ἦρα ὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίξομεν φίλων;
 με Φίλοι γάρ ἐσιν ἀνδρὶ δυσυχῆ τινές;
 ἦρα μάχας ἢ Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπυσαν;
 με Αφίλον, ἵν' αὖθις σοι λέγω, τὸ δυσυχές.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦρα ὃ ρίψεθ' ἄδ' ἅσδε περιβολὰς νόμους;
 καὶ φῶς ἀναβλέψαθε, τῷ κατ' ὀπίσθους
 φίλος ἀμοιβὰς ὁμ' ἡμῶσι δεδουκότας;
 ἐγὼ δ' ἔνυν ἅ τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς,
 πρῶτον ἅ εἰμι, καὶ κατασκάψω δόμους,
 καὶ νῦν τυράννων κρᾶτα δ' ἀνόσιον τιμῶν,
 ρίψω κυνῶν ἑλκυσμα. Καθ' ἑμῶν δ' ὅσους
 κακὸς ἐφ' αἶνον, οὗ παθόντας ἐξ ἐμῶν,
 τῷ καλλίνικῳ τῷ δ' ὅπλῳ χειρώσομαι.
 τὸς δ' ἡ πῆρωτοῖς διαφορῶν τοξόμασι,
 νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμινὸν ἐμπλήσω φόνου.
 Δίρκης τε νῶμα λουκὸν, αἰμαχθήσεται.
 τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι χρὴ,
 καὶ πασὶ καὶ γέροντι χαιρόντων πόνοι.
 μάτην ἅ αὐτὸς τῶνδε μᾶλλον ἦνυσα.
 καὶ δ' ἄμ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἶδ' ὑπὲρ πατρὸς,
 θήσκειν ἀμύνοντ' ἢ τί φητο μεν καλόν,
 ὕδρα ἅ ἐλθεῖν εἰς μάχην λείοντί τε,
 Εὐρυθέως πομπᾶσι, τῶνδ' ἐμῶν τέκνων
 ὅκ' ἐκπονήσω θάνατον; ὅκ' ἄρ' Ἡρακλῆς
 ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθεν λέξομαι.
 δίκαια τὸς τεκόντας ὠφελῆν τέκνα,
 πατέρα τε πρέσβυν, τὴν τε κοινῶν γάμων.
 ἅμ' πρὸς σ' ἅ ὧ πά, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον,
 τά τ' ἐχθρὰ μισῆν· ἀλλὰ μὴ πείρου λίαν.
 ἦρα τί δ' ἐστὶ τῶνδε θάνατον, ἢ χρεῶν πάτερ;
 ἅμ' πολλὰς πένητας, ὀλβίους δ' ἡ τῷ λόγῳ
 δοκῶντας εἶναι, συμμάχους ἀναξ' ἔχει.
 οἱ γὰρ σὺν ἔθνησαν, καὶ διώλεσαν πόλιν,
 ἐφ' ἄρτα γὰρ τὴν πέλας. τὰ δ' ἐν δόμοις,
δακτύλοις

ΗΡΑ ΜΑΙΝΟ

Διπλάναισι φρῦδα διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας·
 ὦφθις ἐπελθὼν πόλιν ἐπεὶ δ' ὦφθις, ὄρα
 ἰχθρὺς ἀθρόοις, μὴ παρὰ γνώμην πέσης·
 ἦρα μέλῃ μὲν ἔδεν, εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις·
 ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' ἔκ' ἐν αἰσίοις ἔδρας,
 ἔγνω τόνον τιν' εἰς δόμους πεπνυκότα·
 ὥς ἐκ προνοίας κρύφιος ῥέσθηλον χθονία·
 ἄμ καλῶς προσελθὼν νῦν, προσεπτεῖ θ' εἰσιάν,
 καὶ δὸς πατρώοις δώμασι σὸν ὄμμι δῖόν·
 ἥξει ἅ αὐτὲς, σὴν δάμαρτα, καὶ τέκνα,
 ἔλξων, φονύσων, καὶ ἐπισφάξων, ἀναξ·
 μένοντι δ' αὐτῷ, πάντα σοι γενήσεται,
 τῇ τ' ἀσφαλῆς κερδάνῃς πόλιν τε σὴν
 μὴ πρὶν ταραξῆς, πρὶν τὸ δ' αὖθις τεκνον·
 ἦρα δρῶσω τάδ'· αὖτ' ἔπειτα· εἴ μ' εἴπω δόμων·
 χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξανηλίων μυχῶν,
 ἄδ' ἐκ κόρης ἐνερθεν, ἔκ' ἀτιμάσω
 θεὸς προσεπτεῖν πρῶτα τὸς κατὰ σέχας·
 ἄμ ἦλθες ἅ ὄντως δώματ' ἔς ἄδ' ἐκ τέκνον;
 ἦρα καὶ θῆρά γ' ἔς φῶς τὸν τριῶνινον ἤχρον·
 ἄμ μάχη κρατήσας, ἢ θεῶς δωρήμασιν;
 ἦρα μάχη· τὰ μυσῶν δ' ὄργι' αὐτῷ χιρ' ἰδὼν·
 ἄμ ἢ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυπείως ὀθήρ;
 ἦρα χθονίας νιν ἄλσος, Ερμιῶν τ' ἔχῃ πόλις·
 ἄμ ἔδ' οἶδεν Εὐρυπείως σε γῆς ἠκοντ' ἄνω;
 ἦρα ἔκ' οἶδεν· ἐλθὼν τὰνθάδ' εἰδέην πάρος·
 ἄμ χρόνον ἢ πῶς τοσῶτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;
 ἦρα Θησέα νομίξων, ἐχρόνισ' ἐν ἄδ' ἐκ πάτερ·
 ἄμ καὶ πᾶ' ἐστιν, ἢ γῆς πατρίδος οἶχεται πίδαρ;
 ἦρα βέβηκ' Ἀθήνας, νέρθεν ἄσμενος φυγών·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ὅμαρτεῖτ' ὥ τέκν' ἤς δόμος πατρί.
 καλλιονές τ' ἄρ' ἔσοδοι τ' ἐξέδων
 πάρεισιν ὑμῖν· ἀλλὰ θάρσος ἴχετε,
 ἢ νάματ' ὄσων μηκέτ' ἐξανύεται.
 σύ τ' ὦ γύναι μοι, σύλλορον φυγῆς λάβε,
 τρόμος τέ παῦσαι, ἢ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων.
 ἃ ἔπερωπες, ἢ φανξιώ φίλος.
 ἃ οἶδ' ἔκ' ἀφίχσιν, ἀλλ' ἀνάπνεται πέπλων.
 Τοσῶδε μάλλον ὥδ' ἐβητ' ἐπὶ ξυρῷ.
 ἄξω λαβών γε τέσδ' ἐφορκίδας χερσίν.
 ναὺς δ' ὡς ἐφέλξω· ἢ ἔκ' ἐκ' ἀνάνομαι
 θεράπυμα τέκνων· πάντα τ' ἀνθρώπων ἴσα.
 φιλοῦσι παῖδας οἱ τ' ἀμείνονες βροτῶν,
 οἱ τ' ὅδ' ἐν ὄντεσ'· χρήμασιν ἢ διαφόροι
 ἔχουσιν· οἶδ' ἔκ' πᾶν ἢ φιλοτέκνον γένος.
 ἀνέοτας μοι, φίλον ἄ
 χθος· τὸ ἢ γῆρας, αἰδῶ
 βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων,
 ἐπὶ κρατὶ κῆσαι,
 βλεφάρων σκοτεινὴν
 φάρος ἐπικαλύψαν.
 μὴ μοι μὴτ' ἀσιήτιδος
 τυραννίδος ὄλβος εἶναι,
 μὴ χρυσῶ δώματα πλήρη,
 τὰς ἥβας ἀντιλαβῆναι.
 ἃ καλλίστα μὲν ἐλβω,
 καλλίστα δ' ἐν πένιᾳ.
 τὸ ἢ λυγρὸν, φόνιον τε γῆρας,
 μισῶ· κατὰ κυμάτων
 δ' ἔρροι· μηδέ ποτ' ὤφελεν

• ΘΥΓΑΤΗΡ

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

- » θνατῶν δώματα, κὶ πόλεις
- » ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἄλ'
- » πῆροισι φορέσθω.
- » ᾧ ἡ θεοῖς ἦν ξύνεσις,
- » κὶ σοφία κατ' ἀνδρας,
- » δίδυμον ἄν' ἦβαν ἔφερον,
- » φανερόν χρακτῆ
- » ῥ' ἀρετῆς, ὅσοισι
- » μέτα, κὶ θνατοῖ ἐς
- » τὰς αὔρας πάλιν ἀλίσ,
- » διαυδὲς ἄν' ἔβαν διαύλους.
- » ἃ δυσγένεα δ' ἀπλῆν ἄρ
- » εἶχε ξωχῶς βιοτάν.
- » κὶ τῷ δ' ἰ, τὸς τε κακὺς ἄν
- » γῶναι, κὶ τὸς ἀγαθὺς
- » ἴσον, ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄσρων,
- » ταύταις ἀριθμὸς πέλει.
- » τῶν δ' ἔδῃς ὅρος ἐκ θεῶν
- » χρυσοῖς, ὅδ' ἐ κακοῖς σαφῆς.
- » ἀλλ' ἡλιασόμενος τις αἰών,
- » πλῆστον μόνον αὔξει.
- » ἔπαύσομαι τὰς χάριτας
- » μῦσαις συγκαταμιγνύς,
- » ἡδίσταν συζυγίαν,
- » ἢ ζῶνιν μετ' ἄμυσίας.
- » αἰδ' δ' ἐν στεφάνοισιν εἶην.
- » ἔτι τοι γέρων αἰοιδὸς
- » κελαδεῖ μναμοσύναν.
- » ἔτι τὰν Ηρακλῆος
- » παλλίνικον ἀγῶν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

παρά τε βρόμιον οἶνοδ' ὄταν,
 παρά τε χέλυσος ἐπ' αὐτῶν
 μολπᾶν, καὶ λίβυν αὐλὸν,
 ὕψω καταπαύσομεν·
 μύσας, αἳ μ' ἐχόρουσαν.
 παῖσ' ἅν' αὖ Διηλιάδης
 ὑμνῶσ' ἀμφὶ πύλας, τὸν
 Λατῆς ἀνπαίδα γόνον,
 εἰλίσσασθαι καλλίχορον.
 παῖσ' ἅν' αὖ δ' ἐπὶ σοῖς μελᾶθροισι,
 κύκνος ὡς γέρων αἰοιδὸς
 πολὺν ἐν γένυων,
 κελαιδῆσω· τὸ δ' αὖ
 τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
 Διὸς δ' οὖ πάντας δ' ἀνγενείας
 πλεον ὑπερβάλλων.
 μοχθήσας τὸν ἄνυμον
 θῆκεν βίοτον βροτοῖς,
 πέρας δέματα θηρῶν.
 λ' ὅς κ' αἶψα καὶ οἶκον Ἀμφιτρυῶν ἔξω πέρε·
 χρόνος δ' ἤδη δαρός, ἐξ ὅτε τέτλοισ
 ποσὶ μῆθε σῶμα, καὶ νεκρῶν ἀγάλασιν.
 ἀλλ' ἔα, παῖδας, καὶ δάμαρθ' Ἡρακλῆος
 ἔξω κέλαι τῶνδε φαίνεσθαι δέμων,
 ἐφ' οἷς ὑπέστηζ' αὐτὸ πάγχελοι θανῆν.
 ἄμ' ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγέτα,
 ὕβριν θ' ὕβριξ ἐπὶ θανῶσι τοῖς ἐμοῖς.
 ἀχρὴν σε μετρίως, καὶ κρατῆς, σπουδὴν ἔχην.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προσθεῖς ἡμῖν θανῆν,
 σέρχην ἀνάγκη· δράσειον δ' αὖ σαρδοναῖα

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

λύσ πῦ δῆταί Μεγάρα; πῦ τέκν' Αλκμήνης γόνυ;

ἄμ δοκῶ ἢ αὐτὴν ὡς θύραθεν ῥηκῆσαι·

λύσ τί χρεῖμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;

ἄμ ἱκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἑστὰς θάλασσαν βόθροισ·

λύσ ἀνέστητάχ' ἱκετεύσας ἐκσῶσαι βίον·

ἄμ καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσις·

λύσ ὅδ' ἔπαρεστιν, ὅ ἢ μὴ, μόλη ποτέ;

ἄμ ὅκ' ἔτι μὴ τις θεῶν ἀναστήσειεν·

λύσ χῶρε πρὸς αὐτὴν, καὶ κίμιξ' ἐκ δωμάτων·

ἄμ μέτοχος ἂν ἦν τῆ φόντε, δράσας τόδε·

λύσ ἡμεῖς, ἐπεδήσοι τόδ' ἐς ἐνθύμιον,

οἱ δὲμάτων ἔξωθεν, ἐκπορεύσομεν

σὺν μητρὶ παῖδας· δῶρ' ἵπτεσθι πρ' ἀπολῆ,

ὡς ἂν χολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων·

ἄμ σὺ δ' ἔν' ἴθ' ἔρχη δ' ἡ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ', ἴσως

· ἄλλω μελήσει· προσδόκα ἢ δρῶν κακῶς,

· κακὸν τι πράξειν· ὧ γέροντες, ἦς καλὸν

εἴχη· βρόχοισι δ' ἀρνύων γενήσεται

ξιφηφόροις, τὸς πέλας δοκῶν κτενεῖν

ὁ παγκύκλιος· εἴμι δ' ὡς ἴδω νεκρὸν

· πίπλοντ'· ἔχει δ' ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ

· ἐχθρὸς, τίνων τε τ' δειδραμένων δίκην·

χο Μεταβολὰ κακῶν,

· μέγας ὁ πρόσθ' ἀνάξ,

· πάλιν ὑποσρέφει

· βίοντον εἰς αἰδαν·

· ἰὼ δίκαια, καὶ θεῶν

· παλὶρρὸς πότμος·

ἄμ ἥλθες χρόνῳ ἢ, ὅ δ' ἴκην δώσεις θανάτῳ,

ἢ βρῆς ὑβρίξεων ἀμείνονας σείθεν·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- χ^ο Χαρμόναι, δακρύων
 = ἔδοσαν ἐμβολὰς.
 πάλιν ἔμολεν ἂν πάρος
 ὅποτε διὰ φρενὸς ἦλ
 πισε παθῆν γὰρ ἄναξ.
 ἀλλ' ὦ χερσὶν, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
 σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.
 αὐ ἰώ μοι μοι. Χο. τόδε κατάρχεται
 μέλος, ἐμοὶ κλύειν
 φίλιον ἐν δόμοις.
 θάνατος ὃ πρόσω βοᾷ,
 βοᾷ, σενάξων φροῖμιόν γ' ἄναξ, φέινε.
 αὐ ὦ πάσα Κασίμην γαῖ', ἀτόλυν μαι δόλῳ.
 χ^ο καὶ δ' ἀλώλυσ'. ἀντάποινα δ' ἐκτίνων,
 τέλμα, δίδως γέ τ' δεδραμένων δίκη.
 χ^ο Τίς ὁ θεὸς ἀνομία χραίνων, θνητὸς ὢν;
 = ἄφρονά λόγον ἔρανίων μακάρων
 = κατέβαλ', ὡς ἄρ' ὃ σφένεσι θεοί.
 γέροντες, ὃ κέ τ' ἐστ' ἀναβῆς ἀνὴρ.
 σιγᾷ μέλαθρα πρὸς χορὸς τραπώμεθα.
 φίλοι δ' αὐτυχῶσιν, ὅς ἐγὼ θέλω.
 χοροὶ, χοροὶ, καὶ θαλῖαι μέλασι Θήβας
 ἱερὸν κατ' ἄστυ.
 μεταλλαγαὶ δ' δακρύων,
 μεταλλαγαὶ συντυχίας
 ἔτεκον αἰοιδᾶς.
 βέβακεν ἄναξ ὁ κλεινός.
 ὃ δ' παλαιότερος,
 κρατεῖ, λιμένα λιπών γε τ' ἀχερόντιον.
 = δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἱλπίς.

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

- » θεοί, θεοί, τ' ἄδίκων μέλλουσι, καὶ τ'
- » ὀσίων ἐπαίην·
- » ἔχρυσος, ἅ τ' αὐτυχία,
- » φρονεῖν βροτὸς ἐξάγεται,
- » δύνασιν ἄδικον
- » ἐφέλικον χρόνον ἅ ἔτλα
τοπάλιν εἰσορᾶν,
νόμον παρέμενος, ὄνομα χάριν δίδως·
ἔθρωνσεν ὄλβη κελευνὸν ἄρμα.
Ισμινῶ σεφανοφορία,
ξεσῆθ' ἐπὶ πύλοισι πόλεως,
ἀναχορεύσασθ' ἀγυαί·
Δίρικα δ' ἀκαλλιρέθρος,
σύν τ' ἄσωπίδες κόραι,
πατρὸς ὕδωρ βᾶτε
λιπῶσαι συναοιδῶι
σύμφαι τὴν Ηρακλῆος
καλλίνικον ἀγῶν· ὦ
πυθίᾳ δένδρῳτι πέτρα,
μυσῶν θ' ἐλικωνίδων δώματα,
ἤξετ' ἀναθεῖ κελεύω
ἑμὴν πόλιν, ἑμὰ τε τέχνη,
σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε
χαλκασπίδων λόχος, ὃς γῆν
τέκνων τέκνοισι μεταμείβει,
Θήβαις ἱερὸν φῶς·
ὦ λέκτρων δύο συγγενῆς
ἀνὰ, θνατογενὲς τε,
καὶ Διὸς, ὃς ἦλθεν εἰς ἀνὰς,
σύμφας τᾶς περσίδος, καὶ πίσυρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μοι τὸ παλαιὸν ἦδη
 λέχος ὦ Ζεὺς τὸ σὸν,
 ἢ κ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη,
 ἀάμπρ' ἀνδρῶν δ' εἰδείξ' ὅ χρόνος
 τὰν Ἡρακλῆος ἀλκίαν.
 ὅς γ' αἶετ' ἐξέβα θαλάμῳ,
 Πλῦτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον.

κρείων μοι τύραννος ἔφες,
 ἡδύς γένει ἀνάκτων,
 ἀ νῦν ἐσορᾶν φαίνεται,
 ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων
 ἄμιλλαν εἰς τὸ δίκαιον.
 θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.

ἔα. ἔα
 ἄρ' εἰς τὸ αὐτὸ πίτυλον ἥκομεν φόβῳ;
 γέροντες, οἷον φάτ' ὑπὲρ δόμων ὀρῶ.
 φυγὴ φυγὴ

γῶθες πέδαιρε κῶλον, ἐκποδῶν ἔλα.
 ὦ νὰξ παῖν,
 ἀπότροπος γένοιό μοι τῇ τιμᾶτων.

ἔρις θαρσύνει νυκτὸς τήνδ' ὀρῶντες ἐκχοροῖς
 Λύσαν γέροντες, ἡδὲ μὲν τὴν θεῶν Λάτριον
 Ἰριν· πόλιν δ' ὅδ' ἔνι ἥκομεν βλάβος,
 ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς σώματα σφατάομεν,
 ὅν φασιν εἶναι Ζηνός, Ἀλκμήνης τ' ἄλλο.
 πρὶν δ' αἰετὶς ἐκτελευτῆσαι πικρὸς,
 τὸ χρῆν νιν ἐξέσωξεν· ὅδ' ἔφαπατήρ
 Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν, ὅτ' ἐμ', ὅθ' Ἡρακλῆος.
 ἐπεὶ δ' ὁ μὲν δὴ διεπέρασ' Εὐρυπύλου,
 Ἡρα προσάψαι καίνον αἰμ' αὐτῷ θέλει,

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ

παῖδας κατακτείναντι· συνθέλω δ' ἐγὼ·
 ἀλλ' ἢ ἄτεγκτον συλλαβῶσα καρδίαν,
 νυκτὸς κελαυνῆς ἀνυμέναιε παρθένε,
 μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε, καὶ παιδοκτόνος
 φρενῶν ταραχμῆς, καὶ ποδῶν σκιρτήματα,
 ἔλαυνε· κίνη· φόνιον ἐξίει κάλων·
 ὃς ἂν φονάσας δι' ἀχερῆσιον πόρον
 τ' καλλίπαιδα σέφανον αὐθέντη φόνῳ,
 γῶν ἢ τὸν Ἡρας οἶός ἐς αὐτῷ χόλος,
 μάθῃ ἢ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ ἢ ἔδραμῃ,
 τὰ θνητὰ δ' ἔσαι μεγάλα, μηδόντος δίκην·
 λῦσ' ἐξ ἀγενῆς ἢ πατρὸς, ἢ τε μητέρος
 πέφυκα, νυκτὸς ἔραν' ἢ τ' ἄμματος·
 τι μὰς τ' ἐγὼ τάσδ' ἢ ἀγαθῆναι φίλοις,
 ἢ δ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλος·
 παραινέσαι ἢ πρὶν σφαλῆσαν ἡσιδῆν,
 Ἡρα θέλω σοὶ τ', ἢν πίθηθ' ἐμοῖς λόγοις.
 ἀνὴρ ὅδ', ἢ κ' ἄσημος, ἢ τ' ἐπὶ χθονὶ,
 ἢ τ' ἐν θεοῖσιν, ἢ γέ μ' ἢ σπέμης δόμης·
 ἄβατον ἢ χώραν, καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
 ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
 τι μὰς, πινύσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο·
 σοὶ τ' ἢ παραινῶ μεγάλα βύλεσθαι κακὰ·
 ἴρις μὴ σὺν νεθέτει, τὰ δ' Ἡρας κακὰ μηχανήματα
 εἰς τὸ λῶσον ἐμβιβάζουσ' ἵχνος, ἀντὶ τῶ κακῷ·
 λῦσ' ἢ χὶ σωφρονεῖν ἢ πεμψέ δ' αὐρὸς ἢ Διὸς δάμαρ;
 ἴρις ἢ λίον μαρτυρόμεσθαι δρῶσ', αἰ δ' ἄν ἢ βύλομαι·
 λῦσ' ἢ δὲ δὴ μ' Ἡρα θ' ὑπαρξέιν σοὶ τ' ἀναγκάως ἔχῃ
 τάχος, ἐπὶ ῥ' οἰβδην θ' ὁμαρτεῖν ὥς κυνηγέτη κύνῃ
 ἢ μίγ', ἢ τε πόντος ἢ τῶ κύνμασι σένων λάβρως,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

• ὅτε γῆς σῆσμός, κεραιὺν τ' ὀϊστρος ὠδ' ἴνας πνέων,
• οἱ ἐγὼ παῖδοδραμῶμαι σέρνον εἰς Ἡρακλῆος,
ἢ καταρρήξω μέλαθρα, ἢ δόμους ἐπεμβαλῶ
τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτον. ὅ γ' , κανὼν, ἔκ' ἔσεται
παῖδας, ὅς ἐτικτ' ἐν αἶρ', πρὶν ἂν ἐμὰς λύσας ἀφῇ.
ἦν ἰδόν· καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο,
καὶ διαστροφῆς ἐλίσσει σῖγα χορῶντος κόρας.
ἀμπνοᾶς δ' ὕσσωφρονίξει ταῦρος, ὥς ἐς ἐμβολὴν
θεινός· μυκᾶται γ' , κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρους.
τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χοράσω, ἢ καταυλήσω φόβῳ.
σῆχ' ἐς ἔλνυμπον πεδάμνησ' Ἴρι, γενναῖον ποδα-
ῖος δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμοιοι Ἡρακλῆος.

20 ὅτοτοτοτοτοί.
σῖναξον, ἀπόκειρέ τε σὲν ἄνθος.
πόλις· ὁ Δίος ἐκγότος
μίλεος Ἑλλάς, ἀ τὸν σὺεργέταν
ἀποβαλῆς, ὁλεῖς μανίαισι λύσας,
χορὰν θέντ' ἐναύλοισ.
βέβακεν ἐν δ' ἴφροισιν ἄπολύστος.
ἄρμασι δ' ἐν δ' ἴδωσι κέντρον ὥς ἐπιλώβη,
νυκτὸς χορῶν, ἑκατὸν κεφαλαῖς,
ὄφρων ἰαχήμασι λύσα μαρμαρωτός.
• ταχὺ τὸν αὐτυχῇ μετέβαλε δάμων.
• ταχὺ γ' πρὸς πατρός τέκν' ἐπνύσατε.
ἰώ μοι μέλεος· ἰώ Ζεῦ· τὸ σὸν γένος, ἄχρονον αὐτίκα
λύσα δέ σ' ὠμόβρωτος, ἀποινοδικοί
δίηαι, κακοῖσιν ἐκπετάσσιν· ἰώ σῖχα.
κατάρχεται χορὰν ματυμπάνων ἄτερ,
ἔβρομίω κεχρησμένα θύρῳ· ἰώ δόμη.
πρὸς αἵματ' ἔχ' ἰ τὰς Διονυσιάδος

βοτρυών

ἩΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

βοτρυῶν ἐπὶ χούμασι λώβας,
 φυγῇ τέκν' ἐφορμάτε,
 δάϊον τόδε, δάϊον
 μέλος ἐπαυλῆται,
 κυναγετῆ, τε τέκνων διωγμίσ·
 ἔποτ' ἀκραντα δόμοισι
 λύσα βαρυχούσει·
 αἰ αἰ κληῶν·
 αἰ αἰ δῆτα·
 ἥ γεραὸν ὥς σένω
 πατέρα, τὰν τε παιδοτρόφον·
 μάταν τέκνα γεννᾶται·
 ἰδὺ· ἰδὺ·
 θέλλαι σείη δῶμα, συμπίπῃ σέγῃ·
 ἦ· ἦ τί δρᾷς ὦ παῖ Διός,
 μελᾶθρῳ τάραγμα ταρτάρειον,
 ὥς ἐπ' ἐγχελάδῳ ποτὲ Παλλὰς,
 εἰς δόμους πέμπεις·
 ὦ ληνὰ γῆρα σώματα, ἀνακαλῆς μετῖνα βοάν;
 ἄλαστα τὰν δόμοισι· μάντιν ὑχέτερον ἄξομαι·
 τεθνάσι παῖδες·
 αἰ· αἰ· σενάξεθ' ὥς σενεκτά·
 δάϊοι φόνοι,
 δάϊοι ἢ τοκίων χθῆρες·
 ἢ ἄν τις ἔποι μάλλον ἢ πεπόνθαμεν,
 πῶς πασι σενεκτὰν ἄταν,
 ἄταν πατέρος ἀμφάινεις,
 λέγε τίνα τρόπον ἑαυτο θεόθεν,
 ἐπὶ μελᾶθρα κληῶ τάδε,
 τλήμονάς τε παίδων τύχας·

ΚΚΚ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀγῶν ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐχάρας Διὸς
 καθάρσι' οἰκῶν, γῆς ἀνάκτ' ἐπεὶ κτανῶν
 ἐξέβηκε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλῆος.
 χορὸς ἢ καλλίμορφος ἐσθλῆς πέπλων,
 πατὴρ τε, Μεγάρῃ τ' ἐν κύκλῳ δ' ἦδη κατ' ἄν
 ἥλικτο βωμῷ φθέρμα δ' ὅσιον εἶχομεν.
 μέλλων ἢ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
 εἰς χέρνιβ' ὡς βλάψειεν Ἀλκμήνης τόκος,
 ἐστὶ σιωπῇ· ἢ χρονίζοντος πάρος,
 παῖδες προσέχον ὅμμ'· ὃ δ' ὕκείτ' αὐτὸς ἦν.
 ἀλλ' ἐν σροφάτιν ὁμμάτων ἐφθαρμένος,
 ῥίξας τ' ἐν ὅσοις αἵματωπὺς ἐμβαλὼν,
 ἄφρον' κατέταξ' ἀντρίχῃ γενειάδος.
 ἔλεξε δ' ἄμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ,
 πάτερ, τί θυμῷ πρὶν κτανεῖν Εὐρυαθία,
 καθάρτιαν πῦρ, ἢ πόνας διπλῆς ἔχω,
 ἐξ' ὃν μίᾳς μοι χείρὸς ἀνθίσταται τάδε;
 ὅταν δ' ἐν ἐγκῳ δαῦρο κρᾶτ' Εὐρυαθίως,
 ἐπὶ τοῖσι νῦν θανῶσι ἀγνώχέρας.
 ἐκχῆτε πηγὰς, ῥιπτεῖτ' ἐκ χειρῶν κατ' ἄν
 τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς ὅπλον χερός;
 πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι· λάξυθε χρεῶν
 μοχλῆς, δικέλλας θ', ὥστε κυκλωπῶν βάθρα,
 φοίνικι κανίνι, ἢ τύχαις ἡρμοσμένα,
 σρεπλῷ σιδήρῳ συντρίανώσιν πόλιν.
 ἐκ τῶνδε βαίνων, ἄρματ' ἢ κ' ἔχων, ἔχειν
 ἔφασκε· δίφρῳ τ' εἰσέβαινεν ἀντιγὰ,
 κἄθηνε, κέντρῳ δ' ἦθεν ὡς θένων χερί.
 διπλῆς δ' ὁπαδοῖς ἦν γέλως, φόβος δ' ὁμῶ.
 καὶ τίς τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν,
 παῖξί

ἩΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

παίξει πρὸς ἡμᾶς διασότης, ἢ μαινεται;
 ὅδ' ἔρπεν ἄνω τε, καὶ κάτω κατὰ σέλας.
 μέσον δ' εἰς ἀνδρῶν εἴσπεσών, Νίσου πόλιν
 ἦκον ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβώς.
 κλινθῆς δ' εἰς ὕδατος, ὡς ἐκὶ σκαυάξεται
 θοίνην, διελθὼν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς,
 ἰδοὺ μὲν πατὴρ ἔλεγε προσβαίνην πλάκας.
 κἀνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεῖς πορπαμάτων,
 πρὸς ὕδεν' ἡμιλλᾶτο· καὶ ἐκὶ κηρύσσεται
 αὐτὸς πρὸς αὐτῷ καλλίνικος, ὕδενός
 ἀκοὴν ὑπεπῶν· δὴνὰ δ' Εὐρυθέϊ βρέμων,
 ἦν ἐν Μυκῆναις τῷ λόγῳ πατήρ δέ νιν
 θίγων κραταίᾳς χειρὸς, ἐννέπη τάδε,
 ὦ παῖ, τί πάχης; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
 τῆσδ'; ὅτι που φόνος σ' ἐκβάλλουσι νεκρῶν,
 εἰς ἄρτι καίνης; ὅδ' ἐνιν Εὐρυθέως δοκῶν
 πατέρα προταρβύνθ' ἱέσιον φαύην χειρὸς,
 ὡθεὶ φάρετραν δ' ἀντρεπῇ σκαυάξεται,
 καὶ τόξ' ἐαυτῷ πασι, τὸς Εὐρυθέως
 δοκῶν φονεῖν· οἷον, ταρβύντες φόβῳ,
 ὥρπον ἄλλος ἄλλος ἄς πέπλος· οἷον,
 μητρὸς ταλαίνης, ὅδ' ὑπὸ κίονος σκίαν·
 ἄλλος ἢ βωμὸν ὄρνις ὡς, ἐπὶ ἡξ' ὕπο·
 βοῶν ἢ μήτηρ, ὡτεκὼν, τί δρᾷς; τέκνα
 κτήνεις; βοῶν ἢ πρέσβυς, οἰκετῶν τ' ὄχλος.
 ὅδ' ἐξελίσγων παῖδα κίονος κύκλῳ,
 τόρμα δὴνὸν ποδὸς ἐναντίον σταθεῖς,
 βάλλει πρὸς ἦπαρ· ὕπτιος ἢ λαΐνης
 ὀρθοτάτας ἔδανσεν, ἐκπνέων βίον.
 ὅδ' ἡλάλαξε, καὶ περὶ πασιν τάδε,

ΚΚΚ 11

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἥς ἂν νεοαὶς ὅδε θανὼν Εὐρυθείας,
 ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίνων, πέπλωνέ μοι.
 ἄλλω δ' ἐπῆχε τόξ'· ἵς ἀμφὶ βωμίαν
 ἐπῆξε κρητὴν δ', ὥς λεληθέναι δοκῶν.
 φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνατι προσπετὼν πατρός·
 καὶ πρὸς γένειον χθρὰ καὶ δέριν βαλὼν,
 ὦ φίλτατ' αὐδ' ἄ, μὴ μ' ἀποκτίνεις πάτερ,
 σὸς ἔμι, σ' ἔ παῖς· καὶ τ' Εὐρυθείας ἀλγὺς.
 ὁ δ' ἀγριωπὸν ἱμμά γοργόνος τρέφων,
 ὥς ἐντὸς ἔστι παῖς λυγρὴ τοξόματος,
 μυδροντύπον μίμη μ' ὑπὲρ κάρα βελῶν,
 ξύλον καθήκε παμδὸς εἰς ξανθὸν κάρα.
 ἄρρηξε δ' ὅσα δαυτερον ἢ παῖδ' ἑλών,
 χωρεῖ τρίτον θυμ', ὥς ἐπισφάξων θυοῖν.
 ἀλλὰ φθάσει νιν ἢ τάλαιν ἥσω δόμων
 μήτηρ ὑπεκλαβῶσα, καὶ κλήει πύλας.
 ὁ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ κυκλωπῶσι νιν ὦν,
 σιγῇ, μοχλὸν θύρετρα καὶ βαλὼν σπασμῶ,
 δάμαρτα, καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέσρῳσεν βέλει.
 καὶ γένειον πρὸς γέροντος ἱππῶν φόνον.
 ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὥς ἑρῶν ἐφάνετο,
 Γαλλὰς κραδαινὸς ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ,
 καὶ ῥίψε πέτρον σέρνον ἥς Ηρακλῆος.
 ὅς νιν φόνον μαργῶντος ἔχε, καὶς ὕπνον
 καθήκε· πινυῖ δ' ἥς πέδον, πρὸς κίονα
 νῶτον πατάξας ὅς πεσῇ μασι σέχης
 διχορραχὴς ἐκείτο κρηπίδων ἐπὶ,
 σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σιρῶων βροχῶ.
 ἡμῶς δ' ἐλευθερῶντες ἐκ δρασμῶν πόδα,
 ἀνήπομιν πρὸς κίον, ὥς λήξας ὕπνου,
 μηδ'

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

μηδ' ἐν προσεργάσαστο τοῖς δειδραμένοις·
 ἄνδρ' ὃ τλήμων ὕπνον ἔκ ἀδ' αἶμονα,
 παῖδας φονεύσας, κ' δάμαρτ'. ἐγὼ γὰρ ἔν
 ἔκ διδρα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος·
 ὁ φόνος ἦν, ὃν ἀργολὶς ἔχει πάτρα,
 τότε γὰρ περισσάμοτατος, κ' ἄριστος
 Ἑλλάδι τ' τῷ Δαναῷ παίδων,
 τάδ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε
 τὰ τότε κακὰ τέλανι
 διοχέει κ' ὄρω μονοτέκνου Πρύμνης·
 φόνον ἔχω λέξαι θυέμενον μύσας·
 σὺν ἧ τέκνα τρίγονα τεύόμενος ὦδ' αἶς,
 λυαῖαδ' ἐσθλὰ γράσσω μοῖρα·
 εἰς τίνα σεναρχμόν, ἢ γένον,
 ἢ φθιτ' αὐδ' ἄν,
 ἢ τ' αἰδ' ἀχόρον ἰαχήσω;
 φῶ· φῶ·
 ἴδεσθε δ' ἄνδρ' ἰχ' κληῖθρα,
 κλίνεταί ὑφ' ἱπύλων δόμων·
 ἰώ μοι·
 ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸ πατρὸς ἄθλια,
 κείμενα δυσάνου,
 ἄνδρον τὸς ὕπνον θένον ἐκποδὼν φόνον·
 περὶ δεσμά, κ' πολύβροχ' ἁμμάτων
 ἐρήσ' μαθ' ἥρά κλειον ἀμφὶ δέμας
 τάδε, λαίνοισι ἀνημμένα,
 ἀμφὶ κίοσιν οἰκῆν·
 ὅδ' ὥς τις ὄρνις, ἀπ' ἔρου κατασένων
 ὦδ' ἵνα τέκνων, πρὶς βυς ὑστέρῳ ποδὶ
 πικρὰν δ' ὠκῶν τὴν λύσιν, παρ' ἐσθ' ὄδε·

ΚΚΚ 111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- αμ καὶ μῆτοι γέροντες, ὦ σίγα, σίγα,
τ' ὕπνῳ παρήμενον,
ἐάσατε λαθέσθαι κακῶν;
χο καὶ σὲ δακρύοις σένῳ πρέσβυ, καὶ
τέκεα, καὶ τὸ καλλίνικον κῆρα.
αμ ἐκαστέρῳ πρόβατε, μὴ κτυπῆτε,
κτυπῆτε· μὴ βοᾷτε, μὴ
τ' αὖ διαύοντα,
ὑπνώδεά τ', οὐκ ἄς ἐχέρετε.
χο οἱ μοι, φόνος ὅσος ὅδε. Α. μ. ᾠ. ᾠ. διαμολῆτε.
κεχυμένος ἐπ' αὐτῆς ἑλῆς.
ὅκ' ἀτρεμέα θρήνον αἶ
ἀξετ' ὦ γέροντες; μὴ,
δίσμ' ἀνιχνεύομενος
χαλάσας, ἀπολεῖ πόλιν,
ἀπὸ τῆς πατέρᾳ, μέλαθρά τε καταράξῃ;
χο ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι.
αμ σίγα, πνοᾶς μάθω.
φέρει πρὸς δεξιὰ βάλω.
χο αὐδα; Α. μ. ναὶ, αὐδα ὕπνον ὕπνον ὀλέμενον,
ὅς ἐκαστέρῳ ἀλοχόν,
ἐκαστέρῳ τέκεα, τοξήρη
φαιμῶ τοξήρης. Χο. σέναξε γυν.
αμ σέναξω τέκνων ὀλεθρον.
χο ἰὼ μοι σέθεν τε παιδός.
αἶ αἶ ὦ πρέσβυ. Α. μ. σίγα, σίγα, παλίντροπος
ἐξεγέρομενος σφίγγεται.
φέρ' ἀπόκρυφον δέμας
ὑπὸ μέλαθρον κρύψω.
θάρσει· νύξ' ἐχέβλεφαρὰ παιδὶ σῶ.
αμ ὁρᾷθ', ὁρᾷτε.

ΗΡΑ ΜΑΙΝΟ

τὸ ἄφ' ἑσέος ἐκλιπὲν ἐπὶ
κακοῖσιν ὧ φάγω τάλας.
ἀλλ' εἴ με καὶ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς, κακὰ μῖσται,
πρὸς ἐρινύσι θ' αἶμα σύγγονον ἔξει.
τοῦτε θανεῖν σ' ἐχρην, ὅτε δ' ἄμαρτι σ' αἶ
φόνον ἰμοσπόρων ἐμελλες ἐκπράξειν,
Ταφίων περίκλυτον ἄστυ πέρσας.
ἀμ φυγὰ φυγὰ γέροντες
ἀπέπρο θωμάτων
διώκετε, φύγετε μάργον
ἀνδρ' ἐπεφρόμενον.
τάχα φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν,
ἀναβαλὼν Κασμείων πόλιν.
ἦρα ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὦδ' ὑπεριότως
τ' σὸν, κακῶν ἢ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;
ἔα.
ἐμπνους μὲν εἰμι, καὶ δέδορξ' ἄπερ με δῆ,
αἰθέρα τε, καὶ γῆν, τόξα θ' ἡλίου τάδε,
ὡς ἐν κλύδωνι, καὶ φρενῶν ταραγματοῖ
πέπλωκα δεινῶ, καὶ πνοῶς θερμὰς πνέω,
μετάρσι, καὶ βέβαια πνυμόνων ἀπο-
ιδῶ, τί δ' ἐμοῖς νῆας ὅπως ὠρμισμένους,
νεανίαν θώρακα, καὶ βραχίονα
πρόσειμι θρωσκ' λατύνω τρήσιματι.
ἢ καὶ νεκροῖσι γέγονας θάνατος ἔχω,
πῆρωτά τ' ἐγχι· τόξα δ' ἐπαρταί πέδῳ,
ἀπρὶν παρασίσχοντ' ἐμοῖς βραχίουσιν,
ἔσωζε πλουράς, ἐξ ἐμῶ τ' ἐσώξετο.
ἔγω κατ' ἡλθον αὖθις εἰς ἄδην πάλιν

ΚΚΚ 1111

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Εὐρυθείως δ' ἰαυλον εἰς ἄλυσιν μολών;
 ἀλλ' ὅτε σισύφειον εἰσορῶ πτερόν,
 Γλύτωνά τ', ὅδ' ἐσὶν ἡπύρα Διὶ μητρος κέρης.
 ἔκτοι πέπληγμαι πῦ ποτ' ὦν ἀμυχάνῳ.
 ὦν· τίς ἐγγὺς, ἢ πρότω φίλων ἐμῶν,
 δύσγνωσαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
 σαφῶς ἢ ἔδ' ἐν δόλῳ τ' ἐωθότων.
 αἶμα γέροντες, ἔλθω τ' ἐμῶν κακῶν πύλας.
 20 καὶ γὰρ σὺν σοὶ, μὴ προδίω τὰς συμφοράς.
 ἦρα πάτερ, τί κλάεις, καὶ συναμπέχη κόρας,
 τῷ φιλάτῳ σοι τηλόθεν παιδὸς βιβῶς;
 αἶμα ὦ τέκνον, εἴ τί, καὶ κακῶς πράσων, ἐμός.
 ἦρα πράσων δ' ἐγὼ τί λυπρόν, ὅδ' ἀκρυρροεῖς;
 αἶμα ἀκρυρροεῖς τίς ἔπαθ', οἱ κατακλίνουσι;
 ἦρα μέγας κ' ἔμπος, τὴν τύχην δ' ὕπῳ λέγεις.
 αἶμα ὄρας ἢ αὐτὸς, ὃ φρονῶν ἦδη κυρῆς.
 ἦρα ἔπ' ἔτι κακὸν ὑπογράφῃ τῷ μῶ βίῳ.
 αἶμα ὃ μὴ καὶ ἄλυσιν Βάκχος, ἐκφράσαι μεν ἂν.
 ἦρα πατὴρ τὸ δ' ὡς ὑποπῶν ἠνίξεω πάλιν.
 αἶμα καὶ σ', εἰ βεβαίως οὐ φρονεῖς, ἦδη σκοπῶ.
 ἦρα ὅ γάρ τι βακχεύσας με μνημαίφρενας.
 αἶμα λύσω γέροντες δεσμὰ παιδὸς, ἢ τί δρῶ;
 ἦρα καὶ τόν γε δῆσαντ' ἔπ'. ἀναινόμεθα γάρ.
 αἶμα τοσούτον ἴδι τ' κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα.
 ἦρα ἀρῇ σιωπῇ ἢ μαθῆν ὅ βύλομαι.
 αἶμα ὦ Ζεῦ, τὰρ ἦρας ἄρ' ὄρας θένων τάδε;
 ἦρα ἀλλ' ἢ τι κῆθεν πολέμιον τεκόνθαμεν;
 αἶμα τὴν θεὸν ἰάσας, τὰ σὰ περιέλλα κακὰ.
 ἦρα ἀπώλομεθα συμφορὰν ἔξῃς τίνας;
 αἶμα ἰδὲ, θέασαι τάδε τέκνων πειρήματα.
 ἦρα οἶμαι.

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

ἦρα οἱ μοι· τί ν' ὄφιν τήνδε δέρομαι τάλας;
 ἄμ' ἀπόλεμον ὦ παῖ πόλεμον ἔσσοντας τέκνοις·
 ἦρα τί πόλεμον ἦπας; τί σ' εἰς τίς διώλεις;
 ἄμ' σὺ, καὶ σὰ τόξα, καὶ θεῶν, ὅς ἄτιος·
 ἦρα τί φῆς; τί δράσας; ὦ καὶ ἀγγέλλων πάτερ·
 ἄμ' μανείς· ἐρωτᾷς δ' ἀθλί' ἐρμηνύματα·
 ἦρα ἢ καὶ δάμαρτος εἰμ' ἐγὼ φονὸς ἐμῆς;
 ἄμ' μίᾳς ἀπαντα χερρὸς ἔργα σῆς τάδε·
 ἦρα αἰ· αἰ· σεναιμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος·
 ἄμ' τῶν ἐκατὶ, σὰς κατασέσω τύχας·
 ἦρα ἢ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ βάνχονσ' ἐμόν;
 ἄμ' ἔκ οἶδα, πλὴν ἐν, πάντα δυστυχῆ τά σά·
 ἦρα πῦρ δ' οἶστρος ἢ μᾶς ἔλαβε; πῦρ διώλεις;
 ἄμ' ὅτ' ἄμφι βωμὸν χεῖρας ἠγνίσου πυρὶ·
 ἦρα οἱ μοι· τί δὴ γε φέρομαι ψυχῆς ἐμῆς,
 τ' φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονὸς,
 καὶ ἔμ' πέτρας λυσιάδος πρὸς ἄλματα,
 ἢ φάσσανον πρὸς ἦπαρ ἐξακοντίσας,
 τέκνοις δικάσῃς αἵματος γενήσομαι;
 ἢ σάρκα τ' ἐμὴν ἐμπρήσας πυρὶ,
 δύσκειαν, ἢ μένημ' ἀπώσομαι βίου;
 ἀλλ' ἐμποδὼν μοι θανάσιμων βυλὸν μάτων,
 Θισάνς ὅδ' ἔρπη, συγγενὴς, φίλος τ' ἐμός·
 ὕφθισόμεθα· καὶ τεκνοκτόνον μύσος,
 εἰς ὅμ' μαθ' ἤξει φιλτάτων ξένων ἐμῶν·
 οἱ μοι· τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
 ὄρω; πῆρως, ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
 φέρ' ἂν κρατὶ περιβάλω σκότος·
 αἰχύνωμαι ἅ τ' οἷς δεδραμένοις κακῶς·
 καὶ τῷδε προστρόπαμον αἶμα προσλαβὼν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔδ' ἐν κακῷσαι τὴς ἀναιτίης θέλω.
 θη ἥκω· σὺν ἄλλοις· οἱ παρ' Ἀσωπῷ ῥοὰς
 μένυσιν ἐνοπλοὶ γῆς Ἀθηναίων πόροι,
 σὺ παιδὶ πρέσβυ, σύ μ' μαχὼν φέρων δόρυ.
 κληῖδ' ἢ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθιδῶν πόλιν,
 ὡς σὺ ἡπύρα χώρας τῆς δ' ἀναρπάσας Λύκος,
 ἧς πόλεμον ὑμῖν, κ' μάχην καθίσταται.
 τίνων δ' ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς,
 σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δ' ἄ γέρον,
 ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων.
 ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;
 ἔγωγε τί λείμμαι, κ' νεωτέρων κακῶν
 ὕστερος ἀφείμαι; τίς τάδ' ἐκτείνειν τέκνα;
 τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὀρῶ συνάορον;
 ἔκ δ' ὀρώσγε παῖδες ἴστανται πέλας,
 ἀλλ' ἄλλο τοῖ πε καὶ νὺν οὐρίσσω κακόν.
 ἀμ ὦ τ' ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων.
 θη τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προσιμίσι;
 ἀμ ἐπάθομεν πάθειά μελεια πρὸς θεῶν.
 θη οἱ παῖδες οἶδε, τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροῆς;
 ἀμ ἔτεκε ἢ οὐ μὲς ἴνις τάλας.
 τεκόμενος δ', ἐκτανε,
 φόνιον αἶμα τλάς.
 θη ὠφίμα φώνει. Αμ. βυλομένοισιν ἐπαγγέλλη.
 θη ὦ δ' ἐν ἀλέξας·
 ἀμ οἰχόμεσθ', οἰχόμεσθα πᾶν οἶ.
 θη τί φῆς; τί δ' ῥάσας; Αμ. μαινομένῳ πιτύλῳ,
 πλαγχθεὶς ἐκατομυφάλο βαφαῖς ὕδρας.
 θη Ἡρας ὅδ' ἄγ' ὧν τις δόλη νεκρῶς γέρον.
 ἀμ ἐμὲς, ἐμὲς ἔδ' ἔχοντες

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

ἐ πολύτονος, ἐπὶ
 δόρυ γιγχνοφόνον,
 ἦλθε σὺν θεοῖς Φλεγραῖον
 ᾧς πεδῖον ἀσπίδας·
 θη φῶν φῶν· τίς ἀνδρῶν ὦδε δυσδαίμων ἔφν;
 ἀμ ἔκ' ἀντ' ἡδ' ἔφν ἕτερον πολυμοχθότερον,
 πολυπλαχμότερόν τε θνατῶν·
 θη τί κ' πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτῃ κάρῃ;
 ἀμ αἰδέμενος τί σὸν ἔμμα,
 κ' φιλῖαν ὁμόφυλον,
 αἰμά τε παιδοφόνον·
 θη ἀλλ' ᾧς συναλγύντ' ἦλθον· ἐκκάλυπ' ἐνιν·
 ἀμ ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὁμμάτων
 πέπλον ἀπέδικε· ῥέθος αἰλίψ' ἔφξον·
 βάρος ἀντίπαλον δακρυόεις συναμιλλᾷται·
 ἱκετεύομεν ἀμφὶ
 σὰν γενεάδα, κ' γόνυ, κ'
 χεῖρα, προσπιτνῶν,
 πολὺν τε δάκρυον ἐμβαλῶν·
 ἰὼ παῖ·
 κατὰχε λέοντος ἀγρίου θυμόν γ', ὅπως
 βρόμον ἐπὶ φόνιον, ἀνέσιον ἐξάγῃ,
 κακὰ θέλων κακῶς συνάψαι τέκνον·
 θη εἶεν· σὲ τ' θάσσοντα δυσήνης ἔδρας
 αὐδῶ, φίλοισιν ὁμμάδην ὕναι τὸ σόν·
 ἴδ', εἰ σκότους κ' ὦδ' ἔχει μέλαν νέφος,
 ἔστις κακῶν σῶν, συμφορὰν κρύψειν αὐ·
 τί μοι προσείων χεῖρα σημάνεις φόνον,
 ὥς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθιγμάτων;
 ὅδ' ἐν μέλῃ μοι σύνχε σὸν πράσσειν κακῶς·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἢ γὰρ ποτ' ἀτύχησ' ἐκείσ' ἀνοίσειον,
 ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος, νεκρῶν πάρα.
 = χάριν ἢ γηράσκουσιν ἐχθαίρω φίλων.
 = καὶ τῶν καλῶν καὶ ὅστις ἀπολαύειν θέλῃ,
 = συμπλῆν ἢ τοῖς φίλοισι δυσυχῶσιν, ὅ.
 ἀνίστασ', ἐκκαλύψον ἀθλιὸν κάρα,
 = βλέπον πρὸς ἡμᾶς ὅστις ἀγενὴς βροτῶν.
 = φέρει τὰ τ' θεῶν γε πῶματ', ὅδ' ἀνάνηται.
 ἦρα Θησῆς, δίδορ καὶ τῶνδ' ἄγων ἐμῶν τέκνων;
 θη ἦενσα καὶ βλέποντι σιμάνεις κακὰ.
 ἦρα τί δῆτά με κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίω;
 θη τίδ', ὅ μιν αἰεὶς θνητὸς ὢν, τὰ τ' θεῶν;
 ἦρα φῶν ὦ ταλαίπωρ, ἀνόστιον μῖα σ' ἐμόν.
 θη Οὐδὲὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τ' φίλων.
 ἦρα ἐπῆνσα· αὖ δρᾶσας δέ σ' ὅν ἀνάνομαι.
 θη οἰκτρὸς πάρεμι, τὰ μ' ἀποκτείνας τέκνα.
 ἦρα ἐγὼ ἢ πάγων αὖτότ', οἰκτῆρω σε νῦν.
 θη κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς.
 ἦρα αἶρες δέ γ' ἄλλης ἐν κακοῖσι μῆξοσιν;
 θη ἀπῆν κατώθεν ἔραν ὅδ' ἀσπραξία.
 ἦρα τοιᾷ παρεσθονάσμεθ', ὥστε κατθανῆν.
 θη δοκεῖς ἀπειλῶν μέλιν τί δάμοσιν;
 ἦρα Αὐθαδὲς ἐθέος πρὸς ἢ τὸς θεῶς, ἐγὼ.
 θη Ἰχέ το σὺ μ' ὥς μὴ μέγα λέγων, μῆξον πάθης.
 ἦρα γέ μω κακῶν δὴ, καὶ ἐκ' ἐσθ' ὅτῃ τεθῆ.
 θη δρᾶσεις ἢ δὴ τίς ποῖ φέρη θυμὸς μένος;
 ἦρα θανῶν, ὅθεν περ ἦλθον, ἔμι γῆς ὑπο.
 θη ἔρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγος.
 ἦρα Σὺν ἐκτὸς ὦν γε συμφορᾶς, μενεθετῆς.
 θη ὅ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

ἦρα ἔκην τασαῦτά γ' εἰ μέτρω μοχθητέον·
 θη δ' ἐργέτης βροτοῖσι, καὶ μέγας φίλος;
 ἦρα οἷδ' ἔδ' ἐν ὠφελῆσί μ', ἀλλ' Ἡρα κρατεῖ·
 θη ἔκ' ἀν' ἀνάχουθ' Ἑλλὰς ἀμαθίᾳ θανῆν·
 ἦρα ἄκχε δὴ νῦν, ὥς ἀμιλληθῶ λόχοις
 πρὸς νηυσίᾳς σῆς, ἀναπύξω δέ σοι
 ἀβίωτον ἢ μῖν νῦν τε, καὶ πάροιθεν ὄν·
 πρῶτον γὰρ, ἐκ τῆς δ' ἐγνόμην, ὅστις κτανῶν
 μητρὸς γεραὸν πατέρα, προστρόπαιος ὦν,
 ἔγχε με τὴν τεκῆσαν Ἀλκμήνην, ἐμέ·
 ὅταν ἢ κρηπίς μὴ καταβληθῇ γένεας
 ὀρθῶς, ἀνάγκη δυσυχεῖν τὴς ἐκρόνας·
 Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς, πολέμιόν μ' ἐχέιναιτο
 Ἡρα· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς γέρον·
 πητέρω δ' ἀντὶ Ζηνὸς ἡγῶμαι σ' ἰγῶ·
 ἔτ' ἐν γάλακτι τ' ὄντι, χορῶπις ὄφης
 ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
 ἢ τῆς Διὸς σύλλεκτρος, ὥς ὁλοίμεθα·
 ἐπὶ δ' ἢ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτισάμενη
 ἡβῶντα, μόχθας, ὅς ἔτλην, τί δ' αἶ λέγην;
 πόις ποτ' ἢ λέοντας, ἢ τρισωμάτας
 τυφῶνας, ἢ γίγαντας, ἢ τετρασκελεῖς,
 κενταυροπληθὴ πόλεμον ἔκ' ἐξήνυσα;
 τὴν τ' ἀμφίκρανον, καὶ παλιμβλαστὴν κύναι
 ὕδραν φονεύσας; μυρίων τ' ἄλλων πόνων
 δ' ἦλθον ἀγέλας, καὶ νεκρὰς ἀφικτόμην,
 ἄλκιυ πυλωρὸν κύναι τρίκρανον εἰς φάος
 ὅπως πορεύσαι μ', ἐντολαῖς Εὐρυπείῳ·
 τ' ὁλοόφθιον ἢ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνον,
 παιδοκτονήσας, δῶμα θριγκῶσαι κακῶς·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦναι δ' ἀνάγκη δὲ τόδ' ἔτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν, ὅσιον ἦν ἢ κ' μένω,
 εἰς ποῖον ἱερὸν, ἢ πανήγυριν φίλων,
 ἢ μ' ; ἢ ἅτας ἀπροσηγόρευτος ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω ; πῶς, ἐπεὶ φόνω πάντας ;
 φέρ' , ἀλλ' ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὁρμήσω πόλιν ;
 καὶ περὶ ὑποβλεπώ μεθ' ὧς ἐγνωσμένοι,
 γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονχέμενοι,
 ἔχ' ὅτος ὁ Δῖος, ὅς τέ κεν' ἐκτενέεν ποτε,
 δάμαρτά τ' ; ἢ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρῆσεται ;
 • κελκλιμένω ἢ φωτὶ μακαρίω ποτὲ,
 • αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ὧδ' αἰεὶ κακῶς
 ἐς' ἔθ' ἐν ἀλγεί, συγγενῶν δ' ὕσινος ὦν.
 ἥς τ' ἔτο δ' ἦξεν συμφορᾶς οἰμαί ποτε.
 φωνὴν ἢ ἦσαι χθῶν, ἀπεντέπεσά με
 μὴ θιγγάνειν γῆς, κ' θάλασσα, μὴ περᾶν,
 πιγαί τε ποταμῶν· κ' τ' ἄρματιλάτην
 Ἰξίον ἐν δεσμοῖσιν ἐκ μιμήσομαι.
 καὶ ταῦτ' ἄριστα μὴ δέν' Ἑλλήνων μ' ὄραν,
 ἂν οἷσιν ἀτυχεῖντες, ἦμεν ὀλβιοί.
 τί δ' ἡτά με ξὴν δει ; τί κέρδος ἔξομεν,
 βίον τ' ἀχρεῖον, ἀνόσιον κελκλιμένοι ;
 χορὸν ἔτω ἢ Ζηνὸς ἢ κλεινὴ δάμαρ,
 κρύουσ' Ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλη πόδα.
 ἔπραξε ἢ βύλησιν, ἢ ἐβύλετο,
 ἀνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον, αὐτοῖσιν βάθροισ
 ἄνω κάτω σρέψασα· τοιαύτη θεῶ
 τίς ἂν προσέλοιθ' ; ἢ γυναικὸς ἕνεκα
 ἀέκτρων φθονῶσα Ζηνί, τὴς ἀεργέτας
 Ἑλλάδος ἀπώλει ; ἔθ' ἐν ὄντας αἰτίους.

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

■ ἔκ' ἐστ' ἄλλο δαιμόνων ἄγων ὅδε,
 ἢ τῆς Διὸς δαίμαρτος· αὖ τόδ' αἰσάνη·
 παραινέσαι μ' ἂν μάλλον, ἢ τάχην κακῶς·
 ■ ἔδῃς ἢ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀνέρατος,
 ■ ἢ θεῶν, αἰσδῶν ἥπερ ἢ φανθεῖς λόγοι·
 ■ ἢ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν ἔδεις νόμος,
 ■ συνῆψαν· ἢ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
 ■ πτερέας ἐκκλίδωσαν, ἀλλ' οἰκῶσ' ὅμως
 ■ ὄλυμπον, ἠνέχοντό θ' ἡμαρτηκότες·
 ■ καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγώς,
 ■ φέρεις ὑπὲρ φαν τὰς τύχας, θεοὶ ἢ μή;
 Οἴβας μὲν ἔν κλειπτε τῷ νόμῳ χάριν·
 ἔπευ δ' ἄμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Γαλαῶδος·
 ἐκεί χέρως σὰς ἀγνίστας μιάσματος,
 δόμους τε δώσω, χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος·
 ἀδ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω, σώσας νόρως
 δις ἐπ' αὖ, ταῦρον κνώσσιον κατακτανῶν,
 σοὶ ταῦτα δώσω· πανταχῶς δέ μοι χθονὸς
 τε μένη δέδασαι ταῦτ' ἐπ' ὀνομασμένα,
 σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται,
 ξῶντος· θανόντος δ' αὖτ' ἂν ᾗς ἄδου μόλης,
 θυσίαισι, λαῖν' αἰσὶ τ' ἐξογκώμασι,
 τίμιον ἀνάξει πᾶς Ἀθηναίων πόλις·
 ■ καλὸς ἅ ἄσσοις σέφανος Ἑλλήνων ὕπο,
 ■ ἀνδρ' ἐοθλὸν ὠφελῶντας, ἀνελῆας τυχῆν·
 καὶ γὰρ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 τήνδ' ἀντιδώσω νῦν ἅ ῥ' ἔχρηος φίλων·
 ■ θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, ἔδ' ἐν δ' ἔφίλων·
 ■ ἄλλος ἅ ὁ θεὸς ὠφελῶν ὅταν θέλῃ·
 ἦρα οἱ μοι, παρέργα τάδ' ἐξ' ἐμῶν κακῶν·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔγω γ' ἢ τὸς θεὸς ἔτε λέντρ' ἂ μὴ θέμις
 σέρρειν νομίσω, δεσμά τ' ἐξάπην χερσίν,
 ἔτ' ἡξίωσα πῶποτ' ἔτε πέσομαι,
 ἔδ' ἄλλον ἄλλῃ δεσπότῃ πεφυμέναι.
 δῖται δ' ὁ θεὸς, εἰπὶρ ἐς ὄντως θεὸς,
 ἔδενός· αἰοιδῶν δ' οἶδε δύσηνοι λόγοι.
 ἔπνεψάμην γ', καί περ ἐν κακοῖσιν ὦν,
 μὴ δολίαν ὄφλω τίν', ἐκλιπὼν φάος.
 ταῖς συμφοραῖς δ' ὅστις ἔχ' ὑφίσταται,
 ἔδ' ἀνδρὸς ἀνδύνασθ' ὑποσῆναι βέλος.
 ἐγκαρτερήσω θάνατον· ἤμι δ' ἔς πόλιν
 τὴν σὴν χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω.
 ἀτὰρ πόνων δ' ἢ μυρίων ἐγούσάμην.
 ὦν ἔτ' ἀπῆπον ἔδεν, ἔτ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔσσεξα πηγὰς· ἔδ' ἀν' ὤμῳ ποτὲ
 ἔς τ' ἔβ' ἰκίεσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
 νῦν δ' ὥς ἔοικε, τῇ τύχῃ δαλυντέον.
 ἔδεν· χερσὶν, τὰς ἐμὰς φυχὰς ὄρᾳς,
 ὄρᾳς γ' παίδων ὄντά μ' αὐθέντην ἐμῶν,
 δὸς τ' ἐσδὲ τύμβῳ, ἐς περίσειλον νεκρῶς,
 δακρύοισι τιμῶν· ἐμὲ δ' ἔκ' ἐξ νόμος
 πρὸς σέρν' ἐρήσας μητρὶ, δὺς τ' ἐς ἀγκάλας
 ποινωνίαν δύσηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
 διώλεσ' ἄκων· γῆ δ' ἐπ' ἅν κρύψῃς νεκρῶς,
 οἷκ' πόλιν τὴνδ'· ἀθλίως γὰρ, ἀλλ' ὅμως
 ψυχὴν βιάξου τὰ μάλιστα μφέρειν κακὰ.
 ὦ τέκν', ὀφύσας, χ' ὦ τεκνῶν ὑμᾶς πατήρ,
 ἀπάλισ'· ἔδ' ὦνάσθε τ' ἐμῶν καλῶν,
 ἂ γὰρ παρεσκέυαζον ἐν μόχθων βία,
 αἰκλῆαν ὑμῖν πατρός, ἀπολλύσιν καλὴν.
 σέ τ' ἔχ

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

σέ τ' ἔχ' ὁμοίως ὧ τάλαν ἀπώλεσα,
 ὥσπερ σὺ τὰ μὰ λέκτρ' ἔσωξες ἀσφαλῶς,
 μακρὰς διαντλῆς ἐν δόμοις οἰκῆρίας·
 οἱ μοι δ' ἄμαρτος, καὶ τέκνων· οἱ μοι δ' ἔμῃ,
 ὡς ἀθλίως πέπραγα, καὶ ποξὸν γυμνα
 τέκνων, γυναικὸς τ'· ὧ λυγρὰ φιλημάτων
 τέρψεις, λυγρὰ τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι·
 ἀμυχνῶ δ' ἄ ποτέρ', ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ;
 ἀπλουρὰ τὰ μὰ προσιτνόντ' ἔρξ' τάδε·
 ἢ μὲν τέκν' ἔλεις, καὶ δ' ἄμαρθ'· ἢ μᾶς ἔχεις
 παιδοκτόνους σὺς· ἦ τ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
 οἶσω; τί φάσιων; ἀλλὰ γυμνωθῆς ὅπλων,
 ξὺν δῖς τὰ κάλλισ' ἐξέτραξ' ἐν Ελλάδι,
 ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν ἀχρῶς θάνω;
 ἢ λειπτόν τάδ' ἀθλίως ἡ σωξέον·
 ἐν μοι τί Θιῶν σύγκημ' ἀθλίς κύνος
 κόμιστ' εἰς Ἀργος συγκατάσῃσιν μολῶν·
 λύπη τί παίδων μὴ πάθω μονῶμενος;
 ὧ γὰρ Κάδμω, πᾶς τε θηβαῖος λεῶς,
 κήραθε, συμπενήσατ', ἔλθετ' ἦς τάφον
 παίδων· ἅπαντες δ' ἐνὶ λόγῳ πενήσατε
 νεκρὸς τε, καὶ μέ· πάντες ἐξολώλαμεν,
 Ηρας μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ·
 θη ἀνίστασ' ὧ δύστην· δακρύων δ' ἄλῃς·
 ἦρα ἔκ' ἂν δύναίμην ἄρθρα δ' πέπυγέμην·
 θη Καὶ τὸς θένοντας δ' καθαιρῶσι τύχαι·
 ἦρα φῶν·
 αὐτὰ γενόμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν·
 θη παῦσαι· δίδου ἡ χάρ' ὑπερέτη φίλῃ·

Λ Λ Λ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἦρα ἀλλ' αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόξωμαι πέπλοις.
 θη εἰμασε, φείδε μηδ' ἐν ὅν' ἀνείνομαι.
 ἦρα παίδων σεσηθὲς, παῖδ' ὅπως ἐχέωσ' ἐμὸν.
 θη δίδε δέρε' σὴν χερ', ὀδυρήσω δ' ἐγὼ.
 ἦρα Ζεῦρος ἢ φίλιον ἄτερος ἢ, δυσυχής.
 » ὦ πρέσβυ, τοῖονδ' ἄνδρα χρὴ κταῖσθαι φίλον.
 αἶμ ἡ γὰρ τεκῆσα τόνδε πατρίς, αὐτεκνός.
 ἦρα Θεσφύ, πάλιν με σρέφον, ὡς ἴδω τέκνα.
 θη ὡς δὴ τι φίλτρον τῷτ' ἐχὼν ῥαίων ἔση.
 ἦρα ποθῶ πατρός γε σέρνα προαείσθαι θέλω.
 αἶμ ἴδ' ἂν τὰ δ' ὦ παῖ· τὰ μὰ ἢ παύσεις φίλα.
 ἔτ' ὡς πένων σὼν ἐκίετι μνήμην ἔχεις;
 ἦρα ὅπαντ' ἐλάσω κῆνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ.
 αἶμ εἰσόφεται τις θῆλυν ὄντα, κῆν ἂν ἀνέση.
 ἦρα ξῶσοι ταπεινός· ἀλλὰ προαθῆναι δοῦν.
 αἶμ ἄρα γ' ὁ κλεινός Ηρακλῆς, πῶ κῆνος ὢν;
 ἦρα σὺ ποῖος ἦς ἂν, νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν;
 αἶμ ὡς εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἡσων ἀνὴρ.
 ἦρα πῶς ἔν' ἐτ' ἔφης, ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
 αἶμ πρέσβαινε. ἦρα χαῖρ' ὦ πρέσβυ·
 αἶμ καὶ σὺ μοι τέκνον.
 ἦρα θάπθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας·
 αἶμ ἐμὲ ἢ τίς τέκνον;
 ἦρα ἐγὼ. Αἶμ· πότ' ἐλθὼν;
 ἦρα ἡνίκα ἂν θάψῃς τέκνα.
 αἶμ πῶς; ἦρα εἰς Αθήνας πέμφομαι Θεβῶν ἀπὸ
 ἀλλ' εἰσὶν ὁμῖξε τέκνα δυσὸμῖστα γῆ.
 ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰχύναις δόμον
 Θεσφ' πανώλης ἐφόμεθ' ἐφορκίδες.

» ὅστις

ΗΡΑ·ΜΑΙΝΟ·

- » ὅστις ἢ πλεόντων, ἢ θένος μάλλον φίλων
» ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βύλεται, κακῶς φρονῇ·
λ^ο εἴχομεν οἰκτροί, ἢ πολύκλαυτοι,
τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ
ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

Secundum volumen Euripidis
incipit a duobus. Λ Λ.

Regula Quaternionum.

Λ Λ ll

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑΤΟΥ

τίμιτε φίλως
θείχει, νίον τι

Μ Μ mm

μύση γήκων
ἄμοι ἡ φῶς
ἐξήλθεν.

διο ὄν,
ἀθι καί

Ν Ν nn

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑΤΟΥ

Ερημία
εἰδῶς

Ξ Ξ oo

δ' ἔξας ἀνὴρ

πῦ σκάφος
ἔνν ἃ μέλος
ᾧσιν Αχιλῆως

Ο Ο pp

ἦκω ἡ τὴν
Κύπρις ἡ
τὰ μῶρα
μῆνυν νεώς

Ρ Ρ qq

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
θίασος ἐμὸς
ᾗς ὄρος

Ρ Ρ rr

ἡκῆ ἡ
πιν ὄν
Διονύαα
ἡμι ἄπτε

Σ Σ ss.

νόμιμον,
γυναικας
τα τιμῶν
Γενθία
ἀλλ' ὁ θεός

ΤΤ tt

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
δέξαι
ἔδν τίνες

ΥΥ uu

ἡ ἀπῆντες
τὸς ἐνδον
σιλ δοκῆς.

ΦΦ xx

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
ἐγὼ δὲ
ἰ' ὅ

ΧΧ yy

ἔστιν σάφ'

αὐτὴν
παρὸν σεσωσθε
ἰὸ ἔστα

ΥΥ ζζ

θανόντ'
μή ποτ'

ΩΩ ωω

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
τί δῆτ'
ἐλὲ ἥδεις

ΑΑΑ ααα

πολλὰς
στρ Ελένη
ἢ πάντ'
με καὶ

ΒΒΒ βββ

τίς ᾄς;
ἀλλ' ὅχι
ἀπείδωκεν
ἐλὲ σ' ὅ

ΓΓΓ cce

βελχόνσά
ἐλέ ὕδ' ἐν
ποιμένος

ΔΔΔ ddd

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
τρέφειν
παρνησιάδες

ΕΕΕ eee

εἰς τὴν
δίκας
θηρσί τε
ἴων ἄρα

ΖΖΖ fff

Ἰων
θεὸς
πρ τίς
κρέ νόσους

ΗΗΗ ggg

ἴων φᾶ.

καὶ ματὸν
γάλακτι

ΘΘΘ hhh

ΗΡΑΚΛΗΣ
ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

οἱ δ' ὄντες
σύ τε τάλαινα

ΙΙΙ iiii

κόρας ἀρείας
τόξοισι
ἤκει
δατά

ΚΚΚ kkk

βοτρυών
παίξῃ
μηδὲν
τὸ μὲν

ΛΛΛ ll

σέ τ' ὕχ
= ἄστις ὃ

VENETIIS APVD ALDVM
MENSE FEBRVA
RIO·M·D·III.

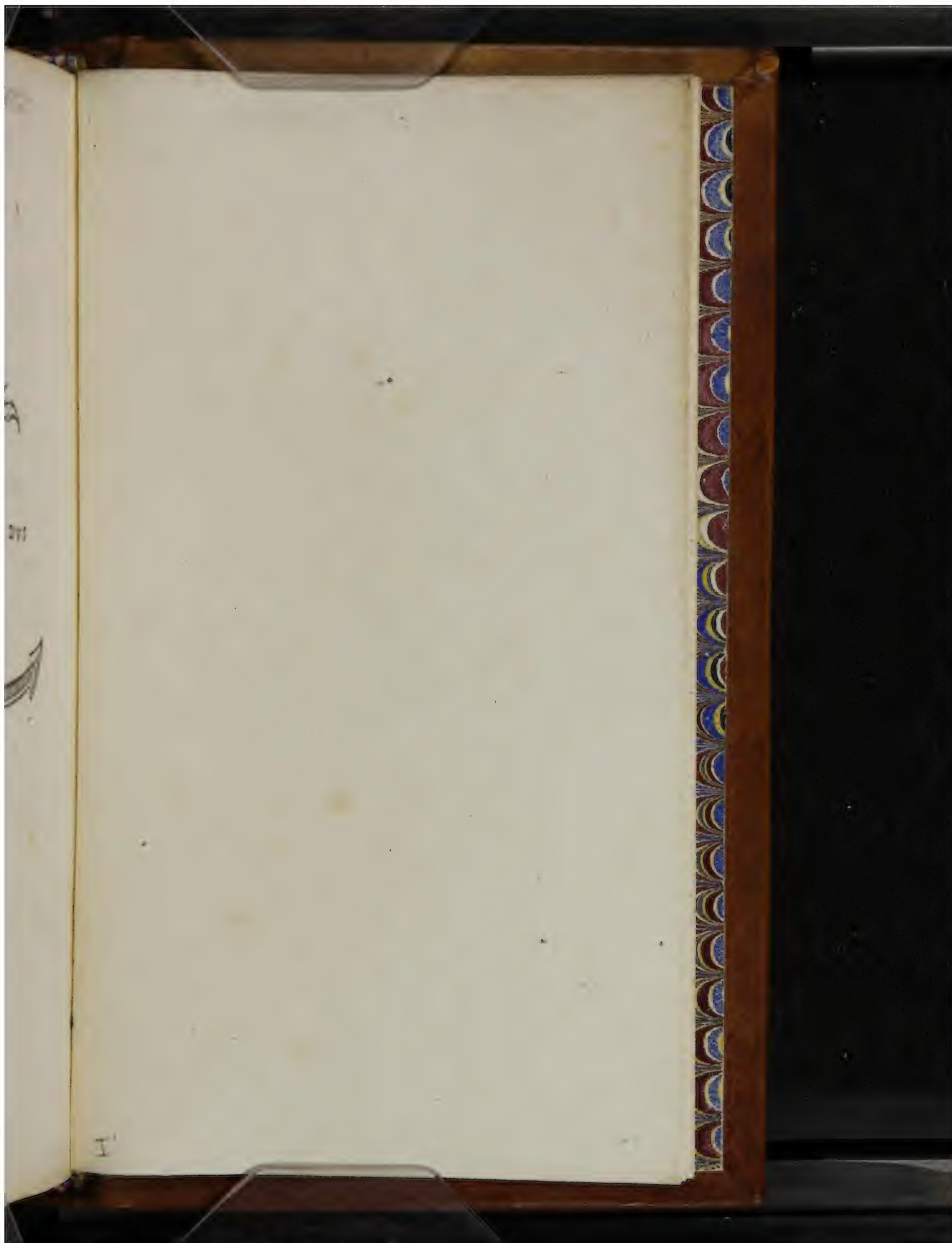
*Hoc in libro cautum est ut priui
legioin cæteris.*

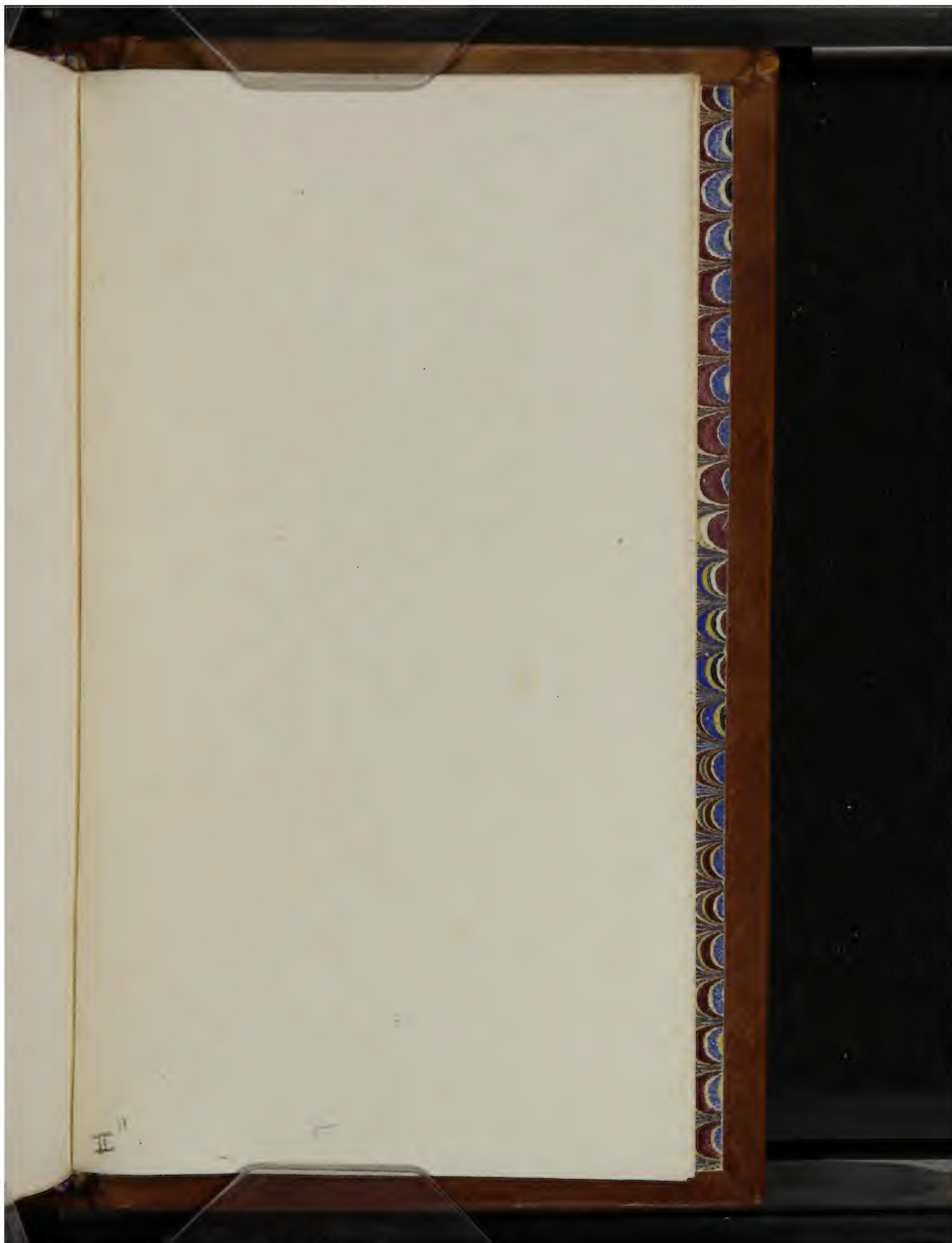
005266 144

455

Dubla Vascellata

II

III

